3·4

रहितान् ऋजीषप्रायान् करत् कुर्यात् । ⧗ करोतेर्लेटि अडागमः ⧗ ॥

तृतीया ॥

अरसं कृत्रिमं नादमरसाः सप्त विस्रसः ।
अपेतो जङ्गिडामतिमिषुमस्तेव शातय ॥ ३ ॥

अरसम् । कृत्रिमम् । नादम् । अरसाः । सप्त । विऽस्रसः ।
अप । इतः । जङ्गिड । अमतिम् । इषुम् । अस्ताऽइव । शातय ॥ ३ ॥

कृत्रिमम् क्रियया निर्वृत्तम् । ⧗ "क्त्रेर्मम्नित्यम्" इति मप् प्रत्ययः ⧗ । अभिचरता उत्पादितं नादम् ध्वनिं शिरःकर्णाद्यङ्गेषु स्थितम् अयं जङ्गिडो मणिः अरसम् गतसारम् । करत् इति अनुवर्तते । करोतु । एवं सप्त विस्रसः सप्तसंख्याका विस्रंसनाः । ⧗ स्रंसेः क्विप् ⧗ । मूर्धनिष्ठेषु नासारन्ध्रद्वयचक्षुर्गोलकद्वयश्रोत्रच्छिद्रद्वयमुखकुहररूपेषु सप्तसु च्छिद्रेषु अभिचरता उत्पादिताः सप्त निष्यन्दा अपि अरसाः सन्तु । जङ्गि-[illegible]माहात्म्याद् इति शेषः ॥ अथ प्रत्यक्षेणाह । हे जङ्गिड त्वम् अमतिम् दारिद्र्यं दुर्बुद्धिं वा इत. अस्माद् मणिधारकसकाशाद् अपसार्य इषुम् अस्तेव । अस्ता इषुक्षेप्ता । ⧗ असु क्षेपणे । "रधादिभ्यश्च" इति इड्विकल्पः ⧗ । शत्रुषु प्रयोक्ता यथा शातयति तनूकरोति एवं शातय तनूकुरु । ⧗ "[शदेरगतौ तः" इति णिचि शदेस्तकारादेशः] ⧗ ॥

चतुर्थी ॥

कृत्यादूषण एवायमथो अरातिदूषणः ।

१ $\overset{h}{B}$ कृतृमन्नाद॰. C R कृतृमंन्नाद॰. Cs कृतृमंन्नाद॰. D Dc कृत्रिमंन्नाद॰. P $\overset{2}{P}$ J कृत्रिम् । अन्नऽअदम् ।. We with A $\overset{m}{K}$ $\overset{m}{S}$ V. २ R अपेतो जैंगिडामति॰. A $\overset{h}{B}$ $\overset{m}{S}$ अपेतो जैंगिडामति॰. D $\overset{m}{K}$ V Dc अपेतो जैंगिडामति॰. P $\overset{2}{P}$ J जंगिड ।. $\overset{2}{P}$ अमतिम् ।. We with C Cs P J. ३ A C D R $\overset{m}{S}$ Cs एवायु॰. We with $\overset{h}{B}$ $\overset{m}{K}$ Dc.

1 S′ reads ॰द्यंगेष्वजाद्यंपस्थितं for ॰द्यङ्गेषु स्थितम्. 2 S′ puts here part of the gram-…note which ought to be in the next comment. Thus: विस्रंसनाः दुष वैकृत्ये …षिणावित्यूकारादेशः ।. 3 In S′ this note is found not here, but in the com-…mentary of the following verse after the words अवधारणार्थ एवशब्दः.

अथो सहस्वाञ्जङ्गिडः प्र ण आयूंषि तारिषत् ॥ ४ ॥

कृत्याऽदूषणः । एव । अयम् । अथो इति । अरातिऽदूषणः ।

अथो इति । सहस्वान् । जङ्गिडः । प्र । नः । आयूंषि । तारिषत् ॥ ४ ॥

अयं जङ्गिडो मणिः [कृत्यादूषणः] कृत्यायाः परोत्पादितायाः दूषणः निराकर्तैव । ⌛[दुष वैकृत्ये] । अस्मात् [णिचि] कर्तरि करणे वा ल्युट् । "[दोषो णौ" इति ऊकारादेशः]⌛ । अवधारणार्थ एव-शब्दः । अथो अपि च अरातिदूषणः शत्रुच्यावनसाधनः अथो अपि च अयं जङ्गिडः सहस्वान् उक्तव्यापारोचितबलोपेतः । स तादृशो मणिः कृत्यादूषणादिकं कृत्वा न आयूंषि प्र तारिषत् । ⌛प्रपूर्वस्तरतिर्वर्धनार्थः⌛ । वर्धयतु ॥

पञ्चमी ॥

स जङ्गिडस्य महिमा परि णः पातु विश्वतः ।

विष्कन्धं येन सासह संस्कन्धमोज ओजसा ॥ ५ ॥

सः । जङ्गिडस्य । महिमा । परि । नः । पातु । विश्वतः ।

विऽस्कन्धम् । येन । ससह । समऽस्कन्धम् । ओजः । ओजसा ॥ ५ ॥

स तादृशः उत्तरार्धेऽभिधीयमानलक्षणो [जङ्गिडस्य] महिमा तन्महत्त्वं नः अस्मान् विश्वतः सर्वस्माद् भयजातात् परि पातु परितो रक्षतु । कोसौ महिमेति तमाह । यो महिमा विष्कन्धम् विश्लिष्टस्कन्धम् एवंनामानं वातविशेषं महारोगम् ओजसा सह तस्य यद् विष्कन्धीकरणसामर्थ्यम् अस्ति तेन सह अपुनरुद्भवं नाशयति । यश्च महिमा संस्कन्धम् । येन रोगेण स्कन्धः संनतः संलग्नो भवति स रोगः संस्कन्धः । तं महारोगं वातलक्षणम् ओजः महिमा ओजसा सह रोगस्य सामर्थ्येन सह नाशयति । स महिमेति पूर्वत्र संबन्धः ॥

---

१ B[h] C R Cs तार्पत्. We with D K[m] S[mm] V Dc. २ S[m] येन सासह. A येनं सासहे. B[h] C R Cs येनं सासह. D येनं सासह. K[m] V येनं सासह corrected from येनं सासह. D ... सासह changed to येनं सासह. P J ससह ।. P[2] ससह । corrected into ससह ...

J Sâyaṇa's text of the second half: विष्कंधमोजसा सह संस्कंधमोज ओजसा.

षष्ठी ॥

त्रिष्ट्वा देवा अजनयन् निष्ठितं भूम्यामधि ।
तमु त्वाङ्गिरा इति ब्राह्मणाः पूर्व्या विदुः ॥ ६ ॥

त्रिः । त्वा । देवाः । अजनयन् । निऽस्थितम् । भूम्याम् । अधि ।
तम् । ऊं इति । त्वा । अङ्गिराः । इति । ब्राह्मणाः । पूर्व्याः । विदुः ॥ ६ ॥

इदानीं भूम्याम् अधि । ॥ अधिः सप्तम्यर्थानुवादी ॥ । भूम्यां तिष्ठन्तं त्वा त्वां देवाः इन्द्राद्याः त्रिः त्रिवारम् अजनयन् उदपादयन् । त्रिषु लोकेषु अवस्थानायेति भावः । अथ वा एकद्विवारप्रयत्नेन अनुत्पद्यमानं त्वां त्रिवारम् अजनयन् । अनेन अत्यन्तप्रयोजकत्वेन अवश्यम् उत्पादनीयत्वम् उक्तं भवति । तं तादृशं प्रयत्नेन उत्पादितं [त्वा] त्वाम् अङ्गिरा इति । ब्रह्मणोऽङ्गसंभूतो रसः अङ्गिरआख्यो महर्षिः । [यद्वा] अङ्गिरा अङ्गाराः । "येङ्गारा आसंस्तेङ्गिरसोभवन्" इति ब्राह्मणम् । [ऐ° ब्रा° ३. ३४] । एवंनामा महर्षिरिति पूर्व्याः पूर्वे भवा ब्राह्मणा महर्षयो विदुः ब्रुवते ॥

सप्तमी ॥

न त्वा पूर्वा ओषधयो न त्वा तरन्ति या नवाः ।
विबाध उग्रो जङ्गिडः परिपाणः सुमङ्गलः ॥ ७ ॥

न । त्वा । पूर्वाः । ओषधयः । न । त्वा । तरन्ति । याः । नवाः ।
विऽबाधः । उग्रः । जङ्गिडः । परिऽपानः । सुऽमङ्गलः ॥ ७ ॥

हे जंङ्गिड त्वा त्वां पूर्वाः पूर्वं सृष्ट्यादावुत्पन्ना ओषधयो न तरन्ति

१ A B C D K K R S V Dc Cs तृष्ट्वा, and P P J तृष्ट्वा ।. २ A B C D R S Cs तमु त्वाङ्गिरा. Dc तमु त्वांगिरा, changed to तमु त्वांगिरा. P त्वा । आंगिराः ।. J त्वा । अंगिराः ।. We with K K V Dc and P. ३ D R Cs om. the visarga in नवाः. We with C K S V Dc. ४ P तरंति ।. We with P J.

१ P. Sâyaṇa's text: तिष्ठंतं भूम्यामधि. 2 S' एकं for एक°. 3 S' अंगिराख्यो. 4 S' जंगिल. Sâyaṇa's text is: विबाध उग्रो जंगिल परि°.

नातिक्रामन्ति । सर्वेष्वपि प्रयोगेषु अतिशयितवीर्यत्वाद् इति भावः । एवं या ओषधयो नवाः नूतनाः सन्ति ता अपि त्वा त्वां न तरन्ति अतिशयितुं न प्रभवन्ति । कुत एतद् इति तत्राह । हे जङ्गिड यतस्त्वं विबाधः बाधयतीति बाधः विशेषेण शत्रुरोगादेर्बाधकः उग्रः उद्गूर्णबलः परिपाणः परितः पाता सुमङ्गलः सुष्ठु मङ्गलकारी । अनेन शत्र्वादिजयभयरक्षणलक्ष्मीकरत्वलक्षणगुणा अस्योक्ता भवन्ति ॥

अष्टमी ॥

अथोपदान भगवो जङ्गिडामितवीर्य ।
पुरा त उग्रा ग्रसत उपेन्द्रो वीर्यं ददौ ॥ ८ ॥

अथ । उपऽदान । भगऽवः । जङ्गिड । अमितऽवीर्य ।
पुरा । ते । उग्राः । ग्रसते । उप । इन्द्रः । वीर्यम् । ददौ ॥ ८ ॥

अथशब्दः अभिमुखीकरणार्थः । हे उपदान उपादीयते स्वीक्रियेत कृत्यानिर्हरणादिव्यापारेष्विति उपदानः । तस्य संबोधनम् । हे उपदान हे भगवः भगवन् अतिशयितमाहात्म्य हे अमितवीर्य अपरिच्छिन्नसामर्थ्य हे जङ्गिड ते त्वाम् उग्राः उद्गूर्णबलाः प्राणिनः पुरा ग्रसते भक्षयिष्यन्तीति विज्ञाय इन्द्रः यथा त्वाम् उग्रा न भक्षयन्ति तथा वीर्यम् परैरनभिभाव्यं सामर्थ्यम् उप ददौ प्रादात् । तस्माद् इन्द्रेण दत्तवीर्यत्वाद् अतिशयितवीर्यस्त्वमसीति स्तुतिः ॥

नवमी ॥

उग्र इत् ते वनस्पत इन्द्र ओज्मानमा दधौ ।
अमीवाः सर्वाश्चातयं जहि रक्षांस्योषधे ॥ ९ ॥

१ A B C K K R S V Dc Cs अथो पदा न भगवो जं°. D अथो पदा न भगवो जं°. P P J अथो इति । पदा । न ।. We with Sâyaṇa, and accents accordingly. २ D दधौ. ३ P भगवः ।. P J भगवः ।. ४ P P J जंगिड ।. ५ P P J उग्रा ।. Was पुरा तं उग्रा ग्रसंत उपेन्द्रो the correct reading? ६ A B अमीवा. We with C D K R S V Dc Cs.

1 See note 4 on the previous page. 2 S′ omits त्वं in यतस्त्वं, reading यतो... शत्रुरोगादिर्बाधकः. 4 S′ त्वा for ते, though its text has पुरा त उग्रा°. 5 S′ om... in इन्द्रेण.

उग्रः । इत् । ते । वनस्पते । इन्द्रः । ओज्मानम् । आ । दधौ ।
अमीवाः । सर्वाः । चातयन् । जहि । रक्षांसि । ओषधे ॥ ९ ॥

हे वनस्पते जङ्गिड त्वम् उग्र इत् उग्र एव अतिशयितवीर्य एव नात्र विचारणा । यतः ते त्वयि इन्द्रो देवः ओज्मानम् ओजो बलम् आ दधौ स्थापितवान् । अतस्त्वम् हे [ओषधे] वनस्पते सर्वा अमीवाः साध्यासाध्यविभागम् अकृत्वा सर्वानपि रोगांश्चातयन् नाशयन् रक्षांसि । रक्षितव्यम् अस्माद् इति रक्षः । भयोपादानभूतान् राक्षसान् जहि घातय ॥

दशमी ॥

आशरीकं विशरीकं बलासं पृष्ट्यामयम् ।
तक्मानं विश्वशारदमरसां जङ्गिडस्करत् ॥ १० ॥

आऽशरीकम् । विऽशरीकम् । बलासम् । पृष्टिऽआमयम् ।
तक्मानम् । विश्वऽशारदम् । अरसान् । जङ्गिडः । करत् ॥ १० ॥

आशरीकम् सर्वतो हिंसकम् एतन्नामानं रोगं तथा विशरीकम् विशेषेण हिंसकम् एतन्नामानं च बलासम् बलस्य असनकर्तारं बलक्षयकारकम् एतन्नामानं पृष्ट्यामयम् सर्वाङ्गव्यापिनम् एतन्नामानं च रोगं तक्मानम् कृच्छ्रजीवनकर्तारं यस्मिन् सति कृच्छ्रेण जीवनं भवति तादृशं विश्वशारदम् सर्वस्य सर्वदा वा विशरणकर्तारम् एवम् अन्यानपि रोगान् जङ्गिडो मणिः अरसान् पीडनासमर्थान् करत् करोतु ॥

[इति] पञ्चमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

"इन्द्रस्य नाम" इति द्वितीयं सूक्तम् । तस्य जङ्गिडमणिबन्धने पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

इन्द्रस्य नाम गृह्णन्त ऋषयो जङ्गिडं ददुः ।

---

१ P उग्रः ।. २ A D R Cs पृष्ट्यामयम्. B^h S^m पृष्ट्या॒मियम्. V पृष्ठ्यामयम्. We with C K^m Dc P P^2 J. ३ D विंदुः. We with A B^h C R S^m V Dc Cs.

देवा यं चक्रुर्भेषजमग्रे विष्कन्धदूषणम् ॥ १ ॥

इन्द्रस्य । नाम । गृह्णन्तः । ऋषयः । जङ्गिडम् । ददुः ।

देवाः । यम् । चक्रुः । भेषजम् । अग्रे । विस्कन्धऽदूषणम् ॥ १ ॥

पूर्वं ऋषयः अतीन्द्रियद्रष्टारोऽङ्गिराद्या इन्द्रस्य देवस्य नाम गृह्णन्तः उच्चारयन्तो [जङ्गिडम्] जङ्गिडाख्यं मणिम् अतिशयितवीर्यत्वाय रक्षाकामेभ्यः पुरुषेभ्यो ददुः दत्तवन्तः । तस्माद् इदानींतनैरपि रक्षाबन्धनसमये इन्द्रस्य नाम ब्रुवाणैरेव जङ्गिडमणिर्धार्य इत्यभिप्रायः । किं[1] च अग्रे सृष्ट्यादौ [देवाः] इन्द्राद्या यं [जङ्गिडं] जङ्गिडाख्यौषधिं विष्कन्धभेषजम् विष्कन्धाख्यस्य महारोगस्य औषधं चक्रुः कृतवन्तः । अतस्तं विष्कन्धभेषजार्थं प्रयुञ्ज्याद् इत्यर्थः । स नो रक्षत्विति उत्तरत्र संबन्धः ॥

द्वितीया ॥

स नों रक्षतु जङ्गिडो धनपालो धनेव ।

देवा यं चक्रुर्ब्राह्मणाः परिपाणमरातिहम् ॥ २ ॥

सः । नः । रक्षतु । जङ्गिडः । धनऽपालः । धनाऽइव ।

देवाः । यम् । चक्रुः । ब्राह्मणाः । परिऽपानम् । अरातिऽहम् ॥ २ ॥

स उक्तविशेषणविशिष्टो जङ्गिडो मणिः नः अस्मान् रक्षतु । तत्र दृष्टान्तः । धनपालः लोके कस्यचिद् राज्ञो धनाध्यक्षो [धनेव] धनानि यथा महता प्रयत्नेन रक्षति तद्वत् । यं जङ्गिडं देवा ब्राह्मणाश्च । ब्राह्मणा महर्षयः । यद्वा देवाः[3] श्रुताध्ययनादिना द्योतमाना ब्राह्मणा भृग्वङ्गिरःप्रभृतयः परिपाणम् परितो रक्षकम् अरातिहम् अरातेः शत्रोर्हन्तारं चक्रुः । स नो रक्षत्विति संबन्धः ॥

---

१ R विस्कन्ध°. We with A B[h] C D K[m] S[m] V Dc Cs. २ P P[2] J धनऽइव ।

1 S′ किंच यः किंच अग्रे सृष्ट्यादौ यमिंद्राद्याः जंगिडाख्यमोषधिं विष्कंधभेषजं. Sâyaṇa's text, however, is: देवा यं चक्रुर्भेषजमग्रे विष्कंधदूषणं. 2 S′ 3 S′ देवाद्याः.

तृतीया ॥

दुर्हार्दः संघोरं चक्षुः पापकृत्वानमागमम् ।
तांस्त्वं सहस्रचक्षो प्रतीबोधेन नाशय परिपाणोसि जङ्गिडः ॥ ३ ॥

दुःऽहार्दः । सम्ऽघोरम् । चक्षुः । पापऽकृत्वानम् । आ । अगमम् ।
तान् । त्वम् । सहस्रचक्षो इति सहस्रऽचक्षो । प्रतिऽबोधेन । नाशय ।
परिऽपानः । असि । जङ्गिडः ॥ ३ ॥

हे जङ्गिडमणे त्वं दुर्हार्दः दुष्टहृदयस्य शत्रोः संघोरम् अत्यन्तक्रूरं चक्षुः । नाशयेति उत्तरत्र संबन्धः । एवं पापकृत्वानम् हिंसादिलक्षणस्य पापस्य कर्तारम् । ॥ "राजनि युधिकृञः" इति राजोपपदात् करोतेर्विहितः क्वनिप् पापोपपदादपि अत्र व्यत्ययेन निष्पन्नः ॥ । एवंलक्षणम् आगतम् हन्तुं प्राप्तं च नाशय । तान् उक्तलक्षणान् सर्वान् हे सहस्रचक्षो बहुधा द्रष्टः । ॥ चक्षेरौणादिक उप्रत्ययः ॥ । अनेन बाधकहननविषयपरिज्ञानम् अस्योक्तं भवति । तादृशस्त्वं प्रतिबोधेन प्रतिकूलया तव बुद्ध्या । यद्वा तत्कृतापराधोद्घाटनेन नाशय ॥ एवंविधप्रार्थनाया विषयभावस्तस्य कुत इति तत्राह । जङ्गिडस्त्वं परिपाणोसि परितो रक्षकोसि यतः अतो नाशयेत्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

परि मा दिवः परि मा पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात् परि मा वीरुद्भ्यः ।
परि मा भूतात् परि मोत भव्याद् दिशोदिशो जङ्गिडः पात्वस्मान् ॥ ४ ॥

परि । मा । दिवः । परि । मा । पृथिव्याः । परि । अन्तरिक्षात् । परि ।
मा । वीरुत्ऽभ्यः ।

१ A B[h] दुर्हादुः. २ Dc °मागमं changed to °मादभन्. K[m] S[m] °मादभन्. We with A B[h] C D R Cs P P[J]. ३ R ताःस्त्वं. ४ B[h] C D R S[m] Cs परि मोत. Dc परि मोत changed to परि मोत. We with K[m] Dc. ५ B[h] C D R S[m] Cs P J भव्या°. Dc भव्या° changed to भव्या°. P J भव्यात् ।. We with K K[m] V P[J].

1 S' यत्कृता°.

परिं । मा । भूतात् । परिं । मा । उत । भव्यात् । दिशःऽदिंशः । जङ्गिडः । पातु । अस्मान् ॥ ४ ॥

अयं जङ्गिडो मणिः मा मां दिवः द्युलोकात् । ततः संभूताद् भयाद् इत्यर्थः । एवं पृथिव्यादिष्वपि द्रष्टव्यम् । परि पात्विति उत्तरत्र संबन्धः । तथा पृथिव्याः सकाशात् पृथिव्यां संभूतेभ्यो बाधकेभ्यः पातु । एवम् अन्तरिक्षात् तत्रत्याद् रक्षःप्रभृतेः पातु । वीरुद्भ्यः विविधं रोहन्तीति वीरुधः । तेभ्यः पातु । उपलक्षणम् एतत् । तरु[1]गुल्मादिभ्य इत्यर्थः । तेष्वपि विषादिदोषसंभवात् तद्रक्षाप्रार्थना युक्ता । एवं भूतात् अतीतात्[2] कालात् । भूतसंबन्धिनः प्राणिजाताद् इत्यर्थः । एवं भव्यात् भविष्यतोपि परि पातु । एवं दिशोदिशः प्रागादेः[3] । वीप्सया सर्वा अपि दिशः परिगृह्यन्ते । सर्वाभ्यो दिग्भ्यः तत्रत्येभ्यो भयेभ्यः अस्मान् जङ्गिडो मणिः पातु ॥

पञ्चमी ॥

यं[1] कृण्वो[1] देवकृता य उतो ववृतेन्यः ।
सर्वांस्तान् विश्वभेषजोरसां जङ्गिडस्करत् ॥ ५ ॥

ये[1,2] । कृण्वः[1,2] । देवंऽकृताः[3] । यः[4] । उतो इतिं । ववृते[5] । अन्यः[1] ।
सर्वान् । तान् । विश्वऽभेषजः । अरसान् । जङ्गिडः । करत् ॥ ५ ॥

देवकृताः देवैर्निष्पादिता ये कृष्णवः गन्तारो हिंसकाः पुरुषाः सन्ति । उतो अपि च ये[1] अन्ये[1] मनुष्यादिप्रेरिता बाधका ववृते[4] ववृतिरे

१ A B[h] C यः कृष्णवौ देवकृतार्य उतो वंभृतेन्य[ः. D S[m] यः कृष्णवौ देवकृतार्य उतो वंभृथेन्य[ः. K K[m] V Dc यः कृष्णवौ देवकृता य उतो वंभृतेन्यः. R यः कृष्णवौ देवकृता य उतो वंभृथेन्यः. Cs यः कृष्णवौ देवकृताय उतो वंभृतेन्यः. Sâyaṇa's text: य ऋष्णवो देवकृता य उतो ववृतेन्यः. We with Sâyaṇa's text. २ P P[2] J यः । कृष्णवः ।. We with Sâyaṇa. ३ P[2] J देवऽकृताः ।. We with P. ४ So we read with P P[2] J. ५ P J वभृतेन्यः । (changed in J to वभृतेन्यः ।). P[2] वभृतेन्यः. We with the *Saṁhitâ*.

1 S′ तत्र for तरु°. 2 S′ अतीतातत्कालात् for अतीतात् कालात्. 3 S′ प्रागादि for प्रागादेः. 4 S′ instead of reading the words ववृते ववृतिरे in this place reads them between तादृशो and जङ्गिडः lower down.

तान् सर्वान् विश्वभेषजः विश्वानि भेषजानि यस्य तथोक्तः । विश्वेष्वपि भेषजेषु यत् साध्यं तद् अनेन भवतीति विश्वभेषजः । सर्वरोगादिपरिहारकत्वस्या[1]स्य वर्णितत्वात् । तादृशो[2] जङ्गिडः अरसान् गतसामर्थ्यान् करत् करोतु ॥

इति पञ्चमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

"शतवारो अनीनशत्" इति तृतीयं सूक्तम् । तेन "संततिं कुलक्षये प्रयुञ्जीत" इति [न॰ क॰ १७.] विहितायां संतत्याख्यायां महाशान्तौ शतवारं मणिम् अभिमन्त्र्य बध्नीयात् । सूत्रितं हि । "शतवारो अनीनशद् इति शतवारं[3] संतत्याम्" इति [न॰ क॰ १९.] ॥

तत्र प्रथमा ॥

शतवारो अनीनशद् यक्ष्मान् रक्षांसि तेजसा ।
आरोहन् वर्चसा सह मणि[1]र्दुर्णामचातनः ॥ १ ॥

शतऽवारः । अनीनशत् । यक्ष्मान् । रक्षांसि । तेजसा ।
आऽरोहन् । वर्चसा । सह । मणिः[1] । दुर्नामऽचातनः ॥ १ ॥

शतवारः शतं वारा[4] मूलानि शूका वा यस्य स शतवारः । यद्वा शतसंख्याकान् रोगान् निवारयतीति शतवारः "शतवारेण वारये" इति उत्तरत्र शतसंख्याकरोगवारणश्रवणाद् ओषधिविशेषः । तदात्मको मणिः यक्ष्मान् रोगान् तेजसा स्वमहिम्ना अनीनशत् भृशं नाशयतु । ⁜ नशेश्छान्दसे लुङि चङि रूपम् ⁜ । तथा तेजसा रक्षांस्यपि अनीनशत् । कदेत्युच्यते आरोहन्निति । दुर्नामचातनः दुर्नामा त्वग्दोषः त्वग्दोषाणां चातयिता नाशयिता मणिः वर्चसा दीप्त्या सह सहितः सन् आरोहन् पुरुषस्य भुजादिप्रदेशम् अधितिष्ठन् । अनीनशद् इति संबन्धः ॥

---

१ A B^h मणिं दुंर्णामचातंन. C D K K^m R S^m Cs Dc मणिं दुंर्णामचातंनः (Dc मणि changed to मणिं). P P^J J मणिम् ।. We with Sâyaṇa.

---

1 S′ °हारकत्वस्य for °हारकत्वस्यास्य. 2 S′ तादृशे. 3 So S′. The *Nakshatra-kalpa*: शातावरी (sic). 4 S′ वारावारा.

द्वितीया ॥

शृङ्गाभ्यां रक्षो नुदते मूलेन यातुधान्यः ।
मध्येन यक्ष्मं बाधते नैनं पाप्माति तत्रति ॥ २ ॥

शृङ्गाभ्याम् । रक्षः । नुदते । मूलेन । यातुऽधान्यः ।
मध्येन । यक्ष्मम् । बाधते । न । एनम् । पाप्मा । अति । तत्रति ॥२॥

अयं शतवारः शृङ्गाभ्याम् शृङ्गवद् अवस्थिताभ्याम् अग्रभागाभ्यां रक्षः राक्षसजातिं राक्षसान् अन्तरिक्षस्थान् नुदते अपसारयति । मूलेन अधःप्रदेशेन [यातुधान्यः यातुधानीर्नुदते । मध्येन] काण्डेन यक्ष्मम् सकलं रोगं बाधते । एनं सर्वस्य बाधकं शतवारमणिं पाप्मा पापी पापं वा न अति तत्रति नातिक्रामति । यद्वा एनं प्रकृतम् उक्तविधमणिविशिष्टं पाप्मा पापं बाधकं नाति तत्रति । ॥ तॄ प्लवनतरणयोः । श्लुः शश्चेति विकरणद्वयम् ॥ ॥

तृतीया ॥

ये यक्ष्मासो अर्भका महान्तो ये च शब्दिनः ।
सर्वान् दुर्णामहा मणिः शतवारो अनीनशत् ॥ ३ ॥

ये । यक्ष्मासः । अर्भकाः । महान्तः । ये । च । शब्दिनः ।
सर्वान् । दुर्नामऽहा । मणिः । शतऽवारः । अनीनशत् ॥ ३ ॥

ये प्रसिद्धा अर्भकाः अप्ररूढा उत्पन्नमात्रा यक्ष्मासः यक्ष्मा रोगाः सन्ति ये च महान्तः अभिवृद्धा यक्ष्माः ये च शब्दिनः शब्दवन्तः एते दुश्चिकित्सा इति शब्द्यमानाः शब्दवन्तो वा [तान्] सर्वान् उक्तलक्षणान् रोगान् दुर्नामहा दुर्नामाख्यस्य रोगस्य हन्ता शतवारो मणिः अनीनशत् भृशं नाशयतु ॥

१ P अर्भकः ।. We with P J.

चतुर्थी ॥

शतं वीरानजनयच्छतं यक्ष्मानपावपत् ।
दुर्णाम्नः सर्वान् हत्वाव रक्षांसि धूनुते ॥ ४ ॥

शतम् । वीरान् । अजनयत् । शतम् । यक्ष्मान् । अप । अवपत् ।
दुःऽनाम्नः । सर्वान् । हत्वा । अव । रक्षांसि । धूनुते ॥ ४ ॥

अयं धार्यमाणो मणिः शतम् शतसंख्याकान् वीरान् विविधम् ईरयन्ति अपनुदन्तीति वीराः पुत्राः । तान् अजनयत् जनयतु उत्पादयतु प्रयच्छतु । "शतवारो अनीनशद् इति शतवारं संतत्याम्" इति सूत्राद् वीरजनकत्वम् । तथायं शतम् शतसंख्याकान् यक्ष्मान् व्याधीन् अपावपत् । ❋ अपपूर्वो वपिर्नाशार्थः ❋ । अपवपतु नाशयतु । सर्वान् त्वग्दोषभेदा ये ये सन्ति श्वित्रदद्रूपामादिकास्तान् सर्वान् दुर्नाम्नो हत्वा नाशयित्वा रक्षांसि अव धूनुते अव निकृष्टम् अपुनरुद्भवं नाशयति ॥

पञ्चमी ॥

हिरण्यशृङ्ग ऋषभः शातवारो अयं मणिः ।
दुर्णाम्नः सर्वांस्तृड्ढ्वाव रक्षांस्यक्रमीत् ॥ ५ ॥

हिरण्यऽशृङ्गः । ऋषभः । शातऽवारः । अयम् । मणिः ।
दुःऽनाम्नः । सर्वान् । तृड्ढ्वा । अव । रक्षांसि । अक्रमीत् ॥ ५ ॥

हिरण्यशृङ्गः यस्याग्रं हिरण्यवद् अवभासते स हिरण्यशृङ्गः । शतवारस्याग्रम् एवं भवति । ऋषभः ओषधीनां श्रेष्ठः शातवारः एतन्नामा

१ A D K K[m] R S[m] V वीरानजन॰. B[h] C वीरा अजन॰. Dc वीरा अ॰ changed to वीरान॰. Cs वीरान्नं जन॰. P J वीराः ।. P[2] वीरान् ।. None of our authorities have वीराँ अ॰. २ B[h] C Dc ॰जनयन्छतं. R ॰जनयन्शतं. P J अजनयन् ।. We with A D K K[m] S[m] V Cs P[2]. ३ R Cs धूनते. We with A B[h] C D K K[m] S[m] V Dc. ४ C शंतवारो. K K[m] शतवारो. V शातवारो and also शतवारो. Dc शांतवारो changed to शातवारो. We with A B[h] D R S[m] Cs P P[2] J. ५ Our MSS. ॰ढ्वा॰.

1 S′ यः for ॰यं.

अयं मणिविशेषः सर्वान् दुर्णाम्नः त्वग्रोगभेदान् सर्वान् तृंड्ढ्वा हिंसित्वा रक्षांसि राक्षसान् अवाक्रमीत् न्यकार्षीत् आक्रमतु ॥

षष्ठी ॥

शतमहं दुर्णाम्नीनां गन्धर्वाप्सरसां शतम् ।
शतं शश्वन्वतीनां शतवारेण वारये ॥ ६ ॥

शतम् । अहम् । दुःऽनाम्नीनाम् । गन्धर्वऽअप्सरसाम् । शतम् ।
शतम् । शश्वन्ऽवतीनाम् । शतऽवारेण । वारये ॥ ६ ॥

अहं दुर्णाम्नीनाम् दुर्णाम्नीरोगभेदानां श्वित्रदद्रूपामादीनां व्याधीनां शतम् । व्याध्यपेक्षया दुर्णाम्नीति स्त्रीलिङ्गनिर्देशः । ‡ "अन उपधालोपिनोऽन्यतरस्याम्" इति ङीप् ‡ । शतवारेण वारय इति संबन्धः । एवं गन्धर्वाप्सरसाम् गन्धर्वा अप्सरसश्च अन्तरिक्षसंचारिणो देवयोनयो मनुष्यान् बल्यर्थं गृह्णन्ति । अप्सरस इति नियतं बहुवः स्त्रीलिङ्गाभिधेयाश्च । तेषां शतं वारये निवारयामि । तथा शश्वन्वतीनाम् । मुहुर्मुहुः पीडार्थम् आगन्त्र्यो ग्रहापस्माराद्या व्याधयः शश्वन्वत्यः । दकारस्य नकारोपजनः । तासां शतं [शतवारेण] वारये । यतोयं शतवाराह्वः अतः शतस्य वारकत्वं युक्तम् इति भावः ॥

इति पञ्चमेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

"इदं वर्चः" इति चतुर्थं सूक्तम् ॥

१ A B[h] C D R गन्धर्वा°. We with K K[m] S[m] V Dc P P[2] J.

1 S' तद्रो for त्वग्रो°. 2 S' तढ्वा. 3 S' निकर्षिः. 4 S' दुनाम्नीरभेदानीं. 5 S' inserts शतं after °दद्रूपामादीनां. 6 S' gives no *viniyoga* of this hymn here. Some such as the following introduction was perhaps required: अस्य सूक्तस्य "त्वाष्ट्रीं वस्त्रक्षये" इति [न° क° १७] विहितायां महाशान्तौ त्रिवृन्मणिबन्धने विनियोगः । तद् उक्तं नक्षत्रकल्पे । "इदं वर्च इति त्रिवृतं त्वाष्ट्रयाम्" इति [न° क° १९] ॥ Sâyaṇa does not appear to have been conscious that the hymn was about the *trivṛinmaṇi*, as otherwise he would not have spoken of the object as merely प्रतिग्रहविषयभूत पदार्थ (verse 3) and पदार्थ (verse 4). Did he doubt the correctness of the directions in the *Nakshatra-Kalpa* on the hymn?

तत्र प्रथमा ॥

इदं वर्चो अग्निना दत्तमागन् भर्गो यशः सह ओजो वयो बलम्।
त्रयस्त्रिंशद् यानि च वीर्याणि तान्यग्निः प्र ददातु मे ॥ १ ॥

इदम्। वर्चः। अग्निना। दत्तम्। आ। अगन्। भर्गः। यशः। सहः। ओजः। वयः। बलम्।
त्रयःऽत्रिंशत्। यानि। च। वीर्याणि। तानि। अग्निः। प्र। ददातु। मे ॥१॥

अग्निना देवेन दत्तम् इदं वर्चः दीप्तिः आगन् आगच्छतु। इदम् इदानीम् इति वा व्याख्येयम्। एवं भर्गः भर्जकं तेजः यशः कीर्तिः सहः पराभिभावुकं तेजः ओजः ओजो नामाष्टमो[1] धातुः धनुरानमनादिसामर्थ्यम् वयः। नित्ययौवनम् अत्राभिमतम्। बलम् परैरनभिभाव्यं सामर्थ्यम्। आगन्निति प्रत्येकम् अभिसंबध्यते। किं च यानि त्रयस्त्रिंशत्संख्याकानि प्रतिनियतानि [वीर्याणि] सन्ति [तानि] मे मह्यम् अग्निः प्र ददातु प्रयच्छतु ॥

द्वितीया ॥

वर्च आ धेहि मे तन्वां सह ओजो वयो बलम्।
इन्द्रियाय त्वा कर्मणे वीर्याय प्रति गृह्णामि शतशारदाय ॥ २ ॥

वर्चः। आ। धेहि। मे। तन्वाम्। सहः। ओजः। वयः। बलम्।
इन्द्रियाय। त्वा। कर्मणे। वीर्याय। प्रति। गृह्णामि। शतऽशारदाय ॥ २ ॥

हे अग्ने मे मम तन्वाम् शरीरे वर्चः त्वदीयं शत्रूणाम् आवर्जकं तेजः आ धेहि विधेहि। सहओजोवयोबलानि व्याख्यातानि। अत्रापि

१ A B C D R S Cs वयो बलम्. Dc वयो बलम् changed to वयो बलम्. P J बलम्। We with K K V Dc P. २ A B C D K K R V Dc Cs तन्वं and not तन्वां. P P J तन्वम्। We with S. Sâyaṇa's text too तन्वां. ३ B D K K V Dc १ for ३. We with A C. ४ A C D R S Cs वयो बलम्. Dc वयो बलम् changed to वयो बलम्। P बलम्। We with K K V P J.

1 S' नामो for नामाष्टमो.

आ धेहीति प्रत्येकम् अभिसंबध्यते । वर्चःप्रभृतीनि अग्नेरसाधारणानि । तानि स्वशरीरे स्थापयेति आशास्ते । इन्द्रियाय । ज्ञानेन्द्रियाणि कर्मेन्द्रियाणि च इन्द्रियशब्देन विवक्ष्यन्ते । इन्द्रियाणां दार्ढ्याय हे प्रतिगृह्यमाण पदार्थ त्वा त्वां प्रति गृह्णामि स्वीकरोमि । न केवलम् इन्द्रियसामर्थ्याय किंतु कर्मणे अग्निहोत्रादिलक्षणाय कर्मसिद्ध्यर्थम् । तथा वीर्याय वीरस्य कर्म वीर्यं शत्रुजयादि तत्सिद्ध्यर्थम् । एवं शतशारदाय शतसंवत्सरजीवनाय । हिरण्यादिके प्रतिगृहीते सति तेन शरीर[1]पोषणादिद्वारा इन्द्रियाणां[2] दार्ढ्यसंभवाद् एवम् आह ॥

तृतीया ॥

ऊर्जे त्वा बलाय त्वौजसे सहसे त्वा ।
अभिभूयाय त्वा राष्ट्रभृत्याय पर्यूहामि शतशारदाय ॥ ३ ॥

ऊर्जे । त्वा । बलाय । त्वा । ओजसे । सहसे । त्वा ।
अभिऽभूयाय । त्वा । राष्ट्रऽभृत्याय । परि । ऊहामि । शतऽशारदाय ॥ ३ ॥

हे प्रतिग्रहविषयभूत पदार्थ त्वा त्वाम् ऊर्जे । ऊर्ग् इति अन्ननाम । अन्नलाभाय त्वा पर्यूहामि परिवहामि । प्रतिगृह्णामीत्यर्थः । तथा बलाय शरीरसामर्थ्याय त्वा पर्यूहामि । एवम् ओजसे सहसे च त्वा पर्यूहामि । [अभिभूयाय] अभिभूयः अभिभवनं तस्मै शत्रुजयाय प्रयोजनाय [त्वा] पर्यूहामि । एवं राष्ट्रभृत्याय राज्यभरणप्रयोजनाय तथा शतशारदाय शतशरत्पर्यन्तजीवनाय पर्यूहामि ॥

चतुर्थी ॥

ऋतुभ्यष्ट्वार्तवेभ्यो[1] माद्भ्यः संवत्सरेभ्यः ।
धात्रे विधात्रे समृधे भूतस्य पतये यजे ॥ ४ ॥

ऋतुऽभ्यः[1] । त्वा । आर्तवेभ्यः । माद्ऽभ्यः । सम्ऽवत्सरेभ्यः ।

---

१ Except Dc (which has ऋतुभ्यष्ट्वेत्येका) our MSS. have ऋतुभिष्ट्वेत्येका. The reference is to III. 10. 10 where, however, the MSS. all read ऋतुभ्यष्ट्वा° and not ऋतुभिष्ट्वा.

1 S′ शरीरे°. 2 S′ om. °णां दार्ढ्य°.

धा॒त्रे । वि॒ऽधा॒त्रे । स॒म्ऽऋधे॑ । भू॒तस्य॑ । पत॑ये । य॒जे॒ ॥ ४ ॥

हे पदार्थ त्वा त्वाम् ऋतुभ्यः ग्रीष्मादिभ्यः तेषां प्रीणनाय यजे संगतं करोमि ददामि वा । एवम् आर्तवेभ्यः ऋतुसंबन्धिनीभ्यो देवताभ्यः तथा माद्भ्यः मासेभ्यश्चैत्रादिरूपेभ्यो द्वादशसंख्याकेभ्यः तथा संवत्सरेभ्यः संवसन्ति एषु मासादिकालावयवा इति संवत्सराः तेभ्यः एवं धात्रे स्रष्ट्रे एवंनामकाय देवाय तथा विधात्रे विविधस्य भूतजातस्य कर्त्रे एवं समृधे समर्धयति सृष्टानि प्राणिजातानीति समृत् तस्मै यजे । तथा भूतस्य उत्पन्नस्य कृत्स्नस्य पदार्थस्य पतये स्वामिने यजे ॥

इति पञ्चमेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"न तं यक्ष्माः" इति पञ्चमं सूक्तम् । तस्य "ऐतु देवः" इति उत्तरसूक्तस्य च पुरोहितकर्तव्ये रात्रौ राज्ञः शय्यागृहप्रवेशनकर्मणि गुग्गुलुधूपं कुष्ठौषधिधूपं च दद्यात् ॥

"अथ पिष्टमयीं रात्रिं चतुर्भिर्दीपकैः सह"

इति प्रक्रम्य उक्तं परिशिष्टे । "एह्यश्मानम् आ तिष्ठ [२. १३. ४] इति "पञ्चमीम् अधिष्ठापयेत् । न तं यक्ष्माः [१९. ३८] ऐतु देवः [१९. ३९] "इति गुग्गुलु[कुष्ठ]धूपं दद्यात्" इति [प॰ ४. ४] ॥

तत्र प्रथमा ॥

न तं यक्ष्मा॒ अरु॑न्धते॒ नैनं॑ श॒पथो॑ अश्नुते ।

यं भे॑ष॒जस्य॑ गु॑ल्गुलोः सु॑र॒भिर्ग॒न्धो अ॑श्नु॑ते ॥ १ ॥

न । तम् । यक्ष्माः॑ । अरु॑न्धते । न । ए॒न॒म् । श॒पथः॑ । अ॒श्नु॒ते॒ ।

यम् । भे॒ष॒जस्य॑ । गु॒ल्गु॑लोः । सु॒र॒भिः । ग॒न्धः । अ॒श्नु॑ते ॥ १ ॥

तं राजानं यक्ष्माः व्याधयो नारुन्धते रोधं न कुर्वन्ति न पीडय-

१ So the form and accent in A B^h C D K K^m R S^m V Dc Cs P P^2 J. Sâyaṇa also अरुंधते, though his text is अरंधत. २ Cs शपथोऽश्नुते for शपथो अश्नुते. ३ A B^h C K V गुग्गुलोः. J गुग्गुलोः. We with D K^m R S^m V Dc Cs P P^2. ४ All our authorities: अश्नुते. ५ So P P^2 J.

I S' भूतस्य तथा भूतस्य for तथा भूतस्य.

न्ति । ‖ रुधिर् आवरणे । रौधादिकः ‖ । तथा एनं राजानं शपथः परकृतोऽभिशापो नाश्नुते न व्याप्नोति न स्पृशति । तम् इत्युक्तं कम् इत्यत आह । यं राजानं भेषजस्य औषधरूपस्य गुग्गुलोः[*] एतन्नामकस्य सुरभिः घ्राणसंतर्पको गन्धो अश्नुते व्याप्नोति । तम् इति पूर्वत्रान्वयः ॥

विष्वञ्चस्तस्माद् यक्ष्मा मृगा अश्वा इवेरते ।
यद् गुल्गुलु सैन्धवं यद् वाप्यासि समुद्रियम् ॥ २ ॥
उभयोरग्रभं नामास्मा अरिष्टतातये ॥ ३ ॥[3]

विष्वञ्चः । तस्मात् । यक्ष्माः । मृगाः । अश्वाःऽइव । ईरते[5] ।
यत् । गुल्गुलु । सैन्धवम् । यत् । वा । अपि । असि[6] । समुद्रियम् ॥ २ ॥
उभयोः । अग्रभम् । नाम । अस्मै । अरिष्टऽतातये ॥ ३ ॥

द्वितीया ॥ तस्मात् यं भेषजस्येति उक्ताद् गुल्गुलुगन्धम् आघ्रातवतः सकाशाद् यक्ष्माः व्याधयो विष्वञ्चः विष्वगञ्चना नानादिगभिमुखाः सन्तः ईरते वेगेन धावन्ति । ‖ ईर गतौ । आदादिकः ‖ । ईरणे दृष्टान्तः । मृगा अश्वा इव । अश्वाः आशुगामिनो मृगा इव हरिणादय इव । अथवा मृगा इव अश्वा इव । उभयेषामपि आशुगमनसंभवात् । यद्वा अयम् अर्धर्चः पूर्वमन्त्रेण सह व्याख्येयः यं भेषजस्येत्यनेन [एक]-वाक्यतासंभवात् ॥

तृतीया ॥ गुल्गुलुः औषधं यत् यदि सैन्धवम् सिन्धुदेशजम् । ‖ "त-

१ A $\overset{h}{\mathrm{B}}$ C V गुंग्गुलु. P J गुग्गुलु ।. We with D $\overset{m}{\mathrm{K}}$ R $\overset{m}{\mathrm{S}}$ V Dc Cs $\overset{2}{\mathrm{P}}$. २ A K $\overset{m}{\mathrm{K}}$ Dc Cs यद्वाप्यासि. We with $\overset{h}{\mathrm{B}}$ C D R $\overset{m}{\mathrm{S}}$ V. Sâyaṇa's text: यद्वाप्यसि. ३ D $\overset{m}{\mathrm{S}}$ Dc P $\overset{2}{\mathrm{P}}$ J and the *Sarvânukramaṇikâ* consider the first two lines विष्वं° up to समुद्रियम् as forming one *ṛik* and the last line (उभयो°) as forming another (an ekâvasânâ). A $\overset{h}{\mathrm{B}}$ R regard the three lines as forming one *ṛik* (a tryavasânâ). We with D $\overset{m}{\mathrm{S}}$ Dc P $\overset{2}{\mathrm{P}}$ J and the *Sarvânukramaṇikâ*. ४ P J अश्वाऽइव ।. We with $\overset{2}{\mathrm{P}}$. ५ P $\overset{2}{\mathrm{P}}$ J इरते ।. ६ P $\overset{2}{\mathrm{P}}$ J आऽअसि ।.

1 S′ ओपध°. 2 S′ उक्ताव्यद्गु° for उक्ताद् गु°. 3 S′ अपवी for अथवा. 4 S′ ओषधं.

त्र भवः" इति अण् ⧗ । यद्वापि समुद्रियम् समुद्रभवम् असि । ⧗ "समुद्राभ्राद् घः" इति भवार्थे घः ⧗ । हे गुल्गुलो उभयोः उभयविधयोस्तव स्वरूपयोः नाम अग्रभम् गृह्णामि कीर्तयामि । ⧗ गृह्णातेर्लुङि श्लेर्लुक् छान्दसः । "हृग्रहोर्भः°" इति भत्वम् ⧗ । किमर्थम् । अस्मै प्रसक्ताय प्रवर्तमानाय अरिष्टतातये अरिष्टकर्त्रे असुखकर्त्रे रोगाय द्वेष्याय वा । तत्परिहारायेत्यर्थः । यद्वा अस्मै व्याधिशान्तिकामाय तदर्थम् तस्य अरिष्टनाशनायेति व्याख्येयम् । ⧗ "शिवशमरिष्टस्य करे" इति तातिल् प्रत्ययः ⧗ । यद्वा । ⧗ अत्र स्वार्थिकस्तातिः ⧗ । अरिष्टपरिहारायेत्यर्थः ॥

[इति] पञ्चमेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

"ऐतु देवः" इति षष्ठं सूक्तम् । अस्य रात्रीकल्पे कुष्ठधूपप्रदाने विनियोगः पूर्वसूक्तसमय उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

ऐतु॑ दे॒वस्त्राय॑माणः॒ कुष्ठो॒ हि॒मव॑त॒स्परि॑ ।
त॒क्मानं॒ सर्वं॑ नाशय॒ सर्वा॑श्च यातुधा॒न्यः॑ ॥ १ ॥

आ । ए॒तु॒ । दे॒वः । त्राय॑माणः । कुष्ठः॑ । हि॒मऽव॑तः । परि॑ ।
त॒क्मान॑म् । सर्व॑म् । ना॒श॒य॒ । सर्वाः॑ । च॒ । या॒तु॒ऽधा॒न्यः॑ ॥ १ ॥

देवः दिवि भवः । द्युलोके उत्पत्तिर्वक्ष्यते । वीर्यातिशयैर्द्योतमानो [वा] । [कुष्ठः] कुष्ठाख्यौषधिविशेषो हिमवतस्परि एतन्नामकात् पर्वतात् सकाशात् त्रायमाणः अस्मान् पालयमानः आ एतु आगच्छतु ॥ एवं परोक्षाभिधानेन आगमनम् आशास्य अभ्यागतम् अभिमुखीकृत्य आह । हे कुष्ठाख्यौषधिविशेष त्वं तक्मानम् क्लेशकारिणं रोगं सर्वम् योयो रोगविशेषस्तं सर्वं नाशय । किंचिद् औषधं कस्यचिद् रोगस्य नाशकम्

---

१ B[h] C R Cs एतुं. P P[3] J ऐतुं । for आ । एतु ।. We with A D K S[m] V Dc.

---

1 S' गुग्गुलो. 2 S' प्रवर्तनाय. 3 S' °परिहारेत्यर्थः for °परिहारायेत्यर्थः. 4 S' °विशेषवा for °विशेषो. 5 So Sâyaṇa separately.

अथ वा कतिपयानां नाशकं भवति । इदं तु सर्वरोगनाशकम् इति सर्वम् इत्युच्यते । किं च सर्वाश्च यातुधान्यः यातवो यातना धीयन्ते यासु ता यातुधान्यः ताः सर्वा नाशय । यावन्ति रक्षांसि सन्ति तानि सर्वाण्यपि नाशय ॥

द्वितीया ॥

त्रीणि ते[1] कुष्ठ नामानि नद्यमारो नद्यारिषः[2] । नद्यायं पुरुषो रिषत् ।[3]
यस्मै परिब्रवीमि त्वा सायंप्रातरथो दिवा ॥ २ ॥

त्रीणि । ते । कुष्ठ । नामानि । नद्य[4]ऽमारः । नद्यऽरिषः ॥ नद्य । अयम् । पुरुषः । रिषत् ।
यस्मै । परिऽब्रवीमि । त्वा । सायम्ऽप्रातः । अथो इति । दिवा ॥ २ ॥

हे कुष्ठ ते त्रीणि नामानि अत्यन्तरहस्यानि । कानि तानीति तान्याह । नद्यमारः इति एकं नाम । नद्यां भवा नद्याः । नदीशब्देन नदीस्थानि उदकानि लक्ष्यन्ते[1] । उदकदोषोद्भवा रोगा इत्यर्थः । यद्वा नद्या नदनीयाः[2] शब्दनीयाः अत्यन्तदुष्परिहरत्वेन शब्द्यमाना इत्यर्थः । तान् मारयतीति नद्यमारः । तथा नद्यरिषः । उक्तो नद्यशब्दार्थः । तान् रिष्यतीति नद्यरिषः । इदं द्वितीयं नाम । केवलो नद्य इति तृतीयं नाम । नद्यानां मारकः स्वयमपि नद्य इत्युच्यते । तं संबोध्य ब्रूते । हे

१ $\overset{h}{B}$ C D R $\overset{m}{S}$ ते. P कुष्ठं ।. J कुष्ठ । changed to कुष्ठं ।. We with $\overset{m}{K}$ V Dc Cs $\overset{2}{P}$. २ R $\overset{m}{S}$ नद्यमारो नद्यारिषो नद्यायं पुरुषो रिषत् (R ऋषत्)। यस्मै परि ब्रवीमि. A नद्यमारो नद्यायुषो नद्यायं पुरुषो रिषत् । यस्मै परि ब्रवीमि. $\overset{h}{B}$ C नद्यमारो नद्यायुषो नद्यायं पुरुषोर्षत् । यस्मै परि ब्रवीमि. D नद्यमारो नद्यायुषो नद्यायं पुरुषो रिषत् । यस्मै परि ब्रवीमि. K $\overset{m}{K}$ नद्यमारो नद्यायुषः । नद्यायं पुरुषो रिषत् । यस्मै परि ब्रवीमि. Dc नद्यमारो नद्यारिषो (corrected to नद्यायुषः ।) नद्यायं पुरुषो रिषत् । यस्मै परि ब्रवीमि. Cs नद्यमारो नद्यारिषो (corrected to नद्यायूषो) नद्यायं पुरुषो रिषत् । यस्मै परि ब्रवीमि. The accents on नद्यमारो, नद्यायं and परिब्रवीमि are ours. ३ A $\overset{h}{B}$ C D $\overset{m}{R}$ S Cs do not end the pâda here, but K $\overset{m}{K}$ and Dc (the latter subsequently) do. The *Sarvânukramaṇikâ* considers the mantra as tryavasâna. ४ P $\overset{2}{P}$ J नद्य । मारः । नद्य । आयुषः । नद्य । अयम् । पुरुषः । ऋषत् ॥ यस्मै । परि । ब्रवीमि ।. We with the *Saṁhitâ*.

1 S′ लक्ष्यते. 2 S′ नदीयाः for नदनीयाः.

नद्य कुष्ठाख्यौषधे तव नामग्रहणाभावे अयं व्याधितः पुरुषो रिषत् हिंसितो भवेत् । अतः व्याधितरक्षक इति समुदितं नामेति मन्तव्यम् । एवं नामत्रयेण अभिधीयमान कुष्ठाख्यौषधे त्वा त्वां यस्मै रोगार्ताय पुरुषाय परिब्रवीमि मन्त्रत्वेन तव नामानि उच्चारयामि । कस्मिन् काल इत्युच्यते । सायंप्रातश्च उभयसंध्ययोः । अथो अपि च दिवा द्योतमाने । मध्याह्ने इत्यर्थः । औषधप्रयोगे उक्तकालत्रयस्य प्राशस्त्यात् । यद्वा दिवा कृत्स्नेप्यहनि उभयोः संध्ययोश्च ॥ उक्तमेवार्थं नामव्यपदेशेन आदरार्थं पुनराह नद्यायं पुरुषो रिषत् इति । यद्वा हे नद्य हे औषध यस्मै द्वेष्याय त्वां परि ब्रवीमि अयं द्वेष्यः पुरुषो रिषत् नश्यतु इति व्याख्येयम् ॥

तृतीया ॥

जीवला नाम ते माता जीवन्तो नाम ते पिता । नद्यायं पुरुषो रिषत् ।
यस्मै परिब्रवीमि त्वा सायंप्रातरथो दिवा ॥ ३ ॥

जीवला । नाम । ते । माता । जीवन्तः । नाम । ते । पिता ॥ नद्य । अयम् । पुरुषः । रिषत् ।
यस्मै । परिऽब्रवीमि । त्वा । सायम्ऽप्रातः । अथो इति । दिवा ॥ ३ ॥

हे कुष्ठाख्यौषधे ते तव माता जीवला नाम जीवयतीति जीवला । ‖ मत्वर्थीयो लः ‖ । जीवयित्रीत्यर्थः । एतन्नामिका । एवं ते तव पिता जनकोपि जीवन्तः जीवयतीति जीवन्तः । ‖ वसन्त इतिवत् ‖ । एतत्संज्ञकः । यतस्तव पितरौ रोगादिपरिहारेण जीवप्रदौ अतस्त्वमपि तादृङ्महिमोपेत इति भावः ॥ नद्यायं पुरुष इत्यादि पूर्ववत् ॥

---

१ ABCDKKRSV यस्मै परि ब्रवीमि. See note २ on mantra २.

---

1 S' नामव्यपदेशेनोक्तमादरार्थं. 2 Sâyaṇa's text reads the words नद्यायं पुरुषो रिषत् again after सायंप्रातरथो दिवा, and it is to this repetition that Sâyaṇa refers in the present passage. All our MSS. and Vaidikas omit the second नद्यायं पुरुषो रिषत्, both in this and in the two following mantras. 3 S' ओषध. 4 See note 2.

चतुर्थी ॥

उत्तमो अस्योषधीनामनड्वान् जगतामिव व्याघ्रः श्वपदामिव । नद्यौयं पुरुषो रिषत् ।
यस्मै परिब्रवीमि त्वा सायंप्रातरथो दिवा ॥ ४ ॥

उत्ऽतमः । असि । ओषधीनाम् । अनड्वान् । जगताम्ऽइव । व्याघ्रः । श्वपदाम्ऽइव ॥ नद्य । अयम् । पुरुषः । रिषत् ।
यस्मै । परिऽब्रवीमि । त्वा । सायम्ऽप्रातः । अथो इति । दिवा ॥ ४ ॥

हे कुष्ठ त्वम् ओषधीनाम् इतरासां व्याधिनिर्हन्त्रीणां मध्ये उत्तमः उत्कृष्टतमोसि । जन्मादिना उत्तमत्वम् उत्तरत्र वर्ण्यते । तत्र दृष्टान्तः । अनड्वान् अनोवहनसमर्थः अनड्वान् । स यथा जगताम् गच्छतां प्राणिनां मध्ये उत्तमः । सर्वप्राण्युपभोगसाधनत्वात् । स यथा अत्यन्तं लोकस्य उपकारकः एवं त्वमपीत्यर्थः । एवं शरीरपीडनेनापि उपकारकत्वेन उत्तमत्वम् अनडुदृष्टान्तेन[2] अभिधाय अतिक्रूरवीर्यवत्त्वेनापि उत्तमत्वं व्याघ्रदृष्टान्तेन उपपादयति व्याघ्रः श्वपदामिवेति । व्यादाय हन्तीति व्याघ्रः श्वापदविशेषः । स च श्वपदाम् इतरेषां वृकादीनां मध्ये यथा क्रौर्येण उत्तमः एवं त्वमपि वीर्येण उत्तम इत्यर्थः । नद्यायम्[3] इत्यादि पूर्ववद् व्याख्येयम् ॥

पञ्चमी ॥

त्रिः शाम्बुभ्यो अङ्गिरेभ्यस्त्रिरादित्येभ्यस्परि ।
त्रिर्जातो विश्वदेवेभ्यः ।
स कुष्ठो विश्वभेषजः । साकं सोमेन तिष्ठति ।
तक्मानं सर्वं नाशय सर्वाश्च यातुधान्यः ॥ ५ ॥

१ P $\overset{2}{P}$ J नद्य ।. २ P $\overset{2}{P}$ रूषत् ।. ३ P $\overset{2}{P}$ J परि । ब्रवीमि ।. ४ R अंगिरेभ्य° corrected to अंगिरयेभ्य°. V अङ्गिरयेभ्य° and अङ्गिरेभ्य°. A अंगिरयेभ्य°. $\overset{h}{B}$ C D $\overset{m}{K}$ $\overset{m}{S}$ Dc अंगिरयेभ्य°. We with R V Cs P $\overset{2}{P}$ J.

1 S′ has another त्वं after मध्ये. 2 S′ °दृष्टांतत्वेन. 3 See note 2 on mantra २ at page ४३५.

त्रिः। शाम्बुऽभ्यः। अङ्गिरेभ्यः। त्रिः। आदित्येभ्यः। परि।
त्रिः। जातः। विश्वऽदेवेभ्यः।
सः। कुष्ठः। विश्वऽभेषजः॥ साकम्। सोमेन। तिष्ठति।
तक्मानम्। सर्वम्। नाशय। सर्वाः। च। यातुऽधान्यः॥ ५॥

यः कुष्ठाख्यौषधिः अङ्गिरेयेभ्यः[1] अङ्गिरसाम् अपत्यभूतेभ्यः शांम्वुभ्यः[2] एतन्नामकेभ्यो महर्षिभ्यः त्रिर्जातः उत्पन्नः त्रयाणां लोकानाम् उपकाराय त्रिरुत्पादितः। अथ वा ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यजातित्रयात्मना त्रिर्जातः। अङ्गिरसां भूमिस्थानत्वात् तेभ्यः[3] सकाशात् पृथिव्यां त्रिर्जात इत्युच्यते। तथा आदित्येभ्यस्परि। परीति पञ्चम्यर्थानुवादी। दिवि आदित्येभ्यस्त्रिर्जातः। त्रिर्जननप्रयोजनं पूर्ववद् द्रष्टव्यम्। एवं विश्वदेवेभ्यः मध्यस्थानेभ्यो देवगणेभ्यस्त्रिर्जातः। स तादृशः कुष्ठाख्यौषधिविशेषो[4] विश्वभेषजः विश्वेषां सर्वेषां रोगाणां भैषज्यरूपः सर्वरोगशमनवीर्योपेतत्वात्। स पुरा कुत्र तिष्ठतीत्यत्राह साकं सोमेन तिष्ठतीति। सोमेन सह अवस्थानाभिधानं तत्समानवीर्यत्वद्योतनार्थम्॥ अथ प्रत्यक्षीकृत्य उच्यते तक्मानम् इति। सर्वम् नानाभेदभिन्नं तक्मानम् रोगं नाशय तथा सर्वाश्च यातुधान्यः यातुधानीर्नाशय॥

षष्ठी॥

अश्वत्थो देवसदनस्तृतीयस्यामितो दिवि।
तत्रामृतस्य चक्षणं ततः कुष्ठो[1] अजायत।
स कुष्ठो विश्वभेषजः साकं सोमेन तिष्ठति।
तक्मानं सर्वं नाशय सर्वाश्च यातुधान्यः॥ ६॥
अश्वत्थः। देवऽसदनः। तृतीयस्याम्। इतः। दिवि।
तत्र। अमृतस्य। चक्षणम्। ततः। कुष्ठः। अजायत।

---

१ AB[I]CDRS[III]Cs ततः कुष्ठो अ॰. PJ कुष्ठः।. Dc ततः कुष्ठो अ॰ changed to ततः कुष्ठो अ॰. We with Dc P[2].

---

1 S' अंगिरयेभ्यः. Sâyaṇa's text, however, has अंगिरेयेभ्यः. 2 S' सांवुभ्यः. 3 S' ॰स्वानत्वेचेभ्यः for ॰स्थानत्वात् तेभ्यः. 4 S' कुष्टाख्यो॰.

सः । कुष्ठः । विश्वऽभेषजः । साकम् । सोमेन । तिष्ठति ।
तक्मानम् । सर्वम् । नाशय । सर्वाः । च । यातुऽधान्यः ॥ ६ ॥

इतः अस्माद् भूलोकात् तृतीयस्यां दिवि तृतीये द्युलोके देवसदनः । देवाः सीदन्ति निवसन्ति अत्रेति देवसदनः । देवानाम् आवासस्थानभूतः अश्वत्थः यतोऽग्निरश्वात्मना तत्रावस्थितः अतोश्वत्थ इति नाम संपन्नम् अस्येत्यश्वत्थस्तिष्ठति[1] । तत्र अश्वत्थे अमृतस्य अमरणधर्मकस्य सोमस्य चक्षणम्[2] प्रकाशनं[3] स्फुटीभावो विद्यते । अथ वा अश्वत्थशब्देन आदित्य उच्यते अमृतावस्थानश्रवणात् । "असौ वा आदित्यो देवमधु" इति श्रुतेः [छा॰उ॰३.६.३] । ततोऽश्वत्थात् कुष्ठाख्यौषधिरजायत उत्पन्नोऽभूत् ॥ स कुष्ठ इत्यादि पूर्ववद् योज्यम् ॥

सप्तमी ॥

हिरण्ययी नौरचरद्धिरण्यबन्धना दिवि ।
तत्रामृतस्य चक्षणं ततः कुष्ठो अजायत ।
स कुष्ठो विश्वभेषजः साकं सोमेन तिष्ठति ।
तक्मानं सर्वं नाशय सर्वाश्च यातुधान्यः ॥ ७ ॥

हिरण्ययी । नौः । अचरत् । हिरण्यऽबन्धना । दिवि ।
तत्र । अमृतस्य । चक्षणम् । ततः । कुष्ठः । अजायत ।
सः । कुष्ठः । विश्वऽभेषजः । साकम् । सोमेन । तिष्ठति ।
तक्मानम् । सर्वम् । नाशय । सर्वाः । च । यातुऽधान्यः ॥ ७ ॥

दिवि द्युलोके हिरण्ययी हिरण्यनिर्मिता तथा हिरण्यबन्धना हिरण्यमयैः शङ्कुपाशादिभिर्बद्धा नौः अचरत् सर्वदा चरति । अस्तु । ततः कुष्ठाख्यस्यौषधस्य किम् आयातम् इति तत्राह तत्रामृतस्येति । अनेन अस्यापि अमृतत्वसाधनधर्मः[4] सहैव उक्तो भवति ॥

1 S' संपन्नस्येश्वत्थतिष्ठति. 2 S' व्यचक्षणं. 3 S' प्रकाशन°. 4 S' °धर्मसहैव for °धर्मः सहैव.

अष्टमी ॥

यत्र नावप्रभ्रंशनं यत्र हिमवतः शिरः।
तत्रामृतस्य चक्षणं ततः कुष्ठो अजायत।
स कुष्ठो विश्वभेषजः साकं सोमेन तिष्ठति।
तक्मानं सर्वं नाशय सर्वाश्च यातुधान्यः॥ ८॥

यत्र। न। अवऽप्रभ्रंशनम्। यत्र। हिमऽवतः। शिरः।
तत्र। अमृतस्य। चक्षणम्। ततः। कुष्ठः। अजायत।
सः। कुष्ठः। विश्वऽभेषजः। साकम्। सोमेन। तिष्ठति।
तक्मानम्। सर्वम्। नाशय। सर्वाः। च। यातुऽधान्यः॥ ८॥

यत्र द्युलोके नावप्रभ्रंशनम् तत्रस्थानां सुकृतिनाम् अवाङ्मुखप्रभ्रंशो नास्ति। यत्र च हिमवतः एतन्नाम्नः पर्वतस्य शिरः। हिमवच्छिरःप्रदेश एव स्वर्गभूमिरिति प्रसिद्धिः। तत्रामृतस्येत्यादि पूर्ववत्॥

नवमी ॥

यं त्वा वेद पूर्व इक्ष्वाको यं वा त्वा कुष्ठ काम्यः।
यं वा वसो यमात्स्यस्तेनासि विश्वभेषजः॥ ९॥

यम्। त्वा। वेद। पूर्वः। इक्ष्वाकः। यम्। वा। त्वा। कुष्ठ। काम्यः।
यम्। वा। वसः। यम्। आत्स्यः। तेन। असि। विश्वऽभेषजः॥ ९॥

हे कुष्ठाख्यौषधे यस्माद् यं प्रसिद्धं त्वा त्वां पूर्वः पुरातन इक्ष्वाकुः[1] राजा वेद सर्वव्याधिहन्तायम् इति ज्ञातवान्। यस्माद् यं वा यं च त्वा त्वाम् हे कुष्ठ काम्यः कामपुत्रो वेद सर्वौषधिरूप इति ज्ञातवान्।

१ D नावः. We with A B^h C K K^m R S^m Dc Cs. २ P P^2 J अव। प्रऽ°. We with Sâyaṇa. ३ K^m R S^m V Dc Cs इष्वा° (changed from इक्ष्वा° in S^m). P P^2 इष्वाकः।. We with A B^h C D J. ४ A B^h C R S^m वसो. Dc वसो changed to वासो. D K K^m V Cs वासो. P P^2 वासः।. J वसः। changed from वासः।. ५ R Cs यमाछ°. ६ P J वेद।. We with P^2. ७ P काम्याः।. We with P^2 J.

1 Sâyaṇa's text: इक्ष्वाको यं वा &c.

यस्माद् यं यमास्यः यमस्य आस्यमिव आस्यं यस्य स तादृशो [वसः] एतन्नामा देवो वेद । तेन कारणेन त्वं विश्वभेषजोसि विश्वव्याधिनिर्मोचको भवसि सकलभेषजात्मको वासि ॥

दशमी ॥

शीर्षलोकं तृतीयकं सदन्दिर्यश्च हायनः ।
तक्मानं विश्वधावीर्याधराञ्चं परा सुव ॥ १० ॥
शीर्षऽलोकम् । तृतीयकम् । सदम्ऽदिः । यः । च । हायनः ।
तक्मानम् । विश्वधाऽवीर्य । अधराञ्चम् । परा । सुव ॥ १० ॥

हे कुष्ठ तृतीयकम् भूलोकापेक्षया तृतीयं लोकं द्युसंज्ञकं तव शीर्षं शिर आहुः । द्युलोके प्रथमम् उत्पन्नत्वाद् भूमिष्ठस्यापि तृतीयलोकपर्यन्तव्याप्तेश्च । यश्च हायनः कालस्तवावस्थानावलम्बनः । स कीदृशः । सदन्दिः । सदम् इत्यव्ययं सदेत्यस्यार्थे । सदा रोगाणां खण्डयिता । तादृङ्महिमोपेतस्त्वं विश्वधावीर्यम् विश्वतो व्याप्तसामर्थ्यं तक्मानम् रोगम् अधराञ्चम् अवागञ्चनं यथा भवति तथा परा सुव निकृष्टं प्रेरय । नाशयेत्यर्थः ॥

[इति] पञ्चमेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

"यन्मे छिद्रम्" इति सप्तमं सूक्तम् । तस्य [पवित्रनाशननिमित्तप्रायश्चित्ते आज्यहोमे विनियोगः । तद् उक्तं परिशिष्टे समुच्चयप्रायश्चित्तप्रकरणे ।
"अथ पवित्रे प्रणश्यति कर्ममध्यात् प्रमादतः ।
"अन्यं छित्वानुमन्त्रयेत कर्मशेषम् उपक्रमेत् ।
"* * * * यन्मे छिद्रम् १९.४०.१ पुनर्मैत्विन्द्रियम् ७.६९ मा
"न आपो मेधाम् १९.४०.२ मा नो मेधाम् १९.४०.३ मा नः पी-

१ A B[h] सदंदी°. R S[m] Cs सदंडि°. We with C D K K[m] V Dc Cs. २ A C D S[m] विश्वधा. We with B[h] K K[m] R V. Sâyaṇa's text: विश्वधावीर्याधरांचं. ३ P[2] तृतीयकम् ।.

1 So Sâyaṇa's text which is: यं वा वसो य°. 2 S′ व्याप्तं. 3 S′ has a blank space for about ten letters after तस्य. May it be that Sâyaṇa meant to insert the necessary preface at a subsequent revision but forgot to do so?

"परिदस्विना १९, ४०, ४ इति संनतिभिराज्यं जुहुयाद् व्याहृतिभिश्च गां "च कर्त्रे दद्यात् सा तत्र प्रायश्चित्तिः" इति । प० ३७, ४ ॥

तथा उपयामस्य हस्तात् पतने आज्यहोमे अस्य विनियोगः । तद् उक्तम् "अथ यस्योपयामो वा पतेद्धस्तात् स यन्मे उपयाम इत्यादधीत" इत्युपक्रम्य परिशिष्टे । "यन्मे छिद्रम् १९, ४० यदस्मृति ७, १११ इति जुहुयात्" इति । प० ३७, १४] ॥

तत्र प्रथमा ॥

यन्मे छिद्रं मनसो यच्च वाचः सरस्वती मन्युमन्तं जगाम ।
विश्वैस्तद् देवैः सह संविदानः सं दधातु बृहस्पतिः ॥ १ ॥

यत् । मे । छिद्रम् । मनसः । यत् । च । वाचः । सरस्वती । मन्युऽमन्तम् । जगाम ।
विश्वैः । तत् । देवैः । सह । सम्ऽविदानः । सम् । दधातु । बृहस्पतिः ॥१॥

मे मम मनसः यज्ञदानध्यानादिलक्षणस्य मनोव्यापारस्य यच्छिद्रम् यश्छेदोस्ति तथा वाचः मन्त्रादिविषयाया यच्छिद्रम् अस्ति । तत् सं दधात्विति उत्तरत्र संबन्धः । या च मम सरस्वती सरणवती वाग् मन्युमन्तम् अस्मद्विषयक्रोधोपेतं द्वेष्यं जगाम अगच्छद् इति यत् । यद्वा मन्युमन्तम् मन्युः क्रोधो मानसिको धर्मः तद्वन्तम् । मां विहायेति शेषः । अन्यत्र जगाम गतेति । तस्माद् मनसो वाचश्च च्छिद्रम् अवश्यं संधातव्यम् इत्यर्थः । [तत्] उक्तलक्षणं सर्वं छिद्रं बृहस्पतिः बृहतो मन्त्रसमूहस्य वेदस्य पतिः पालयिता अभिमानी एतन्नामको देवः विश्वैः इतरैरिन्द्राद्यैर्देवैः सह संविदानः ऐकमत्यं प्राप्तः सन् सं दधातु संधानं करोतु ॥ केवलं बृहस्पतिना छिद्रसंधाने क्रियमाणे इतरेषां देवानाम् अनानुकूल्ये सति संधानस्य अघटनात् तैः सहितस्य ऐकमत्यम् आशास्यते ॥

---

१ A C D K^m S^m V Dc सरस्वतिं. P P^3 J सरस्वतीम् I. We with B^h K R Cs. २ A B^h D K K^m R V Cs जगाम. Dc जुगामं changed to जगाम. P P^3 J जुगाम् I. We with S^m.

---

1 S' वचः. 2 S' समाधातव्यम्. 3 S' अननुकूल्ये. 4 S' आभिशायीस्यते.

द्वितीया ॥

मा नो आपो मेधां मा ब्रह्म प्र मथिष्टन ।
सुष्यदा यूयं स्यन्दध्वमुपहूतोहं सुमेधा वर्चस्वी ॥ २ ॥

मा । नः । आपः । मेधाम् । मा । ब्रह्म । प्र । मथिष्टन ।
सुऽस्यदाः । यूयम् । स्यन्दध्वम् । उपऽहूतः । अहम् । सुऽमेधाः । वर्चस्वी ॥२॥

हे आपो देवताः यूयं नः अस्माकं मेधाम् । अधीतस्य वेदादेर्धारयित्री बुद्धिर्मेधा । तां मा प्र मथिष्ट[1] प्रमथनं भ्रंशं मा कुरुत । तथा नः ब्रह्म । [ब्रह्म] वेदः । अधीतं[2] वेदं मा प्र मथिष्ट[3] । किं च मम संबन्धि यद्यत् कर्म शुष्यत्[4] शोषं प्राप्नोति तत्तद् अभिलक्ष्य यूयम् आ स्यन्दध्वम् सर्वतः प्रवहत । आर्द्रं कुरुतेत्यर्थः । उपहूतः युष्माभिरनुज्ञातः अनुगृहीतः अहं सुमेधाः । भूयासम् इति शेषः । मेधां मा प्र मथिष्टेति प्रार्थितत्वात् सुमेधा भूयासम् इति आशास्यते । ब्रह्मणो वेदस्य प्रमथनाभावस्यापि प्रार्थनाद् वर्चस्वी ब्राह्मेण वर्चसा युक्तो भूयासम् इति प्रार्थ्यते ॥

तृतीया ॥

मा नो मेधां मा नो दीक्षां मा नो हिंसिष्टं यत् तपः ।
शिवा नः शं सन्त्वायुषे शिवा भवन्तु मातरः ॥ ३ ॥

मा । नः । मेधाम् । मा । नः । दीक्षाम् । मा । नः । हिंसिष्टम् । यत् । तपः ।

---

१ So we with A B^h D K K^m R S^m V Dc Cs P P^2 J. २ A B^h V मथिष्ट नः. P P^2 J मथिष्टन ।. We with C D R S^m Dc Cs. ३ A B^h D K K^m R S^m Dc Cs शुष्यदा. P P^2 J शुष्यदा ।. The emendation is ours, suggested by the accent of all our MSS. and by स्यन्दध्वम्. ४ A B^h C स्यंन्नध्व°. R S^m स्यंनध्व°. D Cs स्यंनध्व°. Dc स्यंचध्व° changed to स्यंदध्व°. P P^2 J स्यन्नध्वम् ।. We with Sâyaṇa. ५ P P^2 J °मेधां ।. ६ A B^h D K K^m R S^m V Dc Cs नः संस्वंत आयुषे. C नः सस्वंत आयुषे (without accents). P P^2 J सम्ऽस्वंतः ।. Sâyaṇa's text: शंसंत्वायुषे. ७ J हिंसिष्टम् ।. We with P P^2.

---

1 S' मथिष्टा. Sâyaṇa's text is: मा ब्रह्म प्र मथिष्ट नः. 2 S' अधीतवेदं for अधीतं वेदं. 3 S' मथिष्ट. 4 S' शुष्छुष्यत्. Sâyaṇa's text: शुष्यदायुर्यस्यंनदध्वमुप°.

शि॒वाः । नः॒ । शम् । स॒न्तु॒ । आयु॑षे । शि॒वाः । भ॒व॒न्तु॒ । मा॒तरः॑ ॥ ३ ॥

अत्र हिंसिष्टम् इति द्विवचनाद् द्यावापृथिव्यौ [संबोध्ये ।] उत्तरमन्त्रे[पि अश्विनोः संबुद्धिः तयोश्च द्यावापृथिव्यात्मकता मता । हे द्यावापृथिव्यौ नो मेधाम् अधीतधारणबुद्धिं मा हिंसिष्टम् मा नाशयतम् । तथा नो दीक्षाम् नवनीताभ्यङ्गमुष्टीकरणवाग्यमनदण्डमेखलादिधारणसाध्यां] च मा हिंसिष्टम् । एवं नः अस्माकं यत् तपः पयोव्रतादिरूपं क्लेशसहनात्मकं तपोस्ति तद् मा हिंसिष्टम् । तथा आपो देव्यः शिवाः मङ्गलाः सुखकारिण्यः सत्यः नः अस्माकम् आयुषे आयुरभिवृद्धये शंसन्तु[1] साधीयान् अयम् इति स्तुवन्तु । तथा मातरः मातृवद्धितकारिण्यो जगन्निर्मात्र्यो वा आपः शिवा भवन्तु ॥

चतुर्थी ॥

यो नः॒ पीप॑रद॒श्विना॒ ज्योति॑ष्मती॒ तम॑स्ति॒रः ।
ताम॒स्मे रा॑सता॒मिष॑म् ॥ ४ ॥

या । नः॒ । पीप॑रत् । अ॒श्विना॑ । ज्योति॑ष्मती । तमः॑ । ति॒रः ।
ताम् । अ॒स्मे । रा॒स॒ता॒म् । इष॑म् ॥ ४ ॥

हे अश्विना अश्विनौ नः अस्मान् तमः सर्वस्यावरकं सर्वव्यवहारप्र-

१ P J शि॒वा ।. P̊ शि॒वा । corrected to शि॒वाः ।. २ A D K K̊ R Dc मा न॒ः पिप॑रिद॒श्विना॒ ज्योति॑ष्मती॒ तम॑स्ति॒रः । ताम॒स्मै रा॑सता॒मिषु॑म् (R °सिता°) ।. B̊ reads like A D K K̊ Dc except that it has ताम॒स्मे for ताम॒स्मै, a change doubtless borrowed from the *Ṛigveda*. C मा नः पिपरिदश्विना &c । तामस्मै रासतामिषुम्, i. e. without accents. S̊ मा न॒ः पिप॑रिद॒श्विना॒ &c । ताम॒स्मै रा॑सिता॒मिषु॑म्. V मा न॒ः पीप॑रदश्विना॒ &c । ताम॒स्मै रा॑सता॒मिषु॑म्, the change to पीप॑रत् being doubtless borrowed from Sâyaṇa's text. Cs मा न॒ः पिप॑रिद॒श्विना॒ ज्योति॒ष्मती॒ तम॑स्ति॒रः । ताम॒स्मै रासि॑ता(corrected to रासं॑ता°)मि॒षुं. P रासं॑ताम् ।. P̊ J रा॒स॒ता॒म् ।. We reject the corruptions मा, पिप॑रित् and अ॒स्मै (conf. *Rigveda* 1. 46. 6) though they are doubtless ancient, Sâyaṇa himself recognising the chief of them (मा). Sâyaṇa's text: मा नः पीपरदश्विना ज्योतिष्मती तमस्तिरः । तामस्मे रासातामिषम्. We take या from the *Ṛigveda* reading and from the presence of the accent on पीप॑रत् and of the pronoun ताम्; पीप॑रत् from V, अ॒श्विना॒ from S̊, and इष॑म् from the *Ṛigveda*.

1 S' संतु for शंसन्तु.

तिवन्धकोऽन्धकारः माँ पीपरत् पारं मा गमयतु । किं तु ज्योतिष्मती सकलव्यवहारानुकूलप्रकाशोपेता रात्रिः तमः तिरस्करोतु । ताम् तादृशीम् इषम् सर्वैरिष्यमाणां ताम् उक्तलक्षणां रात्रिम् अस्मे अस्माकं रासाँथाम् प्रयच्छतम् । यद्वा इट्शब्देन सर्वैरिष्यमाणम् अन्नम् अभिधीयते । सैव ज्योतिष्मती प्रकाशवती अन्नवतो लोके प्रकाशदर्शनात् । यद्वा तमो नाम दारिद्र्यम् । तिरः सर्वस्य तिरोधायकम् । तमः मा पीपरत् ज्योतिष्मत्येव इट् पीपरत् । [तां] तादृशीम् इषं रासाँथाम् इति व्याख्येयम् । शाखान्तरे तु "या नः पीपरत्" इति आम्नायते [ऋ० १. ४६. ६] ॥

इति पञ्चमेनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

"भद्रमिच्छन्तः" इत्येतद् अष्टमं सूक्तम् एकर्चम् । तत्पाठस्तु

भद्रमिच्छन्त ऋषयः स्वर्विदस्तपो दीक्षामुपनिषेदुरग्रे[१] ।
ततो राष्ट्रं बलमोजश्च जातं तदस्मै देवा उपसंनमन्तु[२] ॥ १ ॥

भद्रम् । इच्छन्तः । ऋषयः । स्वःऽविदः । तपः । दीक्षाम् । उपऽनिसेदुः । अग्रे । ततः । राष्ट्रम् । बलम् । ओजः । च । जातम् । तत् । अस्मै । देवाः । उपऽसंनमन्तु ॥ १ ॥

अग्रे सृष्ट्यादौ पूर्वम् ऋषयः अतीन्द्रियार्थद्रष्टारः । ⌘ ऋषिर्दर्शनात् स्तोमान् ददर्शेत्यौपमन्यव इति निरुक्तम् [नि० २. ११] ⌘ । ते भद्रम् कल्याणं क्षेमम् इच्छन्तः स्वर्विदः स्वर्गं लभमानाः तत्साधनत्वेन तपः पयोव्रतादिलक्षणं दीक्षाम् नवनीताभ्यङ्गमुष्टीकरणवाग्यमनदण्डमेखलादिधारण[1]साध्यां च उपनिषेदुः प्राप्ताः । ततः तत्सामर्थ्याद् राष्ट्रम् राज्यं बलम् [सामर्थ्यम् ओजश्च जातम् निष्पन्नम् । तत् राष्ट्रादिकं देवा अस्मै पुरुषाय उपसंन]मन्तु[2] संयोजयन्तु ॥

इति पञ्चमेनुवाके अष्टमं सूक्तम् ॥

१ $\overset{h}{B}$ दीक्षामुप°. We with A C D K $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs P $\overset{2}{P}$ J. २ A $\overset{h}{B}$ R V Cs उपसंनं°. We with D $\overset{m}{K}$ $\overset{m}{S}$ Dc P $\overset{2}{P}$ J.

1 S′ °धारणं°. 2 S′ श्नमंत for °मन्तु.

"ब्रह्म होता" इति नवमं सूक्तम् ॥

[तत्र प्रथमा ॥]

ब्रह्म होता ब्रह्म यज्ञा ब्रह्मणा स्वरंवो मिताः ।
अध्वर्युर्ब्रह्मणो जातो ब्रह्मणोन्तर्हितं हविः ॥ १ ॥

ब्रह्म । होता । ब्रह्म । यज्ञाः । ब्रह्मणा । स्वरवः । मिताः ।
अध्वर्युः । ब्रह्मणः । जातः । ब्रह्मणः । अन्तःऽहितम् । हविः ॥ १ ॥

ब्रह्म जगदुपादानकारणं तत्त्वम् । तदेव यज्ञाङ्गभूतहौत्रकर्तृत्वोपाधिना होता इत्युच्यते । कृत्स्नस्य कार्यकारणप्रपञ्चस्य ब्रह्मात्मकत्वात् "ब्रह्मैवेदं सर्वम्" [मु° २. २. ११] "तत् सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्" इति [तै° आ° ८. ६] स्वसृष्टसकलपदार्थानुप्रवेशश्रुतेश्च । "त्वं स्त्री त्वं पुमान् असि त्वं कुमार उत वा कुमारी" इति [श्वे° ४. ३] श्रुतेर्ब्रह्मव्यतिरिक्तस्य कस्यचिदभावाद् ब्रह्मणो होत्रादिरूपत्वम् । तथा यज्ञाः ज्योतिष्टोमादयोपि ब्रह्मैव । "तस्माद् ऋचः साम यजूंषि दीक्षा यज्ञाश्च सर्वे क्रतवो दक्षिणाश्च" इति मुण्डकश्रुतेः [मु° २. १. ६] ब्रह्मैव यज्ञा इत्युच्यन्ते । एवं ब्रह्मणैव स्वरगांमिता स्वराणां क्रुष्टादीनां सप्तानाम् उदात्तादीनां च चतुर्णां गामिता यज्ञानुप्रवेष्टृता । उद्गातृत्वादिभाव इत्यर्थः । यद्वा स्वर्गं गन्तृता । ज्योतिष्टोमाद्यनुष्ठातृभ्य इति शेषः । अध्वर्युरपि ब्रह्मण एव जातः उत्पन्नः । प्रागुक्तनीत्या ब्रह्मणः सकाशाद् उत्पत्तिरवगन्तव्या । तथा

---

१ A B^h D R S^m स्वरंवामिता. C सरंवामिता. K K^m V Dc स्वंरवामिता. Cs संरवामिता. P P^3 J स्वः। अवामिता ।. Sâyaṇa's text: स्वरगामिता. Our emendation is one that is suggested by the accent in A B^h C D R S^m, a correction which Rw have already very rightly conjectured. Sâyaṇa's reading we do not adopt, first because it is inconsistent with our traditional accent (his accent must be ब्रह्मणा स्वरगामिता), and secondly because a word like स्वरगामिता (apart from the question whether स्वरगामी can mean उद्गाता) has the look of being very un-Vedic. २ A B^h C R S^m Cs अध्वर्युब्रह्मणो. We with D K^m V Dc. ३ A B^h C D K K^m R S^m V Dc Cs °हिंते for °हिंतं. P P^3 J अन्तःऽहिंते ।. We with Sâyaṇa.

---

1 S′ °हौकर्तृपोधिना for °हौत्रकर्तृत्वोपाधिना. 2 So Sâyaṇa's text also. 3 S′ कृष्टादीनां. 4 S′ °प्रवेष्टता.

हविः यज्ञसाधनभूतं चरुपुरोडाशाज्यसोमादिलक्षणं ब्रह्मणि[1] अन्तर्हितम् इन्द्राद्युद्देशेन दत्तमपि ब्रह्मण्येवावतिष्ठते[2] । "ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविः" इत्यादिस्मृतेः [भ॰गी॰४.२४] । "ब्रह्म प्रतिष्ठा मनसो ब्रह्म वाचः । ब्रह्म यज्ञानां हविषाम् आज्यस्य" इति [तै॰ब्रा॰३.७.११.१] मन्त्रवर्णाद् ब्रह्मणि हविषाम् अवस्थानम् ॥ अथ वा अत्र ब्रह्मशब्देन "अथर्वाङ्गिरोविदं ब्रह्माणं वृणीत" इति [गो॰ब्रा॰२.२४] श्रुतेः ब्रह्माख्य ऋत्विग् वाभिमतः । तस्य सर्वानुज्ञातृत्वात् होत्रादिरूपत्वेन स्तुतिः ॥

द्वितीया ॥

ब्रह्म[1] स्रुचो॑ घृतवं॑तीर्ब्रह्म॑णा[2] वेदिरुद्धि॑ता[3] ।
ब्रह्म॑ यज्ञस्य॑ तत्त्वं च ऋत्विजो ये ह॑विष्कृत॑ः[4] । शमि॑ताय[5] स्वाहा॑ ॥ २ ॥

ब्रह्म॑ । स्रुच॑ः । घृतऽव॑तीः । ब्रह्म॑णा । वेदि॑ः । उद्धि॑ता ।
ब्रह्म॑ । यज्ञस्य॑ । तत्त्वम् । च । ऋत्विज॑ः । ये । हविःऽकृत॑ः ॥ शमि॑ताय । स्वाहा॑ ॥ २ ॥

स्रुचः होमसाधनभूता जुहूपभृदादयोपि ब्रह्म । ताश्च घृतवतीः घृतवत्यो होमार्थेन घृतेन पूर्णाः । ब्रह्मणैव वेदिः हविरासादनसाधना ब्रह्मणैव उद्धृता उद्धनन[3]खनननिर्माणैः संपादिता । यज्ञस्य ज्योतिष्टोमाद्यात्मकस्य यागस्य तत्त्वम् पारमार्थिकं रूपं च ब्रह्मैव । अत्र तत्त्वं चेति विशेषितत्वाद् अत्रोक्तानां होत्रादीनां पारमार्थिकं रूपं ब्रह्मैव तत्रैव परिकल्पितत्वात् कृत्स्नप्रपञ्चस्य । यथा मृदुपादानभूताः शरावादयो मृदेव एवं ब्रह्मोपादानभूतास्तत्त्वतो ब्रह्मैवेत्यभिप्रायः । ये च हविष्कृतः हविष्कर्तार ऋत्विजः उक्तव्यतिरिक्ताः प्रतिप्रस्थात्राद्याः तेपि ब्रह्मैव ॥

---

१ A B̊ C D R S̊ Cs ब्रह्मं स्रुचो. Dc ब्रह्मं स्रुचौ changed to ब्रह्म स्रुचौ. P J स्रुचः ।. We with K K̊ V Dc P̊. २ B̊ R S̊ Cs घृतवंती ब्रह्मं°. We with A C D K K̊ V Dc P P̊ J उत्ऽहिता ।. ३ V °रुद्धिता and °रुद्धंता. Sâyaṇa's text: °रुद्धृता. We with A B̊ C D K K̊ R S̊ Dc Cs P P̊ J. ४ B̊ C हुविःकृतः. R S̊ Cs हुविष्कृतः. D हुविष्कृतः changed to हविष्कृतः. P J हुविःऽकृतः ।. We with A D K K̊ V P̊. ५ V शंमिताय and संमिताय. Sâyaṇa संमिताय. We with A B̊ C D K K̊ R S̊ P P̊ J.

---

1 Sâyaṇa's text: ब्रह्मणोंतर्हितं. 2 S' ब्रह्मण्यंवा. 3 S' डयिननन° for उद्धनन° which is conjectural.

संमिताय उक्तप्रकारेण होत्राद्यात्मना संमिताय । अभेदम् आपन्नाय ब्रह्मण इत्यर्थः । तस्मै स्वाहा स्वाहुतम् अस्तु । अथ वा अयम् उक्तब्रह्महोतेत्यादिमन्त्रद्वयशेषो द्रष्टव्यः ॥

तृतीया ॥

अंहोमुचे प्र भरे मनीषामा सुत्राव्णे सुमतिमावृणानः ।
इममिन्द्र प्रति हव्यं गृभाय सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः ॥ ३ ॥

अंहःऽमुचे । प्र । भरे । मनीषाम् । आ । सुऽत्राव्णे । सुऽमतिम् । आऽवृणानः ।
इमम् । इन्द्र । प्रति । हव्यम् । गृभाय । सत्याः । सन्तु । यजमानस्य । कामाः ॥ ३ ॥

अहम् अंहोमुचे अंहसां पापानां मोचयित्रे सुत्राम्णे सुतरां त्रात्रे इन्द्राय । प्र भर इति संबन्धः । सुमतिम् शोभनां स्तुतिं मयि शोभनंमतिं वा इन्द्रस्य गृणानः उच्चारयन् कुर्वन् अहं मनीषाम् मनस ईशित्रीं स्तुतिं [प्र] भरे संपादयामि । हे इन्द्र त्वम् इमम् इदम् इदानीं हव्यां हव्यानि प्रति गृभाय स्वीकुरु । यजमानस्य कामाः आयुरादिविषयाः सत्याः अवितथाः सन्तु भवन्तु ॥

चतुर्थी ॥

अंहोमुचं वृषभं यज्ञियानां विराजन्तं प्रथममध्वराणाम् ।
अपां नपातमश्विना हुवे धिय इन्द्रियेण त इन्द्रियं दत्तमोजः ॥ ४ ॥

अंहःऽमुचम् । वृषभम् । यज्ञियानाम् । विऽराजन्तम् । प्रथमम् । अध्वराणाम् ।

---

१ B[h] D K K[m] R S[m] V Dc सुमतिं मा. C सुमतिं मा. P P[2] J सुऽमतिम् । मा । वृणानः ।. We with A Cs. २ P[2] °मुचंम् ।. We with P J. ३ V हुवे धियं इन्द्रियेण त इन्दियं धंत्त(and दंत्त)मोजः. C D S[m] हुवे. P[2] हुवे ।. Dc हुवे changed to हुवे. We with A B[h] K K[m] R Cs P J.

1 Before this Sâyaṇa reads the text संमिताय स्वाहा ॥. He does not read it at the end of the mantra ब्रह्म स्रुचौ &c. 2 S′ शोभनमतिवइमिंद्र for शोभनमतिं वा इन्द्रस्य. 3 Sâyaṇa's text is: सुमतिं गृणानः. 4 S′ शंसंपादयामि for संपादयामि.

अपाम् । नपातम् । अश्विना । हुवे । धियः । इन्द्रियेण । ते । इन्द्रियम् । दत्तम् । ओजः ॥ ४ ॥

यज्ञियानाम् यज्ञार्हाणां देवानां मध्ये वृषभम् श्रेष्ठम् । सर्वेषां देवानां स्वामित्वाद् यज्ञेषु इन्द्रेण विना सोमादिहविःसंबन्धाभावाच्च यज्ञियेषु वृषभत्वम् । "अग्निश्च म इन्द्रश्च मे सोमश्च म इन्द्रश्च मे" [तै° सं° ४.७.६.१] इत्यादिषु सर्वत्र इन्द्रस्य प्रतिदेवतम् अनुप्रवेशाद् "यत सर्वेषाम् अर्धम् इन्द्रः प्रति तस्माद् इन्द्रो देवतानां भूयिष्ठभाक्तमः" इति श्रुतेः [तै° सं° ५.४.८.३] "माध्यंदिनं सवनं केवलं ते" [ऋ° ४.३५.७] इति मन्त्रवर्णाच्च इन्द्रस्य यज्ञियेषु सर्वत्रानुगतेर्वृषभत्वम् । अत एव अध्वराणाम् यज्ञानां मध्ये विराजन्तम् विशेषेण दीप्यमानं प्रथमम् मुख्यम् । अथ वा अध्वराणां प्रथमम् आदिभूतम् । तेषाम् इन्द्रार्थत्वात् । एवंमहानुभावम् इन्द्रं हुवे इति संबन्धः । अपि च अपां नपातम् उदकानां न पातयितारं स्रष्टारम् । अग्नौ हुतया आहुत्या वृष्ट्युत्पत्तेः "अग्नेरापः" इति श्रुतेश्च [तै° आ° ८.१] । अथ वा अपां नप्तारम् अद्भ्य ओषधयः [ओषधीभ्योऽग्निर्जायत इति प्रसिद्धम् । अग्निं तथा अश्विना अश्विनौ हुवे आह्वयामि । तावश्विनौ इन्द्रियेण इन्द्रसामर्थ्येन ते तव] धियम् प्रकृष्टां बुद्धिम् इन्द्रियम् दर्शनश्रवणादिसामर्थ्यम् ओजः बलं च धत्ताम्[1] धारयतां प्रयच्छताम् ॥

इति पञ्चमेनुवाके नवमं सूक्तम् ॥

"यत्र ब्रह्मविदः" इति दशमं सूक्तम् ॥

तत्र प्रथमा ॥

यत्र ब्रह्मविदो यान्ति दीक्षया तपसा सह ।
अग्निर्मा तत्र नयत्वग्निर्मेधा दधातु मे । अग्नये स्वाहा ॥ १ ॥

यत्र । ब्रह्मऽविदः । यान्ति । दीक्षया । तपसा । सह ।
अग्निः । मा । तत्र । नयतु । अग्निः । मेधाः । दधातु । मे ॥ अग्नये । स्वाहा ॥ १ ॥

---

१ A K K^m V Dc °मेधां. P J मेधा।. P^2 मेधाम्।. We with B^h C D R S^m Cs.

1 Sâyaṇa's text, however, has धत्तम्.

यत्र यस्मिन् स्थाने सुकृतफलभोगाश्रये ब्रह्मविदः सगुणब्रह्मस्वरूपं जानन्तः। अथ वा ब्रह्म परिवृढं कर्म तद्विदः तद्विषयज्ञानवन्तो महान्तो दीक्षया दण्डकृष्णाजिनमेखलादिधारणात्मिकया। "दण्डेन दीक्षयति"। "मेखलया दीक्षयति" [तै° सं° ६.१.३.५] "कृष्णाजिनेन दीक्षयति" [तै° सं° ६.१.३.२] इत्यादिश्रुतेः। तपसा[1] सह पयोव्रतादिनियमजन्येन सह यान्ति गच्छन्ति। उपलक्षणम् एतत्। दीक्षातपआदिधर्मोपेतेन अग्निष्टोमादिकर्मणेत्यर्थः। तत्र तत् स्थानम् अग्निर्देवः [मा] नयतु प्रापयतु गमयतु[2]। तदर्थम् अग्निर्देव एव मे मह्यं मेधाः तद्विषयप्रज्ञा दधातु प्रयच्छतु॥ अग्नये स्वाहा य एवं स्वर्गं गमयति यश्च मेधां प्रयच्छति तस्मा अग्नये स्वाहा इदं हविः स्वाहुतम् अस्तु॥

द्वितीया॥

यत्र ब्रह्मविदो यान्ति दीक्षया तपसा सह।
वायुर्मा तत्र नयतु वायुः प्राणान् दधातु मे। वायवे स्वाहा॥ २॥

यत्र। ब्रह्मऽविदः। यान्ति। दीक्षया। तपसा। सह।
वायुः। मा। तत्र। नयतु। वायुः। प्राणान्। दधातु। मे॥ वायवे। स्वाहा॥ २॥

पूर्वार्धर्चः पूर्ववद् व्याख्येयः। तृतीयपादे अग्निरित्यस्य स्थाने वायुरिति विशेषः। तादृशो वायुः मे मम प्राणान् दधातु मयि स्थापयतु। अत्र प्राणान् इति बहुवचनेन प्राणापानादयः पञ्च प्राणा ग्राह्याः। वायोः प्राणानां च बाह्याभ्यन्तरभेदमात्रेण[3] भेदात् "वायुः प्राणो भूत्वा नासिके प्राविशत्" [ऐ° आ° २.४.२] इति श्रुतेः वायोः प्राणस्थापनप्रार्थना युक्ता॥ वायवे स्वाहेति स्पष्टम्॥

तृतीया॥

यत्र ब्रह्मविदो यान्ति दीक्षया तपसा सह।
सूर्यो मा तत्र नयतु चक्षुः सूर्यो दधातु मे। सूर्याय स्वाहा॥ ३॥

यत्र। ब्रह्मऽविदः। यान्ति। दीक्षया। तपसा। सह।

1 S' पयसोसा for तपसा सह. 2 S' यमयतु. 3 S' बाह्याबाह्य° for बाह्य°.

सूर्यः । मा । तत्र । नयतु । चक्षुः । सूर्यः । दधातु । मे ॥ सूर्याय । स्वाहा ॥ ३ ॥

"आदित्यश्चक्षुर्भूत्वाक्षिणी प्राविशत्" [ऐ० आ० २.४.२] इति श्रुतेः सूर्यस्य चक्षुरानुकूल्यं युक्तम् ॥ गतम् अन्यत् ॥

चतुर्थी ॥

यत्र ब्रह्मविदो यान्ति दीक्षया तपसा सह ।
चन्द्रो मा तत्र नयतु मनश्चन्द्रो दधातु मे । चन्द्राय स्वाहा ॥ ४ ॥

यत्र । ब्रह्मऽविदः । यान्ति । दीक्षया । तपसा । सह ।
चन्द्रः । मा । तत्र । नयतु । मनः । चन्द्रः । दधातु । मे ॥ चन्द्राय । स्वाहा ॥ ४ ॥

[चन्द्रः प्रसिद्धः । तस्य मनआह्लादकत्वाद् मनस आनुकूल्यं युक्तम् ॥]

पञ्चमी ॥

यत्र ब्रह्मविदो यान्ति दीक्षया तपसा सह ।
सोमो मा तत्र नयतु पयः सोमो दधातु मे । सोमाय स्वाहा ॥ ५ ॥

यत्र । ब्रह्मऽविदः । यान्ति । दीक्षया । तपसा । सह ।
सोमः । मा । तत्र । नयतु । पयः । सोमः । दधातु । मे ॥ सोमाय । स्वाहा ॥ ५ ॥

सोमोत्र अभिषूयमाणो वल्लीरूपः परिगृह्यते तस्य च "सोमो वा ओषधीनां राजा" इति [तै० ब्रा० ३.९.१७.१] श्रुतेः ओषधीनां सोमस्य च रसात्मकत्वात् पयःस्थापकत्वं युक्तम् ॥

षष्ठी ॥

यत्र ब्रह्मविदो यान्ति दीक्षया तपसा सह ।
इन्द्रो मा तत्र नयतु बलमिन्द्रो दधातु मे । इन्द्राय स्वाहा ॥ ६ ॥

यत्र । ब्रह्मऽविदः । यान्ति । दीक्षया । तपसा । सह ।
इन्द्रः । मा । तत्र । नयतु । बलम् । इन्द्रः । दधातु । मे ॥ इन्द्राय । स्वाहा ॥ ६ ॥

---

१ S' omits the portion from मनश्चन्द्रो &c. of this verse up to तत्र नयतु in the next one, both inclusive. २ D चंद्राय. ३ P चंद्राय ।. J चंद्राय । changed to चंद्राय ।.

---

1 S' has तस्य च यः for तस्य च. 2 S' °स्थापकत्वमुक्तं for °स्थापकत्वं युक्तम्.

इन्द्रस्य बलरूपत्वं श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धम् ॥

सप्तमी ॥

यत्र ब्रह्मविदो यान्ति दीक्षया तपसा सह।
आपो मा तत्र नयन्त्वमृतं मोप तिष्ठतु। अद्भ्यः स्वाहा ॥ ७ ॥

यत्र। ब्रह्मऽविदः। यान्ति। दीक्षया। तपसा। सह।
आपः। मा। तत्र। नयन्तु। अमृतम्। मा। उप। तिष्ठतु ॥ अत्ऽभ्यः। स्वाहा ॥ ७ ॥

"अमृतं वा आपः" इति [तै॰आ॰१,२६,७] श्रुतेः गतप्राणस्यापि उदकसंबन्धेन आप्यायनसंभवाद् अपाम् अमृतप्रदानप्रार्थना युज्यते। मा माम् अमृतम् उप तिष्ठतु प्राप्नोतु ॥

अष्टमी ॥

यत्र ब्रह्मविदो यान्ति दीक्षया तपसा सह।
ब्रह्मा मा तत्र नयतु ब्रह्मा ब्रह्म दधातु मे। ब्रह्मणे स्वाहा ॥ ८ ॥

यत्र। ब्रह्मऽविदः। यान्ति। दीक्षया। तपसा। सह।
ब्रह्मा। मा। तत्र। नयतु। ब्रह्मा। ब्रह्म। दधातु। मे ॥ ब्रह्मणे। स्वाहा ॥ ८ ॥

[ब्रह्मा] जगत्स्रष्टा हिरण्यगर्भः ब्रह्म स्वस्वरूपभूतं श्रुताध्ययनजन्यं तेजो वा दधातु ॥

इति पञ्चमेनुवाके दशमं सूक्तम् ॥

"आयुषोसि" इति एकादशं सूक्तम्। अनेन[1] सूक्तेन उत्तरेण च "नैर्ऋतीं[1] निर्ऋतिगृहीतस्य" इति [न॰क॰१७,] विहितायां नैर्ऋत्याख्यायां महाशान्तौ आञ्जनमणिम् अभिमन्त्र्य बध्नीयात्। उक्तं हि नक्षत्रकल्पे। "हरिणस्येति[३,७] विषाणाग्रं कौमार्याम्। आयुषोसि प्रतरणम्[१९,४४] इत्याञ्जनं नैर्ऋत्याम्" इति [न॰क॰१९] ॥

---

१ So A B^h C D K K^m R S^m V Dc Cs and P P^J J, and even Sâyaṇa's text.

---

1 S' नैऋती.

तत्र प्रथमा ॥

आयुषोसि प्रतरणं विप्रं भेषजमुच्यसे ।
तदाञ्जन त्वं शंताते शमापो अभयं कृतम् ॥ १ ॥

आयुषः । असि । प्रऽतरणम् । विप्रम् । भेषजम् । उच्यसे ।
तत् । आऽअञ्जन । त्वम् । शम्ऽताते । शम् । आपः । अभयम् । कृतम् ॥ १ ॥

हे आञ्जन त्वम् आयुषः प्रतरणम् शतसंवत्सरपर्यन्तनयनंप्रवर्धकं विप्रम् प्रीणयितृ विप्रवच्छुद्धं वा भेषजम् औषधम् उच्यसे सर्वैर्निदानज्ञैः । तत् तस्मात् कारणात् हे आञ्जन हे शंताते शंरूपं । ॥ स्वार्थिकस्तातिल् प्रत्ययः ॥ । हे उदकलक्षण आञ्जन त्वम् आपश्च अब्देवता च शम् सुखम् अभयम् भयराहित्यं च कृतम् कृणुतम् ॥

द्वितीया ॥

यो हरिमा जायान्योङ्गभेदो विसल्पकः ।
सर्वं ते यक्ष्ममङ्गेभ्यो बहिर्निर्हन्त्वाञ्जनम् ॥ २ ॥

यः । हरिमा । जायान्यः । अङ्गऽभेदः । विऽसल्पकः ।
सर्वम् । ते । यक्ष्मम् । अङ्गेभ्यः । बहिः । निः । हन्तु । आऽअञ्जनम् ॥ २ ॥

यो हरिमा शरीरे हरिद्वर्णकारकः पाण्ड्वाख्यो रोगविशेषः । स च ज्यायान् अतिप्रवृद्धः दुश्चिकित्सः । तथा यः अङ्गभेदः वातादिजन्यः अवयवविश्लेषरूपो रोगः । यो विसर्पकः विविधं सरणशीलो व्रणविशेषः । स च प्रायेण जान्वोरधःप्रदेशे जायते । हे आञ्जनमणिधर्तः तं सर्वं य-

१ C °मुच्यते changed to °मुच्यसे. R °मुच्यसे changed to °मुच्यते. A D °मुच्यते. We with B[h] S[m] V Dc Cs, and P P[2] J. २ A B[h] C D K K[m] S[m] V Dc Cs P P[2] J कृतम् for कृतम्. We with R. ३ So P P[2] J as always. ४ P P[2] J शंताते ।. ५ S[m] बर्हिर्निरहंत्वांजनं (sic). B[h] C R Cs बर्हिर्निरहुंत्वा°. D बर्हिर्निर्हरहुंत्वांजनं. K[m] बर्हिनिरहुंत्वा° changed to बर्हिर्निरहुंत्वा°, which V also recites. K बहिर्निरहुन्त्वा°. Dc बर्हिर्निरहुंत्वांजनं corrected to बहिर्निरहुंत्वांजनं. P P[2] J बर्हिः । (J बहिः) । निः । अहुंतु ।. ६ P जायान्यः ।.

1 S′ प्रथमसूक्ते प्रथमा for प्रथमा. 2 S′ °नयनं°. 3 S′ शंरूपं. 4 S′ हरिद्वर्तातो for हरिद्वर्णकारकः.

क्ष्मम् व्याधिं ते तव अङ्गेभ्यः अवयवेभ्यः बहिः पृथक्कृत्य आञ्जनं निर्हन्तु नितरां नाशयतु ॥

तृतीया ॥

आञ्जनं पृथिव्यां जातं भद्रं पुरुषजीवनम् ।
कृणोत्वप्रमायुकं रथजूतिमनागसम् ॥ ३ ॥

आऽअञ्जनम् । पृथिव्याम् । जातम् । भद्रम् । पुरुषऽजीवनम् ।
कृणोतु । अप्रऽमायुकम् । रथऽजूतिम् । अनागसम् ॥ ३ ॥

पृथिव्याम् भूमौ जातम् उत्पन्नं भद्रम् कल्याणं मङ्गलप्रदं पुरुषजीवनम् पुरुषाणां स्वधारकाणां जीवयितृ एवंमहानुभावम् आञ्जनं माम् अप्रमायुकम् अमरणशीलं कृणोतु । तथा रथजूतिम् रथजवं रथवद्वेगगामिनम् अथ वा रथजवोपेतं रथवन्तं कृणोतु । अनागसम् अपापम् । सर्वत्र कृणोत्विति संबन्धः ॥

प्राणं प्राणं त्रायस्वासो असवे मृड ।
निर्ऋते निर्ऋत्या नः पाशेभ्यो मुञ्च ॥ ४ ॥

प्राणं । प्राणम् । त्रायस्व । असो इति । असवे । मृड ।
निःऽऋते । निःऽऋत्याः । नः । पाशेभ्यः । मुञ्च ॥ ४ ॥

सिन्धोर्गर्भोसि विद्युतां पुष्पम् ।
वातः प्राणः सूर्यश्चक्षुर्दिवस्पयः ॥ ५ ॥

सिन्धोः । गर्भः । असि । विऽद्युताम् । पुष्पम् ।
वातः । प्राणः । सूर्यः । चक्षुः । दिवः । पयः ॥ ५ ॥

---

१ A B[h] पुरुष॰. We with C D K K[m] R S[m] V Dc Cs. २ A B[h] C D R प्राणः. Dc प्राणः changed to प्राणं. We with K K[m] S[m] V Cs and P P[2] J. ३ A मुच. C मुंच. S[m] मुंचत. J मुच ।. We with B[h] D K K[m] R V Dc Cs and P P[2]. ४ A B[h] C D R S[m] V Dc Cs सिंधो गर्भोसि. P P[2] J सिंधो इति ।. We with Sâyaṇa's text and commentary. ५ J पुष्यम् ।. We with P P[2].

देवाञ्जनं त्रैककुदं परि मा पाहि विश्वतः ।
न त्वा तरन्त्योषधयो बाह्याः[2] पर्वतीया उत ॥ ६ ॥

देवऽआञ्जनं[1] । त्रैककुदम् । परि । मा । पाहि । विश्वतः ।
न । त्वा । तरन्ति । ओषधयः । बाह्याः[2] । पर्वतीयाः । उत ॥ ६ ॥

वीदं मध्यमवासृपद् रक्षोहामीवचातनः ।
अमीवाः सर्वाश्चातयन् नाशयदभिभा इतः ॥ ७ ॥

वि । इदम् । मध्यम् । अव । असृपत् । रक्षःऽहा । अमीवऽचातनः ।
अमीवाः । सर्वाः । चातयन्[3] । नाशयत् । अभिऽभाः । इतः ॥ ७ ॥

चतुर्थी ॥ हे प्राण प्राणरूप आञ्जन त्वं मम प्राणं त्रायस्व रक्ष यथा अकाले नापगच्छति तथा कुरु । हे असो असुरूप आञ्जन त्वम् असवे असोरर्थाय मृळ सुखय । हे निर्ऋते निर्ऋत्यात्मक आञ्जन त्वं निर्ऋत्याः पापदेवतायाः पाशेभ्यः बन्धकेभ्यो मां[1] मुञ्च मोचय । त्वं च सिन्धोः समुद्रस्य गर्भः गर्भस्थानीयः असि । एवं विद्युतां पुष्पम् वृष्ट्युदकम् असि ॥

पञ्चमी ॥ हे आञ्जन त्वं वातः बाह्यवाय्वात्मकः प्राणोसि[2] । अतः प्राणान् रक्षेत्यभिप्रायः । "वायुः प्राणो भूत्वा नासिके प्राविशत्" इति [ऐ॰आ॰२.४.२] श्रुतेः । तथा सूर्यः सूर्यात्मकः चक्षुः चक्षुरिन्द्रियम् असि । अतश्चक्षुः पाहीत्यभिप्रायः । "आदित्यश्चक्षुर्भूत्वाक्षिणी प्राविशत्" इति श्रुतेः [ऐ॰आ॰२.४.२] । वायोरंशीभूतः प्राणोसि सूर्यस्य च अंशीभूतं चक्षुरसीति तात्पर्यार्थः । तथा दिवः द्युलोकस्य पयः सारभूतम् उदकम् असि । हे त्रैककुदम्[3] । त्रिककुन्नाम ककुत्त्रयोपेतः पर्वतविशेषः तत्संबन्धि आञ्जनं त्रैककुदम् । तादृश देवाञ्जन देवैः स्वरक्षार्थं धार्यमाण

१ ABCDKKRS Dc देवांजनं. PPJ देवऽआंजनम् ।. We with Cs and Sâyaṇa's text. २ ABCDKKRSV Cs °धयो बाह्याः पर्व°. Dc °धयो बाह्याः पर्व° changed to °धयो बाह्याः पर्व°. PJ बाह्याः ।. We with Dc P. ३ PPJ चातयन् ।.

1 Sâyaṇa's text : नः. 2 S′ वायोसि. 3 So S′. And so Sâyaṇa's text too.

आञ्जन यद्वा देवैः प्राण्युपकाराय सृष्ट आञ्जन मां विश्वतः सर्वतः परि पाहि रक्ष ॥

षष्ठी ॥ हे आञ्जन त्वा त्वां बाह्याः पर्वतबाह्याः पर्वतव्यतिरिक्तस्थलेषूत्पन्ना ओषधयो न तरन्ति न लङ्घयन्ति नातिशेरते किं तु त्वत्तो न्यूनवीर्या एवेत्यर्थः । उत अपि च पर्वतीयाः पर्वते भवाः स्वयं त्रिककुदाख्यपर्वतोत्पन्नत्वाद् इतरहिमविन्ध्यादिपर्वतजा अपि ओषधयस्त्वा त्वा न तरन्ति । ॥ “पर्वताच्च” इति छः ॥ । किं च रक्षोहा रक्षोविघाती अमीवचातनः रोगाणां नाशकोयम् इदं परिदृश्यमानं यद् अस्ति तस्य मध्यं व्यवासृपत् प्रतिपदार्थम् अवाङ्मुखं पर्वताद् अधोऽगच्छत् । सर्वव्याप्यभूद् इत्यर्थः । ॥ सृपेर्लृदित्वाद् अङ् ॥ । किं कुर्वत् । सर्वा अमीवाः येये रोगा आभ्यन्तरा नानाभेदभिन्नाः सन्ति तान् सर्वान् चातयत् नाशयत् । पुनः किं कुर्वत् । अभिभाः अभिभवतीति अभिभा सर्वं रोगादिकम् इतो नाशयत् तिरस्कुर्वद् आञ्जनम् ॥

सप्तमी ॥

बह्वी३॒दं रा॑जन् वरुणानृ॑तमाह॒ पूरु॑षः ।
तस्मा॑त् सहस्रवीर्य मुञ्च नः॒ पर्यंह॑सः ॥ ८ ॥

ब॒हु । इ॒दम् । रा॒ज॒न् । व॒रु॒ण॒ । अनृ॑तम् । आ॒ह॒ । पुरु॑षः ।
तस्मा॑त् । स॒ह॒स्र॒ऽवी॒र्य॒ । मु॒ञ्च । नः॒ । परि॑ । अंह॑सः ॥ ८ ॥

हे राजन् वरुण प्राणिनां शिक्षाकर्तर्देव पूरुषः पुरुषः इदम् इदानीं

१ R S[m] Cs राजं॑न्वरु॒णानृ॑तं॰. B[h] C राजं॑न्वरु॒णानृ॑त॰. D रां॑जन्वरु॒णानृ॑त॒॰. K[m] V रांजन्वरु॒णानृ॑तं॰. Dc राजं॑न्वरु॒णानृ॑त॰ changed to रांजन्वरु॒णानृ॑त॰. P J राजं॑न् ।. P[3] रा॒ज॒न् । J अ॒नृ॑तम् ।. P P[3] अनृं॑तम् ।. We with A P[3]. २ A B[h] C D K R S[m] पर्यंह॑सः. P[3] P J परि॑ऽअंह॑सः ।. Dc पर्यंह॑सः changed to पर्यंह॑सः. We with K[m] V Dc Cs both here and in the next mantra. ३ P आहं॑ ।. We with P[2] J.

1 Sâyaṇa's text: मा. 2 S′ पर्वतव्यतिरिक्तबाह्याः. 3 S′ अवाङ्मुखपर्वतात्. 4 For the portion of the commentary from here up to the end (आञ्जनम्) S′ has: पुनः किं कुर्वन् अभिभाः अभिभवतीत्यभिभा सर्वं रोगादिकं तिरस्कुर्वन् आंजनं सर्वा अमीवाः ये ये रोगा आभ्यंतरा नानाभेदभिंनाः संति तान् सर्वान् नाशयत् ॥ The emendation is ours. 5 S′ तिरस्कुर्वन्.

बहु अनृतम् प्रातःप्रभृति शयनकालपर्यन्तम् अपरिमितम् असत्यम् आह ब्रूते । तद् अनृतं त्वं क्षमस्व तत्प्रयुक्तां शिक्षां मा कुरु । किं च हे सहस्रवीर्य आञ्जनौषधे त्वं तस्मात् वरुणशिक्षानिमित्तभूताद् अनृतवदनप्रयुक्ताद् अंहसः पापाद् नः अस्मान् परि मुञ्च परितः सर्वतो मुक्तान् कुरु ॥

अष्टमी ॥

यदापो॑ अघ्न्या इति॒ वरु॒णेति॒ यदू॑चि॒म ।
तस्मा॑त् सहस्रवीर्य मुञ्च न॒ः पर्यंह॑सः ॥ ९ ॥

यत् । आप॑ः । अ॒घ्न्याः । इति॑ । वरु॑ण । इति॑ । यत् । ऊ॒चि॒म ।
तस्मा॑त् । स॒ह॒स्र॒ऽवी॒र्य॒ । मुञ्च । न॒ः । परि॑ । अंह॑सः ॥ ९ ॥

आपो यूयं जानीध्वे[1] साक्षितया यद् ऊचिम उक्तवन्तः स्मः[2] । तथा अघ्न्या इति । अघ्न्या अहन्तव्या गाव उच्यन्ते । हे अघ्न्याः यूयं मम चित्तं जानीध्व इति यद् ऊचिम । तथा हे वरुण त्वं जानासीति यद् ऊचिम । हे सहस्रवीर्य अपरिमितसामर्थ्य त्रैककुदाञ्जन[3] तस्मात्[4] सर्वस्माद् अंहसः नः अस्मान् परि मुञ्च ॥

नवमी ॥

मि॒त्रश्च॑ त्वा॒ वरु॑णश्चानु॒प्रेय॑तुराञ्जन ।
तौ त्वा॑नु॒गत्य॑ दू॒रं भो॒गाय॒ पुन॒रोह॑तुः ॥ १० ॥

मि॒त्रः । च॒ । त्वा॒ । वरु॑णः । च॒ । अ॒नु॒ऽप्रेय॑तुः । आ॒ऽअ॒ञ्ज॒न॒ ।
तौ । त्वा॒ । अ॒नु॒ऽगत्य॑ । दू॒रम् । भो॒गाय॑ । पुन॑ः । आ । ऊ॒ह॒तु॒ः ॥ १० ॥

हे आञ्जन ओषधे त्वा त्वां मित्रश्च वरुणश्च उभौ अहोरात्राभिमानिनौ देवौ द्युलोकाद् भूमिम् आगत्य पुनः केनचिन्निमित्तेन पराङ्मुखं गच्छन्तं त्वा त्वाम् अनुप्रेयतुः अनुसृत्य जग्मतुः । तौ मित्रावरुणौ त्वा

१ B^h D R S^m Cs वरु॑ण॒°. V व॒रु॑ण॒° though he recites अ॒नु॒ऽप्रेय॑तुः in the padas. We with A C K K^m Dc P P^2 J २ A B^h C D K K^m R S^m V Dc Cs पुन॑रोहतु. V पुन॑राहतुः with Sâyaṇa and Sâyaṇa's text. P P^2 J पुन॑ः । रो॒ह॒तु॒ ।.

1 S' जानीध्व. 2 S' स्म. 3 S' °दांजान. 4 S' ततस्मात्.

त्वां दूरम् अनुगत्य भोगाय प्राणिनाम् उपभोगाय पुनराहतुः पुनरागन्तव्यम् इति ऊचतुः । प्रतिनिवर्तितवन्तावित्यर्थः । एवंमहानुभावस्त्वम् असीति त्रैककुदाञ्जनस्तुतिः ॥

इति पञ्चमेनुवाके एकादशं सूक्तम् ॥

"ऋणादृणमिव" इति द्वादशसूक्तस्य आञ्जनमणिबन्धने पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

ऋणादृणमिव संनयन् कृत्यां कृत्याकृतो गृहम् ।
चक्षुर्मन्त्रस्य दुर्हार्दः पृष्टीरपि शृणाञ्जन ॥ १ ॥

ऋणात् । ऋणम्ऽइव । सम्ऽनयन् । कृत्याम् । कृत्याऽकृतः । गृहम् ।
चक्षुःऽमन्त्रस्य । दुःऽहार्दः । पृष्टीः । अपि । शृण । आऽअञ्जन ॥ १ ॥

यथा लोके कस्यचिद् धनिनो हस्ताद् गृहीताद् ऋणात् सकाशाद् भीतः सन् यद्वा ऋणात् ऋणदातुरुत्तमर्णाद् आनीतम् ऋणं तदीयं यथा तस्यैव प्रत्यर्पयति एवं कृत्याम् पीडार्थं प्रेषितां पिशाचिकां देवतां कृत्याकृतः कृत्याम् उत्पादितवतः पुरुषस्य गृहं प्रति संनयन् सम्यग्गमयन् मित्रस्य आदित्यस्य चक्षुः चक्षुस्थानीयः । यद्वा मित्रभूतस्य मम चक्षुस्थानीयस्त्वम् हे आञ्जनौषधे दुर्हार्दः दुष्टहृदयस्य वैरिणः पृष्टीः पार्श्वास्थीनि अपि शृण घातय ॥

---

१ C रिणाद्रिर्णमिंव सन्नयं. R ऋणादृर्णमिव सन्नयं. D S^{m} ऋणादृर्णमिव संनयं. Cs ऋणादृर्णमिव सन्नयं. K ऋणादृणमिवं संनयन्. K^{m} ऋणादृणमिंव संनयं. B^{h} रिणाद्रिर्णमिव संनयं. V ऋणादृणमिंव संनयं (=°यम्). Dc ऋणादृर्णमिव संन्नयं changed to ऋणादृणमिंव संन्नयं. Sâyaṇa's text: ऋणादृणमिव संनयन् कृत्यां कृत्याकृतो गृहम्। चक्षुर्मंत्रस्य &c. P रिणात्। रिर्णम्ऽइव। सम्ऽनयम्।. P^{2} रिणात्। रिणम्ऽइंव। सम्ऽनयम्।. J ऋणात्। ऋर्णम्ऽइव। सम्ऽनयम्।. We in accordance with the commentary. २ So all our MSS. and other authorities, and rightly. चक्षुर्मन्त्रस्य must obviously be taken as an adjective of दुर्हार्दः. See also II. 7. 5. ३ C K^{m} V Dc P J पृष्टी°. We with A B^{h} D K R S^{m} V P^{2}.

---

1 S′ ऋणदातुमुत्त°. 2 S′ आनीतन्नृणं.

द्वितीया ॥

यदस्मासु दुष्वप्न्यं यद् गोषु यच्च नो गृहे ।
अनामगस्तं च दुर्हार्दः प्रियः प्रति मुञ्चताम् ॥ २ ॥

यत् । अस्मासु । दुःऽस्वप्न्यम् । यत् । गोषु । यत् । च । नः । गृहे ।
अनामगः । तम् । च । दुःऽहार्दः । प्रियः । प्रति । मुञ्चताम् ॥ २ ॥

अस्मासु । भ्रातृपुत्रभृत्याद्यपेक्षया अस्मास्विति बहुवचनम् । यद् दुष्वप्न्यम् । दुष्टं च तत् स्वप्नं च दुष्वप्नम् तज्जन्यं दुःखं दुःष्वप्न्यम् । यद्वा दुष्वप्नमेव दुःष्वप्न्यम् तद् यद् अस्ति । यच्च गोषु दुष्वप्न्यम् अस्ति । यच्च नो गृहे दासादीनां दुःष्वप्न्यम् अस्ति तद्[*] दुःष्वप्न्यम् अनामकः[*] ईदृङ्नामा तादृङ्नामा इत्येवंनामरहितो दुर्हार्दः दुष्टचित्तः[*] अप्रियः मयि द्वेषं कुर्वाणः शत्रुः प्रति मुञ्चताम् रुक्माद्याभरणवद् धारयतु ॥

तृतीया ॥

अपामूर्ज ओजसो वावृधानमग्नेर्जातमधि जातवेदसः ।
चतुर्वीरं पर्वतीयं यदाञ्जनं दिशः प्रदिशः करदिच्छिवास्ते ॥ ३ ॥

अपाम् । ऊर्जः । ओजसः । ववृधानम् । अग्नेः । जातम् । अधि । जातऽवेदसः ।
चतुःऽवीरम् । पर्वतीयम् । यत् । आऽअञ्जनम् । दिशः । प्रऽदिशः । करत् । इत् । शिवाः । ते ॥ ३ ॥

अपाम् उदकानाम् ऊर्जम्[*] रसभूतं सारभूतम् अत एव ओजसः बलस्य वावृधानम् । वर्धकम् इत्यर्थः । अथ वा ओजसः अर्थाय वर्धमानम् । तथा जातवेदसः जातधनस्य प्राप्ततेजोलक्षणधनस्य अग्नेरधि अग्नेः

---

१ R अनामगस्तं च दुर्हार्दः प्रियः. A B[h] C K K[m] Dc अनामगस्त्वं च दुर्हार्दः प्रियः. D अनामगस्तंतदुर्हार्दः प्रियः. S[m] अनामगस्त्वं(changed to स्त्वां)च दुर्हार्दः प्रियः. V अनामगस्त्वं च दुर्हार्दः प्रियः and अनामकस्त्वच्चं दुर्हार्दोप्रियः. Cs अनागमस्त (sic) च दुर्हार्दः (sic) प्रियः. P P[2] J अनामगः । त्वम् । च । दुःऽहार्दः । प्रियः ।. Sâyaṇa's text : अनामकस्तच्च दुर्हार्दोप्रियः.

सकाशात् जातम्। ▓ अधिः पञ्चम्यर्थानुवादी ▓। तथा चतुर्वीरम् चतसृषु दिक्षु विक्रान्तं सर्वतोऽकुण्ठितशक्ति । यद्वा चत्वारो वीराः पुत्रा यस्य तत् पुत्रचतुष्टयाख्यफलस्य दातृ पर्वतीयम् पर्वते त्रिककुदाख्ये उत्पन्नम्। ▓ "पर्वताच्च" इति छप्रत्ययः ▓। एवंमहानुभावं यद् आञ्जनम् अस्ति तत् ते दिशः अवान्तरदिश इत् [प्रदिशः] प्रकृष्टा दिशः प्रागाद्याश्च शिवाः मङ्गलाः सुखप्रदाः करत् कुर्यात्। यद्वा इच्छब्दः करत् इत्यनेन संबध्यते । करोत्येव ॥

चतुर्थी ॥

चतुर्वीरं बध्यत आञ्जनं ते सर्वा दिशो अभयास्ते भवन्तु ।
ध्रुवस्तिष्ठासि सवितेव चार्य इमा विशो अभि हरन्तु ते बलिम् ॥ ४ ॥

चतुःऽवीरम् । बध्यते । आऽअञ्जनम् । ते । सर्वाः । दिशः । अभयाः । ते । भवन्तु ।
ध्रुवः । तिष्ठासि । सविताऽइव । च । आर्यः । इमाः । विशः । अभि । हरन्तु । ते । बलिम् ॥ ४ ॥

हे रक्षाफलकाम ते तव चतुर्वीरम् दातव्यैश्चतुर्भिर्वीरैरुपेतं चतसृषु दिक्षु वीर्योपेतं वा आञ्जनम् अञ्जनमणिरूपम् औषधं बध्यते । तेन किं फलतीत्यत्राह । मणिं धृतवतस्ते सर्वा दिशः प्रदिशो दिशश्च अभयाः भयरहिता निर्भया भवन्तु । सर्वत्र अभयं फलम् इत्युक्तं भवति । किं च हे अर्य स्वामिन् निर्भयस्त्वं सवितेव सूर्य इव विश्वं प्रकाशयन् ध्रुवस्तिष्ठासि तिष्ठ । सूर्य इव अतितेजस्वी चिरकालं तिष्ठतस्ते [इमाः] सर्वा विशः प्रजा बलिम् हिरण्यरजतमणिमुक्ताकरितुरगाद्युत्कृष्टपदार्थमयीम् अपचितिम् अभि हरन्तु सर्वतः समर्पयन्तु । करं प्रयच्छन्तु इत्यर्थः ॥

१ A B[h] C D K K[m] R V Dc Cs सवितेव चार्यः । S[m] चार्य. P P[J] J आर्यः ।. The emended accent is ours.

1 S' °कुण्ठितशक्ति. 2 S' तं for तत्. 3 S' दातारं. 4 S' करदित्. 5 S' रक्षासिफलकाम. 6 S' वानांजन° for वा आञ्जन°. 7 S' ते after औषधं. 8 S' °मणिमणिमुक्ता° for °मणिमुक्ता°.

पञ्चमी ॥

आक्ष्वैकं मणिमेकं कृणुष्व स्नाह्येकेना पिबैकमेषाम् ।
चतुर्वीरं नैर्ऋतेभ्यश्चतुर्भ्यो ग्राह्या बन्धेभ्यः परि पात्वस्मान् ॥ ५ ॥

आ । अक्ष्व । एकम् । मणिम् । एकम् । कृणुष्व । स्नाहि । एकेन । आ ।
पिब । एकम् । एषाम् ।
चतुःऽवीरम् । नैःऽऋतेभ्यः । चतुःऽभ्यः । ग्राह्याः । बन्धेभ्यः । परि । पातु ।
अस्मान् ॥ ५ ॥

हे पुरुष एकम् आञ्जनम् आङ्क्ष्व चक्षुषि धारय । तथा एकं मणिं कृणुष्व कुरु । एकेन आञ्जनेन स्नाहि स्नानं कुरु । त्रिषु पर्वतककुत्सु उत्पन्नानि त्रीण्याञ्जनानि । तेषु कस्य कुत्रोपयोग इत्याशङ्कायां व्यवस्थाऽप्रसक्तावाह अविवेकम् एषाम् इति । एषां त्रयाणाम् अस्येदम् अस्येदम् इत्येवं विवेकम् अकृत्वा इच्छया एकम् आङ्क्ष्व एकं मणिं कुरु एकेन स्नाहीत्यर्थः । चतुर्वीरम् एतद् आञ्जनम् । ग्राह्याः ग्रहीतव्या आञ्जनमया ओषधयश्चतुर्भ्यो नैर्ऋतेभ्यः निर्ऋतिदेवतासंबन्धिभ्यो बन्धेभ्यः सकाशाद् अस्मान् परि पान्तु सर्वतो रक्षन्तु ॥

षष्ठी ॥

अग्निर्माग्निनावतु प्राणायापानायायुषे वर्चस ओजसे
तेजसे स्वस्तये सुभूतये स्वाहा ॥ ६ ॥

१ So A B[h] C D K K[m] R V Dc Cs. S[m] आक्ष्वै°. P P[2] J आक्ष्वं ।. २ A B[h] C D K K[m] R S[m] V Dc Cs. स्नाह्येकेनापिबैकं°. P P[2] J स्नाहि । एकेन । अपि । वा । एकम् ।. The misreading of वै for बै in the *Saṁhitâ* —a very usual corruption—misled the authors of the *pada*-text into dividing the passage as is exhibited by P P[2] J. If Rw. had discerned the आ after एकेन, their very correct emendation would have been free from the defect of unnecessarily changing the ancient accent of the *Saṁhitâ*-text. 3 P P[2] ग्राह्यां ।. J ग्राह्याः । changed to ग्राह्यां ।.

1 So Sâyaṇa's text too. 2 S' स्नात्यंहिस्थानंकुरु. 3 Sâyaṇa's text: स्नाह्येकेनाविवेकमेषां. 4 Sâyaṇa's text, however, has पात्वस्मान्.

अ॒ग्निः । मा॒ । अ॒ग्निना॑ । अ॒व॒तु॒ । प्रा॒णाय॑ । अ॒पा॒नाय॑ । आयु॑षे ।
वर्च॑से । ओज॑से । तेज॑से । स्व॒स्तये॑ । सु॒ऽभू॒तये॑ । स्वाहा॑ ॥ ६ ॥

अग्निः अग्रणीत्वादिगुणविशिष्टो देवो मा माम् अग्निना अग्नित्वधर्मेण । "अग्निः कस्माद् अग्रणीर्भवत्यग्रं यज्ञेषु प्रणीयतेऽङ्गं नयति संनममानः" [नि० ७, १४] इत्यादिनिरुक्तोक्तेन धर्मेण अवतु रक्षतु । अथ वा पावकादिगुणकेन स्वमूर्त्यन्तरेण अग्निना सहितो माम् अवतु । अवनस्य विषयान् दर्शयति प्राणायेत्यादिना । प्राणाय प्राणस्थैर्याय अपानाय तत्स्थैर्याय । एतद् व्यानादीनामपि उपलक्षणम् । पञ्चानां प्राणानां लाभायेत्यर्थः । प्राणादिलाभे सति फलितम् अर्थं दर्शयति । आयुषे आयुर्वृद्धये प्राणादीनां स्थैर्ये सिद्धे आयुरभिवृद्धिः सिद्धैव । वर्चः श्रुताध्ययनजं तेजः ओजः बलम् तेजः शरीरकान्तिः तेषां लाभाय स्वस्तये क्षेमाय सुभूतये शोभनायै संपदे । स्वाहा स्वाहुतम् अस्तु । तस्मा अग्नय इति शेषः । अथ वा प्राणादिलाभाय प्राणादिदेवताभ्यो नमस्कारः क्रियते ॥

सप्तमी ॥

इन्द्रो॑ मेन्द्रि॒येणा॑वतु प्रा॒णाया॑पा॒नायायु॑षे॒ वर्च॑स॒ ओज॑से॒
तेज॑से स्व॒स्तये॑ सुभू॒तये॒ स्वाहा॑ ॥ ७ ॥

इन्द्रः॑ । मा॒ । इ॒न्द्रि॒येण॑ । अ॒व॒तु॒ । प्रा॒णाय॑ । अ॒पा॒नाय॑ । आयु॑षे ।
वर्च॑से । ओज॑से । तेज॑से । स्व॒स्तये॑ । सु॒ऽभू॒तये॑ । स्वाहा॑ ॥ ७ ॥

इन्द्रो देवः मा माम् इन्द्रियेण इन्द्रत्वसंपादकेन असाधारणेन धर्मेण । "इन्द्र इरां दृणातीति वा । इरां दारयतीति वा । इन्धे भूतानीति वा" [नि० १०, ८] इत्यादिनिरुक्तोक्तेन धर्मेण । अथ वा इन्द्रियेण । जात्येकवचनम् । ज्ञानेन्द्रियाणां कर्मेन्द्रियाणां च दार्ढ्येन निमित्तेनेत्यर्थः । ‡ इन्द्रियशब्दः पाणिनिना "इन्द्रियम् इन्द्रलिङ्गम् इन्द्रदृष्टम् इन्द्रसृष्टम् इन्द्रजुष्टम् इन्द्रदत्तम् इति वा" इति बहुधा व्युत्पादितः ‡ । गतम् अन्यत् ॥

---

1 S' अग्नि for अग्निना.

अष्टमी ॥

सोमो॑ मा सौम्येनावतु प्राणाया॑पानायायु॑षे वर्च॑स ओज॑से
तेज॑से स्वस्तये॑ सुभूतये॑ स्वाहा॑ ॥ ८ ॥

सोम॑ः । मा । सौम्येन॑ । अवतु । प्राणाय॑ । अपानाय॑ । आयु॑षे । व-
र्च॑से । ओज॑से । तेज॑से । स्वस्तये॑ । सुऽभूतये॑ । स्वाहा॑ ॥ ८ ॥

सोमो देवः मा मां सौम्येन सोमत्वसंपादकेन धर्मेण जगदाप्यायनकारित्वादिधर्मेण अवतु । शिष्टं पूर्ववद् व्याख्येयम् ॥

नवमी ॥

भगो॑ मा भगेनावतु प्राणाया॑पानायायु॑षे वर्च॑स ओज॑से
तेज॑से स्वस्तये॑ सुभूतये॑ स्वाहा॑ ॥ ९ ॥

भग॑ः । मा । भगे॑न । अवतु । प्राणाय॑ । अपानाय॑ । आयु॑षे ।
वर्च॑से । ओज॑से । तेज॑से । स्वस्तये॑ । सुऽभूतये॑ । स्वाहा॑ ॥ ९ ॥

[भगो देवः मा मां भगेन भगत्वसंपादकेन धर्मेण ऐश्वर्यादिकारित्वधर्मेण अवतु । शिष्टं गतम् ॥][1]

दशमी ॥

मरुतो॑ मा गणैरवन्तु प्राणाया॑पानायायु॑षे वर्च॑स ओज॑से तेज॑से
स्वस्तये॑ सुभूतये॑ स्वाहा॑ ॥ १० ॥

मरुत॑ः । मा । गणैः॑ । अवन्तु । प्राणाय॑ । अपानाय॑ । आयु॑षे । वर्च॑से ।
ओज॑से । तेज॑से । स्वस्तये॑ । सुऽभूतये॑ । स्वाहा॑ ॥ १० ॥

मरुतः अदित्या उत्पन्ना रुद्रेण पुत्रत्वेन परिगृहीता एकोनपञ्चाशत्संख्याकाः सप्तगणा देवाः । ते मां गणैः स्वगणैः[2] संघलक्षणैः अवन्तु ॥

इति पञ्चमेनुवाके द्वादशं सूक्तम् ॥

पञ्चमोऽनुवाकः समाप्तः ॥

---

1 S' omits all commentary on this, and the text of the next verse. 2 S' स्व-गुणैः.

षष्ठेनुवाके नव सूक्तानि । तत्र "प्रजापतिष्ट्वा" इति प्रथमसूक्तेन "मारुद्गणीं बलकामस्य प्रयुञ्जीत" इति [न० क० १७] विहितायां मारुद्गण्याख्यायां महाशान्तौ अस्तृताख्यमणिम् अभिमन्त्र्य बध्नीयात् । सूत्रितं हि नक्षत्रकल्पे । "आयुषोसि प्रतरणम्[१९.४४] इत्याञ्जनं नैर्ऋत्याम् । प्रजापतिष्ट्वा बध्नात्[१९.४६] इति त्रिवृतं मारुद्गण्याम्" इति [न० क० १९] ॥

तत्र प्रथमा ॥

प्रजापतिष्ट्वा बध्नात् प्रथमम् अस्तृतं वीर्याय कम् ।

तत् ते बध्नाम्यायुषे वर्चस ओजसे च बलाय चास्तृतस्त्वाभि रक्षतु ॥ १ ॥

प्रजाऽपतिः । त्वा । बध्नात् । प्रथमम् । अस्तृतम् । वीर्याय । कम् ।

तत् । ते । बध्नामि । आयुषे । वर्चसे । ओजसे । च । बलाय । च । अस्तृतः । त्वा । अभि । रक्षतु ॥ १ ॥

अत्र सूक्ते अस्तृताख्यो मणिः स्तूयते । अस्तृतस्त्वाभि रक्षतु इति चरमपादे सर्वत्र युष्मच्छब्देन अस्तृतमणिधारकः पुरुषोभिधीयते । प्रजापतिः प्रजानां पालकः सर्वजगद्विधाता देवः प्रथमम् सृष्ट्यादौ मणिधारकेभ्यः पूर्वं वा अस्तृतम् परैरबाधितम् एतत्संज्ञकं त्वां त्वां बध्नात् धारयामास । त्रिवृन्मणिरेव वा अतिशयितप्रभावत्वाद् अस्तृतसंज्ञया उच्यते । किमर्थम् । वीर्याय वीरकर्मणे पराभिभवनसामर्थ्याय तल्लब्धुम् । ⧖ "क्रियार्थोपपदस्य०" इति चतुर्थी ⧖ । कम् इति पदपूरणः । ⧖ प्रजापतिष्ट्वेत्यत्र "युष्मत्तत्ततक्षुःषु०" इति सांहितिको मूर्धन्यादेशः ⧖ ॥ उत्तरार्धेन मणिधारक उच्यते । तत् । ⧖ सुपो लुक् लिङ्गव्यत्ययो वा ⧖ । तम् अस्तृताख्यं मणिम् हे मणिधारक ते तव । अङ्ग इति शेषः । बध्नामि धारयामि पुरोहितोहं कर्ता । किमर्थम् । आयुषे

---

१ So P P^2 J.

---

1 S' आयुषो हि प्रतरण इत्या°. 2 S' तं for त्रिवृतं. 3 S' तात्वा for त्वा त्वां. 4 S' तं लुब्धं. 5 S' ते after मणिं.

आयुरादिलाभाय । सर्वत्र पूर्ववच्चतुर्थी । समुच्चयार्थौ चकारौ । आयुषे चिरकालजीवनाय । वर्चसे दीप्त्यै । ओजसे शरीरबलम् ओजः शरीरधारकोष्टमो धातुर्वा ओजः तस्मै । बलाय भृत्यादिसमृद्धिरूपाय बाह्यबलाय ॥ अस्तृतः । स्तृञ् हिंसायाम् । कर्मणि क्तप्रत्ययः । पूर्वं प्रजापतिना धारितः इदानीं त्वया धार्यमाणः शत्रुभिरबाधितः परोपद्रवनिर्हारकः अस्तृताख्योयं मणिः त्वा त्वां धारकम् अभि रक्षतु अभितः सर्वतः पालयतु ॥

द्वितीया ॥

ऊर्ध्वस्तिष्ठतु रक्षन्नप्रमादमस्तृतेमं मा त्वा दभन् पणयो यातुधानाः ।
इन्द्र इव दस्यूनव धूनुष्व पृतन्यतः सर्वाञ्छत्रून् वि षहस्वास्तृतस्त्वाभि रक्षतु ॥ २ ॥

ऊर्ध्वः । तिष्ठतु । रक्षन् । अप्रऽमादम् । अस्तृतः । इमम् । मा । त्वा । दभन् । पणयः । यातुऽधानाः ।
इन्द्रःऽइव । दस्यून् । अव । धूनुष्व । पृतन्यतः । सर्वान् । शत्रून् । वि । सहस्व । अस्तृतः । त्वा । अभि । रक्षतु ॥ २ ॥

हे अस्तृत एतत्संज्ञक मणे भवान् अप्रमादम् प्रमादः अनवधानता । हर्षार्थान्माद्यतेर्घञ् । न विद्यते अनवधानं यस्मिन् रक्षणकर्मणि सावधानं यथा तथा इमं त्वद्धारकं रक्षन् पालयन् । अप्रमादम् इति इमम् इत्यस्य विशेषणं वा । अवहितम् । त्वद्धारणे इति शेषः । तं रक्षन् । हेत्वर्थे शतृप्रत्ययः । रक्षणाद्धेतोः ऊर्ध्वः उन्नतः उन्मुखः सर्वदा जागरूकः तिष्ठतु । भवद्योगे प्रथमपुरुषः ।

---

१ A B̊ C D K K̊ R S̊ V °तिंष्ठंतु रक्ष°. Dc °तिंष्ठन्तु रक्ष° changed to °तिंष्ठंन्तु रक्ष°. Cs °तिष्ठतु रक्ष°. P P̊ J तिष्ठंतु ।. We with Sâyaṇa. २ A B̊ C D R Cs पृतन्यतः. S' पृतन्यतः. Dc पृतन्यतः changed to पृतन्यतः. P J पृतन्यतः ।. We with K K̊ V P̊. ३ P P̊ J अस्तृंत ।. The emendation is ours.

---

1 S' हर्षार्थाभावात् for हर्षार्थान्°.

मणेरपि शत्रुकृतबाधापरिहारम् आशास्ते । हे अस्तृत मणे त्वा त्वां यातुधानाः यातवो यातनाः पीडा धीयन्ते विधीयन्ते क्रियन्ते एभिरिति यातुधानाः । ॥करणे ल्युट्॥ । तादृशाः पणयः पणिनामका असुरा मा दभन् मा हिंसन्तु । ॥दभिर्हिंसाकर्मा । अस्माद् माङि लुङि [दम्भेश्चेति वक्तव्यम् इति श्लेरङ्]॥ । किं च त्वम् इन्द्र इव इन्द्रो यथा शत्रून् हिनस्ति एवं दस्यून् उपक्षपयितॄन् परान् अव धूनुष्व अवाङ्मुखान् कम्पय । पादप्रहारादिना अवस्तात् पातयेत्यर्थः । ॥धूञ् कम्पने । स्वादिः॥ । न केवलम् अवधूननं किं तु पृतन्यतः पृतनां संग्रामम् इच्छतः । ॥पृतनाशब्दात् क्यचि "कव्यध्वरपृतनस्यर्चि°" इति अन्त्यलोपः । क्यजन्तात् शत्रादि कार्यम्॥ । युयुत्सून् सर्वान् शत्रून् शातयितॄन् रिपून् वि षहस्व विशेषेण अभिभव ॥ अस्तृतस्त्वाभि रक्षतु इति चरमपादः पूर्ववत् । उक्तवीर्योपेतः पराभिभवनसामर्थ्योऽस्तृताख्यो मणिः धारकं त्वा त्वाम् अभि रक्षतु इति ॥

तृतीया ॥

शतं च न प्रहरन्तो निघ्नन्तो न तस्तिरे ।
तस्मिन्निन्द्रः पर्यदत्त चक्षुः प्राणमथो बलमस्तृतस्त्वाभि रक्षतु ॥ ३ ॥

शतम् । च । न । प्रऽहरन्तः । निऽघ्नन्तः । न । तस्तिरे ।
तस्मिन् । इन्द्रः । परि । अदत्त । चक्षुः । प्राणम् । अथो इति । बलम् ।
अस्तृतः । त्वा । अभि । रक्षतु ॥ ३ ॥

शतम् शतसंख्याका अपरिमिताः शत्रवः प्रहरन्तः । प्रहरणं नाम

---

१ D K S V Dc विघ्नंतो. We with A B C K R Cs P P J. २ S तंस्तिरे. We with A B C D K V Dc Cs P P J. ३ A B C D K R V Dc Cs पर्यंदत्त च°. S पर्यंदत्त च°. P P J परि । अदत्त ।. Sâyaṇa's text: पर्यदंतः चक्षु° *(sic)* which is probably a mistake for परियदंतश्चक्षु°. See the commentary. Our reading is suggested by the accent of what the MSS. read. Rw had already correctly guessed it. Sâyaṇa's reading is inconsistent with the traditional accent.

---

1 S′ omits this and leaves a blank space for about ten or twelve letters. 2 S′ °सामर्थ्यं° for °सामर्थ्यो°. 3 S′ अपरिणताः.

शस्त्रादिकृतबाधा । निहननं नाम प्राणवियोजनम् इति विवेकः । प्रहरन्तः प्रकर्षेण शस्त्रादिभिर्बाधमानाः निघ्नन्तः नितरां हिंसन्तो मारयन्तः । ॥ उभयत्र हेत्वर्थः शतृप्रत्ययः ॥ । प्रहरणान्निहननाच्च हेतोः न तस्तिरे [न] तस्तरिरे नाच्छादितवन्तः । यद्वा प्रहरन्तो निघ्नन्तोपि शत्रवः न तस्तरिरे न जिहिंसुः । मणिरेव कर्म । अस्तृतमणेः अस्तृतनामनिर्वचनम् अनेन क्रियते । यतः शत्रवः उक्तलक्षणा इमं मणिं न तस्तरिरे बाधितुं नावृण्वन् न जिहिंसुर्वा अतः अस्य अस्तृतनाम संपन्नम् । ॥ स्तृञ् छादने स्तृञ् हिंसायाम् इति वा । उभयविधाद् धातोश्छान्दसे लिटि "लिटस्तझयोरेशिरेच्" इति इरेजादेशः । वर्णलोपश्छान्दसः ॥ । इन्द्रः तस्मिन् एवं शत्रुभिरनावृते अहिंसिते अस्तृताख्ये मणौ अन्तः मध्ये चक्षुः शत्रुदर्शनसामर्थ्यं प्राणम् बलहेतुम् अथो अपि च बलम् प्राणसामर्थ्यं वीर्यं परि यत् पर्यगमयत् परिपूरितवान् । स्थापितवान् इत्यर्थः ॥ अस्तृतस्त्वाभि रक्षतु इति पूर्ववत् । एवम् उक्तविधः अस्तृताख्यमणिस्त्वां धारकं रक्षतु इति तस्यार्थः ॥

चतुर्थी ॥

इन्द्रस्य त्वा वर्मणा परि धापयामो यो देवानामधिराजो बभूव ।
पुनस्त्वा देवाः प्र णयन्तु सर्वेस्तृतस्त्वाभि रक्षतु ॥ ४ ॥

इन्द्रस्य । त्वा । वर्मणा । परि । धापयामः । यः । देवानाम् । अधिऽराजः । बभूव ।
पुनः । त्वा । देवाः । प्र । नयन्तु । सर्वे । अस्तृतः । त्वा । अभि । रक्षतु ॥ ४ ॥

हे मणे त्वा त्वाम् इन्द्रस्य वर्मणा कवचेन परि धापयामः परित आवृण्मः । इन्द्रवर्माच्छादितं कुर्मः । इन्द्रस्य प्रभावातिशयं द्योतयितुं विशिनष्टि । यो देवानाम् द्योतमानानां द्युस्थानानां सर्वेषाम् अवराणाम् अधिराजः अधिपतिर्बभूव । ॥ "राजाहःसखिभ्यष्टच्" इति राजशब्दात् तत्पुरुषे टच् समासान्तः ॥ । किं च हे मणे त्वा

1 S′ प्राणवियोजनं नामाजनमिति विवेकः. 2 S′ प्रकरणानि अन्यच्च हेत्वो न निरस्तिरे. 3 S′ नि for न.

त्वाम् इन्द्रवर्मोच्छादितम् देवाः इन्द्रस्वामिकाः सर्वे पुनः प्र णयन्तु स्व-स्वकार्यसिद्ध्यर्थं स्वस्वकवचैः परिधापनार्थं प्रकर्षेण स्वसमीपं प्रापयन्तु । एवम् इन्द्रवर्मणा परिहितः सर्वैर्देवैश्च अनुगृहीतः अस्तृताख्यो मणिः त्वा त्वां मणिधारकम् अभि रक्षतु ॥

पञ्चमी ॥

अस्मिन् मणावेकशतं वीर्याणि सहस्रं प्राणा अस्मिन्नस्तृते ।
व्याघ्रः शत्रूनभि तिष्ठ सर्वान् यस्त्वा पृतन्यादधरः सो अस्त्वस्तृतस्त्वाभि रक्षतु ॥ ५ ॥

अस्मिन् । मणौ । एकऽशतम् । वीर्याणि । सहस्रम् । प्राणाः । अस्मिन् । अस्तृते ।
व्याघ्रः । शत्रून् । अभि । तिष्ठ । सर्वान् । यः । त्वा । पृतन्यात् । अधरः । सः । अस्तु । अस्तृतः । त्वा । अभि । रक्षतु ॥ ५ ॥

अस्मिन् अस्तृताख्ये मणौ एकशतम् एकोत्तरं शतम् । शतक्रतोरिन्द्रस्य वर्मणावरणात् शतक्रतुसंबन्धीनि वीर्याणि शतसंख्याकानि । मणेः स्वीयं वीर्यम् एकम् । एवम् एकोत्तरं शतम् । एतत्संख्याकानि वीर्याणि वीरकर्माणि सामर्थ्यानि विद्यन्ते । तथा अस्मिन् अस्तृते अहिंसिते परैः एतत्संज्ञके मणौ सहस्रम् । अपरिमितवाची सहस्रशब्दः । सर्वैर्देवैरनुगृहीतत्वात् तत्संबन्धिनः अपरिमिता बलहेतवः प्राणाः संपद्यन्ते । एवंवीर्यप्राणोपेतो मणिस्त्वं व्याघ्रः । लुप्तोपमम् एतत् । व्याघ्र इव अथ वा व्याघ्रः व्याजिघ्रतीति[1] व्याघ्रः । ⌛ "आतश्चोपसर्गे" इति कर्तरि कप्रत्ययः ⌛ । शत्रुगन्धं विशेषेण आजिघ्रन् सर्वान् शत्रून् अभि तिष्ठ अभिलक्ष्य तिष्ठ । आक्रमितुं समर्थो भव । अभिभवेति यावत् । यः शत्रुः त्वा त्वां मणिं प्रति पृतन्यात् योद्धुम् इच्छेत् स शत्रुः अधरो नि-

---

१ A B[h] C D R Cs अस्मिन्न°. S[m] प्राण अस्मिन्नस्तृते. Dc अस्मि° changed to अंस्मि°. J अस्मिन् ।. We with K K[m] V P P[2].

---

1 S' व्याघ्रप्रतीति.

कृष्टः पराजितोस्तु । यद्वा व्याघ्र इत्यादिना मणिधारकः पुमान् प्रोत्सा-ह्यते[1] ॥ अस्तृत इति पूर्ववत् ॥

षष्ठी ॥

घृतादुल्लुप्तो[१] मधुमान् पयस्वान्त्सहस्रप्राणः[२] शतयोनिर्वयोधाः ।
शंभूश्च मयोभूश्चोर्जस्वांश्च पयस्वांश्चास्तृतस्त्वाभि रक्षतु ॥ ६ ॥

घृतात् । उत्ऽलुप्तः । मधुऽमान् । पयस्वान् । सहस्रऽप्राणः । शतऽयोनिः । वयःऽधाः ।
शम्ऽभूः । च । मयःऽभूः । च । ऊर्जस्वान् । च । पयस्वान् । च । अस्तृतः । त्वा । अभि । रक्षतु ॥ ६ ॥

घृतात् । घृतेनेत्यर्थः । आज्येन उल्लुप्तः[2] ऊर्ध्वम् उपरिभागे लिप्तः । ॥ इकारस्य उकारोपजनश्छान्दसः ॥ । मधुमान् मधु माक्षिकं तद्वान् पयस्वान् पयः क्षीरं तद्वान् । ॥ "तसौ मत्वर्थे" इति भसंज्ञकत्वात् पदसंज्ञानिबन्धनरुत्वाभावः ॥ । आज्यमधुक्षीरैर्लिप्त[3]सर्वाङ्ग इत्यर्थः । सहस्रप्राणः सर्वदेवानुगृहीतत्वात् तदीयापरिमितबलहेतुक[वल] इत्यर्थः । शतयोनिः ऐन्द्रवर्मपरिहितत्वेन तदीयशतसंख्याकवीर्योपेत इत्यर्थः । योनिशव्देन शत्रुसंगमननिमित्तं शत्रुवियोजनसाधनं वा वलं विवक्ष्यते । ॥ यु मिश्रणामिश्रणयोः । अस्माद् औणादिको निप्रत्ययः ॥ । यद्वा शतसंवत्सरजीवनवीर्येन्द्रियरूपफलहेतुत्वेन शतयोनिरिति उक्तम् । श्रूयते हि । "शतायुः पुरुषः शतवीर्यः शतेन्द्रियः" इति [ऐ॰ब्रा॰ ४.१९] । वयोधाः मणिधारकस्य पुरुषस्य अन्नं धारयिता शंभूः सुखस्य भावयिता मयोभूः मय इति सुखनाम तस्य भावयिता । शंमयःशव्दाभ्यां शारीरं पुत्रादिगतं च सुखं विवक्ष्यते । यद्वा शं शान्तिः

१ S^m घृताद्दुल्लुप्तो. D घृतादुल्लुप्तो. We with A B^h C K K^m R Dc Cs. २ B^h C D K K^m V Dc सहस्रं प्राणः. S^m R Cs सहस्रप्राणः. P P^2 J सहस्रम् । प्राणः ।. We with A and Sâyaṇa's commentary and text.

1 S′ प्रोत्सार्यते for प्रोत्साह्यते. 2 S′ दुर्लुप्तः. 3 S′ °लिप्तं for °लिप्त°.

सर्वोपद्रवनिवारणं तस्य भावयिता इत्यनेन अनिष्टनिवृत्तिः मयोभूरित्यनेन इष्टप्राप्तिर्विवक्ष्यते । ऊर्जस्वान् ऊर्जः अन्नं तद्वान् । ऊर्जयतेः असुन् प्रत्ययः । अन्नस्य दाता । यद्वा ऊर्जस्विनः पुत्रादयः ते पोष्यत्वेन यस्य सन्तीति । पयस्वान् पयः क्षीरादिकं तद्वान् तत्प्रदाता । परस्परसमुच्चयार्थाश्चकाराः । एतादृशगुणविशिष्टः अस्तृतः एतन्नामा मणिः त्वा त्वां धारकम् अभि रक्षतु अभितः सर्वतः पालयतु ॥

सप्तमी ॥

यथा त्वमुत्तरोसो असपत्नः सपत्नहा ।
सजातानामसद् वशी तथा त्वा सविता करदस्तृतस्त्वाभि रक्षतु ॥ ७ ॥

यथा । त्वम् । उत्ऽतरः । असः । असपत्नः । सपत्नऽहा ।
सऽजातानाम् । असत् । वशी । तथा । त्वा । सविता । करत्[1] । अस्तृतः ।
त्वा । अभि । रक्षतु ॥ ७ ॥

अनेन मणिधारकस्य पुरुषस्य मणिप्रभावात् सर्वोत्तरत्वं शत्रुधर्षणसामर्थ्यं च सर्वस्य प्रेरकः सविता करोत्विति आशास्यते । हे साधक त्वम् उत्तरः उत्कृष्टः सर्वोत्तरो यथाऽसः भवेः । अस्तेः पञ्चमलकारे अडागमः । असपत्नः अशत्रुः । शत्रूणाम् अत्यन्ताभावो विवक्षितः । सपत्नहा तथापि ये केचन सपत्ना उद्गच्छेयुस्तेषामपि हन्ता यथा भवेः । किं च सजातानाम् समानजातानां पुरुषाणां मध्ये वशी वशैः सजातैस्तद्वान् असत् भवेत् । भवच्छब्दयोगे प्रथमपुरुषः पुरुषव्यत्ययो वा । समानविद्यावयोवित्तकर्माणः पुरुषा यथा त्वां सेवेरन् तथा भवेरित्यर्थः । सविता सर्वस्य प्रेरको देवः तथा तेनोक्तप्रकारेण त्वा त्वां मणिबन्धकं करत् कुर्यात् । करोतेः पूर्ववद् अडागमः । यद्वा करोतेश्छान्दसे लुङि "कृमृदृरुहिभ्यः०" इति

1 P J अकरत् ।, though J originally read करत्. P अकरत् ।.

1 S' °हिंसिसितः for °विशिष्टः अस्तृतः. 2 S' त्वा त्वां.

ह्लेः अङ् । "ऋदृशोऽङि गुणः" इति गुणः । "०अमाङ्योगेपि" इति अडभावः ॥ । अस्तृतः एतन्नामा मणिस्त्वाम् अभि रक्षतु इति पूर्ववत् ॥

[इति] एकोनविंशे काण्डे षष्ठेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

"आ रात्रि पार्थिवम्" इति सूक्तद्वयम् अर्थसूक्तम् । "इषिरा योषा" इति सूक्तद्वयमपि अर्थसूक्तम् । अस्य सूक्तद्वययुगलस्य रात्रीकल्पे रात्र्युपस्थाने जपे च विनियोगः । "अथ पिष्टमयीं रात्रिं चतुर्भिर्दीपकैः सह" इति [प० ४.३] प्रक्रम्य उक्तं परिशिष्टे । "आ रात्रि पार्थिवम् इषिरा योषेति सूक्ताभ्याम् अन्वारभ्य जपेत्" इति [प० ४.४] । "पैष्टीं रात्रिं कृत्वा चतुर्भिर्दीपकैरर्चयित्वा आ रात्रि पार्थिवम् इषिरा योषेति सूक्तद्वयेन रात्रिम् उपस्थाय" इति [प० ४.५] च । अर्थसूक्तद्वयेनेत्यर्थः ॥

तत्र प्रथमा ॥

आ रात्रि पार्थिवं रजः पितुरप्रायि धामभिः ।
दिवः सदांसि बृहती वि तिष्ठस आ त्वेषं वर्तते तमः ॥ १ ॥
आ । रात्रि । पार्थिवम् । रजः । पितुः । अप्रायि । धामऽभिः ।
दिवः । सदांसि । बृहती । वि । तिष्ठसे । आ । त्वेषम् । वर्तते । तमः ॥१॥

हे रात्रि । ॥ "रात्रेश्चाजसौ" इति ङीप् । संबुद्धौ ह्रस्वः ॥ । त्वया पार्थिवम् पृथिवीरूपम् । ॥ प्रज्ञादेराकृतिगणत्वात् पृथिवीशब्दात् स्वार्थे अण् प्रत्ययः । व्यत्ययेन आद्युदात्तः ॥ । रजः लोकः । "लोका रजांस्युच्यन्ते" इति यास्कः [नि० ४.१९] । यद्वा पार्थिवम् पृथिव्यां भवम्[1] । ॥ उत्सादित्वाद् अञ् प्रत्ययः । "ञ्नित्यादिर्नित्यम्" इति आद्युदात्तः ॥ । रजः स्थानं पृथिवीसंबन्धिस्थलगिरिनदीसमुद्रादिकम् । पितुः । पितृशब्देन द्युलोकोभिधीयते । "द्यौः पिता पृथिवी माता" इति हि मन्त्रवर्णः [तै० ब्रा० ३.७.५.४] । अत्र तृतीयस्य स्वर्गलोकस्य पृ-

1 S' भवा for भवम्.

थगभिधानाद् मध्यमभूतान्तरिक्षलोको विवक्षितः । तस्य धामभिः स्थानैः सह । "वृद्धो यूना०" इति निपातनात् सहशब्दाभावेपि तृतीया । अन्तरिक्षलोकेन सह आप्रायि आपूरि तल्लोकद्वयं तमसा आपूरि । प्रा पूरणे । कर्मणि लुङि चिण् । आतो युगागमः । तथा बृहती महती सर्वत्र व्यापिनी सती दिवः द्युलोकस्य तृतीयस्य सदांसि । सीदन्त्यत्रेति अधिकरणे सदेरसुन् । स्थानानि वि तिष्ठसे विशेषेण व्याप्नोषि । "समवप्रविभ्यः स्थः" इति तिष्ठतेरात्मनेपदम् । एवं लोकत्रयव्यापित्वेन त्वदीयेन [त्वेषम्] दीप्यमानं नीलवर्णं तमः अन्धकारः आ वर्तते सर्वम् आवृत्य तिष्ठति । अथ वा पृथिवीलोकाद् उत्थाय द्युलोकम् आवृणोति तस्माच्च पृथिवीम् इति तमःकैवल्यमेव वर्तते ॥

द्वितीया ॥

न यस्याः पारं ददृशे न योयुवद् विश्वमस्यां नि विशते यदेजति ।
अरिष्टासस्त उर्वि तमस्वति रात्रि पारमशीमहि भद्रे पारमशीमहि ॥२॥

न । यस्याः । पारम् । ददृशे । न । योयुवत् । विश्वम् । अस्याम् । नि । विशते । यत् । एजति ।
अरिष्टासः । ते । उर्वि । तमस्वति । रात्रि । पारम् । अशीमहि । भद्रे । पारम् । अशीमहि ॥ २ ॥

यस्या रात्रेः पारम् परतीरम् अन्तो न ददृशे न दृश्यते अस्याम् अनवच्छिन्नायां लोकत्रयव्यापिन्यां रात्र्यां विश्वम् चराचरात्मकं जगद् योयुवत् न विभजमानं विभक्तं नासीत् किं तु विश्वम् एकाकारमेवाभूत् । यौतेर्यङ्लुगन्तात् शतरि ङित्वाद् गुणाभावे उवङ् आदेशः । "अभ्यस्तानाम् आदिः" इति आद्युदात्तत्वम् । यज्जगत् एजति कम्पते । एजृ कम्पने । लटि व्यत्ययेन परस्मैपदम् । प्रा-

१ J विशते ।. We with P P̈.

1 S' inserts यद्वा before यत्.

णिजातं [तद्] अस्यां नि विशते इतस्ततो गन्तुम् असमर्थं सत् तत्रतत्रैव निविष्टं निद्राणं भवति । यद्वा । ⌛ एजतेः शतृप्रत्ययः ⌛ । एजमाने कम्पमाने इतस्ततः संचलति यत् । ⌛ सप्तम्या लुक् ⌛ । यस्मिन् तमसि नि विशते विभक्तत्वेन अपरिदृश्यमानं विश्वं तत्रतत्रैव संविशति । ⌛ विश प्रवेशने । "नेर्विशः" इति आत्मनेपदम् ⌛ । हे उर्वि प्रभूते । ⌛ "वोतो गुणवचनात्" इति उरुशब्दाद् ङीष् ⌛ । प्रभूते सर्वलोकव्यापिनि हे तमस्वति बहुलान्धकारवति । ⌛ भूमार्थे मतुप् प्रत्ययः । "तसौ मत्वर्थे" इति भसंज्ञत्वात् पदसंज्ञानिबन्धनरुत्वाभावः ⌛ । हे रात्रि ते तव पारम् परतीरम् अन्तम् अरिष्टासः अरिष्टाः । ⌛ रिशतेर्हिंसार्थात् कर्मणि क्तप्रत्ययः ⌛ । सर्पव्याघ्रचोरप्रभृतिभिरबाधिताः सन्तः वयम् अशीमहि प्राप्नुयाम । हे भद्रे भन्दनीये कल्याणरूपे श्रेयस्करि वा रात्रि पारम् अशीमहि पारम् अवधिम् अशीमहि । आदरार्था पुनरुक्तिः । ⌛ अश्नोतेर्लुङि विकरणस्य लुक् ⌛ ॥

तृतीया ॥

ये ते रात्रि नृचक्षसो द्रष्टारो नवतिर्नव ।
अशीतिः सन्त्यष्टा उतो ते सप्त सप्ततिः ॥ ३ ॥

ये । ते । रात्रि । नृऽचक्षसः । द्रष्टारः । नवतिः । नव ।
अशीतिः । सन्ति । अष्टौ । उतो इति । ते । सप्त । सप्ततिः ॥ ३ ॥

अत्र सार्धमन्त्रद्वयेन सर्वलोकव्यापिन्या रात्रेः प्रभावस्य द्रष्टारो गणदेवा उच्यन्ते । हे रात्रि ते तव संबन्धिनां महिम्नाम् इति शेषः । नृचक्षसः नृणां कर्मफलस्य द्रष्टारो नवोत्तरनवतिसंख्याका ये गणदेवा

१ A यत् for ये. २ A B C D R Cs अशीतिः सन्त्यष्टा उतो ते सप्त सप्ततिः. S अशीतिः संत्यष्टा उतो ते सप्त सप्तति. Dc अशीतिः संत्यष्टा उतो ते सप्त सप्ततिः. We with K K V P except that they have सन्त्यष्टा (P P J संति). ३ P P J नवतीः ।. ४ P J अशीतिः ।. We with P. ५ P J सप्त ।. We with P.

1 S' यजतेः for एजतेः.

द्रष्टारो रात्रीप्रभावस्य आलोकयितारो ये सन्ति ये च अष्टोत्तराशीतिसंख्याका गणदेवा रात्र्या द्रष्टारः सन्ति । उतो अपि च सप्त सप्ततिः सप्तोत्तरसप्ततिसंख्याका ये गणदेवास्ते तव द्रष्टारः सन्ति । तेभिर्नः पाहि इत्युत्तरेण संबन्धः । ⧗ अत्र नवत्यशीतिसप्तत्यादयः शब्दा नव दशतः परिमाणम् अस्येत्यर्थे नवशब्दात् तिप्रत्ययः अष्टशब्दात् तिप्रत्ययः अशीभावश्च सप्तानां [दशतां सप्तभावः] तिप्रत्ययः [इति व्युत्पादनीयाः । ते च] "॰विंशतित्रिंशच्चत्वारिंशत्पञ्चाशत्षष्टिसप्तत्यशीतिनवतिशतम्" इति सूत्रेण परिमाणार्थे[1] निपातिताः ⧗ ॥

चतुर्थी ॥

षष्टिश्च षट् च रेवति पञ्चाशत् पञ्च सुम्नयि ।
चत्वारश्चत्वारिंशच्च त्रयस्त्रिंशच्च वाजिनि ॥ ४ ॥

षष्टिः । च । षट् । च । रेवति । पञ्चाशत् । पञ्च । सुम्नयि ।
चत्वारः । चत्वारिंशत् । च । त्रयः । त्रिंशत् । च । वाजिनि ॥ ४ ॥

हे रेवति रयिमति । ⧗ रयिशब्दाद् मतुपि "छन्दसीरः" इति मतुपो वत्वम् । "रयेर्मतौ बहुलम्"[2] इति संप्रसारणम् । पूर्वरूपत्वे गुणः ⧗ । हे धनवति धनप्रदे हे रात्रि [षष्टिश्च षट् च] षडुत्तरषष्टिसंख्याका ये गणदेवाः सन्ति । ⧗ परस्परसमुच्चयार्थौ चकारौ ⧗ । हे सुम्नयि सुम्नं सुखं तद्वति तत्प्रापिके [पञ्चाशत् पञ्च] पञ्चोत्तरपञ्चाशत्संख्याका ये गणदेवा द्रष्टारः सन्ति । तथा चत्वारश्चत्वारिंशत् चतुरुत्तराश्चत्वारिंशत्संख्याकाश्च ये सन्ति । हे वाजिनि वाजः अन्नं तद्वति वेगो वा वाजः तद्युक्ते त्रयस्त्रिंशत् त्र्युत्तरास्त्रिंशत्संख्याका ये तव द्रष्टारो गणदेवाः सन्ति । तेभिर्नः पाहि इत्युत्तरेण संबन्धः । ⧗ षण्णा दशतां षड्भावः तिश्च प्रत्ययः । अपदत्वं च । षड् दशतः[3] परिमाणम् अस्य षष्टिः । पञ्चानां दशतां पञ्चभावः आशच्च प्रत्ययः । चत्वारः । "चतुरनडुहोराम् उदात्तः" इति आम् आगमः । चतुर्णां दशतां चत्वारिन्भावः शच्च प्रत्ययः । त्रयाणां दशतां त्रिन्भावः शच्च प्रत्ययः ।

1 S' परिमाणार्थं. 2 S' ॰तोर्बहुल॰. 3 S' दश for दशतः.

त्रयो दशतः परिमाणम् अस्य त्रिंशत् । एवं परिमाणार्थे पूर्वसूत्रेण षष्ट्यादिशब्दा निपातिताः ⧗ ॥

पञ्चमी ॥

द्वौ च ते विंशतिश्च ते रात्र्येकादशावमाः ।
तेभिर्नो अद्य पायुभिर्नु[1] पाहि दुहितर्दिवः[2] ॥ ५ ॥
द्वौ । च । ते । विंशतिः । च । ते । रात्रि । एकादश । अवमाः ।
तेभिः । नः । अद्य । पायुऽभिः । नु । पाहि । दुहितः । दिवः ॥ ५ ॥

हे रात्रि विभावरि ते तव द्वौ विंशतिः द्व्यधिकविंशतिसंख्याका ये गणदेवा द्रष्टारः सन्ति । परस्परसमुच्चयार्थौ चकारौ । ⧗ द्वयोर्दशतोर्विन्भावः शतिश्च प्रत्ययः । द्वौ दशतौ परिमाणम् अस्य विंशतिः । अत्र नवत्यादयो विंशतिपर्यन्ताः शब्दाः संख्येयवचनाः ⧗ । तथा अवमाः संख्यातो निकृष्टा न्यूना एकादश एकश्च दश च एकोत्तरदशसंख्याका ये गणदेवास्त्वदीयव्याप्तिद्रष्टारः सन्ति । ⧗ एकश्च दश चेति द्वन्द्वे "संख्या" इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् ⧗ । हे दिवो दुहितः द्युलोकस्य पुत्रि । आलोकाभावे रात्रिः आकाशाद् आपतन्तीव दृश्यते अतो रात्रिर्द्युलोकस्य पुत्रीत्यभिधीयते । ⧗ "परमपि च्छन्दसि" इति षष्ठ्यन्तस्य आमन्त्रिताङ्गवद्भावात्[1] षष्ठ्यामन्त्रितसमुदायस्य सर्वानुदात्तत्वम् ⧗ । एवंविधे हे रात्रि त्वम् अद्य इदानीं नु क्षिप्रं तेभिः पूर्वमन्त्रोक्तैर्नवनवत्यादिभिः एकादशान्तैस्त्वदीयव्याप्तिदर्शकैः पायुभिः रक्षकैः । ⧗ कृवापाजिमि° [उ° १. १] इति पातेः उण् प्रत्ययः ⧗ । गणदेवैर्नः अस्मान् पाहि रक्ष ॥

रक्षा माकिर्नो अघशंस ईशत मा नो दुःशंस ईशत ।
मा नो अद्य गवां स्तेनो मावीनां वृक ईशत ॥ ६ ॥

---

१ A B^h C D K K^m R S^m V P P^2 J न for नु. We with Sâyaṇa. २ K K^m V Dc Cs दुहितर्दिवः. D दुहितर्दिुवः. S^m दुहितर्दिवः. P^2 दुहितः । दिवः ।. P J दुहितः । दिवः ।. We with A B^h C.

---

1 S' °वद्भावद्भावात् for °वद्भावात्.

माश्वानां भद्रे तस्करो मा नृणां यातुधान्यः ।
परमेभिः पथिभि स्तेनो धावतु तस्करः ।
परेण दत्वती रज्जुः परेणाघायुरर्षतु ॥ ७ ॥

रक्ष । माकिः । नः । अघऽशंसः । ईशत । मा । नः । दुःऽशंसः । ईशत ।
मा । नः । अद्य । गवाम् । स्तेनः । मा । अवीनाम् । वृकः । ईशत ॥ ६ ॥
मा । अश्वानाम् । भद्रे । तस्करः । मा । नृणाम् । यातुऽधान्यः ।
परमेभिः । पथिऽभिः । स्तेनः । धावतु । तस्करः ।
परेण । दत्वती । रज्जुः । परेण । अघऽयुः । अर्षतु ॥ ७ ॥

षष्ठी ॥ द्विपदेयम् ऋक् । हे रात्रि रक्ष पालय नः अस्मान् । रक्षणं नाम परकृतबाधापरिहारः । तद् आह । अघशंसः अघं पापं हिंसालक्षणं तत् शंसति कथयतीति अघशंसः त्वाम् अहं हन्मि इत्येवंवादी । अघेन पापेन क्रूरेण शस्त्रादिना शंसति हिनस्तीति वा अघशंसः । ॥ शस हिंसायाम् इति धातुः ॥ । एतादृशो माकिः न कश्चनापि नः अस्माकम् ईशत मा ईष्टाम् । ॥ माकिरिति निपातसमुदायः । तत्र मा इति निपातः क्रियापदेन संबध्यते । किशब्दः कश्चनेत्यर्थं कथयन् अघशंसेन संबध्यते ॥ । हिंसकः कश्चनापि अस्मान् बाधितुम् ईश्वरः समर्थो मा भवत्वित्यर्थः । ॥ ईश ऐश्वर्ये । अस्मात् "स्मोत्तरे लङ् च" इति स्मोत्तरत्वाभावेपि माङि उपपदे लङ् । "बहुलं छन्दसि" इति शपो लुगभावः ॥ । तथा दुःशंसः दुष्टं दुर्वचनस्य कथयिता दुष्टं वा हिंसिता शत्रुः नः अस्माकं मा ईशतेति पूर्ववद् योज्यम् ॥

सप्तमी ॥ हे रात्रे स्तेनः चोरः अद्य इदानीं नः अस्मदीयानां गवाम् । मा ईशतेति क्रियानुषङ्गः । गवापहर्ता मा भवतु । वृकः वृकति

१ A B^h C D धावतु तस्क॒रः. S^m धावतु तस्करः. J त॒स्क॒रः । changed from तस्करः. We with K^m V Dc Cs P P^2. २ P भ॒द्रे । J भद्रे । changed from भ॒द्रे । We with P^2.

1 S′ अस्माकं मेशत for अस्माकम् ईशत.

आदत्त इति वृकः आरण्यश्वा । ⧖ इगुपधलक्षणः कप्रत्ययः ⧖ । अवीनाम् अविजातीयानां पशूनां मा ईशत बलाद् अपहर्तुं शक्तो मा भवतु । हे भद्रे भन्दनीये रात्रि तस्करः तत् प्रसिद्धम् अनर्थजातं करोतीति तस्करश्चोरः । ⧖ "तद्बृहतोः करपत्योः०" इति चोरेभिधेये तच्छब्दस्य सुडागमः तशब्दलोपश्च ⧖ । अश्वानाम् अस्मदीयानां तुरंगमाणाम् । मा ईशतेत्यनुषङ्गः । तथा नृणाम् नेतॄणां कर्मसु व्याप्रियमाणानां पुत्रभृत्यादीनाम् । ⧖ "नृ च" इति दीर्घस्य विकल्पितत्वाद् अत्र दीर्घाभावः ⧖ । यातुधानाः यातवो यातनाः पीडा धीयन्ते विधीयन्ते जनानाम् एभिः । ⧖ इति करणे ल्युट् ⧖ । यातूनां धातारो वा । ⧖ "कृत्यल्युटो बहुलम्" इति कर्तरि ल्युट् ⧖ । ईदृशाः पिशाचादयो मा ईशत नृणां बाधका मा भवन्तु ॥

अष्टमी ॥ स्तेनतस्करयोरेको यौगिकः । तद् धनापहरणादिकं करोतीति तस्करः तादृशस्तेनश्चोरः परमेभिः अतिदूरैः पथिभिर्मार्गैः साधनैर्धावतु शीघ्रं गच्छतु पलायताम् । त्वदीयोपस्थानबलाद् अस्मदभिमुखश्चोरो व्याकुलः सन् अतिदूरं देशं गच्छतु । ⧖ सर्तेर्वेगितायां गतौ धावादेशः ⧖ । तथा दत्वती दन्तवती । ⧖ "छन्दसि च" इति दन्तशब्दस्य दद्भावः । "झयः" इति मतुपो वत्वम् ⧖ । रज्जुः रज्जुवद् आयतः सर्पादिः परेण अतिदूरेण मार्गेण धावतु । तथा अघायुः अघं पापं हिंसालक्षणं परस्य इच्छतीति अघायुः । ⧖ "छन्दसि परेच्छायामपि" इति क्यच् । "अश्वाघस्यात्" इति आत्वम् । "क्याच्छन्दसि" इति उप्रत्ययः ⧖ । एवंविधो बाधकः परेण दूरेण अर्षतु गच्छतु । ⧖ ऋषी गतौ । भौवादिकः ⧖ ॥

नवमी ॥

अ॒धं रा॑त्रि तृ॒ष्टधू॑ममशी॒र्षाण॒महिं॑ कृणु ।
हनू॒ वृक॑स्य ज॒म्भया॒स्तेन॒ तं द्रु॑प॒दे ज॑हि ॥ ८ ॥

---

१ A B[h] C D K K[m] S[m] V Dc अ॒धं. P P[2] J अ॒धं ।. We with Cs. २ A C D S[m] Dc ज॒म्भया॒°. Cs ज॒भया॒°. P[2] J ज॒म्भया॒ः ।. We with B[h] K K[m] V P.

---

1 S′ तादृशेन चोरः for तादृशस्तेनश्चोरः. 2 S′ नदीयोप° for त्वदीयोप°.

अध । रात्रि । तृष्टऽधूमम् । अशीर्षाणम् । अहिम् । कृणु ।
हनू इति । वृकस्य । जम्भयाः । तेन । तम् । द्रुऽपदे । जहि ॥ ८ ॥

अध अथ । अपि चेत्यर्थः । हे रात्रि तृष्टधूमम् । ञितृष पिपासायाम् । अस्माद् "गत्यर्थाकर्मक°" इति कर्तरि क्तः । अत्र पिपासार्थेन तृषिणा तज्जन्या आर्तिर्विवक्ष्यते । आर्तिकारी धूमः विषज्वालाधूमः निश्वासधूमो वा यस्य तं परोपद्रवकारिविषज्वालापरिवृतम् अहिम् सर्पम् अशीर्षाणम् अशिरस्कं कृणु कुरु । विषपरीतम् अहेः शिरश्छिन्द्धीत्यर्थः । "शीर्षंश्छन्दसि" इति शिरसः शीर्षभावः ॥ किं च वृकस्य अजादिप्रभृतीनाम् अपहर्तुः आरण्यशुनो हनू मुखस्य अन्तः स्थूलदन्तयुक्तौ पार्श्वौ पश्वादानसाधनभूतौ [जम्भयाः] जम्भयेः । जम्भिर्हिंसाकर्मा । जभिजृभी गात्रविनामे । अस्माल्लेटि आडागमः । तेन यतो हनू निर्मर्दितौ तेन कारणेन तं निष्पिष्टहनुकं वृकं द्रुपदे द्रुर्द्रुमः तस्य पदे स्थाने जहि घातय । द्रुपदे इति रात्रेर्विशेषणं वा । [द्रुः] सर्वतोभिद्रवणम् अभिद्रवणसाधनपादयुक्ते सर्वतो व्यापिनि रात्रि तं जहीति । हन्तेर्लोटि "हन्तेर्जः" इति जादेशे "असिद्धवद् अत्रा भात्" इति जादेशस्य असिद्धत्वात् हेर्लुक् न भवति ॥

दशमी ॥

त्वयि रात्रि वसामसि स्वपिष्यामसि जागृहि ।
गोभ्यो नः शर्म यच्छाश्वेभ्यः पुरुषेभ्यः ॥ ९ ॥
त्वयि । रात्रि । वसामसि । स्वपिष्यामसि । जागृहि ।
गोभ्यः । नः । शर्म । यच्छ । अश्वेभ्यः । पुरुषेभ्यः ॥ ९ ॥

हे रात्रि त्वयि । देवताभिप्रायेण अधिकरणत्वं त्वत्कृतरक्षणनिमित्ते वा ।

---

१ A B^h C D S^m Cs वसामसि. P वसामसि ।. We with Dc, and P P² J which read स्वपि°. २ A B^h C D S^m Cs °सि जागृहि. K K^m V Dc °सि जागृहि. P J जागृहि ।. P² जागृहि ।. ३ J स्वपिस्याम् । असि ।. P P² स्वपिस्याम् । असि ।.

---

1 S′ विश्वासधूमो. 2 S′ शीर्षं छंद°. 3 Sâyaṇa's text, however, is: हनू वृकस्य जंभायास्तेन &c. 4 S′ repeats तं before वृकं.

वसामसि वसामः । एकत्र निवसामः । न केवलं निवासमात्रं किं तु स्वपिष्यामसि स्वप्स्यामः । निद्रां करिष्यामः । ॥उभयत्र "इदन्तो मसिः"। स्वपेर्व्यत्ययेन इडागमः॥ । पुत्रमित्राद्यपेक्षया बहुवचनम् । यद्वा त्वयि अस्मदीयं सर्वं भारं निधायेति शेषः । वसामः स्वप्स्यामश्च । त्वं तु जागृहि । अस्मान् रक्षितुम् अवहिता भव । ॥जागृ निद्राक्षये । आदादिकः॥ ॥ न केवलम् अस्मद्रक्षणे जागरिता किं तु नः अस्माकं गोभ्यः गोष्ठे निवसद्भ्यः अश्वेभ्यः पुरुषेभ्यश्च गृहे निवसद्भ्यः शर्म सुखं यच्छ । यथा निद्राणास्ते तव पारं क्षेमेण प्राप्नुयुस्तथा कुर्वित्यर्थः ॥

[इति] षष्ठेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

"अथो यानि च" इति सूक्तस्य रात्रीकल्पे रात्र्युपस्थाने जपे च विनियोगः पूर्वसूक्तेन सहोक्तः ॥ तत्र प्रथमा ॥

अथो॒ यानि॑ च॒ यस्मा॑ ह॒ यानि॑ चा॒न्तः परी॒णहि॑ ।
तानि॑ ते॒ परि॑ दद्मसि ॥ १ ॥
रात्रि॒ मात॑रु॒षसे॑ नः॒ परि॑ देहि ।
उ॒षा नो॒ अह्ने॒ परि॑ ददा॒त्वह॒स्तुभ्यं॑ विभावरि ॥ २ ॥

---

१ A अथो॒ यानि॑च॒यस्मा॑ह॒ यानि॑ वा॒न्तः परि॑णहि ।............दध्मसि ।.
B^h D S^m अथो॒ यानि॑च॒यस्मा॑ह॒ यानि॑ वा॒न्तः परी॑णहि ।............दध्मसि ।.
C K K^m अथो॒ यानि॑च॒यस्मा॑आह॒ यानि॑ वा॒न्तः परी॑णहि ।............दद्मसि ।.
Cs अथो॒ यानि॑च॒यस्मा॑आह॒ यानि॑ वा॒न्तः परी॑णहि ।............दध्मसि ।.
V अथो॒ यानि॑च॒यस्मा॑अह॒ यानि॑ वा॒न्तः परी॑णहि ।............दद्मसि ।.
Dc अथो॒ यानि॑च॒यस्मा॑आह॒ (changed from ह॒) यानि॑ वा॒न्तः परी॑णहि ।............ दद्मसि (changed from दध्मसि) ।.

P P J अथो॒ इति॑ । यानि॑ । च॒ । यस्मै॑ । आह॒ । यान्ऽइ॑च (J यानि॑ । वा । changed to यान्ऽइ॑च) । अं॒तः । परि॑णहि । (J changed to परि॑ । ण॒हि॒ ।) । ... द॒द्म॒सि॒ ।. Sâyaṇa's text: अथो यानि च यस्मा ह यानि चांतः परीणहि । तानि ते परि दद्मसि ।. There is doubtless corruption in चयस्माह. Sâyaṇa's interpretation only proves that the corruption is as old at least as his age. Rw read यानि॒ चया॑महे॒ for यानि॑ च॒ यस्मा॑ ह॒. But I venture to think we have to restore the correct text by reading यानि॑ च॒ यामे॑ह॒ which would preserve the traditional accent and mean यानि च ईमहे याचामहे. यस्माह is a very likely corruption of या म ह, first misread य स्म ह and then य स्म ह which was easily mistaken for य स्मा ह.

अथो इति । यानि । च । यस्मै । ह । यानि । च । अन्तः । परिऽणहि ।
तानि । ते । परि । दद्मसि ॥ १ ॥
रात्रि । मातः । उषसे । नः । परि । देहि ।
उषाः । नः । अह्ने । परि । ददातु । अहः । तुभ्यम् । विभावरि ॥ २ ॥

[प्रथमा] ॥ पूर्वमन्त्रे गवादयो विशेषेण उक्ताः । अत्र तु उक्तान्यनुक्तानि वा बहिष्ठानि गृहवर्तीनि च संग्रहेणाह । अथो अपि च यस्मै यस्य मम संबन्धीनि बहिष्ठानि गोचरप्रदेशे अनावृतदेशे वर्तमानानि[1] यानि वस्तूनि वर्तन्ते । यानि च परीणहि परितो नद्धे परिश्रिते गृहादौ अन्तः मध्ये यानि वर्तन्ते । ॥ परस्परसमुच्चयार्थौ चकारौ । परिपूर्वाद् नहेः क्विपि "नहिवृतिवृषि°[2]" इत्यादिना उपसर्गस्य दीर्घः ॥ । परीणच्छब्दो गृहवाची तैत्तिरीयके समाम्नायते । "तमसीव[3] वा एषोन्तश्चरति यः परीणहि" इति [तै° ब्रा° ३.२.४.७] । तानि प्रकाशानि अप्रकाशानि द्विविधानि वस्तूनि ते तुभ्यं परि दद्मसि । रक्षणार्थं दानं परिदानम् । रक्षितुं प्रयच्छामः । ॥ पूर्ववद् "इदन्तो मसिः" ॥ ॥ हे मातः मातृवत्परिपालयित्रि हे रात्रि नः अस्मान् उषसे त्वत्समनन्तरभाविने प्रभातकालाय परि देहि रक्षणार्थं प्रयच्छ । हशब्दः पूरणः । तव पारम् उषःकालपर्यन्तं सुखेन अस्मान् प्रापयेत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥ द्विपदा । उषाः उषःकालः सूर्योदयसमीपवर्ती समयः अह्ने सूर्यप्रकाशवते उषःकालानन्तरभाविने प्रातःसंगवमध्याह्नापराह्णसायाह्नरूपाय दिवसाय नः अस्मान् परि ददातु । उषःकालो दिवससमाप्तिपर्यन्तम् अस्मान् रक्षत्वित्यर्थः । हे विभावरि रात्रि । ॥ भा दीप्तौ । विपूर्वाद् "आतो मनिन्°" [इति] क्वनिप् । "वनोर च" इति ङीप् । नकारस्य च रेफः ॥ । अहः उक्तलक्षणोपेतः अहःकालश्च तुभ्यं नः परि ददातु । एवं पुनःपुनरावर्तमानौ अहोरात्रौ अस्मान् रक्षताम् इत्यर्थः ॥

१ See foot-note on the previous page. २ So P P̍ J, and not विभाऽवरि ।.

1 S' वस्तमानानि for वर्तमानानि. 2 S' °वृधि°. 3 S' तमसी for तमसीव.

तृतीया ॥

यत् किं चेदं पतयति यत् किं चेदं सरीसृपम् ।
यत् किं च पर्वतायासत्वं तस्मात् त्वं रात्रि पाहि नः ॥ ३ ॥

यत् । किम् । च । इदम् । पतयति । यत् । किम् । च । इदम् । सरीसृपम् । यत् । किम् । च । पर्वताय । असत्वम् । तस्मात् । त्वम् । रात्रि । पाहि । नः ॥ ३ ॥

यत्किंच यत्किंचिद् इदं परिदृश्यमानं श्येनपक्ष्यादिकं पततयति आकाशे संचरति । ⌛ पत गतौ । चुरादिः । अदन्तः ⌛ । यत्किंचेदं सरीसृपम् भूमौ सरणशीलं सर्पादिकं यद् अस्ति । ⌛ सृप्लृ गतौ । अस्माद् यङि "रीगृदुपधस्य च" इति अभ्यासस्य रीगागमः । पचाद्यचि "यङोचि च" इति यङो लुकि "न धातुलोप आर्धधातुके" इति गुणप्रतिषेधः ⌛ । यत्किंच पर्वताय पर्वतस्य संबन्धि असत्वम् । सत्वशब्दः प्राणिवाची । दुष्टं सत्वम् असत्वम् व्याघ्रसिंहादिकम् अस्ति तस्माद् उक्तात् सर्वस्मात् पक्षिसर्पदुष्टमृगादिरूपाद् बाधकात् हे रात्रि त्वं नः अस्मान् पाहि रक्ष । ⌛ "भीत्रार्थानाम्°" इति अपादानत्वात् तस्माद् इति पञ्चमी ⌛ ॥

चतुर्थी ॥

सा पश्चात् पाहि सा पुरः सोत्तरादधरादुत ।
गोपाय नो विभावरि स्तोतारस्त इह स्मसि ॥ ४ ॥

१ A पतयति. D S[m] Cs पतयति. We with B[h] C K K[m] V Dc. २ S[m] सरीसृपं. ३ A B[h] C D S[m] °तायासत्वं. Dc °तायासत्वं. Cs °तायासत्वं. P P[2] J पर्वताय । सः । त्वम् ।. Sâyaṇa's text: पर्वतायासत्वं. There is doubtless some corruption here too, as the dative पर्वताय and the metrically superfluous syllable in the pâda show. But the corruption is as old as Sâyaṇa's time. च पर्वतासत्वं would not be an inadmissible guess, if असत्वं is the correct original reading, which is however doubtful. Rw mend into च पर्वण्यासक्तं which, looking to the similarity of ण्या and ताया, seems likely. ४ C D सोत्तरा°. We with A B[h] K K[m] S[m] V Dc Cs.

1 S′ पचादचि for पचाद्यचि.

सा । पश्चात् । पाहि । सा । पुरः । सा । उत्तरात् । अधरात् । उत ।
गोपाय । नः । विभावरि । स्तोतारः । ते । इह । स्मसि ॥ ४ ॥

हे रात्रि सा पूर्वोक्तलक्षणा त्वं पश्चात् पश्चिमभागे यत्र वयं वसामः स्वप्स्यामश्च तस्य पश्चिमभागे पाहि रक्ष अस्मान्[1] । तथा सा त्वं पुरः पूर्वस्यां दिशि पाहि । "पूर्वाधरावराणाम् असि पुरधवश्चैषाम्" इति पूर्वशब्दाद् असि प्रत्ययः पुरादेशश्च । उत अपि च सा त्वम् उत्तरात् उत्तरतः अधरात् दक्षिणतः पाहि । उत्तरप्रतियोगिकः अधरशब्दो दक्षिणदिग्वाची । "उत्तराधरदक्षिणाद् आतिः" इति उभयत्र आतिप्रत्ययः ॥ किं च हे विभावरि रात्रि नः अस्मान् गोपाय । पूर्वं दिग्विशेषनिबन्धनं रक्षणम् उक्तम् । अत्र सामान्येन रक्षणं विवक्ष्यते । "गुपूधूप°" इति आयप्रत्ययः । रक्षणे आवश्यकत्वम् आह चतुर्थपादेन । इह अस्मिन् काले ते तव स्तोतारः स्मसि स्तुतिकर्तारो भवामः । "इदन्तो मसिः" ॥

पञ्चमी ॥

ये रात्रिमनुतिष्ठन्ति ये च भूतेषु जाग्रति ।
पशून् ये सर्वान् रक्षन्ति ते न आत्मसु जाग्रति ते नः पशुषु जाग्रति ॥ ५ ॥

ये । रात्रिम् । अनुऽतिष्ठन्ति । ये । च । भूतेषु । जाग्रति ।
पशून् । ये । सर्वान् । रक्षन्ति । ते । नः । आत्मऽसु । जाग्रति । ते । नः ।
पशुषु । जाग्रति ॥ ५ ॥

ये जना रात्रिम् । "रात्रेश्चाजसौ" इत्यत्र "अजसादिषु" इति वचनात् जसादिपर्युदासेन अत्र ङीबभावः । अनुतिष्ठन्ति[2] रात्रिविषयं कर्म अर्चनजपोपासनरूपं कुर्वन्ति । ये च जना भूतेषु भवनवत्सु प्रा-

---

१ PP उत्ऽतरात् ।. J उत्तरात् । changed to उत्ऽतरात् ।. Cp उत्तरात् ।. २ So PPJ, and not विभाऽवरि ।. ३ ABCDKKRSV Dc Cs आत्मसु जाग्रति ते नः पशुषु जाग्रति. ४ PPJ जाग्रति ।.

---

1 S' अस्मात्. 2 S' अनुतिष्ठंते.

णिषु । ⧗ विषयसप्तमी ⧗ । तद्विषये जाग्रति रक्षणार्थम् अवहिता भवन्ति । ये च सर्वान् गवाश्वादीन् पशून् रक्षन्ति रात्रौ भयहेतुभ्यः पालयन्ति । ते सर्वे नः अस्माकम् आत्मसु स्वशरीरे । तत्संबन्धिविवक्षया बहुवचनम् । अस्मदीयपुत्रमित्रादिषु विषये जाग्रति जागृयुः । रक्षणार्थम् अवहिता भवेयुः । ते च नः अस्माकं पशुषु विषये जाग्रति जागृयुः । ⧗ अत्र लिङर्थे लट् द्रष्टव्यः । जागृ निद्राक्षये । आदादिकः ⧗ ॥

षष्ठी ॥

वेद॒ वै रा॑त्रि ते॒ नाम॑ घृता॒ची॒ नाम॒ वा अ॑सि ।
तां त्वां भ॒रद्वा॑जो वेद॒ सा नो॑ वि॒त्तेधि॑ जाग्रति ॥ ६ ॥

वेद॑ । वै । रा॒त्रि॒ । ते॒ । नाम॑ । घृ॒ताची॑ । नाम॑ । वै । अ॒सि॒ ।
ताम् । त्वाम् । भ॒रत्ऽवा॑जः । वे॒द॒ । सा । नः॒ । वि॒त्ते । अधि॑ । जा॒ग्र॒ति॒ ॥ ६ ॥

हे रात्रि ते तव नाम नामधेयं वेद वेद्मि । ⧗ "विदो लटो वा" इति मिपो णल् आदेशः ⧗ । वैशब्दः प्रसिद्धौ । स्वेन ज्ञातं नामधेयं निर्दिशति घृताची नामेति । घृताची । ⧗ घृ क्षरणदीप्त्योः । अस्माद् भावे क्तः ⧗ । घृतं दीप्तिम् अञ्चतीति घृताची दीप्तिमती । ⧗ घृतपूर्वाद् अञ्चतेः क्विन् । "अञ्चतेश्चोपसंख्यानम्" इति ङीप् । "अचः" इति अकारलोपः । "चौ" इति दीर्घः ⧗ । इति नाम असि । नामशब्दः प्रसिद्धौ । घृताचीति नाम्ना व्यवह्रियसे[2] इत्यर्थः । वैशब्दः प्रसिद्धौ । ताम् उक्तनामिकां त्वां भरद्वाजः भरत् पोषकं वाजः अन्नं यस्य । ⧗ भृञ् भरणे । भौवादिकात् शतृप्रत्ययः ⧗ । एतन्नामा महर्षिः वेद जानाति । अत एव रात्रेर्भरद्वाजसंबन्धित्वं कात्यायन[3] आह । "रात्रिर्वा भारद्वाजी रात्रिस्तवम्" इति [स॰ अ॰ ६३] ।

१ A भ॑रद्वा॒जो वै॑द॒ सा नो॑. K K̈ᵐ V भ॒रद्वा॑जो वेद॒ सा नौ॑ वि॒त्तेधि॒ जाग्र॑ति. Bʰ C D S̈ᵐ Cs भ॑रद्वा॒जो वै॑द॒ (C वे॑द॒) सा नो॑ वि॒त्तेधि॒ जाग्र॑ति. Dc भ॑रद्वा॒जो वै॑द॒ सा नो॑ वि॒त्तेधि॒ जाग्र॑ति changed to भ॒रद्वा॑जो वेद॒ सा नौ॑ वि॒त्तेधि॒ जाग्र॑ति. P J भ॒र॒त्ऽवा॒जः ।. We with K K̈ᵐ V P̈² as to भ॒रद्वा॑जो and with A as to जाग्रति. २ P त्वा॒म् ।. P̈² त्वम् ।. We with J. ३ P P̈² J जाग्र॑ति ।.

1 S′ आत्मसुखशरीर॰ for आत्मसु स्वशरीरे. 2 S′ व्यवह्रियते for व्यवह्रियसे. 3 So S′.

सा उक्तलक्षणोपेता भरद्वाजेन विदितप्रभावा रात्रिः नः अस्माकं वित्ते पशुपुत्रादिरूपे धने । अधिशब्दः सप्तम्यर्थानुवादी । वित्तविषये अधिकं वा जाग्रति जागर्तु । रक्षणार्थम् अवहिता भवतु । ☒ जागर्तेर्लेटि अडागमः । गुणाभावश्छान्दसः ☒ ॥

[इति] षष्ठेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

"इषिरा योषा" इति सूक्तद्वयम् अर्थसूक्तम् । रात्रीकल्पे[1] पुरोहितकर्तव्ये रात्रीसमर्चनकर्मणि रात्र्युपस्थाने च अस्य सूक्तस्य विनियोगः । "अथ पिष्टमयीं रात्रिं चतुर्भिर्दीपकैः सह" इति [प० ४, ३] प्रक्रम्य उक्तं परिशिष्टे । "आ रात्रि पार्थिवम् [१९, ४७] इषिरा योषा [१९, ४९] इति सूक्ताभ्याम् अन्वारभ्य[2] जपेत्" इति [प० ४, ४] "पैष्टीं रात्रिं "कृत्वा चतुर्भिर्दीपकैरर्चयित्वा आ रात्रि पार्थिवम् इषिरा योषा इति सू- "क्तद्वयेन रात्रिम् उपस्थाय" इति च [प० ४, ५] ॥

तत्र प्रथमा ॥

इषिरा योषा युवतिर्दमूना रात्री देवस्य सवितुर्भगस्य ।
अश्वक्षभा सुहवा संभृतश्रीरा पप्रौ द्यावापृथिवी महित्वा ॥ १ ॥

इषिरा । योषा । युवतिः । दमूनाः । रात्री । देवस्य । सवितुः । भगस्य ।
अश्वऽक्षभा । सुऽहवा । सम्ऽभृतश्रीः । आ । पप्रौ । द्यावापृथिवी इति ।
महिऽत्वा ॥ १ ॥

इषिरा[3] एष्टव्या सर्वैः प्रार्थनीया । ☒ अजिरशिशिर० [उ० १, ५३] इत्यादिवद् इषेः किरच्प्रत्ययान्तत्वेन [उ० १, ५१] निपातनं द्रष्टव्यम् ☒ । यद्वा । ☒ इष गतौ । औणादिक इक् प्रत्ययः । रो मत्वर्थीयः ☒ । गतिमती सर्वत्र व्यापनशीला युवतिः यौवनवती न कदाचिद् अवस्थान्तरम् आप्नवती अपक्षयरहिता दमूना दान्तमनाः सवितुः सर्वस्य प्रेरकस्य भगस्य भजनीयस्य । ☒ भजतेः "पुंसि संज्ञायाम्०" इति घः ☒ । ए-

---

१ A B^h C V संभृतः for संभृत०. We with D K^m S^m Dc Cs. V ०भृतः । श्रीः । in the padas. २ P P^J J omit the visarga. ३ So P P^J J, and not संभृतऽश्रीः ।.

---

1 S' अस्य रात्रीकल्पे for रात्रीकल्पे. 2 S' अथारभ्य. 3 S' इर०.

तन्नामधेयस्य देवस्य योषा योषिद् अश्वक्षभा अशूनि आशूनि स्वविषये शीघ्रप्रवृत्तीनि अक्षाणि चक्षुरादीन्द्रियाणि अभिभवति तिरस्करोतीति अश्वक्षभा । चक्षुरादिनिरोधिकेति यावत् । ⧗अश्नोतेः कृवापाजिमि° [उ° १. १] इति उण् प्रत्ययः । "संज्ञापूर्वको विधिरनित्यः" इति वृद्ध्यभावः । भवतेः "डोन्यत्रापि दृश्यते" इति डः । अत्र केवलो भवतिरभिभवनार्थे[1] वर्तते⧗ । यद्वा "अश्वस्य बुध्नं[2] पुरुषस्य मायुम् आ ददे" [४] इति उत्तरत्र वक्ष्यमाणत्वाद् अयम् अर्थः । अश्वान् क्षायति क्षपयतीति अश्वक्षा । अश्वक्षा भा दीप्तिर्यस्याः सा । अन्धतमसेपि अश्वा दूरं पश्यन्तीति प्रसिद्धिः । तद्दर्शनशक्तिप्रतिबन्धकदीप्तियुक्तेत्यर्थः । ⧗अश्नोतेः अशूप्रुषि° [उ° १. १४९] इत्यादिना क्वन् प्रत्ययः । क्षै जै षै क्षये । अस्माद् अश्वोपपदाद् "आतोनुपसर्गे कः"⧗ । सुहवा सुष्ठु ह्वातव्या संभृतश्रीः संपूर्णकान्तिः सर्वजगद्व्यापनात् स्वयमेव एका प्रतीयते यतः अतः संभृतश्रीः एवंविधलक्षणोपेता रात्री महित्वा महत्त्वेन महिम्ना द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ आ पप्रौ आपूरितवती । ⧗प्रा पूरणे । "आत औ णलः"⧗ ॥

द्वितीया ॥

अति विश्वान्यरुहद् गम्भीरो वर्षिष्ठमरुहन्त श्रविष्ठाः ।

---

१ A अवि विश्वान्यरुहद्गम्भीरो वर्षिष्ठमरुहन्तः श्रविष्ठा ।
B[h] अवि विश्वान्यरुहद्गंभीरो वर्षिष्टमरुहत श्रविष्टा ।
C अवि विश्वान्यरुहद्गंभीरो वर्षिष्टमरुहंतः श्रविष्ठा ।
D अवि विश्वान्यरुहद्गंभीरो वरिषिष्टमरुहंतः श्रमिष्टा ।
K[m] S[m] Dc अवि विश्वान्यरुहद्गंभीरो वर्षिष्ठमरुहंतः श्रविष्ठा ।
R [*Deest*—page lost] °हंत श्रविष्टा ।
V अभि विश्वान्यर्हेद्गम्भीरो वर्षिष्ठमर्हति श्रविष्ठा ।
Cs अविं विश्वान्यरुहद्गंभीरो वर्षिष्ठमरुहंत श्रविष्टा ।
Sâyaṇa's text :
अतिविश्वान्यर्हेद्गंभीरो वर्षिष्ठमर्हति श्रविष्ठा ।
P अविं । विश्वानि । अरुहत् । गंभीरः । वर्षिष्ठम् । अरुहंतः । श्रविष्ठा ।
P[2] अविं । विश्वानि । अरुहत् । गंभीरः । वर्षिष्टम् । अरुहंतः । श्रविष्ठा ।
J अविं । विश्वानि । अरुहत् । गंभीरः । वर्षिष्टम् । अरुहंतः । श्रविष्ठाः changed to श्रविष्ठा ।.

---

1 S′ भवतिभव° for भवतिरभिभव°. 2 S′ वध्नं. See commentary on ४ below.

उ॒श॒ती रा॒त्र्यनु॑ सा भ॒द्राभि ति॑ष्ठते मि॒त्र इ॑व स्व॒धाभिः॑ ॥ २ ॥

अति॑ । विश्वा॑नि । अ॒रु॒ह॒त् । ग॒म्भी॒रः । वर्षि॑ष्ठम् । अ॒रु॒ह॒न्त॒ । श्रवि॑ष्ठाः । उ॒श॒ती । रात्री॑ । अनु॑ । सा । भ॒द्रा । अ॒भि । ति॒ष्ठ॒ते॒ । मि॒त्रःऽइ॑व । स्व॒धाभिः॑ ॥ ॥ २

गम्भीरा॑ दुष्प्रवेशा रात्रिः विश्वानि सर्वाणि चराचरात्मकानि वस्तूनि अत्यर्हति॑ अतिक्रम्य व्याप्य वर्तते । तत्रापि श्रविष्ठा॑ । श्रव इति अन्ननाम । ॥ श्रूयत इति सत इति हि यास्कः [नि० १०. ३] ॥ । अतिशयेन श्रवस्विनी अन्नवती । ॥ श्रवस्विशब्दाद् इष्ठनि "विन्मतोर्लुक्" । "टेः" इति टिलोपः ॥ । यद्वा श्रूयमाणा सर्वैरतिशयेन स्तूयमाना रात्रिः वर्षिष्ठम् उरुतरं वनस्पतिपर्वतसमुद्रादिकम् अर्हे॑ति । ॥ अतीत्युपसर्गोनुषज्यते ॥ । अतिक्रम्य व्याप्य वर्तत इत्यर्थः । सर्वाभिभावित्वेन वर्तनमेव अर्हणम् । ॥ वृद्धशब्दाद् इष्ठनि

---

१ A उ॒श॒तीं रा॒त्र्यं॑नुसाम॒द्राहिं॑ तिष्ठते मि॒त्र इ॑व स्व॒धाभिः॑ ।
B[h] उ॒श॒ती रा॒त्र्यं॑नुसाम॒द्राहिं॑ तिष्ठते मि॒त्र इ॑व स्व॒धाभिः॑ ।
C उ॒श॒ती रा॒त्र्यं॑नुसाम॒द्राहिं॑ तिष्ठते मि॒त्र इं॑व स्व॒धाभिः॑ ।
D उ॒श॒ती रा॒त्र्यनुं॑साम॒द्राहिं॑ तिष्ठते मि॒त्र इं॑व स्व॒धाभिः॑ ।
K[m] Dc उ॒श॒ती रा॒त्र्यनुं॑साम॒द्राहिं॑ तिष्ठते मि॒त्र इं॑व स्व॒धाभिः॑ ।
R उ॒श॒ती रा॒त्र्यनुं॑साम॒द्राहिं॑ तिं॑ष्ठते मि॒त्र इं॑व स्व॒धाभिः॑ ।
S[m] उ॒श॒ती रा॒त्र्यनुं॑साम॒प्राहिं॑ तिष्ठते मि॒त्र इं॑व स्व॒धाभिः॑ ।
V उ॒श॒ती रा॒त्र्यनुं॑साम॒द्रा विं॑ तिष्ठते मि॒त्र इं॑व स्व॒धाभिः॑ ।
Cs उ॒श॒ती रा॒त्र्यनुं॑सामद्राहि तिं॑ष्ठते मि॒त्र इं॑व स्व॒धाभिं ।
Sâyaṇa's text:
उशतीराञ्यनुसामद्रा वितिष्ठते मित्र इव स्वधाभिः ।
P उ॒श॒ती । रात्रि॑ । अनुं॑ऽसाम । द्रा॒हिम् । ति॒ष्ठ॒ते॒ । मि॒त्रःऽइं॑व । स्व॒धाभिः॑ ।
P[2] उ॒श॒ती । रात्रि॑ । अनुं॑ऽसाम । द्राहिं॑म् । ति॒ष्ठ॒ते॒ । मि॒त्रःऽइं॑व । स्व॒धाभिं॑ ।
J उ॒श॒ती । रात्रि॑ । अनुं॑ऽसाम । द्रा॒हिम् changed to द्राहिं॑म् । ति॒ष्ठ॒ते॒ । मि॒त्रःऽइं॑व । स्व॒धाभिः॑ ।

The text commented upon by Sâyaṇa may be reconstructed thus:
अति विश्वान्यर्हति गम्भीरा वर्षिष्ठमर्हति श्रविष्ठा ।
उशती राञ्यनुक्षणं वि तिष्ठते मित्र इव स्वधाभिः ॥

Rw. mend thus:
अधि विश्वा॑न्यरुहद्गम्भीरा वर्षि॑ष्ठं द्यामरुहुछवि॑ष्ठा ।
उ॒श॒ती रा॒त्र्यनुं॑ मा भ॒द्राभिर्वि तिं॑ष्ठते मि॒त्र इं॑व स्व॒धाभिः॑ ॥

वर्षादेशः ⧗ । उशती अनन्तरं स्वगतजनम् आकाङ्क्षन्ती सर्वं वा क्रमितुं कामयमाना रात्री अनुक्षणं वि तिष्ठते विशेषेण जगद् व्याप्नोति मित्र इव सूर्यो यथा स्वधाभिः यजमानादिप्रत्तैर्हवीरूपैरन्नैः साधनैः क्षणेक्षणे स्वतेजसा विश्वम् आक्रामति एवम् इयं रात्रिरिति ॥

तृतीया ॥

वर्ये वन्दे सुभगे सुजात आजगन् रात्रि सुमना इह स्याम् ।
अस्मांस्त्रायस्व नर्याणि जाता अथो यानि गव्यानि पुष्ट्या ॥ ३ ॥

वर्ये । वन्दे । सुऽभगे । सुऽजाते । आ । अजगन् । रात्रि । सुऽमनाः । इह । स्याम् ।
अस्मान् । त्रायस्व । नर्याणि । जाता । अथो इति । यानि । गव्यानि । पुष्ट्या ॥ ३ ॥

हे वर्ये अनिरुद्धप्रभावे । ⧗ "अवद्यपण्यवर्या गर्ह्यपणितव्यानिरोधेषु" इति वृणोतेः अनिरोधेर्थे यत्प्रत्ययान्तत्वेन निपातनम् ⧗ । हे वंदे सर्वैरभिष्टूयमाने । ⧗ "घञर्थे कविधानम्" इति कर्मणि वदेः कप्रत्ययः । यजादित्वात् संप्रसारणे "संप्रसारणाच्च" इति परपूर्वत्वस्य छन्दसि विकल्पितत्वाद् अत्र परपूर्वत्वाभावः ⧗ । हे सुभगे भगो भाग्यं सौभाग्यवति सर्वैः सुष्ठु संभजनीये वा । ⧗ "पुंसि संज्ञायां घः प्रायेण" इति भजतेर्घप्रत्ययः ⧗ । हे सुजाते सुष्ठु प्रादुर्भूते हे रात्रि आ अजगन् आगतासि । ⧗ गमेर्लेङि[3] मध्यमपुरुषे सिपि "बहुलं छन्दसि" इति शपः श्लुः । "मो नो धातोः" इति नत्वम् । "हल्ङ्या°" इत्यादिना सिपो लोपः ⧗ । इह अस्यां त्वय्यागतायाम् अहं सुमनाः सुमनस्कः स्याम् भवेयम् । अनन्तरम् अस्मान् त्व-

---

१ $\overset{m}{K}$ $\overset{m}{S}$ V वन्द्ये. Cs वेद्रे. We with A $\overset{h}{B}$ C D V Dc. २ C $\overset{m}{S}$ सुजात. Cs सुजात्. We with A $\overset{h}{B}$ D R Dc. ३ $\overset{h}{B}$ अजागन्रात्रिं. C D $\overset{m}{K}$ R V Dc Cs आजागन्रात्रिं. $\overset{m}{S}$ आजागन्रात्रिं. Sâyaṇa's text: वर्ये वदे सुभगे सुजाते आजगन्. P $\overset{2}{P}$ J आ । जा । अगन् ।. ४ K $\overset{m}{K}$ V गव्यानि पुष्ट्यां. Dc गव्यानि पुष्ट्यां. $\overset{2}{P}$ पुष्ट्यां ।. We with A $\overset{h}{B}$ C D R $\overset{m}{S}$ P J. ५ P $\overset{2}{P}$ J जा । अगन् । for अजगन् ।. ६ P $\overset{2}{P}$ J जाताः ।.

---

1 S′ स्वागतमनं. 2 S′ आक्रम°. 3 S′ °लुङि for °लङि.

दागमनेन सुमनस्कान्। पुत्रपश्वाद्यपेक्षया बहुवचनम्। त्रायस्व पालय। ॥ त्रैङ् पालने। भौवादिकः। "अनुदात्तङितः॰" इति आत्मनेपदम् ॥। तथा जाता जातानि उत्पन्नानि नर्याणि नरहितानि वस्तूनि। ॥ "तस्मै हितम्" इति नरशब्दाद् यत् ॥। अथो अपि च पुष्टा[1] पुष्टानि पोषकाणि गव्यानि गोभ्यो हितानि। उपलक्षणम् एतत्। गवाश्वादिहितानि यानि[2] वस्तूनि तान्यपि त्रायस्व। मनुष्यगवादि[3]हितरक्षणेन तेषां रक्षणं कैमुतिकसिद्धम्॥

चतुर्थी॥

सिंहस्य[1] रात्र्युशती पींषस्य व्याघ्रस्य द्वीपिनो वर्च आ ददे।
अश्वस्य ब्रध्नं पुरुषस्य मायुं पुरु रूपाणि कृणुषे विभाती[2]॥ ४॥

सिंहस्य। रात्री। उशती। पींषस्य। व्याघ्रस्य। द्वीपिनः। वर्चः। आ। ददे।
अश्वस्य। ब्रध्नम्। पुरुषस्य। मायुम्। पुरु। रूपाणि। कृणुषे। विऽभाती॥४॥

उशती कामयमाना रात्री देवता पिंषस्य संचूर्णकस्य सामर्थ्याद् गजयूथस्य। ॥ पिषॢ संचूर्णने। "इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः" ॥। सिंहस्य। द्वीपिनः द्विधा गता आपो[4] यस्मिन्। ॥ "द्व्यन्तरुपसर्गेभ्योऽप ईत्" इति अप्शब्दा[5]कारस्य ईकारादेशः ॥। द्वीपम् अस्य निवासस्थानत्वेन अस्तीति। ॥ मत्वर्थीय इनिप्रत्ययः ॥। स्वाच्छन्द्येन[6] द्वीपे उदकावेष्टिते दुर्गादौ संचरतो व्याघ्रस्य व्याजिघ्रतः शार्दूलस्य वर्चः तेजः पराभिधर्षणसामर्थ्यरूपम् आ ददे अपहृतवती। सिंहादेः परोपद्रवकारकं सामर्थ्यम् अपजहार। तथा अश्वस्य शीघ्रगामिनस्तुरंगस्य बुँध्नम् मूलम्। अश्ववीर्यस्य वेगो हि मूलम्। तच्च। पुरुषस्य प्राणिनः मायुम् शब्दम् आह्वानादिलक्षणं च आ ददे। अश्वगतिनिरोधिका कु-

---

१ A B[h] D S[m] Cs सिंहस्यं रात्र्युशती पींषस्यं. C R सिंहस्यं रात्र्युशती पींषस्यं. Dc सिंहस्यं रात्र्युशती पिंषस्यं (changed to पींषस्यं). P P[2] J सिंहस्य। रात्रि। उशती। पींषस्यं।. २ A B[h] C R V Cs विभातीः. P J विऽभातीः।. We with D K[m] S[m] V Dc P[2].

---

1 Sâyaṇa's text too reads पुष्टा. 2 S′ inserts ह after यानि. 3 S′ °गताहित° for °गवादिहित°. 4 S′ अपो. 5 S′ अपिशब्दा°. 6 S′ स्वाछन्देन.

त्रापि पदार्थस्य अदर्शनात् तद्विषयवाग्व्यवहारनिरोधिका च बभूवेत्यर्थः ॥ अथ विभाती स्वयमेव विशेषेण भासमाना रात्री त्वं पुरु। ❋ सुपो लुक् ❋। पुरूणि नानाविधानि रूपाणि कृणुषे करोषि[1]। ❋ कृवि हिंसाकरणयोश्च। "धिन्विकृण्व्योर च" इति उप्रत्ययः ❋ ॥

पञ्चमी ॥

शि॒वां रा॑त्रिमनुसू॒र्यं॑ च हि॒मस्य॑ मा॒ता सु॒हवा॑ नो अस्तु।

अ॒स्य स्तोम॑स्य सुभगे॒ नि बो॑ध॒ येन॑ त्वा॒ व॑न्दे॒ विश्वा॑सु दि॒क्षु ॥ ५ ॥

शि॒वाम्। रा॑त्रिम्। अ॒नु॒ऽसूर्य॑म्। च॒। हि॒मस्य॑। मा॒ता। सु॒ऽहवा॑। नः॒। अ॒स्तु।

अ॒स्य॑। स्तोम॑स्य। सु॒ऽभ॒गे॒। नि। बो॒ध॒। येन॑। त्वा॒। वन्दे॑। विश्वा॑सु। दि॒क्षु ॥ ५ ॥

हे रात्रि त्वां शिवाम् शिवकारिणीम्। वन्दे इति उत्तरक्रियापदेन संवन्धः। तथा महि महान्तं सूर्यं रात्रेर्भर्तारं भगं च। वन्द इति संवन्धः। रात्री सवितुर्भगस्य योषा [१] इति पूर्वम् उक्तम् ॥ अवयुत्य रात्रीं परोक्षेण स्तौति द्वितीयपादेन। हिमस्य तुहिनस्य माता जननी हिमोत्पादिका रात्री। रात्रौ हिमं वर्धत इति सर्वलोकसंप्रतिपन्नम्। तादृशी रात्रिः नः अस्माकं सुहवा सुष्ठु ह्वातव्या अस्तु भवतु ॥ अथ प्रत्यक्षवद् उक्तिः। हे सुभगे सौभाग्यवति यद्वा भगः सूर्यः शोभनभगसंज्ञकपतियुक्ते त्वम् अस्य इदानीं क्रियमाणस्य अस्मदी-

१ A D K K^m R S^m Dc शि॒वां रा॑त्रिमहि॒ (K^m corrects into °मनु॒, S^m °माहि, no accent-mark below °हि). B^h C V शि॒वां रा॑त्रिमनु॒°. P P^2 J शि॒वाम्। रा॑त्रिम्। (J changes to रात्रि।) अ॒नु॒ऽसूर्य॑म्।. Cs शि॒वा रा॑त्रिमहि॒ सू॒र्यं॑. Sâyaṇa's text: शिवां रात्रिमहि सूर्यं च. We with B^h C V P P^2 J. The passage is probably corrupt. Have we to read शि॒वा रात्री॑ म॒ही सू॒र्य॑श्च? २ A B^h C R S^m Cs अ॒श्व. V अश्व॒. P J अ॒श्व।. P^2 अश्व॑।. We with D K^m Dc. ३ K^m V P^2 नि बोध॒. We with B^h C D R S^m Dc Cs P J. ४ S^m V वंद्ये॒. R V Cs वद्ये॒. We with A B^h D K^m.

1 After करोषि occurs the following somewhat unintelligible note: ज[ग]द्यापनसाधनानि स्वीयान्येव पुरुषेण किंचिद् वस्तु प्रदीयत इत्यर्थः।.

यस्य स्तोमस्य स्तोत्रस्य स्तोत्रं नि बोध नितरां जानीहि । अनुग्रहानुकूलबुद्ध्या अनुमन्यस्व । "क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी । "चतुर्थ्यर्थे बहुलम्" इति षष्ठी । बुधिर् अवगमने । भौवादिकः । अस्माल्लोटि मध्यमे हेर्लुक् । येन स्तोमेन विश्वासु सर्वासु दिक्षु व्याप्तां त्वा त्वां वन्दे अभिष्टौमि । वदि अभिवादनस्तुत्योः ॥

षष्ठी ॥

स्तोमस्य नो विभावरि रात्रि राजेव जोषसे ।
असाम सर्ववीरा भवाम सर्ववेदसो व्युच्छन्तीरनूषसः ॥ ६ ॥

स्तोमस्य । नः । विभावरि । रात्रि । राजाऽइव । जोषसे ।
असाम । सर्वऽवीराः । भवाम । सर्वऽवेदसः । विऽउच्छन्तीः । अनु ।
उषसः ॥ ६ ॥

हे विभावरि विशेषेण भासमाने हे रात्रि नः अस्मदीयस्य स्तोमस्य स्तोत्रस्य स्तोत्रं जोषसे जुषस्व सेवस्व । तत्र दृष्टान्तः । राजेव यथा राजा स्तोतृभिः क्रियमाणां स्तुतिं प्रीत्या सेवते अवहितः शृणोति एवम् अवहिता अस्मदीयं स्तोत्रम् अवधारयेति । जुषी प्रीतिसेवनयोः । अस्माल्लेटि अडागमः । "छन्दस्युभयथा" इति तिङ आर्धधातुकत्वात् लघूपधगुणः । यदि स्तोत्रं शृणुयास्तर्हि व्युच्छन्तीः । उछी विवासे । तमो विवासयन्तीः अपसारयन्तीः प्रकाशमाना उषसः उषःकालान् अनु । लक्षणार्थे अनुः कर्मप्रवचनीयः । उषःकालबहुत्वात् सार्वकालं विवक्षितम् । सर्वदा सर्ववीरा असाम । वीरः कर्मणि कुशलः पुत्रादिः । सकलपुत्रमित्रादिसमेता असाम भवाम । अस्तेर्लोटि "आडुत्तमस्य पिच्च" इति आडागमः । तथा सर्ववे-

१ A B[h] C D K[m] R S[m] V Dc Cs व्युच्छन्तीरनुषसः. P P[2] J अनुऽउषसः। instead of अनु। उषसः।. २ P भवाम।. J भवाम changed to भवाम।. We with P[2].

1 S' अनुग्रहानुबुद्धया. 2 S' जुष for जुषस्व. 3 S' has यथा again before प्रीत्या.

दसः । वेद इति धननाम । संपूर्णधनयुक्ता भवाम । ⧖ वेत्तेर्वा असुन् ⧖ । सर्वविषयज्ञाना रात्रौ निद्रावशेन सर्वेन्द्रियव्यापाराणा विरामाद् मूढाः सन्तः उषःकाले तमोविगतेः सर्वेन्द्रियविषयज्ञानवन्तो भवामेति । ⧖ भवतेः पूर्ववद् आडागमः ⧖ ॥

सप्तमी ॥

शम्या॑ ह॒ नाम॑ दधि॒षे मम॒ दिप्स॑न्ति॒ ये धना॑ ।
रात्री॒हि तान॑सुत॒पा य स्ते॒नो न वि॒द्यते॒ यत् पुन॒र्न वि॒द्यते॑ ॥ ७ ॥

शम्या॑ । ह॒ । नाम॑ । द॒धि॒षे । मम॑ । दिप्स॑न्ति । ये । धना॑ ।
रात्रि॑ । इ॒हि । तान् । अ॒सु॒ऽत॒पा । यः । स्ते॒नः । न । वि॒द्यते॑ । यत् । पुन॑ः । न । वि॒द्यते॑ ॥ ७ ॥

हे रात्रि त्वं शम्या नाम शम्येति नामधेयं दधिषे । शत्रुशमनसमर्था शम्या । ⧖ शमशब्दाद् अर्हार्थे यत् । शमयतेर्वा व्यत्ययेन कर्तरि सव... इत्थं शत्रुधर्षणसमर्थे... यत् ⧖ । रात्रौ सावतुमगस्य... अथ शम्येति नामधेयं दधिषे धारयसि । हशब्दः प्रसिद्धौ । शम्येति नामधारणस्य प्रयोजनम् आह ममेत्यादिना । ये शत्रवः मम धना धनानि । ⧖ शेर्लोपः ⧖ । दिप्सन्ति दम्भितुं हिंसितुम् अपहर्तुम् इच्छन्ति । ⧖ दन्भु दम्भे । अस्माद् इच्छार्थे सनि "सनीवन्तर्ध०" इति इडभावे "दन्भ इच्च" इति इकारः । "अत्र लोपोभ्यासस्य" इति अभ्यासलोपः ⧖ । हे रात्रि त्वं तान् दिप्सून् शत्रून् असुतपा असून् प्राणान् शात्रवीयान् तपन्ती तापयन्ती सती इहि गच्छ प्राप्नुहि । ⧖ असूपपदात् तपेर्मूलविभुजादित्वात् कप्रत्ययः । एतेर्लोटि अदादित्वात् शपो लुक् । हेरपित्वाद् गुणाभावः ⧖ । यद्वा सुष्ठु तपतीति सुतपा । ⧖ सुपूर्वात् तपेः क-

१ B^h C D K^m S^m V P P^2 धना॑ः. J धना॑ । changed to धना॑ः ।. Dc धना॑ changed to धना॑ः. We with R V Cs. २ B^h S^m रात्रि॑हि॒ना॑नः. K रात्रि॒हिता॑न. K^m V रात्री॒हिता॑न. Dc रात्री॑हि॒तान॑सु॒त॒पा changed to रात्री॒हितान॑सुत॒पा. Cs रात्री॑हि॒तान॑सु॒त॒पा. A D R रात्री॑हि॒ता॑नः. C रात्री॑हि॒ता॑न. P P^2 J रात्री॑ । हि॒ता । न॒ः । सु॒त॒ऽपा । (J सु॒त॒ऽपा॒ ।). We with Dc as corrected and K^m V.

र्तरि क्तप्रत्ययः । न सुतपा असुतपेति नञ्समासः ॥ । दुःष्टु तापयन्ती पाणिपादशिरोग्रीवादीनां व्यत्यासे हननेन विपरीतं क्लेशयन्ती सती तान् शत्रून् प्राप्नुहीति संबन्धः । तदेवाह । य स्तेनः चोरः न विद्यते सत्तां न लभते नाविर्भवति न दृश्यते तथा इहि । यश्च[2] पुनर्न विद्यते पुनर्नोत्पद्यते । सपुत्रपशुबान्धवं शत्रुं मारयेत्यर्थः ॥

अष्टमी ॥

भ॒द्रासि॑ रात्रि चम॒सो न वि॒ष्टो विष्व॒ङ् गोरू॑पं युव॒तिर्बि॑भर्षि ।
चक्षु॑ष्मती मे[2] उश॒ती वपूं॑षि॒ प्रति॒ त्वं[3] दि॒व्या न क्षाम॑मुक्थाः ॥ ८ ॥

भ॒द्रा । अ॒सि॒ । रा॒त्रि॒ । च॒म॒सः । न । वि॒ष्टः । विष्व॑ङ् । गोऽरू॑पम् । यु॒व॒तिः[4] । बि॒भ॒र्षि॒ ।
चक्षु॑ष्मती । मे॒ । उ॒श॒ती । वपूं॑षि । प्रति॑ । त्वम् । दि॒व्या । न[5] । क्षाम् । अ॒मु॒क्था॒ः ॥ ८ ॥

हे[3] रात्रि त्वं भद्रा भन्दनीया कल्याणरूपा असि चमसो न । न उपमार्थीयः । चमन्ति अदन्ति अत्रेति चमसः पात्रं[4] विष्टः भोजनार्थं परिविष्टश्चमसः पात्रमिव । विष्वङ् विषूची । ॥ स्त्रीप्रत्ययस्य लुक् ॥ । विषूची सर्वत्र व्याप्ता युवतिः यौवनवती उत्तरोत्तरबहलतमःपुञ्जयुता गो-

---

१ We read this mantra with Sâyaṇa. A B̊ C D K̊ R S̊ Dc न षिष्टो (C K̊ S̊ Dc शिष्टो) विश्वं गोरूपं युवतिर्बि॰ (B̊ C ॰तिं बि॰)......प्रति त्वां दिव्या तक्मां अमुकथाः (Dc has changed तक्मां अमुकथाः to तक्मा अमुकथाः). Cs न षिष्टो विश्वं गोरूपं युवतिर्विभर्षि......प्रति त्वां दिव्या तक्मां अमुछाः.

V न शिष्टो विश्वं गोरूपं युवतिर्बिभर्षि......प्रति त्वां दिव्या तक्मा अमुकथाः and न विष्टो विश्वं गोरूपं युवतिर्बिभर्षि......प्रति त्वं दिव्या तक्मा अमुकथाः.

२ So A B̊ C D K̊ R S̊ V Dc Cs and Sâyaṇa's text. ३ A B̊ C D K K̊ R S̊ Dc Cs and P P̊ J त्वां for त्वं. V त्वां and त्वां. ४ P P̊ J युवतिम् ।. ५ P J तक्मां: ।, and P̊ तक्माः ।, for न । क्षाम् ।.

---

1 S′ यत् for क. 2 Sâyaṇa's text यः पुनर्न विद्यते. 3 Sâyaṇa's text in S′ is as follows:

भद्रासि रात्रि चमसो न विष्टो विष्वं गोरूपं युवतिर्बिभर्षि ।
चक्षुष्मती मे उशती वपूंषि प्रति त्वं दिव्या न क्षाममुक्थाः ॥

4 S′ परं for पात्रं.

रूपम् धेन्वाकृतिं बिभर्षि धारयसि । रात्रेर्गोरूपत्वम् अन्यत्राम्नायते । "या प्रथमा व्यौच्छत् सा धेनुरभवद् यमे" [तै॰ सं॰ ४. ३. ११. ५] इति । प्रथमा रात्रिः व्यौच्छत् विवासितवती उषोरूपेण संपन्नेति तस्यार्थः । तथा "यां जनाः प्रतिनन्दन्ति रात्रिं धेनुमिवायतीम्" [आप॰ गृ॰ २०] इति धेनोरुपमानत्वात् तत्समानधर्मसद्भावो रात्रेः प्रतिपादितो भवति । अत्र रूपशब्दो धर्मवाची । यतो गोरूपं बिभर्षि अतः उशती अस्मान् पोषयितुं कामयमाना चक्षुष्मती चक्षुर्दर्शनशक्तिः तद्वती अस्मद्विषयदर्शनशक्तिमती अस्मान् रक्षितुम् अनुग्रहबुद्ध्या सर्वदा लोकमाना[1] । एवंविधा त्वं मे मम वपूंषि शरीराणि । बहुवचनेन पुत्रादिशरीराणि विवक्ष्यन्ते । तानि प्रति अभिलक्ष्य क्षाम् । पृथिवीनामैतत् । क्षियन्ति निवसन्ति भूतान्यत्रेति क्षा भूमिः । तां नामुक्थाः न मुञ्च । तत्र दृष्टान्तः दिव्यां नेति[2] । दिव्या दिव्यानि दिवि भवानि शरीराणीव यथा दिव्यशरीराणि न मुञ्चसि एवम् आस्माकानीति । ॠ मुञ्चतेश्छान्दसे लुङि स्वरितेत्त्वाद् आत्मनेपदम् । "झलो झलि" इति सिचो लोपः ॠ ॥

यो अ॒द्य स्ते॒न आय॑त्यघा॒युर्मर्त्यो॑ रि॒पुः ।
रात्री॒ तस्य॑ प्र॒तीत्य॒ प्र ग्री॒वाः प्र शिरो॑ हनत् ॥ ९ ॥

यः । अ॒द्य । स्ते॒नः । आ॒ऽअय॑ति । अ॒घ॒ऽयुः । मर्त्यः॑ । रि॒पुः ।
रात्रीं॑ । तस्य॑ । प्र॒ति॒ऽइत्य॑ । प्र । ग्री॒वाः । प्र । शिरः॑ । ह॒नत् ॥ ९ ॥

प्र पादौ॒ न यथाय॑ति॒ प्र हस्तौ॒ न यथाशि॑षत् ।
यो म॑लि॒म्लुरु॒पाय॑ति॒ स संपि॑ष्टो॒ अपा॑यति ।

१ ABᴴCDRSᵐCs °र्मर्त्यो रिपुः. J मर्त्यः।. P मर्त्युः।. We with KKᵐVDcP². २ So ABᴴCDKKᵐRSᵐVDcCsPP²J. ३ ABᴴCRSᵐV °शिषः. PP²J अशिषः।. We with DKKᵐVDcCs. ४ KKᵐVDc मलिम्लुरु°. We with BᴴCDRSᵐCsPP²J.

1 After लोकमाना occurs a second time in the commentary the following explanation of उशती, the result of a *lapsus memoriæ* on the author's part that he had already explained the term : उशती कामयमाना रक्षितुमेवेति शेषः. 2 S' दिव्यानीति. Sâyaṇa here uses न twice by a *lapsus memoriæ*.

अपायति स्वपायति शुष्के स्थाणावपायति ॥ १० ॥

प्र । पादौ । न । यथा । अयति । प्र । हस्तौ । न । यथा । अशिषत् ।
यः । मलिम्लुः । उपऽअयति । सः । सम्ऽपिष्टः । अप । अयति ।
अप । अयति । सुऽअपायति । शुष्के । स्थाणौ । अप । अयति ॥ १० ॥

नवमीं ॥ अद्य इदानीं यः स्तेनः आयति आगच्छति । अस्मद्धनम् अपहर्तुम् इति शेषः । तथा अघायुः अघं हिंसालक्षणं पापं तत् परस्येच्छन् । ॥अघशब्दात् क्यचि "अश्वाघस्यात्" इति आकारः॥ । मर्त्यः मरणधर्मा रिपुः शत्रुश्च आयति । ॥इ गतौ । भौवादिकः । अय पय गतौ इत्यस्माद् वा व्यत्ययेन परस्मैपदम्॥ । हे[1] सुरूपे शोभनरूपे रात्रि मम । समीपम् इति शेषः । यश्च शत्रुः आयति स सर्वः स्तेनादिः संपिष्टः त्वत्तेजसा सम्यक् चूर्णितः अर्दितः सन् अपायाति अपसृत्य अपक्रम्य अयतु गच्छतु । त्वया बाधितः शत्रुः अस्मत्तो दूरदेशं गच्छत्वित्यर्थः । ॥अयतेर्लेटि आडागमः॥ ॥

दशमी ॥ स संपिष्टो अपायतीत्युक्तम्[2] । परोक्षवादेन संपेषप्रकारं विशिनष्टि । एवं[3]महिमोपेता रात्री देवता तस्य शत्रोः परोपद्रवकारित्वलक्षणम् अभिप्रायं प्रतीत्य सम्यग् ज्ञात्वा ग्रीवाः कन्धराः । अवयवापेक्षया बहुत्वम् । यद्वा तस्य पूर्वोक्तस्य स्तेनादेर्ग्रीवाः[4] प्र हरत प्रहरतु छिनत्तु । शिरश्च प्र हरत प्रच्छिनत्तु । ॥हरतेर्लेटि अडागमः॥ । पादौ च । प्र हरत इति क्रियानुषङ्गः । यथा नायति पुनर्नागच्छति तथा

---

१ A B[h] C D K R S[m] Dc Cs °वुपायंतः. V °वुपायति and °वुपायंतः. P P[1] J अपऽअयंतः. We with Sâyaṇa. २ See note ३ on the previous page.

---

1 Sâyaṇa has the following for his text of the 9th mantra:

नवमी ।

योअद्य स्तेन आयत्यघायुर्मर्त्यो रिपुः ।

यो मम रात्रि सुरूप आयति स संपिष्टो अपायति ॥,

thus adding one line, (यो मम रात्रि &c.), which none of our authorities recognise. He further makes two mantras of the remaining portion of the hymn beginning with रात्री तस्य प्रतीत्य. 2 So S'. It may be noted here that in the text of the previous couplet Sâyaṇa reads अपायति though he explains अपायाति. 3 S' has तस्य again before एवं. 4 S' °ग्रीवा.

पादौ गमनसाधनभूतौ प्रच्छिनत्तु । हस्तौ बाहू च प्र हरत् यथा नाश्लिषत् [न] संश्लेषयेत् मिथो न संयोजयेत् । परं प्रहर्तुम् इति शेषः । तथा हस्तौ प्रच्छिनत्तु । ॥ श्लिष आलिङ्गने इति धातुः । "श्लिष आलिङ्गने" इति आलिङ्गनेर्थे क्सस्य विधानाद् अत्र तदर्थाभावात् च्लेः अङ् आदेश एव । ङित्वात् लघूपधगुणाभावः ॥ ॥

एकादशी ॥ यो मलिम्लुः मलिम्लुचस्तस्करः उपायति अस्मदीयधनम् अपहर्तुं बाधितुं वा समीपम् आगच्छति स शत्रुः संपिष्टः त्वया सम्यक् चूर्णितः सन् अपायति अस्मत्तः अपगच्छतु । आवश्यकत्वद्योतनार्थम् अपायतीति पुनर्वचनम् । स्वपायति सुष्ठु सम्यग् निःशेषम् अपगच्छतु । गन्तव्यस्थानेपि सुखलेशस्याप्यभावम् आह । शुष्के नीरसे स्थाणौ शाखोपशाखारहितवृक्षमूले आश्रये [अपायति] अपायतु अपगच्छतु । अस्मत्तोऽपगतः शत्रुश्छायारहितं नीरसवृक्षमूलम् आश्रयत्वित्यर्थः । ॥ अत्र सर्वत्र[1] एतेर्लेटि अडागमः ॥ ॥

[इति] षष्ठेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"अध रात्रि तृष्टधूमम्" इति सूक्तस्य रात्रीकल्पे रात्र्युपस्थाने जपे च विनियोगः पूर्वसूक्तेन सह उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

अध रात्रि तृष्टधूममशीर्षाणमहिं कृणु ।
अक्षौ वृकस्य निर्जह्यास्तेन तं द्रुपदे जहि ॥ १ ॥

अध । रात्रि । तृष्टऽधूमम् । अशीर्षाणम् । अहिम् । कृणु ।
अक्षौ । वृकस्य । निः । जह्याः । तेन । तम् । द्रुऽपदे । जहि ॥ १ ॥

एषा ऋक् "आ रात्रि पार्थिवम्" इति सूक्ते व्याख्याता [४७.८] । अक्षौ निर्जह्या इत्येतावान्[2] विशेषः । अक्षौ अक्षिणी चक्षुषी निर्जह्याः । ॥ ज-

१ A B̊ C D K K̊ R S̊ V Dc Cs P P̊ J अंध. We with Sâyaṇa. २ B̊ अक्षौ. C अक्षौ changed to अक्ष्यौ. D अक्षू. K̊ V अक्ष्यौ. S̊ आक्षौ. Dc अक्षौ changed to अक्ष्यौ. Cs अक्षो. P P̊ J अक्ष्यौ ।. We with A R V.

1 S' सर्वत्रायते॰ for सर्वत्र एते॰. 2 S' ॰त्येतावांनिशेषः for ॰त्येतावान् विशेषः.

हातिरत्र अन्तर्णीतण्यर्थः । निर्हापयेः निर्मोचयेः । उत्पाटयेरिति यावत् । ओहाक् त्यागे । जौहोत्यादिकः । "लोपो यि" इति यकारादौ प्रत्यये धातोराकारस्य लोपः ॥

द्वितीया ॥

ये ते॑ रात्र्यनु॒ड्वाह॑स्तीक्ष्णशृ॑ङ्गाः स्वा॒शवः॑ ।
तेभि॑र्नो अ॒द्य पा॑रया॒ति दु॒र्गाणि॑ वि॒श्वहा॑ ॥ २ ॥

ये । ते॒ । रा॒त्रि॒ । अ॒न॒ड्वाहः॑ । तीक्ष्ण॑ऽशृङ्गाः । सु॒ऽआ॒शवः॑ ।
तेभिः॑ । न॒ः । अ॒द्य । पा॒र॒य॒ । अति॑ । दुः॒ऽगानि॑ । वि॒श्वहा॑ ॥ २ ॥

हे रात्रि ते तव संबन्धिनो वाहनभूतास्तीक्ष्णशृङ्गाः निशितविषाणाः स्वाशवः अतिशयेन शीघ्रगामिनो ये अनड्वाहः पुंगवा अनोवहनशक्ताः पुंगवाः सन्ति । "चतुरनडुहोराम् उदात्तः" इति आम् आगमः । तेभिः तैः उक्तलक्षणोपेतैरनडुद्भिः नः अस्मान् अद्य इदानीं विश्वहा विश्वेषु सर्वेषु अहःसु [रात्रिषु] च दुर्गाणि दुर्गमाणि कृच्छ्राणि दुर्जयानि अनर्थजातानि अति पारय अतिक्रामय । यथा दुस्तरं नद्यादिकम् अनड्वाहः पुरुषांस्तारयन्ति एवम् एभिः अस्मान् शत्रुकृतारिष्टेभ्यस्तारयेति ॥

तृतीया ॥

रात्रिं॑रात्रि॒मरि॑ष्यन्त॒स्तरे॑म त॒न्वा॑ व॒यम् ।
ग॒म्भी॒रमप्ल॑वा इ॒व न तरे॑यु॒ररा॑तयः ॥ ३ ॥

रात्रि॑म्ऽरात्रिम् । अरि॑ष्यन्तः । तरे॑म । त॒न्वा॑ । व॒यम् ।
ग॒म्भी॒रम् । अप्ल॑वाःऽइव । न । त॒रे॒युः॒ । अरा॑तयः ॥ ३ ॥

अत्र परोक्षवादः । रात्रिंरात्रिम् । "नित्यवीप्सयोः" इति द्वि-

१ A B^h C D K^m V Dc Cs पा॑रयत्यति॑. R S^m पा॑रयत्यति. P पा॒र॒या॒ति । अति॑ ।. P J पा॒र॒य॒ति । अति॑ ।. We with Sâyaṇa.

1 S' उत्पातये° for उत्पाटये°. 2 S' अस्मात्.

वचनम् । सर्वां रात्रिम् अरिष्यन्तः गमिष्यन्तः । आगामिरात्र्यपेक्षया भविष्यत्प्रयोगः । अर्तेः स्यप्रत्यये “ऋद्धनोः स्ये” इति इडागमः । वयं तन्वा स्वशरीरेण । तनोति विस्तारयति कुलम् इति वा तनुशब्दः पुत्रवाची । पुत्रादिभिः सह तरेम । रात्रिरेव कर्म । सर्वस्या रात्रेः पारम् अश्नुवीमहीत्यर्थः ॥ अरातयः अस्मदीयाः शत्रवस्तु न तरेयुः रात्रिं नातिक्रामेयुः । रात्रावेव विनष्टा भवन्तु । अत्र दृष्टान्तः गम्भीरम् अप्लवा इवेति । प्लवः तरणसाधनम् उडुपम् तद्रहिता जना यथा गम्भीरम् अगाधं नद्यादिकं तरन्तो मध्येनदि निमज्जन्ति एवं त्वद्रक्षणरूपप्लवराहित्यात् तेषाम् रात्रिमध्य एव विनश्यन्तु इत्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

यथा शाम्याकः प्रपतन्नपवान् नानुविद्यते ।
एवा रात्रि प्र पातय यो अस्माँ अभ्यघायति ॥ ४ ॥

यथा । शाम्याकः । प्रऽपतन् । अपऽवान् । न । अनुऽविद्यते ।
एव । रात्रि । प्र । पातय । यः । अस्मान् । अभिऽअघायति ॥ ४ ॥

शाम्याकः श्यामाकाख्यो[1] धान्यविशेषः । स यथा प्रपतन् पक्वः सन् निपतन् अपवान् अपकर्षवान् दुर्बलो निःसारो नानुविद्यते अवस्थितिं न लभते । नोपलभ्यते । विनश्यतीति यावत् । एव एवम् हे रात्रि त्वं प्र पातय प्रकर्षेण अवाङ्मुखं निपातय । तम् आह । यः शत्रुः अस्मान् अभिलक्ष्य अघायति अघं हिंसालक्षणं पापं कर्तुम् इच्छति हिनस्ति । तं प्रपातयेति संबन्धः ॥

१ A प्रपंतनपुवान्नांनु°. K प्रपुवान्नांनु°. $\overset{m}{K}$ V प्रपतंन्नपुवान्नांनु°. $\overset{h}{B}$ $\overset{m}{S}$ Cs प्रपंतन्नपुवान्नांनु°. C प्रपंतुन्नपवांनांनु°. D प्रपंतुन्नपुवान्नांनु°. P J प्रऽपंतन् ।. We with Dc $\overset{2}{P}$. २ $\overset{h}{B}$ एुतावां for एुवा. A C D $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc एुतावा. Cs एुतावुारात्रि. P $\overset{2}{P}$ J एुतौ । आ ।. We with Sâyaṇa. ३ A $\overset{h}{B}$ D K $\overset{m}{K}$ V Dc अंभ्यघुायंति. P $\overset{2}{P}$ J °अुघायंति ।. We with C $\overset{m}{S}$ Cs. ४ P seems to have read शुाम्याकः at first and now to read श्युामाकः. $\overset{2}{P}$ J श्युाम्याकः ।.

1 S' शामाकाख्यो.

पञ्चमी ॥

अप स्तेनं वासो गोअजमुत तस्करम् ।
अथो यो अर्वतः शिरोभिधाय निनीषति ॥ ५ ॥

अप । स्तेनम् । वासः । गोऽअजम् । उत । तस्करम् ।
अथो इति । यः । अर्वतः । शिरः । अभिऽधाय । निनीषति ॥ ५ ॥

यः स्तेनः वासः वस्त्रं गोअजम् । ॥ द्वन्द्वैकवद्भावः । स्फोटायनव्यतिरिक्ताचार्यमते अवङादेशाभावः । "सर्वत्र विभाषा गोः" इति विकल्पितत्वात् पूर्वरूपत्वाभावः ॥ । गा अजांश्च निनीषति तं स्तेनम् अप । ॥ उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः ॥ । अपगमय । उत अपि च तस्करम् चोरम् अपसारय । अथो अपि च यस्तस्करः अर्वतः अश्वान् शिरः शिरांसि अभिधाय । ॥ अभिपूर्वो दधातिर्बन्धने वर्तते । "अश्वाभिधानीम् आ दत्ते" [तै० सं० ५. १. २. १] इतिवत् ॥ । रज्ज्वादिना बद्ध्वा निनीषति अपजिहीर्षति तं तस्करम् अपजहीति ॥ स्तेनतस्करयोः पर्यायत्वेपि अपहार्यद्रव्यगौरवेण पृथगपहननम् उक्तम् इति वेदितव्यम् ॥

षष्ठी ॥

यद्द्या रात्रि सुभगे विभजन्त्ययो वसु ।
यदेतदस्मान् भोजय यथेदन्यानुपायसि ॥ ६ ॥

---

१ AB^h CDKK^m S^m Cs अप स्तेनं वासो गोरजंमुत (K^m °जं उत, Cs °जंनृत). Dc अप स्तेनं वासो गोरजंमुत changed to अप स्तेनं वासो गोरजं उत. V अप स्तेनं वासो गोअजं उत and अप स्तेनं वासो गोरजंमुत. PP^J J अपः।, and गोरजंः। though J seems to have once read गोऽजंः। which it had corrected to गोअजंः।. We with Sâyaṇa's text and commentary, the accents being ours. २ AB^h CDKK^m RS^m V Dc Cs °भगे वि भंजंत्ययो. P P^J J वि। भजन्ति।. ३ AB^h CKK^m S^m V Cs यथेदंनानु पायसि. D यथेदंनानुपायति. R यथेदन्यानुपायसि. Dc यथेदंन्यनुपायसि changed to यथेदं नानुपायसि. PP^J J इदम्। न। अनुऽपायसि।. We with Sâyaṇa, though Sâyaṇa's reading does not quite clear the passage. The original reading was probably यथेदन्यान्नोपायति.

---

1 S' inserts सर्वविधीनां छंदसि before विकल्पितत्वात्.

यत् । अद्य । रात्रि । सुऽभगे । विऽभजन्ति । अयः । वसु ।

यत् । एतत् । अस्मान् । भोजय । यथा । इत् । अन्यान् । उपऽअ-
यसि ॥ ६ ॥

सुभगे सौभाग्यवति भगस्य वा पत्नि हे रात्रि अद्य अस्मिन् काले यद् अयः अयोमयं वस्तु वसु कनकादिकं च विभजन्ति विश्लेषयन्ति पृथक्कुर्वन्ति अपहरन्ति । शत्रव इत्यर्थः । तद् एतत् वसु । यच्छब्दो वाक्यालंकारे । अस्मान् धनस्वामिनः भोजय तद्धनस्य भोक्तृत्वं संपादय । ॥ भुजेर्हेतुमण्णिच् ॥ । तद् धनम् अस्मभ्यम् आहरेति यावत् । यथा येन प्रकारेण । इच्छब्दः अवधारणे । अन्यान् पदार्थान् वासोगोजादीन् शत्रुभिरपहृतान् उपायसि । ॥ अयतिरत्र अन्तर्णीतण्यर्थः ॥ । उपगमयसि । ॥ इ गतौ । भौवादिकः । अयतेर्वा व्यत्ययेन परस्मैपदम् । लेटि वा अडागमः ॥ ॥

सप्तमी ॥

उषसे नः परि देहि सर्वान् रात्र्यनागसः ।
उषा नो अह्ने आ भजादहस्तुभ्यं विभावरि ॥ ७ ॥

उषसे । नः । परि । देहि । सर्वान् । रात्रि । अनागसः ।
उषाः । नः । अह्ने । आ । भजात् । अहः । तुभ्यम् । विभावरि ॥ ७ ॥

हे रात्रि अनागसः अनपराधान् त्वद्विषये अनादरम् अनाचरतः स्तुतिकर्तॄन् सर्वान् नः पशुपुत्रमित्रादिसकलान् अस्मान् उषसे प्रभातकालाय परि देहि रक्षणार्थं प्रयच्छ । उषःकालपर्यन्तं पालयेति यावत् । उषाश्च नः अस्मान् अह्ने प्रातरादिसायाह्नकालपर्यन्ताय दिवसाय प्रकाशवते आ भजत् आभजतु । परिपालयत्विति यावत् । अहरपि उक्तलक्षणम् हे विभावरि विशेषेण भासमाने रात्रि तुभ्यं परि ददातु । एवंम

---

१ P P̊ J insert आ । after अद्य ।. २ D धेहि. We with A B C K K̊ R S̊ V Dc Cs.
३ B̊ भंजा°. K V भंजु°. We with A C D K̊ R S̊ Dc Cs. ४ P̊ J रात्रि ।. We with P.

---

1 S' Sâyaṇa's text too आभजत् for our आ भजात्. 2 S' एनम् for एवम्.

अनवरतं परस्परानुपदित्वेन आवर्तमानौ अहोरात्रौ अस्मान् शत्रुबाधापरिहारेण पशुधनादिसमेतान् कुरुताम् इति तात्पर्यार्थः ॥

[इति] षष्ठेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

"अयुतोहम्" इति यजुर्मन्त्रात्मकं सूक्तम् । अस्य विनियोगो लिङ्गाद् अवगन्तव्यः ॥

तत्पाठस्तु ॥

अयुतोहमयुतो म आत्मायुतं मे चक्षुरयुतं मे श्रोत्रमयुतो मे प्राणोयुतो मेपानोयुतो मे व्यानोयुतोहं सर्वः ॥ १ ॥

अयुतः । अहम् । अयुतः । मे । आत्मा । अयुतम् । मे । चक्षुः । अयुतम् । मे । श्रोत्रम् । अयुतः । मे । प्राणः । अयुतः । मे । अपानः । अयुतः । मे । विऽआनः । अयुतः । अहम् । सर्वः ॥ १ ॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रसूत आ रभे ॥२॥

देवस्य । त्वा । सवितुः । प्रऽसवे । अश्विनोः । बाहुऽभ्याम् । पूष्णः । हस्ताभ्याम् । प्रऽसूतः । आ । रभे ॥ २ ॥

अहं साङ्गशरीराभिमानी कर्मानुतिष्ठासुरहम् अयुतः [संपूर्णः । मे मम आत्मा जीवः अयुतः संपूर्णः] । अथ वा आत्मशब्देन शरीरम् उच्यते

आत्मा जीवे धृतौ देहे स्वभावे परमात्मनि

इति अभिधातृभिः शरीरवाचकत्वेन प्रयुक्तत्वात् । तथा चक्षुः सर्वपदार्थविषयज्ञानसाधनं चक्षुरिन्द्रियं श्रोत्रम् वैदिकमन्त्रश्रवणसाधनं श्रवणेन्द्रियम् । प्राणः हृदयाद् आरभ्य नासिकारन्ध्रान्निर्गच्छद्वायुः प्राण इत्युच्यते । अपानः पायुद्वारान्निर्गच्छद्वायुः । अपानिति अवाङ्मुखं चेष्टत इति व्युत्पत्तेः । व्यानः प्राणापानसंधिरूपो वायुः । केचिच्छरीरवायोः प्राणादिपञ्चवृत्तित्वं समामनन्ति । अन्ये तु वृत्तित्रयवत्त्वम् । अयुतोहं सर्व इति उक्तानुक्तावयवेन्द्रियसाकल्याय उक्तम् ॥ सवितुः सर्वस्य प्रस-

---

१ A प्राणोयुतो मेपानोयुतो मे. २ P पुष्णः ।. We with P J.

---

1 S' कुरुमिति for कुरुताम् इति. 2 S' आत्मने for आत्मशब्देन.

वितुर्देवस्य प्रसवे अनुज्ञायाम् अश्विनोर्देवयोः अध्वर्व्वोः बाहुभ्या पूष्णो देवस्य हस्ताभ्याम् । अंसप्रभृतिप्रकोष्ठपर्यन्तं बाहू । तदाद्यङ्गुल्यग्रपर्यन्तौ हस्तौ इति विभागः । प्रसूतः प्रेरितः अनुज्ञातो वा त्वा त्वाम् । क्रियमाणं कर्म संबोध्यते । आ रभे उपक्रमे प्रयोक्ता अहम् । सर्वेन्द्रियसंपूर्णः सवित्रा अनुज्ञातः अश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णश्च हस्ताभ्यां कर्मसु व्याप्रिय इत्यर्थः । ॥ रभ राभस्ये । भौवादिकः । आत्मनेपदी । राभस्यम् उपक्रमः ॥ ॥

[इति] षष्ठेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

"कामस्तदग्रे" इति सूक्तेन प्रतिगृह्यमाणं द्रव्यम् अभिमन्त्र्य प्रतिग्रहीता स्वीकुर्यात् । सूत्रितं हि संहिताविधौ । "क इदं कस्मा अदात् "[३.२९.७] कामस्तदग्रे [१९.५२] यदन्नं [६.७१] पुनर्मैत्विन्द्रियम् "[७.६९] इति प्रतिगृह्णाति" [कौ० ५.९] इति ॥

सवयज्ञप्रतिग्रहेपि इदं सूक्तं विनियुक्तम् । सूत्रितं हि कौशिकेन । "ददामीति नामग्राहम् उपस्पृशेत् सदक्षिणं कामस्तदग्र इत्युक्तम्" [कौ० ८.९] इति ॥

तथा दर्शस्य पूर्णमासस्य वा व्यतिक्रमे जाते आज्यहोमे शान्तसमिदाधाने वा विनियुक्तम् । सूत्रितं हि । "एतेनैवामावास्यो व्याख्यातः । "ऐन्द्राग्नोत्र द्वितीयो भवति । तयोर्व्यतिक्रमे 'त्वमग्ने व्रतपा असि' [१९.५९] "'कामस्तदग्रे' [१९.५२] इति शान्ताः" इति [कौ० १.६] ॥

सौवर्णभूमिप्रतिकृतिदाने अनेन कामसूक्तेन आज्यं जुहुयात् । "अथ रोहिण्याम्" इति प्रक्रम्य उक्तं परिशिष्टे । "अन्वारभ्याथ जुहुयात् कामसूक्तं कालसूक्तं पुरुषसूक्तम् इत्यथ सुवर्णमयीं भूमिम्" इत्यादि [प० १०.१]॥

तत्र प्रथमा ॥

कामस्तदग्रे समवर्तत मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् ।
स काम कामेन बृहता सयोनी रायस्पोषं यजमानाय धेहि ॥ १ ॥

१ ABK सयोनि. Dc सयोनि changed to सयोनी. We with DKSRVCs.

1 S' अध्वर्यो:. 2 S' om. बाहुभ्यां. 3 S' शांति°. 4 S' om. अथ.

कामः । तत् । अग्रे । सम् । अवर्तत । मनसः । रेतः । प्रथमम् । यत् । आसीत् ।
सः । काम । कामेन । बृहता । सऽयोनिः । रायः । पोषम् । यजमानाय ।
धेहि ॥ १ ॥

एतत् सूक्तं कामप्रतिपादकत्वात् कामसूक्तम् इति अभिधीयते । प्रलयकाले सर्वेषु जगत्सु वासनाशेषेण मायायां विलीनेषु पुनरीश्वरस्य पर्यालोचनं जगतः पुनरुत्पत्तौ कारणं तदेव किंनिबन्धनम् इति तद् आह कामस्तदग्र इति । अग्रे अस्य विकारजातस्य सृष्टेः प्रागवस्थायां परमेश्वरस्य मनसि कामः समवर्तत सम्यग् अजायत । सिसृक्षा जातेत्यर्थः । अत्र मनोव्यतिरेकेण कामनाया उत्पत्त्यसंभवात् मनस्तत्त्वमपि प्रथमं मायातो जातम् इत्यर्थः । श्रूयते हि । "तद् असदेव सन्मनोऽकुरुत स्याम् इति" [इति] [तै॰ ब्रा॰ २. २. ९. १] । ईदृशस्य मनस उत्पत्तेरनन्तरं कामः समवर्ततेत्यर्थः । ईश्वरस्य सिसृक्षा किंहेतुकेत्यत आह मनस इति । मनसः अन्तःकरणस्य संबन्धि वासनाशेषेण मायायां विलीने अन्तःकरणे समवेतम् । ॥ सामान्यापेक्षम् एकवचनम् ॥ । सर्वप्राण्यन्तःकरणेषु समवेतम् इत्यर्थः । एतेन आत्मनो गुणाधारत्वं प्रत्याख्यातम् । तादृशमनःसंबन्धि रेतः भाविनः प्रपञ्चस्य बीजभूतं प्रथमम् अतीते कल्पे प्राणिभिः कृतं पुण्यापुण्यात्मकं कर्म यत् यतः कारणात् सृष्टिसमये आसीत् अभवद् भूष्णु वर्धिष्णु समजायत । परिपक्वं सत् फलोन्मुखम् आसीद् इत्यर्थः । तत् ततो हेतोः फलप्रदस्य सर्वसाक्षिणः कर्माध्यक्षस्य परमेश्वरस्य मनसि सिसृक्षाजायतेत्यर्थः । तस्यां च जातायां द्रष्टव्यं पर्यालोच्य ततः सर्वं जगत् सृजति । तथा च आम्नायते । "सोकामयत "बहु स्यां प्रजायेयेति । स तपोतप्यत । स तपस्तप्त्वा इदं सर्वम् असृजत "यद् इदं किं च" इति [तै॰ आ॰ ८. ६] । हे काम सः सर्वजगत्सर्जनार्थं परमेश्वरेण उत्पादितस्त्वं बृहता महता देशकालवस्तुपरिच्छेदरहितेन कामेन कामयित्रा परमेश्वरेण । ॥ कामयतेः पचाद्यच् ॥ । सयोनिः समानकारणः । परमेश्वरव्यतिरिक्तकारणान्तररहित इत्यर्थः । यजमानाय धनप्र-

1 S' उत्पत्तिसंभवात्. 2 S' अन्तकरणस्य. 3 S' उत्पादित्वं for उत्पादितस्त्वं.

दात्रे हविःप्रदात्रे वा पुरुषाय रायो[1] धनस्य पोषम् पुष्टिं समृद्धिं धेहि स्थापय प्रयच्छ । अत्र कामो[1] जगद्विषयकामरूपत्वेन स्वफलसिद्ध्यर्थं स्तूयते ॥

द्वितीया ॥

त्वं काम सहसासि प्रतिष्ठितो विभुर्विभावा सख आ सखीयते ।
त्वमुग्रः पृतनासु सासहिः सह ओजो यजमानाय धेहि ॥ २ ॥

त्वम् । काम । सहसा । असि । प्रतिऽस्थितः । विऽभुः । विभाऽवा । सखे ।
आ । सखीयते ।
त्वम् । उग्रः । पृतनासु । ससहिः । सहः । ओजः । यजमानाय । धेहि ॥ २ ॥

हे काम त्वं सहसा परंधर्षणसामर्थ्येन[2] प्रतिष्ठितोसि । विभुः सर्वविषयत्वाद् व्याप्तः विभावा विशेषेण दीप्यमानः । अल्पविषयत्वाभावात् । भातेः कनिप् । हे सखे सखिवद्धितकारिन् काम आ सखीयते अस्मान् अभिलक्ष्य सखिवद् आचरति । भवच्छब्दाध्याहारेण प्रथमपुरुषः । सखिशब्दात् "कर्तुः क्यङ् सलोपश्च" इति क्यङ् । "अकृत्सार्वधातुकयोः०" इति दीर्घः । ङित्वाद् आत्मनेपदम् । किं च हे काम त्वम् उग्रः उद्गूर्णः पृतनासु शत्रुसंग्रामेषु सासहिः सोढा । सहेर्यङन्तात् किप्रत्ययः । सहः शत्रुधर्षणसमर्थम् ओजः बलं यजमानाय यष्ट्रे जनाय धेहि विधेहि प्रयच्छ ॥

तृतीया ॥

दूराच्चकमानाय प्रतिपाणायाक्षये ।

---

१ K^m S^m V संखीयते. Dc सष आ संषीयते changed to सख आ संखीयते. We with B^h C D R Cs. २ P P^2 J विऽभौ । आऽसखे ।. We with Sâyaṇa. The original reading probably was simply सखा सखीयते for सख आ संखीयते. ३ P P^2 सखीयते ।. We with J. ४ A प्रतिपाणायांक्षये corrected to प्रविपाणायांक्षये. B^h R प्रविपाणायांक्षये ।. C प्रतिपाणायांक्षये. D प्ररिपाणायाक्षंये. K K^m S^m प्रविपाणायाक्षंये. Dc प्रविपाणायांक्षये. Cs प्ररिपाणायांक्षये. P प्रतिऽपानायं । आऽक्षये ।. P^2 प्रविऽपानायं । आऽक्षंये ।. J प्रतिऽपानायं । आऽक्षये ।. With अक्षंये (from अक्षि) conf. अक्ष्योः, VI 24. 2.

---

1 S′ om. from °यो up to कामो both inclusive. 2 S′ पराधर्षण°.

आस्मा अशृण्वन्नाशाः कामेनाजनयन्त्स्वः ॥ ३ ॥

दूरात् । चकमानाय । प्रतिऽपानाय । अक्षये ।

आ । अस्मै । अशृण्वन् । आशाः । कामेन । अजनयन् । स्वः ॥ ३ ॥

दूरात् दूरविषयम् अत्यन्तदुर्लभं फलं चकमानाय कामयमानाय । ❋कमतेर्लिटः कानच् । "आयादय आर्धधातुके वा" इति णिङभावः❋ । अस्मै जनाय प्रतिपाणाय सर्वतोरक्षणाय अभिमतफलप्रापणाय अक्षये क्षयराहित्ये निमित्ते अनिष्टनिवृत्तये च आशाः दिशः सर्वाः प्राच्यादयः आशृण्वन् आश्रवणं फलं प्रदातुम् अङ्गीकरणं कृतवत्यः । ❋"प्रत्याङ्भ्यां श्रुवः०" इति अस्मा इत्यत्र संप्रदानत्वाच्चतुर्थी❋ । न केवलं प्रतिश्रवणं किं तु कामेन अभिमतफलविषयेण स्वः । सुखनामैतत् । सुखम् अजनयन् उदपादयन् ॥

चतुर्थी ॥

कामेन मा काम आगन् हृदयाद्धृदयं परि ।

यदमीषामदो मनस्तदैतूप मामिह ॥ ४ ॥

कामेन । मा । कामः । आ । अगन् । हृदयात् । हृदयम् । परि ।

यत् । अमीषाम् । अदः । मनः । तत् । आ । एतु । उप । माम् । इह ॥४॥

कामेन फलविषयया इच्छया कामः काम्यमानं फलं मा माम् आ अगन् आगच्छतु । ❋गमेर्लुङि च्लेर्लुकि मकारस्य नकारः❋ । कामनाया मनोमूलत्वात् तन्मनः संपादयति । पूर्वं जगत्सृष्ट्यर्थं ब्रह्मणा उत्पादिता जगत्सृष्टिविषये कामयितारो नव ब्रह्माणः अमीषाम् इत्यदःशब्देन विवक्ष्यन्ते । तेषां विप्रकृष्टानां ब्रह्मणां यद् अदो मनः अस्तित्वभावनानिमित्तं तत् हृदयात् । प्रत्येकविवक्षया एकवचनम् । हृदयेभ्यः हृदयम् मदीयं हृदयप्रदेशं परि अभिलक्ष्य । ❋लक्षणादिष्वर्थेषु परिः कर्मप्रवचनीयः❋ । तत् तदीयं सर्वविषयं मनः इह अस्मिन् फलकामे मां कामयितारम् उपैतु उपगच्छतु ॥

---

१ A B^h C K K^m S^m V D^c C^s °तदैतूप. D °तदैतू उप. P P^J J उपऽमाम् ।. We with R.

पञ्चमी ॥

यत्का॑म का॒मय॑माना इ॒दं कृ॒ण्मसि॑ ते ह॒विः ।
तन्नः॒ सर्वं॒ समृ॑ध्यता॒मथै॒तस्य॑ ह॒विषो॑ वीहि॒ स्वाहा॑ ॥ ५ ॥

यत् । का॑म॒ । का॒मय॑मानाः । इ॒दम् । कृ॒ण्मसि॑ । ते॒ । ह॒विः ।
तत् । नः॒ । सर्व॑म् । सम् । ऋ॒ध्य॒ता॒म् । अथ॑ । ए॒तस्य॑ । ह॒विषः॑ । वी॒हि॒ ।
स्वाहा॑ ॥ ५ ॥
आ । [illegible]

हे काम वयं यत् फलं कामयमानाः सन्तः [illegible] ते त्वदर्थम् इदम् इदानीं दीयमानं हविः चरुपुरोडाशादिकं कृण्मसि कुर्मः प्रयच्छामः । "लोपश्चास्यान्यतरस्यां म्वोः" इति उप्रत्ययस्य लोपः । अथ अनन्तरम् एतस्य प्रत्तस्य हविषः । "क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी । चतुर्थ्यर्थे षष्ठी । हविषो भागं वा वीहि भक्षय स्वाहा इदं हविः सुहुतम् अस्तु । वी गतिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु । आदादिकः । तत् काम्यमानं नः अस्मदीयं सर्वं फलं समृध्यताम् समृद्धं संपूर्णं भवतु ॥

[इति] षष्ठेनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

"कालो अश्वो वहति" इति सूक्तद्वयस्य सौवर्णभूमिदाने आज्यहोमे विनियोगः । उक्तं हि परिशिष्टे । "अन्वारभ्याथ जुहुयात् कामसूक्तं कालसूक्तं पुरुषसूक्तम्" इति [प॰ १०, १] । कालप्रतिपादकत्वात् कालसूक्तम् इत्युच्यते ॥

तत्र प्रथमा ॥

का॒लो अश्वो॑ वहति स॒प्तर॑श्मिः सह॒स्रा॒क्षो अ॒जरो॒ भूरि॑रेताः ।
तमा रो॑हन्ति क॒वयो॑ विप॒श्चित॒स्तस्य॑ च॒क्रा भुव॑नानि॒ विश्वा॑ ॥ १ ॥

का॒लः । अश्वः॑ । व॒ह॒ति॒ । स॒प्तऽर॑श्मिः । स॒ह॒स्र॒ऽअ॒क्षः । अ॒जरः॑ । भूरि॑ऽरेताः ।

---

१ A B[h] C D R S[m] Cs कृ॑ण्मसि. K[m] V Dc कृ॑ण्मसि. P P[1] J कृ॒ण्म॒सि॒ ।. None of our authorities give the correct accent. २ P P[1] J यत्ऽका॑मः ।. We with Sâyaṇa.

---

1 S' °कांत्यशन° for °कान्त्यसन°.

तम् । आ । रोहन्ति । कवयः । विपःऽचितः । तस्य । चक्रा । भुवनानि । विश्वा ॥ १ ॥

अनेन सूक्तद्वयेन सर्वजगत्कारणभूतः कालरूपः परमात्मा स्तूयते । तत्र प्रथमया कालोऽश्वात्मना रूप्यते । सप्तरश्मिः [सप्त]संख्याका रश्मयो रज्जवो मुखग्रीवापादावंबद्धा यस्य सः सहस्राक्षः सहस्रलोचनः अजरः जरारहितः नित्ययुवा भूरिरेताः । रेतः शुक्ररूपः सप्तमो धातुः । प्रभूतवीर्यः रेतःसेचनसमर्थः अपत्योत्पादनशक्तः कालः कलयिता अश्वो वहति स्वारोहकान् अभिमतं प्रदेशं प्रापयति । तम् अश्वं विपश्चितः अश्वारोहणावरोहणादिषु कुशला अश्वशास्त्रनिष्णाताः कवयो धीमन्तः आ रोहन्ति । तस्य अश्वस्य चक्रा चक्राणि । ※ चङ्क्रमणाच्चक्रम् इति यास्कः [नि०४.२७] ※ । गन्तव्यानि स्थानानि विश्वा विश्वानि भुवनानि । इति अश्वपक्षेर्थः ॥ विवक्षितस्तु । अश्वः अश्नुते व्याप्नोति भूतभविष्यद्वर्तमानकालवर्तीनि वस्तूनीति अश्वः । कालः कलयिता सर्वस्य जगतः अनवच्छिन्नकालरूपः परमेश्वरः । सप्तरश्मिः । रश्मिशब्देन ऋतव उच्यन्ते । सप्तर्तुः एकैक ऋतुर्मासद्वयात्मकः सप्तमस्तु त्रयोदशो मासः । तथा च दाशतय्याम् आम्नायते । "साकंजानां सप्तथम् आहुरेकजं षळिद्यमा ऋषयो देवजा इति" इति [ऋ०१.१६४.१५] । अत्रापि समाम्नातं प्राक् [९.१४.१६] । सहस्राक्षः । अत्र अक्षिशब्देन दिनानि रात्रयश्च उच्यन्ते । सहस्रसंख्याकाहोरात्रयुक्तः । अजरः जरारहितः सर्वदा एकरूपः । भूरिरेताः प्रभूतजगत्सर्जनसमर्थशक्तिसंपन्नः । एवंरूपः कालो वहति प्राणिजातं स्वस्वकर्मसु प्रापयति । तं कालं कवयः क्रान्तदर्शिनो विपश्चितः विद्वांसः आ रोहन्ति स्वाधीनं कुर्वन्ति । स्वाधीनकाला भवन्तीत्यर्थः । तस्य कालात्मकस्य रथस्य चक्रा चक्राणि विश्वा विश्वानि भुवनानि भूतजातानि । लोकान् अभिगच्छन्तीति शेषः ॥ अथ वा अश्वशब्देन आदित्य उच्यते । तथा च यास्कः । "एको अश्वो वहति सप्तनामा । आदित्यः । सप्तास्मै रश्मयो रसान् अ-

---

1 S' has अस्मिन् before अनेन. 2 S' °पादावद्धा. 3 S' शुक्र°. 4 S' श्वारोहकान्.
5 S' अश्वक्षेर्थः. 6 So S'. 7 S' सप्तादित्यस्य रश्मयो for सप्तास्मै रश्मयो.

भिसंनामयन्ति सप्तैनम् ऋषय स्तुवन्तीति वा” इति [नि० ४.२७]। कालात्मकोश्वः सूर्यः सप्त रश्मयः प्रधानभूता यस्य। ते चैव सप्त सूर्या इत्युच्यन्ते। “देवा आदित्या ये सप्त तेभिः सोमाभि रक्ष नः” इति निगमः [ऋ० ९.११४.३]। तेषां च नामानि तैत्तिरीया अधीयते। “आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः[1] स्वर्णरो ज्योतिषीमान् विभासः” इति [तै० आ० १.७.१]। असौ तु प्रधानभूतः कश्यपाख्य आदित्यः[2]। “कश्यपोष्टमः स महामेरुं न जहाति” इति श्रुतेः [तै० आ० १.७.१]। यद्वा रश्मिशब्देन च्छन्दांस्यभिधीयन्ते। गायत्र्यादीनि च्छन्दांसि यस्य। तथा च निगमः। “ऋग्भिः पूर्वाह्णे दिवि देव ईयते। यजुर्वेदे तिष्ठति मध्ये अह्नः। सामवेदेनास्तमये महीयते। वेदैरशून्यस्त्रिभिरेति सूर्यः[3]” इति [तै० ब्रा० ३.१२.९.१]। यद्वा रश्मिमन्तोऽश्वा रश्मिशब्देन उच्यन्ते। ॥मत्वर्थीयस्य लोपः॥। सप्ताश्वः। “सप्त युञ्जन्ति रथम् एकचक्रम्” इति निगमः [९.१४.२]। सहस्राक्षः अक्षिवद् अक्षीणि किरणाः सहस्रकिरणोपेतः अजरः अविनश्वरो नित्यः भूरिरेताः। उदकवाची रेतःशब्दः। “यदा खलु वा असावादित्यो न्यङ् रश्मिभिः पर्यावर्ततेथ वर्षति” इति श्रुतिः [तै० सं० २.४.१०.२]। एवंरूप आदित्यो वहति कालचक्रं धारयति। तं कालात्मकं सूर्यं विद्वांसः अधिगतपरमार्थाः आ रोहन्ति सूर्यमण्डलं भित्त्वा उपगच्छन्ति।

द्वाविमौ पुरुषौ लोके सूर्यमण्डलभेदिनौ।
परिव्राड् योगयुक्तश्च रणे चाभिमुखो हतः॥

इति स्मृतेः। यद्वा स्वात्मभावेन अधितिष्ठन्ति। अत एव आदित्यं पुरुषं प्रकृत्य श्रूयते। “तद् योहं सोसौ योसौ सोहं तद् उक्तम् ऋषिणा सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च” इति [ऐ० आ० २.२.४]। तस्य सूर्यस्य चक्रा चक्राणि चङ्क्रमणानि व्याप्तिस्थानानि सर्वाणि जगन्तीति॥

द्वितीया॥

स॒प्त च॒क्रान् व॑हति का॒ल ए॒ष स॒प्तास्य॒ नाभी॑र॒मृतं॒ न्वक्षः॑।

---

1 S′ पतंगाः. 2 S′ कश्यपस्या आदित्यः. 3 S′ शून्यः.

स इ॒मा विश्वा॒ भुव॑नान्य॒ञ्जत् का॒लः स ई॑यते प्रथ॒मो नु दे॒वः ॥ २ ॥

स॒प्त । च॒क्रान् । व॒ह॒ति॒ । का॒लः । ए॒षः । स॒प्त । अ॒स्य॒ । नाभीः॑ । अ॒मृत॑म् । नु । अक्षः॑ ।

सः । इ॒मा । विश्वा॑ । भुव॑नानि । अ॒ञ्जत् । का॒लः । सः । ई॒य॒ते॒ । प्र॒थ॒मः । नु । दे॒वः ॥ २ ॥

अनया संवत्सररूपकालचक्रं वर्ण्यते । तस्य संवत्सरकालस्य चक्राणि एकं त्रीणि पञ्च षट् सप्त द्वादशेति तत्रतत्र आम्नायते । "सप्त युञ्जन्ति रथम् एकचक्रम्" [९.१४.२] "त्रिनाभि चक्रम्" [९.१४.२] "सप्तचक्रे षडरे" [९.१४.१२] "द्वादशारम्" [९.१४.१३] इत्यादिषु । तथा च शौनकोप्याह ।

त्रिधा द्वादशधा षोढा पञ्चधा सप्तधा तथा ।
संवत्सरं चक्रवच्च पराभिः कीर्तयत्यृषिः ।

इति [बृ० ४.३२] ॥ एष सर्वजगत्कारणत्वेन अनुभूयमानः कालः परमात्मा सप्त चक्रान्[1] चक्राणि सप्त ऋतून् अनु अनुक्रमेण वहति धारयति । अस्य संवत्सरस्य सप्त[2] नाभीः नाभयः । नह्यते नाभिः । अक्षबन्धकानि मध्यच्छिद्राणि सप्त ऋतुसंधिकालाः । अस्य अक्षः तनु[3] संततं सूक्ष्मम् अमृतम् अमरणधर्मकम् अविनश्वरं तत्त्वम् । सप्तचक्रच्छिद्रेषु प्रोतः अनुस्यूतो[4]ऽक्षः सत्यम् अबाध्यं तत्त्वम् । सः पूर्वोक्तसंवत्सररूपः प्रथमः सर्वस्य आदिभूतो देवः द्योतमानः नित्यज्ञानरूपः कालः परमात्मा इमा इमानि नामरूपात्मना व्याकृतानि विश्वा विश्वानि भुवनानि भवनवन्ति चराचरात्मकानि जगन्ति अञ्जत् अञ्जन् । ※ अनक्तेः शतरि "अनित्यम् आगमशासनम्" इति नुमभावः ※ । व्यक्तीकुर्वन् स्वेन

---

१ K^m S^m V Dc °न्यं॒जत्का॒लः, which they ought to read °न्यं॒जन्का॒लः. See the padas. We with A B^h C D R Cs. २ P J अं॒जत् । We with P^3.

---

1 Sâyaṇa's text reads सप्त चक्रानुवहति for स॒प्त च॒क्रान् व॑हति. 2 S′ स्तनीभिः for सप्त नाभीः. 3 Sâyaṇa's reading is अमृतं तन्वक्षः. 4 S′ has a lacuna of about fifteen letters between °स्यूतो and ऽक्षः.

कालेन अवच्छिन्नानि कुर्वन् उत्पादयन् सः स्यति संहरतीति सः। ⧗षो अन्तकर्मणि । कर्तरि कप्रत्ययः । आतो लोपः⧗ । संहरंश्च ईयते गच्छति व्याप्नोति सर्वम् आवृत्य वर्तते । ⧗ईङ् गतौ । दैवादिकः⧗ । नुंशब्दः प्रसिद्धौ ॥ यद्वा अध्यात्मपरत्वेन योज्यः। कालः कलयिता सर्वेन्द्रियव्यापारकर्ता शरीराभिमानी देवः। बन्धकाः विषया रूपादयः । तनुं सूक्ष्मं दुर्दर्शम् । अमृतम् चैतन्यम् । अक्षः सर्वेन्द्रियेषु तद्विषयेषु च अनुगतः । एवं सर्वाणि प्राणिजातानि अञ्जत् प्रेरयन् ईयते । सः उपसंहरंश्च स कालः ईयते तत्त्वज्ञैर्ज्ञायते । ⧗इण् गतौ । कर्मणि यक् प्रत्ययः⧗ ॥

तृतीया ॥

पूर्णः कुम्भोधि काल आहितस्तं वै पश्यामो बहुधा नु सन्तः ।
स इमा विश्वा भुवनानि प्रत्यङ् कालं तमाहुः परमे व्योमन् ॥ ३ ॥

पूर्णः । कुम्भः । अधि । काले । आऽहितः । तम् । वै । पश्यामः । बहुऽधा । नु । सन्तः ।
सः । इमा । विश्वा । भुवनानि । प्रत्यङ् । कालम् । तम् । आहुः । परमे । विऽओमन् ॥ ३ ॥

काले सर्वजगत्कारणभूते नित्ये अनवच्छिन्ने परमात्मनि स्वस्वरूपे। ⧗अधिशब्दः सप्तम्यर्थानुवादी⧗ । पूर्णः सर्वत्र व्याप्तः कुम्भः कुम्भवत् कुम्भः अहोरात्रमासर्तुसंवत्सरादिरूपः अवच्छिन्नो जन्यः कालः आहितः निहितो वर्तते । सर्वस्य कार्यस्य स्वकारणेऽवस्थानात् । अत्र विद्वदनुभवश्रुतिं प्रमाणयति । तं जन्यं कालं सन्तः सत्पुरुषा बहुधा नानाप्रकारम् अहोरात्रादिभेदेन पश्यामो नु अनुभवामः खलु । अथवा तं जन्यकालाधारं परमात्मानं बहुधा बहुभिः श्रवणमनननिदिध्यासनैः पश्यामः साक्षात्कुर्मः । सन्तः सद्रूपब्रह्मोपासका वयम् । "अस्ति ब्रह्मेति चेद् वेद सन्तम् एनं ततो विदुः" इति हि श्रुतिः [तै॰ आ॰ ८, ६] । वैनु-

1 S' उशब्दः. 2 S' अंजन्. 3 S' विद्वदनुभवं श्रुतिः प्रमाणयति.

शब्दौ प्रसिद्ध्यर्थौ । स कालः इमा इमानि परिदृश्यमानानि विश्वा विश्वानि व्याप्तानि भुवनानि भूतजातानि प्रत्यङ् प्रत्यञ्चनः अभिमुखाञ्चनः ओव्याप्नुवन्[1] भवति । तं कालं परमे उत्कृष्टे सांसारिकसुखदुःखादिद्वन्द्वदोषरहिते व्योमन् व्योमनि आकाशवन्निर्लेपे[2] सर्वगते विविधं रक्षके परमानन्दप्रदायके स्वस्वरूपे वर्तमानम् आहुः विद्वांसः । ⌛व्योमन्निति । "सुपां सुलुक्०" इति सप्तम्या लुक् । "न ङिसंबुद्ध्योः" इति नलोपप्रतिषेधः ⌛ ॥

चतुर्थी ॥

स एव सं भुवनान्याभरत् स एव सं भुवनानि पर्यैत् ।
पिता सन्नभवत् पुत्र एषां[1] तस्माद् वै नान्यत् परमस्ति[2] तेजः ॥ ४ ॥

सः । एव । सम् । भुवनानि । आ । अभरत् । सः । एव । सम् । भुवनानि । परि । ऐत् ।
पिता । सन्[3] । अभवत् । पुत्रः । एषाम् । तस्मात् । वै । न । अन्यत् । परम् । अस्ति । तेजः ॥ ४ ॥

स एव कालः भुवनानि भूतजातानि [सम्] आ अभरत् आहरत् आहरति उत्पादयति । ⌛"हृग्रहोर्भः०"⌛ । यद्वा । ⌛[भृञ्] भरणे । भौवादिकः⌛ । स्वेनोत्पादितानि भुवनानि समन्तात् पुष्णाति । स एव कालः भुवनानि सं पर्यैत् सम्यक् परिगच्छति व्याप्नोति । ⌛इण् गतौ । छान्दसे लङि[3] "आडजादीनाम्" इति आडागमः । "आटश्च" इति वृद्धिः⌛ । स एव पिता एषां भुवनानां जनकः सन् एषां पुत्रोभवत् भवति । काल एव पितृत्वेन पुत्रत्वेन च व्यवह्रियते । यः पूर्वजन्मनि पितृत्वेन[4] जातः स एव अस्मिन् जन्मनि पुत्रत्वेन[5] व्यवह्रियते अवच्छेदककालाधीनत्वात् सर्वस्य । अथ वा

---

१ CD एषां. We with A B $\overset{h}{K}$ $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs. २ A C D नान्यत्पर॰. $\overset{h}{B}$ $\overset{m}{S}$ नान्यत्पर॰. Cs नान्यत्पर॰. J अस्ति। We with K $\overset{m}{K}$ R V Dc P $\overset{2}{P}$. ३ P सन्। We with $\overset{2}{P}$ J.

---

1 S' अव्याप्नुवन्. 2 S' व्योम आकाश॰ for आकाश॰. 3 S' लुङि. 4 S' पितृत्वेन. 5 S' has सएव again before पुत्रत्वेन.

एकस्मिन् जन्मन्येव पितुः पुत्रत्वम् आम्नायते । "अङ्गाद् अङ्गात् संभ- "वसि हृदयाद् अधि जायसे । आत्मा वै पुत्रनामासि स जीव शरदः "शतम्" इति [कौ० उ० २, ११] । तस्मात् सर्वोत्पादकात् सर्वगतात् पुत्रादिरूपेण भविष्यतश्च तस्मात् कालाद् अन्यत् परम् उत्कृष्टं तेजो नास्ति । वैशब्दः प्रसिद्धौ । तेजो नास्तीति निषेधात् स्वस्यापि तेजोरूपत्वम् अर्थसिद्धम् । "तस्य भासा सर्वम् इदं विभाति" इति श्रुतेः । [क० व० ५, १५] ॥

पञ्चमी ॥

का॒लो॑ऽमूं दिव॑मजनयत् का॒ल इ॒माः पृ॑थि॒वीरु॒त ।
का॒ले ह॑ भू॒तं भव्यं॒ चेषि॒तं ह॒ वि ति॑ष्ठते ॥ ५ ॥

का॒लः । अ॒मूम् । दिव॑म् । अ॒ज॒न॒य॒त् । का॒लः । इ॒माः । पृ॒थि॒वीः । उ॒त ।
का॒ले । ह॒ । भू॒तम् । भव्य॑म् । च॒ । इ॒षि॒तम् । ह॒ । वि । ति॒ष्ठ॒ते ॥ ५ ॥

कालः परमात्मा अमूं विप्रकृष्टां दिवम् द्युलोकम् अजनयत् उत्पादितवान् । उत अपि च इमाः परिदृश्यमानाः सर्वप्राण्याधारभूताः[1] पृथिवीः । व्यत्ययेन बहुवचनं कक्ष्याभेदेन वा । तथा च मन्त्रवर्णः । "यद् इन्द्राग्नी अवमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यां परमस्याम् उत स्थः" इति [ऋ० १, १०८, ९] । तथा । हशब्दः एवार्थे । काल एव भूतम् भूतकाले आधारे अवच्छिन्नं भव्यम् भविष्यच्च इषितम् इष्टम् इष्यमाणं वर्तमानकालावच्छिन्नं च जगद् वि तिष्ठते विशेषेण आश्रितं वर्तते । ⌶ "समवप्रविभ्यः स्थः" इत्यात्मनेपदम् ⌶ ॥

षष्ठी ।

का॒लो भू॒तिम॑सृजत का॒ले त॑पति॒ सूर्यः॑ ।
का॒ले ह॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ का॒ले चक्षु॒र्वि प॑श्यति ॥ ६ ॥

१ AB^hCDRV कालोमुं. Dc कालोमु changed to कालोमूं. Cs कालोमु. PP^2J अमुम् ।. We with KK^mS^mV. २ AB^hCDKK^mRS^m Dc Cs हुविस्तिष्ठते for हु वि तिष्ठते. PP^2J हुविः । तिष्टते ।. We with Sâyaṇa.

1 S' सर्वप्राणा° for सर्वप्राण्या°.

का॒लः। भूति॑म्। अ॒सृ॒ज॒त॒। का॒ले। त॒प॒ति॒। सूर्यः॑।
का॒ले। ह॒। विश्वा॑। भू॒तानि॑। का॒ले। चक्षुः॑। वि। प॒श्य॒ति॒॥ ६॥

कालः कालरूपः परमात्मा भूतिम् भवनवज्जगद् असृजत[1]। ॥सृज विसर्गे। तौदादिकः। व्यत्ययेन आत्मनेपदम्[2]। दैवादिकाद् वा आत्मनेपदिनो व्यत्ययेन शः॥। काले प्रेरके सति सूर्यः आदित्यः तपति जगत् प्रकाशयति। काल एव आश्रये [विश्वा] विश्वानि भूतानि वर्तन्ते। काले चक्षुः। उपलक्षणम् एतत्। चक्षुरादीन्द्रियाणि वि पश्यति। इदमपि उपलक्षणम्। दर्शनादिकर्माणि कुर्वन्ति। यद्वा चक्षुः। चक्षुःशब्दो[3] लुप्तमत्वर्थीयः। चक्षुष्मान् सर्वेन्द्रियाधिष्ठाता वि पश्यति स्वस्वेन्द्रियव्यापारं करोति॥

सप्तमी॥

का॒ले मनः॑ का॒ले प्रा॒णः का॒ले नाम॑ स॒माहि॑तम्।
का॒लेन॒ सर्वा॑ न॒न्द॒न्त्याग॑तेन प्र॒जा इ॒माः॥ ७॥

का॒ले। मनः॑। का॒ले। प्रा॒णः। का॒ले। नाम॑। स॒म्ऽआहि॑तम्।
का॒लेन॑। सर्वाः॑। न॒न्द॒न्ति॒। आऽग॑तेन। प्र॒ऽजाः। इ॒माः॥ ७॥

काले परमात्मनि मनः जगत्सिसृक्षानिमित्तभूतं मनो वर्तते। तस्मिन्नेव प्राणः सूत्रात्मा सर्वजगदन्तर्यामी वर्तते। अन्तर्यमनोपाधिकत्वेन काले वर्तत इति आधारव्यपदेशः। यद्वा मनः। जात्येकवचनम्। सर्वेषां प्राणिनां मनांसि। प्राणः पञ्चवृत्तिकः[4] प्राणा अपि परमात्मन्येव वर्तन्ते। तथा नाम नामधेयं सर्वेषां वस्तूनां संज्ञा अपि तत्रैव समाहितम्। स्त्रीपुरुषादिसंज्ञाभिः काल एव उच्यत इत्यर्थः। यद्वा सर्वेषां रूपाणि कृत्वा[5] तेषां नामान्यपि स्वयमेव व्यवहरतीत्येतदभिप्रायेण काले नाम समाहितम् इत्युक्तम्। "[सर्वाणि रूपाणि] विचित्य धीरो नामानि कृत्वाभिवदन् यदास्ते" इति हि श्रुतिः [तै॰ आ॰ ३.१२.७]।

1 S' असृजत्. 2 S' परस्मै॰ for आत्मने॰. 3 S' चक्षुर्लुप्त॰ for चक्षुःशब्दो लुप्त॰. 4 S' पञ्चवृत्तिकाः. 5 S' कृतत्वातेषां.

कालेन वसन्तादिरूपेण आगतेन सर्वा इमाः प्रजाः नन्दन्ति संतुष्यन्ति स्वस्वकार्यसिद्धेः ॥

अष्टमी ॥

काले तपः काले ज्येष्ठं काले ब्रह्म समाहितम् ।
कालो ह सर्वस्येश्वरो यः पितासीत् प्रजापतेः ॥ ८ ॥

काले । तपः । काले । ज्येष्ठम् । काले । ब्रह्म । सम्ऽआहितम् ।
कालः । ह । सर्वस्य । ईश्वरः । यः । पिता । आसीत् । प्रजाऽपतेः ॥८॥

काले परमात्मनि तपः जगत्सर्जनविषयं पर्यालोचनम् । ꣸तप पर्यालोचने । अस्माद् असुन्꣸ । "तपसा चीयते ब्रह्म" [मु॰ १. १. ८] इत्यादौ तपःशब्दः पर्यालोचनार्थत्वेन व्याख्यातः । तथा ज्येष्ठम् सर्वस्य आदिभूतं हिरण्यगर्भाख्यं तत्त्वं वर्तते । तथा ब्रह्म साङ्गो वेदस्तत्प्रतिपादकः समाहितम् सम्यगाहितः । यद्वा तपः कृच्छ्रचान्द्रायणादिकम् । तत्फलप्रदातृत्वात् तत्रैव वर्तनम् । [illegible] कालशब्दो यौगिकः कलार्यंतार काल ज्येष्ठं ब्रह्म हिरण्याख्यम् । "ज्येष्ठं ब्रह्म श्रेष्ठं ब्रह्म" इति हि श्रुत्यन्तरम् । हशब्दः अवधारणे । कालः सर्वस्य जगतं ईश्वरः स्वामी । यः कालः प्रजापतेः प्रजानां स्रष्टुश्चतुर्मुखस्य ब्रह्मणः पिता जनक आसीत् ॥

नवमी ॥

तेनेषितं तेन जातं तदु तस्मिन् प्रतिष्ठितम् ।
कालो ह ब्रह्म भूत्वा बिभर्ति परमेष्ठिनम् ॥ ९ ॥

तेन । इषितम् । तेन । जातम् । तत् । ऊं इति । तस्मिन् । प्रतिऽस्थितम् ।
कालः । ह । ब्रह्म । भूत्वा । बिभर्ति । परमेऽस्थिनम् ॥ ९ ॥

तेन कालेन इषितम् इष्टं सर्वं स्रष्टव्यं जगत् । कामितम् इत्यर्थः । ꣸"तीषुसह॰" इति इडागमः꣸ । तेनैव जातम् उ-

१ P P[i] आसीत्. We with J. २ A S[m] तेन. We with B[h] K K[m] R V Dc Cs.

त्यादितं जगत् । तत् तज्जगत् । उशब्दः अवधारणे । तस्मिन्नेव काले प्रतिष्ठितम् । कालो ह काल एव ब्रह्म देशकालावच्छिन्नं सच्चित्सुखयितृरसम् अबाध्यं परमार्थतत्त्वं भूत्वा परमेष्ठिनम् परमे स्थाने सत्यलोके तिष्ठन्तं चतुर्मुखब्रह्माणं [बिभर्ति ॥

दशमी ॥

कालः प्रजा असृजत कालो अग्रे प्रजापतिम् ।
स्वयंभूः कश्यपः कालात् तपः कालादजायत ॥ १० ॥
कालः । प्रऽजाः । असृजत । कालः । अग्रे । प्रजाऽपतिम् ।
स्वयम्ऽभूः । कश्यपः । कालात् । तपः । कालात् । अजायत ॥ १० ॥

कालः अग्रे सृष्ट्यादौ प्रजापतिम् ब्रह्माणम् असृजत उदपादयत् । कालः] प्रजाश्च असृजत । स्वयंभूः स्वयम् आत्मना भवतीति स्वयंभूः । कालव्यतिरिक्तकालान्तरनिषेधकः[3] स्वयंशब्दः । कश्यपः आरोगभ्राजादिसप्तसूर्यापेक्षया अष्टमः सूर्यः । "कश्यपोष्टमः स महामेरुं न जहाति" इति श्रुत्यन्तरम् [तै० आ० १. ७. १] उदाहृतम् [१] । ※ कश्यपशब्दनिर्वचनं यास्केन एवं कृतम् । कश्यपः पश्यको भवति यत् सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात्" इति [तै० आ० १. ८. ८] ※ । तादृशः सर्वस्य द्रष्टा सूर्यः तपः संतापकं तेजश्च कालाद् अजायत ॥

[इति] षष्ठेनुवाके अष्टमं सूक्तम् ॥

"कालादापः" इति सूक्तं कालप्रतिपादकत्वात् कालसूक्तम् इत्युच्यते । तस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

कालादापः समभवन्[1] कालाद् ब्रह्म तपो दिशः ।
कालेनोदेति सूर्यः काले नि विशते पुनः ॥ १ ॥

---

१ ABCDKKSVDc समभवत्. PPJCp अभवत् ।. We with R Cs and Sâyaṇa's text.

---

1 S' °सुखयित° for °सुखयितृ°. 2 S' omits from here to कालः in the commentary on the next verse. 3 S' निषेधायकः. 4 So S'.

कालात् । आपः । सम् । अभवन् । कालात् । ब्रह्म । तपः । दिशः ।
कालेन । उत् । एति । सूर्यः । काले । नि । विशते । पुनः ॥ १ ॥

कालात् सर्वजगत्कारणात् परमात्मनः सकाशाद् आपः ब्रह्माण्डाधारभूताः समभवन् । स्मर्यते हि ।

अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यम् अवाकिरत् ।
तद् अण्डम् अभवद्धैमम्

इति [म॰ स्मृ॰ १. ९] । व्रततपः व्रतम् । कर्मनामैतत् । यज्ञादि कर्म । तपः कृच्छ्रचान्द्रायणादिकम् । ⌛द्वन्द्वैकवद्भावः⌛ । यद्वा व्रततप इति पञ्चमी । जगत्सर्जनकर्मणे तप्यमानात् कालाद् दिशः प्राच्याद्याः समभवन् । कालेन प्रेरकेण सूर्य उदेति उदयं गच्छति । "भीषास्माद् वातः पवते । भीषोदेति सूर्यः" इति हि निगमः [तै॰ आ॰ ८. ८] । पुनः सूर्यः काले नि विशते विलीयते । अस्तम् एतीत्यर्थः । ⌛"नेर्विशः" इति आत्मनेपदम्⌛ ॥

[illegible] परिदृश्यमान[illegible] । [illegible] कालश[illegible]

कालेन वातः पवते कालेन पृथिवी मही ।
द्यौर्मही काल आहिता ॥ २ ॥

कालेन । वातः । पवते । कालेन । पृथिवी । मही ।
द्यौः । मही । काले । आऽहिता ॥ २ ॥

कालो ह भूतं भव्यं च पुत्रो अजनयत् पुरा ।
कालादृचः समभवन् यजुः कालादजायत ॥ ३ ॥

कालः । ह । भूतम् । भव्यम् । च । पुत्रः । अजनयत् । पुरा ।
कालात् । ऋचः । सम् । अभवन् । यजुः । कालात् । अजायत ॥ ३ ॥

१ A B^h K K^m V Dc काले ह. We with C D R S^m Cs P P^2 J Cp कालो ह. २ A B^h C D K K^m R S^m V Dc अंजनयत्पुरः. Cs अजंनयत्पुरा. P P^2 J पुरः ।. The correction was first made by Rw. ३ D R S^m ॰भवद्यजुः. Dc ॰भवन्यजुः changed to ॰भवद्यजुः. P^2 अभवत् ।. We with A B^h C K K^m V Cs P J Cp.

1 S' अपाकरत्. 2 Sâyaṇa's text too reads : व्रततपो for ब्रह्म तपो.

कालो यज्ञं समैरयंद्देवेभ्यो भागमक्षितम् ।
काले गन्धर्वाप्सरसः काले लोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ ४ ॥

कालः । यज्ञम् । सम् । ऐरयत् । देवेभ्यः । भागम् । अक्षितम् ।
काले । गन्धर्वऽअप्सरसः । काले । लोकाः । प्रतिऽस्थिताः ॥ ४ ॥

कालेयमङ्गिरा देवोऽथर्वा चाधि तिष्ठतः ।
इमं च लोकं परमं च लोकं पुण्यांश्च लोकान् विधृतीश्च पुण्याः ।
सर्वांल्लोकानभिजित्य ब्रह्मणा कालः स ईयते परमो नु देवः ॥ ५ ॥

काले । अयम् । अङ्गिराः । देवः । अथर्वा । च । अधि । तिष्ठतः ।
इमम् । च । लोकम् । परमम् । च । लोकम् । पुण्यान् । च । लोकान् ।
विऽधृतीः । च । पुण्याः ।
सर्वान् । लोकान् । अभिऽजित्य । ब्रह्मणा । कालः । सः । ईयते । परमः ।
नु । देवः ॥ ५ ॥

द्वितीया ॥ कालेन प्रेरयित्रा परमात्मना वातो वायुः पवते । ॥ पवतिर्गतिकर्मा ॥ । सर्वदा वाति । "भीषास्माद् वातः पवते" इति श्रुतिरुदाहृता [१] । तेनैव मही महती पृथिवी आहिता दृढं स्थापिता वर्तते । मही महती द्यौश्च काले आधारे आहिता निहिता स्थापिता । कालेनैव पित्रा प्रेरकेण पुत्रः प्रजापतिः भूतम् भूतकालावच्छिन्नं भव्यम् भविष्यत्कालावच्छिन्नम् । चशब्दः अनुक्तसमुच्चयार्थः । वर्तमानं पुरस्तात् पूर्वम् अजनयत् उत्पादितवान् ॥

तृतीया ॥ कालात् परमात्मनः ऋचः पादबद्धा मन्त्राः समभवन् ।

---

१ A B[h] C D K K[m] R S[m] V Dc Cs P[2] J Cp °रयन्देवेभ्यो. P corrects ऐरयन् । to ऐरयत् ।. We with Sâyaṇa and his text. २ A R गन्धर्वा अप्सरसः. B[h] C गन्धर्वाप्सरसः. We with D K K[m] S[m] V Dc P P[2] J Cp. ३ A B[h] C D K K[m] R S[m] V Dc Cs °दिवो°. P P[2] J Cp दिवः ।. We with Sâyaṇa. ४ A C D, and K[m] (originally), विधृतींश्च. R Cs विधृतिंश्च. Dc विधृतींश्च. We with B[h] K[m] S[m] V P P[2] J Cp. ५ P J कालेयम् ।. P[2] कालेयम् ।. Cp कालेयम् ।.

---

1 Sâyaṇa's text: कालेन for कालो ह.

यजुः प्रश्लिष्टपाठरूपो मन्त्रः अजायत । उपलक्षणम् एतत् सामवेदादीनाम् । तथा च पुरुषसूक्ते समाम्नातम् "तस्माद् यज्ञात् सर्वहुत ऋचः सामानि जज्ञिरे । छन्दांसि जज्ञिरे तस्माद् यजुस्तस्माद् अजायत" इति [१९.६.१३] । तथा [कालः काल एव] देवेभ्य इन्द्रादिभ्यः अक्षितम् क्षयरहितं भागम् भागत्वेन परिकल्पितं यज्ञम् प्रकृतिविकृत्यात्मकं सोमयागं समैरयत् उदपादयत् । इन्द्रादिदेवभागत्वेन यज्ञं जनयामास । ॥ अक्षितम् इति । क्षि क्षये । "निष्ठायाम् अण्यदर्थे" इति ण्यदर्थपर्युदासेन अत्र दीर्घाभावः । अत एव "क्षियो दीर्घात्" इति नत्वाभावः । ण्यदर्थौ भावकर्मणी इति व्याख्यातम् ॥ ॥

चतुर्थी ॥ गां वाचं धारयन्तीति गन्धर्वाः । ॥ "गवि गं धृञो वः" इति वप्रत्ययः । गोशब्दस्य गम् इति आदेशः । धातोर्गुणः ॥ । गन्धर्वा गायकाः अप्सु उदकेषु अन्तरिक्षे वा सरन्ति गच्छन्तीति अप्सरसः मध्यमलोकस्थानाः काल एव आधारे वर्तन्ते[1] । किं बहुना लोकाः सर्वेपि काले प्रतिष्ठिताः । लोकशब्दो जनवाची भुवनवाची च । अयम् अथर्ववेदस्य स्रष्टा देवः दीप्यमानः अङ्गिराः परमात्माङ्गरसोद्भूतः अङ्गिरा नाम देवः । अथर्वा । "अथार्वाग् एनम् एतास्वेवाप्स्वन्विच्छ" इति [गो॰ब्रा॰१.४] ब्राह्मणे अशरीरया वाचा स्वसृष्टास्वेव अप्सु अर्वाग् अभिमुखम् एनं परमात्मानम् अन्विच्छेति अभिहितः परमात्मा अथर्वशब्दवाच्य इति बहुधा प्रपञ्चितम् । सोयम् अथर्वा अथर्ववेदस्रष्टा देवश्च काले स्वजनके अधि तिष्ठति* । ॥ अधिशब्दः सप्तम्यर्थानुवादी ॥ ॥

पञ्चमी ॥ इमं च सर्वकर्मार्जनस्थानं लोकम् भूमिं परमम् फलभोगस्थानं स्वर्गलोकं पुण्यान् पुण्यकर्मभिरार्जितान् लोकान् पुण्याः दुःखलेशासंस्पृष्टा विधृतीः लोकधारकान् सर्वान् उक्तान् अनुक्तांश्च लोकान् ब्रह्मणा स्वकारणेन देशकालवस्तुपरिच्छेदरहितेन सत्यज्ञानानन्तादिलक्षणेन परमात्मना अभिजित्य अभिव्याप्य सः एतत्सूक्तद्वयप्रतिपाद्यः[2] परमः स-

1 S' वर्तते. 2 S' °प्रतिपाद्य.

वोत्तमः कालो देवः ईयते सर्वं स्थावरजङ्गमात्मकं जगद् व्याप्य वर्तते । नुशब्दः विद्वदविद्वदनुभवप्रमाणद्योतनार्थः ॥

एकोनविंशे काण्डे षष्ठेनुवाके नवमं सूक्तम् ॥

षष्ठोऽनुवाकः समाप्तः ॥

सप्तमेनुवाके चतुर्दश सूक्तानि । तत्र "रात्रिंरात्रिम्" इति प्रथमसूक्तस्य प्रातरग्न्युपस्थाने लिङ्गतो विनियोगोऽवगन्तव्यः ॥

तत्र प्रथमा ॥

रात्रिंरात्रिमप्रयातं भरन्तोऽश्वायेव तिष्ठते घासमस्मै ।
रायस्पोषेण समिषा मदन्तो मा ते अग्ने प्रतिवेशा रिषाम ॥ १ ॥

रात्रिम्ऽरात्रिम् । अप्रऽयातम् । भरन्तः । अश्वायऽइव । तिष्ठते । घासम् । अस्मै ।
रायः । पोषेण । सम् । इषा । मदन्तः । मा । ते । अग्ने । प्रतिऽवेशाः । रिषाम ॥ १ ॥

हे अग्ने तिष्ठते सर्वदा यजनीयत्वेन संनिहिताय । ※ तिष्ठते । चतुर्थ्येकवचने रूपम् ※ । अस्मै गार्हपत्याद्यायतनेषु वर्तमानाय तुभ्यं घासवत् घासम् अदनीयं हविः । यथा अश्वाय घासं तृणादिकम् । रात्रिंरात्रिम् । वीप्सया सर्वेषु कालेष्वित्यर्थः । ※ अत्यन्तसंयोगे द्वितीया ※ । अप्रयावम् अप्रच्छिद्य । सांतत्येनेत्यर्थः । ※ यौतेर्घञन्तः प्रयावशब्दः । णमुलन्तो वा ※ । भरन्तः हरन्तः प्रयच्छन्तो वयं रायः धनस्य पोषेण पुष्ट्या इषा इष्यमाणेन अन्नेन च सं मदन्तः सम्यक् माद्यन्तः ते तव प्रतिवेशाः । संनिहितगृहं प्रतिवेश इत्युच्यते । तत्र वर्तमानास्त्वत्समीपवर्तिनो मा रिषाम मा हिंसिता भूम । यतो र-

---

१ So A B^h C D K^m R S^m V. Dc Cs, P P^2 J Cp and Sâyaṇa's text. २ R भरन्तो॰. ३ A B^h C R S^m Cs रायस्पोषेण. We with D K^m V Dc P P^2 J. ४ A B^h D R S^m Cs ऋषाम. P P^2 J Cp ऋषाम् ।. We with C K^m V Dc. ५ P अस्मै ।. We with P^2 J.

---

1 S′ रात्रिं रात्रीम् for रात्रिंरात्रिम्. 2 S′ माणेन for इष्यमाणेन.

क्षकस्य संनिधौ वर्तामहे अतो लब्धकाङ्क्षितफला निरुपद्रवाश्च भूयास्मेति आशास्यते ॥

द्वितीया ॥

या ते वसोर्वात इषुः सा त एषा तया नो मृड ।
रायस्पोषेण समिषा मदन्तो मा ते अग्ने प्रतिवेशा रिषाम ॥ २ ॥

या । ते । वसोः । वातः । इषुः । सा । ते । एषा । तया । नः । मृड । रायः । पोषेण । सम् । इषा । मदन्तः । मा । ते । अग्ने । प्रतिऽवेशाः । रिषाम ॥ २ ॥

हे अग्ने वासकस्य तव या अनुग्रहबुद्धिः अन्नप्रदस्य[1] या[*] च अनुग्रहबुद्धिः तया अस्मान् सुखय इति तात्पर्यार्थः ॥ रायस्पोषेणेत्यर्धं व्याख्यातम् ॥

तृतीया ॥

सायंसायं गृहपतिर्नो अग्निः प्रातःप्रातः सौमनसस्य दाता ।
वसोर्वसोर्वसुदान एधि वयं त्वेन्धानास्तन्वं पुषेम ॥ ३ ॥

सायम्ऽसायम् । गृहऽपतिः । नः । अग्निः । प्रातःऽप्रातः । सौमनसस्य । दाता । वसोःऽवसोः । वसुऽदानः । एधि । वयम् । त्वा । इन्धानाः । तन्वम् । पुषेम ॥ ३ ॥

गृहपतिः गृहस्य स्वामी यजमानरूपः । गृहपतिना आहितो वा गृहपतिः । ‡ तद्धितप्रत्ययस्य लुक् ‡ । गार्हपत्योऽग्निः नः अस्माकं सर्वेषु सायंकालेषु प्रातःकालेषु च सौमनसस्य सुखस्य दाता भवति ॥ अथ प्रत्यक्षकृतः । हे अग्ने वसोर्वसोः सर्वस्य प्रभूतस्य धनस्य वसुदानः

१ K V या ते वसोर्यात इपसा त with Sâyaṇa. C °र्वाच ईषुः सा त. K[m] °र्यात इषुः सा. R Cs °र्वात एषुः सा त. Dc °र्वात इषुः सा त changed to °र्वात इषुः सा त. Sâyaṇa's text: या तेर्वसोर्वात इपसा त एषा तया नो मृड ।. P P[2] J Cp वातः । इषुः । सा ।. We with A B[h] D S[m] and P P[2] J. २ See note ३ on the previous verse. ३ See note ४ on the previous verse. ४ R S[m] Cs एधि. We with B[h] C D K[m] V Dc.

1 Sâyaṇa appears to read वसोर्या त इपसा for वसोर्वात इषुः सा. 2 S' सर्वप्रभूतस्य for सर्वस्य प्रभूतस्य.

धनदाता एधि भव । वृत्त्यवृत्तिभ्यां स्वामित्वं बहुत्वं च विवक्ष्यते । त्वा त्वाम् इन्धानाः हविर्भिर्दीपयन्तो वयं तन्वम् । ⧗ एकवचनम् अतन्त्रम् ⧗ । सर्वाणि पुत्रमित्रादिशरीराणि पुषेम पोषयेम । ⧗ पुषेः "लिङ्याशिष्यङ्" इति अङ् प्रत्ययः ⧗ ॥

चतुर्थी ॥

प्रातःप्रातर्गृहपतिर्नो अग्निः सायंसायं सौमनसस्य दाता ।
वसोर्वसोर्वसुदान एधीन्धानास्त्वा शतंहिमा ऋधेम ॥ ४ ॥

प्रातःऽप्रातः । गृहऽपतिः । नः । अग्निः । सायम्ऽसायम् । सौमनसस्य । दाता ।
वसोःऽवसोः । वसुऽदानः । एधि । इन्धानाः । त्वा । शतम्ऽहिमाः । ऋधेम ॥ ४ ॥

पूर्वमन्त्रे शरीरपुष्टिः प्रार्थिता । अस्मिन् मन्त्रे जीवनं प्रार्थ्यत इत्येतस्मात् विशेषः । शतम् शतसंख्याका हिमाः हेमन्तर्तून् ऋधेम ऋध्यास्म । अग्निपरिचर्यया शतसंवत्सरजीवनवन्तो भूयास्म । ⧗ ऋधु वृद्धौ । पूर्ववद् आशीर्लिङि अङ् प्रत्ययः । ङित्वाद् गुणाभावः ⧗ ॥

पञ्चमी ॥

अपश्चा दुग्धान्नस्य भूयासम् ।
अन्नादायान्नपतये रुद्राय नमो अग्नये ।
सभ्यः सभां मे पाहि ये च सभ्याः सभासदः ॥ ५ ॥

अपश्चा । दुग्धऽअन्नस्य । भूयासम् ।
अन्नऽअदाय । अन्नऽपतये । रुद्राय । नमः । अग्नये ।

१ A रुधेम. २ A B̊ C R S̊ भूयासम्. We with D K̊ V Dc Cs. ३ S̊ अन्नादयो॰ for अन्नादाया॰. A C K̊ V Cs अन्नादयो॰. D R अन्नादयो॰. Dc अन्नादयो॰ changed to अन्नादयो॰. P P̊ J Cp अन्नऽअदयः ।. We with B̊ and Sâyaṇa. The vaidika reading अन्नादयोन्न॰ doubtless owes itself to a misreading of a पृष्ठमात्रा. ४ A B̊ C D K̊ R S̊ V Dc Cs P P̊ J Cp. सभ्यः. We with Sâyaṇa. ५ P J दुग्धऽअन्नस्य ।. We with P̊.

सभ्यः । सभाम् । मे । पाहि । ये । च । सभ्याः । सभाऽसदः ॥ ५ ॥

अन्नस्य अपक्वात्[दग्धा] पक्वाद्भागे अदग्धा स्थालीपृष्ठभागे दग्धान्नरहितो भूयासम् । अल्पान्नस्य स्थालीपृष्ठभागे दुःशृतान्नसद्भावः[1] प्रभूतान्नस्य तु तादृग्[2]दोषसंभवो नास्तीति बह्वन्नलाभ आशास्यते । "पक्व पक्वा च च्छन्दसि" इति पक्वाशब्दो निपातितः । दहतेस्तृचि प्रत्यये रूपं दग्धेति । नञ्समासः । बह्वन्नलाभे कारणम् आह । अन्नादाय अन्नस्य भोक्त्रे भोजयित्रे वा अन्नपतये अन्नस्य स्वामिने रुद्राय रोदयित्रे रुद्रात्मकाय वा अग्नये नमः । "रुद्रो वा एष यद् अग्निः" इति तैत्तिरीयश्रुतेः [तै॰ब्रा॰ १. १. ८. ४] । अग्निपरिचर्यया अन्नलाभो भवतीत्यर्थः । सभ्यः सभार्हस्त्वम् । "सभाया [यः]" इति यप्रत्ययः । मे मदीयां सभाम् पुत्रमित्रपश्वादिसंघं पाहि रक्ष । अग्निरेव संबोध्यः । ये च सभासदः सभायां समाजे[3] सीदन्तस्ते सभ्याः सभार्हाः सन्ति ते च अस्मदीयं प्रजासंघं रक्षन्तु इति ॥

षष्ठी ॥

त्वमिन्द्रा[1] पुरुहूत[2] विश्वमायुर्व्यश्नवत् ।
अहरहर्बलिमित्ते[3][4] हरन्तो[5]ऽश्वायेव तिष्ठते घासमग्ने[6] ॥ ६ ॥

त्वम् । इन्द्र । पुरुऽहूत । विश्वम् । आयुः । वि । अश्नवत् ।
अहःऽअहः । बलिम् । इत् । ते । हरन्तः । अश्वायऽइव । तिष्ठते । घासम् । अग्ने ॥ ६ ॥

हे [पुरुहूत] बहुभिराहूत इन्द्र ऐश्वर्यसंपन्न अग्ने त्वं [विश्वम्] संपू-

१ C D R Cs त्वमिन्द्रा. Sâyaṇa's text त्वामिंद्र पुरुहूत. J इंद्र ।. P इंद्र changed to इंद्रा ।. We with A B K V Dc P. २ A B C D K K R S V Dc पुरुहूत्य. Cs पुरुहूत्य. P P J पुरुऽहूत्य ।. We with Sâyaṇa. ३ A B C D R S Cs अहरहर्बलि°. Dc अहरहर्बलि° changed to अहरहर्बलि°. P J बालिम् ।. We with K K V Dc P. ४ A B C D K V °मित्ते. Dc °मित्ये changed to °मित्ते. Cs °नित्ये. Sâyaṇa's text °मित्ये. P P J इत् । ते ।. ५ Cs हरतो°. P हरंतः ।. J हरंतः ।. P हरंतः ।. ६ A B C D K K R S V Dc Cs जात°. P P J Cp जातम् ।. We with Sâyaṇa.

1 S' दुःश्रृतान्न°. 2 S' मादृग्दो°. 3 S' समाये for समाजे.

र्णम् आयुः अन्नं जीवनं वा व्यश्नवत् प्रापय । ⧗ पुरुषव्यत्ययः । अश्नोतेर्लेटि अडागमः ⧗ । कस्यायुःप्रापणम् इति तम् आह । तिष्ठते अश्वाय घासं तृणादिकमिव [इत्ये] प्राप्तव्ये गृहे वर्तमानाय अग्नये तुभ्यं प्रतिदिवसं बलिं हरन्तो भवन्ति तेषाम् आयुः प्रापयेति संबन्धः । ⧗ इत्य इति । इण् गतौ । "एतिस्तुशास्वृ॰" इति क्यप् प्रत्ययः । पित्वाद् धातोस्तुगागमः ⧗ ॥

[इति] सप्तमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

"यमस्य लोकात्" इति सूक्तस्य दुःस्वप्ननाशनकर्मणि लैङ्गिकविनियोगोऽवगन्तव्यः ॥

तत्र प्रथमा ॥

यमस्य लोकादध्या बभूविथ प्रमदा मर्त्यान् प्र युनक्षि धीरः ।
एकाकिना सरथं यासि विद्वान्त्स्वप्नं मिमानो असुरस्य योनौ ॥ १ ॥

यमस्य । लोकात् । अधि । आ । बभूविथ । प्रऽमदाः । मर्त्यान् । प्र । युनक्षि । धीरः ।
एकाकिना । सऽरथम् । यासि । विद्वान् । स्वप्नम् । मिमानः । असुरस्य । योनौ ॥ १ ॥

अस्मिन् सूक्ते दुःस्वप्नप्रभावो वर्ण्यते । हे दुःस्वप्नाभिमानिन् क्रूर पिशाच त्वं यमस्य लोकात् । ⧗ अधिः पञ्चम्यर्थानुवादी ⧗ । आ बभूविथ आगतोसि । भूलोकं कर्म । ⧗ भू प्राप्तौ इति धातुः । व्यत्ययेन परस्मैपदम् ⧗ । आगत्य च धीरः धृष्टः कस्मादपि न भीतस्त्वं प्रमदाः स्त्रियः मर्त्यान् मरणधर्मणः पुरुषांश्च प्र युनक्षि स्वात्मना संयोजयसि । भूलोकनिष्ठान् स्त्रीपुंसान् [प्रति] मृत्युसूचकदुःस्वप्नं करोषीत्यर्थः । ⧗ प्रपूर्वाद् युनक्तेर्व्यत्ययेन परस्मैपदम् ⧗ । अथ विद्वान्

१ R Cs मर्त्यात्. Dc मर्त्यान् changed to मर्तान्. We with A B[h] C D S[m] V P P[2] J. २ A B[h] C D R S[m] Cs P J एकांकिना. We with K K[m] V Dc P[2]. ३ So P P[2] J Cp.

1 S′ °प्राण° for °प्रापण°. 2 S′, however, has प्रमदा and not प्रमदाः.

देहिनाम् आयुर्वृद्ध्यवृद्धी जानन् त्वम् असुरस्य असुः प्राणः । ※रो मत्वर्थीयः※ । प्राणवत आत्मनो योनौ उपलब्धिस्थाने हृदये स्वप्नम् कष्टम् अनिष्टफलं मिमानः निर्मिमाणः कुर्वन् एकाकिना त्यक्तपुत्रकलत्रबन्धनादिकेन दृष्टदुःस्वप्नेन म्रियमाणेन पुरुषेण एकाकिना असहायेन सरथम् समानो रथो रंहणसाधनं यस्मिन् कर्मणि तथा यासि गच्छसि । दुःस्वप्नदर्शिनम् एकं पुरुषं यमलोकं प्रापयसीति यावत् । ※"एकाद् आकिनिच् चासहाये" इति एकशब्दाद् आकिनिच् प्रत्ययः※ ॥

द्वितीया ॥

बन्धस्त्वाग्रे विश्वचया अपश्यत् पुरा रात्र्या जनितोरेके अह्नि ।
ततः स्वप्नेदमध्या बभूविथ भिषग्भ्यो रूपमपगूहमानः ॥ २ ॥

बन्धः । त्वा । अग्रे । विश्वऽचयाः । अपश्यत् । पुरा । रात्र्याः । जनितोः । एके । अह्नि ।

ततः । स्वप्न । इदम् । अधि । आ । बभूविथ । भिषक्ऽभ्यः । रूपम् । अपऽगूहमानः ॥ २ ॥

दुःस्वप्नस्य अहोरात्रसृष्टेः पूर्वभावित्वम् उच्यते । हे दुःस्वप्नाभिमानिन् त्वा त्वाम् अग्रे सृष्टेः प्राक्काले विश्वचयाः सर्वस्य चेता संचेता स्रष्टा बन्धुः प्राणिनः स्वस्वकर्मभिर्बध्नन् विधाता अपश्यत् दृष्टवान् । एके मानसप्रजापत्यादयः रात्र्या अह्नि । ※विभक्तिव्यत्ययः※ । अह्नः अहोरात्रयोः जनितोः जननाद् अहोरात्रकालसृष्टेः पुरा पूर्वम् । अपश्यन्नित्यर्थः । ※जनी प्रादुर्भावे । "भावलक्षणे स्थेण्°" इति तो-

१ KV ब्रन्धु° with Sâyaṇa. Cs बुध°. We with A B[h] C D K[m] R S[m] Dc P P[2] J. २ A C D K[m] R S[m] V Dc Cs तवं. B[h] तमः. P P[2] J तवं ।. We with Sâyaṇa. ३ A B[h] D K K[m] S[m] Dc भिषग्भ्यंरूपमपगूहमानाः. C भिषग्भ्यंरूपमपगूहमानाः. Cs भिषग्भ्यंरूपमुपगूहमानाः. R भिषग्भ्यंरूपमपगूहमानाः. P भिषग्भ्यंऽरूपम् । अपऽगूहमानाः ।. P[2] भिषग्भ्यंऽरूपम् । अपं । गूहमानाः ।. J भिषग्भ्यः । रूपम् changed to भिषग्भ्यंऽरूपम् । अपऽगूहमानाः ।. ४ P P[2] J रात्र्यां ।. We with Sâyaṇa's commentary. ५ P P[2] J जनितः । रेके ।. We with Sâyaṇa.

1 S' दुष्ट° for दृष्ट°. 2 S' चेती.

सुन् प्रत्ययः ※ । ततः । आरभ्येति शेषः । हे स्वप्न इदं सर्वं जगद् अध्या बभूविथ । ※ अधिरनर्थकः कर्मप्रवचनीयः ※ । व्याप्तवान् असि । आगते दुःस्वप्ने चिकित्सकैः प्रतीकारः कर्तुं शक्यत इत्यत आह भिषग्भ्य इति । भिषग्भ्यः चिकित्सकेभ्यो रूपम् स्वकीयाम् आकृतिम् अपगूहमानः संवृण्वन् आच्छादयन् । चिकित्सका[1] हि रोगस्वरूपं तस्य निदानं च ज्ञात्वा औषधादिभिः प्रतीकारं कुर्वन्ति न तथा दुःस्वप्नस्य स्वरूपं[2] निदानं च ज्ञात्वा प्रतिकुर्युरिति स्वरूपाच्छादनाभिप्रायः ॥

तृतीया ॥

बृहद्गावासुरेभ्योधि देवानुपावर्तत महिमानमिच्छन् ।
तस्मै स्वप्नाय दधुराधिपत्यं त्रयस्त्रिंशासः स्वरानशानाः ॥ ३ ॥

बृहत्ऽगावा । असुरेभ्यः । अधि । देवान् । उप । अवर्तत । महिमानम् । इच्छन् ।
तस्मै । स्वप्नाय । दधुः । आधिऽपत्यम् । त्रयःऽत्रिंशासः । स्वः । आनशानाः ॥ ३ ॥

बृहद्गावा बृहतो महतो दुष्प्रधर्षानपि पुरुषान् गाते गच्छतीति बृहद्गावा । ※ गाङ् गतौ । "आतो मनिन्क्वनिप्॰" इति क्वनिप् प्रत्ययः ※ । बृहत् अधिकं गच्छति सर्वं व्याप्नोतीति वा तथाविधः

१ A B^h C R बृहद्गावासुरे॰. D K K^m V Dc बृहद्गावासुरे॰. S^m बृहद्गावासुरे॰. Cs बृहद्गावासुरेभ्योधि. P P^3 बृहत् । ग्रावा ।. J बृहत् । गावा ।. P असुरेभ्यः ।. P^3 J असुरेभ्यः ।. We give the accent of Sâyaṇa's reading बृहत्ऽगावन् which is derived from the root गा. Or may it be that the original reading was बृहद्गवोसुरेभ्योधि, subsequently corrupted by a misreading of a pṛishṭha-mâtrâ ? २ A D देवानुपावर्तस्व. C देवानुपावर्तत. B^h K^m R V Dc Cs देवानुपावर्तत. P J उप । अवर्तत ।. P^3 उप । अवर्तत ।. We with S^m P J. ३ D यस्मै. We with A B^h C K^m R S^m V Dc Cs. ४ A B^h C D R S^m Cs ॰पत्यं त्रयस्त्रिशास स्व॰. P त्रयःऽत्रिंशः । सः ।. J त्रयःऽत्रिंशाः । सः ।. We with K K^m V Dc P^3. We add the visarga after ॰स्त्रिंशास् in the saṁhitâ with Sâyaṇa's text and commentary.

1 S' चिकित्सा for चिकित्सका. 2 S' has स्वस्य before स्वरूपं.

स्वप्नः पूर्वम् असुरेभ्योधि असुरेभ्यः सकाशात् स्वयम् असुरपक्षीयः सन् तेभ्यः सकाशाद् देवान् उपावर्तत समीपं प्राप्तवान् । किमर्थम् । महिमानम् महत्त्वं प्रभावम् इच्छन् कामयमानः । महत्त्वैषणाद्धेतोरित्यर्थः । पूर्वम् असुरेषु साधारणपुरुषत्वेन वर्तमानः ततोप्यधिकं श्रेयः कामयमानो देवान् प्राप्नोत् । यथा लोके परराष्ट्रराजसमीपवर्ती[1] बलवान् पुरुषः स्वस्माद् राज्ञो बहुमानम् अलभमानः स्वराजशत्रुभूतराजसमीपं बहुमानार्थं गच्छति एवं दुःस्वप्नोपि आगत इति तस्मै स्वसमीपम् आगताय स्वप्नाय कष्टफलकारिणे दुःस्वप्नाय स्वः स्वर्गम् आनशानाः व्याप्नवन्तः । ✱अश्नोतेर्लिटः कानचि "अश्नोतेश्च" इति नुडागमः✱ । त्रयस्त्रिंशासः त्रयस्त्रिंशत्संख्याकाः "अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च" इति [ऐ० ब्रा० १. १०] समाम्नाता देवाः । ✱सर्वेषां त्रयस्त्रिंशत्संख्यापूरणत्वात् डट् प्रत्ययः कृतः । "आज्जसेरसुक्" ✱ । आधिपत्यम् सर्वलोकानिष्टकारित्वलक्षणं स्वामित्वं दधुः विदधुः कृतवन्तः । दत्तवन्त इत्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

नैतां[1] विदुः पितरो नोत देवा येषां[2] जल्पिश्चरत्यन्तरेदम्[3] ।
त्रिते[4] स्वप्नमदधुराप्त्ये नर आदित्यासो वरुणेनानुशिष्टाः[5] ॥ ४ ॥

न । एताम् । विदुः । पितरः । न । उत । देवाः । येषाम् । जल्पिः । चरति । अन्तरा । इदम् ।
त्रिते । स्वप्नम् । अदधुः । आप्त्ये । नरः । आदित्यासः । वरुणेन । अनुऽशिष्टाः ॥ ४ ॥

एषां[2] त्रयस्त्रिंशत्संख्याकानां देवानां यां जल्पिः दुःस्वप्नाय प्राणिनां त-

---

१ A नैतां विदुः. Cs नेतां विदुः. We with $\overset{h}{B}$ C D K $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc. २ So we read with A $\overset{h}{B}$ C D K $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs P $\overset{2}{P}$ J. ३ A D $\overset{m}{K}$ $\overset{m}{S}$ V Dc °त्यंतुरेतम्. $\overset{h}{B}$ C °त्यंतुरेत. We with R Cs P $\overset{2}{P}$ J. ४ A $\overset{h}{B}$ C D R V Cs P $\overset{2}{P}$ J तृते. We with K $\overset{m}{K}$ $\overset{m}{S}$ Dc. ५ A $\overset{h}{B}$ C D K $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc अरुणे°. P $\overset{2}{P}$ J अरुणेन ।. We with Cs.

---

1 S′ °राजसमीपे. 2 Sâyaṇa's text has यैषां for our येषां.

त्तत्कर्मानुसारेण दुःस्वप्नदर्शननिबन्धना[1]निष्टफलकारित्वलक्षणाधिपत्यप्रदानरूपं यद् वाक्यम् इदं जगत् अन्तरा मध्ये चरति भक्षयति । आधिपत्यप्रदानरूपं वाक्यं जगत् संहरति । ॥ चरतिर्भक्षणार्थः ॥ । एतां जल्पिं पितरो न विदुः न जानन्ति । उत अपि च देवाः त्रयस्त्रिंशद्देवव्यतिरिक्ता अन्ये देवा न विदुः । केवलं स्वप्नस्य आधिपत्यप्रदातारो देवा दुःस्वप्नश्च एतम् अर्थं जानन्तीत्यर्थः ॥ एवं देवेभ्यो लब्धाधिपत्यो दुःस्वप्नः प्रबलः सन् स्वस्य आधिपत्यप्रदातृषु देवेषु मध्ये आदित्यान् नाम देवान् अनिष्टफलदुःस्वप्नदर्शनेन जग्राह । तदा आदित्याः परस्परं विचार्य स्वेभ्य एव लब्धप्रभा[2]वो दुःस्वप्नः अस्मानेव गृहीतवान् अस्य क उपाय इति वरुणं पृष्टवन्तः । स पृष्टो वरुणः स्वप्नप्रतीका[3]रमपि इमम् उपदिदेश । तद् अत्र उत्तरार्धेन उच्यते । नरः नेतारः आदित्यासः एतत्संज्ञका देवा वरुणेन पापनिवारकेण एतत्संज्ञकेन देवेन अनुशिष्टाः सम्यग् उपदिष्टाः सन्तः आप्त्ये अपां[4] पुत्रे त्रिते एतत्संज्ञके महर्षौ स्वप्नम् अनिष्टफलसूचकं दुःस्वप्नम् अदधुः स्थापितवन्तः । न्यमार्जयन्निति यावत् । तथा च शाकला दाशतय्यां समामनन्ति । "त्रिते दुःष्वप्न्यं सर्वम् आप्त्ये परि दद्मस्यनेहसो व ऊतयः सु ऊतयो व ऊतयः" इति [ऋ॰ ८. ४७. १५] ॥

पञ्चमी ॥

यस्य॑ क्रूरमभ॑[1]जन्त दुष्कृतो॑स्वप्ने॑[2]न सुकृत॒ः पुण्य॒मायु॑ः ।
स्व॒र्मिदसि पर॒मेण ब॒न्धुना॑ त॒प्य॑[3]मानस्य॒ मन॒सोधि॑ जँज्ञि॑[4]षे ॥ ५ ॥

यस्य॑ । क्रूरम् । अभ॑ज॑न्त । दु॒ःऽकृत॑ः । अ॒स्व॑प्नेन । सु॒ऽकृत॑ः । पुण्य॑म् । आयु॑ः ।

---

१ A corrects °मपंचंत into °मभंजंत. K K^{m} V °मंभजन्त. B^{h} C °मपंचंत. Dc °मभंजंत changed to °मंभजंत. P P^{2} J अ॒पु॒चं॒त॒ ।. We with A D R S^{m} Cs. २ A B^{h} C D K K^{m} R S^{m} V Dc Cs all read: दु॒ष्कृ॒तो॒स्वप्नेन. P P^{2} J स्वप्नेन ।. ३ A B^{h} D R S^{m} Dc Cs ब॒न्धु॒ना॒ तप्यमान॒स्य॒. P J तप्यमानस्य ।. We with K K^{m} V P^{2} and with Dc as subsequently corrected. ४ A B^{h} C D R S^{m} Dc Cs जज्ञि॒षे. P^{2} J ज॒ज्ञि॒षे ।. We with K K^{m} V, with Dc as subsequently corrected and with P.

---

1 S′ °बंधनअनिष्ट°. 2 S′ °प्रभवो. 3 S′ °प्रतीकारोप्ययं for °प्रतीकारमपि इमम्. 4 S′ आप्त्यपुत्रत्रिते.

स्वः॑ । म॒द॒सि॒ । प॒र॒मेण॑ । ब॒न्धुना॑ । त॒प्यमा॑नस्य । मन॑सः । अधि॑ । ज॒ज्ञि॒षे॒ ॥ ५ ॥

दुष्कृतः दुष्कर्माणः पापिनः पुरुषा यस्य दुःस्वप्नस्य क्रूरम् भयंकरम् अनिष्टं फलम् अभजन्त प्राप्नुवन्ति । सुकृतः सुकर्माणः अस्वप्नेन दुःस्वप्नदर्शनाभावेन पुण्यम् पुण्यकर्मनिमित्तम् आयुः जीवनम् । अभजन्तेति ॥ अथ प्रत्यक्षकृतः । [हे] दुःस्वप्न स्वः स्वर्गे लोके परमेण सर्वोत्तरेण बन्धुना स्रष्टुः प्राक्काले त्वां इष्टवता विधात्रा सह मदसि माद्यसि । ⧖ माद्यतेर्व्यत्ययेन शप् प्रत्ययः ⧖ । तप्यमानस्य मृत्युपाशेन संतप्यमानस्य पुंसो[1] दुष्कर्मणः पुरुषस्य मनसोऽधि मनसः सकाशात् जज्ञिषे मृत्युसूचनार्थं प्रादुर्भूतो भवसि । ⧖ जनी प्रादुर्भावे इति धातुः ⧖ ॥

षष्ठी ॥

वि॒द्म ते॒ सर्वाः॑ परि॒जाः पु॒रस्ता॑द् वि॒द्म स्व॑प्न॒ यो अ॑धि॒पा इ॒हा ते॑[2] ।
य॒श॒स्विनो॑ नो॒ यश॑से॒ह पा॑ह्या॒राद् द्वि॒षेभि॒[3]रप॑ याहि दू॒रम् ॥ ६ ॥

वि॒द्म । ते॒ । सर्वाः॑ । प॒रि॒ऽजाः । पु॒रस्ता॑त् । वि॒द्म । स्व॒प्न॒[4] । यः॑ । अ॒धि॒ऽपाः ।
इ॒ह । ते॒ ।
य॒श॒स्विनः॑ । नः॒ । यश॑सा । इ॒ह । पा॒हि॒ । आ॒रात् । द्वि॒षेभिः॑ । अप॑ । या॒हि॒ ।
दू॒रम् ॥ ६ ॥

हे स्वप्न ते तव [पुरस्तात् सर्वाः परिजाः] पुरस्ताद्गामिनः सर्वान् परिजनान् विद्म । ⧖ परिपूर्वात् जायतेः "जनसनखनक्रमगमः०" इति विट् । "विड्वनोः०" इति अनुनासिकस्य आकारः ⧖ । तथा इह इदानीं ते तव यः अधिपाः स्वामी तं च विद्म जानीमः । एवं तव स्वरूपं स्वामिनं परिजनांश्च जानतो यशस्विनः नः अस्मान् इह

१ See foot-notes ३ and ४ respectively on the previous page. २ D S̈ अधि॒पा. We with B̈ C K K̈ R V Dc Cs P P̈ J. ३ C द्वेषिभि॒° corrected to द्वि॒षेभि॒°. S̈ द्वि॒षेभि॒° changed to द्वेषेभि॒°. Sâyaṇa's text: द्विषोभिः. We with A B̈ D K K̈ R V Dc Cs P P̈ J. ४ P P̈ J स्व॒प्न॒ऽयः. We with Sâyaṇa.

1 S' omits सो in पुंसो.

दुःस्वप्नप्रसङ्गे यशसा अन्नेन कीर्त्या वा निमित्तेन आरात् समीपे पाहि रक्ष द्वेष्टुः । द्विषोभिः द्वेष्टृभिर्बाधकैः सह असक्तो दूरं देशम् अप याहि अपसृत्य गच्छ ॥

[इति] सप्तमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

"यथा कलां यथा शफम्" इति सूक्तेन पुरोहितो दुःस्वप्नदर्शिनं राजानम् अभिमन्त्रयेत । उक्तं परिशिष्टे । "कुञ्जरं वा प्रमत्तम् अश्वं "श्वेतं गोवृषं वा यानं युक्तं वाजिभिर्यथारोहयेत् स्वप्नकालेमुष्य विद्या- "न्मानसो यामभीष्टां तस्मात् तां रात्रिं प्रयतः स्वपेत् । स्वप्नं दृष्ट्वा ऋ- "त्विग्भ्यो निवेदयेत् । परोपेहि[६. ४५] यो न जीवोसि[६. ४६] विद्म "ते स्वप्न जनित्रं[६. ४६. २] यथा कलां यथा शफम्[१९. ५७] इति "राजानम् अभिमन्त्र्य यथागतं गच्छेत्" इति ॥

तत्र प्रथमा ॥

यथा॑ क॒लां यथा॑ श॒फं यथ॒र्णं सं॒नय॑न्ति ।
ए॒वा दु॒ष्वप्न्यं॒ सर्व॑मप्रि॒ये॒ सं न॑यामसि ॥ १ ॥

यथा॑ । क॒लाम् । यथा॑ । श॒फम् । यथा॑ । ऋ॒णम् । स॒म्ऽनय॑न्ति ।
ए॒व । दुः॒ऽस्वप्न्य॑म् । सर्व॑म् । अप्रि॑ये । सम् । न॒या॒म॒सि॒ ॥ १ ॥

यथा अवदानार्थं संस्कुर्वन्त ऋत्विजः हतस्य पशोः कलां शफम् इति अनवदानीयान्यङ्गानि सहादाय अन्यत्र संनयन्ति । यथा वा प्रवृद्धम् ऋणं संनयन्ति अपगमयन्ति उत्तमर्णाय प्रत्यर्पयन्ति एवं दुष्वप्न्यम् कष्टस्वप्ननिमित्तकं सर्वम् अनर्थजातम् आप्त्ये अपां पुत्रे त्रिताख्ये महर्षौ सं नयामसि संनयामः स्थापयामः प्रमार्जयामः ॥

द्वितीया ॥

सं राजा॑नो अगुः॒ समृ॒णान्य॑गुः॒ सं कु॒ष्ठा अ॑गुः॒ सं क॒ला अ॑गुः ।

१ So we read with A B^h C D K K^m R S^m V Dc Cs P P^2 J. २ A B^h C D K K^m R S^m V Dc Cs स कुला. P P^3 J सः । कुलाः ।. We with Sâyaṇa.

1 S' द्वेष्टृ. 2 We cannot trace this doubtless corrupt passage in our MS. of the *Paris'ishṭa*. 3 S' has a space for two letters after प्र°. 4 S' तृचाख्यो.

समस्मासु यद्दुष्वप्न्यं निर्द्विषते दुष्वप्न्यं सुवाम ॥ २ ॥

सम् । राजानः । अगुः । सम् । ऋणानि । अगुः । सम् । कुष्ठाः । अगुः । सम् । कलाः । अगुः ।

सम् । अस्मासु । यत् । दुःऽस्वप्न्यम् । निः । द्विषते । दुःऽस्वप्न्यम् । सुवाम ॥२॥

यथा राजानः परराष्ट्रं विनाशयितुं समगुः संयन्ति संहता भवन्ति । ऋणानि बहूनि संयन्ति । एकस्मिन्नृणे अनपसारिते उपर्युपरि ऋणानि बहूनि भवन्तीति प्रसिद्धिः । कुष्ठाः । कुष्ठो नाम त्वग्दोषः । तदुपलक्षिता बहवो रोगाः । एकस्मिन् कुष्ठरोगे अचिकित्सिते तस्योपरि पिटकव्रणादीनि भवन्तीति प्रसिद्धिः । कलाः अनुपादेयावयवोपलक्षणम् । यथा वर्जनीयाः पश्वाद्यवयवा जीर्णकूपादिषु संहता भवन्ति । एवम् अस्मासु यद् दुःष्वप्न्यम् दुःस्वप्ननिमित्तकम् अनर्थजातं सम् । अगात् इति एकवचनेनानुषङ्गः । संमितं संहतं वर्तते तद् दुःष्वप्न्यम् अरिष्टजातं द्विषते अस्मद्द्वेष्ट्रे निः सुवाम अस्मत्तो निःसार्य प्रेरयाम । षू प्रेरणे । तौदादिकः ॥

तृतीया ॥

देवानां पत्नीनां गर्भ यमस्य कर यो भद्रः स्वप्न ।
स मम यः पापस्तद्द्विषते प्र हिण्मः ।
मा तृष्टानामसि कृष्णशकुनेर्मुखम् ॥ ३ ॥

देवानाम् । पत्नीनाम् । गर्भ । यमस्य । कर । यः । भद्रः । स्वप्न ।

१ A B C D K K R S V Dc Cs यतं दुष्वप्न्यं (a visarga being added after °द्दु° by A B C R Dc Cs). P P J यतः ।. We with Sâyaṇa. २ B C K R Dc दुःष्वप्न्यं. We with A D S V Cs. ३ P P J सः । मृणानि ।. ४ A B C D K K R S V Dc Cs देवानां पत्नीनां गर्भं यमस्य करयो भद्रस्वप्नः । सममयः &c. P P J देवानाम् । पत्नीनाम् । गर्भं (P गर्भम्) । यमस्य । करयः । भद्रऽस्वप्नः । समम् । अयः ।. We with Sâyaṇa.
५ Cs मातृष्टानामासिकृष्णशकुनेमुखं ।
S मातृष्टानामासिकृष्णशकुनेर्मुखम् ।

1 S' उपउपरि for उपर्युपरि. 2 S' त्वदुप°. 3 S' तद्रोपरि. 4 S' संमितं.

सः । मर्म । यः । पापः । तत् । द्विषते । प्र । हिण्मः ।
मा । तृष्टानाम् । असि । कृष्णऽशकुनेः । मुखम् ॥ ३ ॥

हे देवानां पत्नीनां गर्भ । दीव्यन्ति क्रीडन्तीति देवा गन्धर्वाः । पत्नीशब्देन अप्सरसः । गन्धर्वाप्सरसां गर्भ पुत्र । ता हि महाजलवृक्षादिस्थानेषु स्थित्वा पुरुषान् उन्मादयन्तीति तैत्तिरीयश्रुतिप्रसिद्धिः [तै॰ सं॰ ३.४.८.४]। अत्रापि उन्मादनयोगात् तत्पुत्रत्वेन स्वप्नस्य व्यपदेशः । ॥ "सुबामन्त्रिते पराङ्गवत् स्वरे" इति षष्ठ्यामन्त्रितसमुदायस्य षाष्ठिकम् आद्युदात्तत्वम् ॥ । हे यमस्य कर । यथा प्रेताधिपतिः स्वीयेन हस्तेन यंकंचन वध्यं गृहीत्वा घातयति एवं दुःस्वप्नेनापि तथा करोतीति स्वप्नस्य तत्करत्वव्यपदेशः । एवंप्रभाव[1] हे स्वप्न त्वदीयो भद्रः मङ्गलकारी यः अंशोस्ति सोंऽशो ममास्तु । यः पापः क्रूरः अनिष्टकारी अंशः तं द्विषते शत्रवे प्र हिण्मः प्रेरयामः । ॥ हि गतौ वृद्धौ च । स्वादिः । "हिनु मीना" इति णत्वम् । "लोपश्चास्य॰" इति श्नुप्रत्ययस्य अन्त्यलोपः ॥ । कृष्णशकुनेः । कृष्णः पक्षी वायसः । तस्य मुखम् मुखवन्मुखं वायसमुखभूत[2]ः स्वप्नस्त्वं बाधको मा भवेत्यर्थः ॥

तं त्वा स्वप्न तथा सं विद्म स त्वं स्वप्नाश्व इव कायमश्व इव नीनाहम् ।
अनास्माकं देवपीयुं पियारुं वप यदस्मासु दुष्वप्न्यं यद् गोषु यच्च नो गृहे ॥ ४ ॥

C मातृष्टानामासिकृष्णशकुनेमुखम् ।

B[h] D K[m] R V मातृष्टानामासिकृष्णशकुनेमुखम् ।

Dc मातृष्टानामासिकृष्णःशकुनेर्मुखम् changed to मातृष्टानामासिकृष्णशकुनेमुखम्.

P P[2] J मातृष्टा । नाम । असि । कृष्णऽशकुने ।.

Sâyaṇa's text: मातृष्टानामसि कृष्णशकुनेर्मुखं. We read मा तृष्टानामसि with Sâyaṇa's text and accentuate accordingly. The accent on कृष्णशकुनेः is ours.

१ A B[h] K K[m] R V Dc C D S[m] Cs पिपारुं वपुर्य॰ (C D S[m] Cs वपुय॰) for पियारुं वप. P P[2] J पिपारुम् । वपुंः ।. We with Sâyaṇa, and accentuate accordingly. Conf. footnote १ on the next page.

1 S' ॰प्रभावो. 2 S' ॰भूत॰.

तम् । त्वा । स्वप्न । तथा । सम् । विद्म । सः । त्वम् । स्वप्न । अश्वःऽइव ।
कायम् । अश्वःऽइव । नीनाहम् ।
अनास्माकम् । देवऽपीयुम् । पियारुम् । वप । यत् । अस्मासु । दुःऽस्वप्न्यम् । यत् । गोषु । यत् । च । नः । गृहे ॥ ४ ॥

अनास्माकस्तद् देवपीयुः पियारुर्निष्कमिव प्रति मुञ्चताम् ।
नवारत्नीनपमया अस्माकं ततः परि ।
दुष्वप्न्यं सर्वं द्विषते निर्दयामसि ॥ ५ ॥

अनास्माकः । तत् । देवऽपीयुः । पियारुः । निष्कम्ऽइव । प्रति । मुञ्चताम् ।
नव । अरत्नीन् । अपऽमयाः । अस्माकम् । ततः । परि ।
दुःऽस्वप्न्यम् । सर्वम् । द्विषते । निः । दयामसि ॥ ५ ॥

चतुर्थी ॥ हे स्वप्न तं तादृशं त्वा त्वां तथा तेन प्रकारेण तदर्थम् उत्पन्न आगत इति सर्वे सं विद्म जानीमः । हे स्वप्न स त्वम् अश्वो यथा स्वकीयं रजोधूसरं [कायं] धुनोति यथा च अश्वः नीनाहम् पल्याणकवचादिकम् अवकिरति एवम् अस्माकं पियारुम् । ⌛पीयतिर्हिंसाकर्मा⌛ । बाधकम् न केवलम् अस्माकमेव बाधकं किं तु देवपीयुम् देवानां बाधकं यज्ञविघातिनम् अव वप । तिरस्कुर्वित्यर्थः । दुःस्वप्नफलं तस्यास्त्विति यावत् ॥

पञ्चमी ॥ अस्मासु [अस्माकं] वपुषि यद् दुष्वप्न्यं वर्तते यच्च [गोषु] गवाम् अनर्थसूचकं दुष्वप्न्यं यच्च नः अस्मदीये गृहे वर्तते तद् अस्माकम् अरिष्टम् अव । गमयेति शेषः । तद् अरिष्टजातं देवपीयुः पियारुः शत्रुः निष्कमिव सौवर्णम् आभरणमिव प्रति मुञ्चतात् । स्वशरीरे धारयत्वित्यर्थः ॥

---

१ A B^h C D K K^m R S^m V Dc Cs P P² J पिपारु°. २ C R °नवंमया. S^m °रपमया. P P² J अपऽमयाः ।. Sâyaṇa's text : °नपमया असा°. We with A B^h K K^m V Dc Cs. ३ C K^m R Cs दुःष्वप्न्यं. Dc दुष्वप्न्यं changed to दुःष्वप्न्यं. We with B^h D S^m V.

---

1 Sâyaṇa's text is अवास्माकं देवपीयुं. 2 Sâyaṇa's text is अवास्माकं तद् for our अनास्माकस्तद्.

षष्ठी ॥ अस्माकं संबन्धि दुष्वप्न्यं नवारत्निपर्यन्तम् अपसारय । यथा तत्संस्पर्शो न भवति तथा कुर्विति वक्तुं नवारत्निप्रमाणम् उक्तं वेदितव्यम् । ततः अनन्तरं सर्वम् उत्पन्नं दुष्वप्न्यम् [अप्रिये[1]] द्वेष्ये प्रेरयामः ॥

[इति] सप्तमेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

"घृतस्य जूतिः" इति सूक्तस्य विनियोगो लिङ्गाद् अवगन्तव्यः । तत्र दर्शपूर्णमासयोराज्यभागहोमात् पूर्वं "यज्ञस्य चक्षुः" इत्यनया आज्यं जुहुयात् । सूत्रितं हि दर्शपूर्णमासौ प्रक्रम्य "अग्नावग्निः [४.३९.९] "हृदा पूतम् [४.३९.१०] पुरस्ताद्युक्तः [५.२९.१] यज्ञस्य चक्षुः [१९. "५८.५] इति जुहोति" इति [कौ° १.३] ॥

तत्र प्रथमा ॥

घृतस्य जूतिः समना सदेवा संवत्सरं हविषा वर्धयन्ती ।
श्रोत्रं चक्षुः प्राणोच्छिन्नो नो अस्त्वच्छिन्ना वयमायुषो वर्चसः ॥ १ ॥

घृतस्य । जूतिः । समना । सऽदेवा । सम्ऽवत्सरम् । हविषा । वर्धयन्ती ।
श्रोत्रम् । चक्षुः । प्राणः । अच्छिन्नः । नः । अस्तु । अच्छिन्नाः । वयम् ।
आयुषः । वर्चसः ॥ १ ॥

अस्मिन् सूक्ते मनसा निर्वर्त्यो यज्ञः स्तूयते । घृतस्य । घृ क्षरणदीप्त्योः । दीप्तस्य परतेजसो जूतिः । जु इति सौत्रो धातुः । "ऊतियूतिजूति°" इति क्तिन्प्रत्ययान्तत्वेन निपातितः । सर्वेषां गत्यर्थानां ज्ञानार्थत्वात् जूतिशब्देन सर्वत्र प्रसृतं ज्ञानम् उच्यते । अत एव ऐतरेयकाः "मतिर्मनीषा जूतिः स्मृतिः संकल्पः क्रतुरसुः कामो वश इति सर्वाण्येवैतानि प्रज्ञानस्य नामधेयानि भवन्ति" इति [ऐ° आ°

---

१ C D संमना. $\overset{h}{B}$ K $\overset{m}{K}$ R V संमनाः. A संमानाः. $\overset{m}{S}$ संमनाः. Dc समनाः changed to संमनाः. $\overset{3}{P}$ J समना ।. Sâyaṇa's text समनाः. We with Cs P. २ A $\overset{h}{B}$ C D K $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs सदेवाः. P $\overset{3}{P}$ J सऽदेवाः ।. We with Sâyaṇa and Sâyaṇa's text. ३ P $\overset{3}{P}$ J अछिन्ना ।. We with Sâyaṇa.

---

1 Sâyaṇa's text is : अप्रिये संनयामसि for our द्विषते निर्दयामसि.

२. ६. १] समामनन्ति । घृतस्य जूतिरिति परमात्मनः स्वरूपविषयं ज्ञानम् । कीदृशी । समनाः समानमनस्का सर्वेषां प्राणिनां मनांसि यस्मिन् प्रज्ञाने समाश्रितानि । सदेवा देवाः इन्द्रियाणि सर्वप्राणिसंबन्धीनि तत्सहिता परमात्मविषया बुद्धिः संवत्सरम् संवसन्त्यत्र भूतानीति संवत्सरः परमात्मा तं हविषा शब्दस्पर्शादिरूपप्रपञ्चेन हूयमानेन वर्धयन्ती पुष्णती भवति । वस्तुकृतपरिच्छेदपरिहार एव परमात्मनः पोष इत्यर्थः । शब्दादिविषयाणां ज्ञानाग्नौ होमो भगवताप्युक्तः ।

श्रोत्रादीनीन्द्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु जुह्वति ।
शब्दादीन् विषयान् अन्य इन्द्रियाग्निषु जुह्वति ।
सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे ।
आत्मसंयमयोगाग्नौ जुह्वति ज्ञानदीपिते ।

इति [भ॰ गी॰ ४. २७] ॥ एवं ज्ञानयज्ञप्रवर्तकानां नः अस्माकं श्रोत्रं चक्षुः प्राणः । एतद् उपलक्षणं ज्ञानेन्द्रियाणां कर्मेन्द्रियाणां च । प्राणः शरीरधारको वायुः अच्छिन्नः अविनश्वरः अस्तु । वयं च आयुषो जीवनस्य वर्चसस्तेजसः अच्छिन्नाः छिन्नं छेदः विनाशः तद्रहिता भूयास्म । इन्द्रियादीनां बाह्यविषयप्रवर्तनपरिहारेण आत्मविषयत्वकरणेन तेषां विच्छेदाभाव आशास्यते ॥

द्वितीया ॥

उपास्मान् प्राणो ह्वयतामुप वयं प्राणं हवामहे ।
वर्चो जग्राह पृथिव्य१न्तरिक्षं वर्चः सोमो बृहस्पतिर्विधत्ता ॥ २ ॥

उप । अस्मान् । प्राणः । ह्वयताम् । उप । वयम् । प्राणम् । हवामहे ।
वर्चः । जग्राह । पृथिवी । अन्तरिक्षम् । वर्चः । सोमः । बृहस्पतिः । विऽधत्ता ॥ २ ॥

---

१ A B[h] C S[m] ३ for १. Cs जग्राहं पृथिव्यांतरिं॰. We with D K K[m] V Dc. २ A B[h] C ॰स्पतिर्धर्ता. D ॰स्पतिर्धत्ता. R ॰स्पतिर्धर्त्ता. K[m] V ॰स्पतिर्धत्ताम्. K ॰स्पतिर्विधर्ता. Dc ॰स्पतिर्धत्ता changed to ॰स्पतिर्धत्तां. Cs ॰स्पतिर्धत्तात्. P P[2] J बृहस्पतिः । धर्ता ।. Sâyaṇa's text : विधत्तां. We with S[m]. ३ P P[2] ह्वयम् ।. We with J.

अस्मान् मानसयज्ञप्रवर्तकान् प्राणः शरीरधारकः पञ्चवृत्तिको वायुः उप ह्वयताम् चिरकालजीवनाय अनुजानातु । वयं च प्राणम् उप ह्वामहे अस्मदीयेषु शरीरेषु चिरकालावस्थानाय प्रार्थयामहे । पृथिवी अन्तरिक्षं च वर्चस्तेजः जग्राह स्वीकृतवती । अस्मभ्यं दातुम् इति शेषः । अत्र वर्चःशव्देन शरीरधारक ओजो नाम अष्टमो धातुर्विवक्षितः । तथा सोमः बृहस्पतिः विधत्ता विशेषेण धर्ता अग्निः सूर्यो वा वर्चो जग्राह । अस्मभ्यं दातुम् इति शेषः ॥

तृतीया ॥

वर्चसो द्यावापृथिवी संग्रहणी बभूवथुर्वर्चो गृहीत्वा पृथिवीमनु सं चरेम ।
यशसं गावो गोपतिमुप तिष्ठन्त्यायतीर्यशो गृहीत्वा पृथिवीमनु सं चरेम ॥ ३ ॥

वर्चसः[१] [२] द्यावापृथिवी इति । संग्रहणी इति सम्ऽग्रहणी । बभूवथुः । वर्चः । गृहीत्वा । पृथिवीम् । अनु । सम् । चरेम ।
यशसम् । गावः । गोऽपतिम् । उप । तिष्ठन्ति । आऽयतीः । यशः । गृहीत्वा । पृथिवीम् । अनु । सम् । चरेम ॥ ३ ॥

द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ युवां वर्चसः संग्रहणी संग्रहण्यौ दात्र्यौ बभूवथुः भवतम् । वर्चः युवाभ्यां दत्तं तेजो गृहीत्वा अवलम्ब्य पृथिवीम् । द्युलोकस्य उपलक्षणम् । भूलोकं द्युलोकं च अनु उद्दिश्य । ⌘ लक्षणे अनुः कर्मप्रवचनीयः ⌘ । सं चरेम संचारं कुर्याम । ततः गावो धेनवः गोपतिम् गवां स्वामिनं मां यशसा[३] अन्नेन कीर्त्या वा सह उप तिष्ठन्ति समीपं प्राप्नुवन्तु । ततो वयम् आयतीः आगच्छतीर्धेनूः यशश्च

१ So we accentuate with A C D K $\overset{m}{\mathrm{K}}$ R $\overset{m}{\mathrm{S}}$ V Dc Cs and P $\overset{2}{\mathrm{P}}$ J. $\overset{h}{\mathrm{B}}$ बभूवथु॰. २ K $\overset{m}{\mathrm{K}}$ ॰मंनुसंचरेम. Dc पृथिवीमनुंसंचरेम changed to पृंथिवीमंनुसंचरेम. P $\overset{2}{\mathrm{P}}$ अनुऽसंचरेम ।. J अनुंऽसंचरेम ।. A $\overset{h}{\mathrm{B}}$ C D R $\overset{m}{\mathrm{S}}$ Cs ॰मनुंसंचरेम. We with V. ३ A R यशंसां. $\overset{h}{\mathrm{B}}$ C D K $\overset{m}{\mathrm{K}}$ $\overset{m}{\mathrm{S}}$ V यशसां. Dc यशंसं changed to यशसं. Cs यशंसं. Sâyaṇa's text : यशसां. P यशंसाम् ।. $\overset{2}{\mathrm{P}}$ J यशसांम् ।. We with Dc.

गृहीत्वा पृथिवीम् अनु सं चरेम उभयोर्लोकयोः संचारिणो भवेम । यद्वा पृथिवीम् भूलोकमेव अनु सं चरेम इत्युभयत्रार्थः ॥

चतुर्थी ॥

व्रजं कृणुध्वं स हि वो नृपाणो वर्मा सीव्यध्वं बहुला पृथूनि ।
पुरः कृणुध्वमायसीरधृष्टा मा वः सुस्रोच्चमसो दृंहता तम् ॥ ४ ॥

व्रजम् । कृणुध्वम् । सः । हि । वः । नृऽपानः । वर्मं । सीव्यध्वम् । बहुला । पृथूनि ।

पुरः । कृणुध्वम् । आयसीः । अधृष्टाः । मा । वः । सुस्रोत् । चमसः । दृंहत । तम् ॥ ४ ॥

अस्या ऋचस्त्रेधार्थो नीयते इन्द्रियपरत्वेन ऋत्विक्परत्वेन योद्धृपरत्वेनेति । हे इन्द्रियाणि यूयं व्रजं कृणुध्वम् अस्मिन् मानसयज्ञप्रवर्तनाधिष्ठानभूते शरीरे व्रजम् संघातं कृणुध्वम् संघीभूय तिष्ठत ... हि हि यस्मात् कारणात् स देहः वः युष्माकं नृपाणः नृणां नेतॄणां स्वस्वविषयेषु प्रवर्तमानानां रक्षकः । शरीरसद्भावे हि तेषाम् अवस्थानम् । यद्वा नृणां युष्माकं पानस्थानम् । इन्द्रियाणां स्वस्वविषयप्रवर्तनमेव पानम् इत्युच्यते । "कृत्यल्युटो बहुलम्" इति कर्तरि अधिकरणे वा ल्युट् । वर्म वर्माणि वारकाणि विषयाख्यानि वस्तूनि सीव्यध्वम् संबध्नीत । स्वस्वव्यापारविषयान् शब्दादीन् कुरुत । कीदृशानि । [बहुला] बहुलानि अधिकानि पृथूनि विस्तीर्णानि । तथा आयसीः अयोवत् साारभूता अधृष्टाः परैरधृष्यमाणाः पुरः पूरयित्रीः स्वस्वविषयग्रहणशक्ताः कृ-

१ A C D S^m Dc Cs read सीव्युध्वं वंहुला. B^h सीव्युध्वं वंहुला corrected from सीव्यध्वं वहुला. R सीव्युध्वं बहुला. V वर्मा सीव्युध्वं वंहुला and वर्मा सीव्यध्वं वहुला. P P^2 J Cp वर्म । असि । विऽअध्वम् ।. We with B^h as originally. २ A कृणुध्वं मा°......सुस्रोच्चमसो वृह°. B^h °ध्वं मा°......सुश्रोचमसो दृह°. C D K^m V Dc °ध्वं मा°......सुस्रोचमसो दृंह°. R ध्वं मा°......सुस्रोचमसो दृंह°. P P^2 J कृणुध्वम् । मा । आयसीः । (P^2 अयसीः ।) ......अधृष्टा ।. We with Cs.

1 S' has a च after नीयते. 2 S' has वहु inserted before वर्म.

णुध्वम् कुरुत । एतत् सर्वं शरीरसद्भावे भवतीति तस्य विनाशाभावो दार्ढ्यं च प्रार्थ्यते । वः युष्माकं संबन्धी चमसः चमसवच्चमसः भाग-साधनभूतो देहः मा सुस्रोत् मा स्रवतु मा विनश्यतु । ⌛स्रवते-र्लेङि व्यत्ययेन शपः श्लुः⌛ । तं देहं दृंहत दृढीकुरुत स्वावस्थाने-नेति इन्द्रियाणि स्तूयन्ते । ⌛दृह दृहि वृद्धाविति धातुः⌛ ॥ यद्वा हे ऋत्विजः व्रजं कृणुध्वम् गोष्ठं कुरुत । घर्माशिरादिविनियोगार्थं गो-स्थानं कुरुत । स हि स खलु नृपाणः नेतॄणां देवानां पातव्यः देव-पानसाधनभूत इति सांनाय्यरूपेण वा आशिररूपेण वा गोपयःप्रभृतिकं देवाः पिबन्ति । वर्म वर्माणि सीव्यध्वम् वर्मवत् प्रधानस्य उभयत आ-च्छादकत्वात् प्रयाजादीनि प्राच्यानि प्रतीच्यानि च अङ्गानि वर्माणि । तानि सीव्यध्वम् संतानयत । बहुलानि पृथूनीति वर्मविशेषणम् । तथा पुरः पुराणि होतृधिष्ण्यादीनि यष्टव्यानां देवानां वा पुरः शरीराणि अ-योवत् सारभूतानि अधृष्टानि च । पुर इति पूरणीया ग्रहा वा विव-क्ष्यन्ते । तान् कुरुत । वः युष्मदीयश्चमसो यज्ञाख्यः भक्षणसाधनभूत-श्चमस एव वा । चमसपक्षे सामान्येन एकवचनम् । मा सुस्रोत् मा[3] स्रवेत् । तं दृंहत दृढीकुरुत । यथा विकलो न भवति तथा कुरुत ॥ यद्वा हे योद्धारः व्रजम् संघातात्मकं ग्रामं कुरुत । स खलु युष्मदीयः सं-ग्रामो नृपाणः । नरो योद्धारः पिबन्ति प्रत्यर्थिनां प्राणान् इति नृपाणः । वर्म कवचानि देहावरणानि सीव्यध्वम् । यथा परकीयशस्त्रैः शरीरभेदो न भवति तथा संनह्यध्वम् । आयसीः अयोनिर्मिताः पुरः नगराणि कृणुध्वं शत्रुबाधापरिहारार्थं स्वरक्षार्थं च । एतादृशो वः युष्माकं चमसः अदनसाधनभूतः संग्रामो मा सुस्रोत् माऽपगच्छतु । तं दृंहतेति मन्त्र-द्रष्टा ऋषिर्ब्रूते ॥

पञ्चमी ॥

यज्ञस्य चक्षुः प्रभृतिर्मुखं च वाचा श्रोत्रेण मनसा जुहोमि ।
इमं यज्ञं विततं विश्वकर्मणा देवा यन्तु सुमनस्यमानाः ॥ ५ ॥

1 S′ has भागस्य for भागसा°. 2 S′ घर्मशिरा°. 3 S′ माः सस्रवेत्.

यज्ञस्य । चक्षुः । प्रऽभृतिः । मुखम् । च । वाचा । श्रोत्रेण । मनसा ।
जुहोमि ।
इमम् । यज्ञम् । विऽततम् । विश्वऽकर्मणा । आ । देवाः । यन्तु । सुऽमनस्यमानाः ॥ ५ ॥

एषा ऋक् पूर्वमेव व्याख्याता [२.३५.५] । चक्षुरादीन्द्रियाणि मनो-यज्ञस्य संबन्धित्वेन जुहोमि तत्प्रवणानि करोमि । इमं यज्ञं विश्वस्रष्ट्रा देवेन विततं विस्तीर्णम् इमं मानसं यज्ञं देवाः सुमनस्यमानाः सुमनस इव आचरन्तो यन्तु प्राप्नुवन्तु इति संग्रहार्थः ॥

षष्ठी ॥

ये देवानामृत्विजो ये च यज्ञिया येभ्यो हव्यं क्रियते[1] भागधेयम् ।
इमं यज्ञं सह पत्नीभिरेत्य[2] यावन्तो देवास्तविषा[3] मादयन्ताम्[4] ॥ ६ ॥

ये । देवानाम् । ऋत्विजः । ये । च । यज्ञियाः । येभ्यः । हव्यम् । क्रियते ।
भागऽधेयम् ।
इमम् । यज्ञम् । सह । पत्नीभिः । आऽइत्य । यावन्तः । देवाः । तविषाः ।
मादयन्ताम् ॥ ६ ॥

देवानां मध्ये ये ऋत्विजः ऋतौ काले यष्टारः ऋत्विग्भूता वर्तन्ते । ये च यज्ञिया यज्ञार्हा यष्टव्या वर्तन्ते । येभ्य उभयेभ्यो देवेभ्यः भाग-धेयम् भागरूपं हव्यं हविः क्रियते दीयते । यावन्तो यत्परिमाणा देवाः सन्ति तावन्तस्तविषा महान्तो देवाः पत्नीभिः स्वस्वनारीभिः इन्द्राण्या-

१ A B^h C R S^m क्रियते. Cs कुंयते. D कृणुते. J कृयते corrected into कृणुते ।. P कृयते ।. We with K K^m V Dc P^2. २ A K K^m V Dc °पत्नीभिरे°. B^h S^m °पत्नीभिरे°. R °पत्नीभिरैत्य. C पत्नीभिरे° changed to °पत्नीभिरे°. D पत्नीभिरै°. Cs पत्नीभिरैत्य. P P^2 J सहऽपत्नीभिः ।. ३ A R Cs °स्तविषां मादयंतां. B^h C D S^m °स्तविषा मादयंतां. V K K^m °स्तविषा मादयन्तां. Dc °स्तविषा मादयंतां changed to °स्तविषा मादयंतां. P तविषां ।. P^2 J तविषा ।. W[e] with Sâyaṇa and accentuate accordingly. ४ P^2 मादयैताम् ।. We with [...] P J.

दिभिः सह इमं यज्ञम् एत्य आगत्य मादयन्ताम् हविःस्वीकारेण तृप्ता भवन्तु ॥

[इति] सप्तमेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"त्वमग्ने व्रतपाः" इति सूक्तस्य दर्शस्य पूर्णमासस्य वा व्यतिक्रमे आज्यहोमे शान्तसमिदाधाने वा विनियुक्तम् । सूत्रितं हि कौशिकेन संहिताविधौ । "एतेनैवामावास्यो[1] व्याख्यातः । ऐन्द्राग्नोत्र द्वितीयो[2] भ-
"वति । तयोर्व्यतिक्रमे त्वमग्ने व्रतपा असि[१९. ५९] कामस्तदग्रे[१९.
"५२] इति शान्ताः" इति [कौ॰ १. ६] ॥

तत्र प्रथमा ॥

त्वमग्ने व्रतपा असि देव आ मर्त्येष्वा ।
त्वं यज्ञेष्वीड्यः ॥ १ ॥

त्वम् । अग्ने । व्रतऽपाः । असि । देवः । आ । मर्त्येषु । आ ।
त्वम् । यज्ञेषु । ईड्यः ॥ १ ॥

हे अग्ने त्वं व्रतपाः व्रतस्य कर्मणः पालयिता असि भवसि । मर्त्येषु मरणधर्मसु मनुष्येषु देवः द्योतमानः जाठराग्निरूपः [आ] अभिभवसि समन्ताद् व्याप्नोषि । द्वितीय आकारः आभिमुख्यार्थो वा । किं च यज्ञेषु दर्शपूर्णमासादिषु त्वमेव ईड्यः स्तोतव्यो भवसि ॥

द्वितीया ॥

यद् वो वयं प्रमिनाम व्रतानि विदुषां देवा अविदुष्टरासः ।
अग्निष्टद् विश्वादा पृणातु विद्वान्त्सोमस्य यो ब्राह्मणाँ आविवेश ॥ २ ॥

---

१ A B^{h} C देवा आ. D K K^{m} R V Cs देवा आ. Dc देव आ changed to देवा आ. P P^{3} J देवाः ।. P J आऽमर्त्येषु ।. P^{3} आ । मर्त्येषु ।. We with S^{m}. २ A B^{h} D S^{m} Cs विश्वादा. C Dc विश्वादा changed to विश्वादा. P P^{3} J विश्वऽअत् ।. We with C K K^{m} R V Dc P P^{3} J. No MS. reads °श्वमा° with the *Rigveda* and Sâyaṇa. ३ R S^{m} ब्राह्मणँ. Dc C ब्राह्मणां. We with A B^{h} K^{m} V Cs.

---

1 S' एतेनामावास्या व्याख्याता ऐंद्राग्नौत्र द्वितीया. We with *Kaus'ika* supported by Dârila. 2 So S'.

यत् । वः । वयम् । प्रऽमिनाम । व्रतानि । विदुषाम् । देवाः[1] । अविदुःऽतरासः[2] ।
अग्निः । तत् । विश्वऽअत् । आ । पृणातु । विद्वान् । सोमस्य । यः । ब्राह्मणान् । आऽविवेश ॥ २ ॥

हे देवाः विदुषाम् जानतां वः युष्माकं व्रतानि कर्माणि अविदुष्टरासः अत्यर्थं[1] कर्ममार्गम् अविद्वांसो वयं [यत्] प्रमिनाम प्रकर्षेण हिंसाम विनाशितवन्तः । ⧗"मीनातेर्निगमे" इति ह्रस्वः⧗ । तद् विश्वं* लुप्तकर्म विद्वान् जानानः अग्निः आ पृणाति* आपूरयति अविकलं करोति । योग्निः सोमस्य यष्टृत्वेन संबन्धिनो ब्राह्मणान् आविवेश आविष्टः अभिमुखं गतवान् भवति ॥

तृतीया ॥

आ देवानामपि पन्थामगन्म यच्छक्रवाम तदनु[3]प्रवोढुम् ।
अग्निर्विद्वान्त्स यजात् स इद्धोता सो[4]ऽध्वरान्त्स ऋतून् कल्पयाति ॥ ३ ॥

आ । देवानाम् । अपि । पन्थाम् । अगन्म । यत् । शक्रवाम । तत् । अनुऽप्रवोढुम् ।
अग्निः । विद्वान् । सः । यजात् । सः । इत् । होता । सः । अध्वरान् । सः । ऋतून् । कल्पयाति ॥ ३ ॥

देवानाम् यष्टव्यानां पन्थाम् पन्थानं येन देवान् प्राप्नोति तं पन्थानमपि आ अगन्म । तत्र प्रविष्टा इत्यर्थः । किमर्थम् । यद् वयम् अनुष्ठानं [शक्रवाम] शक्नुयाम तद् अनुष्ठानम् अनुक्रमेण प्रवोढुम् प्रापयितुं कर्तुम् देवानां पन्थानम् अनुगताः स्म इति । ⧗गमेर्लुङि च्लेर्लुकि "मो नो धातोः" इति मकारस्य नकारः । वहतेस्तुमुनि "सहिवहोरोदवर्णस्य" इति अवर्णस्य ओकारः⧗ । अथ सोग्निः विद्वान् तं पन्थानम् यजात् यजतु देवान् । सेत्*[2] स एव होता मनुष्या-

१ P देवाः ।. We with P² J. २ P P² J अविंऽदुस्तरासः ।. ३ So all our MSS. and Vaidikas, and not तदनुप्रवोढुम्. ४ C K^m R S^m V Dc Cs सोध्वरान्त्स. We with A B^h D.

1 S' अत्यर्थं°. 2 Sâyaṇa's text : सेदु होता for our स इद्धोता.

णाम् देवानाम् आह्वाता वा स एव अध्वरान् हिंसारहितान् यज्ञान् [स] ऋतून् यज्ञकालांश्च कल्पयाति कल्पयतु ॥

[इति] सप्तमेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

वाङ्म आसन्नसोः प्राणश्चक्षुरक्ष्णोः श्रोत्रं कर्णयोः ।
अपलिताः केशा अशोणा दन्ता बहु बाह्वोर्बलम् ॥ १ ॥

वाक् । मे । आसन् । नसोः । प्राणः । चक्षुः । अक्ष्णोः । श्रोत्रम् । कर्णयोः ।
अपलिताः । केशाः । अशोणाः । दन्ताः । बहु । बाह्वोः । बलम् ॥ १ ॥

ऊर्वोरोजो जङ्घयोर्जवः पादयोः ।

---

१ All the saṁhitâ- and pada-MSS. give the five mantras (from वाङ्मे to उत् तिष्ठ). The *Sarvânukramaṇî* describes them. The *Panchapaṭalikâ* is not expected to notice them. Sâyaṇa omits them both from his text and from his commentary. His anuvâka is of 14 sûktas i.e. of four less than the eighteen found in the MSS. The verses omitted form four sûktas and make up the number eighteen. Our text is constituted chiefly on the basis of our MSS. with such corrections as are obviously necessary. The MSS. and Vaidikas are mostly corrupt. २ A °आस्यन्नसो, omitting the visarga. B^h C D K^m R S^m V Dc आस्यन्नसोः (S^m आस्यं नसोः). Cs आस्यन्नसो, omitting the visarga. P P^2 J आस्यम् । नसोः ।. ३ K K^m V Dc °रक्ष्योः. B^h C D R S^m Cs °रक्षोः. P अक्षोः ।. P^2 J अक्ष्योः ।. We with A.

४ B^h अपलिता केशा शोणदिता वहु वाह्वोर्बलं.

K K^m V Dc अपलिता केशा (Dc केशा) शोणदिता वहु वाह्वोर्बलं.

A C D R S^m Cs अपलिता केशा शोणदिता वहु (C वहु) वाह्वोर्बलं.

P P^2 J अपलिता । केशा (P^2 केशा)। शोणदिता । वह (P J बह)। बाह्वोः । बलम् ।.

५ B^h R ऊर्वोरोज जंघयोर्जवः पादयोः । प्रतिष्ठा (R प्रतिष्ठा) अरिष्टानि मे सर्वान्मातिपृष्टाः.

C Cs ऊर्वोरोज जंघयोर्जवः पादयोः । प्रतिष्ठा (Cs प्रतिष्ठा) अरिष्टानि मे सर्वान्मातिपृष्टा.

D ऊर्वोरोज जंघयोर्जवः पादयोः । प्रतिष्ठा अरिष्टानि मे सर्वान्माति पृष्टाः.

K^m V Dc ऊर्वोरोज जंघयोर्जवः पादयोः । प्रतिष्ठा अरिष्टानि मे सर्वान्मातिपृष्ठा.

S^m ऊर्वोरोज जंघयोर्जवः पादयोः । प्रतिष्टा अरिष्टानि मे सर्वात्मानिपृष्टाः.

P^2 ऊर्वोः । ओज । जंघयोः । जवः । पादयोः ॥ प्रतिऽस्था । अरिष्टानि । मे । सर्वान् । मा । अतिऽपृष्ठा ।.

P J ऊर्वोः । ओजः । जंघयोः । जवः । पादयोः ॥ प्रतिऽस्था । अरिष्टानि । मे । सर्वान् । मा (J मा)। अतिऽपृष्ठाः ।.

प्रतिष्ठा अरिष्टानि मे सर्वात्मानिभृष्टः ॥ २ ॥

ऊर्वोः । ओजः । जङ्घयोः । जवः । पादयोः ।

प्रतिऽस्था । अरिष्टानि । मे । सर्वा । आत्मा । अनिऽभृष्टः ॥ २ ॥

तनूस्तन्वा मे सहे[1] दतः सर्वमायुरशीय ।

स्योनं मे सीद पुरुः पृणस्व पवमानः[2] स्वर्गे[3] ॥ १ ॥

तनूः । तन्वा । मे । सहे । दतः । सर्वम् । आयुः । अशीय ।

स्योनम् । मे । सीद । पुरुः । पृणस्व । पवमानः । स्वःऽगे ॥ १ ॥

प्रियं मा कृणु देवेषु प्रियं राजसु मा कृणु ।

प्रियं[4] सर्वस्य पश्यत उत शूद्र उतार्ये ॥ १ ॥

प्रियम् । मा । कृणु । देवेषु । प्रियम् । राजऽसु । मा । कृणु ।

प्रियम् । सर्वस्य । पश्यतः । उत । शूद्रे । उत । आर्ये ॥ १ ॥

उत् तिष्ठ ब्रह्मणस्पते देवान् यज्ञेन बोधय ।

आयुः प्राणं प्रजां पशून्[5] कीर्तिं यजमानं च वर्धय ॥ १ ॥

---

१ V सहें. $\overset{m}{K}$ सहे १. $\overset{h}{B}$ C सहे having no figure. D R $\overset{m}{S}$ सहे ३. Dc सहे १. Cs सहेरदताः (i. e. सहे ३ दताः). P $\overset{2}{P}$ सहे ।. J सहें ।. P $\overset{2}{P}$ J दंताः ।. २ $\overset{h}{B}$ पवमान. We with A C D $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs. ३ Cs स्वर्गेः.

४ A D $\overset{m}{S}$ प्रियं सर्वस्य पश्यतोत शूद्र उतार्ये.
$\overset{h}{B}$ C प्रियं सर्वस्य पश्यतोत शूद्रमुतार्ये.
K $\overset{m}{K}$ V Dc प्रियं सर्वस्य पश्यतोत शूद्र उतार्ये.
R Cs प्रियं सर्वस्य पश्यतोत शूद्र उतार्ये.
P $\overset{2}{P}$ J प्रियम् । सर्वस्य । पश्यत (J पश्यतः changed to पश्यत) । उत । शूद्रम् । उत । आर्ये ।.

५ $\overset{h}{B}$ $\overset{m}{S}$ Dc Cs पशुं. C D R पशूं. $\overset{m}{K}$ V पशून्. P $\overset{2}{P}$ J पशुम् ।.

उत् । तिष्ठ । ब्रह्मणः । पते । देवान् । यज्ञेन । बोधय ।
आयुः । प्राणम् । प्रऽजाम् । पशून् । कीर्तिम् । यजमानम् । च । वर्धय ॥ १ ॥

"अग्ने समिधम्" इति सूक्तेन ब्रह्मचारिकर्तव्ये अग्निकार्ये प्रत्यृचं चतस्रः समिध आदध्यात् । सूत्रितं हि संहिताविधौ । "इदम् आपः प्र "वहत [७.९४.३] इति पाणी प्रक्षालयते । सं मा सिञ्चन्तु [७.३४] "इति त्रिः पर्युक्षति । अग्ने समिधम् आहार्षम् [१९.६४] इत्यादधाति "चतस्रः" [कौ॰ ७.८] इति ॥

तत्र प्रथमा ॥

अग्ने समिधमाहार्षं बृहते जातवेदसे ।
स मे श्रद्धां च मेधां च जातवेदाः प्र यच्छतु ॥ १ ॥

अग्ने । सम्ऽइधम् । आ । अहार्षम् । बृहते । जातऽवेदसे ।
सः । मे । श्रद्धाम् । च । मेधाम् । च । जातऽवेदाः । प्र । यच्छतु ॥ १ ॥

बृहते महते जातवेदसे जातानां वेदित्रे जातैः प्राणिभिर्ज्ञायमानाय जातधनाय वा अग्नये समिधम् समिन्धनसाधनं काष्ठम् आहार्षम् आहृतवान् अस्मि । सः समिधा समिद्धो जातवेदा अग्निः मे मह्यं श्रद्धां मेधां च अधीतवेदधारणां च प्र यच्छतु ददातु ॥

द्वितीया ॥

इध्मेन त्वा जातवेदः समिधा वर्धयामसि ।
तथा त्वमस्मान् वर्धय प्रजया च धनेन च ॥ २ ॥

---

१ J ब्रह्मणः ।. P ब्रह्मणः ।. We with P̊. २ A D R S̊ Cs अग्ने समिधमहा॰ B̊ अग्ने समिधमाह॰. K̊ V अग्ने समिधमाहा॰. K अग्नये समिधमाहा॰. Dc अग्ने समिधमाहा॰ changed to अग्ने समिधमाहा॰. P P̊ J अग्ने । सम्ऽइधम् । आ । अहार्षम् ।. We with C and P P̊ J. ३ P जातऽवेदः ।. We with P̊ J. ४ See foot-note 1, next page.

---

1 So S'. See note 3. 2 S' पर्युक्ष्यति. 3 S' अग्नये. Sâyaṇa's text also: अग्नये समिधम् &c. We with *Kaus'ika*. 4 S' जातमानाय.

इ॒ध्मेन॑ । त्वा॒ । जा॒त॒ऽवे॒द॒: । स॒म्ऽइधा॑ । व॒र्ध॒या॒म॒सि॒ ।
तथा॑ । त्वम् । अ॒स्मान् । व॒र्ध॒य॒ । प्र॒ऽजया॑ । च॒ । धने॑न । च॒ ॥ २ ॥

हे जातवेदस्त्वा त्वाम् इध्मेन इन्धनसाधनेन समिधा काष्ठेन वर्धयामसि प्रवृद्धं कुर्मः । तथा तेन प्रकारेण त्वम् अस्मान् समिदाधातॄन् प्रजया धनेन च वर्धय ॥ दीर्घम् आयुश्च मे कृणोतु करोतु । इति चरमः पादः परोक्षवादः । भवच्छब्दाध्याहारो वा ॥

तृतीया ॥

यद॑ग्ने॒ यानि॒ कानि॑ चि॒दा ते॒ दारू॑णि द॒ध्मसि॑ ।
सर्वं॒ तद॑स्तु मे शि॒वं तज्जु॑षस्व यविष्ठ्य ॥ ३ ॥

यत् । अ॒ग्ने॒ । यानि॑ । कानि॑ । चि॒त् । आ । ते॒ । दारू॑णि । द॒ध्मसि॑ ।
सर्व॑म् । तत् । अ॒स्तु॒ । मे॒ । शि॒वम् । तत् । जु॒ष॒स्व॒ । य॒वि॒ष्ठ्य॒ ॥ ३ ॥

हे अग्ने ते तुभ्यं यानि कानि चिद् दारूणि यज्ञियानि अयज्ञियानि वा काष्ठानि यद् आ दध्मसि आदध्मः तत् सर्वं मे मम शिवम् श्रेयःप्रदम् अस्तु भवतु । हे यविष्ठ युवतम । ꣳ“स्थूलदूरयुव°” इति युवशब्दस्य यणादिलोपःꣳ । तादृश अग्ने तत् आहितं काष्ठजातं जुषस्व सेवस्व ॥

चतुर्थी ॥

ए॒तास्ते॑ अग्ने स॒मिध॒स्त्वमि॒द्धः स॒मिद् भ॑व ।

---

१ A B̊ C D K K̊ R S̊ V P P̊ J दारुणि दध्मसि. We with Sâyaṇa and the *Rigveda*. २ D K̊ V Dc and Sâyaṇa's text: यविष्ठ. P यविष्ठ्य ।. R Cs °स्व यविष्ठ्य. We with B̊ C S̊ P J. ३ A B̊ V °स्त्वामिद्धं सोस॒मिद्धवः. C °स्त्वामिद्धं सोस॒मिद्धव. D R °स्त्वामिद्धं सोस॒मिद्धव. K K̊ °स्त्वामिद्धसोस॒मिद्धव. S̊ °स्त्वा विद्धं सोस॒मिद्धव. Dc °स्त्वामिद्धांसोस॒मिद्धव changed to °स्त्वामिद्धसोस॒मिद्धव. Cs °स्त्वामिद्धंसोस॒मिद्धव. Do the corrected read-

---

1 Sâyaṇa's text adds: दीर्घमायुः कृणोतु मे after धनेन च. A B̊ C R K K̊ V Cs omit the portion. Dc read the words (दीर्घमायुः कृणोतु मे) once but has subsequently cancelled them. S̊ has afterwards added them in its margin. P P̊ J know nothing about them. D is the only MS. that gives them.

आयुरस्मासु धेह्यमृतत्वमाचार्याय ॥ ४ ॥

एताः । ते । अग्ने । सम्ऽइधः । त्वम् । इद्धः । सम्ऽइत् । भव ।
आयुः । अस्मासु । धेहि । अमृतऽत्वम् । आऽचार्याय ॥ ४ ॥

हे अग्ने ते तुभ्यम् एताः समिध आहृताः । ताभिः समिद्भिस्त्वम् इद्धः प्रज्वलितो भव । ततः अस्मासु समिध आहितवत्सु आयुः जीवनं धेहि । आचार्याय अस्मदुपाध्यायाय उपनयनकर्त्रे गायत्रीप्रदात्रे वेदाध्यापकाय अमृतत्वम् अविनाशं च धेहि प्रयच्छ ॥

[इति] सप्तमेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

"हरिः सुपर्णः" "अयोजालाः" "पश्येम शरदः" इति एकर्चानां त्रयाणां सूक्तानां सूर्योपस्थाने लैङ्गिको विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

हरिः सुपर्णो दिवमारुहोर्चिषा ये त्वा दिप्सन्ति दिवमुत्पतन्तम् ।
अव तां जहि हरसा जातवेदोबिभ्यदुग्रोर्चिषा दिवमा रोह सूर्य ॥ १ ॥

हरिः । सुऽपर्णः । दिवम् । आ । अरुहः । अर्चिषा । ये । त्वा । दिप्सन्ति ।
दिवम् । उत्ऽपतन्तम् ।

---

ing of Dc, the recitals of K $\overset{m}{K}$ and the original reading of Cs and the °सो समि° of all our authorities point to some such reading as ताभिर्वसो समिद्धव ? P $\overset{2}{P}$ J त्वाम् । इत् । हंसः । सम्ऽइत् । भव ।. Sâyaṇa's text °स्त्वमिंद्रः समिद्भव. We read त्वमिद्धः with Sâyaṇa. Comparing the pada-pâṭha with the saṁhitâ we may say that the present pada-pâṭha is more modern than the date when the saṁhitâ of the nineteenth Kâṇḍa became corrupted.

१ A धेह्यमृतत्वमा°. $\overset{h}{B}$ धेह्यमृतमा°. D धेह्यमृतं त्वमा°. We with C K $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs. २ C D अवतां. R अवतान्. Cs अवतान्. We with $\overset{h}{B}$ $\overset{m}{K}$ $\overset{m}{S}$ V Dc. ३ $\overset{m}{S}$ जातवेदो बिभ्युदुग्र्यो°. A $\overset{h}{B}$ C D K $\overset{m}{K}$ R V Dc Cs जातवेदो बिभ्यंदुग्रो°. P $\overset{2}{P}$ J जातऽवेदः । बिभ्यंत् । उग्रः (J originally उग्र) ।. None of our saṁhitâ authorities have °दुग्रा°. We with Sâyaṇa, and accents accordingly.

---

1 The *Sarvânukramaṇî* as well as our MSS. and Vaidikas make this consist of eight mantras. The former remarks : पश्येमेत्यष्टौ सौर्याः प्राजापत्या गायत्र्य इति. See note 1 at page ५४६.

अव । तान् । जहि । हर॑सा । जातऽवेदः । अबिभ्यत् । उग्रः । अर्चिषा ।
दिव॑म् । आ । रोह । सूर्य ॥ १ ॥

हे सूर्य हरिः । तमो हरतीति हरिः । सुपर्णः सुपतनस्त्वम् अर्चिषा तेजसा दिवम् द्युलोकम् आरुहः । रोहतेर्लुङि "कृमृदृरुहिभ्यश्छन्दसि" इति च्लेरङ् । ङित्वाद् गुणाभावः । दिवम् द्युलोकम् उत्पतन्तम् उद्गच्छन्तं त्वा त्वां ये शत्रवः मन्देहादयो दिप्सन्ति दम्भितुं तिरस्कर्तुं प्रतिरोद्धुम् इच्छन्ति तान् प्रतिबन्धकान् शत्रून् हे जातवेदः जातैः प्राणिभिर्ज्ञायमान [यद्वा] जातानां प्राणिनां कर्माणि तत्कर्मफलं च जानन् । सायंकाले सूर्यस्याग्नावनुप्रवेशात् जातवेदःशब्देन सूर्यस्य व्यवहारः । तथाविध त्वं हरसा शत्रुनिर्हारकेण तेजसा अव जहि यथा अवस्तात् ते भवन्ति तथा घातयेत्यर्थः । ततः अबिभ्यत् शत्रुभ्यो भीतिम् अकुर्वन् उग्रः उद्गूर्णबलः सन् हे सूर्य अर्चिषा तेजसा दिवम् द्युलोकम् आ रोह आतिष्ठ ॥

[इति] सप्तमेऽनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

"अयोजालाः" इत्येकर्चस्य सूक्तस्य सूर्योपस्थाने लैङ्गिको विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

अयोजाला असुरा मायिनोऽयस्मयैः पाशैरङ्किनो ये चरन्ति ।
तांस्ते रन्धयामि हरसा जातवेदः सहस्रऋष्टिः सपत्नान् प्रमृणन् पाहि वज्रः ॥ १ ॥

अयःऽजालाः । असुराः । मायिनः । अयस्मयैः । पाशैः । अङ्किनः । ये । चरन्ति ।

१ See foot-note ३ on the previous page. २ A B[h] पाशैरङ्किनो. We with C D K[m] R S[m] V Dc Cs. ३ A सहस्रभृष्टिः. B[h] सहस्रदृष्टिः. C R S[m] V Cs सहस्रहृष्टिः. K[m] सहस्रहृष्टिः. D सहस्रहृष्टिः. Dc सहस्ररिष्टिः changed to सहस्रहृष्टिः. J °हृष्टिः ।. P °हृष्टि ।. P[2] °हृष्टिः ।. We with Sâyaṇa. ४ A K K[m] V Dc यांहि. P P[2] J याहि ।. We with B[h] C D R S[m] Cs.

1 S' तत्कर्माणिकर्मफलं for कर्माणि तत्कर्मफलं. 2 S' अवस्थात्ते for अवस्तात् ते.

तान् । ते । रन्धयामि । हरसा । जातऽवेदः । सहस्रऽऋष्टिः । सऽपत्नान् ।
प्रऽमृणन् । पाहि । वज्रः ॥ १ ॥

अयोजालाः । जालम् आनायः । अयोमयवागुरावन्तो मायिनः कुटिला ये असुराः सुरविद्वेषिणः अयस्मयैः पाशैः । "अयस्मयादीनि च्छन्दसि" इति भसंज्ञत्वेन निपातनात् पदसंज्ञानिबन्धनरुत्वाभावः । एतादृशैः पाशैः अङ्किनः लक्षणवन्तः पाशहस्ताश्चरन्ति । सत्कर्मकारिणो हिंसितुम् इति शेषः । तांस्तथाविधान् असुरान् हे जातवेदः ते तव हरसा तेजसा रन्धयामि । रध्यतिर्वशगमने इति यास्कः [नि॰ १०, ४०] । वशयामि । पुरुषव्यत्ययो वा । रन्धय वशयेति । स्वाधीनान् कृत्वा च सहस्रऋष्टिः । ऋष्टिरायुधविशेषः । सहस्रसंख्याकायुधविशेषयुक्तो वज्रः । अर्शआदित्वाद् मत्वर्थीयः अच् प्रत्ययः । वज्रवान् त्वं सपत्नान् शत्रून् प्रमृणन् प्रकर्षेण हिंसन् पाहि पालय अस्मान् उपस्थातॄन् ॥

[इति] सप्तमेनुवाकेऽष्टमं सूक्तम् ॥

"पश्येम शरदः शतम्" इति सूक्तस्य सूर्योपस्थाने लैङ्गिको विनियोगः ॥

तत्पाठस्तु ॥

पश्येम शरदः शतम् ॥ १ ॥	पश्येम । शरदः । शतम् ॥ १ ॥
जीवेम शरदः शतम् ॥ २ ॥	जीवेम । शरदः । शतम् ॥ २ ॥
बुध्येम शरदः शतम् ॥ ३ ॥	बुध्येम । शरदः । शतम् ॥ ३ ॥
रोहेम शरदः शतम् ॥ ४ ॥	रोहेम । शरदः । शतम् ॥ ४ ॥
पूषेम शरदः शतम् ॥ ५ ॥	पूषेम । शरदः । शतम् ॥ ५ ॥
भवेम शरदः शतम् ॥ ६ ॥	भवेम । शरदः । शतम् ॥ ६ ॥

१ See foot-note ३ on the previous page. २ See foot-note ४ on the previous page.
३ R^h C D K R S^m V Dc बुद्धेम. K^m बुत्धे॰. Cs बुधेम. P P^s बुद्धेम ।. J बुधेम ।. From here up to the end of the kâṇḍa the MS. P does not accentuate.

1 S' reads त before एतादृशैः. 2 S' वेशेति. 3 S' ॰युक्त॰ for ॰युक्तो.

भूयेम शरदः शतम् ॥ ७ ॥ भूयेम । शरदः । शतम् ॥ ७ ॥
[1]भूयसीः शरदः शतात् ॥ ८ ॥ [1]भूयसीः । शरदः । शतात् ॥ ८ ॥

हे सूर्य त्वां शरदः शतम् शतसंख्याकान् [2]संवत्सरान् पश्येम । अत एव शतं शरदो जीवेम । बुध्येम । ॥ व्यत्ययेन परस्मैपदम् ॥ । बुध्येमहि कार्यजातम् । रोहेम उत्तरोत्तरं प्ररूढाः प्रवृद्धा भवेम । पूषेम [शत]संवत्सरपरिमितकालपर्यन्तं पुष्टिं लभेमहि । ॥ पूष पुष्टौ । भौवादिकः ॥ । भवेम । भवनं संभवनम् । पुत्रादिप्रवाहेण संभूताः स्याम । भूयेम भूयास्म । इति भवनम् आशास्यते । ॥ आशीर्लिङि छान्दसी रूपसिद्धिः ॥ । भूयसीः न केवलं शतसंख्याकाः शरदः भूयसीः अधिकाः शरदः अनेककालपर्यन्तम् । ॥ "कालाध्वनोः०" इति सर्वत्र द्वितीया ॥ ॥

[इति] सप्तमेनुवाके नवमं सूक्तम् ॥

"अव्यसश्च" इति एकर्चं सूक्तं श्रौतस्मार्तसकलकर्मादौ जपेत् उपाकर्मणि च । सूत्रितं हि । "अभिजिति शिष्यान् उपनीय" इति प्रक्रम्य "अव्यसश्च [१९.६८.] इति जपित्वा सावित्रीम् ब्रह्म जज्ञानम् [४.१.१] इत्ये[3]काम् त्रिषप्तीयं [१.१] च पच्छो वाचयेत्" इति [कौ० १४.३] ॥

तत्पाठस्तु ॥

अव्यसश्च व्यचसश्च बिलं [4]वि ष्यामि मायया ।
ताभ्यामुद्धृत्य वेदमथ कर्माणि कृण्महे ॥ १ ॥

१ A C D R Cs भूयसी शरदः. K K^m V भूयासी शरदः. S^m भूयसी शरदः. Dc भूयसी शरदः changed to भूयासी शरदः. P P^2 J भूयसी ।. We with Sâyaṇa's text. २ So all our authorities. Sâyaṇa's text: शतम्. ३ A C R व्यचिसश्च. P P^2 विऽअंचसः ।. J विऽअचसः ।. We with B^h D K K^m S^m V Dc Cs. ४ B^h C K K^m R S^m V Cs बि. P P^2 विष्यामि ।. We with D Dc J. ५ B^h °मुद्धृत्य वेदमथ. S^m °मुद्धृत्यं वेदमथ. Cs °मुद्धृत्य वेदमथ. We with A C D K K^m R V Dc. ६ A R S^m कृण्महे. Dc कृण्महे changed to कृण्महे. We with B^h C D V Cs and P P^2 J.

1 Sâyaṇa's text does not divide this hymn into eight portions but gives it as one mantra. See note 1, page ५४३. 2 S′ repeats शरदः before संवत्सरान्. 3 S′ इत्येतेषा.

अव्यसः । च । व्यचसः । च । बिलम् । वि । स्यामि । मायया ।
ताभ्याम् । उत्ऽहृत्य । वेदम् । अथ । कर्माणि । कृण्महे ॥ १ ॥

व्यचसः । ॥ व्यचतिर्व्याप्तिकर्मा ॥ । व्याप्तस्य सर्वशरीरव्यापकस्य व्यानवायोः समष्टिरूपस्य अव्यसः अव्यचसः । ॥ वर्णलोपश्छान्दसः ॥ । अव्याप्तस्य व्यष्टिरूपस्य प्राणात्मकस्य वायोः । ॥ परस्परसमुच्चयार्थौ चकारौ । "व्यचेः कुटादित्वम् अनसीति वक्तव्यम्" इति पर्युदासाद् ङित्त्वाभावेन संप्रसारणाभावः ॥ । तयोर्बिलम् बिलवद्बिलं मूलाधारं मायया । कर्मनामैतत् । कर्मणा अभिभवनव्यापारेण वि ष्यामि विवृतं करोमि । ॥ स्यतिरुपसृष्टो विमोचने इति नैरुक्ताः [नि० १. १७] ॥ । शब्दं विवक्षोः पुरुषस्य प्रयत्नजनितवायुवशाद् मूलाधारे स्पन्दो भवतीति आगमिका आहुः "मूलाधारात् प्रथमम् उदितो यस्तु भावः पराख्यः" इति । ताभ्यां व्यानप्राणाभ्याम् । ॥ करणे तृतीया ॥ । वेदम् अक्षरात्मकमन्त्रसंघम् उद्धृत्य बिलरूपाद् मूलाधारात् परापश्यन्तीमध्यमावैखरीक्रमेण उद्गमय्य अथ अनन्तरं कर्माणि श्रौतानि स्मार्तानि च कृण्महे कुर्महे ॥ यद्वा अव्यचसः अव्याप्तस्य परिच्छिन्नस्य जीवात्मनः व्यचसः व्याप्तस्य परमात्मनश्च बिलम् उपलब्धिस्थानं हृदयं मायया अज्ञानेन वि ष्यामि विमुक्तं विरहितं करोमि । हृदये अज्ञानावृते सति कर्तव्याकर्तव्यविभागो न भवति । अतः कार्याकार्यविभागैक[1]ज्ञानपरिपन्थिनं मूढभावम् अपसारयामीत्यर्थः[2] । ताभ्यां जीवपरमात्मभ्यां वेदम् चिकीर्षित[3]कर्मविषयं ज्ञानम् उद्धृत्य संपाद्य अथ अनन्तरं कर्माणि नित्यनैमित्तिककाम्यानि कृण्महे कुर्महे । चिकीर्षितस्य कर्मणः स्वरूपम् तत्साधनकलापम् तदङ्गकलापम् तत्फलम् तत्कर्मप्रतिपादकमन्त्रब्राह्मणयोरर्थं च विदित्वा कर्मारब्धव्यम् इत्युक्तं भवति ॥

[इति] सप्तमेनुवाके दशमं सूक्तम् ॥

१ P P̊ J अविंऽअसः ।. २ See foot-note ३ on the previous page. ३ See foot-note ४ on the previous page.

1 S' °विभावेक°. 2 S' उप°. 3 S' चिकीर्षितं.

"जीवा स्थ" इति पञ्चमन्त्रात्मकेन सूक्तेन आयुष्कामः अद्भिराचम्य आत्मानम् अनुमन्त्रयेत । सूत्रितं हि । "शुद्धा न आपः[१२.१.३०] "इति निष्ठीव्य जीवाभिः[१९.६९,७०]आचम्य एहि जीवम्[४ २] "इत्याञ्जनमणिं बध्नाति" इति [कौ० ७.९] ॥

तत्पाठस्तु ॥

जीवा स्थ जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासम् ॥ १ ॥

जीवाः । स्थ । जीव्यासम् । सर्वम् । आयुः । जीव्यासम् ॥ १ ॥

उपजीवा स्थोप जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासम् ॥ २ ॥

उपऽजीवाः । स्थ । उप । जीव्यासम् । सर्वम् । आयुः । जीव्यासम् ॥ २ ॥

संजीवा स्थ सं जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासम् ॥ ३ ॥

सम्ऽजीवाः । स्थ । सम् । जीव्यासम् । सर्वम् । आयुः । जीव्यासम् ॥ ३ ॥

जीवला स्थ जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासम् ॥ ४ ॥

जीवलाः । स्थ । जीव्यासम् । सर्वम् । आयुः । जीव्यासम् ॥ ४ ॥

इन्द्र जीव सूर्य जीव देवा जीवा जीव्यासमहम् ।
सर्वमायुर्जीव्यासम् ॥ १ ॥

इन्द्र । जीव । सूर्य । जीव । देवाः । जीवाः । जीव्यासम् । अहम् ।
सर्वम् । आयुः । जीव्यासम् ॥ १ ॥

निगदव्याख्यातम् इदम् । इन्द्र जीव सूर्य जीव देवा जीवा इति मन्त्रे समाम्नाता इद्रसूर्यदेवाः संबोध्यन्ते । हे इन्द्रादयो यूयं जीवाः जीवनवन्तः

---

१ A B[h] C K K[m] R S[m] V Dc Cs उप जीवा स्थोप जी°. D उप जीवा स्थोप जी°. P[2] J उप । जीवाः । स्थ । उप । जीव्यासम् । (J जीव्यासम् changed to जीव्यासम् ।). P उप । जीवाः । स्थ । उप । जीव्यासम् ।. We with D and J. २ P wants accents. P[2] J जीव्यासम् ।. J once read जीव्यासम्. ३ A B[h] D K K[m] R V Cs संजीवा स्थ संजीव्यासं (Cs संजीव्यासं). C संजीवा स्थ संजीव्यासं. S[m] very corrupt in accents, reading संजीवा स्थ संजीव्यासं. Dc संजीवा स्थ संजीव्यासं changed to संजीवा स्थ संजीव्यासं. P[2] J सम्ऽजीवाः । स्थ । सम्ऽजीव्यासम् (J सम्ऽजीव्यासम् ।). ४ B[h] D S[m] इन्द्र जीव सूर्य जीव (S[m] जीव). C इन्द्र जीव सूर्य जीव. We with K K[m] R V Dc Cs.

आयुष्मन्तः स्थ भवथ । भवदनुग्रहाद् अहमपि जीव्यासम् जीवनवान् आयुष्मान् भूयासम् । अनेनाचमनकर्मणा इति विनियोगाद्[1] अवगम्यते । कतिपयकालावस्थानमपि जीवनं भवेद् इति तत्राह सर्वम् इति । सर्वं संपूर्णं शतसंवत्सरपरिमितम् आयुर्जीव्यासम् प्राणाय धारयेयम् । एवम् उत्तरे मन्त्रा व्याख्येयाः ॥ उपजीव्याः* । उपशब्दः अधिकार्थः । अधिकं जीवनवन्तः । उपजीवयन्ति संनिहितान् भजकान् आयुष्मतः कुर्वन्तीति वा उपजीव्याः ॥ संजीव्याः* समीचीनजीवनवन्तः जीवनकाले एकः क्षणोपि वैयर्थ्येन[2] न नीयते[3] किं तु परोपकारित्वेनेति आयुषः सम्यक्त्वम् ॥ जीवलाः जीवः प्राणधारणम् । ⌛ भावे घञ् । "सिध्मादिभ्यश्च" इति मत्वर्थीयो लच् ⌛ ॥ हे इन्द्र परमैश्वर्यसंपन्न सर्वेन्द्रियप्रकाशक त्वं जीव आयुष्मान् भव । हे सूर्य सर्वस्य प्रसवितस्त्वं जीव । हे देवाः इन्द्रसूर्यव्यतिरिक्ता अग्न्यादयो यूयं जीवाः । भवतेति अनुषक्तक्रियापदस्य बहुवचनान्तत्वेन परिणमनम् । युष्मत्प्रसादाद् अहम् आचमनकर्मकर्ता चिरकालपर्यन्तं प्राणान् धारयेयम् इति आयुराशास्यते ॥

[इति] सप्तमेनुवाके एकादशं सूक्तम् ॥

"स्तुता मया वरदा" इति एकर्चस्य सूक्तस्य अधीतस्य वेदस्य गायत्र्या वा उपस्थाने लैङ्गिको विनियोगो द्रष्टव्यः ॥

ऋक्पाठस्तु ।

स्तुता मया वरदा वेदमाता प्र चोदयन्तां पावमानी द्विजानाम् ।
आयुः प्राणं प्रजां पशुं कीर्तिं द्रविणं ब्रह्मवर्चसम् ।
मह्यं दत्त्वा व्रजत ब्रह्मलोकम् ॥ १ ॥

स्तुता । मया । वरदा । वेदऽमाता । प्र । चोदयन्ताम् । पावमानी । द्विजानाम् ।

---

१ A B^{h} C K K^{m} R वेदमाता प्रचोदयंतां. D वेदमाता प्रचोदयंतां. Dc वेदमाता प्रचोदयंतां changed to वेदमाता प्रचोदयंतां. Cs वेदमाता प्रचोदयंतां changed to वेदमाता प्रचोदयंतां. S^{m} वेदमाता प्रचोदयंतां. P^{2} J वेदऽमाता । प्रऽचोदयंताम् ।. P Cp the same except that they are not accented. २ A C D K^{m} S^{m} V पशूं. Cs पशु. Dc पशूं changed to पशून्. We with B^{h} R P P^{2} J and Sâyaṇa's text.

---

1 S' प्रविनियोगाद्. 2 S' वैयर्थेन. 3 S' नीयत इति.

आयुः । प्राणम् । प्रऽजाम् । पशुम् । कीर्तिम् । द्रविणम् । ब्रह्मऽवर्चसम् । मह्यम् । दत्त्वा । व्रजत । ब्रह्मऽलोकम् ॥ १ ॥

स्वानुष्ठितकर्मणो निरभिसंधिना सर्वार्थं फलाशासनं[1] स्वस्याविकलं भवतीत्यभिप्रायेण मन्त्रद्रष्टा ऋषिः स्वानुष्ठितवेदाध्ययनेन गायत्रीजपेन वा द्विजानाम् आयुरादिफलम् आशास्य तन्मध्यवर्तिनः स्वस्यापि फलं सिद्धवद् अनुवदति । मया वेदाध्यायकेन सावित्रीं जपता वा स्तुता अभिष्टुता स्वभ्यस्ता वरदा इष्टकामप्रदात्री पावमानी । पवमानः पापात् परिशोधकः सूत्रात्मा । "वायुरेव पवमानो दिशो हरित आविष्टः" इति ऐतरेयकश्रुतेः [ऐ० आ० २. १. १] । तत्प्रतिपादिका पावमानी वेदमाता वेदस्य ऋगादिरूपस्य माता सर्ववेदसारत्वेन मातृवत्प्रधानभूता सावित्री वेद एव वा माता मातृवद्धितकारित्वात् ।

वेद एव द्विजातीनां निःश्रेयसकरः परः ।

इति स्मृतेः । द्विजानाम् द्विजन्मनां ब्राह्मणानां त्रैवर्णिकानां वा आयुरादिफलानि प्र चोदयन्ताम् । ‡ पूजायां बहुवचनम् ‡ । प्रेरयतु प्रयच्छतु[2] । ब्रह्मवर्चसम् ब्रह्मणां वर्चः[3] ब्राह्मं तेजः । ‡ "ब्रह्महस्तिभ्यां वर्चसः" इति अच् समासान्तः ‡ । अथ मह्यं स्तोत्रे सर्वेषां फलप्रार्थकाय दत्त्वा आयुरादिकं फलं वितीर्य ब्रह्मलोकम् ब्रह्मणो लोकः सत्यलोकः ब्रह्मैव वा लोकः लोक्यमानं विद्वद्भिरनुभूयमानं परतत्त्वं व्रजत । इति प्रत्यक्षवादः । ‡ अत्रापि पूर्ववद् बहुवचनम् ‡ । शब्दावगम्यब्रह्माकारं परित्यज्य वाङ्मनसातीतार्थब्रह्मरूपा भवेति मन्त्रदर्शिना ऋषिणा साक्षात्कृतपरत्वेन उच्यते ॥

[इति] सप्तमेनुवाके द्वादशं सूक्तम् ॥

"यस्मात् कोशात्" इति एकर्चं सूक्तं सर्वेषु श्रौतस्मार्तकर्मसु ब्रह्मोत्थापनानन्तरं जपेत् । स्वाध्यायोत्सर्जनकर्मणि च अन्ते जपेत् । सूत्रितं हि कौशिकेन संहिताविधौ । "पौषस्यापरपक्षे त्रिरात्रं नाधीयीत तृती-

1 S' फलाशासने. 2 S' प्रगच्छतु. 3 S' ०वर्चसः.

"यस्याः प्रातः समासं संदिश्य यस्मात् कोशादित्यन्तः" इति [कौ० १४, ३] ॥

ऋक्पाठस्तु ॥

यस्मात् कोशादुदभराम वेदं तस्मिन्नन्तरव दध्म एनम् ।
कृतमिष्टं ब्रह्मणो वीर्येण तेन मा देवास्तपसावतेह ॥ १ ॥

यस्मात् । कोशात् । उत्ऽअभराम । वेदम् । तस्मिन् । अन्तः । अव । दध्मः । एनम् ।
कृतम् । इष्टम् । ब्रह्मणः । वीर्येण । तेन । मा । देवाः । तपसा । अवत । इह ॥ १ ॥

यस्मात् "अव्यसश्च व्यचसश्च" इति मन्त्रे प्रतिपादिताद् मूलाधाररूपाद् वा कोशात् कोशवत्कोशः यथा कोशाद् धनवस्त्ररत्नादिपूर्णाद् अपेक्षितं वस्तु आनीयते एवम् अस्य सर्ववर्णमन्त्रायतनत्वात् तत एवोंकार इति तत्त्वेन व्यपदेशः । वेदम् विदन्त्यनेन प्रत्यक्षाद्यविषयम् उपायम् इति वेदः । उक्तं हि ।

प्रत्यक्षेणानुमित्या वा यस्तूपायो न बुध्यते ।
एतं विदन्ति वेदेन तस्माद् वेदस्य वेदता ॥

इति । श्रौतस्मार्तसकलकर्मप्रतिपादकमन्त्रब्राह्मणरूपं वेदम् उदभराम उद्धृतवन्तः । कर्मानुष्ठानार्थम् उच्चारितवन्तः स्मः । ✻ "हृग्रहोर्भः०" इति भत्वम् ✻ । तस्मिन् पूर्वोक्ते स्थाने एनं येन कर्माण्यनुष्ठितानि तम् एतम् अन्वादिष्टं वेदम् अन्तः मध्ये अव दध्मः पुनः स्थापयामः । कर्मप्रयोगार्थं स्वमुखाद् उच्चारिता वर्णरूपा मन्त्रास्तथैव यदि निःसरेयुस्तर्हि उत्तरकाले मन्त्राभावेन कर्मानुष्ठानं न भवेद् इति पुनः पूर्वोक्त एव वेदोद्धरणापादानस्थाने वेदनिधानम् उक्तम् इत्यभिप्रायः । ब्रह्मणः

१ D °दुदभराम् वेदं. K K^m V Cs °दुदभराम वेदं. S^m कोशादुदभराम वेदं. Dc कोशादुदभराम वेदं changed to कोशादुदभराम वेदं. P^s J उत् ऽअभराम । वेदम् (J वेदम्)।. २ A B^h ऋतं°. C कृत° changed to ऋत°. We with D K K^m R S^m V Dc Cs.

1 S' दिशति for संदिश्य. 2 S' °दित्यंतत इति for °दित्यन्तः इति. 3 S' °स्थान एव.

देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यस्य परमात्मनो वीर्येण वीर्यरूपेण कर्मप्रतिपादकेन वा वेदेन कृतम् यत् कर्म ब्रह्मयज्ञादिकं निष्पादितम् इष्टम् यत् स्वाहावौषडादिशब्दैर्देवतार्थं हविः प्रत्तं तेन कृतेन इष्टेन च कर्मणा हे देवाः यूयम् इह कर्मलोके तपसा । तपःशब्देन फलं विवक्ष्यते । कर्मफलेन मा माम् अनुष्ठातारम् अवत रक्षत तर्पयत । कर्म अविकलं कृत्वा तत्फलेन मां संयोजयतेति यावत् । यद्वा तपसा कृच्छ्रानुष्ठितेन कर्मणा माम् अवत । अथ वा तपसा । तपः पर्यालोचनम् । तद्रूपेण तेन ब्रह्मणो वीर्येण मां संतर्पयतेति ॥

एकोनविंशे काण्डे सप्तमेनुवाके त्रयोदशं सूक्तम् ॥

सप्तमोनुवाकः समाप्तः ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्दं निवारयन् ।
पुमर्थांश्चतुरो देयाद् विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥

इति श्रीमद्राजाधिराजराजपरमेश्वरश्रीवीरहरिहरमहाराजसाम्राज्यधुरंधरेण सायणार्यविरचिते माधवीये अथर्ववेदसंहिताभाष्ये वेदार्थप्रकाशे एकोनविंशं काण्डं समाप्तम् ॥

श्रीविद्याशंकरार्पणम् अस्तु ॥

श्रीगणाधिपतये नमः ॥

यस्य निश्वसितं वेदा यो वेदेभ्योखिलं जगत् ।
निर्ममे तम् अहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥
शान्तिकं पौष्टिकं कर्म प्रायशः प्राक् प्रपञ्चितम् ।
विंशेथ ब्रह्मवर्ग्याणां शस्त्रयाज्यादि वर्ण्यते ॥

तत्र विंशे काण्डे नवानुवाकाः । तत्र प्रथमेनुवाके त्रयोदश सूक्तानि । तत्र प्रथमं सूक्तं तृचात्मकम् । तास्तिस्र ऋचः अग्निष्टोमादियज्ञेषु ब्राह्मणाच्छंसिपोत्रा[1]ग्नीध्राणां क्रमेण प्रातःसवनिक्यः प्रस्थितयाज्याः । सूत्रितं हि वैताने । "प्र[2]स्थितैश्चरिष्यन्नध्वर्युः संप्रेष्यति । होतर्यज प्रशास्त- "ब्राह्मणाच्छंसिन् पोतर्नेष्टरग्नीद् इति । इन्द्र त्वा वृषभं वयम् इति "ब्राह्मणाच्छंसी यजति । उत्तराभ्यां पोत्राग्नीध्रौ" इति [वै० ३.९] ॥

तत्र प्रथमा ॥

इन्द्रं त्वा वृषभं वयं सुते सोमे हवामहे ।
स पाहि मध्वो अन्धसः ॥ १ ॥

इन्द्रं । त्वा । वृषभम् । वयम् । सुते । सोमे । हवामहे ।
सः । पाहि । मध्वः । अन्धसः ॥ १ ॥

हे इन्द्र परमैश्वर्यगुणविशिष्ट । ॥इदि परमैश्वर्ये । ऋज्रेन्द्र° [उ० २.२८] इत्यादिना रन् प्रत्ययः । नित्वाद् आद्युदात्तः॥ । अथ वा इन्दौ सोमे निमित्तभूते सति द्रवति त्वरया गच्छतीति इन्द्रः । यद्वा इन्दवे सोमाय तत्पानार्थं द्र[3]वतीति वा इन्द्रः । सत्सु अन्येषु दधिपयःप्रभृतिषु द्रव्येषु सोमस्यातिशयेन प्रियत्वाद् उक्तव्युत्पत्तिरिन्द्रशब्द-

1 S′. °पोताग्नी°. 2 S′ प्रस्थितैश्चरिष्यंत्यध्वर्युः. 3 S′ द्रवत इति वा.

स्यात्र द्रष्टव्या । तादृश इन्द्र त्वा त्वाम् । ⧗ "आमन्त्रितं पूर्वम् अविद्यमानवत्" इति पूर्वस्य अविद्यमानवत्त्वेन पदात् परत्वाभावेपि अनुदात्तत्वादेशश्छान्दसः ⧗ । कीदृशं[1] त्वाम् । वृषभम् कामानां वर्षितारं[2] वयं यजमानाः सोमे सुते अभिषुते सति तत्पानार्थं हवामहे आह्वयामः । ⧗ ह्वेञ् स्पर्धायां शब्दे च । शपि "बहुलं छन्दसि" इति संप्रसारणम् ⧗ । स तादृशः अस्माभिराहूतस्त्वं मध्वः मधुररसस्य अन्धसः अन्नस्य सोमलक्षणस्य । एकदेशम् इति शेषः । अथ वा मध्वः मधु अन्धसः अन्धः अन्नं सोमलक्षणम् । ⧗ "क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति कर्मणः संप्रदानत्वात् "चतुर्थ्यर्थे बहुलं छन्दसि" इति षष्ठी ⧗ । पाहि पिब ॥

द्वितीया ॥

मरुतो यस्य हि क्षये पाथा दिवो विमहसः ।
स सुगोपातमो जनः ॥ २ ॥

मरुतः । यस्य । हि । क्षये । पाथ । दिवः । विऽमहसः ।
सः । सुऽगोपातमः । जनः ॥ २ ॥

हे विमहसः विशिष्टेन अतिशयितेन महसा तेजसा युक्ताः । देवेषु मध्ये एषाम् अतिशयितवीर्यत्वात् । हे मरुतः । म्रियन्ते प्राणिन एभिरिति मरुतः । प्राणात्मकस्य वायोर्निर्गमे सति प्राणिनां मृतिः प्रसिद्धैव । अथ वा म्रियन्त इति मरुतः । इन्द्रेण अदित्या उदरं प्रविश्य एकोनपञ्चाशद्धा खण्डितत्वात् तादृशा एतत्संज्ञया प्रसिद्धा देवा यूयं यस्य हि यस्य खलु यजमानस्य क्षये देवानां निवासस्थाने यागगृहे । ⧗ "क्षयो निवासे" इति आद्युदात्तत्वम् ⧗ । दिवः[3] द्योतमानाद् द्युलोकाद् अन्तरिक्षाद् आगत्य । ⧗ "ऊडिदम्०" इत्यादिना विभक्तेरुदात्तत्वम् ⧗ । पाथ पिबथ । सोमम् इति शेषः । स खलु जनः यजमानः सुगोपातमः अतिशयेन गोपायितृतमः लोके ये गोपायितारः स्वा-

---

1 S′ कीदृशं त्वा त्वाम्. 2 S′ वर्षयितारं. 3 S′ दिवः दिवो द्यो° for दिवः द्यो°.

श्रितरक्षकाः सन्ति तेषां मध्ये स एव श्रेष्ठतम इत्यर्थः । ॥गोपायतेः क्विपि अतोलोपयलोपौ॥ । यस्माद् एवं तस्माद् ममापि यज्ञगृहे सोमं पिबतेत्यभिप्रायः ॥

तृतीया ॥

उ॒क्षान्ना॑य व॒शान्ना॑य् सोम॑पृष्ठाय वे॒धसे॑ ।
स्तोमै॑र्वि॒धेमा॒ग्नये॑ ॥ ३ ॥

उ॒क्षऽअ॑न्नाय । व॒शाऽअ॑न्नाय । सोम॑ऽपृष्ठाय । वे॒धसे॑ ।
स्तोमैः॑ । वि॒धे॒म॒ । अ॒ग्नये॑ ॥ ३ ॥

उक्षः सेचनसमर्थो गौः अन्नं यस्य स तथोक्तः । तादृशाय तथा वशान्नाय । वशा वन्ध्या अजादिका सा अन्नं हविर्यस्य स वशान्नः । तस्मै । उक्षवशयोरग्नेरन्नत्वम् "अगोरुधाय" इत्येतं मन्त्रं व्याचक्षाणेन आश्वलायनेन उक्तम् । "एत एव म उक्षाणश्च ऋषभाश्च वशाश्च भवन्ति" इति [आश्व० गृ० १. १] । तथा सोमपृष्ठाय सोमः सोमरसः पृष्ठे उपरिदेशे मुखे यस्य स तादृशाय वेधसे विधात्रे सर्वस्य स्रष्ट्रे एवम् उक्तगुणविशिष्टाय अग्नये अङ्गनादिगुणविशिष्टाय देवाय अग्नये अन्न्यर्थम् । ॥"क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति चतुर्थी॥ । स्तोमैः स्तोत्रैः स्तुतिसाधनभूतैः शस्त्रादिभिः विधेम परिचरेम । ॥विध विधाने । तौदादिकः॥ ॥

इति प्रथमं सूक्तम् ॥

"मरुतः पोत्रात्" इत्याद्याश्चत्वार ऋतुप्रैषाः । तत्र आद्योत्तमाभ्यां पोता यजति । द्वितीयतृतीयाभ्याम् आग्नीध्रब्राह्मणाच्छंसिनौ । सूत्रितं हि । "सदस्युपविष्टा यथाप्रैषम् ऋतून् यजन्ति । मरुतः पोत्राद् इति प्रथमोत्तमाभ्यां पोता । द्वितीययाग्नीध्रः । तृतीयया ब्राह्मणाच्छंसी" इति [वै० ३. ९] ॥

---

1 S' ॰यजंते.

तत्र प्रथमः प्रैषः ॥

मरुतः पोत्रात् सुष्टुभः स्वर्कादृतुना सोमं पिबतु ॥ १ ॥

मरुतः । पोत्रात् । सुऽस्तुभः । सुऽअर्कात् । ऋतुना । सोमम् । पिबतु ॥ १ ॥

मरुतः एतन्नाम्ना प्रसिद्धा देवाः पोत्रात् पोतुः कर्म पोत्रम् तस्मात् । तत्कृताद् यागाद् इत्यर्थः । कीदृशात् । सुष्टुभः । स्तोभतिः स्तुतिकर्मा । शोभनस्तोभोपेतात् तथा स्वर्कात् सुष्ठु अर्च्यते देवः अनेनेति स्वर्कम् तस्मात् स्वर्चनात् । यद्वा सुष्टुभः । अत्र स्तोभशब्देन स्तोभोपेतं स्तोत्रम् उच्यते । शोभनस्तोत्रोपेतात् । स्वर्कात् । अर्च्यन्ते एभिरिति अर्का मन्त्राः । शोभनमन्त्रोपेतात् । शोभनशस्त्रोपेताद् इत्यर्थः । एवंभूतात् पोतुर्यागाद् ऋतुना सह सोमम् अभिषवादिसंस्कारोपेतं सोमरसं पिबतु पिबन्तु । वचनव्यत्ययः ॥

द्वितीयः ॥

अग्निराग्नीध्रात् सुष्टुभः स्वर्कादृतुना सोमं पिबतु ॥ २ ॥

अग्निः । आग्नीध्रात् । सुऽस्तुभः । सुऽअर्कात् । ऋतुना । सोमम् । पिबतु ॥ २ ॥

अग्निः अङ्गनादिगुणविशिष्टो देवः आग्नीध्रात् । अग्निम् इन्ध[1] इति अग्नीत् । स एव आग्नीध्रः एतन्नामा ऋत्विक् । तत्कर्मापि आग्नीध्रम् । यद्वा अग्नीधः कर्म आग्नीध्रम् । तस्माद् आग्नीध्रात् । शिष्टं पूर्ववद् व्याख्येयम् ॥

---

१ B $\overset{h}{B}$ C D $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs मरुतः पोत्रा°. P $\overset{2}{P}$ J Cp मरुतः । पोत्रात् ।. Sâyaṇa's text: मरुतः पोत्रात्सुष्टुभः स्वर्कादृतुना सोमं पिबतु. Does मरुतः point to an older reading पिबतु? २ B $\overset{h}{B}$ C D K $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs त्रिष्टुभः and P $\overset{2}{P}$ J Cp त्रिऽस्तुभः here and in the following mantras. We with Sâyaṇa. ३ B $\overset{h}{B}$ C D K $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs स्वर्गात् and P $\overset{2}{P}$ J Cp स्वःऽगात्, here and in the following mantras. We with Sâyaṇa. ४ B $\overset{h}{B}$ C D K $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs °राग्नीध्रा°. $\overset{2}{P}$ Cp आग्नीध्रात् ।. We with P J.

---

1 S' इंधत.

तृतीयः ॥

इन्द्रो ब्रह्मा ब्राह्मणात् सुष्टुभः स्वर्कादृतुना सोमं पिबतु ॥ ३ ॥

इन्द्रः । ब्रह्मा । ब्राह्मणात् । सुऽस्तुभः । सुऽअर्कात् । ऋतुना । सोमम् । पिबतु ॥ ३ ॥

इन्द्रः परमैश्वर्यादिगुणयुक्तो देवः स एव ब्रह्मा । बृहत्त्वाद् बृंहणत्वाच्च । इन्द्रस्य ब्रह्मात्मना स्तुतिः "इन्द्रो ब्रह्मेन्द्र ऋषिः" [ऋ० ८. १६.७] इत्यादिमन्त्रवर्णाद् अवगन्तव्या । ब्राह्मणात् । अत्र ब्राह्मणशब्देन ब्राह्मणाच्छंस्याख्य ऋत्विग् अभिधीयते । तत्कृतं कर्मापि ब्राह्मणम् इत्युच्यते । यद्वा अत्र ब्रह्मशब्देन ब्राह्मणाच्छंसी निर्दिश्यते । तत्कर्म शस्त्रयागलक्षणं ब्राह्मणम् तस्मात् । शिष्टं पूर्ववत् ॥

अथ चतुर्थः ॥

देवो द्रविणोदाः पोत्रात् सुष्टुभः स्वर्कादृतुना सोमं पिबतु ॥ ४ ॥

देवः । द्रविणःऽदाः । पोत्रात् । सुऽस्तुभः । सुऽअर्कात् । ऋतुना । सोमम् । पिबतु ॥ ४ ॥

द्रविणोदाः । द्रविणं हिरण्यादिलक्षणं धनं बलं वा । तद् ददातीति द्रविणोदाः एतन्नामको देवः । अस्य धनदातृत्वम् "द्रविणोदा ददातु नो वसूनि" [ऋ०१.१५.८] इत्यादिमन्त्रान्तरेषु धनप्रार्थनाविषयतया प्रसिद्धम् । ॥ द्रुदक्षिभ्याम् इनन् [उ०२.५०] इति इनन्प्रत्ययान्तो द्रविणशब्दः ॥ ॥

[इति] द्वितीयं सूक्तम् ॥

ज्योतिष्टोमादिषु प्रातःसवने ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे "आ याहि" इति पञ्च सूक्तानि विनियुक्तानि । तत्र "आ याहि सुषुमा हि ते" इत्याद्यौ

---

१ See note २ on mantra १. २ See note ३ on mantra १. ३ B B[h] C D K K[m] R S[m] V Dc Cs P P[3] J Cp पोत्रात्. ४ See note २ on mantra १. ५ See note ३ on mantra १.

---

1 S' वृहणत्वाच्च. 2 S' इत्यादौ.

तृचौ स्तोत्रियानुरूपौ । "अयमु त्वा विचर्षणे" इति सप्तर्चः "इन्द्र त्वा वृषभं वयम्" इति नवर्चश्च शंसनीयाः उक्थमुखम् इति व्यवह्रियन्ते । "उद्वेदभि" इति तिस्र ऋचः पर्यास इत्युच्यते । अत्रोत्तमा परिधानीया । सूत्रितं हि । "आ याहि सुषुमा हि ते[२०.३] आ नो याहि "सुतावतः[२०.४] इति स्तोत्रियानुरूपौ । अयमु त्वा विचर्षणे[२०.५] "इत्युक्थमुखम् । उद्वेदभि श्रुतामघम्[२०.७] इति पर्यासः । उत्तमा "परिधानीया । त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमाम् अन्वाह । अर्धर्चशस्य ऋगन्तं "प्रणवेनोपसंतनोति" इति [वै० ३.११] ॥

तत्र प्रथमा ॥

आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम् ।
एदं बर्हिः सदो मम ॥ १ ॥

आ । याहि । सुसुम । हि । ते । इन्द्र । सोमम् । पिब । इमम् ।
आ । इदम् । बर्हिः । सदः । मम ॥ १ ॥

हे इन्द्र [illegible]
अ[illegible]गुणविशिष्ट त्वम् आ याहि आगच्छ । किमर्थम् आगमनम् इति तत्राह । ते त्वदर्थं सोमं सुषुमा हि अभिषुतवन्तः खलु । षुञ् अभिषवे । "बहुलं छन्दसि" इति शपः श्लुः । "हि च" इति निघातप्रतिषेधः । सुषुमा हि त इत्यत्र छान्दसः सांहितिको दीर्घः । इमम् अभिषुतं सोमं पिब पानं कुरु । इदम् आस्तीर्णं बर्हिः आ सदः आसीद । लेटि अडागमे इतश्च लोपे च कृते रूपम् ॥

द्वितीया ॥

आ त्वा ब्रह्मयुजा हरी वहतामिन्द्र केशिना ।
उप ब्रह्माणि नः शृणु ॥ २ ॥

आ । त्वा । ब्रह्मऽयुजा । हरी इति । वहताम् । इन्द्र । केशिना ।
उप । ब्रह्माणि । नः । शृणु ॥ २ ॥

---

1 S' अन्वाहार्धर्चशः ऋगंतं. We with the *Vaitâna*.

हे इन्द्र त्वा त्वां ब्रह्मयुजा ब्रह्मयुजौ ब्रह्मणा मन्त्रेण रथे युज्यमानौ हरी अभिमतप्रदेशं प्रति आहरणशीलौ एतन्नामानावश्वौ । एताविन्द्रस्य प्रतिनियतौ । ⌛ हरी इन्द्रस्य लोहितोऽग्नेर्हरित आदित्यस्येत्यादि निरुक्तात् [निघ॰ १. १५] ⌛ । तावेव विशिनष्टि केशिनेति । केशिना केशिनौ प्रकृष्टैः केशैः स्कन्धवाल इत्यादिप्रदेशस्थैर्युक्तौ । अनेन तयोः प्रभूतशक्तिमत्त्वम् उक्तं भवति । तौ आ वहताम् आगमयताम् । तदर्थं नः अस्माकं ब्रह्माणि आह्वानसाधनान् मन्त्रान् उप शृणु । अथ वा आगत्य नः ब्रह्माणि स्तोत्राणि उप शृणु । ⌛ बृह बृहि वृद्धौ इत्यस्य बृंहेरम् नलोपश्च [उ॰ ४. १४५] इति मनिन्प्रत्यये नलोपे च कृते तत्संनियोगेन अमागमे च कृते ब्रह्मेति रूपम् ⌛ ॥

तृतीया ॥

ब्रह्माणस्त्वा वयं युजा सोमपामिन्द्र सोमिनः ।
सुतावन्तो हवामहे ॥ ३ ॥

ब्रह्माणः । त्वा । वयम् । युजा । सोमऽपाम् । इन्द्र । सोमिनः ।
सुतऽवन्तः । हवामहे ॥ ३ ॥

हे इन्द्र वयं यजमाना ब्रह्माणः ब्राह्मणाः । यद्वा ब्रह्माणः ब्राह्मणाच्छंसिनो वयम् । ⌛ ब्रह्मशब्दः पुंलिङ्गोन्तोदात्तः ⌛ । त्वा त्वां युजा । युज्यत इति युक् । स्तोतव्यदेवताहृदयस्पृशा स्तोत्रेण हवामहे आह्वयामः । कीदृशं त्वाम् । सोमपाम् सोमस्य पातारम् । इन्द्रस्य सोमपाने अतिशयितप्रियत्वाद् एवं विशेष्यते । कीदृशा वयम् । सोमिनः सोमवन्तः कृतसोमयागाः । अस्तु प्रस्तुते किमायातम् इति तत्राह । सुतावन्तः सोमानभिषुतवन्तः[1] सुतेन सोमेन युक्ता वा । अभिषवग्रहणादिसंस्कारैः संपादितसोमा इत्यर्थः । ⌛ छान्दसो दीर्घः ⌛ ॥

[इति] तृतीयं सूक्तम् ॥

"आ नो याहि" इति सूक्तस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

1 S' सोमाभिषुवंतः.

तत्र प्रथमा ॥

आ नो॑ याहि सु॒ताव॑तो॒ऽस्माकं॑ सुष्टु॒तीरुप॑ ।

पिबा॑ सु शि॑प्रि॒न्नन्ध॑सः ॥ १ ॥

आ । न॒ः । या॒हि॒ । सु॒तऽव॑तः । अ॒स्माक॑म् । सु॒ऽस्तु॒तीः । उप॑ ।

पिब॑ । सु । शि॒प्रि॒न् । अन्ध॑सः ॥ १ ॥

हे इन्द्र सुतावतः सूयते अभिषूयत इति सुतः सोमः । तद्वतः अभिषुतसोमान् नः अस्मान् प्रति । "शरादीनां च" इति मतुपि पूर्वपदस्य सांहितिको दीर्घः । आ याहि आगच्छ । तदेव विशिनष्टि । अस्माकं सुष्टुतीः शोभनाः स्तुतीः उपा याहि उपागच्छ । सोमे सुसंस्कृते कृते च शस्त्रे अवश्यम् आगच्छेत्यर्थः । आगत्य च हे सुशिप्रिन् शोभनहनूयुक्त । अनेन सोमपानोचितवक्त्रोपेतत्वम् उक्तं भवति । अथ वा शोभननासिकोपेत । अनेन सोमरसाघ्राणोचितनासायुक्तत्वम् उक्तं भवति । शिप्रे हनू नासिके वेति निरुक्तम् [नि० ६, १७] । तादृशं त्वम् अन्धसः अन्धः अन्नं सोमरसलक्षणम् अन्धस एकदेशं वा ग्रहेण धृतम् अंशं पिब पानं कुरु ॥

द्वितीया ॥

आ ते॑ सिञ्चामि कु॒क्ष्योरनु॒ गात्रा॒ वि धा॑वतु ।

गृ॒भा॒य जि॒ह्वया॒ मधु॑ ॥ २ ॥

आ । ते॒ । सि॒ञ्चा॒मि॒ । कु॒क्ष्योः । अनु॑ । गात्रा॑ । वि । धा॒व॒तु॒ ।

गृ॒भा॒य । जि॒ह्वया॑ । मधु॑ ॥ २ ॥

हे इन्द्र ते तव कुक्ष्योः । भागद्वयापेक्षया द्विवचनम् । कुक्षेरुभयोः पार्श्वयोः आ सिञ्चामि पूरयामि । सोमरसम् इति शेषः । अनेन दीयमानस्य सोमरसस्य कुक्ष्यवयवपूर्तिपर्यन्तम् अभिवृद्धिरुक्ता भवति । स च उदरस्थो गात्रा गात्राणि । अनेन गात्रशब्देन गात्रावयवा लक्ष्यन्ते ।

1 S' तादृशस्त्वम्.

सर्वाण्यङ्गानि हस्तपादादीनि वि धावतु तत्तन्नाडीषु सर्वत्र प्रवहतु । अतस्त्वं मधु मधुवत् स्वादुतरं सोमरसं जिह्वया रसनया गृभाय गृहाण । ॥ग्रहेः "छन्दसि शायजपि" इति श्नः शायजादेशः । संप्रसारणं च । "हृग्रहोर्भः॰" इति भत्वम् ॥ ॥

तृतीया ॥

स्वादुष्टे अस्तु संसुदे मधुमान् तन्वे३ तव ।
सोमः शमस्तु ते हृदे ॥ ३ ॥

स्वादुः । ते । अस्तु । सम्ऽसुदे । मधुऽमान् । तन्वे । तव ।
सोमः । शम् । अस्तु । ते । हृदे ॥ ३ ॥

हे इन्द्र संसुदे सम्यक् सुष्ठु दात्रे । अत्र सम् इत्यनेन दानस्य सुकरत्वम् अभिधीयते । सु इत्यनेन च दानविषयस्य धनादेः प्राशस्त्यं बहुत्वं च विवक्ष्यते । तादृशाय ते तुभ्यं मधुमान् माधुर्योपेतः सोमः अस्माभिर्दीयमानः स्वादुरस्तु स्वदनीयोस्तु । अनन्तरं च स सोमः तव तन्वे शरीराय । बलकार्यस्त्विति शेषः । अथ वा शम् अस्तु इत्येतद् अत्राप्यन्वेतव्यम् । तव शरीराय सुखकरं भवत्वित्यर्थः । तथा ते हृदे हृदयाय च शम् अस्तु मनसे सुखकरं भवतु । ॥स्वादुष्ट इति । "युष्मत्तत्तक्षुःष्वन्तःपादम्" इति सकारस्य षत्वम् । ततः ष्टुत्वम् ॥ ॥

इति चतुर्थं सूक्तम् ॥

"अयमु त्वा विचर्षणे" इति सप्तर्चस्य विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

अयमु त्वा विचर्षणे जनीरिवाभि संवृतः ।
प्र सोम इन्द्र सर्पतु ॥ १ ॥

अयम् । ऊं इति । त्वा । विऽचर्षणे । जनीःऽइव । अभि । सम्ऽवृतः ।
प्र । सोमः । इन्द्र । सर्पतु ॥ १ ॥

---

१ K °तन्वे १. We with BB̈CK̈DRS̈V.

हे इन्द्र विचर्षणे । विचर्षणिः पश्यतिकर्मा । हे विद्रष्टः इन्द्र जनीरिव जनय इव । ※विभक्तिव्यत्ययः※ । जनयन्त्यपत्यान्यास्विति जनिशब्दव्युत्पत्तिः । ता यथा पुत्रादिभिः अभितः संवृता वर्तन्ते एवं श्रयणद्रव्यैः अध्वर्युप्रभृतिभिर्वा अभि संवृतः अभित आच्छन्नोयं सोमः । उ इति पूरणः । त्वा त्वां प्र सर्पतु प्रगच्छतु । ※विचर्षण इति । विपूर्वात् कृष विलेखने इत्यस्मात् कृषेरादेश्च चः इति [उ० २, १०३] अनिप्रत्ययः आदेः ककारस्य चकारश्च※ ॥

द्वितीया ॥

तुविग्रीवो वपोदरः सुबाहुरन्धसो मदे ।
इन्द्रो वृत्राणि जिघ्नते ॥ २ ॥

तुविऽग्रीवः । वपाऽउदरः । सुऽबाहुः । अन्धसः । मदे ।
इन्द्रः । वृत्राणि । जिघ्नते ॥ २ ॥

अनया सोमस्य अतिशयितवीर्यसाधनत्वम् अभिधीयते । अन्धसः सोमलक्षणस्य अन्नस्य भक्षणेन मदे सति इन्द्रो देवः तुविग्रीवः । तुवीति बहुनाम । प्रभूतकन्धरः । भवतीति शेषः । ग्रीवाशब्दः स्कन्धस्योपलक्षकः । वृषवत् समृद्धस्कन्ध इत्यर्थः । तथा वपोदरः वपा यथा विस्तीर्णा भवति एवं विस्तृतोदरश्च भवति । तथा सुबाहुः शोभनबाहुः पृथुभुजश्च भवति एवं सोमपानेन अभिवृद्धगात्रः सन् पश्चाद् वृत्राणि वृत्रवद् आवरकान् शत्रून् जिघ्नते हिनस्ति इत्येवं सोमस्य महिमा ॥ यद्वा तुविग्रीवत्वादयः इन्द्रस्य स्वाभाविका धर्माः । उक्तलक्षण इन्द्रः सत्स्वपि तेषु अन्धसो मदे सत्येव वृत्राणि जिघ्नते इति सोमप्रशंसा ॥

तृतीया ॥

इन्द्र प्रेहि पुरस्त्वं विश्वस्येशान ओजसा ।
वृत्राणि वृत्रहं जहि ॥ ३ ॥

इन्द्र । प्र । इहि । पुरः । त्वम् । विश्वस्य । ईशानः । ओजसा ।
वृत्राणि । वृत्रऽहन् । जहि ॥ ३ ॥

हे इन्द्र विश्वस्य स्थावरजङ्गमात्मकस्य सर्वस्य ईशानः । अनेन इन्द्रस्य सर्वत्र प्रतिभटराहित्यम् उक्तं भवति । तादृशस्त्वं पुरः प्रेहि अस्माकं सेनायाः पुरतो गच्छ । गत्वा च हे वृत्रहन् वृत्रस्य एतन्नामकस्य असुरस्य हन्तः वृत्राणि अस्मदावरकान् शत्रून् जहि घातय । ॥"हन्तेर्जः" इति जभावः ॥ ॥

चतुर्थी ॥

दीर्घस्ते अस्त्वङ्कुशो येना वसु प्रयच्छसि ।
यजमानाय सुन्वते ॥ ४ ॥

दीर्घः । ते । अस्तु । अङ्कुशः । येन । वसु । प्रऽयच्छसि ।
यजमानाय । सुन्वते ॥ ४ ॥

हे इन्द्र ते अङ्कुशः । अङ्कुशवन्नम्राङ्गुलिको हस्तः अङ्कुश इत्युच्यते । स दीर्घोस्तु । प्रदानविषये संकोचरहितोस्त्वित्यर्थः । तमेव विशिनष्टि । येनाङ्कुशेन सुन्वते सोमाभिषवं कुर्वते सोमलक्षणस्य हविषो दात्रे यजमानाय वसु धनं प्रयच्छसि । स तादृशो दीर्घोस्तु ॥

पञ्चमी ॥

अयं त इन्द्र सोमो निपूतो अधि बर्हिषि ।
एहीमस्य द्रवा पिब ॥ ५ ॥

अयम् । ते । इन्द्र । सोमः । निऽपूतः । अधि । बर्हिषि ।
आ । इहि । ईम् । अस्य । द्रव । पिब ॥ ५ ॥

हे इन्द्र अधि बर्हिषि । अधिः सप्तम्यर्थानुवादी । आस्तीर्णे दर्भे निपूतः दशापवित्रेण नितरां शोधितः । उपलक्षणम् एतत् । ग्रहणश्रयणादिसंस्कारैः संस्कृतोयं सोमः ते त्वदर्थः । यस्मादेवं तस्माद् एहि आगच्छ । अस्मद्यज्ञं प्रतीति शेषः । आगमनविलम्बम् असहमान आह द्रवेति । त्वरया आगच्छेत्यर्थः । आगत्य च ईम् इदानीम् अस्य अमुं त्वदर्थं निपूतं सोमं पिब पानं कुरु ॥

षष्ठी ॥

शाचिगो शाचिपूजनायं रणाय ते सुतः ।
आखण्डल प्र हूयसे ॥ ६ ॥

शाचिगो इति शाचिऽगो । शाचिऽपूजन । अयम् । रणाय । ते । सुतः ।
आखण्डल । प्र । हूयसे ॥ ६ ॥

हे शाचिगो । शाचयः प्रत्यानेतुं शक्ता गावो यस्य स शाचिगुः । पणिभिरपहृतानां गवां प्रत्यानेतृत्वप्रसिद्धेः । तथा शाचिपूजन । पूज्यते एभिरिति पूजनानि स्तोत्राणि । शाचीनि शक्तानि स्तुत्यविषयगुणप्रकाशकानि स्तोत्राणि यस्य स शाचिपूजनः । तस्य संबोधनम् । ⧗ "आमन्त्रितं पूर्वम् अविद्यमानवत्" इति पूर्वस्य अविद्यमानवत्त्वेन पादादित्वान्निघाताभावः ⧗ । हे उक्तगुणविशिष्ट इन्द्र रणाय । ⧗ मकारलोपश्छान्दसः ⧗ । रमणाय रमणीयाय ते तुभ्यम् । यद्वा ते तव रणाय रमणाय क्रीडनाय अयं सोमः सुतः अभिषवादिना संस्कृतः । तस्मात् कारणात् हे आखण्डल आ समन्तात् खण्डयति शत्रून् इति आखण्डलः । शत्रुहिंसक इन्द्र त्वं प्र हूयसे प्रकर्षेण आह्वानविषयः करिष्यसे सोमपानार्थम् अस्माभिराहूयसे । ⧗ आखण्डलेति । आङ्पूर्वात् कडि खडि भेदने इत्यस्माच्चौरादिकाद्धातोः मङ्गेरलच् [उ० ५, ७०] इत्यत्र वाहुलकाद् अलच् प्रत्ययः । आमन्त्रिताद्युदात्तः ⧗ ॥

सप्तमी ॥

यस्ते शृङ्गवृषो नपात् प्रणपात् कुण्डपाय्यः ।
न्यस्मिन् दध्र आ मनः ॥ ७ ॥

यः । ते । शृङ्गऽवृषः । नपात् । प्रनपादिति प्रऽनपात् । कुण्डऽपाय्यः ।
नि । अस्मिन् । दध्रे । आ । मनः ॥ ७ ॥

हे शृङ्गवृषो नपात् शृङ्गवृण्नामा कश्चिद् ऋषिः तस्य न पातयति कुलम् इति नपात् पुत्रः । तस्य संबोधनम् । यद्वा शृङ्गवद् उन्न-

ता रश्मयः शृङ्गशब्देन उच्यन्ते । तैर्वर्षतीति शृङ्गवृड् आदित्यः । तस्य न पातयिता दिवि स्थापयिता इन्द्रः शृङ्गवृषो नपाद् इत्युच्यते । तादृश इन्द्र ते तव यः प्रसिद्धः [प्रणपात्] कुण्डपाय्यः कुण्डैः पातव्यः सोमो यस्मिन् क्रतौ स कुण्डपाय्यः क्रतुरस्ति । ⌛ "क्रतौ कुण्डपाय्यसंचाय्यौ" इति पिबतेः क्यप्प्रत्ययान्तत्वेन निपातितः ⌛ । अस्मिन् बहुसोमवति क्रतौ त्वं[1] मनो नि दध्रे धारयसि सर्वतः स्थापयसि । ⌛ दधातेर्लिटि "इरयो रे" इति रेभावः ⌛ ॥

[इति] पञ्चमं सूक्तम् ॥

"इन्द्र त्वा वृषभं वयम्" इति नंवर्चस्य सूक्तस्य प्रातःसवनशस्त्रे विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

इन्द्र॑ त्वा वृष॒भं व॒यं सु॒ते सोमे॑ हवामहे ।
स पा॑हि॒ मध्वो॒ अन्ध॑सः ॥ १ ॥

इन्द्र॑ । त्वा॒ । वृ॒ष॒भम् । व॒यम् । सु॒ते । सोमे॑ । ह॒वा॒म॒हे॒ ।
सः । पा॒हि॒ । मध्वः॑ । अन्ध॑सः ॥ १ ॥

व्याख्यातेयम् अनुवाकादौ ॥

द्वितीया ॥

इन्द्र॑ क्रतु॒विदं॑ सु॒तं सोमं॑ हर्य पुरुष्टुत ।
पिबा वृ॑षस्व॒ तातृ॑पिम् ॥ २ ॥

इन्द्र॑ । क्र॒तु॒ऽविद॑म् । सु॒तम् । सोम॑म् । ह॒र्य॒ । पु॒रु॒ऽस्तु॒त॒ ।
पिब॑ । आ । वृ॒ष॒स्व॒ । त॒तृ॑पिम् ॥ २ ॥

हे पुरुष्टुत पुरुभिर्बहुभिर्यजमानैः स्तुत बहुप्रकारं स्तुत वा हे इन्द्र क्रतुविदम् क्रतोर्यागस्य लम्भकं निष्पादकं सुतम् अभिषवादिना संस्कृतम् इमं सोमं हर्य कामय । ⌛ हर्य गतिकान्त्योः इत्यस्य लोटि रूपम् ।

1 S' तव for त्वं. 2 The *Sarvānukramaṇī* begins this hymn with इन्द्र क्रतुविदं (2) instead of with इन्द्र त्वा वृषभं वयं, and makes it and the preceding hymn consist of eight mantras each, being supported in this by P P̈ J Cp.

निघातः ⧗ । कामयित्वा च ततृपिम् तर्पकं प्रीणयितारम् इमं सोमं पिब पानं कुरु । तदेव विशिनष्टि । आ वृषस्व जठरे सिञ्च । यथा जठरकुहरस्य अत्यन्तं सर्वतः पूर्तिर्भवति तथा कुर्वित्यर्थः । ⧗ ततृपिम् । तृप प्रीणने इत्यस्मात् "छन्दसि सदादिभ्यो दर्शनात्" इति क्विन् । तस्य लिङ्वद्भावाद् द्विर्वचनादि । संहितायाम् "अन्येषामपि दृश्यते" इत्यभ्यासस्य दीर्घः । नित्त्वाद् आद्युदात्तः ⧗ ॥

तृतीया ॥

इन्द्र प्र णो धितावानं यज्ञं विश्वेभिर्देवेभिः ।
तिर स्तवान विश्पते ॥ ३ ॥

इन्द्र । प्र । नः । धितऽवानम् । यज्ञम् । विश्वेभिः । देवेभिः ।
तिर । स्तवान । विश्पते ॥ ३ ॥

हे स्तवान । ⧗ कर्मणि कर्तृप्रत्ययः ⧗ । स्तूयमान हे विश्पते विशो देवविशो मरुतः तेषां स्वामिन् । यद्वा विशां प्रजानां सर्वासां पते हे इन्द्र नः अस्माकं धितावानम् धितं धानं तद्वन्तं सोमस्य निधानवन्तम् । ग्रहादिभिर्गृहीतसोमम् इत्यर्थः । ⧗ "छन्दसीवनिपौ०" इति मत्वर्थीयो वनिप् ⧗ । उक्तलक्षणं यज्ञं विश्वेभिः सर्वैर्यष्टव्यैः देवेभिः देवैः सह प्र तिर वर्धय । हविःस्वीकारेणेति शेषः । ⧗ तरतेर्व्यत्ययेन शः । प्रत्ययस्वरः । प्र ण इति । "उपसर्गाद् बहुलम्" इति संहितायां णत्वम् ⧗ ॥

चतुर्थी ॥

इन्द्र सोमाः सुता इमे तव प्र यन्ति सत्पते ।
क्षयं चन्द्रास इन्दवः ॥ ४ ॥

इन्द्र । सोमाः । सुताः । इमे । तव । प्र । यन्ति । सत्ऽपते ।
क्षयम् । चन्द्रासः । इन्दवः ॥ ४ ॥

हे सत्पते सतां यजमानानां पालक इन्द्र सुताः अभिषुताः चन्द्रासः

चन्द्रा आह्लादकारिण इन्दवः क्लिन्ना रसात्मका इमे हूयमानाः सोमाः तव क्षयम्। क्षियन्ति निवसन्ति अत्रेति क्षयो निवासस्थानम्। तव जठरम् इत्यर्थः। ⧗"क्षयो निवासे" इति आद्युदात्तत्वम्⧗। प्र यन्ति गच्छन्ति। ⧗इन्दव इति। उन्देरिच्चादेः [उ० १, १२] इति उप्रत्ययः। निदित्यनुवृत्तेराद्युदात्तः⧗॥

पञ्चमी॥

दधिष्वा जठरे सुतं सोममिन्द्र वरेण्यम्।
तव द्युक्षास इन्दवः॥ ५॥

दधिष्व। जठरे। सुतम्। सोमम्। इन्द्र। वरेण्यम्।
तव। द्युक्षासः। इन्दवः॥ ५॥

हे इन्द्र वरेण्यम् वरणीयं स्पृहणीयं सुतम् अभिषुतम् इमं सोमम् अस्माभिर्हूयमानं जठरे दधिष्व धारय। ⧗दधातेर्लोटि रूपम्। "आगमा अनुदात्ताः" इति इटोनुदात्तत्वात् प्रत्ययस्वरः⧗। सोमानाम् इन्द्रस्य असाधारणं स्वत्वम् आह। द्युक्षासः दीप्तिमन्तो दीप्तिनिवासस्थानभूता इन्दवः सोमाः तव। असाधारणस्वभूता इति शेषः॥

षष्ठी॥

गिर्वणः पाहि नः सुतं मधोर्धाराभिरज्यसे।
इन्द्र त्वादातमिद् यशः॥ ६॥

गिर्वणः। पाहि। नः। सुतम्। मधोः। धाराभिः। अज्यसे।
इन्द्र। त्वाऽदातम्। इत्। यशः॥ ६॥

हे गिर्वणः गीर्भिर्वननीय संभजनीय इन्द्र। ⧗वन षण संभक्तौ इत्यस्माद् असुन्। गिर उपधाया दीर्घाभावश्छान्दसः। "आमन्त्रितस्य च" इति षाष्ठिकम् आद्युदात्तत्वम्⧗। नः अस्माकं संबन्धिनं सुतम् अभिषुतं सोमं पाहि पिब। अहूयमानस्य कथं पानप्रसक्तिरित्य-

1 S' अधारणस्वत्वम् for असाधारणं स्वत्वम्.

त्राह । मधोर्धाराभिरिति । यस्माद् मधोः मधुरस्य सोमस्य धाराभिः अज्यसे आर्द्रीक्रियसे । हूयस इत्यर्थः । अपेक्षितस्य फलस्य अभावे होमस्य का प्रसक्तिरित्यत्राह । हे इन्द्र त्वादातमित् त्वया दातव्यमेव यशः अन्नम् । अस्तीति शेषः । "अस्ति त्वादातम् अद्रिवः" इत्यमुं मन्त्रभागं व्याचक्षाणेन यास्केन त्वया नस्तद् दातव्यम् [नि० ४. ४] इति हि त्वादातशब्दो व्याख्यातः । यद्वा त्वादातम् त्वया शोधितं यशोस्ति । ⧖ दैप् शोधने । सत्यपि पकारे "नानुबन्धकृतम् अनेजन्तत्वम्" इत्येजन्त एवायम् । ततः "आदेचः०" इति आत्वम् । अस्मात् कर्मणि क्तः । "दाधा घ्वदाप्" इत्यत्र अदाप् इति प्रतिषेधेन घुसंज्ञाया अभावाद् "दो दद् घोः" इति दद् आदेशो न भवति । त्वेति युष्मच्छब्दस्य तृतीया । "कर्तृकरणे कृता बहुलम्" इति समासः । "तृतीया कर्मणि" इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरः ⧖ ॥

सप्तमी ॥

अ॒भि द्यु॒म्नानि॑ व॒निन॒ इन्द्रं॑ सचन्ते॒ अक्षि॑ता ।
पी॒त्वी सोम॑स्य वावृधे ॥ ७ ॥

अ॒भि । द्यु॒म्नानि॑ । व॒निनः॑ । इन्द्र॑म् । स॒च॒न्ते॒ । अक्षि॑ता ।
पी॒त्वी । सोम॑स्य । व॒वृ॒धे॒ ॥ ७ ॥

[वनिनः देवान् संभजमानस्य यजमानस्य] द्युम्नानि द्योतमानान्यन्नानि सोमलक्षणानि । ⧖ द्युम्नं द्योततेर्यशो वान्नं वेति यास्कः [नि० ५. ५] ⧖ । द्युम्नानि विशेष्यन्ते । [अक्षिता] अक्षितानि अक्षीणानि अतिप्रभूतानि इन्द्रं देवम् अभि सचन्ते अभितः संगच्छन्ते । स च इन्द्रः सोमस्य प्रभूतस्य । अंशम् इति शेषः । अथ वा सोमस्य सोमं पीत्वी पीत्वा । ⧖ पा पाने इत्यस्मात् क्त्वाप्रत्ययस्य "स्नात्व्यादयश्च" इति निपातनात् त्वीभावः । "घुमास्थागापा०" इत्यादिना ईत्वम् । प्रत्ययस्वरः ⧖ । वावृधे प्रवृद्धो भवति ॥

1 S′ या for त्वया. 2 S′ omits the text from द्युम्नानि and that part of the commentary which is conjecturally restored and enclosed in brackets.

अष्टमी ॥

अर्वावतो न आ गहि परावतश्च वृत्रहन् ।
इमा जुषस्व नो गिरः ॥ ८ ॥

अर्वाऽवतः । नः । आ । गहि । पराऽवतः । च । वृत्रऽहन् ।
इमाः । जुषस्व । नः । गिरः ॥ ८ ॥

हे वृत्रहन् वृत्रस्य हन्तरिन्द्र नः अस्मान् यजमानान् अर्वावतः अर्वाचीनाद् अन्तिकाद् देशाद् आ गहि आगच्छ । तथा परावतः दूरदेशाच्च नः आ गहि आगच्छ । ⌛ "उपसर्गाच्छन्दसि धात्वर्थे" इति वतिप्रत्ययः । प्रत्ययस्वरः ⌛ । आगत्य च नः अस्माकम् [इमा] गिरः स्तुतिरूपा वाचो जुषस्व सेवस्व ॥

नवमी ॥

यदन्तरा परावतमर्वावतं च हूयसे ।
इन्द्रेह तत आ गहि ॥ ९ ॥

यत् । अन्तरा । पराऽवतम् । अर्वाऽवतम् । च । हूयसे ।
इन्द्र । इह । ततः । आ । गहि ॥ ९ ॥

हे इन्द्र परावतम् परावद् दूरस्थानं तथा अर्वावतं च संनिहितस्थानं च यत् यस्मिन् अन्तरा तयोरन्तरालदेशे । ⌛ उभयत्र "अ[न्तरा]न्तरेणयुक्ते" इति द्वितीया ⌛ । तत्र हूयसे सम्यग् इज्यसे ततः तस्माद् देशात् परावतः अर्वावतश्च सकाशाद् इह अस्मद्यागदेशं प्रति आ गहि आगच्छ ॥

[इति] षष्ठं सूक्तम् ॥

"उद्वेदभि" इति तृचस्य ब्राह्मणाच्छंसिनः प्रातःसवने विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

उद्वेदभि श्रुतामघं वृषभं नर्यापसम् ।

अस्तारमेषि सूर्य ॥ १ ॥

उत् । घ । इत् । अभि । श्रुतऽमघम् । वृषभम् । नर्यऽअपसम् ।

अस्तारम् । एषि । सूर्य ॥ १ ॥

हे सूर्य त्वं श्रुतामघम् । मघम् इति धननाम । श्रुतं विख्यातं स्तोतृभ्यो यष्टृभ्यश्च दातव्यं धनं यस्यासौ श्रुतमघः तम् । सत्यपि श्रुतधनत्वे दानाभावे प्रयोजनाभावाद् उच्यते वृषभम् इति । अभिमतस्य धनस्य वर्षकम् इत्यर्थः । तथा नर्यापसम् नरेभ्यो हितं नर्यम् अपः कर्म यस्यासौ नर्यापाः तम् । "तस्मै हितम्" इति यत् । बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरः । स्वसेवकानाम् इष्टप्राप्त्यनिष्टपरिहारविषयकर्मवन्तम् इत्यर्थः । तथा अस्तारम् शत्रूणां निरसितारम् । असु क्षेपणे । तृनि "रधादिभ्यश्च" इति इड्विकल्पः । एवंमहानुभावम् इन्द्रम् अभिलक्ष्य[1] उद्वेदेषि । घेति प्रसिद्धौ । उदेषि ऊर्ध्वं गच्छसि उदयसि । सूर्योदयाभावे इन्द्रस्य सोमलक्षणहविःप्रदानासंभवाद् उक्तलक्षणम् इन्द्रं प्रति उदेषीत्युच्यते ॥

द्वितीया ॥

नव यो नवतिं पुरो बिभेद बाह्वोजसा ।

अहिं च वृत्रहावधीत् ॥ २ ॥

नव । यः । नवतिम् । पुरः । बिभेद । बाहुऽओजसा ।

अहिम् । च । वृत्रऽहा । अवधीत् ॥ २ ॥

य इन्द्रः शम्बरस्यासुरस्य नव नवतिं च पुरः नवोत्तरनवतिसंख्याका मायानिर्मिताः पुरीः । "पङ्क्तिविंशति°" इत्यादिना तिंप्रत्ययान्तो निपातितः । बाह्वोजसा बाहुबलेन अन्यनैरपेक्ष्येणैव बिभेद भिन्नवान् नाशितवान् । तथा च मन्त्रान्तरम् । "दिवोदासाय नवतिं च नवेन्द्रः पुरो व्यैरच्छम्बरस्य" इति [ऋ° २. १९. ६] । किं च वृत्रहा । वृत्रशब्दः शत्रुसामान्यवचनः । "वृत्राणि वृत्रहं जहि" [२०. ५. ३]

1 S' अभिलष्य. 2 S' क्लि°.

"इन्द्रो वृत्राणि जिघ्नते" [२०.५.२] इत्यादौ तथा दर्शनात् । वृत्राणां शत्रूणां हन्ता इन्द्रः अहिं च । अयति गच्छतीत्यहिर्मेघः । ⌛अहिरयनाद् एत्यन्तरिक्षे इति निरुक्तम् [नि० २.१७]⌛ । अथ वा आगत्य हन्तीत्यहिर्वृत्रः । ⌛हन हिंसागत्योः । आङि श्रिहनिभ्यां ह्रस्वश्च [उ० ४.१३७] इति आङ्पूर्वाद् इञ् प्रत्ययः । वातेर्डित् [उ० ४.१३३] इत्यनुवर्तनात् डिद्वद्भावः आङो ह्रस्वश्च । ञित्वाद् आद्युदात्तः⌛ । तम् अवधीत् हतवान् । स न इत्युत्तरत्र संबन्धः ॥

तृतीया ॥

स न॒ इन्द्रः॑ शि॒वः सखाश्वा॑व॒द् गोम॒द् यव॑मत् ।
उ॒रुधा॑रेव दोहते ॥ ३ ॥

सः । न॒ः । इन्द्रः॑ । शि॒वः । सखा॑ । अश्व॑ऽवत् । गोऽम॑त् । यव॑ऽमत् ।
उ॒रुधा॑राऽइव । दो॒ह॒ते॒ ॥ ३ ॥

स पूर्वोक्तगुणविशिष्ट इन्द्रः नः अस्माकं शिवः सुखकारी सखा मित्रभूतः । तादृश इन्द्रः अश्वावत् अश्वैर्बहुभिरुपेतं गोमत् बह्वीभिर्गोभिरुपेतं यवमत् । यवो धान्यविशेषः । बहुभिर्यवैर्युक्तं धनम् उरुधारेव प्रभूतधारायुक्ता बहुक्षीरा गौरिव दोहते सा यथा सर्वेषां तर्पणसमर्थं बहु क्षीरं दुग्धे एवं सर्वजनतृप्तिसाधनम् अश्वाद्युपेतं धनं दुग्धाम् प्रयच्छतु । ⌛बाहुलकात् शपो लुगभावः । लेटि वा अडागमः⌛ ॥

[इति] सप्तमं सूक्तम् ॥

"इन्द्र क्रतुविदम्" इत्येषा आद्या ऋक् ब्राह्मणाच्छंसिनः शस्त्रयाज्या । उक्तं हि । "उक्थसंपदः परिधानीयोत्तरा याज्या" इति [वै० ३.११] ॥

"एवा पाहि" इत्याद्यास्तिस्र ऋचस्तेषामेव ब्राह्मणाच्छंस्यादीनां त्रयाणाम् ऋत्विजां क्रमेण माध्यंदिनसवनिक्यः प्रस्थितयाज्याः । तथा च वैतानं सूत्रम् । "एवा पाहीति प्रस्थितयाज्या" इति [वै० ३.११] ॥

तत्र प्रथमा ॥

इन्द्रं क्रतुविदं सुतं सोमं हर्य पुरुष्टुत ।
पिबा वृषस्व तातृपिम् ॥ ४ ॥

इन्द्रं । क्रतुऽविदम् । सुतम् । सोमम् । हर्य । पुरुऽस्तुत ।
पिब । आ । वृषस्व । ततृपिम् ॥ ४ ॥

हे[1] पुरुष्टुत वहुभिर्वहुप्रकारं वा स्तुत इन्द्र क्रतुः प्रज्ञा भवति [तस्या लम्भकम्] । अथवा क्रतोरेव ज्योतिष्टोमादेर्लम्भकं साधकं सुतम् अभिषुतं ततृपिम् तर्पकं सोमं [हर्य कामय । ततृपिम् इत्यत्र] "आदृगमहन॰" इति विहितः ["छन्दसि सदादिभ्यो दर्शनात्" इति किन्] । [पिब । अपि च आ वृषस्व] जठरे सिञ्च । पिबेत्यनेन उक्त एवार्थः पुनरनेन अभिहितः पानस्याधिक्याभिधानाय । व्याख्यातेयम् अस्मिन्नेवानुवाके [६.२] ॥

अथ द्वितीया ॥

एवा पाहि प्रत्नथा मन्दतु त्वा श्रुधि ब्रह्म वावृधस्वोत गीर्भिः ।
आविः सूर्यं कृणुहि पीपिहीषो जहि शत्रूँरभि गा इन्द्र तृन्धि ॥ १ ॥

एव । पाहि । प्रत्नऽथा । मन्दतु । त्वा । श्रुधि । ब्रह्म । ववृधस्व । उत ।
गीःऽभिः ।
आविः । सूर्यम् । कृणुहि । पीपिहि । इषः । जहि । शत्रून् । अभि ।
गाः । इन्द्र । तृन्धि ॥ १ ॥

हे इन्द्र प्रत्नथा । प्रत्नम् इति पुराणनाम । पूर्वं यथा अङ्गिरःप्रभृतीनां सोमयागे सोमम् अपाः । "प्रत्नपूर्वविश्वेमात् थाल् छन्दसि" इति इवार्थे थाल् प्रत्ययः । एव एवम् अस्मदीयमपि सोमं पाहि पिब । स च पीतः सोमः त्वा त्वां मन्दतु मदयतु । तदर्थम् अस्मदीयं ब्रह्म मन्त्रात्मकं स्तोत्रं श्रुधि शृणु । "श्रुशृणुपृकृवृभ्यश्छन्द-

1 S′ reads the words हे पुरुष्टुत वहुभिः वहुप्रकारं वा स्तुत इन्द्र after सुतम् अभिषुतं after which it inserts त्वा च besides.

सि" इति हेर्धिभावः ॥ । न केवलं श्रवणमेव उत अपि च गीर्भिः अस्मदीयाभिः स्तुतिवाग्भिः ववृधस्व वर्धस्व अभिवृद्धो भव । अतस्तव यागार्थं सूर्यम् सर्वकर्मणां प्रेरकं देवम् आविष्कृणुहि प्रकाशितं कुरु । यद्वा अस्माकं व्यवहाराय बहुकालं सूर्यम् आविष्कृणु । तत इषः अन्नानि अस्मदुपभोगसाधनानि पीपिहि प्यायय समर्धय । किं च शत्रून् शातयितॄन् अस्मद्विरोधिनो द्वेष्यान् जहि घातय । हे इन्द्र गाश्च पणिभिरपहृता अभि तृन्धि प्रयच्छ । ॥ ववृधस्वेति । वृधेर्बहुलग्रहणाच्छपः श्लुः । "व्यत्ययो बहुलम्" इत्यत्र "क्वचिद् विकरणं च" इति वचनात् शप् प्रत्ययः । विकरणस्वरेण मध्योदात्तः । तृन्धि । उतृदिर् हिंसानादरयोः ॥ ॥

तृतीया ॥

अर्वाङेहि सोमकामं त्वाहुरयं सुतस्तस्य पिबा मदाय ।
उरुव्यचा जठर आ वृषस्व पितेव नः शृणुहि हूयमानः ॥ २ ॥

अर्वाङ् । आ । इहि । सोमऽकामम् । त्वा । आहुः । अयम् । सुतः । तस्य । पिब । मदाय ।
उरुऽव्यचाः । जठरे । आ । वृषस्व । पिताऽइव । नः । शृणुहि । हूयमानः ॥ २ ॥

हे इन्द्र अर्वाङ् अस्मदभिमुखः सन् एहि आगच्छ । किमर्थम् आगमनम् इति चेद् उच्यते सोमकामं त्वाहुरिति । यतस्त्वा त्वां सोमकामम् सोमं कामयमानं सोमविषये अत्यन्ताभिलषितवन्तम् आहुः अभिज्ञाः कथयन्ति । "सोमकामं हि ते मनः" [इति] हि मन्त्रान्तरम् [ऋ॰ ८.६१.२] । "इमं जम्भसुतं पिब" इति [ऋ॰ ८.९१.२] मन्त्रे जम्भनिष्पीडितस्यापि सोमस्य पानाभिधानाद् इन्द्रस्य सोमे अतिशयप्रीतिसद्भाव उक्तो भवति । यस्मादेवं तस्माद् अयं सोमः सुतः अभिषुतः । तस्य । तं सोमम् इत्यर्थः । ॥ "क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थ्यर्थे षष्ठी ॥ । पिब पानं कुरु । कस्मै प्रयो-

जनायेति उच्यते । मदाय । तस्य पिबेति सोमपानमात्रम् अभिहितम् । इदानीं कुक्षिपरिपूर्तिपर्यन्तं पानम् अभिधीयते उरुव्यचा इत्यादिना । उरु प्रभूतं व्यचनं कुक्षिबाहुल्यं यस्य स उरुव्यचाः । ꣼व्यचेरौणादिकः असिप्रत्ययः । "व्यचेः कुटादित्वम् अनसीति वक्तव्यम्" इति वचनात् ङित्त्वाभावेन संप्रसारणाभावः । "परादिश्छन्दसि बहुलम्" इति उत्तरपदाद्युदात्तत्वम्꣼ । तादृशस्त्वं जठरे उदरे अतिविस्तीर्णे आ वृषस्व आसिञ्च सर्वतः पूरय । तदर्थम् आहूयमानस्त्वं पितेव यथा पिता पुत्रस्य वचनं शृणोति एवं नः अस्माकम् आह्वानं शृणुहि शृणु । ꣼"उतश्च प्रत्ययाच्छन्दसि वा वचनम्" इति हेर्लुगभावः꣼ ॥

चतुर्थी ॥

आपूर्णो अस्य कलशः स्वाहा सेक्तेव कोशं सिसिचे पिबध्यै ।
समु प्रिया आववृत्रन् मदाय प्रदक्षिणिदभि सोमास इन्द्रम् ॥ ३ ॥

आऽपूर्णः । अस्य । कलशः । स्वाहा । सेक्ताऽइव । कोशम् । सिसिचे । पिबध्यै ।
सम् । ऊं इति । प्रियाः । आ । अववृत्रन् । मदाय । प्रऽदक्षिणित् । अभि । सोमासः । इन्द्रम् ॥ ३ ॥

अस्य अस्मै इन्द्राय । ꣼चतुर्थ्यर्थे षष्ठी꣼ । तदर्थं कलशः द्रोणकलश आपूर्णः सोमरसेन सर्वतः पूर्ण आसीत् । तच्च पूरणं किमर्थम् इति चेद् उच्यते । स्वाहा स्वाहुतत्वाय । होमार्थम् इत्यर्थः । ततः सेक्तेव कोशम् सेक्ता पूरकः पुमान् कोशम् दृतिं यथा सिञ्चति पूरयति उदकादिना एवं पिबध्यै इन्द्रस्य पानाय । ꣼पा पाने इत्यस्य तुमर्थे शध्यैन् प्रत्ययः । शित्त्वात् पिबादेशः । नित्त्वाद् आद्युदात्तः꣼ । सिसिचे सिञ्चति अध्वर्युः सोमरसम् । सामर्थ्याद् ग्रहादिष्विति लभ्यते । ते च सिक्ताः प्रियाः हृद्याः स्वादवः सोमासः सोमाः मदाय इन्द्रस्य हर्षाय प्रदक्षिणित् प्रादक्षिण्येन इन्द्रं सम् अभ्याववृत्रन् सम्यग् अभिमुखा

1 S' उरुव्यचेत्यादिना.

वर्तन्ते समभिव्याप्नुवन्ति । ⌛वृतु वर्तने । लङि "बहुलं छन्दसि" इति श्लुः । व्यत्ययेन परस्मैपदम् । "बहुलं छन्दसि" इति झेरुडागमः ⌛ ॥

[इति] अष्टमं सूक्तम् ॥

"तं वो दस्ममृतीषहम्" इत्यादिचत्वारि सूक्तानि माध्यंदिनसवने ब्राह्मणाच्छंसिनः शस्त्रे विनियुक्तानि । चतुर्थसूक्तस्यान्तिमा "ऋजीषी वज्री" [२०.१२.७] इत्येषा ऋक् शस्त्रयाज्या । "तं वो दस्ममृतीषहम्" [१] "तत् त्वा यामि सुवीर्यम्" [३] इति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपौ । "उदु त्ये मधुमत्तमाः" [२०.१०.१] इति सामप्रगाथः । "इन्द्रः पूर्भित्" [२०.११] इति सूक्तम् उक्थमुखम् । "उदु ब्रह्माणि" [२०.१२] इति सूक्तं पर्याससंज्ञम् । "एवेदिन्द्रम्" [२०.१२.६] इति परिधानीया । एतत् सर्वं वैताने सूत्रितम् । "तं वो दस्ममृतीषहं तत् त्वा यामि सुवीर्यम्" इति [वै० ३.१२] ॥

तत्र प्रथमा ॥

तं वो॑ द॒स्ममृ॑ती॒षहं॒ वसो॑र्मन्दा॒नमन्ध॑सः ।
अ॒भि व॒त्सं न स्वस॑रेषु धे॒नव॒ इन्द्रं॑ गी॒र्भिर्न॑वामहे ॥ १ ॥

तम् । व॒ः । द॒स्मम् । ऋ॒ति॒ऽसह॑म् । वसो॑ः । म॒न्दा॒नम् । अन्ध॑सः ।
अ॒भि । व॒त्सम् । न । स्वस॑रेषु । धे॒नव॑ः । इन्द्र॑म् । गी॒ःऽभिः । न॒वा॒म॒हे॒ ॥ १ ॥

हे यजमानाः वः युष्मदर्थं युष्मद्यागनिष्पत्त्यर्थं युष्मदभिमतफलार्थं वा तं प्रसिद्धम् इन्द्रम् अभिलक्ष्य गीर्भिः स्तुतिप्रकाशिकाभिर्ऋग्भिः नवामहे स्तुम इति संबन्धः । कीदृशम् इन्द्रम् । दस्मम् दर्शनीयम् । तत्तत्फलार्थिभिरवश्यं सेवनीयम् इत्यर्थः । ऋतीषहम् । अर्तेर्ऋतिशब्दः । आर्तेरभिभवितारं नाशकम् । ⌛"सहेः पृतनर्ताभ्यां च" इत्यत्र सहेरिति योगविभागात् षत्वम् ⌛ । तथा वसोः वासकस्य अन्धसः अन्नस्य सोमलक्षणस्य । पानेनेति शेषः । मन्दानम् मन्दमानम् । स्तुतौ दृष्टान्तम् आह । वत्सं न स्वसरेषु धेनवः । स्वसरेषु स्वयं स-

1 S' सामप्रयागः. 2 S' °प्रकाशकाभि°.

रन्तीति वा स्वः आदित्यः स एनानि सारयतीति वा स्वसराण्यहानि । तेषु आगच्छत्सु निर्गच्छत्सु वा । सायंप्रातःकालेष्वित्यर्थः । तेषु धेनवः प्रभूतेन पयसा प्रीणयित्र्यो गावः अभिनवप्रसवा वा ता वत्सं न । यथा वत्सं स्तनप्रदानाय हम्भाशब्दम् उच्चैर्बहुशः कुर्वन्ति तद्वत् ॥

द्वितीया ॥

द्युक्षं सुदानुं तविषीभिरावृतं गिरिं न पुरुभोजसम् ।
क्षुमन्तं वाजं शतिनं सहस्रिणं मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ २ ॥

द्युक्षम् । सुऽदानुम् । तविषीभिः । आऽवृतम् । गिरिम् । न । पुरुऽभोजसम् ।
क्षुऽमन्तम् । वाजम् । शतिनम् । सहस्रिणम् । मक्षु । गोऽमन्तम् । ईमहे ॥ २ ॥

द्युक्षम् दीप्तं सुदानुम् शोभनदानं विशिष्टदानार्हं तविषीभिः बलैः आवृतम् आच्छन्नम् । बलप्रदम् इत्यर्थः । गिरिं न पुरुभोजसम् । पुरु इति बहुनाम । बहूनां प्रजानां भोगयोग्यं गिरिं न पर्वतमिव । यथा दुर्भिक्षे प्रजा जीवनाय बहुभिः कन्दमूलाद्यन्नैरुपेतं गिरिम् अर्थयन्ते तद्वत् । ॥उदधिः पर्वतो राजा दुर्भिक्षे नव वृत्तयः इति हि मन्त्रवर्णः [नि० ६. ५]॥ । अयम् वाजम् ईमहे इत्यत्र दृष्टान्तः । तथा क्षुमन्तम् । ॥क्षु शब्दे॥ । शब्दोपेतम् । स्तुतिमन्तम् इत्यर्थः । यो लोके बह्वन्नो भवति स शब्द्यत इति प्रसिद्धम् । शतिनम् शतयुक्तं शतसंख्यानां प्रजानां पोषकत्वेन तद्वन्तम् । एवं सहस्रिणम् इत्येतदपि योज्यम् । अपरिमितप्राणिपोषकम् इत्यर्थः । तथा गोमन्तम् बह्वीभिर्गोभिर्युक्तम् । एवम् उक्तैर्विशेषणैर्विशिष्टं वाजम् अन्नं मक्षु शीघ्रम् ईमहे याचामहे ॥

तृतीया ॥

तत् त्वा यामि सुवीर्यं तद् ब्रह्म पूर्वचित्तये ।
येना यतिभ्यो भृगवे धने हिते येन प्रस्कण्वमाविथ ॥ ३ ॥

तत् । त्वा । यामि । सुऽवीर्यम् । तत् । ब्रह्म । पूर्वऽचित्तये ।

येन । यतिऽभ्यः । भृगवे । धने । हिते । येन । प्रस्कण्वम् । आविथ ॥ ३ ॥

हे इन्द्र तत् वक्ष्यमाणलक्षणं सुवीर्यम् शोभनवीर्योपेतं ब्रह्म परिवृढम् अन्नं त्वा त्वां यामि याचे । ॥ वर्णलोपश्छान्दसः । "तत् त्वा यामीति द्विवर्णलोप इति हि यास्कः [नि॰ २. १] ॥ । उक्तमेवार्थं पुनराह इतरेभ्यः पूर्वलाभाय । तत् उक्तलक्षणं ब्रह्म अन्नं पूर्वचित्तये पूर्वप्रज्ञानाय । यामीति संबन्धः । तद् इत्युक्तम् । कीदृक् तद् इत्याह । येन ब्रह्मणा अन्नेन यतिभ्यः कर्मभ्यो निवृत्तेभ्यः सकाशाद् आहृत्य भृगवे एतन्नामकाय महर्षये धने हिते अभिमते सति तं भृगुं प्रीणितवान् असि । यद्वा येन सुवीर्येण अन्नेन यतिभ्यः नियतिमद्भ्यः कर्मसु नियतेभ्यः अन्येभ्यो महर्षिभ्यः तदर्थं धने हिते सति परितोषितवान् असि । तथा भृगवे एतन्नामकाय महर्षये च । येन च धनेन प्रस्कण्वम् कण्वस्य पुत्रम् एतन्नामानम् ऋषिम् आविथ ररक्षिथ ॥

चतुर्थी ॥

येना समुद्रमसृजो महीरपस्तदिन्द्र वृष्णि ते शवः ।

सद्यः सो अस्य महिमा न संनशे यं क्षोणीरनुचक्रदे ॥ ४ ॥

येन । समुद्रम् । असृजः । महीः । अपः । तत् । इन्द्र । वृष्णि । ते । शवः ।

सद्यः । सः । अस्य । महिमा । न । सम्ऽनशे । यम् । क्षोणीः । अनुऽचक्रदे ॥ ४ ॥

हे इन्द्र येन शवसा बलेन समुद्रम् । समभिद्रवन्त्येनम् आप इति समुद्रः उदधिः । तं प्रति महीः महतीः अतिप्रभूता अपः समुद्रपूर्तिपर्यन्तानि उदकानि असृजः सृष्ट्यादौ सृष्टवान् असि । तत् तादृक् ते शवः बलं वृष्णि वर्षकं सर्वेषाम् अभिमतप्रदातृ । भवतीति शेषः ॥ अथ परोक्षम् आह । अस्य इन्द्रस्य [स] महिमा बहुभिरुदकैः समुद्रपूर्त्यादिलक्षणः सद्यः तदानीमेव न संनशे परैर्न सम्यग् व्याप्तुम् अर्हः । महिम्न आनन्त्याद् अनन्यसाधारणत्वाच्चेति भावः । ॥ नशतिर्व्याप्तिक-

र्मा । कृत्यार्थे केन् प्रत्ययः॥ । यं महिमानं क्षोणीः । क्षोणी पृथिवी । तेन तन्निष्ठः प्राणिनिकरो लक्ष्यते । अनुचक्रदे अनुक्रन्दति । उद्घोषयतीत्यर्थः ॥

[इति] नवमं सूक्तम् ॥

["उदु त्ये" इति सूक्तस्य] विनियोगः पूर्वसूक्तेन सह उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

उदु त्ये मधुमत्तमा गिर स्तोमास ईरते ।
सत्राजितो धनसा अक्षितोतयो वाजयन्तो रथा इव ॥ १ ॥

उत् । ऊं इति । त्ये । मधुमत्ऽतमाः । गिरः । स्तोमासः । ईरते ।
सत्राऽजितः । धनऽसाः । अक्षितऽऊतयः । वाजऽयन्तः । रथाःऽइव ॥ १ ॥

त्ये । तच्छब्दसमानार्थस्त्यच्छब्दः । ते वक्ष्यमाणाः स्तोमासः स्तोमाः त्रिवृदादयः । प्रगीतमन्त्रसाध्यानि स्तोत्राणीत्यर्थः । ते विशेष्यन्ते । मधुमत्तमाः अतिशयेन मधुराः वस्तुवद् वाच्यपि माधुर्यम् अस्त्येव । ते उदीरते प्रादुर्भवन्ति । तथा गिरः । अत्रापि मधुमत्तमा इत्येतत् संबध्यते । अतिशयेन मधुरा गिरः शस्त्राश्रयभूता वाचः अप्रगीतमन्त्रसाध्यान्यपि शस्त्राणि उदीरते[1] । ते विशेष्यन्ते । सत्राजितः सहैव एकवारमेव जयन्ति शत्रून् इति सत्राजितः । तथा धनसाः धनानां संभक्तारो धनप्रदाः । ॥ "जनसनखनक्रमगमो विट्" इति विट् । "विड्वनोरनुनासिकस्यात्" इति आत्वम् ॥ । एवम् अक्षितोतयः । क्षितं क्षयः । न विद्यते क्षितं यासां ता अक्षिताः । अक्षिता ऊतयो येषां ते तथोक्ताः । सर्वदा रक्षका इत्यर्थः । ॥ "निष्ठायाम् अण्यदर्थे" इति पर्युदासाद् दीर्घाभावः । अत एव "क्षियो दीर्घात्" इति निष्ठानत्वाभावः ॥ । वाजयन्तः वाजम् अन्नम् इच्छन्तः । ॥ क्यचि "न च्छन्दस्यपुत्रस्य" इति इत्वदीर्घयोः प्रतिषेधः ॥ । तत्र दृष्टान्तः । रथा इव । अत्र सत्राजितइत्यादिविशेषणानि दृष्टान्तेपि योजयितव्यानि । य-

1 S' शस्त्राण्यपि उदीरिते.

योक्तलक्षणा रथा यथा रथस्वामिनः प्रयोजनाय उदीरते एवम् इन्द्रस्य परितोषाय स्तोमा उदीरत इत्यर्थः[1] ॥

द्वितीया ॥

कण्वा इव भृगवः सूर्या इव विश्वमिद् धीतमानशुः ।
इन्द्रं स्तोमेभिर्महयन्त आयवः प्रियमेधासो अस्वरन् ॥ २ ॥

कण्वाःऽइव । भृगवः । सूर्याःऽइव । विश्वम् । इत् । धीतम् । आनशुः ।
इन्द्रम् । स्तोमेभिः । महयन्तः । आयवः । प्रियऽमेधासः । अस्वरन् ॥ २ ॥

कण्वा इव कण्वगोत्रोत्पन्ना महर्षयोपि कण्वाः । ते यथा विश्वम् व्याप्तं[2] लोकत्रयस्वामिनम् । इत् शब्दः अव्यवहितेन इन्द्रम् इत्यनेन संबध्यते । धीतम् ध्यातं तत्तत्फलार्थिभिः सर्वैर्ध्यानोपलक्षितेन स्तोत्रेण विषयीकृतम् इन्द्रमित् इन्द्रमेव आनशुः स्तोत्रशस्त्रादिभिः प्राप्ताः । भृगवः । केवलोपि भृगुशब्दः इवेन विशिष्टार्थः परिगृह्यते । भृगव इव ते यथा उक्तलक्षणम् इन्द्रम् आनशुः । सूर्या इव सूर्या धात्रर्यमादयः । ते यथा स्वनियन्तारम् इन्द्रम् आनशुः । एवम् उक्तगुणकम् इन्द्रं प्रियमेधासः । येषां मेधाः प्रियभूतास्ते प्रियमेधाः । एतन्नामानः आयवः मनुष्या महर्षयः महयन्तः पूजयन्तः स्तोमेभिः स्तोत्रैः अस्वरन् शब्दम् अकुर्वन् । अस्तुवन्नित्यर्थः ॥

[इति] दशमं सूक्तम् ॥

"इन्द्रः पूर्भित्" इति सूक्तस्य उक्तो विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

इन्द्रः पूर्भिदातिरद् दासमर्कैर्विदद्वसुर्दयमानो वि शत्रून् ।
ब्रह्मजूतस्तन्वा वावृधानो भूरिदात्र आपृणद् रोदसी उभे ॥ १ ॥

इन्द्रः । पूःऽभित् । आ । अतिरत् । दासम् । अर्कैः । विदत्ऽवसुः । दयमानः । वि । शत्रून् ।

1 S' उदीरित इत्यर्थः. 2 S' व्याप्तलो°.

ब्रह्मऽजूतः । तन्वा । ववृधानः । भूरिऽदात्रः । आ । अपृणत् । रोदसी इति । उभे इति ॥ १ ॥

इन्द्रो देवः पूर्भित् शत्रुपुरां भेत्ता दासम् उपक्षपयितारं शत्रुम् अर्कैः अर्चनीयैः स्ववीर्यैः आतिरत् सर्वतो हिंसितवान् । सूर्यात्मना वा अर्कैः अर्चनीयै रश्मिभिः दासम् तमसः क्षपयितारं वासरम् आतिरत् सर्वतो वर्धितवान् । प्रकाशितवान् इत्यर्थः । किं कुर्वन् । विदद्वसुः लब्धधनः । शत्रुधनापहर्तेत्यर्थः । शत्रून् वृत्रादीन् वि दयमानः विशेषेण हिंसन् । तथा च यास्कः । विदद्वसुर्दयमानो वि शत्रून् इति हिंसाकर्मा इति [नि० ४, १७] । ब्रह्मजूतः ब्रह्मणा प्रभूतेन स्तोत्रेण अभिवृद्धः तन्वा शरीरेण ववृधानः वर्धमानः । वृधु वर्धने । कानचि रूपम् । संहितायाम् अभ्यासस्य "अन्येषामपि दृश्यते" इति दीर्घः । भूरिदात्रः । दात्यनेन खण्डयति शत्रून् इति दात्रम् आयुधम् । प्रभूतायुध इत्यर्थः । यद्वा दीयत इति दात्रं धनम् । बहुधनः । उक्तगुणविशिष्ट इन्द्रः उभे रोदसी उभे द्यावापृथिव्यौ आपृणत् । व्याप्नोद् इत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

मखस्य ते तविषस्य प्र जूतिमियर्मि वाचममृताय भूषन् ।
इन्द्र क्षितीनामसि मानुषीणां विशां दैवीनामुत पूर्वयावा ॥ २ ॥

मखस्य । ते । तविषस्य । प्र । जूतिम् । इयर्मि । वाचम् । अमृताय । भूषन् ।

इन्द्र । क्षितीनाम् । असि । मानुषीणाम् । विशाम् । दैवीनाम् । उत । पूर्वऽयावा ॥ २ ॥

हे इन्द्र मखस्य मंहनीयस्य मखात्मकस्य वा तविषस्य । तवः बलम् । अतिशयितवलस्य ते तव जूतिम् प्रेरयित्रीं वर्धयित्रीं वा वाचम् स्तुतिलक्षणां प्रेयर्मि प्रेरयामि । इयर्तिर्जुहोत्यादिः । "अर्तिपिपर्त्योश्च"

इति अभ्यासस्य इत्वम् । "अभ्यासस्यासवर्णे" इति इयङ् आदेशः ।
पादादित्वाद् अनिघातः । "अभ्यस्तानाम् आदिः" इत्याद्युदात्तः⧗ । कि-
मर्थम् । अमृताय अमृतत्वाय अन्नाय वा । किं कुर्वन् । भूषन् त्वाम्
अलंकुर्वन् । ⧗भूष अलंकारे । शतृप्रत्ययः⧗ । हे इन्द्र यस्माद्
मानुषीणाम् मनुषः संबन्धिनीनां क्षितीनाम् प्रजानाम् उत अपि च दै-
वीनाम् देवसंबन्धिनीनां विशाम् प्रजानां पूर्वयावा पुरोगन्तासि । स-
र्वेषां प्राणिनां श्रेष्ठो भवसीत्यर्थः । तस्माद् वाचम् इयर्मीति संबन्धः ॥

तृतीया ॥

इन्द्रो वृत्रमवृणोच्छर्धनीतिः प्र मायिनाममिनाद् वर्पणीतिः ।
अहन् व्यंसमुशधग् वनेष्वाविर्धेना अकृणोद् राम्याणाम् ॥ ३ ॥

इन्द्रः । वृत्रम् । अवृणोत् । शर्धऽनीतिः । प्र । मायिनाम् । अमिनात् । व-
र्पऽनीतिः ।
अहन् । विऽअंसम् । उशधक् । वनेषु । आविः । धेनाः । अकृणोत् । रा-
म्याणाम् ॥ ३ ॥

इन्द्रो देवः शर्धनीतिः । शर्धः हिंसकं बलम् । ⧗अत्र अका-
रान्तत्वं छान्दसम्⧗ । तस्य नीतिर्नयनं प्रापणं यस्य स तथोक्तः ।
शत्रुं प्रति स्वबलप्रापक इत्यर्थः । तादृशः सन् वृत्रम् अपावरकं मेघं
सर्वतो व्याप्नुवानम् असुरम् । ⧗वृत्रो मेघ इति नैरुक्तास्त्वाष्ट्रोसुर
इत्यैतिहासिका इति निरुक्तम् [नि॰२,१६]⧗ । तम् अवृणोत् अ-
रुधत् । तथा स एव इन्द्रः वर्पनीतिः । वर्प इति रूपनाम । अत्र
अकारान्तः । तस्य नेता । युद्धे शत्रुं प्रति स्वशरीरप्रापक इत्यर्थः । अ-
नेन तस्य गतम् अयत्नम् उक्तं भवति । तादृशः सन् मायिनाम् माया-
वताम् असुराणाम् । अत्र सामर्थ्याद् बलानीति गम्यते । यद्वा । ⧗द्वि-
तीयार्थे षष्ठी⧗ । मायिन इत्यर्थः । प्रामिनात् प्रावधीत् । ⧗मीञ्

1 S' गतमयत्वमुक्तं for गतम् अयत्नमुक्तं.

हिंसायाम् । "मीनातेर्निगमे" इति ह्रस्वत्वम् ॥ । इन्द्रो वृत्रम् अवृणोत् इत्युक्तमेवार्थं विस्पष्टम् आह । उशधक् कामयित्वा शत्रुदाहकः[1] । यद्वा उशतां युद्धं कामयमानानां शत्रूणां दाहक इन्द्रः वनेषु उदकेषु निमित्तभूतेषु वृत्रम् आवरकं मेघं व्यंसम् विगतांसं यथा भवति तथा विदार्य अहन् अवधीत् । ततो राम्याणाम् रमणीयानाम् अपाम् अर्थाय धेनाः । वाङ्नामैतत् । वाचः स्तनितानि आविरकृणोत् प्रकाशम् अकार्षीत् ॥ वृत्रासुरपक्षे वनेषु आच्छन्नं वृत्रम् उशधक् सन् व्यंसम् विगतांसं कृत्वा अंसाद्यङ्गानि विच्छिद्य अहन् अवधीत् । राम्याणाम् रमणार्हाणां क्रीडासाधनानां तद्योषिताम् । ॥ रामम् अर्हतीत्यर्थे "छन्दसि च" इति यत् प्रत्ययः । प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः ॥ । आर्तिवाच आविरकृणोद् इत्यर्थः । अथ वा राम्याणाम् क्रीडार्हाणां रात्रीणां संबन्धिनीर्धेना गाः । रात्रौ तमसा वृताः असुरापहृता गा इत्यर्थः । ताः आविरकृणोत् असुरान् अपहत्य ताः स्पष्टाश्चकार । असुरैर्देवानां गवादिलक्षणधनम् अपहृत्य रात्रिप्रवेशस्तैत्तिरीयके । "अहर्देवानाम् आसीद् । रात्रिरसुराणाम् । तेसुरा यद् देवानां वित्तं वेद्यम् आसीत् तेन सह रात्रिं प्राविशन्" इति [तै० सं० १, ५, ९, २] ॥

चतुर्थी ॥

इन्द्रः स्वर्षा जनयन्नहानि जिगायोशिग्भिः पृतना अभिष्टिः ।
प्रारोचयन्मनवे केतुमह्नामविन्दज्ज्योतिर्बृहते रणाय ॥ ४ ॥

इन्द्रः । स्वःऽसाः । जनयन् । अहानि । जिगाय । उशिक्ऽभिः । पृतनाः । अभिष्टिः ।
प्र । अरोचयत् । मनवे । केतुम् । अह्नाम् । अविन्दत् । ज्योतिः । बृहते । रणाय ॥ ४ ॥

स्वर्षाः स्वर्गस्य लम्भकः । ॥ षणु दाने । क्विप् । "जनसनखनां सन्झलोः" इति आत्वम् । "सनोतेरनः" इति षत्वम् । "अ-

1 S' शत्रुदाहः for शत्रुदाहकः.

हरादीनां पत्यादिषूपसंख्यानम्” इति रत्वम् ⧗ । अभिष्टिः अभिगन्ता शत्रूणाम् अभिभविता । ⧗ इषु गतौ । “मन्त्रे वृष॰” इत्यादिना क्तिन उदात्तत्वम् । स हि भावपरोपि भवितारं लक्षयति । “तितुत्रतथसि॰” इत्यादिना इट्प्रतिषेधः । शकन्ध्वादित्वात् पररूपत्वम् । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरः ⧗ । तादृश इन्द्रः अहानि जनयन् प्रादुर्भावयन् तमोनिवर्तनेन युद्धानुकूलानि कुर्वन् उशिग्भिः युद्धं कामयमानैरसुरैः सह युद्धं कृत्वा पृतनाः तेषां सेना जिगाय अजैषीत् । किं च । मनवे मनुष्याय । जातावेकवचनम् । मनुष्येभ्यो यजमानेभ्यः बृहते महते रणाय रमणाय क्रीडनाय । प्रभूतवैदिकलौकिकव्यवहारायेत्यर्थः । तदर्थम् अह्नां केतुम् प्रज्ञापकम् आदित्यं प्रारोचयत् दिवि अदीपयत् । ततो ज्योतिः सर्वपदार्थप्रकाशकं तेजः अविन्दत् लब्धवान् ॥

पञ्चमी ॥

इन्द्रस्तुजो बर्हणा आ विवेश नृवद् दधानो नर्या पुरूणि ।
अचेतयद् धिय इमा जरित्रे प्रेमं वर्णमतिरच्छुक्रमासाम् ॥ ५ ॥

इन्द्रः । तुजः । बर्हणाः । आ । विवेश । नृऽवत् । दधानः । नर्या । पुरूणि ।
अचेतयत् । धियः । इमाः । जरित्रे । प्र । इमम् । वर्णम् । अतिरत् । शुक्रम् । आसाम् ॥ ५ ॥

इन्द्रो देवः बर्हणाः अभिवृद्धाः तुजः हिंसिकाः शत्रुसेनाः । ⧗ तुज हिंसायाम् । क्विप् । धातुस्वरः ⧗ । आ विवेश प्राविक्षत् । तत्र दृष्टान्तः । नृवत् मनुष्य इव स यथा शत्रुसेना युद्धार्थं प्रविशति तद्वत् । किं कुर्वन् । नर्या नर्याणि नरेभ्यः ऋत्विगादिरूपेभ्यो मनुष्येभ्यो हितानि पुरूणि बहूनि । सामर्थ्याच्छत्रुधनानीति गम्यते । दधानः धारयन् । ⧗ दधातेः शानचि रूपम् । “अभ्यस्तानाम् आदिः” इति आद्युदात्तत्वम् ⧗ । किं च इमाः परिदृश्यमानाः प्रसिद्धा धियः ।

1 S' घसेत्यादिना. 2 S' तासां.

धीजनकत्वात् सर्वैर्ध्यायमानत्वाच्च धिय उषसः । धीशब्दस्य उषःपरत्वं मन्त्रान्तरे । "शुक्रवर्णामुदु नो यंसते धियम्" इति [ऋ० १४३. ७] । जरित्रे स्तोत्रे स्तोतॄणाम् अर्थाय अचेतयत् प्राज्ञापयत् । उषसि हि प्रबुद्धायां स्तोत्रशस्त्रादीनि प्रवर्तन्ते । उक्त एवार्थः प्रकारान्तरेण उच्यते । आसां धियाम् उषसाम् इमं प्रसिद्धं शुक्रवर्णं प्रातिरत् प्रावर्धयत् । ※ आसाम् । "इदमोन्वादेशेशनुदात्तस्तृतीयादौ" इति इदमः अश् आदेशः । सोप्यनुदात्तः । प्रत्ययश्च सुप्त्वाद् अनुदात्तः । अतः सर्वानुदात्तम् आसाम् इति पदम् ※ ॥

षष्ठी ॥

महो महानि पनयन्त्यस्येन्द्रस्य कर्म सुकृता पुरूणि ।
वृजनेन वृजिनान्त्सं पिपेष मायाभिर्दस्यूँरभिभूत्योजाः ॥ ६ ॥

महः । महानि । पनयन्ति । अस्य । इन्द्रस्य । कर्म । सुऽकृता । पुरूणि ।
वृजनेन । वृजिनान् । सम् । पिपेष । मायाभिः । दस्यून् । अभिभूतिऽओजाः ॥ ६ ॥

महः मंहनीयस्य महतो गुणैः प्रवृद्धस्य[1] वा । ※ मह पूजायाम् । क्विप् । "सावेकाचः०" इत्यादिना विभक्तेरुदात्तत्वम् । महच्छब्दस्य वा । छान्दसः शतृप्रत्ययलोपः ※ । अस्य प्रसिद्धस्य इन्द्रस्य महानि मंहनीयानि सुकृता सुकृतानि सुष्ठु संपादितानि पुरूणि बहूनि कर्म कर्माणि पनयन्ति स्तुवन्ति स्तोतारः । तेषु एकं कर्म अत्रोपवर्ण्यते । अभिभूत्योजाः अभिभूतिरभिभवः । अभिभवितृ ओजो बलं यस्य । अथ वा शत्र्वभिभवे समर्थम् ओजो यस्य स तथोक्तः । ※ अभिभूतिरभिभवनम् । भावे क्तिन् । "तादौ च निति०" इत्यभेः प्रकृतिस्वरत्वम् । अभिभूतौ ओजः अस्येति "सप्तम्युपमानपूर्वपदस्य बहुव्रीहिः" इति समासः । बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरः ※ । तादृश इन्द्रो वृजनेन आवर्जकेन बलेन आयुधेन वा वृजिनान् पापरूपान् असुरान्

1 S' प्रवुद्धे.

सं पिपेष सम्यक् चूर्णीकृतवान् । तथा मायाभिः स्वशक्तिभिः दस्यून् उपक्षपयितॄन् शत्रून् सं पिपेष ॥

सप्तमी ॥

युधेन्द्रो मह्ना वरिवश्चकार देवेभ्यः सत्पतिश्चर्षणिप्राः ।
विवस्वतः सदने अस्य तानि विप्रा उक्थेभिः कवयो गृणन्ति ॥ ७ ॥

युधा । इन्द्रः । मह्ना । वरिवः । चकार । देवेभ्यः । सत्ऽपतिः । चर्षणिऽप्राः ।
विवस्वतः । सदने । अस्य । तानि । विप्राः । उक्थेभिः । कवयः । गृणन्ति ॥ ७ ॥

इन्द्रो देवः युधा युद्धेन । ⌛युध संप्रहारे । भावे संपदादिलक्षणः क्विप् । "सावेकाचः०" इति विभक्तेरुदात्तता⌛ । मह्ना स्वमहत्त्वेन । अन्यनैरपेक्ष्येणेत्यर्थः[1] । देवेभ्यः । दीव्यतिरत्र स्तुत्यर्थः । स्तोतृभ्यः तेषामर्थाय वरिवः । धननामैतत् । वरणीयं धनं चकार कृतवान् । ⌛वृञ् वरणे इत्यस्य यङ्लुकि रूपम् । "ऋतश्च" इति अभ्यासस्य रिगागमः । तदन्ताद् असुन् । बाहुलकाद्गिलोपः । नित्स्वरः⌛ । इन्द्रो विशेष्यते । सत्पतिः सतां कर्मानुष्ठायिनां यजमानानां पालकः चर्षणिप्राः चर्षणयो मनुष्याः । तेषाम् अभिमतफलपूरकः । कुत्र वरिवश्चकारेति उच्यते । विवस्वतः । विवस्वान् आदित्यः । तस्य सदने स्थाने वृष्टिप्रतिबन्धकान् असुरान् पराजित्य वृष्टिलक्षणं धनं चकारेत्यर्थः । अथ वा एतद् उत्तरत्र संबध्यते । विवस्वतः विशेषेण अग्निहोत्रादिकर्मार्थं वसतो यजमानस्य सदने गृहे । ⌛विपूर्वाद् वस निवासे इत्यस्मात् संपदादिलक्षणो भावे क्विप् । तद् अस्यास्तीति मतुप् । "मादुपधायाः०" इत्यादिना तस्य वत्वम् । प्रत्ययस्य पित्त्वाद् अनुदात्तत्वे धातुस्वर एव । अवग्रहाभावश्छान्दसः⌛ । अस्य उक्तमहिमोपेतस्य इन्द्रस्य तानि प्रसिद्धानि वृत्रवधादिलक्षणानि कर्माणि विप्रा मेधाविन ऋत्विजः । कीदृशाः । कवयः क्रान्तप्रज्ञाः अनूचाना वा । "ये वा अनूचानास्ते कवयः" इति [ऐ॰ब्रा॰२,२] श्रुतेः । उक्थेभिः । उक्थैः आज्यप्रउगादिशस्त्रैः गृणन्ति स्तुवन्ति ॥

1 S' ॰नैरपेक्षेणेत्यर्थः.

अष्टमी ॥

सत्रासाहं वरेण्यं सहोदां ससवांसं स्वरपश्च देवीः ।
ससान यः पृथिवीं द्यामुतेमामिन्द्रं मदन्त्यनु धीरणासः ॥ ८ ॥

सत्राऽसहम् । वरेण्यम् । सहःऽदाम् । ससऽवांसम् । स्वः । अपः । च । देवीः ।
ससान । यः । पृथिवीम् । द्याम् । उत । इमाम् । इन्द्रम् । मदन्ति । अनु ।
धीऽरणासः ॥ ८ ॥

सत्रासाहम् । सह त्रायते स्वामिनम् इति सत्रा सेना । शत्रुसेनाया अभिभवितारम् अथ वा सत्रासहम् एकप्रयत्नेनैव शत्रुसेनाया अभिभवितारम् । षह मर्षणे । छान्दस उपधावृद्ध्यभावः । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण मध्योदात्तः । वरेण्यम् सर्वैः स्वस्वफलार्थिभिर्वरणीयं सेवनीयं सहोदाम् । सह इति बलनाम । बलस्य दातारम् तथा स्वः स्वर्गस्य देवीः देवनशीला अपश्च ससवांसम् । वन षण संभक्तौ । अस्य क्वसौ इडभावे नकारलोपे रूपम् । एवंमहानुभावम् इन्द्रं धीरणासः धीरणाः धीषु स्तुतिषु कर्मसु वा रणं रमणं येषां ते तथोक्ताः तादृशस्तोतारो यजमानाश्च इन्द्रम् अनु मदन्ति अनुक्रमेण हर्षयन्ति स्तुत्या हविरादिना च । इन्द्रमेव विशिनष्टि । य इन्द्रः पृथिवीम् विस्तीर्णां द्याम् दिवम् इमां पृथिवीं च द्यावापृथिव्यौ ससान देवेभ्यो मनुष्येभ्यश्च प्रादात् । तम् इन्द्रं मदन्तीति संबन्धः ॥

नवमी ॥

ससानात्यॉं उत सूर्यं ससानेन्द्रः ससान पुरुभोजसं गाम् ।
हिरण्ययमुत भोगं ससान हत्वी दस्यून् प्रार्यं वर्णमावत् ॥ ९ ॥

ससान । अत्यान् । उत । सूर्यम् । ससान । इन्द्रः । ससान । पुरुऽभोजसम् । गाम् ।
हिरण्ययम् । उत । भोगम् । ससान । हत्वी । दस्यून् । प्र । आर्यम् । वर्णम् । आवत् ॥ ९ ॥

अत्यान् अतनार्हान् अश्वान् । उपलक्षणम् एतत् । तुरगगजोष्ट्रादिकानि वाहनानि प्राणिनां व्यवहाराय इन्द्रो देवः ससान प्रादात् । ॥ षणु दाने । लिटि रूपम् ॥ । उत अपिच सूर्यम् सर्वस्य प्रकाशकं देवं प्राणिनां व्यवहारार्थं ससान । एवं पुरुभोजसम् पयोदध्यादिलक्षणबहुप्रकारभोगसाधनां बहुविधप्राणिभोगसाधनां वा गाम् । ॥ जातावेकवचनम् ॥ । गाः ससान । एतन्महिष्यादेरपि उपलक्षणम् । उत अपि च हिरण्ययम् हिरण्मयं हिरण्यविकारात्मकं भोगम् भोगसाधनं कटकमुकुटादिकं ससान । ॥ हिरण्यशब्दाद् विकारार्थे "मयड्वैतयोः०" इति विहितस्य छन्दसि विषये "ऋत्व्यवास्त्व्यवास्त्वमाध्वीहिरण्ययानि च्छन्दसि" इति निपातनाद् मयटो मकारलोपः । प्रत्ययस्वरः ॥ । किंच दस्यून् उपक्षपयितॄन् प्राणिविघातकान् असुरादीन् हत्वी हत्वा । ॥ हन्तेः क्त्वार्थे "स्नात्व्यादयश्च" इति निपातितः ॥ । आर्यम् उत्तमं वर्णं ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यात्मकं यजनादिकर्माधिकारवन्तं प्रावत् प्रकर्षेण रक्षितवान् ॥

दशमी ॥

इन्द्र॒ ओष॑धीरसनो॒दहा॑नि॒ वन॒स्पतीँ॑रसनोद॒न्तरि॑क्षम् ।
बि॒भेद॑ व॒लं नु॑नु॒दे वि॒वाचोऽथा॑भवद् द॒मि॒ताभिक्र॑तूनाम् ॥ १० ॥

इन्द्रः॑ । ओष॑धीः । अ॒स॒नो॒त् । अहा॑नि । वन॒स्पती॑न् । अ॒स॒नो॒त् । अ॒न्तरि॑क्षम् । बि॒भेद॑ । व॒लम् । नु॒नु॒दे । वि॒ऽवा॑चः । अथ॑ । अ॒भ॒व॒त् । द॒मि॒ता । अ॒भिऽक्र॑तूनाम् ॥ १० ॥

उक्तमहिमोपेतः स एव इन्द्रः ओषधीः व्रीहियवादिका असनोत् प्राण्युपभोगार्थं सृष्ट्वा प्रादात् । तथा अहानि असनोत् दिवसान्यपि प्राण्युपभोगार्थं कल्पयित्वा प्रायच्छत् । एवं वनस्पतीन् तरूंश्चूतपनसाद्यान् असनोत् सृष्ट्वा प्रायच्छत् । एवम् अन्तरिक्षम् अन्तरा क्षान्तं भवति सर्वम् इत्यन्तरिक्षम् आकाशः । तदपि सर्वोपकारार्थम् असनोत् । किंच वलम् एतन्नामानम् असुरं बिभेद अदारयत् । विवाचः विरुद्धा प्रतिकूला वाग् येषां ते विवाचः । तानपि नुनुदे दूरं निराचकार । अथ

अनन्तरम् अभिक्रतूनाम् । क्रतवः कर्माणि । अभिगतकर्मणाम् अनुष्ठितविरुद्धकर्मणां दुष्टानां दमिता शमयिता अभवत् अभूत् । अनेन प्राणिनाम् इष्टप्राप्तिम् अनिष्टपरिहारं च कृतवान् इत्युक्तं भवति ॥

एकादशी ॥

शुनं हुवेम मघवानमिन्द्रमस्मिन् भरे नृतमं वाजसातौ ।

शृण्वन्तमुग्रमूतये समत्सु घ्नन्तं वृत्राणि संजितं धनानाम् ॥ ११ ॥

शुनम् । हुवेम । मघऽवानम् । इन्द्रम् । अस्मिन् । भरे । नृऽतमम् । वाजऽसातौ ।

शृण्वन्तम् । उग्रम् । ऊतये । समत्ऽसु । घ्नन्तम् । वृत्राणि । सम्ऽजितम् । धनानाम् ॥ ११ ॥

शुनम् शूनम् अभिवृद्धं सर्वैर्गुणैरुत्कृष्टम् । अथ वा शुनम् इति सुखनाम । सुखकरं वा । ॥ टुओश्वि गतिवृद्ध्योः । निष्ठायां "यस्य विभाषा" इति इट्प्रतिषेधः । यजादित्वात् संप्रसारणम् । दीर्घाभावश्छान्दसः । "ओदितश्च" इति निष्ठानत्वम् । प्रत्ययस्वरः ॥ । मघवानम् । मघम् इति धननाम । धनवन्तम् अस्मिन् एतस्मिन् भरे । भर इति संग्रामनाम भरणात् हरणाच्च[1] । संग्रामे । यद्वा ये ये संग्रामनामानस्ते सर्वे यज्ञनामान इति व्यपदेशाद् अस्मिन् भरे अस्मिन् यज्ञे वाजसातौ । वाजः अन्नम् । तस्य सातिर्लाभः अन्नलाभे निमित्तभूते । अथ वा एतद् भरविशेषणम् । वाजस्य सातिर्यस्मिन् तस्मिन् भरे नृतमम् नेतृतमं संग्रामे पुरतो गन्तारं यज्ञस्य नेतारं वा शृण्वन्तम् आह्वानस्य श्रोतारम् उग्रम् उद्गूर्णबलं समत्सु संग्रामेषु वृत्राणि आवरकान् शत्रून् घ्नन्तम् हिंसन्तं धनानाम् शत्रुसंबन्धिनां संजितम् सम्यग्जेतारम् एवंमहानुभावम् इन्द्रम् ऊतये रक्षणाय हुवेम आह्वयेम ॥

[इति] एकादशं सूक्तम् ॥

"उदु ब्रह्माणि" इति सूक्तस्य विनियोग उक्तः ॥

---

1 S' भरणाच्च.

तत्र प्रथमा ॥

उदु ब्रह्माण्यैरत श्रवस्येन्द्रं समर्ये महया वसिष्ठ ।
आ यो विश्वानि शवसा ततानोपश्रोता म ईवतो वचांसि ॥ १ ॥

उत् । ऊं इति । ब्रह्माणि । ऐरत । श्रवस्या । इन्द्रम् । सऽमर्ये । महय । वसिष्ठ ।
आ । यः । विश्वानि । शवसा । ततान । उपऽश्रोता । मे । ईवतः । वचांसि ॥ १ ॥

हे ऋत्विजः यूयं श्रवस्या श्रवस्यया । श्रूयत इति श्रवः अन्नम् । तस्येच्छया ब्रह्माणि स्तोत्राणि उदैरत प्रेरयत । हे वसिष्ठ यजमान समर्ये मर्यैर्मर्त्यैर्ऋत्विग्भिः सहिते । यद्वा मर्या मर्यादा । तत्सहिते यज्ञे इन्द्रं देवं महय पूजय । हविरादिभिः साधनैरिति शेषः । एवम् आत्मानमेव परोक्षीकृत्य निर्दिदेश । य इन्द्रः शवसा बलेन विश्वानि भूतजातानि आ ततान वितस्तार । स इन्द्रः ईवतः गच्छतः परिचरतः । ॥ ईङ् गतौ । क्विप् । ईर्गमनम् । "तदस्यास्त्यस्मिन्०" इति मतुप् । "छन्दसीरः" इति मतुपो वत्वम् । मतुपः पित्त्वाद् अनुदात्तत्वे धातुस्वरः ॥ । तादृशस्य मे वचांसि स्तुतिरूपाणि वाक्यानि उपश्रोता उपेत्य श्रोता । भवत्विति शेषः ॥

द्वितीया ॥

अयामि घोष इन्द्र देवजामिरिरज्यन्त यच्छुरुधो विवाचि ।
नहि स्वमायुश्चिकिते जनेषु तानीदंहांस्यति पर्ष्यस्मान् ॥ २ ॥

अयामि । घोषः । इन्द्र । देवऽजामिः । इरज्यन्त । यत् । शुरुधः । विऽवाचि ।
नहि । स्वम् । आयुः । चिकिते । जनेषु । तानि । इत् । अंहांसि । अति । पर्षि । अस्मान् ॥ २ ॥

हे इन्द्र देवजामिः देवा जामयो बन्धवो यस्य स तादृशो घोषः श-

१ P श्रवस्या । We with P² J.

त्वः उक्तलक्षणं स्तोत्रम् अयामि । अकारीत्यर्थः । ॥ यम उपरमे । कर्मणि चिण् ॥ । यत् यस्मात् कारणाद् विवाचि विगतवचसि नियमस्थे । अथ वा विविधा मन्त्ररूपा वाचो यस्य तादृशे यजमाने तस्मिन्निमित्तभूते सति शुरुधः शुचं रुन्धन्तीति शुरुधः । ॥ ककारलोपश्छान्दसः ॥ । जनिमृतिलक्षणशोकनिवर्तकाः स्वर्गफलकाः सोमा इरज्यन्त अवर्धन्त[1] । ॥ इरज् ईर्ष्यायाम् इति धातुरत्र[2] वृद्ध्यर्थः । अस्मात् कण्ड्वादेर्यक् । सनादित्वाद् धातुसंज्ञायाम् अस्माल्लङ् । "बहुलं छन्दसि" इति अडभावः । एकादेशस्वरेण मध्योदात्तः ॥ । एवं स्तोत्रेण हविषा च इन्द्रं परितोष्य अथ स्वाभिमतं याचते नहीत्यादिना । जनेषु मनुष्येषु । मनुष्याणाम् इत्यर्थः । यद्वा जनाः जननात् जन्मानि निमित्तभूतानि । [तेषु] सत्सु अयं जनो यजमानः स्वम् स्वकीयम् आयुः आयुष्यं न चिकिते न ज्ञातवान् । एतावद् आयुष्यं ममास्तीति न जानातीत्यर्थः । अतस्त्वदीययागाद्यनुष्ठानोपयोगार्थं दीर्घम् आयुः प्रयच्छेति शेषः । कृत्स्नस्य शतसंवत्सरलक्षणस्यायुषोऽल्पीभावे अंहसां कारणत्वात् तदसंस्पर्शं प्रार्थयते । तानीत् तान्यपि आयुःक्षपणहेतुत्वेन प्रसिद्धान्यपि अंहांसि पापानि अस्मान् त्वां संभजमानान् अति अतिक्रम्य पर्षि पालय ॥

तृतीया ॥

युजे रथं गवेषणं हरिभ्यामुप ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः ।
वि बाधिष्ट स्य रोदसी महित्वेन्द्रो वृत्राण्यप्रती जघन्वान् ॥ ३ ॥

युजे । रथम् । गोऽएषणम् । हरिऽभ्याम् । उप । ब्रह्माणि । जुजुषाणम् । अस्थुः ।
वि । बाधिष्ट । स्यः । रोदसी इति । महिऽत्वा । इन्द्रः । वृत्राणि । अप्रति । जघन्वान् ॥ ३ ॥

य इन्द्रो गवेषणम् गवां प्रापयितारं रथम् । ॥ "अवङ् स्फो-

1 S' अवर्धयंत. 2 S' धातुतत्र for धातुरत्र.

टायनस्य" इति अवङ् आदेशः ॥ । हरिभ्याम् । हरी इन्द्रस्यासाधारणावश्वौ । ताभ्यां युजे युयुजे युनक्ति । यागसदनं प्राप्तुम् इति शेषः । ब्रह्माणि अस्मदीयानि प्रवृद्धानि स्तोत्राण्यपि जुजुषाणम् सेवमानं सर्वैः सेव्यमानं वा इन्द्रम् उपास्थुः उपतिष्ठन्ते सेवन्ते । स्यः स इन्द्रः महित्वा स्वमहत्त्वेन रोदसी द्यावापृथिव्यौ वि बाधिष्ट व्यबाधिष्ट । आचक्रामेत्यर्थः । किं [च] वृत्राणि स्वावरकान् शत्रून् अप्रति न विद्यते प्रतिगतिः पुनःप्राप्तिर्यस्मिन् कर्मणि तद् अप्रति । तद् यथा भवति तथा जघन्वान् नाशितवान् । ॥ हन्तेर्लिटः क्वसुः । अभ्यासस्य कुत्वम् । "विभाषा गमहन०" इति इडभावः ॥ ॥

चतुर्थी ॥

आपश्चित्त् पिप्यु स्तर्यो३ न गावो नक्षन्नृतं जरितारस्त इन्द्र ।

याहि वायुर्न नियुतो नो अच्छा त्वं हि धीभिर्दयसे वि वाजान् ॥ ४ ॥

आपः । चित् । पिप्युः । स्तर्यः । न । गावः । नक्षन् । ऋतम् । जरितारः । ते । इन्द्र ।

याहि । वायुः । न । निऽयुतः । नः । अच्छ । त्वम् । हि । धीभिः । दयसे । वि । वाजान् ॥ ४ ॥

हे इन्द्र आपश्चित्त् आपोपि सोमाभिषवार्थाः [स्तर्यो न गावः स्तर्यो वशा गाव इव] पिप्युः अभिवृद्धा आसन् । ॥ प्यायी वृद्धौ । "प्यायः पी" इति पीभावः ॥ । हे इन्द्र ते तव जरितारः स्तोतार ऋत्विजः ऋतम् सत्यफलं यज्ञं नक्षन् प्राप्नुवन् । ॥ नक्ष गतौ ॥ । यत एवम् अतो नः अस्माकं नियुतः नियोजनानि स्तोत्राणि अच्छ लक्षीकृत्य याहि आगच्छ । तत्र दृष्टान्तः । वायुर्न नियुतः । नियुतो वायोरश्वाः । वायुर्देवो यथा स्वीयान् अश्वान् प्रति याति यज्ञदेशप्राप्त्यर्थम् तद्वत् । त्वं हि त्वं खलु धीभिः कर्मभिस्तुष्टः सन् वाजान् । वाजः अन्नम् । अन्नानि वि दयसे । ॥ दयतिरत्र दानार्थः ॥ । प्रयच्छसि ॥

पञ्चमी ॥

ते त्वा मदा॑ इन्द्र मादयन्तु शुष्मिणं॑ तुविराधसं॑ जरित्रे ।
एको॑ देवत्रा दय॑से हि मर्ता॑नस्मिन्छूर सव॑ने मादयस्व ॥ ५ ॥

ते । त्वा । मदाः॑ । इन्द्र । मादयन्तु । शुष्मिणम् । तुविऽराधसम् । जरित्रे ।
एकः॑ । देवऽत्रा । दय॑से । हि । मर्ता॑न् । अस्मिन् । शूर । सव॑ने । मादयस्व ॥५॥

हे इन्द्र ते अभिषवादिना संस्कृताः प्रसिद्धा मदा मदकराः सोमास्त्वा त्वाम् मादयन्तु मदयुक्तं कुर्वन्तु । कीदृशं त्वाम् । शुष्मिणम् बलवन्तं जरित्रे स्तोत्रे स्तोतुरर्थाय तुविराधसम् प्रभूतधनम् । किं च त्वं देवत्रा देवेषु मध्ये । "देवमनुष्य०" इत्यादिना सप्तम्यर्थे त्राप्रत्ययः । त्वम् एक एव मर्तान् मनुष्यान् दयसे हि दयां करोषि रक्षसि खलु । हिशब्दयोगाद् अनिघातः । मनुष्यरक्षणे त्वम् एक एव नान्यो देव इत्यर्थः । यस्माद् एवं तस्मात् हे शूर शौर्योपेत इन्द्र अस्मिन् सवने यागे माध्यंदिनसवने वा मादयस्व अभिमतप्रदानेन अस्मान् हर्षय स्वात्मानं वा सोमपानेन हर्षय ॥

षष्ठी ॥

एवेदिन्द्रं वृष॑णं वज्र॑बाहुं वसि॑ष्ठासो अभ्य॑र्चन्त्यर्कैः ।
स नं॑ स्तुतो वीरव॑द् धातु गोम॑द् यूयं पा॑त स्वस्तिभिः सदा॑ नः ॥ ६ ॥

एव । इत् । इन्द्रम् । वृष॑णम् । वज्र॑ऽबाहुम् । वसि॑ष्ठासः । अभि । अर्चन्ति । अर्कैः ।
सः । नः । स्तुतः । वीरऽव॑त् । धातु । गोऽम॑त् । यूयम् । पात । स्वस्तिऽभिः । सदा॑ । नः ॥ ६ ॥

उक्तां स्तुतिम् उपसंहरति । एव एवम् उक्तप्रकारेण वृषणम् वर्षकं कामानां वज्रबाहुम् वज्रं बाहौ यस्य स तादृशम् इन्द्रं वसिष्ठासः वसिष्ठा अर्कैः अर्चनीयैः स्तोत्रैः अभ्यर्चन्ति अभिपूजयन्ति । स इन्द्रः

१ E K̄ᵐ Dc °नस्मिञ्छूर. We with B C D K R Š̄ᵐ V Cs. २ B̄ʰ नंः. We with B C D E K̄ᵐ R Š̄ᵐ V Dc Cs.

स्तुतः स्तोत्रैः पूजितः सन् नः अस्मभ्यं वीरवत् बहुभिर्वीरैः पुत्रादिभिरुपेतं गोमत् बह्वीभिर्गोभिरुपेतं धनं धातु दधातु प्रयच्छतु । "बहुलं छन्दसि" इति श्लोरभावः । हे देवा यूयं च इन्द्रम् अनुसृत्य नः अस्मान् स्वस्तिभिः क्षेमैः सदा पात रक्षत ॥

सप्तमी ॥

ऋजीषी वज्री वृषभस्तुराषाट्छुष्मी राजा वृत्रहा सोमपावा ।
युक्त्वा हरिभ्यामुप यासदर्वाङ् माध्यंदिने सवने मत्सदिन्द्रः ॥ ७ ॥

ऋजीषी । वज्री । वृषभः । तुराषाट् । शुष्मी । राजा । वृत्रऽहा । सोमऽपावा । युक्त्वा । हरिऽभ्याम् । उप । यासत् । अर्वाङ् । माध्यंदिने । सवने । मंत्सत् । इन्द्रः ॥ ७ ॥

ऋजीषी प्रातर्माध्यंदिनसवनाभ्याम् अभिषवेण गतसारस्तृतीयसवन उपक्षेप्स्यमाणः सोम ऋजीषः । "तस्मात् तृतीयसवन ऋजीषम् अभि षुण्वन्ति" इति [तै० सं० ६. १. ६. ४] श्रुतेः । तद्वान् ऋजीषी । अनेन सवनत्रयेपि इन्द्रस्य सोमसंबन्ध उक्तो भवति । वज्री वज्रवान् वृषभः कामानां वर्षिता तुराषाट् । तुरास्त्वरमाणाः शत्रवः । तेषाम् अभिभविता शुष्मी । शुष्मं शत्रुशोषकं बलम् । तद्वान् राजा देवेषु मध्ये क्षत्रियजातीयः सर्वस्य स्वामी वा वृत्रहा वृत्रस्य हन्ता सोमपावा यत्रयत्र सोमाभिषवोस्ति तत्रतत्र नियमेन सोमस्य पाता एवंमहानुभाव इन्द्रः हरिभ्याम् अश्वाभ्यां युक्त्वा रथं योजयित्वा अर्वाङ् अस्मदभिमुखाञ्चनः सन् उप यासत् उपागच्छतु गत्वा च अस्मिन् माध्यंदिने सवने मत्सत् अस्माभिर्दत्तेन सोमेन माद्यतु ॥

इति द्वादशं सूक्तम् ॥

ज्योतिष्टोमादिषु क्रतुषु "इन्द्रश्च सोमं पिबतं बृहस्पते" इत्याद्यास्तिस्र ऋचस्तेषामेवर्त्विजां त्रयाणां क्रमेण तार्तीयसवनिक्यः प्रस्थितयाज्याः ।

१ P मत्संत् ।. We with P̄ J Cr.

1 S' दातु for धातु.

सूत्रितं हि । "इन्द्रश्च सोमं पिबतं बृहस्पत इति प्रस्थितयाज्याः" इति [वै॰ ३.१२] ॥

"ऐभिरग्ने" [४] इत्यनया आग्नीध्रः पात्नीवतग्रहं यजेत । सूत्रितं हि । "ऐभिरग्न इत्युपांशु पात्नीवतस्य आग्नीध्रो यजति" इति [वै॰ ३.१३] ॥

तत्र प्रथमा ॥

इन्द्रश्च सोमं पिबतं बृहस्पतेऽस्मिन् यज्ञे मन्दसाना वृषण्वसू ।

आ वां विशन्त्विन्दवः स्वाभुवोऽस्मे रयिं सर्ववीरं नि यच्छतम् ॥ १ ॥

इन्द्रः । च । सोमम् । पिबतम् । बृहस्पते । अस्मिन् । यज्ञे । मन्दसाना । वृषण्वसू इति वृषण्ऽवसू ।

आ । वाम् । विशन्तु । इन्दवः । सुऽआभुवः । अस्मे इति । रयिम् । सर्वऽवीरम् । नि । यच्छतम् ॥ १ ॥

हे बृहस्पते बृहतो वेदराशेः स्वामिन् एतन्नामक देव त्वम् इन्द्रश्च युवां सोमं पिबतम् । कीदृशौ युवाम् । अस्मिन् यज्ञे मन्दसाना हृष्यन्तौ वृषण्वसू वर्षितृधनौ । यजमानाय दीयमानधनावित्यर्थः । वाम् युवां स्वाभुवः सुष्ठु सर्वतो भवन्तः । कृत्स्नशरीरव्यापनसमर्था इत्यर्थः । तादृशा इन्दवः सोमाः [आ] विशन्तु युवयोः शरीरं प्रविशन्तु । अस्मे अस्मभ्यं रयिम् धनं सर्ववीरम् सर्वपुत्राद्युपेतं नि यच्छतम् दत्तम्[3] ॥

द्वितीया ॥

आ वो वहन्तु सप्तयो रघुष्यदो रघुपत्वानः प्र जिगात बाहुभिः ।

सीदता बर्हिरुरु वः सदस्कृतं मादयध्वं मरुतो मध्वो अन्धसः ॥ २ ॥

आ । वः । वहन्तु । सप्तयः । रघुऽस्यदः । रघुऽपत्वानः । प्र । जिगात । बाहुऽभिः ।

सीदत । आ । बर्हिः । उरु । वः । सदः । कृतम् । मादयध्वम् । मरुतः । मध्वः । अन्धसः ॥ २ ॥

1 S' अग्नीध. 2 S' यजते. 3 S' ददतम्.

हे मरुतः रघुष्यदः लघुस्यन्दना लघुगतयः सप्तयः सर्पणशीला अश्वाः वः युष्मान् [आ] वहन्तु यज्ञगृहं प्रति प्रापयन्तु । यूयं च बाहुभिः शीघ्रगमनसाधनैः रघुपत्वानः लघुपतनाः । ※ पत्लृ गतौ । "अन्येभ्योपि दृश्यन्ते"[1] इति वनिप् । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण प्रत्ययस्य पित्त्वाद् धातुस्वर एव ※ । तादृशः सन्तः प्र जिगात प्रकर्षेण गच्छत । ※ जिगातीत्ययं गतिकर्मसु पठितः । गा स्तुतौ । जौहोत्यादिकः । लोण्मध्यमबहुवचनस्य "तप्तन०" इत्यादिना तबादेशः । तस्य पित्त्वेन ङित्त्वाभावाद् "ई हल्यघोः" इति ईत्वाभावः ※ । वः युष्माकम् [उरु विस्तीर्णं] सदः सीदत्यत्रेति [सदः] सदनं स्थानं वेदिलक्षणं कृतम् निष्पादितम् । तत्र बर्हिः आस्तीर्णं बर्हिः सीदत बर्हिषि निषण्णा भवत । बर्हिरित्येतत् सद इत्यस्य विशेषणं वा । बर्हिरुपेतं सदनम् इत्यर्थः । अथ वा सदः सदनार्हं कृतं बर्हिः सीदतेति योज्यम् । निषद्य च मध्वः मधुरस्य अन्धसः सोमलक्षणस्य अन्नस्य अंशम् । यद्वा मध्वः मधु अन्धसः अन्नं सोमम् । पीत्वेति शेषः । मादयध्वम् तृप्ता भवत । ※ मद तृप्तियोगे । चुरादिः । आत्मनेपदी ※ ॥

तृतीया ॥

इमं स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव सं महेमा मनीषया ।
भद्रा हि नः प्रमतिरस्य संसद्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ ३ ॥

इमम् । स्तोमम् । अर्हते । जातऽवेदसे । रथम्ऽइव । सम् । महेम । मनीषया ।
भद्रा । हि । नः । प्रऽमतिः । अस्य । सम्ऽसदि । अग्ने । सख्ये । मा । रिषाम । वयम् । तव ॥ ३ ॥

अर्हते पूज्याय । ※ अर्ह प्रशंसायाम् इति [धातोः] लटः शत्रादेशः ※ । जातवेदसे जातप्रज्ञाय जातधनाय वा जातानाम् उत्पन्नानां वेदित्रे वा इमम् इदानीं क्रियमाणं स्तोमम् एतत् स्तोत्रं मनी-

1 S' दृश्यत इति for दृश्यन्ते" इति.

षया निशितया बुद्ध्या सं महेम सम्यक् पूजयेम निष्पादयेम । तत्र दृ-ष्टान्तः । रथमिव यथा रथं रथकारः अक्षफलकाद्यवयवसंयोजनेन सं-स्करोति तद्वत् । महानुभावस्याग्नेः स्तोमनिष्पादने अतिशयितया बुद्ध्या भवितव्यम् इति प्राप्ते[1] तत्सद्भावं दर्शयति । अस्य पूज्यस्याग्नेः संसदि संसदने उपसत्तौ तद्विषये नः अस्माकं प्रमतिः प्रकृष्टा मतिः भद्रा हि कल्याणी खलु । अतः हे अग्ने तव सख्ये बन्धुभावे सति वयं स्तोतारो मा रिषाम हिंसिता न भवेम ॥

चतुर्थी ॥

ऐभिरग्ने सरथं याह्यर्वाङ् नानारथं वा विभवो ह्यश्वाः ।
पत्नीवतस्त्रिंशतं त्रींश्च देवाननुष्वधमा वह मादयस्व ॥ ४ ॥

आ । एभिः । अग्ने । सऽरथम् । याहि । अर्वाङ् । नानाऽरथम् । वा ।
विऽभवः । हि । अश्वाः ।
पत्नीऽवतः । त्रिंशतम् । त्रीन् । च । देवान् । अनुऽस्वधम् । आ । वह ।
मादयस्व ॥ ४ ॥

हे अग्ने [एभिः] वक्ष्यमाणैस्त्रयस्त्रिंशत्संख्याकैर्देवैः सह सरथम् समानः एक एव रथो यस्मिन्नागमनकर्मणि तत् सरथं तद् यथा भवति तथा अर्वाङ् अस्मदभिमुखम् आ याहि आगच्छ । सरथम् इति न नियम इत्याह । नानारथं वा नाना पृथग्भूता रथा यस्मिन् कर्मणि तद् नानारथम् । तत्तत्प्रतिनियतं रथम् आरुह्येत्यर्थः[2] । सरथपक्षे बहूनां दे-वानाम् एकेनैव रथेन आनयनम् अतिभारत्वात् कथं घटत इति तत्राह विभवो ह्यश्वा इति । अश्वास्तव रथे नियुक्ता विभवो हि शक्ताः खलु । अतः पत्नीवतः स्वकीयाभिः पत्नीभिर्युक्तान् त्रिंशतम् त्रींश्च त्र्युत्तरत्रिंशत्सं-ख्याकान् देवान् "ये देवा दिव्येकादश स्थ" इति [तै०सं०१.४.१०.१] मन्त्रोक्तान् अनुष्वधम् । स्वधेत्यन्ननाम । तांतां स्वधाम् अनुलक्ष्य यदा-

1 S' प्राप्तायां. 2 S' रथमारोहयित्वेत्यर्थः.

यदा सोमो हूयते तदातदेत्यर्थः । आ वह तान् देवान् प्रापय । आवाह्य च मादयस्व सोमप्रदानेन हर्षय ॥

इति त्रयोदशं सूक्तम् ॥

विंशे काण्डे प्रथमोनुवाकः ॥

द्वितीयेनुवाके चत्वारि सूक्तानि । तानि च उक्थ्ये क्रतौ ब्राह्मणाच्छंसिनः शस्त्रे विनियुक्तानि । चतुर्थसूक्तस्यान्तिमा शस्त्रयाज्या । "उक्थ्ये मैत्रावरुणादिभ्यः" इति प्रक्रम्य सूत्रितं वैताने । "वयमु त्वामपूर्व्य [२०. "१४. १] यो न इदमिदं पुरा [२०. १४. ३] इति स्तोत्रियानुरूपौ । "[स्तोत्रियस्य] प्रथमां शस्त्वा तस्या उत्तमं पादं द्वितीयस्याः पूर्वेण सं- "धायावसाय द्वितीयेन द्वितीयां शंसति । तस्याश्चोत्तमम् उत्तरेण संधा- "यावसायोत्तमेन तृतीयाम् । एवं काकुभानां स्तोत्रियानुरूपाणां प्रग्रथ- "नम् । इतः पच्छः शंसति । प्र मंहिष्ठाय बृहते बृहद्रये [२०. १५] इत्यु- "क्थमुखम् । उदप्रुतो न वयो रक्षमाणाः [२०. १६] इति बार्हस्पत्यं सां- "शंसिकम् । अच्छा म इन्द्रं मतयः स्वर्विदः [२०. १७] इति पर्यासः । "इत्यैकाहिकानाम् उत्तमया परिदधाति परया यजति" इति [वै० ४. १] ॥

तत्र प्रथमा ॥

वयमु त्वामपूर्व्य स्थूरं न कच्चिद् भरन्तोवस्यवः ।
वाजे चित्रं हवामहे ॥ १ ॥

वयम् । ऊं इति । त्वाम् । अपूर्व्य । स्थूरम् । न । कत् । चित् । भरन्तः ।
अवस्यवः ।
वाजे । चित्रम् । हवामहे ॥ १ ॥

हे अपूर्व्य । पूर्वम् अर्हतीति पूर्व्यः । न पूर्व्यः अपूर्व्यः । सत्यपि सर्वदा गमने नूतन इत्यर्थः । अनेन तस्य सर्वदा अनादरविषयत्वाभाव उक्तो भवति । तादृश इन्द्र चित्रम् चायनीयं पूजनीयं त्वां भरन्तः ह-

१ P अपूर्व्य । We with P J Cp.

1 S′ inserts द्वे तिस्रः करोति पुनरादायं after स्तोत्रियानुरूपौ. We with the *Vaitāna*.
2 S′ प्रग्रथनं मिथः पच्छः. 3 S′ बार्हस्पत्ये.

विरादिना पोषयन्तः अवस्यवः रक्षाकामाः । ✠अवतेरसुनि "क्याच्छन्दसि" इति उप्रत्ययः✠ । वाजे । वाजः अन्नम् । अन्ने निमित्तभूते सति । अथ वा वाजः संग्रामः । तस्मिन् तज्जयार्थं वयमु वयमेव हवामहे आह्वयामः । अस्मान् प्रत्येव त्वम् आगच्छ नास्मत्प्रतिपक्षान् इत्यमुम् अर्थं द्योतयितुम् उशब्दः । तत्र दृष्टान्तः स्थूरं न कच्चित् । यथा लोके कच्चित् कदाचित् स्थूरम् स्थूलं गुणाढ्यं राजादिकं भरन्तः तदभिमतप्रदानेन पोषयन्तो जनाः स्वजयार्थम् आह्वयन्ति तद्वत् ॥

द्वितीया ॥

उप॑ त्वा॒ कर्म॑न्नू॒तये॒ स नो॒ युवो॒ग्रश्च॑क्राम॒ यो धृ॒षत् ।
त्वामिद्ध्य॑वि॒तारं॑ ववृ॒महे॒ सखा॑य इन्द्र सान॒सिम् ॥ २ ॥

उप॑ । त्वा॒ । कर्म॑न् । ऊ॒तये॑ । सः । नः॒ । युवा॑ । उ॒ग्रः । च॒क्रा॒म॒ । यः । धृ॒षत् ।
त्वाम् । इत् । हि । अ॒वि॒तार॑म् । व॒वृ॒महे॑ । सखा॑यः । इ॒न्द्र॒ । सा॒न॒सिम् ॥ २ ॥

हे इन्द्र त्वा त्वां कर्मन् कर्मणि युद्धादिलक्षणे प्रस्तुते सति ऊतये र-क्षायै[1] उप । गच्छाम इति शेषः । य इन्द्रो धृषत् शत्रूणां धर्षको भवति । युवा नित्यतरुणः उग्रः उद्गूर्णबलः । स इन्द्रो नः अस्मान् चक्राम क्रामति । सहायत्वेन गच्छत्वित्यर्थः । हे इन्द्र सानसिम् संभक्तारम् अवितारम् रक्षितारं त्वामिद्धि त्वामेव हि सखायः तव मित्रभूता वयं ववृमहे वृणीमहे संभजामहे ॥

तृतीया ॥

यो न॑ इ॒दमि॑दं पु॒रा प्र वस्य॑ आनि॒नाय॒ तमु॑ वः स्तुषे ।
सखा॑य॒ इन्द्र॑मू॒तये॑ ॥ ३ ॥

यः । नः॒ । इ॒दम्ऽइ॑दम् । पु॒रा । प्र । वस्यः॑ । आ॒ऽनि॒नाय॑ । तम् । ऊँ॒ इति॑ । वः॒ । स्तु॒षे॒ ।
सखा॑यः । इन्द्र॑म् । ऊ॒तये॑ ॥ ३ ॥

---

१ B[h] C D वः. We with B E K K[m] R S[m] V Dc Cs.

---

1 S' रक्षाय.

हे सखायः समानख्याना मित्रभूता यजमानाः वः युष्माकम् ऊतये रक्षार्थं तम् इन्द्रं स्तुषे स्तौमि। य इन्द्रः पुरा पूर्वं नः अस्माकं वस्यः वसीयः। ॥ईकारलोपश्छान्दसः॥। अतिप्रशस्तं वसु हिरण्यादिकम् इंदमिदम् [इदं] गवादिकम् इति निर्दिश्य निर्दिश्य प्रांनिनाय प्रानैषीत्। तमु तमेव अभिमतप्रदातारम् इन्द्रम्। स्तुषे इति संबन्ध॥

चतुर्थी॥

हर्यश्वं सत्पतिं चर्षणीसहं स हि ष्मा यो अमन्दत।
आ तु नः स वयति गव्यमश्व्यं स्तोतृभ्यो मघवा शतम्॥४॥

हरिऽअश्वम्। सत्ऽपतिम्। चर्षणिऽसहम्। सः। हि। स्म। यः। अमन्दत। आ। तु। नः। सः। वयति। गव्यम्। अश्व्यम्। स्तोतृऽभ्यः। मघऽवा। शतम्॥४॥

हर्यश्वम्। हरिनामकावश्वौ यस्य स हर्यश्वः। तं सत्पतिम् सतां कर्मश्रेष्ठाना पालकं चर्षणीसहम् चर्षणयो मनुष्याः तेषाम् अभिभवितारम्। नियन्तारम् इत्यर्थः। तम् इन्द्रं स्तुषे इति संबन्धः। य इन्द्रः अमन्दत स्तुत्या तृप्तो भवति स हि स्म स हि खलु। स्तुत्य इति शेषः। अतः उक्तगुणविशिष्टत्वात् तमेवेन्द्रं स्तुषे इत्यर्थः। यद्वा यः अमन्दत यो नरः इन्द्रदत्तेन धनेन तृप्त आसीत् स हि स्म स एव नरः उक्तलक्षणम् इन्द्रं तुष्टूषति। स मघवा धनवान् इन्द्रः। तुशब्दो वाक्यच्छेदे। स्तोतृभ्यो नः अस्मभ्यं शतम् शतसंख्याकं गव्यम् गोसमूहम् अश्व्यम् शतसंख्याकम् अश्वसमूहं च आ वयति प्रापयतु। ॥वी गत्यादिषु। अस्माल्लेटि अडागमः॥॥

[इति] द्वितीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम्॥

"प्र मंहिष्ठाय बृहते बृहद्रये" इति सूक्तस्य उक्थ्ये क्रतौ ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे विनियोग उक्तः॥

1 S' इकार°. 2 S' इदं for इदमिदम्. 3 S' om. प्रा°.

तत्र प्रथमा ॥

प्र मंहिष्ठाय बृहते बृहद्रये सत्यशुष्माय तवसे मतिं भरे ।
अपामिव प्रवणे यस्य दुर्धरं राधो विश्वायु शवसे अपावृतम् ॥ १ ॥

प्र । मंहिष्ठाय । बृहते । बृहत्ऽरये । सत्यऽशुष्माय । तवसे । मतिम् । भरे ।
अपाम्ऽइव । प्रवणे । यस्य । दुःऽधरम् । राधः । विश्वऽआयु । शवसे ।
अपऽवृतम् ॥ १ ॥

मंहिष्ठाय अतिशयेन मंहनीयाय दातृतमाय वा बृहते महते गुणैः प्रवृद्धाय बृहद्रये । रयिरिति धननाम । प्रभूतधनाय सत्यशुष्माय सत्यबलाय अवितथसामर्थ्याय तवसे । तवो बलम् । अतिशयितबलाय इन्द्राय । अथ वा तवसे बललाभाय उक्तगुणकाय इन्द्राय मतिं प्र भरे स्तोत्रं संपादयामि । यस्य उक्तगुणविशिष्टेन्द्रस्य विश्वायु । आयवो मनुष्याः । विश्वेषां मनुष्याणां पोषणसमर्थं राधः धनम् अपामिव प्रवणे । प्रवणः अवनतो देशः । तस्मिन् अपां पूर इव स यथा दुर्धरो भवति एवं दुर्धरं धनं शवसे बलाय प्रयोजनाय अपावृतम् अपगतावरणं कृतम् । तस्मा इन्द्राय मतिं भर इति संबन्धः ॥

द्वितीया ॥

अध ते विश्वमनु हासदिष्टय आपो निम्नेव सवना हविष्मतः ।
यत् पर्वते न समशीत हर्यत इन्द्रस्य वज्रः श्नथिता हिरण्ययः ॥ २ ॥

अध । ते । विश्वम् । अनु । ह । असत् । इष्टये । आपः । निम्नाऽइव ।
सवना । हविष्मतः ।
यत् । पर्वते । न । सम्ऽअशीत । हर्यतः । इन्द्रस्य । वज्रः । श्नथिता ।
हिरण्ययः ॥ २ ॥

अध अथ हे इन्द्र ते तव इष्टये एषणाय यागाय वा विश्वम् सर्वं जगत् अनु हासत् । हेति प्रसिद्धौ । अनुकूलं भवेत् । तत्र दृष्टान्तः । आपो निम्नेव निम्नानि स्थलानि आप इव । ता यथा अनुक्रमेण प्र-

वहन्ति तद्वद् विश्वम् अनु ह्रासद् इति संबन्धः । अथ वा उत्तरत्र दृष्टान्तः । आपो निम्नानीव हविष्मतः यजमानस्य सवना सवनानि त्रीण्यपि त्वाम् अनुगच्छन्ति । यत् यस्मात् हर्यतः कान्तः कमनीयः श्नथिता शत्रूणां हिंसको हिरण्ययः हिरण्यमयो हिरण्येन भूषित इन्द्रस्य वज्रः पर्वते न । नशब्दः अप्यर्थे । पर्वतेपि न समशीत न सक्तोभूत् किं तु व्यदारयदेव । अतो विश्वम् अनु ह्रासद् इति पूर्वत्र संबन्धः ॥

तृतीया ॥

अस्मै भीमाय नमसा समध्वर उषो न शुभ्र आ भरा पनीयसे ।
यस्य धाम श्रवसे नामेन्द्रियं ज्योतिरकारि हरितो नायसे ॥ ३ ॥

अस्मै । भीमाय । नमसा । सम् । अध्वरे । उषः । न । शुभ्रे । आ । भर । पनीयसे ।
यस्य । धाम । श्रवसे । नाम । इन्द्रियम् । ज्योतिः । अकारि । हरितः । न । अयसे ॥ ३ ॥

हे शुभ्रे दीप्ते हे उषः उषोदेवते भीमाय । बिभेत्यस्माद् इति भीमः । शत्रूणां भयंकराय पनीयसे अतिशयेन स्तोतव्याय अस्मै इन्द्राय । यागः क्रियत इति शेषः । अतो नमसा न । नमः अन्नं च । नशब्दः चार्थे । चकाराद् उक्तलक्षणम् इन्द्रं च समा भर सम्यग् आहर अस्मद्यज्ञं [illegible]पय । अस्मदभिमतम् अन्नं यष्टव्यम् इन्द्रं च आनयेत्यर्थः । उषस्युदितायां सत्यामेवं[1] इन्द्रस्यागमनाद् उषस इन्द्राहरणव्यपदेशः । अथ वा नशब्दः अनर्थकः । उक्तलक्षणाय इन्द्राय नमसा । नमः अन्नम् । आ भर । अन्ने समृद्धे सत्येव इन्द्रम् उद्दिश्य यागप्रवृत्तेरेवम् उक्तम् । यस्य इन्द्रस्य धाम सर्वेषां धारकं पोषकम् इन्द्रियम् इन्द्रहितम्[3] इन्द्रदत्तं वा । ‖ "इन्द्रियम् इन्द्रलिङ्गम् [इन्द्रदृष्टम्] इन्द्रसृष्ट°" इत्यादिना इन्द्रियशब्दो निपातितः ‖ । उक्तलक्षणं[4] नाम सर्वेषां नामकम् उदकं श्रवसे अन्नाय तत्समृद्धये भवति । येन च इन्द्रेण हरितो न हरितामिव

1 So S'. A clear oversight. 2 S' उषस्युदिते सत्येव. See foot-note at page ५८४.
3 S' इंद्रियहितम्. 4 S' उक्तलक्षनाम सर्वेषां नामकमुदश्रवसे.

दिशामिव अयसे प्राणिनां गमनाय गमनादिव्यवहाराय । ✠ अय पय गतौ इत्यस्माद् असुन् ✠ । [ज्योतिः] अकारि क्रियते । तं समा भरेति पूर्वत्र संबन्धः ॥

चतुर्थी ॥

इमे त इन्द्र ते वयं पुरुष्टुत ये त्वारभ्य चरामसि प्रभूवसो ।
नहि त्वदन्यो गिर्वणो गिरः सघत् क्षोणीरिव प्रति नो हर्य तद् वचः ॥ ४ ॥

इमे । ते । इन्द्र । ते । वयम् । पुरुऽस्तुत । ये । त्वा । आऽरभ्य । चरामसि । प्रभुवसो इति प्रभुऽवसो ।
नहि । त्वत् । अन्यः । गिर्वणः । गिरः । सघत् । क्षोणीःऽइव । प्रति । नः । हर्य । तत् । वचः ॥ ४ ॥

हे इन्द्र त इमे । प्रसिद्धिवाचकस्तच्छब्दः । इदम्शब्दः अपरोक्षवाची । त्वदर्थकत्वेन प्रसिद्धा वयं ते तव स्वभूताः । हे पुरुष्टुत बहुभिर्बहुप्रकारं वा स्तुत । एतद् इन्द्रेत्यस्य विशेषणम् । त इत्युक्तम् कीदृशास्त इत्यत्राह । ये वयम् हे प्रभूवसो प्रभूतधन इन्द्र त्वा त्वाम् आरभ्य आश्रित्य त्वामेव शरणं प्राप्य चरामसि चरामः । ते वयम् इति पूर्वत्र संवन्धः । हे गिर्वणः गीर्भिर्वननीय इन्द्र त्वदन्यः त्वत्तो व्यतिरिक्तो देवः गिरः अस्मदीयानि वचांसि नहि सघत् न खलु सहते । स्तुत्यस्य तव महिम्नो निरवधित्वाद् अस्मदीयाना स्तुतिवचसाम् अत्यल्पत्वाच्च तादृग्वचस्त्वयैव सोढव्यम् इत्यर्थः । ✠ सहेर्लेटि अडागमः । वर्णविपर्ययेण हकारस्य घकारः ✠ । तत्र दृष्टान्तः क्षोणीरिव क्षोणय इव । क्षोणीशब्देनात्र प्रजा विवक्ष्यन्ते । प्रजा राज्ञो यद्यद् विज्ञापयन्ति तत् सर्वं स राजा यथा सहते तद्वद् इत्यर्थः । यस्माद् एवं तस्माद् नः अस्माकं तद् वचः तादृग्वचनं प्रति हर्य प्रतिकामय ॥

पञ्चमी ॥

भूरि त इन्द्र वीर्यं[1] तव स्मस्यस्य स्तोतुर्मघवन् काममा पृण ।

---

१ BB^hDRCs ३ for १. We with CEK^m S^m V.

अनु ते द्यौर्बृहती वीर्यं मम इयं च ते पृथिवी नेम ओजसे ॥ ५ ॥

भूरि । ते । इन्द्र । वीर्यम् । तव । स्मसि । अस्य । स्तोतुः । मघऽवन् । कामम् । आ । पृण ।

अनु । ते । द्यौः । बृहती । वीर्यम् । ममे । इयम् । च । ते । पृथिवी । नेमे । ओजसे ॥ ५ ॥

हे इन्द्र ते तव वीर्यम् वीरकर्म वृत्रवधादिलक्षणं भूरि अतिबहु यतः अतो वयं तव स्मसि स्मः तव विधेया भवामः । ॥ "श्नसोरल्लोपः" इति अकारलोपः । "इदन्तो मसिः" ॥ । अस्य स्तोतुः स्तवं कुर्वतोस्य यजमानस्य कामम् अभिलषितम् हे मघवन् धनवन् इन्द्र आ पृण आपूरय । ॥ पृण प्रीणने । तौदादिकः । अत्र पूरणार्थः । "अतो हेः" इति हेर्लुक् ॥ । भूरि त इन्द्र वीर्यम् इत्युक्तं वीर्यबहुत्वमेव स्पष्टयति । ते तव वीर्यं बृहती महती द्यौः महान् द्युलोकः अनु ममे अनुक्रमेण माति परिच्छिनत्ति । इन्द्रसृष्टस्य वृष्ट्युदकादेरास्पदत्वेन द्यौरेव ममे । अन्यः कश्चित् परिच्छेत्ता नास्तीत्यर्थः । ॥ माङ् माने । लिडादि सर्वम् ॥ । न केवलं द्यौरेव इयं पृथिवी च ते ओजसे तव ओजसा बलेन निमित्तेन नेमे ननाम नम्रा भवति । त्वदोजःसंभूतेन गिरितरुगुल्मप्राण्यादिधारणेनेत्यभिप्रायः । अतः पृथिवी च वीर्यं ममे इति भावः ॥

षष्ठी ॥

त्वं तमिन्द्र पर्वतं महामुरुं वज्रेण वज्रिन् पर्वशश्चकर्तिथ ।

अवासृजो निवृताः सर्तवा अपः सत्रा विश्वं दधिषे केवलं सहः ॥ ६ ॥

त्वम् । तम् । इन्द्र । पर्वतम् । महाम् । उरुम्[1] । वज्रेण । वज्रिन् । पर्वऽशः । चकर्तिथ ।

---

१ P P² ऊरुम् ।. We with J Cr.

---

1 S' अस्तोतुः for अस्य स्तोतुः.

अवं । असृजः । निऽवृंताः । सर्तवै । अपः । सत्रा । विश्वम् । दधिषे । के-
वलम् । सहः ॥ ६ ॥

हे इन्द्र वज्रिन् वज्रवन् त्वं तं प्रसिद्धं महाम् महान्तं महत्त्वोपेतम् । ⌛ नकारतकारयोर्लोपश्छान्दसः ⌛ । उरुम् अतिप्रभूतं पर्वतम् पर्ववन्तं गिरिम् । ⌛ जातावेकवचनम् ⌛ । गिरीन् वज्रेण आयुधेन पर्वशः अवयवशः पक्षादिक्रमेण चकर्तिथ शकलीकृतवान् असि । ⌛ कृती छेदने । थलि क्रादिनियमाद् इट् । गुणः ⌛ । यद्वा अत्र पर्वतशब्दः उत्तरत्र वृष्ट्यभिधानाद् मेघवाची[1] । उक्तलक्षणं मेघं वज्रेण पर्वशो विदारितवान् असीत्यर्थः । अनन्तरं निवृताः नितरां मेघेन वृता अपः सर्तवै नद्याद्यात्मना सरणाय अवासृजः अवाङ्मुखं विसृष्टवान् असि । एवमाद्यात्मकं केवलम् असाधारणं विश्वम् सर्वं बलं त्वं दधिषे धारयसि । एतत् सत्रा सत्यं न मृषा । सत्रेति सत्यनाम ॥

[इति] द्वितीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

"उदप्रुतः" इति सूक्तस्य उक्थ्ये क्रतौ ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

उदप्रुतो न वयो रक्षमाणा वावदतो अभ्रियस्येव घोषाः ।
गिरिभ्रजो नोर्मयो मदन्तो बृहस्पतिमभ्यर्का अनावन् ॥ १ ॥

उदऽप्रुतः । न । वयः । रक्षमाणाः । वावदतः । अभ्रियस्यऽइव । घोषाः ।
गिरिऽभ्रजः । न । ऊर्मयः । मदन्तः । बृहस्पतिम् । अभि । अर्काः । अनावन् ॥ १ ॥

उदप्रुतः उदकेषु गच्छन्तश्चरन्तः । ⌛ छान्दसत्वाद् असंज्ञायामपि उदकशब्दस्य उदादेशः ⌛ । रक्षमाणाः आत्मानं व्याधादिभ्यः पाल-

१ P Cp निऽवृंत्ताः ।. २ B गिरिभ्राजो. We with B[h] C D E K K[m] R S[m] V Dc Cs. ३ B C E ३ for १. We with B[h] D K S[m] V Dc Cs.

1 S' उत्तरत्राम्बुदृष्ट्यभिधानादत्र मेघवाची.

यन्तो वयो न पक्षिण इव ते यथा उच्चैर्ध्वनन्ति । वावदतः भृशं शब्दं कुर्वतः । ‡वदेर्यङ्लुकि शतरि रूपम् । "अभ्यस्तानाम् आदिः" इति आद्युदात्तः‡ । अभ्रियस्य[1] मेघसमूहस्य घोषाः शब्दा इव । तथा गिरिभ्रजः । गिरिरिति मेघनाम । मेघेभ्यः सकाशाद् गच्छन्तः अधः पतन्तः मदन्तः सस्यादींस्तर्पयन्तः । अनेन धाराध्वनिरुपलक्ष्यते । ऊर्मयो न ऊर्मयः[2] उदकानि ते यथा अधःपतनसमये शब्दं कुर्वन्ति एवम् अर्काः अर्चनसाधना मन्त्राः । ‡अर्को मन्त्रो भवति यदनेनार्चन्तीति निरुक्तम् [नि॰ ५. ४]‡ । अथ वा अर्काः अर्चकाः स्तोतारो बृहस्पतिम् बृहतो मन्त्रराशेः स्वामिनम् एतन्नामानं देवम् अभ्यनावन् अभिस्तुवन्ति । ‡नौतेश्छान्दसे लङि व्यत्ययेन शप्‡ ॥

द्वितीया ॥

सं गोभि॑राङ्गिर॒सो नक्ष॑माणो॒ भग॑ इ॒वेद॑र्य॒मणं॑ निनाय ।
जने॑ मि॒त्रो न दम्प॑ती अनक्ति॒ बृह॑स्पते वा॒जया॒शूँरि॑वा॒जौ ॥ २ ॥

सम् । गोभिः॑ । आ॒ङ्गि॒र॒सः । नक्ष॑माणः । भगः॑ऽइव । इत् । अ॒र्य॒मणम् । नि॒ना॒य॒ । जने॑ । मि॒त्रः । न । दम्प॑ती॒ इति॒ दम्ऽप॑ती । अ॒न॒क्ति॒ । बृह॑स्पते । वा॒जय॑ । आ॒शून्ऽइ॑व । आ॒जौ ॥ २ ॥

आङ्गिरसः अङ्गिरोगोत्रोत्पन्नः[3] एतन्नामा महर्षिः गोभिः । विकारे प्रकृतिशब्दः । गोविकारैराज्यैः । यद्वा गोभिः स्तुतिवाग्भिः नक्षमाणः व्याप्नुवन् भग इवेत् एतन्नामको देव इव स यथा वधूवरौ अर्यमणं देवं नयति विवाहसमये एवम् अर्यमणम् विवाहहोमाभिमानिनम् एतन्नामानं देवं दम्पती [सं] निनाय नयतु । किं च जने प्राणिसमूहे मित्रो न मित्राख्यो देव इव स यथा स्वरश्मीन् अनक्ति प्रकाशाय एवं स एव महर्षिः दम्पती वधूवरौ अनक्ति योजयति ॥ हे बृहस्पते देव त्वं च आशून् आजाविव यथा संग्रामे योद्धारः आशून् व्यापकान् अश्वान्[4] योजयन्ति एवं वधूवरौ वाजय संयोजय ॥

---

1 Sâyaṇa's text too reads अभ्रयस्येव. 2 S′ ऊर्मयो रसाः उदकानि for ऊर्मयः उदकानि.
3 S′ ॰गोत्रोत्पन्नो यस्य नामा. 4 S′ अश्वानिव तान् यथा योजयंति.

तृतीया ॥

साध्वर्या अतिथिनीरिषिरा स्पार्हाः सुवर्णा अनवद्यरूपाः ।
बृहस्पतिः पर्वतेभ्यो वितूर्या निर्गा ऊपे यवमिव स्थिविभ्यः ॥ ३ ॥

साधुऽअर्याः । अतिथिनीः । इषिराः । स्पार्हाः । सुऽवर्णाः । अनवद्यऽरूपाः ।
बृहस्पतिः । पर्वतेभ्यः । विऽतूर्य । निः । गाः । ऊपे । यवम्ऽइव । स्थिविऽभ्यः ॥ ३ ॥

साध्वर्याः साध्वभिगन्तव्या अतिथिनीः अतिथितर्पका अतनशीला वा इषिराः एषणीयाः स्पार्हाः सर्वैः स्पृहणीयाः सुवर्णाः शोभनशुक्लादिवर्णोपेता अनवद्यरूपाः अनिन्दितरूपाः प्रशस्तरूपाः । ["अवद्यपण्य°" इत्यादिना गर्ह्यार्थे अवद्यशब्दो निपातितः । पूर्वपदप्रकृतिस्वरः ।] एवंलक्षणा गाः बृहस्पतिर्देवः पर्वतेभ्यः वलसंबन्धिभिरसुरैः पिहितेभ्यः पर्वतेभ्यः सकाशाद् वितूर्य निर्गमय्य[1] निरूपे निर्वपति निष्कृष्य प्रयच्छति स्तोतृभ्यः । तत्र दृष्टान्तः । यवमिव स्थिविभ्यः । स्थिवयः स्थिरा यवकाण्डाः । तेभ्यः सकाशाद् यथा यवं निष्कृष्य वपति तद्वत् । यद्वा स्थिवयः कुसूलाः । तेभ्यः सकाशाद् यवमिव ॥

चतुर्थी ॥

आप्रुषायन् मधुन ऋतस्य योनिमवक्षिपन्नर्क उल्कामिव द्योः ।
बृहस्पतिरुद्धरन्नश्मनो गा भूम्या उद्नेव वि त्वचं बिभेद ॥ ४ ॥

आऽप्रुषायन् । मधुना । ऋतस्य । योनिम् । अवऽक्षिपन् । अर्कः । उल्काम्ऽइव । द्योः ।
बृहस्पतिः । उद्धरन् । अश्मनः । गाः । भूम्याः । उद्नाऽइव । वि । त्वचम् । बिभेद ॥ ४ ॥

---

१ B ऊपे. We with $\overset{h}{B}$ C D K $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs. २ P वयम्ऽइव ।. We with $\overset{2}{P}$ J Cp.
३ P द्यौः ।. We with $\overset{2}{P}$ J Cp.

---

1 S′ निर्गमयित्वा.

बृहस्पतिर्देवः मधुना । मधु इति उदकनाम । उदकेन आप्रुषायन् भूमिं सर्वतः सिञ्चन् । ॥ प्रुष प्लुष स्नेहनसेचनपूरणेषु । व्यत्ययेन विकरणस्य शायजादेशः । चित्स्वरः ॥ । ऋतस्य योनिम् उदकस्य कारणभूतं मेघम् । यद्वा ऋतस्य योनिरित्युदकनाम । मेघम् उदकं वा । ॥ मधुन ऋतस्येत्यत्र संहितायाम् "ऋत्यकः" इत्यत्र ह्रस्व इत्यनुवर्तनात् ह्रस्वत्वम् ॥ । द्योः द्युलोकसकाशाद् अवक्षिपन् अवाङ्मुखं प्रेरयन् । तत्र दृष्टान्तः । अर्कः आदित्यः द्योः सकाशाद् उल्कामिव तां यथा अवक्षिपति तद्वत् । किं च स बृहस्पतिः अश्मनः मेघसकाशाद् गा उदकानि उद्धरन् च्यावयन् । अथ वा अश्मनः पणिभिः पिहितात् पर्वतात् तदुद्धारेण गाः तैरपहृत्य स्थापिता उद्धरन् अपगमयन् उद्नेव उदकेनेव तेन यथा भूम्यास्त्वचं विभिनत्ति उच्छूनां करोति एवं भूम्यास्त्वचं गोखुराग्रैः [वि] बिभेद विदारितवान् । सर्वत्र गाः समचारयद् इत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

अप ज्योतिषा तमो अन्तरिक्षादुद्नः शीपालमिव वात आजत् ।
बृहस्पतिरनुमृश्या वलस्याभ्रमिव वात आ चक्र आ गाः ॥ ५ ॥

अप । ज्योतिषा । तमः । अन्तरिक्षात् । उद्नः । शीपालम्ऽइव । वातः । आजत् ।
बृहस्पतिः । अनुऽमृश्य । वलस्य । अभ्रम्ऽइव । वातः । आ । चक्रे । आ । गाः ॥ ५ ॥

बृहस्पतिर्देवः ज्योतिषा दीप्त्या प्रकाशेन अन्तरिक्षात् आकाशाद् गिरिकुहरात् तमः अन्धकारं गवाम् आवरकम् उदाजत् उदगमयत् । तत्र दृष्टान्तः । वातः वायुः उद्नः उदकात् । ॥ "पद्दन्०" इत्यादिना उदकशब्दस्य उदन्नादेशः । "अल्लोपोनः" इति अकारलोपः । उदात्तनिवृत्तिस्वरः ॥ । तत्सकाशात् शीपालमिव शीपालं शैवालम् । ॥ व-

1 So S′, though Sâyaṇa's text has अप ज्योतिषा.

र्णव्यत्ययेन ऐकारवकारयोरीकारपकारौ[1] । तद् यथा उदजति अपगमयति तद्वत् । किं च बृहस्पतिर्देवो वलस्य एतन्नामकस्यासुरस्य गवाम् अवस्थानप्रदेशम् अनुमृश्य परामृश्य वातः वायुः अभ्रमिव स यथा मेघम् आकरोति सर्वतः प्रसारयति अन्तरिक्षे एवं गाः वलेन अपहृत्य आच्छन्नाः आ चक्रे सर्वतो व्याप्ता अकरोत् ॥

षष्ठी ॥

यदा वलस्य पीयतो जसुं भेद् बृहस्पतिरग्नितपोभिरर्कैः ।
दद्भिर्न जिह्वा परिविष्टमाददाविर्निधीँरकृणोदुस्रियाणाम् ॥ ६ ॥

यदा । वलस्य । पीयतः । जसुम् । भेत् । बृहस्पतिः । अग्नितपःऽभिः । अर्कैः । दत्ऽभिः । न । जिह्वा । परिऽविष्टम् । आदत् । आविः । निऽधीन् । अकृणोत् । उस्रियाणाम् ॥ ६ ॥

बृहस्पतिर्देवो यदा यस्मिन् काले वलस्य एतन्नामकस्यासुरस्य पीयतः । हिंसाकर्मैतत् । हिंसकस्य तस्य जसुम् हिंसासाधनम् आयुधं भेत् अभेद् अभिनत् । [1]भिदिर् विदारणे । लेट् । लघूपधगुणः । "इतश्च लोपः०" संयोगान्तलोपश्च । छान्दसत्वाद् अडभावः[1] । कैः साधनैरित्युच्यते । अग्नितपोभिः अग्निवत्तापकैः अर्कैः दीप्तैः स्वरश्मिभिः मन्त्रैर्वा । तदा दद्भिः दन्तैः परिविष्टम् परितः खादितं मण्टकादिलक्षणम् अन्नं जिह्वा यथा अत्ति तद्वद् वलनामानम् असुरम् आदत् अभक्षयत् । ततश्च उस्रियाणाम् गवां निधीन् आविरकृणोत् स्पष्टान् अकरोत् ॥

सप्तमी ॥

बृहस्पतिरमत हि त्यदासां नाम स्वरीणां सदने गुहा यत् ।
आण्डेव भित्त्वा शकुनस्य गर्भमुदुस्रियाः पर्वतस्य त्मनाजत् ॥ ७ ॥

बृहस्पतिः । अमत । हि । त्यत् । आसाम् । नाम । स्वरीणाम् । सदने । गुहा । यत् ।

---

1 So S′. See foot-note on previous page.

आण्डाऽइव । भित्त्वा । शकुनस्य । गर्भम् । उत् । उस्रियाः । पर्वतस्य । त्मना । आजत् ॥ ७ ॥

बृहस्पतिर्देवः गुहा गुहायां सदने । सीदत्यत्रेति सदनं स्थानम् । तस्मिन् स्वरीणाम् शब्दायमानानाम् आसां गवां त्यत् तत् प्रसिद्धं नामधेयं यत् यदा अमत हि ज्ञातवान् । ꣸ मनु अवबोधने । लुङि "तनादिभ्यस्तथासोः" । इति सिचो लुक् । "हि च" इति निघातप्रतिषेधः । अडागमस्वरः ꣸ । तदानीं पर्वतस्य गिरेरन्तःस्थिता उस्रियाः । उस्रम् उत्स्रावणं क्षीरस्यन्दनम् अर्हन्तीत्युस्रिया गावः । ताः त्मना आत्मनैव सहायनैरपेक्ष्येणैव । ꣸ "मन्त्रेष्वाङ्यादेरात्मनः" इति आदेराकारस्य लोपः ꣸ । उदाजत् पर्वतविभेदनेन उदगमयत् । तत्र दृष्टान्तः । आण्डेव भित्त्वेति । शकुनस्य पक्षिणो मयूरादेः आण्डानि भित्त्वा तदन्तःस्थितं गर्भम् उद्गमयति तद्वत् ॥

अष्टमी ॥

अश्नापिनद्धं मधु पर्यपश्यन्मत्स्यं न दीन उदनि क्षियन्तम् ।
निष्टज्जभार चमसं न वृक्षाद् बृहस्पतिर्विरवेणा विकृत्य ॥ ८ ॥

अश्ना । अपिऽनद्धम् । मधु । परि । अपश्यत् । मत्स्यम् । न । दीने । उदनि । क्षियन्तम् ।

निः । तत् । जभार । चमसम् । न । वृक्षात् । बृहस्पतिः । विऽरवेण । विऽकृत्य ॥ ८ ॥

बृहस्पतिर्देवः अश्ना अश्मना पर्वतेन अपिनद्धं मधु मधुवद्भोगयोग्यं[1] गोसमूहं पर्यपश्यत् अद्राक्षीत् । आवरणभूतपर्वतापसारणेनेति शेषः । तत्र दृष्टान्तः । दीने परिक्षीणे अल्पे उदनि उदके । ꣸ उदकशब्दस्य उदन्नादेशे "विभाषा ङिश्योः" इत्यल्लोपाभावपक्षे रूपम् ꣸ । तस्मिन् क्षियन्तम् निवसन्तं मत्स्यं [न] मत्स्यमिव । तं यथा जनः पश्यति

---

1 S' मधुवद्भाग॰.

तद्वत् । तत् गोलक्षणं मधु चमसं न वृक्षात् । चम्यते भक्ष्यते अनेनेति चमसः सोमपात्रम् । चमसं यथा तदुपादानभूतान्निष्कृष्य हरति तद्वत् । विरवेण विविधशब्देन हम्भालक्षणेन लिङ्गेन ज्ञात्वा विकृत्य वलाख्यम् असुरं गोरूपधारिणं छित्वा निर्जभार बिलान्निर्जहार ॥

नवमी ॥

सोषामविन्दत् स स्वः१ सो अग्निं सो अर्केण वि बबाधे तमांसि ।
बृहस्पतिर्गोवपुषो वलस्य निर्मज्जानं न पर्वणो जभार ॥ ९ ॥

सः । उषाम् । अविन्दत् । सः । स्व१रिति स्वः । सः । अग्निम् । सः । अर्केण । वि । बबाधे । तमांसि ।

बृहस्पतिः । गोऽवपुषः । वलस्य । निः । मज्जानम् । न । पर्वणः । जभार ॥९॥

स पूर्वोक्तो बृहस्पतिः पर्वतकुहरे अन्धकारावस्थितानां गवां दर्शनाय उषाम् [उषासम्] उषसम् । छान्दसः सकारलोपः । अविन्दत् अलभत । स एव बृहस्पतिः [स्वः] । स्वरादित्यः । आदित्यं च प्रकाशाय अविन्दत् । एवम् असौ अग्निं च अविन्दत् । लब्ध्वा च अर्केण तेजसा तमांसि वि बबाधे विशेषेण बाधितवान् । तदनन्तरं गोवपुषः वृषभरूपधारिणो वलस्य असुरस्य हननेन मज्जानं न पर्वणः अस्थ्नः संबन्धिनं मज्जानम् षष्ठं धातुं पर्वणः अस्थिपर्वसकाशाद् यथा बलाद् निर्हन्ति तद्वद् गा निर्जभार निष्कृष्य आहृतवान् ॥

दशमी ॥

हिमेव पर्णा मुषिता वनानि बृहस्पतिनाकृपयद् वलो गाः ।
अनानुकृत्यमपुनश्चकार यात् सूर्यामासा मिथ उच्चरातः ॥ १० ॥

हिमाऽइव । पर्णा । मुषिता । वनानि । बृहस्पतिना । अकृपयत् । वलः । गाः । अननुऽकृत्यम् । अपुनरिति । चकार । यात् । सूर्यामासा । मिथः । उत्ऽचरातः ॥ १० ॥

---

१ P स्वऽरिति स्वः ।. Cp स्व१रिति स्वः ।. We with P² J.

1 S' तत्र for तत्.

बृहस्पतिना देवेन हिमेव पर्णा हिमानि पर्णानीव । यथा हिमानि पर्णानि निःसाराणि कृत्वा मुष्णन्ति एवं वनानि वननीयानि धनानि गोलक्षणानि मुषिता मुषितानि आसन् । स च वलोपि गाः मुषिता अकृपयत । प्रायच्छद् इत्यर्थः । किं च स बृहस्पतिः तादृक् कर्म अननुकृत्यम् अन्यैरननुकरणीयम् अन्येन कर्तुम् अशक्यं तथा अपुनः न विद्यते पुनस्तत् कर्म यस्मिन् तद् अपुनः पुनःकरणरहितं च चकार कृतवान् । अन्यकर्तव्यरहितं स्वेनापि पुनः कर्तव्यरहितं चाकरोद् इत्यर्थः । किं तत् कर्मेति उच्यते । यात् । यद् इत्यर्थः । ‖ छान्दसो दीर्घः ‖ । सूर्यामासा । मस्यते परिमीयते स्वकलावृद्धिहानिभ्याम् इति माश्चन्द्रमाः । मातीति वा माश्चन्द्रः । सूर्याचन्द्रमसौ । ‖ "देवताद्वन्द्वे च" इति आनङ् । "देवताद्वन्द्वे च" इति उभयपदप्रकृतिस्वरत्वम् । "सुपां सुलुक्०" इत्यादिना विभक्तेराकारः ‖ । तौ मिथः परस्परम् अहोरात्रयोः उच्चरातः उच्चरतः ऊर्ध्वं गच्छत इति यत् तच्चकार ॥

एकादशी ॥

अभि श्यावं न कृशनेभिरश्वं नक्षत्रेभिः पितरो द्यामपिंशन् ।
रात्र्यां तमो अदधुर्ज्योतिरहन् बृहस्पतिर्भिनदद्रिं विदद् गाः ॥ ११ ॥

अभि । श्यावम् । न । कृशनेभिः । अश्वम् । नक्षत्रेभिः । पितरः । द्याम् ।
अपिंशन् ।
रात्र्याम् । तमः । अदधुः । ज्योतिः । अहन् । बृहस्पतिः । भिनत् । अद्रिम् । विदत् । गाः ॥ ११ ॥

बृहस्पतिर्देवः यदा अद्रिम् गवाम् आच्छादकं गिरिं भिनत् अभिनद् विदारितवान् विदार्य च यदा गांश्च विदत् । ‖ विद्लृ लाभे । लुङि लृदित्वाद् अङ् ‖ । तदा पितरः पालका देवा इन्द्राद्याः श्यावं न अश्वम् कपिशवर्णम् अश्वमिव तं यथा लोके कृशनेभिः । कृशनम् इति सुवर्णनाम । कृशनैः सुवर्णमयैराभरणैः पिंशन्ति अलंकुर्वन्ति

1 S' गाश्चाविदत् for गांश्च विदत्.

एवं नक्षत्रेभिः । नक्षात् नाशात् त्रायन्तीति नक्षत्राणि न विद्यते क्षत्रं बलम् एषाम् इति वा नक्षत्राणि ग्रहतारकादीनि । तैः द्याम् द्युलोकम् अपिंशन् अलंचक्रुः । ॥ पिश अवयवे । रुधादिः ॥ । एवं रात्र्याम् निशि तमः अन्धकारम् अदधुः स्थापितवन्तः । एवम् अहन् अहनि ज्योतिः सर्वस्य दीपकं तेजः आदित्याख्यम् अदधुः ॥

द्वादशी ॥

इ॒दम॑क॒र्म॒ नमो॑ अभ्रि॒याय॒ यः पू॒र्वीरन्वा॒नोन॑वीति ।

बृह॒स्पति॒ः स हि गोभि॒ः सो अश्वै॒ः स वी॒रेभि॒ः स नृभि॑र्नो॒ वयो॑ धात् ॥१२॥

इ॒दम् । अ॒क॒र्म॒ । नम॑ः । अ॒भ्रि॒याय॑ । यः । पू॒र्वीः । अनु॑ । आ॒ऽनोन॑वीति ।

बृह॒स्पति॑ः । सः । हि । गोभि॑ः । सः । अश्वै॑ः । सः । वी॒रेभि॑ः । सः । नृऽभि॑ः ।

न॒ः । वय॑ः । धा॒त् ॥ १२ ॥

अभ्रियाय अभ्रम् अर्हतीति अभ्रियः । ॥ "०अभ्राद् घः" इति घप्रत्ययः ॥ । मेघविदारणेन जलं प्रयच्छते बृहस्पतये इदं नमः नमस्कारोपलक्षितम् अन्नम् अन्नसाधनं वा स्तोत्रम् अकर्म वयम् अकार्ष्म । ॥ करोतेर्लुङि "मन्त्रे घस०" इत्यादिना च्लेर्लुकि कृते "छन्दस्युभयथा" इति तिङ आर्धधातुकत्वाद् ङित्वाभावे गुणः ॥ । यो बृहस्पतिः पूर्वीः बह्वीर्ऋचः अनुक्रमेण आनोनवीति अत्यर्थम् आभिमुख्येन ब्रवीति साधु स्तुतवान् इति ब्रूते । स हि स खलु बृहस्पतिः[नः] गोभिः बह्वीभिः सहितं वयः अन्नम् अधात् प्रयच्छत्विति संबन्धः । एवम् उत्तरत्रापि योज्यम् । स एव बृहस्पतिः अश्वैर्बहुभिः सहितं वयोधात् । स बृहस्पतिः वीरेभिः वीरैः पुत्रैरुपेतं वयोधात् । स च बृहस्पतिः नृभिः नेतृभिर्भृत्यादिभिः सहितं वयोधात् ॥

इति द्वितीयेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

"अच्छा म इन्द्रम्" इति सूक्तमपि तत्रैव उक्थ्ये ब्रह्मशस्त्रे विनियुक्तम् । तत्र "बृहस्पतिर्नः परि पातु" [११] इत्येषा परिधानीया । "बृहस्पते युवमिन्द्रश्च" [१२] इत्येषा शस्त्रयाज्या ॥

1 S' सार्व०. 2 So S'. See Sâyaṇa on *Rig.* X. 43. 1.

तत्र प्रथमा ॥

अच्छा म इन्द्रं मतयः स्वर्विदः सध्रीचीर्विश्वा उशतीरनूषत ।
परि ष्वजन्ते जनयो यथा पतिं मर्यं न शुन्ध्युं मघवानमूतये ॥ १ ॥

अच्छ । मे । इन्द्रम् । मतयः । स्वःऽविदः । सध्रीचीः । विश्वाः । उशतीः । अनूषत ।
परि । स्वजन्ते । जनयः । यथा । पतिम् । मर्यम् । न । शुन्ध्युम् । मघऽवानम् । ऊतये ॥ १ ॥

इन्द्रं देवम् अच्छ अभिमुखीकृत्य मे मम सुहस्त्यस्य घौषेयस्य मतयः स्तुतयः अनूषत स्तुवन्ति । ॥ नु स्तुतौ । स्लेः सिच् । "लिङ्सिचावात्मनेपदेषु" इति किद्वद्भावाद् गुणाभावः ॥ । मतयो विशेष्यन्ते । स्वर्विदः स्वर्गस्य सुखस्य वा लम्भयित्र्यः सध्रीचीः सहाञ्चनाः परस्परं संगताः । ॥ अञ्चु गतिपूजनयोः । "ऋत्विग्दधृक्स्रग्°" इत्यादिना नकारलोपः । सहस्य सध्र्यादेशः । "अञ्चतेश्चोपसंख्यानम्" इति ङीप् । भसंज्ञायाम् "अचः" इत्यकारलोपः ॥ । विश्वाः व्याप्ता उशतीः इन्द्रं कामयमानाः । आदरातिशयद्योतनाय उक्तमेवार्थं सदृष्टान्तं पुनराह परि ष्वजन्त इति । जनयः जनयन्ति उत्पादयन्ति अपत्यम् इति जनयो योषितः । ता यथा पतिं परि ष्वजन्ते दृढम् आलिङ्गन्ति । किं च शुन्ध्युंम् शोधकं मर्यं न मर्त्यमिव यथा पित्रादिकं दूराद् आगतं पुत्रादयो बन्धुजना ऊतये स्वरक्षणाय परिष्वजन्ते तद्वद् मघवानम् मघवन्तं धनवन्तम् इन्द्रम् ऊतये रक्षणाय मे मतयः परि ष्वजन्ते । निर्धनस्य रक्षाकरणायोगाद् मघवन्तम् इत्युक्तम् ॥

द्वितीया ॥

न घा त्वद्रिगप वेति मे मनस्त्वे इत् कामं पुरुहूत शिश्रय ।
राजेव दस्म नि षदोधि बर्हिष्यस्मिन्त्सु सोमेवपानमस्तु ते ॥ २ ॥

---

१ B Cs बर्हिष्यस्मिन्सु. २ B अवपानं°.

---

1 So S'. 2 S' शुंध्यं. Sâyaṇa's text too is शुंध्यं and not शुन्ध्युम्.

न । घ । त्वद्रिक् । अप॑ । वे॒ति॒ । मे॒ । मन॑: । त्वे इति॑ । इत् । काम॑म् । पु॒रु॒ऽहू॒त॒ । शि॒श्र॒य॒ ।

राजा॑ऽइव । द॒स्म॒ । नि । स॒दः॒ । अधि॑ । ब॒र्हिषि॑ । अ॒स्मिन् । सु । सोमे॑ । अ॒व॒ऽपान॑म् । अ॒स्तु॒ । ते॒ ॥ २ ॥

हे पुरुहूत बहुभिराहूत इन्द्र त्वद्रिक् त्वां गच्छत् मे मम मनः न घ न खलु अप वेति अपगच्छति कदाचिदपि त्वत्तो नापसरति किं तु त्वे इत् त्वय्येव कामम् अभिलाषं शिश्रय श्रयति आश्रयति । ❈श्रिञ् सेवायाम् । छान्दसे लिटि "णलुत्तमो वा" इति वृद्ध्यभावे रूपम्❈ । यस्माद् एवं तस्मात् हे दस्म शत्रूणाम् उपक्षपयितः दर्शनीय वा इन्द्र त्वं राजेव यथा राजा सिंहासने निषीदति एवम् अधि बर्हिषि । ❈अधिः सप्तम्यर्थानुवादी❈ । आस्तीर्णे दर्भे नि षदः निषीद । निषीदतेऽत्र को लाभ इति उच्यते । अस्मिन् सोमे सोमयागे संस्कृते वा सोमे ते तव अवपानम् अवनतं पानम् अस्तु भवतु ॥

तृतीया ॥

वि॒षू॒वृदिन्द्रो॒ अम॑तेरु॒त क्षुधः स इ॒द्रायो म॒घवा॒ वस्व॒ ईशते ।
तस्येदि॒मे प्र॒वणे स॒प्त सिन्ध॑वो॒ वयो॑ वर्धन्ति वृष॒भस्य॑ शु॒ष्मिण॑: ॥ ३ ॥

वि॒षु॒ऽवृत् । इन्द्र॑: । अम॑तेः । उ॒त । क्षुधः॑ । सः । इत् । रा॒यः । म॒घऽवा॑ । वस्व॑: । ई॒श॒ते॒ ।

तस्य॑ । इत् । इ॒मे । प्र॒व॒णे । स॒प्त । सिन्ध॑वः । वय॑: । व॒र्ध॒न्ति॒ । वृ॒ष॒भस्य॑ । शु॒ष्मिण॑: ॥ ३ ॥

इन्द्रो देवः अस्माकम् अमतेः दारिद्र्यस्य शून्याया मतेर्वा विषूवृत् विष्वग् वर्तयिता प्रच्यावयिता भवतु । ❈विषुशब्दोपपदाद् वर्ततेः क्विप्❈ । उत अपि च इन्द्रः क्षुधः बुभुक्षाया विषूवृद् भवतु । सत्स्वन्येषु देवेषु इन्द्र एव कथं प्रार्थ्यत इति तत्राह । स इत् स एव मघवा धनवान् इन्द्रः रायः दानार्हस्य वस्वः वसुनो वासकस्य धनस्य

1 S′ omits निषीद°. 2 S′ प्राच्या°.

ईशते ईष्टे स्वामी भवति । "तिङां तिङो भवन्ति" इत्येकवचनस्थाने बहुवचनम् । किं च वृषभस्य वर्षकस्य शुष्मिणः बलवतः तस्येत् तस्यैवेन्द्रस्य संबन्धिनः इमे प्रसिद्धाः सप्त सिन्धवः स्यन्दनशीलाः "इमं मे गङ्गे" [ऋ०१०.७५.५] इतिमन्त्रोक्ता गङ्गाद्याः सप्त सिन्धवः प्रवणे अवनते देशे वयो वर्धन्ति अन्नं समर्धयन्ति । वृधु वृद्धौ । णिच् । "छन्दस्युभयथा" इत्यार्धधातुकसंज्ञायां णिलोपः ॥

चतुर्थी ॥

वयो न वृक्षं सुपलाशमासदन्त्सोमास इन्द्रं मन्दिनश्चमूषदः ।
प्रैषामनीकं शवसा दविद्युतद् विदत् स्व१र्मनवे ज्योतिरार्यम् ॥ ४ ॥

वयः । न । वृक्षम् । सुऽपलाशम् । आ । असदन् । सोमासः । इन्द्रम् । मन्दिनः । चमूऽसदः ।
प्र । एषाम् । अनीकम् । शवसा । दविद्युतत् । विदत् । स्वः१ । मनवे । ज्योतिः । आर्यम् ॥ ४ ॥

वयो न वृक्षम् यथा वयः पक्षिणः सुपलाशम् शोभनपर्णोपेतं पल्लवितं वृक्षम् आसीदन्ति तद्वद् मन्दिनः मदकराः चमूषदः चम्वोरधिषवणफलकयोरवस्थिताः सोमासः सोमा इन्द्रम् आसदन् । एषां सोमानाम् अनीकम् समूहो मुखं वा [शवसा] दविद्युतत् द्योतते । "दाधर्ति दर्धर्ति" इत्यादिना यङ्लुगन्ताद् द्युतेः शतरि अभ्यासस्य संप्रसारणाभावः अभ्यासस्य अत्वं विगागमश्च निपात्यते । "अभ्यस्तानाम् आदिः" इत्याद्युदात्तः । किं च तद् अनीकं स्वः आदित्याख्यम् आर्यम् अर्यम् अरणीयम् अभिगमनीयं ज्योतिः मनवे मनुष्याय मनुष्याणां प्रकाशाय विदत् अविदत् । प्रायच्छद् इत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

कृतं न श्वघ्नी वि चिनोति देवने संवर्गं यन्मघवा सूर्यं जयत् ।

---

१ BR ३ for १. We with K K^m B^h C D E S^m V Dc.

---

1 S' om. वृक्षम्.

न तत् ते अन्यो अनु वीर्यं शकन्न पुराणो मघवन् नोत नूतनः ॥ ५ ॥

कृतम् । न । श्वऽघ्नी । वि । चिनोति । देवने । सम्ऽवर्गम् । यत् । मघऽवा ।
सूर्यम् । जयत् ।

न । तत् । ते । अन्यः । अनु । वीर्यम् । शकत् । न । पुराणः । मघऽवन् ।
न । उत । नूतनः ॥ ५ ॥

कृतं न श्वघ्नी । वर्णव्यत्ययेन सकारस्य शकारः । स्वम् आत्मानं हन्त्यनेनेति स्वघ्नं द्यूतम् । तद् अस्यास्तीति श्वघ्नी । यद्वा स्वम् आत्मानं हतवान् श्वघ्नी कितवः । स यथा देवने द्यूते कृतम् [कृतशब्दवाच्यं लाभहेतुम् अयं] विचिनोति विचयं करोति एवम् इन्द्रम् अस्मदीया स्तुतिः देवने क्रीडने प्रमोदे वा निमित्तभूते सति वि चिनोति । [1]श्वघ्नीति । स्वशब्दोपपदात् हन्तेः "घञर्थे कविधानम्" इति कप्रत्ययः । "अत इनिठनौ" इति इनिप्रत्ययः । यद्वा "बहुलं छन्दसि" इति वचनाद् ब्रह्मादिव्यतिरिक्तेष्युपपदे हन्तेः क्विप् । "ऋन्नेभ्यः०" इति ङीप् । "अल्लोपोनः" इत्यकारलोपः । "हो हन्तेः०" इति घत्वम् । व्यत्ययेन स्त्रीलिङ्गता । यत् यस्मात् कारणाद् मघवा धनवान् इन्द्रः संवर्गम् रसस्य तमसो वा संवर्जकं सूर्यं देवं जयत् अजयत् । सकलजगत्प्रकाशनाय दिवि स्थापितवान् इत्यर्थः ॥ अथ प्रत्यक्षकृतः । हे मघवन् इन्द्र ते तव तत् उक्तलक्षणं वीर्यम् अन्यस्त्वत्तोऽपरो नानु शकत् अनुकर्तुं न शक्नोति । अन्यमेव विशिनष्टि । त्वत्तोऽन्यः पुराणः पूर्वकालीनः नानु शकत् । उत अपि च नूतनः आधुनिकोपि नानु शकत् ॥

षष्ठी ॥

विशंविशं मघवा पर्यशायत जनानां धेना अवचाकशद् वृषा ।
यस्याह शक्रः सवनेषु रण्यति स तीव्रैः सोमैः सहते पृतन्यतः ॥ ६ ॥

विशम्ऽविशम् । मघऽवा । परि । अशायत । जनानाम् । धेनाः । अवऽचाकशत् । वृषा ।

1 S' has a space for twelve or thirteen letters after कृतम्, instead of the explanatory words enclosed within brackets.

यस्य॑ । अह॑ । श॒क्रः । सव॑नेषु । रण्य॑ति । सः । ती॒व्रैः । सोमैः॑ । स॒ह॒ते॒ । पृ॒त॒न्य॒तः ॥ ६ ॥

वृषा कामानां वर्षिता मघवा धनवान् । अभिमतप्रदानं धनवत एव युज्यत इत्यस्य प्रकृष्टधनवत्त्वाभिधानाय अत्र मघवेत्युक्तम् । उक्तगुणक इन्द्रो विशंविशम् तंतं यजमानं पर्यशायत परिशेते । येये यष्टारः सन्ति तांस्तान् सर्वानपि स्वविभूत्या समकाल एव प्राप्तवान् इत्यर्थः । किं च जनानाम् स्तोतृणां धेनाः प्रीणयित्रीः स्तुतीरेककाल एव अवचाकशत् । ※ पश्यतिकर्मैतत् ※ । अभिपश्यति । स्तोत्रं शृणोतीत्यर्थः । एवं शक्रः शक्त इन्द्रो यस्य यजमानस्य सवनेषु त्रिष्वपि रण्यति रमते । ※ रणतिः क्रीडाकर्मा । व्यत्ययेन श्यन् । यच्छब्दयोगाद् अनिघातः ※ । स यजमानः[1] तीव्रैः अत्यन्तमदकरैः सोमैः सोमरसैः । ※ सवनत्रयापेक्षया बहुवचनम् ※ । सोमपानेन पृतन्यतः संग्रामम् इच्छतः शत्रून् सहते अभिभवति ॥

सप्तमी ॥

आपो॒ न सिन्धु॑म॒भि यत् स॒मक्ष॑र॒न्त्सोमा॑स॒ इन्द्रं॑ कु॒ल्या इ॑व ह्र॒दम् ।
वर्धन्ति॒ विप्रा॒ महो॑ अस्य॒ साद॑ने॒ यवं॒ न वृ॒ष्टिर्दि॒व्येन॒ दानु॑ना ॥ ७ ॥

आपः॑ । न । सिन्धु॑म् । अ॒भि । यत् । स॒म्ऽअक्ष॑रन् । सोमा॑सः । इन्द्र॑म् । कु॒ल्याःऽइ॑व । ह्र॒दम् ।
वर्धन्ति । विप्राः॑ । महः॑ । अ॒स्य॒ । सद॑ने । यव॑म् । न । वृ॒ष्टिः । दि॒व्येन॑ । दानु॑ना ॥ ७ ॥

यत् यदा सोमासः सोमाः आपो न सिन्धुम् आपः सिन्धुम् समुद्रमिव कुल्याः अल्पाः सरितश्च ह्रदमिव इन्द्रं देवं प्रति अभि समक्षरन् अभिक्षरन्ति तदा विप्राः मेधाविनः स्तोतारः [सदने यज्ञगृहे] अस्य इन्द्रस्य महः[2] माहात्म्यं वर्धन्ति वर्धयन्ति । स्तुतिभिरिति शेषः । अभि-

1 S' इंद्रः for यजमानः. 2 S' महोमहः for महः.

वर्धने दृष्टान्तः यवं न वृष्टिरिति । वृष्टिः । वर्षतीति वृष्टिर्मेघः । स यथा दिव्येन दिवि भवेन दानुना उदकदानेन वृष्टिरेव वा दिव्येन स्वकीयेन दानेन यवं न यवमिव तं यथा वर्धयति[1] तद्वत् ॥

अष्टमी ॥

वृषा न क्रुद्धः पतयद् रजःस्वा यो अर्यपत्नीरकृणोदिमा अपः ।
स सुन्वते मघवा जीरदानवेऽविन्दज्ज्योतिर्मनवे हविष्मते ॥ ८ ॥

वृषा । न । क्रुद्धः । पतयत् । रजःऽसु । आ । यः । अर्यऽपत्नीः । अकृणोत् । इमाः । अपः ।
सः । सुन्वते । मघऽवा । जीरऽदानवे । अविन्दत् । ज्योतिः । मनवे । हविष्मते ॥ ८ ॥

य इन्द्रः अर्यपत्नीः अर्येण अभिगन्त्रा आदित्येन पालिता इमाः प्रसिद्धा अपः उदकानि अकृणोत् करोति भूमिष्ठानि करोति स इन्द्रो वृषा न क्रुद्धः यथा क्रुद्धः क्रोधेन अन्धीभूतो वृषा वृषभः सर्वतः पतति गच्छति स्वप्रतिमल्लं वृषभं पराभवितुम् एवं स इन्द्रो रजःसु लोकेषु आ सर्वतः पतयत् पतति गच्छति । मेघं दारयितुम् इति शेषः । अनन्तरं मघवा धनवान् इन्द्रः सुन्वते सोमाभिषवं कुर्वते जीरदानवे क्षिप्रदानाय शीघ्रं[2] हविः प्रयच्छते हविष्मते हविर्भिः सोमादिभिस्तद्वते मनवे मननवते यजमानाय ज्योतिः प्रकाशकं तेजः अविन्दत् अलभत प्रायच्छत् प्रयच्छति ॥

नवमी ॥

उज्जायतां परशुर्ज्योतिषा सह भूया ऋतस्य सुदुघा पुराणवत् ।
वि रोचतामरुषो भानुना शुचिः स्वर्ण शुक्रं शुशुचीत सत्पतिः ॥ ९ ॥

उत् । जायताम् । परशुः । ज्योतिषा । सह । भूयाः । ऋतस्य । सुऽदुघा । पुराणऽवत् ।

1 S' वर्धयंति. 2 S' शीघ्र° for शीघ्रं.

वि । रोचताम् । अरुषः । भानुना । शुचिः । स्वः । न । शुक्रम् । शुशुचीत । सत्ऽपतिः ॥ ९ ॥

परशुः इन्द्रस्य वज्रः ज्योतिषा स्वतेजसा [सह] उज्जायताम् ऊर्ध्वं प्रादुर्भवतु मेघविदारणार्थम् । किं च ऋतस्य उदकस्य संबन्धिनी सुदुघा सुष्ठु दोहयित्री माध्यमिका वाक् । ॥ "दुहः कब्घश्च" इति कप् । हकारस्य घकारः ॥ । पुराणवत् पूर्वं यथा इदानीमपि एवं भूयाः भूयात् । ॥ पुरुषव्यत्ययः ॥ । किं च अरुषः आरोचमानो भानुना स्वतेजसा शुचिः प्रज्वलन् वि रोचताम् प्रकाशताम् । उक्तमेवार्थं सदृष्टान्तं पुनराह । स्वर्ण शुक्रम् स्वः आदित्यः स यथा शुक्रम् दीप्तं तेजः प्रकाशयति । तेजसा स्वयं दीप्यत इत्यर्थः । एवं सत्पतिः सतां पालक इन्द्रः शुशुचीत अत्यन्तं दीप्यताम् । ॥ शुच शोके । व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । लिङि "बहुलं छन्दसि" इति शपः श्लुः । सीयुडादिः ॥ ॥

दशमी ॥

गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वाम् ।
वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥ १० ॥

गोभिः । तरेम । अमतिम् । दुःऽएवाम् । यवेन । क्षुधम् । पुरुऽहूत । विश्वाम् । वयम् । राजऽभिः । प्रथमाः । धनानि । अस्माकेन । वृजनेन । जयेम ॥१०॥

हे पुरुहूत बहुभिराहूत इन्द्र वयं घौषेया[1]: सुहस्त्या यजमानास्त्वयानुगृहीताः सन्तो गोभिः त्वया दत्ताभिः दुरेवाम् दुष्टगमनाम् अमतिम् दारिद्र्यं तरेम निस्तरेम । किं च यवेन । उपलक्षणम् एतत् । त्वया दत्तैर्यवव्रीह्यादिभिः विश्वाम् सर्वां पुत्रभृत्यादिविषयां क्षुधम् अशनेच्छाम् । तरेमेति शेषः । किं च प्रथमाः तवानुग्रहेण समानानां मध्ये मुख्यभूता वयं राजभिः क्षत्रियैर्भूपालैर्धनानि बहूनि । लभेमहीति शेषः । एषु संपन्नेषु सत्सु अस्माकेन अस्मत्संबन्धिना । ॥ संबन्धार्थे अणि विहिते "तस्मिन्नणि च युष्माकास्माकौ" इति [अस्माकादेशः] । वृद्ध्यभावश्छान्दसः ॥ । वृजनेन बलेन जयेम । शत्रून् इति शेषः ॥

1 S' घोषेयाः.

एकादशी ॥

बृह॒स्पति॑र्नः॒ परि॑ पातु प॒श्चादु॒तोत्त॑रस्मा॒दध॑राद॒घायोः ।
इन्द्रः॑ पु॒रस्ता॑दु॒त म॑ध्य॒तो नः॒ सखा॒ सखि॑भ्यो॒ वरि॑वः कृणोतु ॥ ११ ॥

बृह॒स्पतिः॑ । नः॒ । परि॑ । पा॒तु॒ । प॒श्चात् । उ॒त । उत्ऽत॑रस्मात् । अध॑रात् । अ॒घ॒ऽयोः ।
इन्द्रः॑ । पु॒रस्ता॑त् । उ॒त । म॒ध्य॒तः । नः॒ । सखा॑ । सखि॑ऽभ्यः । वरि॑वः । कृ॒णो॒तु॒ ॥ ११ ॥

बृहस्पतिर्देवः पश्चात् पश्चिमदेशाद् आगच्छतः अघायोः अघं पापं परेषाम्[1] इच्छतो हिंसकात् । ⌛“छन्दसि परेच्छायाम्” इति क्यच् प्रत्ययः । “क्याच्छन्दसि” इति उप्रत्ययः । “अश्वाघस्यात्” इति आत्वम् । प्रत्ययस्वरः⌛ । तस्माद् नः अस्मान् परि पातु सर्वतो रक्षतु । उत अपि च उत्तरस्माद् अधराच्च देशाद् आगच्छतः अघायोः नः अस्मान् परि पातु । एवम् इन्द्रोपि देवः पुरस्ताद् आगच्छतः अघायोः परि पातु । मध्यतः मध्यमाद्[2] देशादप्यागच्छतः परि पातु । एवं सर्वतो रक्षां कृत्वा सखा मित्रभूत इन्द्रः सखिभ्यः सखिभूतेभ्यः अस्मभ्यं वरिवः । धननामैतत् । धनं कृणोतु करोतु प्रयच्छतु । हविःप्रदानवरप्रदानाभ्यां परस्परं सखिभावो द्रष्टव्यः ॥

द्वादशी ॥

बृह॑स्पते यु॒वमिन्द्र॑श्च॒ वस्वो॑ दि॒व्यस्ये॑शाथे उ॒त पार्थि॑वस्य ।
ध॒त्तं र॒यिं स्तु॑व॒ते की॒रये॑ चिद्यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॒ सदा॑ नः ॥ १२ ॥

बृह॑स्पते । यु॒वम् । इन्द्रः॑ । च॒ । वस्वः॑ । दि॒व्यस्य॑ । ई॒शा॒थे॒ इति॑ । उ॒त । पार्थि॑वस्य ।
ध॒त्तम् । र॒यिम् । स्तु॒व॒ते । की॒रये॑ । चि॒त् । यू॒यम् । पा॒त॒ । स्व॒स्तिऽभिः॑ । स॒दा॑ । नः॒ ॥ १२ ॥

हे बृहस्पते त्वं च इन्द्रश्च युवम् युवाम् । ⌛“प्रथमायाश्च द्विव-

1 S′ आत्मनः for परेषाम्. 2 S′ अधरात् for मध्यतः मध्यमात्.

चने भाषायाम्" इति विहितम् आत्वं छन्दसि न भवति॥ । दिव्यस्य दिवि भवस्य वस्वः वसुनः ईशाथे स्वामिनौ भवथः । उत अपि च पार्थिवस्य पृथिवीसंबन्धिनो वस्व ईशाथे । यस्माद् एवं तस्मात् स्तुवते स्तोत्रं कुर्वते कीरये स्तोत्रे मह्यम् । चिद् इति पूरणः । रयिम् धनं धत्तम् प्रयच्छतम् । गतम् अन्यत् ॥

द्वितीयेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

[इति] विंशे काण्डे द्वितीयोनुवाकः ॥

तृतीयेनुवाके त्रयोदश सूक्तानि । तत्र आद्यानि चत्वारि सूक्तानि अतिरात्रे क्रतौ प्रथमपर्याये ब्राह्मणाच्छंसिनः शस्त्रे विनियुक्तानि । चतुर्थसूक्तस्य अन्तिमा "य उद्दचीन्द्र" इत्येषा परिधानीया । "अतिरात्रेहोरात्रादिभ्यः" इति प्रक्रम्य सूत्रितं वैताने । "वयमु त्वा तदिदर्थाः[१] "वयमिन्द्र त्वायवः[४] इति स्तोत्रियानुरूपौ । ऊर्ध्वं सर्वत्र त्रीणि सूक्तानि । "अन्त्यं पच्छः पर्यासः । य उद्दचि[२०.२१.११] इति परिधानीया । "अप्सु धूतस्य [२०.३३.१] इति याज्या" । इति [वै॰ ४.२] ॥

स्तोत्रियानुरूपाणां शंसनप्रकारस्तत्रैव उक्तः । "स्तोत्रियानुरूपयोः प्र"थमे पर्याये प्रथमानि पदानि पुनरादायम् अर्धर्चशस्यवच्छंसति । मध्यमे "पर्याये मध्यमानि । उत्तम उत्तमानि" इति [वै॰ ४.२] ॥

तत्र प्रथमा ॥

वयमु त्वा तदिदर्था इन्द्र त्वायन्तः सखायः ।
कण्वा उक्थेभिर्जरन्ते ॥ १ ॥

वयम् । ऊं इति । त्वा । तदित्ऽअर्थाः । इन्द्र । त्वाऽयन्तः । सखायः ।
कण्वाः । उक्थेभिः । जरन्ते ॥ १ ॥

हे इन्द्र तदिदर्थाः तदेव स्तोत्रम् अर्थः प्रयोजनं येषां ते तदिदर्थाः त्वायन्तः त्वाम् आत्मन इच्छन्तो वयं सखायः तव सखिभूताः । अथ-

1 S' विंशति॰ for विंशे. 2 S' सूक्तानि अंतं for सूक्तानि। अन्त्यं. We with the *Vaitâna*.
3 S' पुनरादाय अर्धर्चशः शंसति. We with the *Vaitâna*.

वा त्वां यन्तः सखायो वयं कण्वाः तदिदर्थाः तदेकप्रयोजनाः । जरन्त इत्यभिधानात् स्तुत्येकप्रयोजनत्वं गम्यते ॥ अथ परोक्षवद् आह । कण्वाः कण्वगोत्रोत्पन्ना महर्षयः कणतिः शब्दार्थः । ‌‌ॐ अशूप्रुषीत्यादिना [उ०१.१४९] क्वन् प्रत्ययः । नित्वाद् आद्युदात्तः । "कण्वादिभ्यो गोत्रे" इति अण् । तस्य बहुषु लुक् । स एव स्वरः ॐ । उक्थेभिः उक्थैः । उच्यन्त इत्युक्थानि स्तोत्राणि । तैर्जरन्ते स्तुवन्ति । ॐ जरतिर्नैरुक्तो धातुः स्तुत्यर्थे वर्तते ॐ ॥

द्वितीया ॥

न घेमन्यदा पपन वज्रिन्नपसो नविष्टौ ।
तवेदु स्तोमं चिकेत ॥ २ ॥

न । घ । ईम् । अन्यत् । आ । पपन । वज्रिन् । अपसः । नविष्टौ ।
तव । इत् । ऊं इति । स्तोमम् । चिकेत ॥ २ ॥

हे वज्रिन् वज्रवन्निन्द्र अपसः कर्मणो यागात्मनो नविष्टौ नवनस्य स्तुतेरेषणायां सत्यां नवायाम् इष्टौ वा नूतने यागे कर्तव्ये सति । ॐ शकन्ध्वादित्वात् पररूपत्वम् ॐ । ईम् इदानीम् अन्यत् त्वद्विषयाद् अपरम् अन्यदेवताविषयं स्तोत्रं न घ नैव आ पपन अभिष्टौमि । ॐ पनतेः स्तुतिकर्मणः उत्तमे णलि रूपम् ॐ । किं तु तवेदु तवैव स्तोमम् स्तोत्रं चिकेत जानामि ॥

तृतीया ॥

इच्छन्ति देवाः सुन्वन्तं न स्वप्नाय स्पृहयन्ति ।
यन्ति प्रमादमतन्द्राः ॥ ३ ॥

इच्छन्ति । देवाः । सुन्वन्तम् । न । स्वप्नाय । स्पृहयन्ति ।
यन्ति । प्रऽमादम् । अतन्द्राः ॥ ३ ॥

देवाः इन्द्राद्याः सुन्वन्तम् सोमाभिषवं कुर्वन्तं यजमानम् इच्छन्ति र-

1 S' कणशब्दार्थः. 2 S' स्तुरेषणायां.

क्षितुम् इच्छां कुर्वन्ति । स्वप्नाय । स्वप्नशब्देन अनादरो लक्ष्यते । तद्विषयानादराय न स्पृहयन्ति नेच्छन्ति । औदासीन्यं[1] न कुर्वन्तीत्यर्थः । ॥ "स्पृहेरीप्सितः" इति कर्मणि चतुर्थी ॥ । किं तु प्रमादम् प्रकर्षेण मादयितारं [तं] तस्य मदकरं सोमं वा उद्दिश्य अतन्द्राः अनलसाः सन्तो यन्ति गच्छन्त्येव । ॥ स्पृहयन्तीति । स्पृह ईप्सायाम् । चुरादिरदन्तः ॥ ॥

चतुर्थी ॥

वयमिन्द्र त्वायवोभि प्र णोनुमो वृषन् ।
विद्धी त्व१स्य नो वसो ॥ ४ ॥

वयम् । इन्द्र । त्वाऽयवः । अभि । प्र । नोनुमः । वृषन् ।
विद्धि । तु । अस्य । नः । वसो इति ॥ ४ ॥

हे वृषन् कामानां वर्षक इन्द्र त्वायवः त्वाम् इच्छन्तो वयम् । ॥ "सुप आत्मनः क्यच्" । "प्रत्ययोत्तरपदयोश्च" इति त्वादेशः । कृदन्तत्वात् प्रातिपदिकसंज्ञायां सुपो लुक् । "क्याच्छन्दसि" इति उप्रत्ययः । प्रत्ययस्वरेण मध्योदात्तः ॥ । अभि प्र णोनुमः आभिमुख्येन प्रकर्षेण स्तुमः । तु अपि च हे वसो वासक इन्द्र त्वमपि नः अस्मदीयम् अस्य एतत् स्तोत्रं विद्धि कामय ॥

पञ्चमी ॥

मा नो निदे च वक्तवेऽर्यो रन्धीरराव्णे ।
त्वे अपि क्रतुर्मम ॥ ५ ॥

मा । नः । निदे । च । वक्तवे । अर्यः । रन्धीः । अराव्णे ।
त्वे इति । अपि । क्रतुः । मम ॥ ५ ॥

[अर्यः स्वामी त्वम्] हे इन्द्र नः अस्मान् निदे च निन्दकाय च मा रन्धीः वशं मा नैषीः । ॥ रधेर्लुङि सिचि "इट ईटि" [इति सिज्लोपे] "रधिजभोरचि" इति नुमि कृते "न माङ्योगे" इत्यडभावे रूपम् ॥ । वक्तवे च परुषभाषिणे च मा रन्धीः । अराव्णे

1 S' उदासीनं.

अदात्रे शत्रवे मा रन्धीः । अपि अपि च मम क्रतुः मदीयः संकल्पः स्तुतिलक्षणं कर्म वा त्वे त्वयि । यत एवम् अतो निन्दकादिभ्योऽस्मान् मा रन्धीरिति[1] संबन्धः ॥

षष्ठी ॥

त्वं वर्मांसि सुप्रथः पुरोयोधश्च वृत्रहन् ।
त्वया प्रति ब्रुवे युजा ॥ ६ ॥

त्वम् । वर्म । असि । सऽप्रथः । पुरःऽयोधः । च । वृत्रऽहन् ।
त्वया । प्रति । ब्रुवे । युजा ॥ ६ ॥

हे वृत्रहन् वृत्रस्य हन्तरिन्द्र सप्रथः सर्वतः पृथुः सर्वत्र महान् पुरोयोधश्च संग्रामे अग्रतो योद्धा त्वं मम वर्मासि कवचं भवसि । शत्रुभिर्मुक्तानाम् इष्वादीनां पुरत एव निवारणाद् वर्मत्वव्यपदेशः । तादृशेन युजा सहायभूतेन त्वया प्रति ब्रुवे शत्रून् प्रति ब्रवीमि भर्त्सयामि । प्रतिहन्मीत्यर्थः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

"वार्त्रहत्याय शवसे" इति सूक्तस्य अतिरात्रे प्रथमपर्याये ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

वार्त्रहत्याय शवसे पृतनाषाह्याय च ।
इन्द्र त्वा वर्तयामसि ॥ १ ॥

वार्त्रऽहत्याय । शवसे । पृतनाऽसह्याय । च ।
इन्द्र । त्वा । आ । वर्तयामसि ॥ १ ॥

वार्त्रहत्याय वृत्रहननिमित्ताय । "तस्येदम्" इति अण् द्रष्टव्यः । वृत्रघ्नः कर्म इत्यर्थे वा ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ्[2] । ञित्वाद् आद्युदात्तः । शवसे बलाय अपि च पृतनाषाह्याय परकीयसेनाभिभवाय । षह अभिभवे इत्यस्माद् भावे "शकिसहोश्च" इति यत् ।

1 S' रंधीदिति. 2 S' ब्राह्मणादित्वादाद्यु° for ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् । ञित्वाद् आद्यु°.

संहितायां "सहेः पृतनर्ताभ्यां च" इति षत्वम् । छान्दसो दीर्घः ॥ तदर्थं त्वा त्वाम् आवर्तयामसि आवर्तयामः । अस्मदभिमुखं कुर्मः ॥

द्वितीया ॥

अर्वाचीनं सु ते मन उत चक्षुः शतक्रतो ।
इन्द्र कृण्वन्तु वाघतः ॥ २ ॥

अर्वाचीनम् । सु । ते । मनः । उत । चक्षुः । शतक्रतो इति शतऽक्रतो ।
इन्द्र । कृण्वन्तु । वाघतः ॥ २ ॥

हे शतक्रतो बहुकर्मेन्द्र ते तव मनः वाघतः यज्ञनिर्वाहका ऋत्विजः सु सुष्ठु अर्वाचीनम् अस्मदभिमुखं कृण्वन्तु । ॥ "विभाषाञ्चेरदिक्स्त्रियाम्" इति खप्रत्ययः । खस्य ईनादेशः । प्रत्ययस्वरः ॥ । उत अपि च ते चक्षुः तव दृष्टिमपि अस्मदभिमुखाम् अस्मासु कृपावतीं कुर्वन्तु ॥

तृतीया ॥

नामानि ते शतक्रतो विश्वाभिर्गीर्भिरीमहे ।
इन्द्राभिमातिषाह्ये ॥ ३ ॥

नामानि । ते । शतक्रतो इति शतऽक्रतो । विश्वाभिः । गीःऽभिः । ईमहे ।
इन्द्र । अभिमातिऽसह्ये ॥ ३ ॥

हे शतक्रतो बहुकर्मेन्द्र अभिमातिषाह्ये । अभिमातयः शत्रवः । तेषां सहनयोग्ये संग्रामे । अथ वा अभिमातिः पाप्मा । "पाप्मा वा अभिमातिः" इति श्रुतेः [तै° सं° २. १. ३. ५] । तस्य सहनयोग्ये पापक्षयनिमित्तभूते कर्मणि ते तव नामानि सहस्राक्षः पुरंदरादिरूपाणि । अथ वा नमनीयानि वृत्रवधादिकर्माणि विश्वाभिः सर्वाभिः गीर्भिः स्तुतिलक्षणाभिर्वाग्भिः ईमहे याचामहे संकीर्तयामः । ॥ ई गतौ । व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । अदादित्वात् शपो लुक् ॥ ॥

चतुर्थी ॥

पुरुष्टुतस्य धामभिः शतेन महयामसि ।

इन्द्रस्य चर्षणीधृतः ॥ ४ ॥

पुरुऽस्तुतस्य । धामऽभिः । शतेन । महयामसि ।

इन्द्रस्य । चर्षणिऽधृतः ॥ ४ ॥

पुरुष्टुतस्य पुरुभिर्बहुभिः स्तोतृभिः स्तुतस्य । "स्तुतस्तोमयोश्छन्दसि" इति षत्वम् । शतेन शतसंख्याकैः धामभिः तेजोभिः । युक्तस्येति शेषः । यद्वा । षष्ठ्यर्थे तृतीया । धाम्नां स्थानानां शतेन युक्तस्य । असंख्यातस्थानवत इत्यर्थः । चर्षणीधृतः । चर्षणयो मनुष्याः । तान् धारयति रक्षतीति चर्षणीधृत्[1] । तस्य उक्तलक्षणस्येन्द्रस्य । उक्तलक्षणम् इन्द्रम् इत्यर्थः । महयामसि महयामः पूजयामः स्तुमः । यद्वा शतेन शतसंख्याकेन स्तोत्रेण उक्तलक्षणम् इन्द्रं महयामसीति योज्यम् ॥

पञ्चमी ॥

इन्द्रं वृत्राय हन्तवे पुरुहूतमुप ब्रुवे ।

भरेषु वाजसातये ॥ ५ ॥

इन्द्रम् । वृत्राय । हन्तवे । पुरुऽहूतम् । उप । ब्रुवे ।

भरेषु । वाजऽसातये ॥ ५ ॥

पुरुहूतम् बहुभिर्यजमानैराहूतं संग्रामे वा स्वस्वजयार्थं बहुभिराहूतम् इन्द्रं वृत्राय । "क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति कर्मणः संप्रदानत्वम् । वृत्रनामानम् असुरं पापं वेत्यर्थः । हन्तवे हन्तुम् । "तुमर्थे॰" तवेन् प्रत्ययः । नित्स्वरः । किं च भरेषु । संग्रामनामैतत् । संग्रामेषु वाजसातये । वाजः अन्नम् । "अन्नं वै वाजः" इति श्रुतेः [तै॰ सं॰ ५. ४. ६. ६] । अन्नलाभाय । शत्रुजयम् अन्तरेण तदीयस्यान्नस्य लाभाभावात् तज्जयायेत्युक्तम् भवति । उक्तलक्षणोभयविधप्रयोजनाय इन्द्रम् उप ब्रुवे उपेत्य स्तौमि ॥

षष्ठी ॥

वाजेषु सासहिर्भव त्वामीमहे शतक्रतो ।

1 S' धारयंति रक्षंतीति चर्षणीधृत्.

इन्द्रं वृत्राय हन्तवे ॥ ६ ॥

वाजेषु । ससहिः । भव । त्वाम् । ईमहे । शतक्रतो इति शतऽक्रतो । इन्द्रं । वृत्राय । हन्तवे ॥ ६ ॥

हे इन्द्र त्वं वाजेषु संग्रामेषु सासहिः शत्रूणाम् अभिभविता भव । ※सहेर्यङन्तात् किप्रत्ययः※ । तदर्थम् हे शतक्रतो बहुकर्मेन्द्र त्वाम् ईमहे याचामहे ॥ अथ परोक्षवादः । किं च इन्द्रं देवं वृत्राय हन्तवे वृत्रम् असुरं पापं वा हन्तुम् । स्तौमीति शेषः । अथ वा इन्द्रशव्दो यौगिकोत्र द्रष्टव्यः । इन्द्रं परमैश्वर्ययुक्तं त्वा वृत्राय हन्तवे ईमहे इति संबन्धः ॥

सप्तमी ॥

द्युम्नेषु पृतनाज्ये पृत्सुतूर्षु श्रवःसु च ।
इन्द्र साक्ष्वाभिमातिषु ॥ ७ ॥

द्युम्नेषु । पृतनाज्ये । पृत्सुतूर्षु । श्रवःऽसु । च ।
इन्द्र । साक्ष्व । अभिऽमातिषु ॥ ७ ॥

हे इन्द्र पृतनाज्ये । संग्रामनामैतत् । पृतनानाम् अजनं जयो वाऽत्रेति तद्व्युत्पत्तिः । संग्रामे । ※पृतनाशब्दोपपदाद् अजतेर्जयतेर्वा "अघ्न्यादयश्च" [उ॰ ४, १११] इति यक् प्रत्ययः । अजतिपक्षे "वा यति" इति वीभावविकल्पः । जयतेस्तु टिलोपो निपातनात्※ । द्युम्नेषु द्योतमानेषु धनेषु प्राप्तव्येषु पृत्सुतूर्षु पृतनासु तर्तव्यासु च । ※पृतनाशब्दस्य सौ परतो "मांस्पृत्स्नूनाम् उपसंख्यानम्" इति पृदादेशः । त्रित्वरा संभ्रमे इति संपदादिलक्षणः क्विप् । "ज्वरत्वर॰" इत्यादिना ऊठ् । "तत्पुरुषे कृति बहुलम्" इति सप्तम्या अलुक् । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरः※ । तथा श्रवःसु च । अन्ननामैतत् । ※श्रव इत्यन्ननाम श्रूयत इति सत इति निरुक्तम् [नि॰ १०, ३]※ । अन्नेषु च लब्धव्येषु एवम् अभिमातिषु

1 S' तमर्थं. 2 S' त्वा त्वाम्. 3 So Sâyaṇa's text too. 4 S' omits वा. 5 S' अजतेर्यजतेर्वा. 6 S' यत्. 7 S' जयति॰. 8 So S'.

शत्रुषु पापेषु वा । हन्तव्येष्विति शेषः । एतेषु फलेषु निमित्तभूतेषु साक्ष्व अस्मान् सचस्व अनुसर । षह अभिभवे । लोटि "बहुलं छन्दसि" इति शपो लुक् । कुत्वषत्वे । दीर्घश्छान्दसः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

"शुष्मिन्तमं न ऊतये" इति सूक्तस्य अतिरात्रे ब्राह्मणाच्छंसिनः प्रथमपर्यायशस्त्रे विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

शुष्मिन्तमं न ऊतये द्युम्निनं पाहि जागृविम् ।
इन्द्र सोमं शतक्रतो ॥ १ ॥

शुष्मिन्ऽतमम् । नः । ऊतये । द्युम्निनम् । पाहि । जागृविम् ।
इन्द्र । सोमम् । शतक्रतो इति शतऽक्रतो ॥ १ ॥

हे शतक्रतो बहुकर्मेन्द्र नः अस्माकं संबन्धिनं शुष्मिन्तमम् अतिशयेन बलवन्तम् । "नाद् घस्य" इति नुडागमः । द्युम्निनम् द्योतनवन्तं जागृविम् जागरणशीलं स्वप्ननिवारकम् । न हि सोमं पीतवतः स्वप्नप्रसङ्गोस्ति अस्वप्नत्वसाधनत्वात् तस्य । उक्तमहिमोपेतं सोमम् ऊतये अस्माकं रक्षणाय पाहि पिब ॥

द्वितीया ॥

इन्द्रियाणि शतक्रतो या ते जनेषु पञ्चसु ।
इन्द्र तानि त आ वृणे ॥ २ ॥

इन्द्रियाणि । शतक्रतो इति शतऽक्रतो । या । ते । जनेषु । पञ्चऽसु ।
इन्द्र । तानि । ते । आ । वृणे ॥ २ ॥

हे शतक्रतो हे इन्द्र ते तव संबन्धीनि यानि प्रसिद्धानि इन्द्रियाणि इन्द्रसृष्टानि इन्द्रदत्तानि वा वीर्याणि दर्शनश्रवणादिलक्षणानि पञ्चसु जनेषु देवमनुष्यपित्रसुररक्षःसु निषादपञ्चमेषु चतुर्षु वर्णेषु वा विद्यन्ते [ते] तव

1 So S′, disagreeing with the explanation based upon पच समवाये. Sâyaṇa was probably thinking of his explanation of the word in *Ṛig*. III. 37. 7. 2 S′ संबंधि.

स्वभूतानि तानि आ वृणे संभजेय । ॥ वृङ् संभक्तौ इत्यस्य लटि रूपम् ॥ ॥

तृतीया ॥

अग॑न्निन्द्र॒ श्रवो॑ बृ॒हद् द्यु॒म्नं द॑धिष्व दु॒ष्टर॑म् ।
उ॒त ते॒ शुष्मं॑ तिरामसि ॥ ३ ॥

अग॑न् । इ॒न्द्र॒ । श्रवः॑ । बृ॒हत् । द्यु॒म्नम् । द॒धि॒ष्व॒ । दु॒स्तर॑म् ।
उ॒त । ते॒ । शुष्म॑म् । ति॒रा॒म॒सि॒ ॥ ३ ॥

हे इन्द्र तव संबन्धि बृहत् महत् प्रभूतं श्रवः अन्नम् अगन् अस्मान् गच्छतु । यद्वा उक्तरूपं सोमलक्षणम् अन्नं त्वाम् अगन् प्राप्नोत् । ॥ गमेर्लङि "बहुलं छन्दसि" इति शपो लुक् । "हल्ङ्या॰" इत्यादिना तिलोपः । "मो नो धातोः" इति मकारस्य नकारः । अडागमः । स्वरः ॥ । त्वं च दुस्तरम् शत्रुभिस्तरीतुम् अयोग्यं द्युम्नं द्योतमानं यशो द्रविणं [वा] दधिष्व अस्मासु स्थापय । वयं तु ते शुष्मम् बलम् उत तिरामसि सोमेन स्तोत्रेण च वर्धयामः । ॥ तॄ प्लवनतरणयोः । लटि व्यत्ययेन शः । "ॠत इद्धातोः" इति इत्वम् । "इदन्तो मसिः" ॥ ॥

चतुर्थी ॥

अ॒र्वाव॑तो न॒ आ ग॒ह्यथो॑ शक्र परा॒वतः॑ ।
उ॒ लो॒को यस्ते॑ अद्रिव॒ इन्द्रे॒ह तत॒ आ ग॑हि ॥ ४ ॥

अ॒र्वा॒ऽवतः॑ । न॒ः । आ । ग॒हि॒ । अथो॒ इति॑ । श॒क्र॒ । प॒रा॒ऽवतः॑ ।
ऊं॒ इति॑ । लो॒कः । यः । ते॒ । अ॒द्रि॒ऽव॒ः । इन्द्र॑ । इ॒ह । ततः॑ । आ । ग॒हि॒ ॥ ४ ॥

हे शक्र बलवन्निन्द्र अर्वावतः अर्वाचीनात् समीपाद् देशाद् अथो अपि च परावतः अतिदूराद् देशात् । ॥ "उपसर्गाच्छन्दसि धात्वर्थे" इति वतिः । प्रत्ययस्वरः ॥ । नः अस्मान् अभिलक्ष्य आ गहि आगच्छ । उ इति वाक्यालंकारे । अद्रिवः । अत्ति भक्षयति शत्रून् इति

अद्रिर्वज्रः । आदृणातीति वा । तद्वन् ते तव यो लोकः उत्तमो लोकोस्ति हे इन्द्र ततस्तस्मादपि लोकाद् इह अस्मिन् देवयजने देशे सोमपानार्थम् आ गहि आगच्छ । ⧗गम्लृ सृप्लृ गतौ । "बहुलं छन्दसि" इति शपो लुक् । सेर्हिरादेशः । हेरपित्वाद् ङिद्वद्भावेन "अनुदात्तोपदेश°" इत्यादिना अनुनासिकलोपः⧗ ॥

पञ्चमी ॥

इन्द्रो॑ अ॒ङ्ग म॒हद्भ॒यम॒भी ष॒दप॑ चुच्यवत् ।
स हि स्थि॒रो विच॑र्षणिः ॥ ५ ॥

इन्द्रः॑ । अ॒ङ्ग । म॒हत् । भ॒यम् । अ॒भि । सत् । अप॑ । चु॒च्य॒व॒त् ।
सः । हि । स्थि॒रः । विऽच॑र्षणिः ॥ ५ ॥

अङ्गेति आत्मानम् ऋत्विजं वा अभिमुखीकृत्य ब्रूते । इन्द्रो देवः अस्माकम् उत्पन्नं महत् प्रभूतम् अन्यैः परिहर्तुम् अशक्यं भयम् अभी षत् अभिभवति परिहरति[1] । ⧗अभिपूर्वात् सदेर्लङ्[2] । बहुलवचनाद् अडभावः । "इतश्च" लोपः । संयोगान्तलोपः । "सदिरप्रतेः" इति षत्वम् । "निपातस्य च" इति दीर्घः⧗ । किं भयस्य अभिभवमात्रम् नेत्याह अप चुच्यवद् इति । भयम् अपच्यावयति अस्मत्तः पृथक्कृत्य दूरतोपसारयति । ईदृशः सामर्थ्यस्य संभावनाम् आह । स हि स खल्विन्द्रः स्थिरः स्वयम् अन्येन न च्याव्यः विचर्षणिः विश्वस्य द्रष्टा । भयकृतः प्रच्छन्नान् प्रकाशांश्च रक्षणीयान् अस्मांश्च जानातीत्यर्थः । ⧗अप चुच्यवद् इति । च्युङ् प्रुङ् गतौ इत्यस्मात् लुङि णिलोपे उपधाह्रस्वत्वे "स्रवतिशृणोति°" इत्यादिना अभ्यासस्य विकल्पेन इत्त्वम् । "बहुलं छन्दसि°" इति अडभावः⧗ ॥

षष्ठी ॥

इन्द्र॑श्च मृ॒ळया॑ति[१] नो॒ न नः॑ प॒श्चाद॒घं न॑शत् ।

१ B B[h] C R Cs मृडयाति. K K[m] V Dc मृळयाति. We with D E S[m] P P[2] J Cr.

1 S' परिहृष्यति. 2 S' doubtful between °ङ् and °ड्.

भद्रं भवाति नः पुरः ॥ ६ ॥

इन्द्रः । च । मृलयाति । नः । न । नः । पश्चात् । अघम् । नशत् ।
भद्रम् । भवाति । नः । पुरः ॥ ६ ॥

इन्द्रश्च । च शब्दश्चेदर्थे । अस्माभिः शरणं गन्तव्यो देवः इन्द्रश्चेत् परमैश्वर्यगुणविशिष्टः सर्वभूतस्य रक्षकश्चेद् नः अस्मान् मृलयाति सुखयतु । ॥ मृडयतेर्लेटि आटि कृते रूपम् ॥ । स तादृशश्चेत् [पश्चात् पृष्ठतो] नः अस्मान् अघम् दुःखं न नशत् न प्राप्नोतु । ॥ नशेर्लेट् ॥ । किं च नः अस्माकं पुरः पुरस्ताद् भद्रम् मङ्गलं च भवाति भवतु । ॥ भवतेर्लेट् ॥ ॥

सप्तमी ॥

इन्द्र आशाभ्यस्परि सर्वाभ्यो अभयं करत् ।
जेता शत्रून् विचर्षणिः ॥ ७ ॥

इन्द्रः । आशाभ्यः । परि । सर्वाभ्यः । अभयम् । करत् ।
जेता । शत्रून् । विऽचर्षणिः ॥ ७ ॥

स इन्द्रः सर्वाभ्य आशाभ्यस्परि । ॥ परीति पञ्चमीद्योतकः ॥ । दिग्भ्यो विदिग्भ्यः उपर्यधोदिग्भ्यां च अस्माकम् अभयम् भयराहित्यं क्षेमं करत् करोतु । सकलदिग्गतभयपरिहारसामर्थ्यं तस्य संभावयति । स इन्द्रः शत्रून् जेता सर्वास्वपि दिक्षु अस्माकं ये भयकारिणः शत्रवः सन्ति तेषां सर्वेषाम् अभिभविता विचर्षणिः तेषां विद्रष्टा च ॥

[इति] तृतीयेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

"न्यूषु वाचम्" इति सूक्तस्य ब्राह्मणाच्छंसिनः प्रथमपर्यायशस्त्रे विनियोग उक्तः । अत्र "य उदृचि" इत्येषा अन्तिमा परिधानीया ॥

तत्र प्रथमा ॥

न्यू३षु वाचं प्र महे भरामहे गिर इन्द्राय सदने विवस्वतः ।
नू चिद्धि रत्नं ससतामिवाविदन्न दुष्टुतिर्द्रविणोदेषु शस्यते ॥ १ ॥

नि । ऊं इति । सु । वाचम् । प्र । महे । भरामहे । गिरः । इन्द्राय । स-
दने । विवस्वतः ।

नु । चित् । हि । रत्नम् । ससताम्ऽइव । अविदत् । न । दुःऽस्तुतिः । द्र-
विणःऽदेषु । शस्यते ॥ १ ॥

महे महते । ॥महच्छब्दस्य अच्छब्दलोपश्छान्दसः॥ । इन्द्राय देवाय सु वाचम् शोभनां स्तुतिं नि प्र भरामहे नितरां प्रयुञ्ज्महे । उ इति पदपूरणः । ॥न्यूष्विति । "उदात्तस्वरितयोर्यणः स्वरितोनुदात्तस्य" इति स्वरितत्वम् । तच्च उदात्तपरत्वात् संहितायां कम्पते । "[इकः] सुञि" इति दीर्घत्वम् । "सुञः" इति षत्वम्॥ । यतो विवस्वतः परिचरतो यजमानस्य सदने यज्ञगृहे इन्द्राय गिरः स्तुतयः क्रियन्ते । हि यस्मात् स इन्द्रः नू चित् क्षिप्रमेव रत्नम् रमणीयम् असुराणां धनम् अविदत् विन्दति । तत्र दृष्टान्तः । ससतामिव यथा ससताम् स्वपतां पुरुषाणां धनं चोरः क्षिप्रं लभते तद्वत् । अतोस्मभ्यं धनं दातुं शक्त इति भावः । द्रविणोदेषु धनस्य दातृषु पुरुषेषु दुष्टुतिः असमीचीना स्तुतिः न शस्यते नाभिधीयते न युज्यते वा । अतः सुवाचं प्र भरामहे इति पूर्वेण संबन्धः ॥

द्वितीया ॥

दुरो अश्वस्य दुर इन्द्र गोरसि दुरो यवस्य वसुन इनस्पतिः ।
शिक्षानरः प्रदिवो अकामकर्शनः सखा सखिभ्यस्तमिदं गृणीमसि ॥ २ ॥

दुरः । अश्वस्य । दुरः । इन्द्र । गोः । असि । दुरः । यवस्य । वसुनः । इ-
नः । पतिः ।

शिक्षाऽनरः । प्रऽदिवः । अकामऽकर्शनः । सखा । सखिऽभ्यः । तम् । इ-
दम् । गृणीमसि ॥ २ ॥

हे इन्द्र त्वम् अश्वस्य । ॥जातावेकवचनम्॥ । अश्वानाम्

---

१ P अविदत् । J अविंदन् । We with P[2] Cp. २ P नः । We with P[2] J Cp.

---

1 S' om. अच्छब्द°. 2 S' प्रयुक्ष्महे.

एतद् गजादीनामपि उपलक्षणम् । अश्वगजादिवाहनानां दुरः दाता असि । ⧗ डुदाञ् दाने । मन्दिवाशीत्यादिना [उ॰ १. ३८] विधीयमान उरच् प्रत्ययो बहुलवचनाद् अस्मादपि भवति । अत एव आकारलोपः ⧗ । तथा गोः । एतद् उपलक्षणं महिष्यादेः । गोमहिष्यादीनां दुरोसि । तथा यवस्य । एतद् व्रीह्यादिधान्यजातस्य उपलक्षणम् । तस्य दुरोसि । एवं वसुनः धनस्य हिरण्यमणिमुक्तादिरूपस्य इनः स्वामी पतिः पालकश्चासि । शिक्षानरः । ⧗ शिक्षतिर्दानकर्मा ⧗ । शिक्षाया दानस्य नेतासि । यद्वा शिक्षाविषयभूता नरो मनुष्या यस्य स शिक्षानरः प्रदिवः प्रगता दिवो दिवसा यस्य स तथोक्तः । पुराण इत्यर्थः । अकामकर्शनः कामानां कर्शकः कामकर्शनः स न भवतीत्यकामकर्शनः । स्वसेविनां कामवर्धक इत्यर्थः । एवं सखिभ्यः समानख्यानेभ्यः सखिभूतेभ्य ऋत्विग्भ्यः सखा मित्रभूतः एवंमहिमा य इन्द्रोस्ति तं तादृशम् इन्द्रम् इदं स्तोत्रं गृणीमसि गृणीमः उच्चारयामः कुर्मः । ⧗ गॄ शब्दे । क्रैयादिकः । "प्वादीनां ह्रस्वः" इति ह्रस्वत्वम् । "इदन्तो मसिः" इति मस इकारः ⧗ ॥

तृतीया ॥

शचीव इन्द्र पुरुकृद् द्युमत्तम तवेदिदमभितश्चेकिते वसु ।
अतः संगृभ्याभिभूत आ भर मा त्वायतो जरितुः काममूनयीः ॥ ३ ॥

शचीऽवः । इन्द्र । पुरुऽकृत । द्युमत्ऽतम । तव । इत् । इदम् । अभितः । चेकिते । वसु ।
अतः । सम्ऽगृभ्य । अभिऽभूते । आ । भर । मा । त्वाऽयतः । जरितुः । कामम् । ऊनयीः ॥ ३ ॥

हे शचीवः । प्रज्ञानामैतत् । प्रज्ञानवन्निन्द्र । ⧗ "मतुवसो रुः संबुद्धौ छन्दसि" इति रुत्वम् । षाष्ठिकम् आमन्त्रिताद्युदात्तत्वम् ⧗ । हे इन्द्र परमैश्वर्यगुणविशिष्ट पुरुकृत् बहूनां कर्तः द्युमत्तम दीप्तिमत्तम । ⧗ एषाम् इन्द्रादीनाम् आष्टमिकं सर्वानुदात्तत्वम् । न च "आमन्त्रितं पूर्वम्

अविद्यमानवत्” इत्यविद्यमानवत्त्वम् । “नामन्त्रिते समानाधिकरणे०” इति निषेधात् ⌛ । एवंमहानुभाव इन्द्र अभितः सर्वत्र यद् वसु धनं विद्यते तद् इदं सर्वं तवेत् तवैव स्वम् । धनजातस्य सर्वस्यापि त्वमेव स्वामीत्यर्थः । इत्थं चेकिते भृशम् अस्माभिर्ज्ञायते । ⌛ कित ज्ञाने । अस्माद् यङन्ताद् वर्तमाने लिटि “०अमन्त्रे०” इति निषेधाद् आम्प्रत्ययाभावे सति लिट आर्धधातुकत्वाद् अतोलोपयतोलोपौ ⌛ । हे अभिभूते शत्रूणाम् अभिभवितरिन्द्र [अतः] अस्मात् कारणात् संगृभ्य सर्वं धनं संगृह्य आ भर आहर अस्मभ्यं प्रयच्छ । त्वायतः त्वाम् आत्मन इच्छतो जरितुः स्तोतुर्मम कामं मोनयीः ऊनं मा कार्षीः । पूरयेत्यर्थः । ⌛ ऊन परिहाणे । लुङि “णिश्रिद्रुस्रुभ्यः०” इति च्लेश्चङादेशस्य “नोनयतिध्वनयति०” इत्यादिना [प्रतिषेधे] “ह्यन्तक्षण०” इति सिचिवृद्धिप्रतिषेधः ⌛ ॥

चतुर्थी ॥

एभिर्द्युभिः सुमना एभिरिन्दुभिर्निरुन्धानो अमतिं गोभिरश्विना ।
इन्द्रेण दस्युं दरयन्त इन्दुभिर्युतद्वेषसः समिषा रभेमहि ॥ ४ ॥

एभिः । द्युऽभिः । सुऽमनाः । एभिः । इन्दुऽभिः । निऽरुन्धानः । अमतिम् । गोभिः । अश्विना ।
इन्द्रेण । दस्युम् । दरयन्तः । इन्दुऽभिः । युतऽद्वेषसः । सम् । इषा । रभेमहि ॥ ४ ॥

हे इन्द्र एभिः अस्माभिर्दत्तैः द्युभिः दीप्तैश्चरुपुरोडाशादिभिः एवम् एभिः अस्माभिर्दत्तैः इन्दुभिः सोमैश्च प्रीतस्त्वम् अस्माकम् अमतिम् दारिद्र्यम् गोभिर्वह्वीभिः अश्विना अश्ववता धनेन च निरुन्धानः निवर्तयन् सुमनाः शोभनमनाः । भवेति शेषः । वयम् इन्दुभिः अस्माभिर्दत्तैः सोमैः प्रीतेन इन्द्रेण दस्युम् उपक्षपयितारं शत्रुं दरयन्तः दारयन्तो हिंसन्तः अत एव युतद्वेषसः । ⌛ अत्र यौतिरमिश्रणार्थः ⌛ । पृथग्भूतद्वे-

1 S' च्लेरङादे०. 2 S' दारिद्र्यमस्मदीयं गोभिर्वह्वीभिः.

षाः अपगतशत्रवः सन्तः इषा अन्नेन इन्द्रदत्तेन सं रभेमहि संरब्धा भवेम । संगता भवेमेत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

समिन्द्र राया समिषा रभेमहि सं वाजेभिः पुरुश्चन्द्रैरभिद्युभिः ।
सं देव्या प्रमत्या वीरशुष्मया गोअग्रयाश्वावत्या रभेमहि ॥ ५ ॥

सम् । इन्द्र । राया । सम् । इषा । रभेमहि । सम् । वाजेभिः । पुरुऽचन्द्रैः । अभिद्युऽभिः ।

सम् । देव्या । प्रऽमत्या । वीरऽशुष्मया । गोऽअग्रया । अश्वऽवत्या । रभेमहि ॥ ५ ॥

हे इन्द्र राया धनेन त्वदीयेन सं रभेमहि संगच्छेमहि । तथा इषा सर्वैरिष्यमाणेन अन्नेन सं रभेमहि । तथा वाजेभिः वाजैर्बलैः सं रभेमहि । कीदृशैः । पुरुश्चन्द्रैः पुरूणां बहूनां प्रजानाम् आह्लादकैः अभिद्युभिः अभितो दीप्यमानैः । किं च देव्या देवस्य इन्द्रस्य संबन्धिन्या प्रमत्या प्रकृष्टया बुद्ध्या अनुग्रहरूपया सं रभेमहि । प्रमतिं विशिनष्टि । वीरशुष्मया विविधम् ईरकं निवारकं शुष्मं बलं यस्याः सा तादृश्या । गोअग्रया गावो दातव्या अग्रे यस्यां प्रमत्यां सा तथोक्ता तादृश्या । ⌛"सर्वत्र विभाषा गोः" इति प्रकृतिभावः⌛ । अश्वावत्या अश्वैरस्मभ्यं दातव्यैस्तद्वत्या । ⌛"मन्त्रे सोमाश्वेन्द्रिय०" इति मतुपि दीर्घत्वम्⌛ । एवंमहानुभावया प्रमत्या सं रभेमहीति संबन्धः ॥

षष्ठी ॥

ते त्वा मदा अमदन् तानि वृष्ण्या ते सोमासो वृत्रहत्येषु सत्पते ।
यत् कारवे दश वृत्राण्यप्रति बर्हिष्मते नि सहस्राणि बर्हयः ॥ ६ ॥

ते । त्वा । मदाः । अमदन् । तानि । वृष्ण्या । ते । सोमासः । वृत्रऽहत्येषु । सत्ऽपते ।

यत्। कारवे। दश। वृत्राणि। अप्रति। बर्हिष्मते। नि। सहस्राणि। बर्हयः ॥६॥

हे सत्पते सतां पालक इन्द्र वृत्रहत्येषु वृत्राणां शत्रूणां हत्येषु हननेषु निमित्तभूतेषु सत्सु ते प्रसिद्धा मदाः मदकरा आज्यपुरोडाशादयो मरुतो वा [त्वा त्वाम्] अमदन् हर्षं प्रापयन् । तथा तानि प्रसिद्धानि वृष्ण्या वर्षकस्य तव हर्षसाधनत्वेन संबन्धीनि स्तोत्राण्यपि त्वाम् अमदन् । ते प्रसिद्धाः सोमासः सोमा अपि त्वाम् अमदन् । यत् यदा कारवे । स्तोतृनामैतत् । स्तोत्रे बर्हिष्मते यागवते यजमानाय दश सहस्राणि वृत्राणि आवरकाणि पापानि अमित्रान् वा अप्रति प्रतिरहितं यथा भवति तथा नि बर्हयः न्यवधीः । तदानीम् इति पूर्वेण संबन्धः । ⌛ बर्हयतिर्हिंसाकर्मा । लङि "बहुलं छन्दस्यमाङ्योगेपि" इत्यडभावः । शपः पित्त्वाद् अनुदात्तत्वे णिचः स्वरः शिष्यते । यद्वृत्तयोगाद् अनिघातः ⌛ ॥

सप्तमी ॥

युधा युधमुप घेदेषि धृष्णुया पुरा पुरं समिदं हंस्योजसा ।
नम्या यदिन्द्र सख्या परावति निबर्हयो नमुचिं नाम मायिनम् ॥ ७ ॥

युधा । युधम् । उप । घ । इत् । एषि । धृष्णुऽया । पुरा । पुरम् । सम् । इदम् । हंसि । ओजसा ।
नम्या । यत् । इन्द्र । सख्या । पराऽवति । निऽबर्हयः । नमुचिम् । नाम । मायिनम् ॥ ७ ॥

हे इन्द्र त्वं युधा प्रहरणसाधनेन वज्रेण आयुधेन । अथ वा योधनं युध् तेन । प्रहरणेनेत्यर्थः । ⌛ संपदादिलक्षणः क्विप् ⌛ । कीदृशेन । धृष्णुया धर्षकेण युधम् शत्रोरायुधं प्रहरणं वा उप घेदेषि । घेति पूरणः । उपैष्येव उपगच्छस्येव । अनेनास्य द्वन्द्वयुद्धकुशलत्वम् उक्तं भवति । एवं पुरा नगरेण । अत्र पूर्शब्देन तत्रस्था भटा लक्ष्यन्ते । पुरस्थैः स्वकीयैर्योद्धृभिर्मरुत्प्रभृतिभिः इदम् इदानीं पुरम् शत्रुनगरं पुरस्थान् योद्धॄन् वा ओजसा बलेन सं हंसि सम्यग् नाशयसि । यत् य-

स्मात् कारणात् नम्या नम्यया सर्वैः प्रह्वीभवितुम् अर्हया सख्या सखिभूतया शक्त्या आयुधेन परावति दूरदेशे नमुचिं नाम नमुचिनामधेयम् असुरं मायिनम् मायावन्तं निबर्हयः नितराम् अहिंसीः। अतस्त्वम् एवं स्तूयस इत्यर्थः॥

अष्टमी॥

त्वं करञ्जमुत पर्णयं वधीस्तेजिष्ठयातिथिग्वस्य वर्तनी।

त्वं शता वङ्गृदस्याभिनत् पुरोऽनानुदः परिषूता ऋजिश्वना॥ ८॥

त्वम्। करञ्जम्। उत। पर्णयम्। वधीः। तेजिष्ठया। अतिथिऽग्वस्य। वर्तनी। त्वम्। शता। वङ्गृदस्य। अभिनत्। पुरः। अनानुऽदः। परिऽसूताः। ऋजिश्वना॥ ८॥

हे इन्द्र त्वं करञ्जम् एतन्नामानम् असुरं वधीः अवधीः हतवान् असि। ॥हन्तेर्लुङि सिपि "लुङि च" इति वधादेशः[1]। तस्य अदन्तत्वाद् वृद्ध्यभावः। अत एव अनेकाच्त्वाद् इट्प्रतिषेधाभावः। "इट ईटि" इति सिचो लोपः॥। उत[2] अपि च पर्णयम् एतत्संज्ञकम् असुरं वधीः। किमर्थम् अवधीरिति तत्राह। अतिथिग्वस्य अतिथ्यर्थाः गावो यस्यासौ अतिथिग्वः। तस्य राज्ञः प्रयोजनाय। केन साधनेनेति उच्यते। तेजिष्ठया अतिशयेन तेजोवत्या। ॥तेजःशब्दाद् "अस्मायामेधास्रजो विनिः" इति मत्वर्थीयो विनिः। तस्माद् आतिशायनिकष्ठन्। "विन्मतोर्लुक्" इति विनो लुक्। "टेः" इति टिलोपः। नित्त्वाद् आद्युदात्तत्वम्॥। तादृश्या वर्तनी वर्तन्या शक्त्या एतन्नामकेन आयुधेन॥ किं च त्वम् ऋजिश्वना एतन्नामकेन राज्ञा निमित्तेन परिषूताः परितोऽवष्टब्धाः शता शतानि शतसंख्याका वङ्गृदस्य एतत्संज्ञकस्य असुरस्य पुरः पुराणि नगराणि [अभिनत् नाशितवान्। कीदृशस्त्वम्।] अनानुदः नुदति शत्रून् अपसारयतीति नुदः न तादृशोऽनुदः अप्रेरकः[3]। तादृशो न भवतीत्यनानुदः। सर्वदा शत्रुच्यावक इत्यर्थः।

1 S' यङादेशः. 2 S' adds एवम् before उत. 3 S' सम्प्रेरकः.

अथ वा अनु पश्चाद् [द्यति] खण्डयतीत्यनुदः अनुचरः । स यस्य नास्ति सोऽनानुदः । असहायभूत इत्यर्थः । दो अवखण्डने । "आदेचः॰" इत्यात्वम् । "आतश्चोपसर्गे" इति कप्रत्ययः । नास्ति अनुदोऽस्य इति बहुव्रीहौ "नञ्सुभ्याम्" इति उत्तरपदान्तोदात्तत्वम् ॥

नवमी ॥

त्वमे॒तां ज॑नरा॒ज्ञो द्विर्दशा॑ब॒न्धुना॑ सु॒श्रव॑सोपज॒ग्मुषः॑ ।

ष॒ष्टिं स॒हस्रा॑ नव॒तिं नव॑ श्रु॒तो नि च॒क्रेण॒ रथ्या॑ दु॒ष्पदा॑वृणक् ॥ ९ ॥

त्वम् । ए॒तान् । ज॒न॒ऽरा॒ज्ञः । द्विः । दश॑ । अ॒ब॒न्धुना॑ । सु॒ऽश्रव॑सा । उ॒प॒ऽज॒ग्मुषः॑ ।

ष॒ष्टिम् । स॒हस्रा॑ । न॒व॒तिम् । नव॑ । श्रु॒तः । नि । च॒क्रेण॑ । रथ्या॑ । दुः॒ऽप॒दा॑ । अ॒वृ॒ण॒क् ॥ ९ ॥

हे इन्द्र श्रुतः विख्यातस्त्वम् अबन्धुना बन्धुरहितेन सहायवर्जितेन सुश्रवसा एतन्नामकेन राज्ञा निमित्तेन एतान् प्रसिद्धान् उपजग्मुषः उपगतान् निरोधं कृतवतः द्विर्दश द्विगुणितान् दशसंख्याकान् । विंशतिसंख्याकान् इत्यर्थः । तथा षष्टिं सहस्रा सहस्राणां षष्टिम् षष्टिसहस्रसंख्याकान् तथा नवतिं नव नवोत्तरनवतिसंख्याकान् जनराज्ञः जनानां भटानां स्वामिनः उक्तसंख्याकान् सेनानायकान् दुष्पदा दुष्पदनेन शत्रुभिर्गन्तुम् अशक्येन रथ्या रथार्हेण । "रथाद् यत्" इति यत् । चक्रेण न्यवृणक् न्यवर्जयः अनाशयः । वृजी वर्जने । रौधादिकः । लङि मध्यमैकवचने "हल्ङ्याब्भ्यः॰" इति सिपो लोपः । "चोः कुः" इति कुत्वम् ॥

दशमी ॥

त्वमा॑विथ सु॒श्रव॑सं॒ तवो॒तिभि॒स्तव॒ त्राम॑भिरिन्द्र॒ तूर्व॑याणम् ।

त्वम॑स्मै॒ कुत्स॑मतिथि॒ग्वमा॒युं म॒हे रा॒ज्ञे यूने॑ अरन्धनायः ॥ १० ॥

1 S' सिचो.

त्वम्। आविथ। सुऽश्रवसम्। तव। ऊतिऽभिः। तव। त्रामऽभिः। इन्द्र। तूर्वयाणम्।

त्वम्। अस्मै। कुत्सम्। अतिथिऽग्वम्। आयुम्। महे। राज्ञे। यूने। अरन्धनायः॥ १०॥

हे इन्द्र त्वम् सुश्रवसम् पूर्वमन्त्रे अबन्धुना सुश्रवसेत्युक्तम् असहायं दुर्बलम् एतन्नामानं राजानं तव ऊतिभी रक्षाभिः आविथ ररक्षिथ। तथा तस्यैव राज्ञोर्थाय तूर्वयाणम् एतत्संज्ञकं राजानं तव त्रामभिः पालनैः। आविथेति संबन्धः। ॥ त्रैङ् पालने। "आदेचः॰" इति आत्वम्। "आतो मनिन्॰" इति मनिन्। नित्त्वाद् आद्युदात्तत्वम् ॥। एवं त्वम् अस्मै सुश्रवसे राज्ञे। कीदृशाय। महे महते यूने वयःस्थाय युवराजभूताय सुश्रवसे कुत्सम् अतिथिग्वम् आयुं च अरन्धनायः वशम् अनैषीः। ॥ रन्धनं वशीकरणं करोति। "तत् करोति॰" इति णिच्। "इष्ठवण्णौ प्रातिपदिकस्य" इति इष्ठवद्भावाट्टिलोपः। लङि सिपि दीर्घश्छान्दसः ॥ ॥

एकादशी॥

य उदृचीन्द्र देवगोपाः सखायस्ते शिवतमा असाम।
त्वां स्तोषाम त्वया सुवीरा द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाः॥ ११॥

ये। उत्ऽऋचि। इन्द्र। देवऽगोपाः। सखायः। ते। शिवऽतमाः। असाम। त्वाम्। स्तोषाम। त्वया। सुऽवीराः। द्राघीयः। आयुः। प्रऽतरम्। दधानाः॥ ११॥

हे इन्द्र ये वयम् उदृचि उदर्के यज्ञसमाप्तौ वर्तमाना देवगोपाः देवेन त्वया पालिताः ते तव सखायः सखिवद् अत्यन्तप्रियाः अत एव शिवतमा असाम अतिशयेन कल्याणा अभूम। ॥ अस भुवि। लुङर्थे लोटि "आडुत्तमस्य पिच्च" इति पिद्वद्भावात् "पिच्च ङिन्न" इति ङित्त्वाभावे "श्नसोरल्लोपः" इत्यकारलोपाभावः। पित्त्वादेव तिङोनुदा-

1 S' अरंधनाय इति.

त्वम् । धातुस्वरः शिष्यते [1] । ते वयं यज्ञसमाप्त्युत्तरकालमपि त्वां स्तोषाम स्तवाम । [2] स्तौतेर्लोटि "सिब्बहुलं लेटि" इति बहुलग्रहणात् लोट्यपि सिप् । तस्य पित्त्वाद् गुणः [3] । अस्माभिः स्तुतेन त्वया सुवीराः शोभनपुत्रवन्तः सन्तः द्राघीयः अतिशयेन दीर्घम् आयुः । जीवनं प्रतरम् प्रकृष्टतरं यथा भवति तथा दधानाः धारयन्तो भूयास्म [1] ॥

[इति] तृतीयेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

अतिरात्रे क्रतौ मध्यमपर्याये ब्राह्मणाच्छंसिनः शस्त्रे "अभि त्वा वृषभा सुते" इत्यादीनि चत्वारि सूक्तानि विनियुक्तानि । चतुर्थसूक्तस्य अन्तिमा "बर्हिर्वा यत्स्वपत्याय" इत्येषा परिधानीया । सूत्रितं हि । "मध्यमे त्रिवृदसि" इति प्रक्रम्य "अभि त्वा वृषभा सुते [१.] अभि "प्र गोपतिं गिरा [४] इति स्तोत्रियानुरूपौ । बर्हिर्वा यत्स्वपत्याय "[२०.२५.६] इति परिधानीया । प्रोग्रां पीतिम् [२०.२५.७] इति "याज्या" इति [वै० ४.२] ॥

"ऊर्ध्वं सर्वत्र त्रीणि सूक्तानि । अन्त्यं पच्छः पर्यासः" इति [वै० ४.२] सूत्रितत्वात् सर्वत्र त्रिषु पर्यायेषु स्तोत्रियानुरूपाभ्याम् ऊर्ध्वं सूक्तत्रयं शंसनीयम् । अतः "आ तू न इन्द्र मद्र्यक्" [२०.२३] इत्यादिसूक्तत्रयस्य मध्यमपर्यायशस्त्रे विनियोग उपपन्नः । अत एव "अश्वावति" [२०.२५] इत्यस्य तृतीयसूक्तस्य अन्तिमा परिधानीयात्वेन सूत्रकृता सूत्रिता ॥

तत्र प्रथमा ॥

अभि त्वा वृषभा सुते सुतं सृजामि पीतये ।
तृम्पा व्यश्नुही मदम् ॥ १ ॥

अभि । त्वा । वृषभ । सुते । सुतम् । सृजामि । पीतये ।
तृम्प । वि । अश्नुहि । मदम् ॥ १ ॥

हे वृषभ वर्षक इन्द्र सुते सोमे अभिषुते सति सुतम् अभिषवादिना संस्कृतं सोमं पीतये पानाय त्वा त्वाम् अभि सृजामि संयोजयामि

1 S' भूयास्मः. 2 S' om. यत्स्वपत्या°. 3 S' सूक्तान्यंतः.

तेन सृष्टेन सोमेन तृम्प[1] प्रीतो भव। तृम्प तृप्तौ। तुदादित्वात् शः। हेर्लोपः। विकरणस्वरेण अन्तोदात्तः। त्वं च मदम् मदकरं सोमं व्यश्नुहि विशेषेण व्याप्नुहि। अशू व्याप्तौ। व्यत्ययेन परस्मैपदम्॥

द्वितीया॥

मा त्वा मूरा अविष्यवो मोपहस्वान आ दभन्।
माकीं ब्रह्मद्विषो वनः॥ २॥

मा। त्वा। मूराः। अविष्यवः। मा। उपऽहस्वानः। आ। दभन्।
माकीम्। ब्रह्मऽद्विषः। वनः॥ २॥

हे इन्द्र त्वा त्वाम् अविष्यवः अविं कर्तुम् इच्छन्तः अथ वा आत्मानं पालयितुं कामयमानाः त्वदनुग्रहम् अन्तरेण आत्मानं रक्षन्तः। अविशब्दात् क्यच्। "क्याच्छन्दसि" इति उप्रत्ययः। प्रत्ययस्वरेण अन्तोदात्तः। अत एव मूराः मूढा आत्महितोपायम् अजानन्तः। मूरशब्दस्य मूढशब्दपर्यायतां यास्क आह। 'मूरा[2] अमूर न वयं चिकित्वः'। मूढा वयं स्मः अमूढस्त्वम् असीति [नि॰ ६. ८]। मा दभन् मा हिंसन्तु। तथा उपहस्वानः उपहसनकर्तारोपि त्वां मा दभन्। उपपूर्वात् हसतेः "अन्येभ्योपि दृश्यन्ते[3]" इति वनिप्। कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण मध्योदात्तः। त्वं च ब्रह्मद्विषः ब्राह्मणद्वेष्टॄन् माकीम्। माशब्दपर्यायो माकींशब्दः। मा वनः मा भजेथाः। वन षण संभक्तौ। लङ्। मध्यमैकवचनम्। "न माङ्योगे" इति अडभावः॥

तृतीया॥

इह त्वा गोपरीणसा महे मन्दन्तु राधसे।
सरो गौरो यथा पिब॥ ३॥

इह। त्वा। गोऽपरीणसा। महे। मन्दन्तु। राधसे।

1 S' तृप. 2 S' मूरा. 3 S' दृश्यते.

८१

सरः । गौरः । यथा । पिब ॥ ३ ॥

हे इन्द्र त्वा त्वाम् इह यागे गोपरीणसा । ☒विकारे प्रकृतिशब्दः☒ । गोविकारेण पयसा मिश्रितेन सोमेन । ☒परिपूर्वाद् व्याप्तिकर्मणो नसतेः क्विप् । "अन्येषामपि दृश्यते" इति दीर्घः☒ । महे महते राधसे धनाय मन्दन्तु ऋत्विजो मादयन्तु । त्वं च सरः सरणशीलम् उदकं सरःस्थं वा गौरः गौरमृगो यथा अत्यन्ततृषितः सन् निकामं पिबति तथा पिब ॥

चतुर्थी ॥

अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे ।
सूनुं सत्यस्य सत्पतिम् ॥ ४ ॥

अभि । प्र । गोऽपतिम् । गिरा । इन्द्रम् । अर्च । यथा । विदे ।
सूनुम् । सत्यस्य । सत्ऽपतिम् ॥ ४ ॥

हे स्तोतः गोपतिम् स्वर्गस्य गवां वा स्वामिनम् इन्द्रम् यथा येन प्रकारेण विदे अस्मान् स्वीयतया जानाति । ☒विदेर्व्यत्ययेन लिडात्मनेपदम् । द्विर्वचनप्रकरणे "छन्दसि वेति वक्तव्यम्" इति द्विर्वचनाभावः । "यावद्यथाभ्याम्" इति निघातप्रतिषेधः । प्रत्ययस्वरेण अन्तोदात्तः☒ । तथा [गिरा] अभि प्रार्च प्रकर्षेण अभ्यर्च पूजय । कीदृशम् इन्द्रम् । सत्यस्य सत्यफलस्य यज्ञस्य सत्यस्यैव वा सूनुम् पुत्रस्थानीयम् । यत्र यज्ञस्तत्रेन्द्र इति पितृपुत्रवद् अव्यवहितसंबन्धात् सूनुत्वोपचारः । सत्पतिम् सतां स्वसेवकानां पालयितारम् ॥

पञ्चमी ॥

आ हरयः ससृज्रिरेरुषीरधि बर्हिषि ।
यत्राभि संनवामहे ॥ ५ ॥

आ । हरयः । ससृज्रिरे । अरुषीः । अधि । बर्हिषि ।
यत्र । अभि । सम्ऽनवामहे ॥ ५ ॥

---

१ B ससृज्रिरे. C D ससृज्रिरे. Cp ससृज्रिरे ।. We with B^h E K^m R S^m V Dc P P^2 J.

अरुषीः अरुष्यः । अरुषम् इति रूपनाम । आरोचमानाः । ☒ आङ्-पूर्वाद् रुचेर्बाहुलकाद् उषच् । टिलोपः । आङो ह्रस्वश्च । "अन्यतो ङीष्" । वृषादित्वाद् आद्युदात्तः ☒ । उक्तरूपा हरयः अधि ब-र्हिषि । ☒ अधिः सप्तम्यर्थानुवादी ☒ । बर्हिषि आस्तृते आ स-सृज्रिरे आससृजिरे आसृजन्तु । इन्द्ररथम् इति शेषः । यत्र यस्मिन् बर्हिषि इन्द्रम् अभि संनवामहे अभिसंस्तुमः । ☒ नु स्तुतौ । "आ-डुत्तमस्य पिच्च" इति पित्त्वाद् धातुस्वरेण आद्युदात्तः ☒ ॥

षष्ठी ॥

इन्द्राय गाव आशिरं दुदुह्रे वज्रिणे मधु ।
यत् सीमुपह्वरे विदत् ॥ ६ ॥

इन्द्राय । गावः । आऽशिरम् । दुदुह्रे । वज्रिणे । मधु ।
यत् । सीम् । उपऽह्वरे । विदत् ॥ ६ ॥

वज्रिणे वज्रयुक्ताय इन्द्राय गावो मधु मधुरम् आशिरम् आश्रयण-साधनं पयः दुदुह्रे दुहते । ☒ दुह प्रपूरणे । "बहुलं छन्दसि" इति लिटि रुट् । वचनव्यत्ययः । प्रत्ययस्वरेण अन्तोदात्तः । यद्वा इरेच इकारलोपश्छान्दसः । चित्त्वाद् अन्तोदात्तः ☒ । यत् यदा उपह्वरे समीपे वर्तमानं मधु मधुवत् स्वादुभूतं सोमं सीम् सर्वतः विदत् स इन्द्रो लभते । ☒ विदॢ लाभे । ऌदित्त्वाद् अङ् । "बहुलं छन्द-सि॰" इति अडभावः । "निपातैर्यद्यदि॰" इत्यादिना निघातप्रतिषेधः । प्रत्ययस्वरेण अन्तोदात्तः ☒ ॥

[इति] तृतीयेऽनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

"आ तू न इन्द्र मद्र्यक्" इति सूक्तस्य अतिरात्रे मध्यमे रात्रिप-र्याये ब्राह्मणाच्छंसिनः शस्त्रे विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

आ तू न इन्द्र मद्र्यग्घुवानः सोमपीतये ।
हरिभ्यां याह्यद्रिवः ॥ १ ॥

1 S' कित्वा॰.

आ । तु । नः । इन्द्र । मद्र्यक् । हुवानः । सोमऽपीतये ।
हरिऽभ्याम् । याहि । अद्रिऽवः ॥ १ ॥

हे अद्रिवः । अद्रिरिति वज्रनाम । वज्रवन् इन्द्र हुवानः हूयमानस्त्वं मद्र्यक् मदभिमुखः सन् नः अस्मदीये यज्ञे सोमपीतये सोमपानार्थम् [हरिभ्याम्] आ याहि आगच्छ । ॥ मद्र्यग् इति । माम् अञ्चतीति "ऋत्विग्दधृक्०" इत्यादिना क्विन् प्रत्ययः । "प्रत्ययोत्तरपदयोश्च" इति अस्मच्छब्दस्यैकवचने मपर्यन्तस्य मादेशः । "विष्वग्देवयोश्च टेरद्र्यञ्चताव-प्रत्यये" इति टेः अद्रि इत्यादेशः । "अद्रिसध्र्योरन्तोदात्तनिपातनं कृत्स्वरनिवृत्त्यर्थम्" इति वचनाद् अद्र्यादेशोऽन्तोदात्तः । यणादेशे कृते "उदात्तस्वरितयोर्यणः०" इति यणः स्वरितत्वम् । "क्विन्प्रत्ययस्य कुः" इति कुत्वम् ॥ ॥

द्वितीया ॥

सत्तो होता न ऋत्वियस्तिस्तिरे बर्हिरानुषक् ।
अयुञ्जन् प्रातरद्रयः ॥ २ ॥

सत्तः । होता । नः । ऋत्वियः । तिस्तिरे । बर्हिः । आनुषक् ।
अयुञ्जन् । प्रातः । अद्रयः ॥ २ ॥

हे इन्द्र नः अस्मदीये यज्ञे होता एतन्नामक ऋत्विक् ऋत्वियः प्राप्तकालः सन् । ॥ "छन्दसि घस्" इति घस् । यणादेशः । प्रत्ययस्वरः ॥ । सत्तः निषण्णोभूत् । ॥ कर्तरि क्तः । सर्वविधीनां छन्दसि विकल्पितत्वाद् निष्ठानत्वाभावः ॥ । तथा बर्हिः वेद्याम् आनुषक् अनुषक्तं परस्परसंबद्धं यथा भवति तथा तिस्तिरे स्तीर्णम् अभूत् । ॥ स्तृञः कर्मणि लिटि [रूपम्] । "ऋत इद्धातोः" इति इत्वम् । द्विर्वचनम् । "शर्पूर्वाः खयः" इति तकारस्य शेषः । "लिटस्तझयोरेशिरेच्" इति एश् इत्यादेशः ॥ । एवं प्रातः प्रातः-सवने अद्रयः ग्रावाणः सोमाभिषवार्थम् अयुञ्जन् संगता अभूवन् ॥

1 S′ om. °नत्वा°.

तृतीया ॥

इमा ब्रह्म ब्रह्मवाहः क्रियन्त आ बर्हिः सीद।
वीहि शूर पुरोलाशम् ॥ ३ ॥

इमा। ब्रह्म। ब्रह्मऽवाहः। क्रियन्ते। आ। बर्हिः। सीद।
वीहि। शूर। पुरोलाशम् ॥ ३ ॥

हे ब्रह्मवाहः। ब्रह्मणा मन्त्रेण स्तोत्ररूपेण प्राप्यत इति ब्रह्मवाहाः। तस्य संबोधनम्। तादृश इन्द्र तुभ्यम् इमा इमानि ब्रह्म ब्रह्माणि स्तोत्राणि अस्माभिः क्रियन्ते। अतस्तदर्थं बर्हिः आ सीद उपविश। हे शूर शौर्योपेत इन्द्र आसन्नस्त्वं पुरोलाशम् अस्माभिर्दीयमानं वीहि भक्षय ॥

चतुर्थी ॥

रारन्धि सवनेषु ण एषु स्तोमेषु वृत्रहन्।
उक्थेष्विन्द्र गिर्वणः ॥ ४ ॥

ररन्धि। सवनेषु। नः। एषु। स्तोमेषु। वृत्रऽहन्।
उक्थेषु। इन्द्र। गिर्वणः ॥ ४ ॥

हे गिर्वणः गीर्भिः स्तुतिभिर्वननीय इन्द्र हे वृत्रहन् वृत्रस्य हन्तः हे इन्द्र नः अस्माकं सवनेषु त्रिष्वपि एषु क्रियमाणेषु स्तोमेषु स्तोत्रेषु उक्थेषु शस्त्रेषु च ररन्धि रमस्व। ☒ रमतेर्लोटि "बहुलं छन्दसि" इति शपः श्लुः। "वा छन्दसि" इति हेः पित्त्वेन ङित्त्वाभावाद् "अङितश्च" इति हेर्धिः ☒ ॥

पञ्चमी ॥

मतयः सोमपामुरुं रिहन्ति शवसस्पतिम्।
इन्द्रं वत्सं न मातरः ॥ ५ ॥

---

१ C K^m पुरोडाशम्. P पुरोडाशम्।. K V पुरोळाशम्. We with B^h D E R S^m Cs P^2 J Cp.

---

1 S' ब्रह्मा. 2 S' om. °भावा°.

मतयः । सोमऽपाम् । उरुम् । रिहन्ति । शवसः । पतिम् ।
इन्द्रम् । वत्सम् । न । मातरः ॥ ५ ॥

मतयः अस्माभिः क्रियमाणाः स्तुतयः । ॥मन ज्ञाने इत्यस्मात् कर्मणि "मन्त्रे वृष°" इत्यादिना क्तिनुदात्तः॥ । उरुम् महान्तं सोमपाम् सोमस्य पातारं शवसः बलस्य पतिम् स्वामिनम् इन्द्रं रिहन्ति लिहन्ति प्राप्नुवन्ति । तत्र दृष्टान्तः । वत्सं न मातरः यथा वत्सं मातरो गावो लिहन्ति तद्वत् ॥

षष्ठी ॥

स मन्दस्वा ह्यन्धसो राधसे तन्वा महे ।
न स्तोतारं निदे करः ॥ ६ ॥

सः । मन्दस्व । हि । अन्धसः । राधसे । तन्वा । महे ।
न । स्तोतारम् । निदे । करः ॥ ६ ॥

हे इन्द्र स तथाविधस्त्वं तन्वा तव शरीरेण निमित्तेन शरीरबलाय अन्धसः अन्नस्य सोमलक्षणस्य पानेन मन्दस्व हृष्टो भव । ॥मदेर्मोदार्थस्य लोटि रूपम् । नात्र हिशब्दयोगाद् निघातप्रतिषेधः । हेरत्र समुच्चयार्थत्वात्॥ । [महे राधसे] धनाय प्रभूतधनार्थं च । हर्षणस्य प्रयोजनद्वयम् । हृष्टस्येन्द्रस्य शरीरवृद्धिः हविःप्रदातुर्यजमानस्य धनलाभश्च हि । किं च ते स्तोतारं मां निदे परकृतनिन्दायै । ॥संपदादिलक्षणः क्विप् । आगमानुशासनस्य अनित्यत्वात्नुमभावः॥ । न करः नाकार्षीः । ॥करोतेर्लुङि च्लेरङ्॥ ॥

सप्तमी ॥

वयमिन्द्र त्वायवो हविष्मन्तो जरामहे ।
उत त्वमस्मयुर्वसो ॥ ७ ॥

वयम् । इन्द्र । त्वाऽयवः[1] । हविष्मन्तः । जरामहे ।

---

1 PP त्वायऽवः ।. We with J.

उत। त्वम्। अस्मऽयुः। वसो इति ॥ ७ ॥

हे इन्द्र त्वायवः त्वां कामयमाना वयं हविष्मन्तः दित्सितेन सोमलक्षणेन हविषा तद्वन्तः सन्तो जरामहे त्वां स्तुमः। त्वायव इति। इच्छार्थे क्यचि मपर्यन्तस्य त्वादेशे "क्याच्छन्दसि" इति उप्रत्यये त्वद्युव इति प्राप्तौ "युष्मदस्मदोरनादेशे" इति अविभक्तावपि हलादौ व्यत्ययेन आत्वम्। प्रत्ययस्वरः। उत अपि च हे वसो सर्वस्य वासक इन्द्र त्वम् अस्मयुः अभिमतप्रदानाय अस्मान् कामयिता भव ॥

अष्टमी ॥

मारे अस्मद् वि मुमुचो हरिप्रियार्वाङ् याहि।
इन्द्र स्वधावो मत्स्वेह ॥ ८ ॥

मा। आरे। अस्मत्। वि। मुमुचः। हरिऽप्रिय। अर्वाङ्। याहि।
इन्द्र। स्वधाऽवः। मत्स्व। इह ॥ ८ ॥

हे हरिप्रिय। हरी एतन्नामानावश्वौ प्रियौ यस्य स तथोक्तः। तस्य संबोधनम्। अस्मत् अस्मत्तः आरे दूरे मा वि मुमुचः। हरिप्रियेत्युक्तत्वाद् रथयुक्तावश्वौ मा विमोचय किं तु रथारूढ एव अर्वाङ् अस्मदभिमुखं याहि आगच्छ। आगत्य च हे स्वधावः हविर्लक्षणेनान्नेन तद्वन्निन्द्र इह अस्मिन् देवयजने मत्स्व सोमपानेन हृष्टो भव। मदि स्तुतीत्यादि। अस्य लोटि "बहुलं छन्दसि" इति विकरणस्य लुक्। आमन्त्रितस्य अविद्यमानवत्त्वाद् अनिघातः ॥

नवमी ॥

अर्वाञ्चं त्वा सुखे रथे वहतामिन्द्र केशिना।
घृतस्नू बर्हिरासदे ॥ ९ ॥

अर्वाञ्चम्। त्वा। सुऽखे। रथे। वहताम्। इन्द्र। केशिना।
घृतस्नू इति घृतऽस्नू। बर्हिः। आऽसदे ॥ ९ ॥

---

1 S' त्वा त्वायव इति. 2 S' वहुलं छंदसि.

हे इन्द्र त्वा त्वां सुखे शरीरापीडनेन सुखकरे रथे केशिना केशवन्तौ स्कन्धप्रदेशे लम्बमानकेशयुक्तौ घृतस्नू श्रमजनितस्वेदोदकस्राविणावश्वौ आसदे आसदनीयं बर्हिः अर्वाञ्चम् अभिमुखं वहताम् प्रापयताम् । घृतस्नू इति । घृतशब्दात् ष्णु प्रस्रवणे इत्यस्मात् संपदादिलक्षणः क्विप् । घृतस्य स्नु स्रवणं ययोस्ताविति बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरेण मध्योदात्तः । आसदे । कृत्यार्थे केन् प्रत्ययः । नित्स्वरः । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

"उप नः सुतमा गहि" इति सूक्तस्य अतिरात्र एव मध्यमे रात्रिपर्याये ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

उप नः सुतमा गहि सोममिन्द्र गवाशिरम् ।
हरिभ्यां यस्ते अस्मयुः ॥ १ ॥

उप । नः । सुतम् । आ । गहि । सोमम् । इन्द्र । गोऽआशिरम् ।
हरिऽभ्याम् । यः । ते । अस्मऽयुः ॥ १ ॥

हे इन्द्र नः अस्मदीयं सुतम् अभिषुतं गवाशिरम् गव्यं पयः आश्रयणसाधनं यस्य तम् । आङ्पूर्वात् श्रीणातेः[1] क्विपि "अपस्पृधेथाम् आनृचुः॰" इत्यादिना शिर्[2] इत्यादेशः । बहुव्रीहौ पूर्वपदस्वरः । तं सोमं प्रति उपा गहि समीपे आगच्छ । यतः हरिभ्याम् अश्वाभ्यां युक्तः ते तव रथः[3] अस्मयुः अस्मान् कामयमानो वर्तते ॥

द्वितीया ॥

तमिन्द्र मदमा गहि बर्हिष्ठां ग्रावभिः सुतम् ।
कुविन्न्वस्य तृप्णवः ॥ २ ॥

तम् । इन्द्र । मदम् । आ । गहि । बर्हिःऽस्थाम् । ग्रावऽभिः । सुतम् ।
कुवित् । नु । अस्य । तृप्णवः ॥ २ ॥

1 S' शृणोतेः. 2 S' शिर. 3 S' यो रथः.

हे इन्द्र तं प्रसिद्धं मदम् मदकरं [बर्हिष्ठाम् बर्हिषि स्थितं] ग्रावभिः पाषाणैः सुतम् अभिषुतं सोमम् अभिलक्ष्य आ गहि आगच्छ । नु क्षिप्रम् अस्य सोमस्य पानेन कुवित् । बहुनामैतत् । प्रभूतं यथा भवति तथा तृपणवः तृप्तो भव । ⧗ तृप मीणने इत्यस्य लेटि अडागमः । व्यत्ययेन श्नुविकरणः ⧗ ॥

तृतीया ॥

इन्द्र॒मित्था गिरो॒ ममाच्छा॑गुरिषि॒ता इ॒तः ।
आ॒वृते॒ सोम॑पीतये ॥ ३ ॥

इन्द्र॑म् । इ॒त्था । गिर॑ः । मम॑ । अच्छ॑ । अ॒गुः॒ । इ॒षि॒ताः । इ॒तः ।
आ॒ऽवृते॑ । सोम॑ऽपीतये ॥ ३ ॥

[इन्द्रम् अच्छ इन्द्रम् अभिलक्ष्य मम गिरः] स्तुतिरूपा वाचः इषिताः अस्माभिः प्रेरिताः सत्यः इतः अस्माद् देवयजनसकाशाद् इत्था इत्थम् उच्चार्यमाणप्रकारेण अगुः प्राप्ताः । ⧗ इदमशब्दात् "था हैतो चेच्छन्दसि" इति व्यत्ययेन था प्रत्ययः । इदम "एतेतौ रथोः" इति इत् इत्यादेशः । प्रत्ययस्वरः ⧗ । किमर्थम् । आवृते आवर्तनाय अस्मद्यज्ञं प्रति आगमनाय । ⧗ वृतु वर्तने । अस्य संपदादिलक्षणः क्विप् । प्रादिसमासः । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरः ⧗ । आवृत्तिरपि किमर्थेति तत्राह । सोमपीतये सोमपानाय ॥

चतुर्थी ॥

इन्द्रं॒ सोम॑स्य पी॒तये॒ स्तोमै॑रि॒ह ह॑वामहे ।
उ॒क्थेभि॑ः कुवि॒दाग॑मत् ॥ ४ ॥

इन्द्र॑म् । सोम॑स्य । पी॒तये॑ । स्तोमै॑ः । इ॒ह । ह॒वा॒म॒हे॒ ।
उ॒क्थेभि॑ः । कु॒वित् । आ॒ऽग॑मत् ॥ ४ ॥

इन्द्रं देवं सोमस्य पीतये पानाय इह अस्मिन् यज्ञे स्तोमैः त्रिवृत्प-

1 S′ omits the text of this mantra and the portion of the commentary enclosed within brackets.

त्रदशादिस्तोमसाध्यैः स्तोत्रैः उक्थेभिः उक्थैः आज्यप्रउगादिशस्त्रसाध्याभिः स्तुतिभिश्च हवामहे आह्वयामः । स च आहूत इन्द्रः कुवित् बहुवारम् आगमत् अस्मद्यज्ञं प्रति आगच्छतु । गमेर्लेटि अडागमः । कुवियोगाद् अनिघातः । "आगमा अनुदात्ताः" इति अटोनुदात्तत्वाद् धातुस्वरः । "तिङि चोदात्तवति" इति गतेर्निघातः ॥

पञ्चमी ॥

इन्द्र॒ सोमाः॑ सु॒ता इ॒मे तान् द॑धिष्व शतक्रतो ।
ज॒ठरे॑ वाजिनीवसो ॥ ५ ॥

इन्द्र॑ । सोमाः॑ । सु॒ताः । इ॒मे । तान् । द॒धि॒ष्व॒ । श॒त॒क्र॒तो॒ इति॑ शतऽक्रतो ।
ज॒ठरे॑ । वा॒जि॒नी॒व॒सो॒ इति॑ वाजिनीऽवसो ॥ ५ ॥

हे इन्द्र इमे ग्रहचमससंस्थिताः सोमाः सुताः त्वदर्थम् अभिषवादिना संस्कृताः हे शतक्रतो बहुकर्मन् हे वाजिनीवसो अन्नधन । यद्वा वाजः अन्नं फलरूपम् आस्विति वाजिन्यः क्रियास्तासां वासक इन्द्र । [illegible] जशब्दान्मत्वर्थीय इनिः । "ऋन्नेभ्यः०" इति ङीप् । [illegible]त। वसो । "संबुद्धौ च" इति गुणः । तान् त्वदर्थम् अभिषुतान् सोमान् जठरे दधिष्व धारय ॥

षष्ठी ॥

वि॒द्मा हि त्वा॑ धनंज॒यं वाजे॑षु दधृ॒षं क॑वे ।
अधा॑ ते सु॒म्नमी॑महे ॥ ६ ॥

वि॒द्म । हि । त्वा॒ । ध॒न॒म्ऽज॒यम् । वाजे॑षु । द॒धृ॒षम् । क॒वे॒ ।
अध॑ । ते॒ । सु॒म्नम् । ई॒म॒हे॒ ॥ ६ ॥

हे कवे क्रान्तप्रज्ञ इन्द्र त्वा त्वां वाजेषु संग्रामेषु दधृषम् अतिशयेन शत्रुधर्षकं धनंजयम् शत्रुधनस्य जेतारं विद्म जानीमः । अध अतः कारणात् ते तव सुम्नम् सुखं सुखकरं धनं वा ईमहे याचामहे । ध-

1 S' वाजिनः.

नंजयम् इति । जि जये इत्यस्माद् धन उपपदे "संज्ञायां भृतृवृजि°" इति खच् । "अरुर्द्विषदजन्तस्य°" इति मुम् आगमः । दधृषम् इति । धृषेर्यङ्लुगन्तात् पचाद्यचि "यङोऽचि च" इति यङो लुक् । लघूपधगुणे प्राप्ते "न धातुलोपे°" इति तस्य प्रतिषेधः ॥

सप्तमी ॥

इमम् इन्द्र गवाशिरं यवाशिरं च नः पिब ।
आगत्या वृषभिः सुतम् ॥ ७ ॥

इमम् । इन्द्र । गोऽआशिरम् । यवऽआशिरम् । च । नः । पिब ।
आऽगत्य । वृषऽभिः । सुतम् ॥ ७ ॥

हे इन्द्र गवाशिरम् । विकारे प्रकृतिशब्दः । गव्याख्याशीर्द्रव्योपेतं[1] तथा यवाशिरं च यवलक्षणमिश्रणद्रव्योपेतं वृषभिः वर्षकैर्ग्रावभिः सुतं नः अस्मदीयम् इमं सोमम् आगत्य अस्मदभिमुखं प्राप्य पिब पानं कुरु । गवाशिरं यवाशिरम् इत्युभयत्र आङ्पूर्वस्य श्रीणातेः क्विपि "अपस्पृधेथाम् आनृचुः°" इत्यादिना शिर् इत्यादेशः । बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरः ॥

अष्टमी ॥

तुभ्येदिन्द्र स्व ओक्ये३ सोमं चोदामि पीतये ।
एष रारन्तु ते हृदि ॥ ८ ॥

तुभ्य । इत् । इन्द्र । स्वे । ओक्ये । सोमम् । चोदामि । पीतये ।
एषः । ररन्तु । ते । हृदि ॥ ८ ॥

हे इन्द्र तुभ्य [इत्] तुभ्यमेव । "सुपां सुलुक्°" इति सुपो लुक् । पीतये पानार्थं स्वे स्वीये ओक्ये ओकसि स्थाने जठरे । वस्त्रादित्वात् स्वार्थिको यत् । सोमं पीतये पानाय चोदामि प्रेरयामि । स एष पीतः सोमः ते तव हृदि हृदये ररन्तु अत्यर्थं रमताम् । रमु क्रीडायाम् इत्यस्य यङ्लुकि लोटि सर्वविधी-

1 S' °शिरद्र°.

नां छन्दसि विकल्पितत्वाद् अभ्यासस्य नुगभावः । संहितायाम् "अन्येषामपि दृश्यते" इति अभ्यासस्य दीर्घः ॥

नवमी ॥

त्वां सुतस्य पीतये प्रत्नमिन्द्र हवामहे ।
कुशिकासो अवस्यवः ॥ ९ ॥

त्वाम् । सुतस्य । पीतये । प्रत्नम् । इन्द्र । हवामहे ।
कुशिकासः । अवस्यवः ॥ ९ ॥

हे इन्द्र प्रत्नम् पुरातनं त्वां सुतस्य अभिषुतस्य सोमस्य पीतये पानाय कुशिकासः कुशिकगोत्रोत्पन्ना वयम् अवस्यवः रक्षाकामाः सन्तो हवामहे आह्वयामः । कुशिकासो अवस्यव इत्यत्र संहितायाम् "अव्यादवद्यादवक्रमुरव्रतायमवन्त्ववस्युषु च" इति एङः प्रकृतिभावः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

"अश्वावति प्रथमः" इति सूक्तस्य अतिरात्रे क्रतौ मध्यमे रात्रिपर्याये ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे विनियोग उक्तः । अस्यान्तिमा "बर्हिर्वा यत्" [६] इत्येषा परिधानीया ॥

तत्र प्रथमा ॥

अश्वावति प्रथमो गोषु गच्छति सुप्रावीरिन्द्र मर्त्यस्तवोतिभिः ।
तमित् पृणक्षि वसुना भवीयसा सिन्धुमापो यथाभितो विचेतसः ॥ १ ॥

अश्वऽवति । प्रथमः । गोषु । गच्छति । सुप्रऽअवीः । इन्द्र । मर्त्यः । तव । ऊतिऽभिः ।
तम् । इत् । पृणक्षि । वसुना । भवीयसा । सिन्धुम् । आपः । यथा । अभितः । विऽचेतसः ॥ १ ॥

हे इन्द्र यो मर्त्यस्तवोतिभिः रक्षाभिः सुप्रावीः सुष्ठु रक्षितो भवति स मर्त्यः अश्वावति बहुभिरश्वैस्तद्वति युद्धे यद्वा बह्वश्वोपेते जने । बह्वश्ववत्सु इत्यर्थः । तेषु प्रथमः मुख्यः सन् गच्छति मुख्यो भवति । त-

या गोषु गोमत्सु प्रथमो गच्छति । बहुपशुको भवतीत्यर्थः । त्वमपि भवीयसा बहुतरेण भवितृतमेन वा । बहुभावं प्राप्नुवता । ॥ भवितृशब्दात् "तुश्छन्दसि" इति ईयसुन् । "तुरिष्ठेमेयःसु" इति तृलोपः ॥ । वसुना धनेन अभितः तमित् तमेव पुरुषं पृणक्षि संपृक्तं करोषि । ॥ पृची संपर्के । रौधादिकः ॥ । तत्र दृष्टान्तः । यथा विचेतसः । विशिष्टज्ञानसाधना आपः यथा अभितः सिन्धुम् समुद्रं पूरयन्ति तद्वत् ॥

द्वितीया ॥

आपो न देवीरुप यन्ति होत्रियमवः पश्यन्ति विततं यथा रजः ।
प्राचैर्देवासः प्र णयन्ति देवयुं ब्रह्मप्रियं जोषयन्ते वरा इव ॥ २ ॥

आपः । न । देवीः । उप । यन्ति । होत्रियम् । अवः । पश्यन्ति । विऽततम् । यथा । रजः ।
प्राचैः । देवासः । प्र । नयन्ति । देवऽयुम् । ब्रह्मऽप्रियम् । जोषयन्ते । वराःऽइव ॥ २ ॥

हे इन्द्र होत्रियम् होत्रार्हं त्वाम् आपो न देवीः द्योतमाना आपो यथा उपयन्ति उपगच्छन्ति निम्नं प्रदेशं समुद्रादिकं वा एवम् उप यन्ति त्वाम् उपगच्छन्ति । सामर्थ्यात् स्तुतयः स्तोतारो वेति लभ्यते । तथा अवः पश्यन्ति अवः अवस्तात् पश्यन्ति । तव स्वरूपं द्रष्टुम् अशक्ता इत्यर्थः । तत्र दृष्टान्तः । [यथा] विततम् विस्तृतं रजः । ॥ ज्योती रज उच्यत इति निरुक्तम् [४. १९] ॥ । सर्वतो व्याप्तं सावित्रं तेजो यथा द्रष्टुम् अशक्ता अवस्तात् पश्यन्ति तद्वत् । किं च देवासः स्तोतार ऋत्विजः त्वां प्राचैः प्राचीनं प्र णयन्ति वेद्यभिमुखं गमयन्ति । यद्वा त्वदर्थं सोमम् अग्निं च प्राञ्चं प्र णयन्ति । ब्रह्मप्रियम् । ब्रह्म परिवृढं स्तोत्रं कर्म वा । तत् प्रियं यस्य स तादृशं त्वां वरा इव यथा वराः कन्या जोषयन्ते एवम् ऋत्विजो जोषयन्ते सेवन्ते ॥

1 S' भवति°.

तृतीया ॥

अधि द्वयोरदधा उक्थ्यं१ वचो यतस्रुचा मिथुना या सपर्यतः ।
असंयत्तो व्रते ते क्षेति पुष्यति भद्रा शक्तिर्यजमानाय सुन्वते ॥ ३ ॥

अधि । द्वयोः । अदधाः । उक्थ्यम् । वचः । यतऽस्रुचा । मिथुना । या । सपर्यतः ।
असम्ऽयत्तः । व्रते । ते । क्षेति । पुष्यति । भद्रा । शक्तिः । यजमानाय । सुन्वते ॥ ३ ॥

हे ब्राह्मणाच्छंसिन् द्वयोर्हविर्धानयोश्छदिष्मतोरधि उपरि उक्थ्यम् उक्थं स्तोत्रं तद्योग्यं वचः "युजे वां ब्रह्म" [१८.३.३९] इत्यादिरूपम् उभयोर्मध्यवर्ति तृतीयच्छदिःस्थानीयं वचः वचनम् अध्यदधाः निहितवान् असि । उभे हविर्धाने विशेष्येते । यतस्रुचा यताः संबद्धाः स्रुचः ग्रहचमसादिलक्षणा यज्ञसाधनानि पात्राणि ययोस्ते तादृग्रूपे मिथुना युगलरूपेण वर्तमाने [या] ये हविर्धाने । ⌛सर्वत्र "सुपां सुलुक्" इति विभक्तेराकारः⌛ । तादृशे हविर्धाने सपर्यतः इन्द्रं पूजयतः । सोमपानोचितपात्रधारणद्वारेणेति भावः । तयोरधीति पूर्वत्रान्वयः ॥ किं च हे इन्द्र ते व्रते तव कर्मणि त्वदुद्देश्ये यागे यजमानः असंयत्तः व्यापारान्तरेष्वसंबद्धः सन् क्षेति निवसति पुष्यति आत्मानं प्रजापश्वादिना । सुन्वते त्वदर्थम् अभिषवं कुर्वते यजमानाय । ⌛षष्ठ्यर्थे चतुर्थी⌛ । तस्य भद्रा कल्याणी शक्तिः बलम् अस्तु । त्वदनुग्रहाद् इति शेषः ॥ अयं मन्त्र ऐतरेयब्राह्मणे व्याख्यातः । "अधि द्वयोरदधा उक्थ्यं वच इति । द्वयो-
"र्ह्येतत् तृतीयं छदिरधिनिधीयते ॥ उक्थ्यं वच इति यदाह यज्ञियं वै क-
"र्मोक्थ्यं वचो यज्ञमेवैतेन समर्धयति ॥ यतस्रुचा मिथुना या सपर्य-
"तः ॥ असंयत्तो व्रते ते क्षेति पुष्यतीति । यदेवादः पूर्वं यत्तवत् पदम्
"आह तदेवैतेन शान्त्या शमयति ॥ भद्रा शक्तिर्यजमानाय सुन्वत इ-
"त्याशिषम् आशास्ते" इति [ऐ॰ब्रा॰१.२९] ॥

1 S' तदाह.

चतुर्थी ॥

आदङ्गिराः प्रथमं दधिरे वय इद्धाग्नयः शम्या ये सुकृत्यया ।
सर्वं पणेः समविन्दन्त भोजनमश्वावन्तं गोमन्तमा पशुं नरः ॥ ४ ॥

आत् । अङ्गिराः । प्रथमम् । दधिरे । वयः । इद्धऽअग्नयः । शम्या । ये । सुऽकृत्यया ।
सर्वम् । पणेः । सम् । अविन्दन्त । भोजनम् । अश्वऽवन्तम् । गोऽमन्तम् । आ । पशुम् । नरः ॥ ४ ॥

हे इन्द्र अङ्गिराः अङ्गिरसः । "सुपां सुलुक्॰" इत्यादिना जसः सुः । प्रथमम् अग्रतो वयः हविर्लक्षणम् अन्नम् आत् अनन्तरमेव यदा पणिभिर्गावोऽपहृतास्तदानीमेव दधिरे अधारयन् त्वदर्थं संपादितवन्तः । कीदृशा अङ्गिरसः । ये सुकृत्यया कृतिः करणं व्यापारः शोभनव्यापारोपेतेन शम्या । कर्मनामैतत् । कर्मणा अग्निष्टोमादिलक्षणेन निमित्तेन इद्धाग्नयः प्रज्वलिताहवनीयाद्यग्निमन्तस्ते नरः नेतारः अङ्गिरसः पणेः एतन्नामकस्यासुरस्य सर्वम् यद्यद् अपहृतम् आसीत् तत् सर्वं भोजनम् धनं समविन्दन्त समलभन्त । भोजनं विशिनष्टि । अश्वावन्तम् बहुभिरश्वैर्युक्तं गोमन्तम् बह्वीभिर्गोभिर्युक्तम् । आ इति चार्थे । पशुम् आ उक्ताश्वगोव्यतिरिक्तम् अजाव्यादि अन्यत् पशुजातं च समविन्दन्त ॥

पञ्चमी ॥

यज्ञैरथर्वा प्रथमः पथस्तते ततः सूर्यो व्रतपा वेन आजनि ।
आ गा आजदुशना काव्यः सचा यमस्य जातममृतं यजामहे ॥ ५ ॥

यज्ञैः । अथर्वा । प्रथमः । पथः । तते । ततः । सूर्यः । व्रतऽपाः । वेनः । आ । अजनि ।
आ । गाः । आजत् । उशना । काव्यः । सचा । यमस्य । जातम् । अमृतम् । यजामहे ॥ ५ ॥

१ P अविदन्त । Cp अविंदत । We with P²J.

अथर्वा एतन्नामा महर्षिः यज्ञैः इन्द्रम् उद्दिश्य क्रियमाणैर्यागैः साधनैः प्रथमः सूर्यादिभ्यः पूर्वभूतः सन् पथः अपहृतानां गवां मार्गान् तते विस्तारितवान् । ज्ञातवान् इत्यर्थः । ततः अनन्तरं वेनः कान्तः सूर्यो व्रतपाः गवानयनकर्मणः पालयिता आजनि प्रादुरभूत् । अन्धकाराविष्टानां गवां प्रकाशकोभूद् इत्यर्थः । अनन्तरं काव्यः कवेः पुत्र उशना भृगुः सचा इन्द्रसहायभूतः सन् गाः आजत् आभिमुख्येन प्राप्नोत् । यमस्य सर्वनियन्तुः सूर्यस्य प्रयोजनाय जातम् प्रादुर्भूतम् अथ वा यमस्य यमात् नियन्तुरीश्वरात् जातम् अमृतम् अमरणधर्माणम् इन्द्रं यजामहे पूजयामः ॥

षष्ठी ॥

बर्हिर्वा यत् स्वपत्याय वृज्यतेर्को वा श्लोकमाघोषते दिवि ।
ग्रावा यत्र वदति कारुरुक्थ्य१स्तस्येदिन्द्रो अभिपित्वेषु रण्यति ॥ ६ ॥

बर्हिः । वा । यत् । सुऽअपत्याय । वृज्यते । अर्कः । वा । श्लोकम् । आऽघोषते । दिवि ।

ग्रावा । यत्र । वदति । कारुः । उक्थ्यः । तस्य । इत् । इन्द्रः । अभिऽपित्वेषु । रण्यति ॥ ६ ॥

यत् यस्य यज्ञस्य संवन्धि बर्हिः स्वपत्याय शोभनापत्याय फलाय यज्ञपात्राणां शोभनायतनाय वा वृज्यते छिद्यते । आस्तीर्यत इत्यर्थः । ꣸ यच्छब्दयोगाद् अनिघातः꣸ । अर्को वा अर्चनसाधनमन्त्रोपेतो होता च श्लोकम् । वाङ्नामैतत् । वागात्मकं शस्त्रादिकं यत् यत्र दिवि द्योतमाने यज्ञे आघोषते उच्चारयति । ꣸अत्रापि यच्छब्दोऽनुवर्तते । तद्योगाद् अनिघातः꣸ । यत्र च यज्ञे ग्रावा अभिषवसाधनः पाषाणः कारुरुक्थ्यः । लुप्तोपमम् एतत् । उक्थार्हः स्तोतेव वदति शब्दं करोति । तस्येत् तादृशस्यैव यज्ञस्य अभिपित्वेषु समीपदेशेषु इन्द्रो देवः रण्यति रमते । उक्तलक्षणो यागः अस्मदर्थे भविष्यतीति हर्षशब्दं करो-

१ B Bʰ C D Dc Cs ३ for १. R has no kampa. We with D E K Kᵐ Sᵐ.

ति वा । ॥ रमु क्रीडायाम् । व्यत्ययेन श्यन् परस्मैपदं च । अन्त्यविकारश्छान्दसः । यद्वा रण शब्दार्थः । व्यत्ययेन श्यन् ॥ ॥

सप्तमी ॥

प्रोग्रां पीतिं वृष्ण इयर्मि सत्यां प्रयै सुतस्य हर्यश्व तुभ्यम् ।
इन्द्र धेनाभिरिह मादयस्व धीभिर्विश्वाभिः शच्या गृणानः ॥ ७ ॥

प्र । उग्राम् । पीतिम् । वृष्णे । इयर्मि । सत्याम् । प्रऽयै । सुतस्य । हरिऽअश्व । तुभ्यम् ।
इन्द्र । धेनाभिः । इह । मादयस्व । धीभिः । विश्वाभिः । शच्या । गृणानः ॥७॥

हे हर्यश्व हरिनामकाश्वोपेत इन्द्र वृष्णे अभिमतफलवर्षित्रे प्रयै प्रकृष्टगमनाय तुभ्यं सुतस्य अभिषुतस्य सोमरसस्य उग्राम् उद्गूर्णबलां सत्याम् अवितथसामर्थ्यां पीतिम् पानं प्रेयर्मि प्रेरयामि । हे इन्द्र त्वं च इह अस्मिन् यज्ञे धेनाभिः प्रीणयित्रीभिः विश्वाभिः सर्वाभिः धीभिः स्तुतिभिस्तदात्मकैः कर्मभिः । यद्वा धेनेति वाङ्नाम । धीपूर्विकाभिः स्तुतिभिः शच्या । कर्मनामैतत् । कर्मणा यागेन निमित्तेन बलेन वा गृणानः स्तूयमानो मादयस्व हृष्टो भव ॥

[इति] तृतीयेनुवाके अष्टमं सूक्तम् ॥

"योगेयोगे तवस्तरम्" इति चत्वारि सूक्तानि अतिरात्रे क्रतौ तृतीये रात्रिपर्याये ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे विनियुक्तानि । तत्र आद्यौ तृचौ स्तोत्रियानुरूपौ । "उत्तम आरोहोसि" इत्यारभ्य सूत्रितं वैताने । "योगेयोगे तवस्तरम् [२०. २६. १] युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषम् [२०. २६. ४] "इति स्तोत्रियानुरूपौ । अपाः पूर्वेषाम् [२०. ३२. ३] इति परिधानीया । "ऊती शचीवः [२०. ३३. ३] इति याज्या" इति [वै॰ ४. २] ॥

अत्रापि "ऊर्ध्वं सर्वत्र त्रीणि सूक्तानि । अन्त्यं पच्छः पर्यासः" इति [वै॰ ४. २] सूत्रितत्वाद् "यदिन्द्राहम्" इत्युत्तरेषां त्रयाणां सूक्तानाम् अत्रैव

१ P पीतिम्. We with P J.

1 S' om. °शस्त्रे. 2 S' om. आरो°. 3 S' सूक्तान्यंतः.

तृतीयपर्याये ब्रह्मशस्त्रे विनियोग उपपन्नः । अत एव "प्र ते महे" इति सूक्तस्य अन्तिमा "अपाः पूर्वेषाम् [२०.३२.३] इत्येषा ऋक् परिधानीया" इति सूत्रितम् [वै० ४.२] ॥

तत्र प्रथमा ॥

योगेयोगे तवस्तरं वाजेवाजे हवामहे ।
सखाय इन्द्रमूतये ॥ १ ॥

योगेऽयोगे । तवःऽतरम् । वाजेऽवाजे । हवामहे ।
सखायः । इन्द्रम् । ऊतये ॥ १ ॥

योगेयोगे शत्रुसेनादेः संगमेसंगमे सति तत्तद्यागकर्मणः संप्राप्तौ सत्यां वा । ⌛युजिर् योगे । "हलश्च" इति घञ् । "चजोः कु घिण्यतोः" इति कुत्वम् । आद्युदात्तत्वम् । "नित्यवीप्सयोः" इति वीप्सायां द्विर्भावे सति आम्रेडितानुदात्तत्वम्⌛ । तवस्तरम् अतिशयेन वलवन्तम् इन्द्रम् । ⌛तवस्शब्दाद् "अस्मायामेधा०" इति मत्वर्थीयो विनिः । तस्य छान्दसो लोपः⌛ । सखायः सखिभूता वयम् ऊतये रक्षणाय हवामहे आह्वयामः । तथा वाजेवाजे अन्नेऽन्ने यदायदा अन्नं लब्धव्यं भवति तदातदा उक्तमहिमोपेतम् इन्द्रं हवामहे ॥

द्वितीया ॥

आ घा गमद् यदि श्रवत्सहस्रिणीभिरूतिभिः ।
वाजेभिरुप नो हवम् ॥ २ ॥

आ । घ । गमत् । यदि । श्रवत् । सहस्रिणीभिः । ऊतिऽभिः ।
वाजेभिः । उप । नः । हवम् ॥ २ ॥

स इन्द्रः यदि नो हवम् आह्वानं श्रवत् शृणुयात् । ⌛शृणोतेर्लेट्यडागमः⌛ । तर्हि सहस्रिणीभिः सहस्रसंख्यायुक्ताभिः ऊतिभी रक्षाभिः वाजेभिः वाजैरन्नैश्च सह । घेति प्रसिद्धौ । उपा गमत् उपागच्छेदेव । ⌛गमेर्लेट्यडागमः । "इतश्च लोपः०" इति इकारलोपः ।

यद्वा छान्दसे लुङि "पुषादिद्युताद्यॢदितः परस्मैपदेषु" इति च्लेः अङ् आदेशः। "बहुलं छन्दस्यमाङ्योगेऽपि" इति अडभावः ॥

तृतीया ॥

अनु॑ प्र॒त्नस्यौक॑सो हु॒वे तु॑विप्र॒तिं नर॑म्।
यं ते॒ पूर्वं॑ पि॒ता हु॒वे ॥ ३ ॥

अनु॑। प्र॒त्नस्य॑। ओक॑सः। हु॒वे। तु॒वि॒ऽप्र॒तिम्। नर॑म्।
यम्। ते॒। पूर्व॑म्। पि॒ता। हु॒वे ॥ ३ ॥

हे इन्द्र प्रत्नस्य पुरातनस्य ओकसः स्वर्गाख्यस्य स्थानस्य अधिपतिं तुविप्रतिम् बहूनां योद्धृणां प्रतिनिधिभूतं नरम् नेतारं त्वाम् अनु आनुलोम्येन हुवे आह्वयामि। यं ते त्वां पूर्वम् पूर्वकाले पिता मदीयस्तातः स्वाभिमतसिद्धये हुवे आहूतवान्। तम् इन्द्रं हुवे इति पूर्वत्र संबन्धः। ह्वेञो लिटि "बहुलं छन्दसि" इति संप्रसारणपरपूर्वत्वे[1]। द्विर्वचनप्रकरणे "छन्दसि वेति वक्तव्यम्" इति द्विर्वचनाभावः। यद्वृत्तयोगाद् अनिघातः। प्रत्ययस्वरः। पूर्वस्य तु पादादित्वाद् अनिघातः ॥

चतुर्थी ॥

यु॒ञ्जन्ति॑ ब्र॒ध्नम॑रु॒षं चर॑न्तं॒ परि॑ त॒स्थुषः॑।
रोच॑न्ते रोच॒ना दि॒वि ॥ ४ ॥

यु॒ञ्जन्ति॑। ब्र॒ध्नम्। अ॒रु॒षम्। चर॑न्तम्। परि॑। त॒स्थुषः॑।
रोच॑न्ते। रो॒च॒ना। दि॒वि ॥ ४ ॥

ब्रध्नम् महान्तम्। महन्नामैतत्। अरुषम् आरोचमानं तस्थुषः स्थावरान् परि। एतज्जङ्गमानाम् अपि उपलक्षणम्। स्थावरजङ्गमानाम् उपरि चरन्तम् स्वर्गावस्थान् सूर्यात्मना वा[2] परिचरन्तम् एवंमहानुभावम् इन्द्रं युञ्जन्ति रथे योजयन्ति। अत्र सामर्थ्यात् हरिनामकान् अ-

1 S' °पररूपत्वे. 2 S' वा सर्वेषां for वा.

श्वान् इति गम्यते । रोचना रोचनानि रथयुक्तानाम् अश्वाना रथस्य च रश्मयो दिवि रोचन्ते दीप्यन्ते ॥ अयं मन्त्रः उत्तरमन्त्रे "युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी" इति हर्यो रथयोजनाभिधानात् तदनुसारेण केवलेन्द्रपरतया व्याख्यातः[1] । तदनन्तरमन्त्रे "केतुं कृण्वन्नकेतवे" इति केतूपाधिकस्य[2] इन्द्रस्याभिधानात् तदनुसारेणायं[3] सूर्यात्मकेन्द्रपरतयापि व्याख्येयः । ब्रध्नशब्दः सूर्यपर्यायः । बध्नाति नियमयति सर्वं जगद् इति ब्रध्नः सूर्यः । तं रथे युञ्जन्ति हरितोऽश्वाः । अरुषं चरन्तं परितस्थुष इत्येतत् समानम् । तस्य रोचना रोचनानि रश्मिजालानि दिवि रोचन्त इति ॥ अयं मन्त्रो ब्राह्मणे आदित्याग्निवायुलोकात्मना व्याख्यातः । "युञ्जन्ति ब्रध्नम् इत्याह । असौ वा आदित्यो ब्रध्नः । आदित्य-"मेवास्मै युनक्ति । अरुषम् इत्याह । अग्निर्वा अरुषः । अग्निमेवास्मै "युनक्ति । चरन्तम् इत्याह । वायुर्वै चरन् । वायुमेवास्मै युनक्ति । "परि तस्थुष इत्याह । इमे वै लोकाः परि तस्थुषः । इमान् एवास्मै "लोकान् युनक्ति । रोचन्ते रोचना दिवीत्याह । नक्षत्राणि वै रोचना "दिवि । नक्षत्राण्येवास्मै रोचयति" इति [तै॰ब्रा॰३.९.४.२] ॥

पञ्चमी ॥

युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथे ।
शोणा धृष्णू नृवाहसा ॥ ५ ॥

युञ्जन्ति । अस्य । काम्या । हरी इति । विऽपक्षसा । रथे ।
शोणा । धृष्णू इति । नृऽवाहसा ॥ ५ ॥

अस्य उक्तलक्षणेन्द्रस्य रथे हरी एतन्नामानावश्वौ युञ्जन्ति रथे योजयन्ति सारथयः । कीदृशौ । काम्या काम्यौ कामयितव्यौ विपक्षसा विविधे पक्षसी स्वीये रथसंबन्धिनी वा ययोस्तौ तादृशौ । रथोभयपार्श्वस्थितावित्यर्थः । शोणा रक्तवर्णौ धृष्णू धर्षकौ नृवाहसा नृणां सारथिप्रभृतीनां वोढारौ ॥

---

1 S' व्याख्यातं. 2 S' om. इति केतू°, and leaves a blank space for six letters.
3 S' तदनुसारेणायमपि सूर्यात्मकेंद्रपरतया व्या°.

षष्ठी ॥

केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे ।
समुषद्भिरजायथाः ॥ ६ ॥

केतुम् । कृण्वन् । अकेतवे । पेशः । मर्याः । अपेशसे ।
सम् । उषत्ऽभिः । अजायथाः ॥ ६ ॥

हे मर्याः मरणधर्माणो मनुष्याः । अमुं सूर्यात्मकम् इन्द्रं पश्यतेति शेषः । अकेतवे प्रज्ञानरहिताय जनाय केतुम् प्रज्ञानं कृण्वन् कुर्वन् तथा अपेशसे अन्धकारावृतत्वेन रूपरहिताय पदार्थाय पेशः रूपं कृण्वन् उषद्भिः ओषकै रश्मिभिः उषोभिर्वा सह सम् अजायथाः । ⌛व्यत्ययेन मध्यमः⌛ । समजायत संभूतः । एवं सूर्यात्मना संभूतम् हे मर्याः पश्यतेत्यर्थः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके नवमं सूक्तम् ॥

"यदिन्द्राहम्" इति सूक्तस्य अतिरात्रे तृतीये पर्याये ब्राह्मणाच्छंसिनः शस्त्रे विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत् ।
स्तोता मे गोषखा स्यात् ॥ १ ॥

यत् । इन्द्र । अहम् । यथा । त्वम् । ईशीय । वस्वः । एकः । इत् ।
स्तोता । मे । गोऽसखा । स्यात् ॥ १ ॥

हे इन्द्र परमैश्वर्ययुक्त यथा त्वम् एक इत् देवानां मध्ये एक एव वस्वः वासकस्य धनस्य ईशिषे [तथा यत् यदि] अहमपि एक एव वस्वः वसुनो धनस्य ईशीय ईश्वरः स्याम् तर्हि यथा तव स्तोता गोषखा स्याद् एवं मे मम स्तोतापि गोषखा स्यात् । बह्वीनां गवां स्वामी भवेत् । उपलक्षणम् एतत् । सर्वैश्वर्ययुक्तो भवतीत्यर्थः । तस्मात्

तव स्तोतारं मां त्वत्सदृशं कुर्वित्यभिप्रायः । ॥ गोषखेत्यत्र सुषामादित्वात् षत्वम् । दासीभारादित्वात् पूर्वपदप्रकृतिस्वरेण आद्युदात्तः ॥ ॥

द्वितीया ॥

शिक्षेयमस्मै दित्सेयं शचीपते मनीषिणे ।
यदहं गोपतिः स्याम ॥ २ ॥

शिक्षेयम् । अस्मै । दित्सेयम् । शचीऽपते । मनीषिणे ।
यत् । अहम् । गोऽपतिः । स्याम ॥ २ ॥

हे शचीपते इन्द्र अस्मै मनीषिणे मनस ईशित्रे स्तोत्रे दित्सेयम् दानानि दातुम् इच्छेयम् । ॥ दा दाने । सन् । "सनि मीमा०" इत्यादिना इस्भावः । "अत्र लोपोभ्यासस्य" इति अभ्यासलोपः । वाक्यभेदाद् अनिघातः । "सस्यार्धधातुके" इति सकारस्य तत्वम् । "खरि च" इति चर्त्वम् ॥ । तथा शिक्षेयमपि प्रार्थितं धनं दद्यां च । ॥ शिक्षतिर्दानकर्मा ॥ । कदैवं स्याम् इति तत्राह । यत् यदा अहं तव स्तोता त्वदनुग्रहाद् गोपतिः स्यां तदा दित्सेयं शिक्षेयं च । तस्मान्मां तादृक्सामर्थ्यं कुर्विति भावः ॥

तृतीया ॥

धेनुष्ट इन्द्र सूनृता यजमानाय सुन्वते ।
गामश्वं पिप्युषी दुहे ॥ ३ ॥

धेनुः । ते । इन्द्र । सूनृता । यजमानाय । सुन्वते ।
गाम् । अश्वम् । पिप्युषी । दुहे ॥ ३ ॥

हे इन्द्र सूनृता । वाङ्नामैतत् । अस्मदीया प्रियसत्यात्मिका वाक् ते तव धेनुः दोग्ध्री गौर्भूत्वा गोवत् प्रीणयित्री भूत्वा सुन्वते सोमाभिषवं कुर्वते यजमानाय पिप्युषी तमेव यजमानं वर्धयित्री सती गाम् अश्वं च । उपलक्षणम् एतत् । गवाश्वादिकं सर्वम् अभिलषितं दुहे दुग्धे । ॥ छा-

1 S' तत्सदृशं. 2 S' प्रियसत्यात्मिकारूपा.

न्दसे लिटि द्विर्वचनप्रकरणे "छन्दसि वेति वक्तव्यम्" इति वचनाद् द्विर्वचनाभावः। पिप्युषी। स्फायी ओप्यायी वृद्धौ। अस्माल्लिट्। "प्यायः पी"। "लिड्यङोश्च" इति परत्वेन द्विर्वचनात् पूर्वमेव पीभावः। पुनःप्रसङ्गविज्ञानाद् द्विर्वचनम्। अभ्यासस्य ह्रस्वः। "क्वसुश्च" इति लिटः क्वसुरादेशः। "उगितश्च" इति ङीपि कृते "वसोः संप्रसारणम्" इति संप्रसारणम्। "आदेशप्रत्यययोः" इति षत्वम्। प्रत्ययस्वरेण मध्योदात्तः ॥ ॥

चतुर्थी ॥

न ते॑ व॒र्तास्ति॒ राध॑स॒ इन्द्र॑ दे॒वो न मर्त्यः॑।
यद् दित्स॑सि स्तु॒तो म॒घम् ॥ ४ ॥

न। ते॒। व॒र्ता। अ॒स्ति॒। राध॑सः। इन्द्र॑। दे॒वः। न। मर्त्यः॑।
यत्। दित्स॑सि। स्तु॒तः। म॒घम् ॥ ४ ॥

हे इन्द्र ते तव राधसः धनस्य वर्ता निवारको न। नास्त्येव। निवारणनिषेधस्य उपयोगसिद्धये निषेध्यान् संभावितान् निर्दिशति देवो न मर्त्य इति। वर्ता देवो नास्ति। वर्ता मर्त्यो मनुष्योपि नास्ति। यत् यदि स्तुतः अस्माभिः स्तुतिं प्राप्तः प्रख्यापितगुणः सन् मघम् मंहनीयं धनं दित्ससि दातुम् इच्छसि। तर्हि वर्ता न कोप्यस्ति ॥

पञ्चमी ॥

य॒ज्ञ इन्द्र॑मवर्धय॒द् यद् भूमिं॒ व्यव॑र्तयत्।
च॒क्रा॒ण ओ॑प॒शं दि॒वि ॥ ५ ॥

य॒ज्ञः। इन्द्र॑म्। अ॒व॒र्ध॒य॒त्। यत्। भूमि॑म्। वि। अव॑र्तयत्।
च॒क्रा॒णः। ओ॒प॒शम्। दि॒वि ॥ ५ ॥

यज्ञः अस्माभिरनुष्ठीयमानः इन्द्रं[1] देवम् अवर्धयत्। हविषा स्तुत्या वा अभिवृद्धम् अकरोत्। कदेत्युच्यते। यत् यदा दिवि अन्तरिक्षे मे-

1 S' या इंद्रं.

घम् ओपशम् सर्वत उपशयानं चक्राणः कुर्वन् भूमिं व्यवर्तयत् विवृत्तां वृष्ट्युदकेन उच्छूनाम् अकरोत् । वृष्टिद्वारा सस्यादिसमृद्ध्या भूमिं पुष्टाम् अकरोत् तदेति संबन्धः । ओपशम् इति । आङुपपूर्वात् शीङः "अन्येष्वपि दृश्यते" इति डः ॥

षष्ठी ॥

वावृधानस्य ते वयं विश्वा धनानि जिग्युषः ।
ऊतिमिन्द्रा वृणीमहे ॥ ६ ॥

ववृधानस्य । ते । वयम् । विश्वा । धनानि । जिग्युषः ।
ऊतिम् । इन्द्र । आ । वृणीमहे ॥ ६ ॥

हे इन्द्र ववृधानस्य वर्धमानस्य स्तुत्या वर्धमानस्य विश्वा विश्वानि धनानि शत्रुसंबन्धीनि जिग्युषः जितवतः । जि जये । लिड्द्विर्वचने । "संल्लिटोर्जेः" इति कुत्वम् । लिटः क्वसुरादेशः । भसंज्ञायां "वसोः संप्रसारणम्" इति संप्रसारणम् । "एकानुबन्धकग्रहणे न द्व्यनुबन्धकस्य" इति न्यायात् । क्वसोः संप्रसारणम् इति चेद् उकारोच्चारणसामर्थ्याद् यथा वसुग्रहणं सिद्धं तथैव क्वसोरपि ग्रहणम् इष्यते । प्रत्ययस्वरेण मध्योदात्तः । तादृशस्य [ते] तव ऊतिम् रक्षाम् आ वृणीमहे आभिमुख्येन संभजामहे ॥

सप्तमी ॥

व्य१न्तरिक्षमतिरन्मदे सोमस्य रोचना ।
इन्द्रो यदभिनद् वलम् ॥ १ ॥

वि । अन्तरिक्षम् । अतिरत् । मदे । सोमस्य । रोचना ।
इन्द्रः । यत् । अभिनत् । वलम् ॥ १ ॥

इन्द्रो देवः रोचना रोचमानं दीप्यमानम् अन्तरिक्षं व्यतिरत् व्यवर्धयत् । वृष्ट्युदकेन अभिवृद्धम् अकरोत् । कस्मिन् सहाये सतीति उ-

1 S' विवृत्तं. 2 S' अन्येषामपि. 3 S' अभ्यासाच्च for संल्लिटोर्जेः.

च्यते । सोमस्य सोमरसस्य पानेन मदे संजाते सति । कदेत्युच्यते । यत् यदा इन्द्रो वलम् सर्वम् आवृत्य वर्तमानम् एतन्नामकम् असुरम् उक्तलक्षणं मेघं वा अभिनत् सोमपानजनितेन मदेन व्यदारयत् । तदेत्यन्वयः ॥

अष्टमी ॥

उद्गा आजदङ्गिरोभ्य आविष्कृण्वन् गुहा सतीः ।
अर्वाञ्चं नुनुदे वलम् ॥ २ ॥

उत् । गाः । आजत् । अङ्गिरःऽभ्यः । आविः । कृण्वन् । गुहा । सतीः ।
अर्वाञ्चम् । नुनुदे । वलम् ॥ २ ॥

इन्द्रो देवः अङ्गिरोभ्यः तेषाम् अर्थाय गुहा गुहायां सतीः अप्रकाशं विद्यमानाः । [1]“गुहेः कन्” इति कन् प्रत्ययः । “सुपां सुलुक्°” इत्यादिना ङेराकारः । सतीरिति । अस्तेर्लटः शत्रादेशः । “श्नसोरल्लोपः” इत्यकारलोपः । “उगितश्च” इति ङीप् । “वा छन्दसि” इति प्रतिषेधाभावपक्षे रूपम् । “शतुरनुमो नद्यजादी” इति ङीम्नद्या उदात्तत्वम् । पूर्वसवर्णदीर्घे एकादेशस्वरः[1] । [गाः] आविष्कृण्वन् प्रकाशयुक्ताः कुर्वन् उदाजत् उदगमयद् बहिर्देशं प्रापयत् । तदर्थं गवाम् अपहर्तारं वलम् असुरम् अर्वाञ्चम् अवाङ्मुखं नुनुदे अपातयत् ॥

नवमी ॥

इन्द्रेण रोचना दिवो दृह्लानि[1] दृंहितानि च ।
स्थिराणि न पराणुदे ॥ ३ ॥

इन्द्रेण । रोचना । दिवः । दृह्लानि । दृंहितानि । च ।
स्थिराणि । न । पराऽनुदे ॥ ३ ॥

इन्द्रेण देवेन दिवः संबन्धीनि रोचना रोचमानानि ग्रहनक्षत्रादीनि

---

१ Bp K V दृह्लानि. C K^m दृढानि. We with B B^h D E R S^m Cs P P^j J Cp.

1 S' has the words आविष्कृण्वन् प्रकाशयुक्ताः कुर्वन् उदाजत् उदगाः after विद्यमानाः though आविष्कृण्वन् उद् आजत् is explained further on.

दृंढानि[1] दृढावयवानि बलवन्ति कृतानि तथा दृंहितानि च दृढीकृतानि । पूर्वतः स्थौल्यम् अपरत्र बलवत्त्वम् इति विवेकः । अत एव स्थिराणि तानि न पराणुदे परानोदनीयानि भवन्ति । न केनापि प्रच्यावयितुं शक्यानीत्यर्थः । ॥ परेत्युपसर्गपूर्वात् णुंद[2] प्रेरणे इत्यस्मात् कृत्यार्थे केन् प्रत्ययः । "उपसर्गाद् असमासेपि णोपदेशस्य" इति णत्वम् । अस्य णोपदेशत्वं कथम् इति चेत् "सर्वे[3] णादयो णोपदेशाः[4] [नृतिनन्दिनर्दिनक्किनाटिनाथृनाधृनॄवर्जम्]" इति वचनात् णोपदेशत्वं सिद्धम् । प्रत्ययस्य नित्वात् कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण उत्तरपदाद्युदात्तत्वम् ॥ ॥

दशमी ॥

अ॒पामू॒र्मिर्मद॑न्निव॒ स्तोम॑ इन्द्राजिरायते ।
वि ते॒ मदा॑ अराजिषुः ॥ ४ ॥

अ॒पाम् । ऊ॒र्मिः । मद॑न्ऽइव । स्तोम॑ः । इ॒न्द्र॒ । अ॒जि॒र॒ऽय॒ते॒ ।
वि । ते॒ । मदा॑ः । अ॒रा॒जि॒षुः॒ ॥ ४ ॥

हे इन्द्र ते स्तोमः त्वद्विषयं स्तोत्रम् अपाम् । अप्शब्देन तदाश्रयभूताः समुद्रादयो लक्ष्यन्ते । तासां मदन्निव वृष्ट्युदकेन हृष्यन्निव । ऊर्मी रसः । स इव अजिरायते । अजिरः क्षिप्रगामी । स इवाचरति । त्वरया त्वां प्रति मुखान्निर्गच्छतीत्यर्थः । यद्वा अपामूर्मिरित्येतावदेव दृष्टान्तवचनं लुप्तेवशब्दकम् मदन्निव स्तोमोजिरायते इति दार्ष्टान्तिकाभिधानम् । ॥ अञ्जू व्यक्तिम्लक्षणकान्तिगतिषु । अजिरशिशिरेत्यादिना [उ० १.५३] किरच्प्रत्ययान्तो निपातितः । स इवाचरतीत्यर्थे "कर्तुः क्यङ् सलोपश्च" इति क्यङ् । सनादित्वाद्[5] धातुसंज्ञायां लडादि कार्यम् । "अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः" इति अकारस्य दीर्घः ॥ । ते तव मदाः सोमपानजनिता व्यराजिषुः विशेषेण राजन्ते दीप्यन्ते ॥

[इति] एकादशं सूक्तम् ॥

---

1 Sâyaṇa's text is दृढानि दृंहणानि च. 2 S' नुद. 3 S' अजिरंत्यपारा सर्वे (=अज्दन्त्यपराः सर्वे) for सर्वे. 4 S' नोपदेशा. 5 S' सनाद्धातुत्वाद्धातुसंज्ञा°.

"त्वं हि स्तोमवर्धनः" इति सूक्तस्य अतिरात्रे ब्राह्मणाच्छंसिनस्तृतीयपर्याये विनियोगोभिहितः ॥

तत्र प्रथमा ॥

त्वं हि स्तोमवर्धन इन्द्रास्युक्थवर्धनः ।
स्तोतॄणामुत भद्रकृत् ॥ १ ॥

त्वम् । हि । स्तोमऽवर्धनः । इन्द्र । असि । उक्थऽवर्धनः ।
स्तोतॄणाम् । उत । भद्रऽकृत् ॥ १ ॥

हे इन्द्र त्वं खलु स्तोमवर्धनः स्तोमैस्त्रिवृदादिभिर्वर्धनीयोसि तथा उक्थवर्धनः उक्थैर्वर्धनीयश्चासि । ॥ स्तोमशब्दोपपदाद् उक्थशब्दोपपदाच्च वर्धतेः "कृत्यल्युटो बहुलम्" इति अर्हार्थे ल्युट् । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण लित्वाद् आद्युदात्तत्वम् ॥ । उत अपि च त्वं स्तोतॄणां भद्रकृत् भद्रस्य कल्याणस्य कर्तासि ॥

द्वितीया ॥

इन्द्रमित् केशिना हरी सोमपेयाय वक्षतः ।
उप यज्ञं सुराधसम् ॥ २ ॥

इन्द्रम् । इत् । केशिना । हरी इति । सोमऽपेयाय । वक्षतः ।
उप । यज्ञम् । सुऽराधसम् ॥ २ ॥

केशिना स्कन्धप्रदेशस्थितकेशौ हरी एतन्नामानावश्वौ सुराधसम् शोभनधनफलोपेतम् अस्मद्यज्ञं प्रति सोमपेयाय सोमपानाय इन्द्रमित् इन्द्रमेव उप वक्षतः उपवहतः । यद्वा यज्ञं सुराधसम् इत्येतद् द्वयम् इन्द्रविशेषणतया योज्यम् । यज्ञम् यष्टव्यं सुराधसम् शोभनेन धनेन दातव्येन तद्वन्तम् इति तयोरर्थः । तादृशम् इन्द्रं वक्षतः वहताम् । ॥ वह धारणे । लेट् । "सिब्बहुलं लेटि" इति सिप् । "हो ढः" इति ढत्वम्[1] । "षढोः कः सि" इति कत्वम् । "आदेशप्रत्यययोः" इति षत्वम् । निघातः ॥ ॥

---

1 S' घत्वम्.

तृतीया ॥

अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्तयः ।
विश्वा यदजय स्पृधः ॥ ३ ॥

अपाम् । फेनेन । नमुचेः । शिरः । इन्द्र । उत् । अवर्तयः ।
विश्वाः । यत् । अजयः । स्पृधः ॥ ३ ॥

पुरा किलेन्द्रः असुरान् जित्वा नमुचिम् असुरं ग्रहीतुं न शशाक । स चेन्द्रो युद्धे तेनासुरेण गृहीतोभूत् । स चासुरः इन्द्रम् एवम् उवाच । त्वां विसृजामि । त्वं मां रात्रावहनि च काले शुष्केण आर्द्रेण च साधनेन मा हिंसीरिति । एवं समयं कृत्वा इन्द्रं विससर्ज । स च विसृष्टः सन् अहोरात्रयोः संधौ शुष्कार्द्रविलक्षणेन अपां फेनेन नमुचेः शिरश्चिच्छेद । अयम् अर्थः अध्वर्युब्राह्मणे प्रपञ्चितः । "इन्द्रो वृत्रं हत्वा असुरान् पराभाव्य नमुचिम् आसुरम् नालभत" [तै॰ ब्रा॰ १.७.१.६] इत्यादिना । सोर्थः अनेन मन्त्रेणाभिधीयते । हे इन्द्र त्वम् अपां फेनेन वज्रीभूतेन नमुचेः एतन्नामकस्यासुरस्य । [1] न मुञ्चतीति नमुचिः । "नभ्राणनपात्॰" इत्यादिना नञः प्रकृतिभावः [1] । शिर उदवर्तयः शरीराद् उद्गतम् अकार्षीः । अच्छैत्सीरित्यर्थः [2] । कदैवम् इत्युच्यते । यत् यदा विश्वाः सर्वाः स्पृधः स्पर्धमाना असुरसेना अजयः जितवान् असि । [3] स्पर्धन्त इति स्पृधः । "अन्येभ्योपि दृश्यते इति क्विप्" । दृशिग्रहणात् संप्रसारणम् । पृषोदरादित्वाद् रेफस्य ऋकारः अकारलोपश्च । धातुस्वरेण आद्युदात्तः [3] ॥

चतुर्थी ॥

मायाभिरुत्सिसृप्सत इन्द्र द्यामारुरुक्षतः ।
अव दस्यूँरधूनुथाः ॥ ४ ॥

मायाभिः । उत्ऽसिसृप्सतः । इन्द्र । द्याम् । आऽरुरुक्षतः ।
अव । दस्यून् । अधूनुथाः ॥ ४ ॥

---

1 S' मां मा हिंसीः. 2 S' अच्छैत्सीदित्यर्थः. 3 S' स्पर्धत इति स्पृधः.

हे इन्द्र त्वं मायाभिः आत्मीयाभिर्वञ्चनाभिः उत्सिसृप्सतः उत्सर्पणेच्छून् उद्गमनेच्छून् असुरान्। सृप्लृ गतौ। इच्छार्थे सन्। "सन्यङोः" इति द्विर्वचनम्। उरदत्वम्। "सन्यतः" इति इत्वम्। सन्नन्ताल्लट्। तस्य शत्रादेशः। कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण "अभ्यस्तानाम् आदिः" इति आद्युदात्तत्वम्। तान् उत्सिसृप्सून् [द्याम् आरुरुक्षतः] आरुरुक्षूंश्च दस्यून् हे इन्द्र त्वम् अवाधूनुथाः अवाङ्मुखम् अपातयः॥

पञ्चमी॥

असुन्वामिन्द्र संसदं विषूचीं व्यनाशयः।
सोमपा उत्तरो भवन्॥ ५॥

असुन्वाम्। इन्द्र। सम्ऽसदम्। विषूचीम्। वि। अनाशयः।
सोमऽपाः। उत्ऽतरः। भवन्॥ ५॥

हे इन्द्र सोमपाः सोमस्य पाता त्वम् उत्तरो भवन् सोमपानजनितबलेन उत्तरः उत्कृष्टतरो भवन् असुन्वाम् सोमाभिषवहीनां संसदम् अयष्टृसभां विषूचीम् विष्वगञ्चनां कृत्वा व्यनाशयः विशेषेण नष्टाम् अकरोः। असुन्वाम् इति। षुञ् अभिषवे। लटः शानच्। स्वादिभ्यः श्नुः। ततष्टाप्। अमि कृते नकारलोपश्छान्दसः। नञ्समासे बहुव्रीहौ "नञ्सुभ्याम्" इति उत्तरपदान्तोदात्तत्वम्। अथ वा अस्मादेव धातोः सुवः कित् [उ॰ ३. ३५] इति नुप्रत्ययः किद्वद्भावश्च। न विद्यते सुनुः अभिषवो यस्याः सेति असुनुः। "सुपां सुपो भवन्ति" इति अमो ङिरादेशः। "ङिति ह्रस्वश्च" इति विकल्पेन नदीसंज्ञायां ङेरामादेशः। आडागमादि। पूर्वोक्त एव स्वरः॥

[इति] तृतीयेनुवाके एकादशं सूक्तम्॥

"प्र ते महे विदथे" इति सूक्तस्य अतिरात्रे ब्राह्मणाच्छंसिनस्तृतीयपर्यायशस्त्रे विनियोगोभिहितः। अस्यान्तिमा "अपाः पूर्वेषाम्" [१३] इत्येषा ऋक् परिधानीया॥

1 S' °वचनाभिः. 2 S' विश्वगंचनां. 3 S' ङेरमादेशः.

तत्र प्रथमा ॥

प्र ते॑ म॒हे वि॒दथे॑ शंसिषं॒ हरी॒ प्र ते॑ वन्वे व॒नुषो॑ हर्य॒तं मद॑म् ।
घृतं न यो हरि॑भि॒श्चारु॒ सेच॑त॒ आ त्वा॑ विशन्तु॒ हरि॑वर्पसं॒ गिरः॑ ॥ १ ॥

प्र । ते॒ । म॒हे । वि॒दथे॑ । शं॒सि॒ष॒म् । ह॒री इति॑ । प्र । ते॒ । व॒न्वे॒ । व॒नुषः॑ । ह॒र्य॒तम् । मद॑म् ।
घृतम् । न । यः । हरि॑ऽभिः । चारु॑ । सेच॑ते । आ । त्वा॒ । वि॒श॒न्तु॒ । हरि॑ऽवर्पसम् । गिरः॑ ॥ १ ॥

हे इन्द्र महे महति विदथे । [विद्यते] कर्तव्यतया ज्ञायत इति विदथो यज्ञः । तस्मिन् ते तव हरी एतन्नामानावश्वौ तव शीघ्रागमनाय प्र शंसिषम् प्रास्ताविषम् । ॥ शंसु स्तुतौ । लुङि "च्लेः सिच्" । अडभावश्छान्दसः ॥ । तथा वनुषः शत्रुहिंसकस्य याच्यमानस्य वा ते तव हर्यतम् कमनीयं मदम् सोमपानजनितं प्र वन्वे प्रयाचे । अस्मदभिमतम् इति शेषः । ॥ वनु याचने । तनादित्वाद् उप्रत्ययः ॥ ॥ य इन्द्रो घृतं न घृतं यथा अग्नौ होमार्थं सिञ्चन्ति एवं हरिभिः हरितवर्णैरश्वैः सहागत्य चारु रमणीयं धनं सेचते वर्षयति । तं तादृशं हरिवर्पसम् । वर्प इति रूपनाम । हरितरूपं त्वा त्वां गिरः अस्मदीयाः स्तुतिवाचः [आ] विशन्तु प्रविशन्तु तव बुद्धौ संगता भवन्तु ॥

द्वितीया ॥

हरिं॒ हि योनि॑म॒भि ये स॒मस्व॑रन् हि॒न्वन्तो॒ हरी॑ दि॒व्यं यथा॒ सदः॑ ।
आ यं पृ॒णन्ति॒ हरि॑भि॒र्न धे॒नव॒ इन्द्रा॑य शू॒षं हरि॑वन्तमर्चत ॥ २ ॥

हरि॑म् । हि । योनि॑म् । अ॒भि । ये । स॒म्ऽअस्व॑रन् । हि॒न्वन्तः॑ । ह॒री इति॑ । दि॒व्यम् । यथा॑ । सदः॑ ।
आ । यम् । पृ॒णन्ति॑ । हरि॑ऽभिः । न । धे॒नवः॑ । इन्द्रा॑य । शू॒षम् । हरि॑ऽवन्तम् । अ॒र्च॒त ॥ २ ॥

---

1 S' हरिसिंचंति for हरिभिः हरितवर्णैरश्वैः सहागत्य चारु रमणीयं धनं सेचते वर्षयति.

ये पूर्वमहर्षयो हरिम् हरणशीलं हरिवर्पसम् इत्युक्तत्वात् हरितवर्णं वा योनिम् सर्वेषां मूलकारणम् इन्द्रं समस्वरन् हि समस्तुवन् खलु। ✻ स्वृ शब्दोपतापयोः। "हि च" इति निघातप्रतिषेधः ✻। किं कुर्वन्तः। दिव्यम् देवसंबन्धि सदः सीदन्त्यत्र देवा इति सदो यागगृहम्। तद् यथा येन प्रकारेण इन्द्रो गच्छति तथा हरी एतन्नामानावश्वौ हिन्वन्तः प्रेरयन्तः रथे योजयन्तः। यं च इन्द्रं न धेनवः। अत्र पुरस्तादुपाचारोपि नशब्द उपमार्थीयः। धेनवो नवप्रसूतिका गावो यथा स्वस्वामिनं क्षीरादिभिः पृणन्ति पूरयन्ति एवं हरिभिः हरितवर्णैः सोमरसैः [आ] पृणन्ति पूरयन्ति यजमानास्तस्मै इन्द्राय। ✻ द्वितीयार्थे चतुर्थी ✻। तम् इन्द्रं शूषम् शत्रुशोषणसाधनबलोपेतं हरिवन्तम् हरिभिस्तद्वन्तम् अर्चत पूजयत। हे ऋत्विज इति शेषः। यद्वा इन्द्राय इन्द्रस्य हरिवन्तं शूषम् प्रीणनसाधनं बलम् अर्चतेति व्याख्येयम्। ✻ शुषिः प्रीणनार्थ इति माधवः ✻॥

तृतीया॥

सो अस्य वज्रो हरितो य आयसो हरिर्निकामो हरिरा गभस्त्योः।
द्युम्नी सुशिप्रो हरिमन्युसायक इन्द्रे नि रूपा हरिता मिमिक्षिरे॥ ३॥

सः। अस्य। वज्रः। हरितः। यः। आयसः। हरिः। निऽकामः। हरिः। आ। गभस्त्योः।
द्युम्नी। सुऽशिप्रः। हरिमन्युऽसायकः। इन्द्रे। नि। रूपा। हरिता। मिमिक्षिरे॥ ३॥

य आयसः अयोविकारो लोहमयो यो वज्रोस्ति अस्य इन्द्रस्य स वज्रः हरितः हरितवर्णः। लोहमयत्वादेव। स निकामः नितरां कमनीयः। इन्द्रोपि हरिः हरितवर्णः। स हरिः उक्तरूप इन्द्रः गभस्त्योः। गभस्तिर्हस्तः। हस्तयोस्तं हरितं वज्रम्। आ दत्त इति शेषः। धारयतीत्यर्थः। किं च इन्द्रः द्युम्नी द्युम्नवान् अन्नवान् धनवान् वा। सुशिप्रः। ✻ शिप्रे हनू नासिके वेति निरुक्तम् [नि॰ ६, १७] ✻। शो-

भनहनुः शोभननासिको वा । स इन्द्रः हरिमन्युसायकः हरणशीलमन्युलक्षणसायकोपेतः हरितवर्णमननीयबाणोपेतो वा । हरयो मन्यवः सायकाश्च यस्येति वा व्याख्येयम् । किं बहुना । यानियानि रूपा रूपाणि निरूपणीयानि आभरणादीनि सन्ति तानि सर्वाण्यपि हरिता हरितानि हरितवर्णान्येव नि मिमिक्षिरे नियोजयितुम् इष्टानि बभूवुः । ⌛ मिहेः सन्नन्तात् कर्मणि लिटि रूपम् ⌛ ॥

चतुर्थी ॥

दि॒वि न के॒तुरधि॑ धायि हर्य॒तो वि॒व्यच॒द् वज्रो॒ हरि॑तो॒ न रंह्या॑ ।
तु॒ददहिं॒ हरि॑शिप्रो॒ य आय॑सः स॒हस्र॑शोका अभवद्धरिं॑भ॒रः ॥ ४ ॥

दि॒वि । न । के॒तुः । अधि॑ । धा॒यि॒ । ह॒र्य॒तः । वि॒व्यच॑त् । वज्रः॑ । हरि॑तः । न । रंह्या॑ ।
तु॒दत् । अहि॑म् । हरि॑ऽशिप्रः । यः । आ॒य॒सः । स॒हस्र॑ऽशोकाः । अ॒भ॒व॒त् । ह॒रि॒म्ऽभ॒रः ॥ ४ ॥

वज्रः इन्द्रसंबन्धी दिवि अन्तरिक्षे केतुर्न केतुरिव प्रज्ञापक आदित्य इव वा हर्यतः कान्तः सन् अधि धायि अध्यधायि निहित आसीत् । ⌛ दधातेः कर्मणि लुङ् । चिणि युगागमः । अडभावश्छान्दसः ⌛ । किं च स वज्रः हरितो न हरितवर्णा आदित्याश्वा इव ते यथा रंह्या रंहणीयानि प्रति । अथ वा रंह्या वेगेन व्याप्नुवन्ति तद्वद् विव्यचत् विशेषेण व्याप्नोति सर्वम् । यद्वा नेति चार्थे । रंह्याणि स्थानानि प्रति हरितः हरितवर्णो वज्रः विव्यचत् व्याप्नोति च । अपि च य आयसो हरितवर्णो वज्रोऽस्ति तेन वज्रेण हरिशिप्रः सोमपानेन हरितवर्णशिप्र इन्द्रः अहिम् वृत्रं तुदत् अतुदद् व्यथितम् अकरोत् । किं च हरिंभरः हर्योरश्वयोर्भर्ता । ⌛ हरिशब्दोपपदाद् भृञः "संज्ञायां भृतृवृजि°" इत्यादिना खच् । मुम् आगमः ⌛ । इन्द्रः तेन वज्रेण साधनेन सहस्रशोकाः सहस्रशोकः सहस्रसंख्याकानां शत्रूणां शोचयिता अभवत् । यद्वा अपरिमितदीप्तिरभवत् ॥

पञ्चमी ॥

त्वंत्वमहर्यथा उपस्तुतः पूर्वेभिरिन्द्र हरिकेश यज्वभिः ।

त्वं हर्यसि तव विश्वमुक्थ्य१मसामि राधो हरिजात हर्यतम् ॥ ५ ॥

त्वम्ऽत्वम् । अहर्यथाः । उपऽस्तुतः । पूर्वेभिः । इन्द्र । हरिऽकेश । यज्वऽभिः ।

त्वम् । हर्यसि । तव । विश्वम् । उक्थ्यम् । असामि । राधः । हरिऽजात । हर्यतम् ॥ ५ ॥

हे हरिकेश हरिद्वर्णकेशोपेत उक्तवर्णकेशोपेतैरश्वैरुपेत वा हे इन्द्र त्वंत्वम् त्वमेव यत्रयत्र सोमादि हविरस्ति तत्र सर्वत्र त्वमेव । ✠ "नित्यवीप्सयोः" इति कृदन्तत्वाद् वीप्सायां द्विर्वचनम् । आम्रेडितस्य अनुदात्तत्वाद् आद्युदात्तः ✠ । पूर्वेभिः पूर्वभवैः यज्वभिः यजमानैः उपस्तुतः सन् अहर्यथाः अकामयथाः । सामर्थ्यात् सोमादिकम् इति गम्यते । तत् इदानीमपि त्वम् त्वमेव हर्यसि कामयसे हवींषि । अतः हे हरिजात हरिभ्याम् अश्वाभ्यां सह यज्ञे प्रादुर्भूत हरितवर्णत्वेन प्रादुर्भूत वा विश्वम् सर्वं सोमादिकम् [उक्थ्यम् प्रशस्यम्] असामि अनल्पं हर्यतम् कमनीयं राधः अन्नम् सोमादिरूपं तव तवैव ॥

षष्ठी ॥

ता वज्रिणं मन्दिनं स्तोम्यं मद इन्द्रं रथे वहतो हर्यता हरी ।

पुरूण्यस्मै सवनानि हर्यत इन्द्राय सोमा हरयो दधन्विरे ॥ १ ॥

ता । वज्रिणम् । मन्दिनम् । स्तोम्यम् । मदे । इन्द्रम् । रथे । वहतः । हर्यता । हरी इति ।

पुरूणि । अस्मै । सवनानि । हर्यते । इन्द्राय । सोमाः । हरयः । दधन्विरे ॥ १ ॥

हर्यता हर्यतौ गन्तारौ कमनीयौ वा ता तौ प्रसिद्धौ हरी एतन्नाम-

---

1 S' हरिरस्ति.

कावश्वौ वज्रिणम् वज्रोपेतं मन्दिनम् मोदमानं हृष्यमाणं स्तोम्यम् स्तोमार्हं स्तुत्यम् एवंमहानुभावम् इन्द्रं मदे सोमपानजनिताय मदाय रथे वहतः धारयतः अस्मदीयं यज्ञं प्रापयतः । हर्यते कान्ताय अस्मै इन्द्राय पुरूणि बहूनि त्रीण्यपि सवनानि प्रातरादीनि हरयः हरितवर्णाः सोमा दधन्विरे अधारयन् धारयन्ति ॥

सप्तमी ॥

अरं कामाय हरयो दधन्विरे स्थिराय हिन्वन् हरयो हरी तुरा ।
अर्वद्भिर्यो हरिभिर्जोषमीयते सो अस्य कामं हरिवन्तमानशे ॥ २ ॥

अरम् । कामाय । हरयः । दधन्विरे । स्थिराय । हिन्वन् । हरयः । हरी इति । तुरा ।
अर्वत्ऽभिः । यः । हरिऽभिः । जोषम् । ईयते । सः । अस्य । कामम् । हरिऽवन्तम् । आनशे ॥ २ ॥

कामाय कमनीयाय स्थिराय संग्रामे अविचलिताय इन्द्राय अरम् अलम् अत्यर्थं हरयः हरितवर्णाः सोमा दधन्विरे सवनानि धारयन्ति । त एव हरयः हरितवर्णाः सोमाः तुरा तुरौ त्वरमाणौ हरी अश्वौ हिन्वन् अहिन्वन् प्रेरयन्ति यज्ञं प्रति प्रेरयन्ति । यः य इन्द्रः अर्वद्भिः अरणवद्भिर्वेगवद्भिः हरिभिः अश्वैः वाजम्[3] यज्ञम् ईयते गच्छति स इन्द्रः अस्य यज्ञस्य कामम् कामयितव्यं हरिवन्तम् सोमवन्तं यजमानम् आनशे व्याप्नोति । यद्वा यो रथः अर्वद्भिर्हरिभिः वाजम्[4] ईयते स रथः अस्येन्द्रस्य स्वभूतं कामं हरिवन्तम् आनशे इन्द्रं धारयित्वा प्राप्नोति ॥

अष्टमी ॥

हरिश्मशारुर्हरिकेश आयसस्तुरस्पेये यो हरिपा अवर्धत ।
अर्वद्भिर्यो हरिभिर्वाजिनीवसुरति विश्वा दुरिता पारिषद्धरी ॥ ३ ॥

---

1 S' दमानं for मोदमानं. 2 S' प्रापयत्. 3 Sâyaṇa's text, however, is जोषम् and not वाजम्. 4 S' यज्ञम् for यजमानम् which is conjectural.

हरिंऽश्मशारुः । हरिंऽकेशः । आयसः । तुरःऽपेये । यः । हरिऽपाः । अवर्धत ।

अर्वंतऽभिः । यः । हरिंऽभिः । वाजिनींऽवसुः । अति । विश्वा । दुःऽइता । पारिंषत् । हरी इति ॥ ३ ॥

हरिश्मशारुः हरितवर्णश्मश्रुयुक्तः हरिकेशः हरितवर्णकेशोपेतः आयसः अयोविकारभूतः । अयःसारवत्कठिनहृदय इत्यर्थः । क एवमात्मक इति तम् आह । यः यः प्रसिद्ध इन्द्रः तुरस्पेये तूर्णं पातव्ये सोमे निष्पन्ने सति हरिपाः हरिद्वर्णस्य सोमस्य पाता सन् अवर्धत वर्धते । यश्च[1] वाजिनीवसुः वाजः अन्नं हविर्लक्षणं सोऽस्यां[2] क्रियायां विद्यते सा वाजिनी । सैव वसु धनं यस्य तथोक्तः । अथ वा वाजिनमेव वाजिनी सैव [वसु] धनं यस्य स तादृश इन्द्रः अर्वद्भिः अरणकुशलैः शीघ्रगामिभिः हरिभिः अश्वैः सोमपानाय आगच्छति तैर्वाजिनीवसुर्भवतीति वा योज्यम् । स तादृश इन्द्रः हरी अश्वौ रथे योजयित्वा आगत्य अस्माकं विश्वा विश्वानि सर्वाणि दुरिता दुरितानि पारिषत् पारयतु । नाशयत्वित्यर्थः । अस्मान् दुरितानि विश्वानि पारिषत् पारयतु तारयत्विति वा योज्यम् । ॥ पॄ[3] पूरणे । चुरादिः । अत्र हिंसाकर्मा । ण्यन्तात् पञ्चमलकारः । "सिब्बहुलं लेटि" इति सिप् । निघातः ॥ ।

नवमी ॥

स्रुवेव यस्य हरिणी विपेततुः शिप्रे वाजाय हरिणी दविध्वतः ।
प्र यत् कृते चमसे मर्मृजद्धरी पीत्वा मदस्य हर्यतस्यान्धसः ॥ ४ ॥

स्रुवाऽइव । यस्य । हरिणी इति । विऽपेततुः । शिप्रे इति । वाजाय । हरिणी इति । दविध्वतः ।

---

1 S' adds before यश्च as follows: वाजिनमेव वाजिनी सैव वसु धनं यस्य स तादृशः.
2 S' सायस्यां for सोऽस्यां. 3 S' प्रा for पॄ.

प्र । यत् । कृते । चमसे । मर्मृजत् । हरी इति । पीत्वा । मदस्य । हर्यत-

स्य । अन्धसः ॥ ४ ॥

यस्य इन्द्रस्य हरिणी हरितवर्णे शिप्रे हनू स्रुवेव स्रुवाविव ते यथा यज्ञे संचरतः एवं सोमपानाय विपेततुः विपततः । चलत इत्यर्थः । यस्य च वाजाय अन्नाय सोमलक्षणाय तत्पानाय हरिणी हरितवर्णे शिप्रे दविध्वतः कम्पयतः पुरतः स्थितस्य पानाय चलतः । ※ "दाधर्ति॰" इत्यादिना निपातितोयम् । यद्वृत्तयोगाद् अनिघातः । "अभ्यस्तानाम् आदिः" इत्याद्युदात्तः ※ । तथा यत् यदा चमसे पात्रे कृते संस्कृते सोमेन पूर्णे सति मदस्य मदकरस्य हर्यतस्य कमनीयस्य अन्धसः सोमलक्षणस्यान्नस्य अंशं पीत्वा [हरी प्र मर्मृजत् हरितवर्णावश्वौ प्रमार्ष्टि । स इन्द्रस्तदानीं स्तुत इत्यर्थः ।] अथ वा । ※ कर्मणि षष्ठ्यन्ता एते ※ । मदं हर्यतम् अन्धः पीत्वा शिप्रे दविध्वत इति योज्यम् ॥

दशमी ॥

उत स्म सद्म हर्यतस्य पस्त्योरत्यो न वाजं हरिवाँ अचिक्रदत् ।

मही चिद्धि धिषणाहर्यदोजसा बृहद् वयो दधिषे हर्यतश्चिदा ॥ ५ ॥

उत । स्म । सद्म । हर्यतस्य । पस्त्योः । अत्यः । न । वाजम् । हरिऽवान् ।

अचिक्रदत् ।

मही । चित् । हि । धिषणा । अहर्यत् । ओजसा । बृहत् । वयः । दधिषे ।

हर्यतः । चित् । आ ॥ ५ ॥

उत स्म । स्मेति पूरणः । अपि च हर्यतस्य गन्तव्यस्य कमनीयस्य वा इन्द्रस्य सद्म सदनं पस्त्योः द्यावापृथिव्योः संवन्धि भवति । स इन्द्रः अत्यो न वाजम् । अत्य इति अश्वनाम । अश्वः संग्राममिव हरिवान् हरिभिर्युक्तः सन् अचिक्रदत् यज्ञगृहं प्रति गच्छति । ※ कदि क्रदि

1 S' यश्च for यस्य च. 2 S' हरितवर्ण॰.

वैक्लव्ये । अत्र गत्यर्थः । छान्दसो लुङ् । च्लेश्चङि णिलोपः । सन्वद्भावाद् इत्वम् । निघातः ॥ । किं च मही चित् महती धिषणा अस्मदीया स्तुतिरपि ओजसा बलेन युक्तम् इन्द्रम् अहर्यत् कामयते । अतः हे इन्द्र हर्यतश्चित् कामयमानस्य यजमानस्यापि तदर्थम् आ आगत्य बृहत् महत् प्रभूतं वयः अन्नं दधिषे धारयसि प्रयच्छसि ॥

एकादशी ॥

आ रोदसी हर्यमाणो महित्वा नव्यंनव्यं हर्यसि मन्म नु प्रियम् ।
प्र पस्त्यमसुर हर्यतं गोराविष्कृधि हरये सूर्याय ॥ १ ॥

आ । रोदसी इति । हर्यमाणः । महिऽत्वा । नव्यम्ऽनव्यम् । हर्यसि । मन्म । नु । प्रियम् ।
प्र । पस्त्यम् । असुर । हर्यतम् । गोः । आविः । कृधि । हरये । सूर्याय ॥ १ ॥

[हे इन्द्र हर्यमाणः कामयमानस्त्वं] महित्वा महत्त्वेन रोदसी । ॥ सकारान्तपक्षे द्विवचनान्तम् एतत् । ईकारान्तपक्षे रोदसी रोदस्यावित्यर्थः । "वा छन्दसि" इति पूर्वसवर्णदीर्घः ॥ । द्यावापृथिव्यौ आ । ॥ उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः ॥ । पूरयसि । तथा हे इन्द्र नव्यंनव्यम् नवतरंनवतरम् असकृच्छ्रुतेपि सर्वदा नूत्नम् अत एव प्रियम् हृदयंगमं मन्म मननीयं स्तोत्रं नु क्षिप्रं हर्यसि कामयसे । हे असुर असवः प्राणास्तद्वन् प्रकृष्टबलवन्निन्द्र हर्यतम् स्पृहणीयं गोः । ॥ जातावेकवचनम् ॥ । गवाम् आवासभूतं पस्त्यम् । गृहनामैतत् । गृहं पणिभिरपहृतानां गवा निवासस्थानं हरये हरणशीलाय हरिद्वर्णाय वा सूर्याय तदर्थं स यथा गाः प्रत्यर्पयति स्तोतृभ्यः तथा आविष्कृधि प्रकटीकुरु । अथ वा गोशब्दः उदकवाची । गवाम् उदकानां पस्त्यम् स्थानं हरये सूर्याय आविष्कृधि स यथा वृष्टिं प्रयच्छति तथा कुरु । आदित्याज्जायते वृष्टिरिति स्मृतेः [म॰स्मृ॰३. ७६] ॥

1 S′ omits that part of the text which begins with नव्यंनव्यं and as much of the commentary as we have restored. 2 S′ °च्छ्रुतेपि. 3 S′ शृतेः.

६ द्वादशी ॥

आ त्वा हर्यन्तं प्रयुजो जनानां रथे वहन्तु हरिशिप्रमिन्द्र ।
पिबा यथा प्रतिभृतस्य मध्वो हर्यन् यज्ञं सधमादे दशोणिम् ॥ २ ॥

आ । त्वा । हर्यन्तम् । प्रऽयुजः । जनानाम् । रथे । वहन्तु । हरिऽशिप्रम् । इन्द्र ।
पिब । यथा । प्रतिऽभृतस्य । मध्वः । हर्यन् । यज्ञम् । सधऽमादे । दशऽओणिम् ॥ २ ॥

हे इन्द्र हरिशिप्रम् सोमपानेन हरितवर्णाभ्या हनुभ्यां युक्त त्वा त्वाम् । भाविगत्यैवमुक्तः । आगतस्य सोमपाने सति शिप्रयोर्हरिद्वर्णत्वसंभवात् । तादृशं हर्यन्तम् सोमपानं कामयमानं त्वा त्वां जनानाम् यजमानानाम् अर्थाय प्रयुजः प्रकर्षेण परस्परं संयुक्ता अश्वाः रथे [आ] वहन्तु प्रापयन्तु । हे इन्द्र प्रतिभृतस्य संभृतस्य ग्रहचमसेषु धृतस्य मध्वः मधुवत्प्रियभूतस्य सोमस्य । ⌛कर्मणि षष्ठ्यौ⌛ । प्रतिभृतं मधु हर्यन् कामयमानो यज्ञम् यज्ञसाधनभूतं दशोणिम् । ओणयः अङ्गुलयः । दशभिरङ्गुलिभिर्निष्पीडितं सोमं सधमादे । सह माद्यन्त्यत्रेति सधमादो यज्ञः । तस्मिन् यथा पिब यथा पिबसि । तथा त्वां रथे वहन्तु इत्यर्थः ॥

त्रयोदशी ॥

अपाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामथो इदं सवनं केवलं ते ।
ममद्धि सोमं मधुमन्तमिन्द्र सत्रा वृषं जठर आ वृषस्व ॥ ३ ॥

अपाः । पूर्वेषाम् । हरिऽवः । सुतानाम् । अथो इति । इदम् । सवनम् । केवलम् । ते ।
ममद्धि । सोमम् । मधुऽमन्तम् । इन्द्र । सत्रा । वृषन् । जठरे । आ । वृषस्व ॥ ३ ॥

हे हरिवः हरिवन् हरिभ्यां तद्वन् इन्द्र त्वं सुतानाम् अभिषुतानां पू-

१ K V हर्यंयज्ञं, (V हर्यम् in the padas). C E Cs हर्यन्यज्ञं. We with B[h] D K[m] R S[m] Dc.

1 S′ मध्वोः. 2 S′ तस्मै.

वैंषाम् प्रातःसवनसंपादितानां सोमानाम् । माध्यंदिनसवनापेक्षया पूर्वत्वम् एषाम् । ‖कर्मणि षष्ठ्यावेते‖ । अभिषुतान् प्रातःसवनिकान् सोमान् अपाः पीतवान् असि । अथो अपि च इदं माध्यंदिनं सवनं केवलम् असाधारणं ते तवैव । "माध्यंदिनं सवनं केवलं ते" इति हि [ऋ० ४. ३५. ७] मन्त्रान्तरम् । अतो माध्यंदिने सवने मधुमन्तम् माधुर्योपेतं सोमं ममद्धि । मदवाचिना मदिधातुना पानम् अन्तरेण मदाभावात् पानम् आक्षिप्यते । अतः पिबेत्यर्थः । ‖मदि स्तुत्यादौ । "बहुलं छन्दसि" इति शपः श्लुः । पादादित्वाद् अनिघातः । हेरपित्त्वात् प्रत्ययस्वरः‖ । हे वृषन् वर्षक इन्द्र सत्रा साकम् एकधैव जठरे उदरे आ वृषस्व आसिञ्च । यथा कुक्षेः पूर्तिर्भवति तथा पिबेत्यर्थः ॥

चतुर्दशी ॥

अप्सु धूतस्य हरिवः पिबेह नृभिः सुतस्य जठरं पृणस्व ।
मिमिक्षुर्यमद्रय इन्द्र तुभ्यं तेभिर्वर्धस्व मदमुक्थवाहः ॥ १ ॥

अप्ऽसु । धूतस्य । हरिऽवः । पिब । इह । नृऽभिः । सुतस्य । जठरम् । पृणस्व । मिमिक्षुः । यम् । अद्रयः । इन्द्र । तुभ्यम् । तेभिः । वर्धस्व । मदम् । उक्थऽवाहः ॥ १ ॥

हे हरिवः हरिवन् इन्द्र अप्सु उदकेषु सोमाभिषवार्थेषु धूतस्य कम्पितस्य मिश्रितस्य । ‖कर्मणि षष्ठी‖ । अप्सु धूतं नृभिः नेतृभिः अध्वर्युप्रभृतिभिः सुतस्य सुतम् अभिषुतं सोमम् इह अस्मिन् यज्ञे पिब पानं कुरु पीत्वा जठरं पृणस्व च पूरय । जठरपूर्तिपर्यन्तं पिबेत्यर्थः । ‖"चादिलोपे विभाषा" इति प्रथमा तिङ्विभक्तिर्न निहन्यते । पृणस्वेत्येषा द्वितीया तु निहन्यत एव‖ । हे इन्द्र तुभ्यं त्वदर्थं यं सोमम् अद्रयः अभिषवसाधना ग्रावाणो मिमिक्षुः सेक्तुम् अभिषवं कर्तुम् ऐच्छन् । तेभिस्तैरभिषुतैः सोमरसैः हे उक्थवाहः उक्थैः शस्त्रैरुह्यमान इन्द्र तव मदं वर्धस्व अभिवृद्धं कुरु । मत्तो भवेत्यर्थः ॥

पञ्चदशी ॥

प्रोग्रां पीतिं वृष्ण इयर्मि सत्यां प्रयै सुतस्य हर्यश्व तुभ्यम् ।
इन्द्र धेनाभिरिह मादयस्व धीभिर्विश्वाभिः शच्या गृणानः ॥ २ ॥

प्र । उग्राम् । पीतिम् । वृष्णे । इयर्मि । सत्याम् । प्रऽयै । सुतस्य । हरिऽअश्व । तुभ्यम् ।
इन्द्र । धेनाभिः । इह । मादयस्व । धीभिः । विश्वाभिः । शच्या । गृणानः ॥ २ ॥

हे हर्यश्व हरिनामकाश्वोपेत इन्द्र वृष्णे अभिमतफलवर्षकाय तुभ्यं प्रयै प्रकर्षेण गन्तुम् । [1] प्रपूर्वाद् या प्रापणे इत्यस्मात् "प्रयै रोहिष्यै अव्यथिष्यै" इति छन्दसि तुमर्थे कैप्रत्ययान्तो निपातितः । प्रत्ययस्वरेण अन्तोदात्तः ॥ । तदर्थं सुतस्य अभिषुतस्य सोमस्य उग्राम् उद्गूर्णवलां सत्याम् अवितथमदलक्षणफलोपेतां पीतिम् पानं प्रेयर्मि प्रेरयामि । किं च हे इन्द्र शच्या । कर्मनामैतत् । यागेन निमित्तेन विश्वाभिः सर्वाभिः धीभिः स्तुतिभिः गृणानः स्तूयमानः सन् धेनाभिः प्रीणयित्रीभिः स्तुतिभिर्वाग्भिः इह अस्मिन् यज्ञे मादयस्व तृप्तो भव । ॥ मद तृप्तियोगे । चुरादिः । आत्मनेपदी ॥ ॥

षोडशी ॥

ऊती शचीवस्तव वीर्येण वयो दधाना उशिज ऋतज्ञाः ।
प्रजावदिन्द्र मनुषो दुरोणे तस्थुर्गृणन्तः सधमाद्यासः ॥ ३ ॥

ऊती । शचीऽवः । तव । वीर्येण । वयः । दधानाः । उशिजः । ऋतऽज्ञाः ।
प्रजाऽवत् । इन्द्र । मनुषः । दुरोणे । तस्थुः । गृणन्तः । सधऽमाद्यासः ॥ ३ ॥

हे शचीवः शक्तिमन् इन्द्र ऊती ऊत्या रक्षणेन तव वीर्येण सामर्थ्येन च प्रजावत् पुत्रादिरूपाभिः प्रजाभिरुपेतं वयः अन्नं दधानाः धारयन्त उशिजः त्वां कामयमाना ऋतज्ञाः सत्यभूतफलसाधनं यज्ञं जानन्तः । षष्ठस्याह्नः प्रयोगस्य अतिगहनत्वाद् ऋतज्ञा इत्युक्तम् । सत्रे ये यजमानास्ते ऋत्विज इति शास्त्रेण सर्वेषां यजमानभूतानाम् ऋत्विजां फलसा-

1 S' reads प्रयै after गन्तुम् instead of before प्रकर्षेण.

धारण्यात् प्रजावद् वयो दधाना इति फलसंवन्धवचनं युक्तम् । एवंभूता ऋत्विजो मनुषः मनुष्यस्य यजमानस्य दुरोणे यागगृहे । ▓ दुरोण इति गृहनाम । दुरवा भवन्ति दुस्तर्पा इति यास्कः [नि० ४. ५] ▓ । सत्रस्य बहुकर्तृकत्वेपि केन चिद् यजमानेन अवश्यंभावाद् मनुषो दुरोण इत्युक्तम् । सधमाद्यासः सह मदनीयाः सन्तो गृणन्तः त्वां स्तुवन्तः तस्थुः तिष्ठन्ति ॥

तृतीयेनुवाके त्रयोदशं सूक्तम् ॥

समाप्तश्च तृतीयोनुवाकः ॥

चतुर्थेनुवाके चत्वारि सूक्तानि । तत्र "यो जात एव" इति प्रथमं सूक्तं सामसूक्तम् इति व्यवह्रियते । "अस्मा इदु प्र तवसे" इति द्वितीयं सूक्तम् अहीनसूक्तम् इति व्यवह्रियते । द्वादशाहादौ वैराजपृष्ठे विश्वजिति "यो जातः" इति सूक्तं ब्राह्मणाच्छंसिनः शस्त्रे विनियुक्तम् । सूत्रितं हि वैताने । "नवरात्रेभिजिद्विषुवान् विश्वजिच्चतुर्विंशवत्"[1] इत्युपक्रम्य "विश्वजिति वैराजपृष्ठे 'यद् द्याव इन्द्र ते शतम्' [२०.८१.१] "'यद् इन्द्र यावतस्त्वम्' [२०.८२.१] इति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ बार्हतौ "उक्ते योनी । 'इन्द्र क्रतुं न आ भर' [२०.७९.१] इति तृतीयाम्[2] । "'इन्द्र त्रिधातु शरणम्' [२०.८३.१] इति सामप्रगाथः । सुकीर्तिवृ[3]"षाकपी 'यो जात एव प्रथमो मनस्वान्' [२०.३४] इति सामसूक्तम् "अहीनसूक्तम् आवपते" इति [वै० ६.३] ॥

[4]तथा अप्तोर्याम्णि[5] क्रतावपि माध्यंदिनसवने अस्य सूक्तस्य ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे विनियोगः । "अप्तोर्याम्णि गर्भकारं शंसति" इति प्रक्रम्य सूत्रितम् । "सुकीर्तिं वृषाकपिं सामसूक्तम् अहीनसूक्तम् आवपते" इति [वै० ४.३.] ॥

एतत्सूक्तविषय इतिहासो बृहद्देवतानुक्रमण्याम् उक्तः ॥

संयुज्य तपसात्मानम् ऐन्द्रं बिभ्रन्महद् वपुः ।

1 S′ °द्विश्वजिद्विषुवान् विश्वजि°. 2 S′ ततीयेंद्र for तृतीयाम् । इन्द्र. 3 S′ सुकीर्तिं वृषाकपि. 4 S′ repeats this whole paragraph again. 5 S′ अप्तोर्यामक्रतावपि.

अदृश्यत मुहूर्तेन दिवि च व्योम्नि चेह च ॥
तम् इन्द्र इति मत्वा तु दैत्यौ[1] भीमपराक्रमौ ।
धुनिश्च चुमुरिश्चोभौ सायुधावभिपेततुः ॥
विदित्वा स तयोर्भावम् ऋषिः पापं चिकीर्षतोः ।
यो जात इति सूक्तेन कर्माण्यैन्द्राण्यकीर्तयत् ॥

अपरे त्वन्यथा वर्णयन्ति ॥

पुरा किल महेन्द्राद्या वैन्ययज्ञं समागताः ।
ऋषिर्गृत्समदस्तत्र वैन्यस्य सदसि स्थितः ॥
असुराश्च समाजग्मुः शीघ्रम् इन्द्रजिघांसया ।
तान् दृष्ट्वा निर्जगामेन्द्रो यज्ञाद्[2] गृत्समदाकृतिः॥
निरगात् सोपि तद्यज्ञाद् ऋषिर्वैन्येन पूजितः ।
तं दृष्ट्वा चेन्द्र एवायम् इति ते जगृहुः किल ॥
नाहम् इन्द्रोस्मि किं त्वेवंगुणोपेतः स इत्यृषिः ।
यो जात इति सूक्तेन निराचक्रे वधोद्यतान् ॥ इति ॥

केचित् तु अत्र सूक्ते "यं स्मा पृच्छन्ति कुह सेति घोरम् उतेमाहुर्नैषो अस्तीत्येनम्" इति [५] इन्द्रस्य नास्तित्ववचनाद् अन्यत्रापि "नेन्द्रो अस्तीति नेम उ त्व आह क ईं ददर्श" इति [ऋ० ८. १००. ३] इन्द्रस्याभावश्रवणाच्च तत्सद्भावं निराकुर्वाणान् प्रति अस्मिन् सूक्ते इन्द्रस्य असाधारणमाहात्म्यकथनैस्तं[3]दस्तित्वम् अवागमयद् इति कश्चिद् आहुः ॥

तत्र प्रथमा ॥

यो जा॒त ए॒व प्र॑थ॒मो मन॑स्वान् दे॒वो दे॒वान् क्रतु॑ना प॒र्यभू॑षत् ।
यस्य॒ शुष्मा॒द् रोद॑सी॒ अभ्य॑सेतां नृ॒म्णस्य॑ म॒ह्ना स ज॑नास॒ इन्द्र॑ः ॥ १ ॥

यः । जा॒तः । ए॒व । प्र॒थ॒मः । मन॑स्वान् । दे॒वः । दे॒वान् । क्रतु॑ना । प॒रि॒ऽअभू॑षत् ।

1 S' दैत्यो भीमपराक्रमौ. 2 S' यज्ञान्गृत्स°. 3 S' तदस्तित्वगवागमयदित्यवचिदाहुः.

यस्य । शुष्मात् । रोदसी इति । अभ्यसेताम् । नृम्णस्य । मह्ना । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ १ ॥

यं इन्द्रो देवः जात एव प्रादुर्भूतमात्रः सन् प्रथमः प्रकृष्टतमो मुख्यः सन् । ❖ प्रथम इति मुख्यनाम प्रतमो भवतीति निरुक्तम् [नि० २, २२] ❖ । मनस्वान् प्रकृष्टेन अनुग्राहकेण मनसा युक्तो देवान् इतरान् क्रतुना कर्मणा असाधारणेन व्यापारेण पर्यभूषत् परिभावयांचकार । स्वाधीनान् अकरोत् । रक्ष्यत्वेन पर्यगृह्णाद् वा । यस्य इन्द्रस्य शुष्मात् शोषकाद् बलाद् रोदसी द्यावापृथिव्यौ अभ्यसेताम् भीते अभूताम् । शुष्मात् इत्यनेन शारीरं बलम् अभिधाय सेनालक्षणं बलं भयसाधनतया अभिधत्ते नृम्णस्य मह्नेति । नॄन् शत्रुजनान् प्रति अभिभावुकं मनो यस्य स तादृशः उक्तलक्षणान् नॄन् नमयतीति वा नृम्णं सेनादिलक्षणं बलम् । तस्य मह्ना महत्त्वेन च अभ्यसेताम् इति पूर्वत्रान्वयः । हे जनासः असुरजनाः स इन्द्रो नाहम् इति ऋषिः आत्मन इन्द्रत्वं पर्यहरत् ॥ अस्य सूक्तस्य इन्द्रसद्भावप्रतिपादनपरत्वपक्षे हे जनासः इन्द्रो नास्तीति मन्यमाना जनाः उक्तगुणोपेतः स इन्द्रोऽस्त्येवेति व्याख्येयम् । ❖ अत्र निरुक्तम् । यो जात एव प्रथमो मनस्वान् देवो देवान् क्रतुना कर्मणा पर्यभूषत् पर्यगृह्णात् पर्यरक्षद् अत्यक्रामद् इति वा । यस्य बलाद् द्यावापृथिव्यावप्यबिभीतां नृम्णस्य मह्ना बलस्य महत्त्वेन । स जनास इन्द्र इत्यृषेर्दृष्टार्थस्य प्रीतिर्भवत्याख्यानसंयुक्तेति [नि० १०, १०] । पर्यभूषत् इति । भवतेर्लुङि व्यत्ययेन च्लेः क्सः । "श्र्युकः किति" इति इट्प्रतिषेधः । "यद्वृत्तान्नित्यम्" इति निघातप्रतिषेधः । अटः स्वरः । "तिङि चोदात्तवति" इति गतेर्निघातः ❖ ॥

द्वितीया ॥

यः पृथिवीं व्यथमानामदृंहद् यः पर्वतान् प्रकुपिताँ अरम्णात् ।
यो अन्तरिक्षं विममे वरीयो यो द्यामस्तभ्नात् स जनास इन्द्रः ॥ २ ॥

---

1 S' इन्द्रो for य इन्द्रो.

यः । पृथिवीम् । व्यथमानाम् । अदृंहत् । यः । पर्वतान् । प्रऽकुपितान् । अरम्णात् ।

यः । अन्तरिक्षम् । विऽममे । वरीयः । यः । द्याम् । अस्तभ्नात् । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ २ ॥

हे जनासः जनाः य इन्द्रः व्यथमानाम् चलन्तीं पृथिवीम् अदृंहत् शर्करादिभिर्दृढाम् अकरोत् । यश्च प्रकुपितान् प्रकोपं प्राप्तान् परस्परं युद्धाय इतस्ततश्चलतः पर्वतान् गिरीन् पक्षयुक्तान् अरम्णात् पक्षच्छेदेन नियमितवान् । यथा उत्प्लुत्योत्प्लुत्य प्राणिपीडां न कुर्वन्ति तथा स्वस्थाने स्थापितवान् इत्यर्थः । ॥रमु क्रीडायाम् । अस्य अन्तर्भावितण्यर्थस्य । श्नाप्रत्ययः । अस्य अदृंहत् इत्यस्य च यद्वृत्तयोगाद् अनिघातः । अडागमस्वरः॥ । यश्च इन्द्रः अन्तरिक्षम् । अन्तरा क्षान्तं भवति सर्वम् इत्यन्तरिक्षम् । कीदृशम् । वरीयः उरुतरम् इयत्ताशून्यं विममे विमानम् अकरोत् । ॥माङ् माने इत्यस्य॥ । [यश्च द्याम् दिवम् अस्तभ्नात् निरुद्धाम् अकरोत् स इन्द्रः इतीन्द्रस्य] सद्भावं मुनिरुपादिक्षत् ॥

तृतीया ॥

यो हत्वाहिमरिणात् सप्त सिन्धून् यो गा उदाजदपधा वलस्य ।
यो अश्मनोरन्तरग्निं जजान संवृक् समत्सु स जनास इन्द्रः ॥ ३ ॥

यः । हत्वा । अहिम् । अरिणात् । सप्त । सिन्धून् । यः । गाः । उत्ऽआजत् । अपऽधा । वलस्य ।

यः । अश्मनोः । अन्तः । अग्निम् । जजान । सम्ऽवृक् । समत्ऽसु । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ३ ॥

य इन्द्रः अहिम् अन्तरिक्षे गन्तारं मेघं हत्वा विदार्य सप्त सर्पणशीलान् सिन्धून् । नदीरित्यर्थः । सप्तसंख्याका गङ्गायमुनादिनदीर्वा अ-

1 S' परस्पर°. 2 S' यतस्तत°.

रिणात् प्रैरयत् । ॥री गतिरेषणयोः । क्र्यादिः॥ । यश्च व-लस्य एतन्नामकस्यासुरस्य गाः असुरेणापहृता बिले स्थापिता गाः अ-पधा । अप कुत्सितं धीयत इत्यपधा पिधानम् । तस्माद् उदाजत् उ-दगमयत् । ॥अपपूर्वाद् दधातेः "आतश्चोपसर्गे" इति अङ् । "सुपां सुलुक्॰" इति पञ्चम्या आकारः॥ । यश्च अश्मनोः व्या-प्तयोर्मेघयोरन्तः अग्निं जजान उदपादयत् । मेघयोः संघर्षेण वैद्युतो-ग्निर्जायत इति प्रसिद्धम् एतत् । अब्धारकत्वेन अतिशीतत्वात् तत्र अ-ग्न्युत्पादनम् इन्द्रस्य असाधारणं सामर्थ्यम् । यश्च समत्सु संग्रामेषु सं-वृक् शत्रुसंवर्जको भवति । स इन्द्र इत्यसाधारणैः कर्मभिः एवम् इन्द्रं ज्ञापयामास ॥

चतुर्थी ॥

येनेमा विश्वा च्यवना कृतानि यो दासं वर्णमधरं गुहाकः ।
श्वघ्नीव यो जिगीवां लक्षमाददर्यः पुष्टानि स जनास इन्द्रः ॥ ४ ॥

येन । इमा । विश्वा । च्यवना । कृतानि । यः । दासम् । वर्णम् । अधरम् । गुहा । अकरित्यकः ।
श्वघ्नीऽइव । यः । जिगीवान् । लक्षम् । आदत् । अर्यः । पुष्टानि । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ४ ॥

येन इन्द्रेण इमा इमानि परिदृश्यमानानि विश्वा विश्वानि सर्वाणि च्य-वना च्यवनानि स्वेन च्यावयितव्यानि कृतानि । यद्वा च्यवनानि कृता-नि । दृढीकृतानीत्यर्थः । ॥च्युङ् सुङ् गतौ । "कृत्यल्युटो बहुलम्" इति ल्युट् । "शेश्छन्दसि बहुलम्" इति शेर्लुक्॥ । यश्च इन्द्रः दासम् उपक्षपयितारम् असुरं वर्णम् नीचवर्णम् अधरम् निकृष्टं कृत्वा गुहा गुहायाम् अकः अकार्षीत् । किं च लक्षम् लक्ष्यं योयः प्रकाशभूतः शत्रुरस्ति तंतं जिगीवान् जितवान् । ॥जि जये । क्वसौ "सन्लि-टोर्जेः" इत्यभ्यासाद् उत्तरस्य कुत्वम् । छान्दसो दीर्घः॥ । ता-

1 S' आजत् for उदाजत्.

दृशो यः अर्यः अरेः पुष्टानि समृद्धानि धनानि आदत्त स्वीकरोति । तत्र दृष्टान्तः । श्वघ्नीव श्वभिः साधनैः मृगान् हन्तीति श्वघ्नी व्याधः स यथा जिगीवान् सन् लक्ष्यमाणं मृगं स्वीकरोति तद्वत् । हे जनाः स इन्द्र इत्यृषिर्ब्रूते ॥

पञ्चमी ॥

यं स्मा पृच्छन्ति कुह सेति घोरमुतेमाहुर्नैषो अस्तीत्येनम् ।
सो अर्यः पुष्टीर्विज इवा मिनाति श्रदस्मै धत्त स जनास इन्द्रः ॥ ५ ॥

यम् । स्म । पृच्छन्ति । कुह । सः । इति । घोरम् । उत । ईम् । आहुः ।
न । एषः । अस्ति । इति । एनम् ।
सः । अर्यः । पुष्टीः । विजःऽइव । आ । मिनाति । श्रत् । अस्मै । धत्त ।
सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ५ ॥

घोरम् शत्रूणां हन्तारं भयंकरं यम् इन्द्रं जनाः पृच्छन्ति स्म प्रश्नं कुर्वन्ति । "निपातस्य च" इति स्मेत्यस्य संहितायां दीर्घः । किमिति । इन्द्र इन्द्र इति सर्वे जना ब्रुवते स कुह कुत्र वर्तत इति । उत अपि च ईम् एनम् इन्द्रम् आहुः । के चन ब्रुवते । किमिति । एष इन्द्रो नास्तीति अस्ति चेत् दृष्टिपथं प्राप्नुयात् । न तथास्ति अत एष नास्तीति ब्रुवते । तथाच मन्त्रान्तरम् । "नेन्द्रो अस्तीति नेम उ त्व आह क ईं ददर्श" [ऋ०८.१००.३] इति । एवं संशयो न कार्यः । स त्विन्द्रः अर्यः अरेः पुष्टीः पोषिकाः सेनाः विज इव । इवशब्दः एवार्थे । उद्वेजक एव सन् । अथ वा विजो भयहेतुः व्याघ्रादिदुष्टमृगः । स इव आ सर्वतो मिनाति हिनस्ति । सेति[1] इत्यत्र "सोचि लोपे चेत् पादपूरणम्" इति सोर्लोपे गुणः । अस्मा इन्द्राय इन्द्रविषये हे नराः श्रद्धत्त । श्रत् इति सत्यनाम । विश्वासं कुरुत । इन्द्रोस्ति चेत् कुत्र तिष्ठतीति स नास्त्येवेति वा अविश्वासं मा कुरुत । स नास्ति चेत् वृत्रादिशत्रुसेनास्तदन्यः को जयेत् । अतो यः शत्रुसेनानां जेतास्ति हे जनासः जनाः स इन्द्र इति ॥

1 S' सो अर्य इत्यत्र for सेति इत्यत्र.

षष्ठी ॥

यो रध्रस्य चोदिता यः कृशस्य यो ब्रह्मणो नाधमानस्य कीरेः ।
युक्तग्राव्णो योऽविता सुशिप्रः सुतसोमस्य स जनास इन्द्रः ॥ ६ ॥

यः । रध्रस्य । चोदिता । यः । कृशस्य । यः । ब्रह्मणः । नाधमानस्य । कीरेः ।
युक्तऽग्राव्णः । यः । अविता । सुऽशिप्रः । सुतऽसोमस्य । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ६ ॥

य इन्द्रो रध्रस्य संराद्धस्य समृद्धस्यापि । ※ रधेरौणादिको रक् प्रत्ययः ※ । चोदिता अभिमतफलप्रेरयिता समृद्धस्य राजादेर्यः शत्रुः तस्य चोदिता अपगमयिता [वा] । यश्च कृशस्य धनादिराहित्येन क्षीणस्यापि चोदिता तदभीष्टधनस्य प्रेरयिता । यश्च कीरेः । स्तोतृनामैतत् । स्तोत्रकर्तुः नाधमानस्य अभिमतं फलं याचमानस्य ब्रह्मणः ब्राह्मणस्यापि चोदिता । यश्च सुशिप्रः शोभनहनुरिन्द्रः युक्तग्राव्णः अभिषवाय प्रयुक्ताश्मनः सुतसोमस्य अभिषवादिना संस्कृतसोमस्य यजमानस्य अविता रक्षिता एवंमहानुभावो योस्ति हे जनासः जनाः स इन्द्र इति ॥

सप्तमी ॥

यस्याश्वासः प्रदिशि यस्य गावो यस्य ग्रामा यस्य विश्वे रथासः ।
यः सूर्यं य उषसं जजान यो अपां नेता स जनास इन्द्रः ॥ ७ ॥

यस्य । अश्वासः । प्रऽदिशि । यस्य । गावः । यस्य । ग्रामाः । यस्य । विश्वे । रथासः ।
यः । सूर्यम् । यः । उषसम् । जजान । यः । अपाम् । नेता । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ७ ॥

पूर्वमन्त्रे धनिनो निर्धनस्य स्तोतुर्यष्टुश्च अभिमतप्रदाने [यः समर्थः] स इन्द्र इत्युक्तम् । अत्र प्राणिनाम् अपेक्षिता अश्वगोरथप्रकाशवृष्टिलक्षणा

ये अर्थाः सन्ति तेषां सर्वेषां प्रदाने यः समर्थः स इन्द्र इत्यभिधीयते । यस्य इन्द्रस्य प्रदिशि प्रदेशने अनुशासने संविधौ वा । प्रपूर्वाद् दिश अतिसर्जने इत्यस्मात् क्विप् । अर्थिभ्यो दातव्या अश्वासः अश्वाः । सन्तीति शेषः । यस्य च गावः तदर्थिभ्यो दातव्या बह्व्यो गावः । यस्य च ग्रामलाभकामेभ्यो दित्सिता ग्रामाः । यस्य च विश्वे सर्वे रथासः रथाः । गजोष्ट्रयानादीनां परिग्रहाय विश्व इति विशेषितम् । यश्च इन्द्रो गमनादिसर्वव्यवहारोपयोगिप्रकाशाय सूर्यं जजान । तथा य उषसं च जजान उत्पादितवान् । यश्च अपाम् वृष्ट्युदकानां नेता प्रापयिता देवोस्ति हे जनाः स इन्द्र इति ॥

अष्टमी ॥

यं क्रन्दसी संयती विह्वयेते परेवर उभया अमित्राः ।

समानं चिद्रथमातस्थिवांसा नाना हवेते स जनास इन्द्रः ॥ ४ ॥

यम् । क्रन्दसी इति । संयती इति सम्ऽयती । विह्वयेते इति विऽह्वयेते । परे । अवरे । उभयाः । अमित्राः ।

समानम् । चित् । रथम् । आतस्थिऽवांसा । नाना । हवेते इति । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ ४ ॥

संयती परस्परं संगच्छमाने क्रन्दसी शब्दं कुर्वाणे । द्यावापृथिव्यावित्यर्थः । स्वाश्रितानां प्राणिनां वृष्ट्यर्थं पृथिवी द्यौश्च हविरर्थम् इत्युभयोः क्रन्दनम् । अथ वा संयती परस्परं संगते क्रन्दसी प्रतिभटान् प्रतियुद्धाय आह्वयन्त्यौ उभे शत्रुसेने विह्वयेते इन्द्रं विविधम् आह्वयतः । स्वस्वसहायायेति शेषः । क्रदि आह्वाने रोदने च । असुन् । "उगितश्च" इति ङीप् । उक्तमेवार्थं प्रकारान्तरेण स्पष्टम् आह । परे उत्कृष्टा अवरे निकृष्टाश्च । परस्परं जयपराजयापेक्षया परत्वम् अवरत्वं च द्रष्टव्यम् । एवम् उभया अमित्राः प्रतिद्वन्द्विसेनयोर्वर्तमानाः शत्रवः स्वस्वजयार्थं सांहायकाय[1] विह्वयन्ते । इत्थं सेनाद्वयान्तःस्थितानाम्

1 S' साहाय्यकाय.

इन्द्राह्वानम् अभिधाय अथ सेनास्वामिनोः परस्परप्रतिद्वन्द्विनोरिन्द्राह्वानम् अभिधत्ते । समानं चित् अश्वसारथ्यादिभिः समानम् परस्परसदृशं रथम् आतस्थिवांसा अधिष्ठितवन्तौ । तिष्ठतेर्लिटः क्वसुः । "शर्पूर्वाः खयः" इति खयः शेषः । अभ्यासस्य ह्रस्वत्वे "वस्वेकाजाद्घसाम्" इति इडागमः । प्रत्ययस्वरः । तौ यं नाना पृथक्पृथक् हवेते आह्वयतः । गतम् अन्यत् ॥

नवमी ॥

यस्मा॒न्न ऋ॒ते वि॒जय॑न्ते॒ जना॑सो॒ यं युध्य॑माना॒ अव॑से॒ हव॑न्ते ।
यो विश्व॑स्य प्रति॒मानं॑ ब॒भूव॒ यो अ॑च्युत॒च्युत् स ज॑नास॒ इन्द्रः॑ ॥ ९ ॥

यस्मा॑त् । न । ऋ॒ते । वि॒ऽजय॑न्ते । जना॑सः । यम् । युध्य॑मानाः । अव॑से । हव॑न्ते ।

यः । विश्व॑स्य । प्र॒ति॒ऽमान॑म् । ब॒भूव॑ । यः । अ॒च्यु॒त॒ऽच्युत् । सः । ज॒ना॒सः॒ । इन्द्रः॑ ॥ ९ ॥

यस्माद् इन्द्रात् बलप्रदातुर्ऋते इन्द्रसहायम् अनपेक्ष्य जनासः जनाः प्रबला दुर्बलाश्च सर्वे जयार्थिनो न विजयन्ते शत्रून् न पराभावयन्ति । अतश्च यम् इन्द्रं युध्यमानाः युद्धं कुर्वाणा अवसे स्वस्वरक्षणाय हवन्ते आह्वयन्ति । किं च यश्च इन्द्रो विश्वस्य सर्वस्यापि वृत्रादिशत्रुजातस्य प्रतिमानम् । प्रतिमीयत इति प्रतिमानं प्रतिनिधिर्बभूव । अथ वा "रूपंरूपं प्रतिरूपो बभूव तदस्य रूपं प्रतिचक्षणाय । इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते" इति [ऋ° ६. ४७. १८] मन्त्रवर्णात् सर्वस्यापि प्राणिजातस्य तत्तत्पुण्यपापप्रत्यवेक्षणाय प्रतिबिम्बं बभूव । यश्च अच्युतच्युत् अच्युतस्य केनापि अच्यावयितव्यस्य वृत्रादेः च्युतिरहितस्य स्थावरस्य पर्वतादेर्वा च्यावयिता स जनास इन्द्र इति ॥

दशमी ॥

यः शश्व॑तो॒ मह्येनो॒ दधा॑ना॒नम॑न्यमाना॒ञ्छर्वा॑ ज॒घान॑ ।
यः शर्ध॑ते॒ नानु॒ददा॑ति शृ॒ध्यां यो दस्यो॑र्ह॒न्ता स ज॑नास॒ इन्द्रः॑ ॥१०॥

यः । शश्वतः । महि । एनः । दधानान् । अमन्यमानान् । शर्वा । जघान । यः । शर्धते । न । अनुऽददाति । शृध्याम् । यः । दस्योः । हन्ता । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ १० ॥

य इन्द्रो महि महत् अत्यधिकम् एनः पापं ब्रह्महत्यादिरूपं दधानान् धारयतः शश्वतः । बहुनामैतत् । बहून् जनान् । जघानेति संबन्धः । के ते महापातकिन इति तान् आह । अमन्यमानान् इन्द्रम् उक्तमहिमोपेतं परदेवतेति मतिम् अकुर्वाणान् । स्तुत्या हविषा च इन्द्रम् अपूजयत इत्यर्थः । तादृशान् शर्वा हिंसक इन्द्रः । अथ वा शरुर्वज्रः । तेन वज्रेण जघान हिनस्ति । अथ वा अमन्यमानान् स्वात्मानं ब्रह्मतया अबुध्यमानान् । आत्मघातकान् इत्यर्थः । "असन्नेव स भवति असद् ब्रह्मेति वेद चेत् । अस्ति ब्रह्मेति चेद् वेद सन्तम् एनं ततो विदुः" इति [तै॰आ॰ ८.६] श्रुतेः । अनात्मविदः पापिष्ठत्वं स्मर्यते ।

किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा ।

इति । तादृशानाम् इन्द्रकृतशिक्षा च श्रूयते । "अरुर्मुखान् यतीन् सालावृकेभ्यः प्रायच्छम्" इति [कौ॰उ॰३.१] । "इन्द्रो यतीन्त्सालावृकेभ्यः प्रायच्छत्" इति च [तै॰सं॰६.२.७.५] । यश्च शर्धते इन्द्रनैरपेक्ष्येण शत्रुषु बलम् उत्साहं वा कुर्वते पुरुषाय शृध्याम् बलसाधनं कर्म नानुददाति आनुकूल्येन न प्रयच्छति । ⌛डुदाञ् दाने । जौहोत्यादिकः । "अभ्यस्तानाम् आदिः" इत्याद्युदात्तः । "तिङि चोदात्तवति" इति गतेर्निघातः⌛ । यश्च[2] दस्योः वृत्रादेर्हन्ता घातकः स जनास इन्द्र इति ॥

एकादशी ॥

यः शम्बरं पर्वतेषु क्षियन्तं चत्वारिंश्यां शरद्यन्वविन्दत् ।
ओजायमानं यो अहिं जघान दानुं शयानं स जनास इन्द्रः ॥ ११ ॥

यः । शम्बरम् । पर्वतेषु । क्षियन्तम् । चत्वारिंश्याम् । शरदि । अनुऽअविन्दत्[1] ।

---

१ P P̊ °अविंदन् ।.

---

1 So S' distinctly. 2 S' स्वस्य after यश्च.

ओजायमानम्। यः। अहिम्। जघान। दानुम्। शयानम्। सः। ज-
नासः। इन्द्रः॥ ११॥

य इन्द्रः पर्वतेषु गिरिषु इन्द्रभीत्या क्षियन्तम् निवसन्तम्। पर्वतेष्विति बहुवचनेन इन्द्राद् भीतस्य शम्बरस्य एकत्रानवस्थानं सूचितं भवति। एवं गिरिगह्वरेष्वाच्छन्नं[1] शम्बरम् एतन्नामकम् असुरं चत्वारिंश्याम्। चत्वारिंशत्संख्यापूरणी चत्वारिंशी। तस्यां शरदि तस्मिन् संवत्सरे अन्वविन्दत् अन्विष्य लब्धवान्। लब्ध्वा व्यनाशयद् इत्यर्थः। किं च य इन्द्रः ओजायमानम् ओजो[2] बलम्। तद्वद् आचरन्तम्। अतिशयितबलम् इत्यर्थः। ॥"कर्तुः क्यङ् सलोपश्च"। "ओजसोऽप्सरसो नित्यम्०" इति सकारलोपः॥। तादृशम् अहिम्। आगत्य हन्तीत्यहिर्वृत्रः। पुनः कीदृशम्। दानुम् दानवं शयानम् शयनं कुर्वाणं जघान घातयामास। उक्तम् अन्यत्॥

द्वादशी॥

यः[1] शम्बरं पर्यतरत् कसीभिर्[2]योचारुकास्नापिबत् सुतस्य।
अन्तर्गिरौ यजमानं बहुं जनं यस्मिन्नामूर्छत् स जनास इन्द्रः॥ १२॥

१ So we read this mantra with Sâyaṇa's text except that it has सुतम् for सुतस्य. The passage is obviously corrupt, and Sâyaṇa does not perhaps altogether restore it. The expression अचारुकास्ना is too unvedic in appearance, and the interpretation and therefore the text of the second line is far fetched. The accents are our own guesses and may admit of correction. The MSS. read:
B B^h V Dc यः शंवरं परियतरक्षंसीभिर्योवाकृकत्स्नापिवत्सुतस्य।
अंतर्गिरौ यजमानं वभुंजनं (Dc वभुंजनं) यस्मिन्नामूर्छत्स जनास इन्द्रः॥
C S^m the same, except that they have कृक०, and S^m has corrected to परीयत्. D too the same, except परियंतर०. E too the same, except that it has यंजमा०. R the same, except परियत् and वभुंजन्नं. K the same, except that he has ०र्योवा. K^m omits the verse and its figure 12, having 13 after 11. Cs also the same as B B^h V Dc except that it has कृकुंतस्नापि० and वभुंजन्नं. P J the same except that they have no accents; they give the saṁhitâ form, no padas. P^2 the same as B B^h V Dc and accents it, reading परियत् (no padas). Cr same as B B^h V Dc except it has परीयत्, कृकुस्ना०. No padas. २ Note that Sâyaṇa's text has कसी० though his commentary explains कशी०.

1 S' ०गह्वरेष्वछंनं. 2 S' ओवलचरंतं for ओजः बलम्। तद्वद् आचरन्तम्.

य इन्द्रः कशीभिः दीप्तैर्वज्राद्यायुधैः स्वतेजोभिर्वा शम्बरम् असुरं पर्यतरत् पर्यतारयत् । गिरिनदीसमुद्रादिकान् सर्वानपि अत्यक्रामयद् इत्यर्थः । स्वयं वा तम् असुरं पर्यतरत् । पर्यभवद् इत्यर्थः । यश्च अचारुकास्ना अरमणीयेन आस्येन सुतम् अभिषुतं सोमम् अपालामुखादिस्थितम् अपिबत् पानम् अकार्षीत् । "इमं जम्भसुतं पिब धानावन्तं करम्भिणम्" इति हि मन्त्रवर्णः [ऋ० ८.९१.२] । यस्मिन्निन्द्रे हन्तव्ये सति अन्तर्गिरौ पर्वतस्य मध्ये शुद्धे देवयजनप्रदेशे यजमानम् सोमयागं कुर्वाणं गृत्समदं वहुं जनम् अध्वर्युप्रभृतिं सदःस्थितं जनसंघातं चामूर्छत् आवव्रे । चुमुरिधुनिप्रभृतिकोऽसुरसंघात इति शेषः । स जनास इन्द्र इति पूर्ववत् ॥

त्रयोदशी ॥

यः सप्तरश्मिर्वृषभस्तुविष्मानवासृजत् सर्तवे सप्त सिन्धून् ।
यो रौहिणमस्फुरद् वज्रबाहुर्द्यामारोहन्तं स जनास इन्द्रः ॥ १३ ॥

यः । सप्तऽरश्मिः । वृषभः । तुविष्मान् । अवऽअसृजत् । सर्तवे । सप्त । सिन्धून् ।
यः । रौहिणम् । अस्फुरत् । वज्रऽबाहुः । द्याम् । आऽरोहन्तम् । सः ।
जनासः । इन्द्रः ॥ १३ ॥

य इन्द्रः सप्तरश्मिः सप्तसंख्याकाः पर्जन्या एव रश्मयो यस्य स तादृशः । अथ वा सप्तरश्मिरादित्यः । तदात्मक इत्यर्थः । वृषभः वर्षिता कामानाम् अपां वा । तुविष्मान् बलवान् सर्तवे सरणाय प्रवहणाय सप्त सर्पणशीलान् सिन्धून् स्यन्दमानान्युदकानि अवासृजत् । अवाग् यथा भवति तथा निर्मितवान् । यद्वा सप्त सिन्धून् सप्तसंख्याका गङ्गाद्या नदीरवासृजत् । यश्च वज्रबाहुः वज्रहस्तः सन् द्याम् दिवम् आरोहन्तं रौहिणम् एतन्नामकम् असुरम् अस्फुरत् जघान । ‡ स्फुर स्फुल संचलने । तौदादिकः ‡ । अन्यद् गतम् ॥

चतुर्दशी ॥

द्यावा चिदस्मै पृथिवी नमेते शुष्माच्चिदस्य पर्वता भयन्ते ।

1 S' अत्यकाम°. 2 S' °प्रभृति.

यः सोम॒पा निचि॒तो वज्र॑बाहु॒र्यो वज्र॑हस्त॒ः स ज॑नास॒ इन्द्र॑ः ॥ १४ ॥

द्यावा॑ । चि॒त् । अ॒स्मै॒ । पृ॒थि॒वी इति॑ । न॒मे॒ते इति॑ । शुष्मा॑त् । चि॒त् । अ॒स्य॒ । पर्व॑ताः । भ॒य॒न्ते॒ ।

यः । सो॒म॒ऽपाः । नि॒ऽचि॒तः । वज्र॑ऽबाहुः । यः । वज्र॑ऽहस्तः । सः । ज॒नासः॒ । इन्द्र॑ः ॥ १४ ॥

अस्मै इन्द्राय द्यावा द्यावौ पृथिवी पृथिव्यौ । परस्परापेक्षया द्विवचनम् । चित् अप्यर्थे । नमेते इन्द्रस्य महिम्ना स्वयमेव प्रह्वीभवतः । अस्य इन्द्रस्य शुष्मात् बलात् पर्वताश्चित् पर्वता अपि भयन्ते । पक्षच्छेदाद् बिभ्यति । ॥ञिभी भये । "बहुलं छन्दसि" इति शप्॥ । यश्च इन्द्रः सोमपाः सोमस्य पाता सन् निचितः प्रज्ञातः । यद्वा नितरां चितो निचितः । दृढाङ्ग इत्यर्थः । वज्रबाहुः वज्रवत् सारभूताभ्यां बाहुभ्याम् उपेतः यश्च वज्रहस्तः वज्रं हस्ते धारयन् भवति स जनास इन्द्र इति ॥

पञ्चदशीं ॥

यः सु॒न्वन्त॒मव॑ति॒ यः पच॑न्त॒ं यः शंस॑न्त॒ं यः श॑शमा॒नमू॒ती ।
यस्य॒ ब्रह्म॒ वर्ध॑न॒ं यस्य॒ सोमो॒ यस्ये॒दं राध॒ः स ज॑नास॒ इन्द्र॑ः ॥ १५ ॥

यः । सु॒न्वन्त॑म् । अव॑ति । यः । पच॑न्तम् । यः । शंस॑न्तम् । यः । श॒श॒मा॒नम् । ऊ॒ती ।

यस्य॑ । ब्रह्म॑ । वर्ध॑नम् । यस्य॑ । सोम॑ः । यस्य॑ । इ॒दम् । राध॑ः । सः । ज॒नासः॒ । इन्द्र॑ः ॥ १५ ॥

यः सुन्वन्तम् सोमाभिषवं कुर्वन्तं यजमानम् अवति रक्षति । यश्च पुरोडाशादीनि[1] हवींषि पचन्तं यश्च ऊती ऊत्या रक्षणेन निमित्तेन शंसन्तं स्तुवन्तं[2] यश्च शशमानम् सामभिः स्तोत्रं कुर्वाणं रक्षति । ब्रह्म परिवृढं स्तोत्रं यस्य वर्धनम् वृद्धिकरं भवति । तथा यस्य सोमो वृद्धि-

1 S′ पुरोडाशादीन्. 2 S′ om. शंसन्तं स्तुवन्तं य°.

हेतुर्भवति । यस्य च इदम् अस्मदीयं राधः पुरोडाशादिलक्षणम् अन्नं वृद्धिकरं भवति । स इन्द्र इत्यादि गतम् ॥

षोडशी ॥

जातो व्यख्यत् पित्रोरुपस्थे भुवो न वेद जनितुः परस्य ।
स्तविष्यमाणो नो यो अस्मद् व्रता देवानां स जनास इन्द्रः ॥ १६ ॥

---

१ So we read the mantra with Sâyaṇa and his text except that they have कविष्यमाणः for स्तविष्यमाणः and that the former has जो for यो. The accent on परस्य is a corrected one. The MSS. read:

B B[h] the same as above, except व्यख्यं° and मांणोन्नोजो (for °मांणो नो यो), and वेंद जनिंतुः पुरस्यं.

C जातो व्यक्तः पित्रोरुपस्थे भुवो न वेंद जनिंतुः पुरस्यं ।
स्तविष्यमांणोन्नोजो अस्मद्व्रतो (corrected from °द्व्रतां) देवानां स &c.

D जातो व्यक्षंत्पित्रोरुपस्थे भुवो न वेद जनिंतुः पुरस्यं ।
स्तविष्यमांणोन्नोजो अस्मद्व्रता देवानां स &c.

E जातो व्यक्ष्यंत्पित्रोरुपस्थे भुवो न वेंद जनितुः पुरस्यं ।
स्तविष्यमांणोन्नोजो अस्मद्व्रता देवानां स &c.

R जातो व्यक्षः पित्रोरुपस्थे भुवो न वेंद जनिंतुः पुरस्यं ।
स्तविष्यमांणोन्नो यो अस्मद्व्रता देवानां स &c.

S[m] जातो व्यक्तः पित्रोरुपस्थे भुवो न वेंद जनिंतुः पुरस्यं ।
स्तविष्यमांणोन्नो यो अस्मद्व्रता देवानां स &c.

Dc जातो व्यक्तः (changed to व्यख्यंत्) पित्रोरुपस्थे भुवो न वेंद जनिंतुः (changed to वेंद जनितुः) पुरस्यं ।
स्तविष्यमांणोन्नोयो अस्मद्व्रता देवानां स &c.

Cs जातो व्यक्तः पित्रोरुपस्थे भुवो न वेंद जनितुः पुरस्यं ।
स्तविष्यमांणोन्नोयो अस्मद्व्रता देवानां स &c.

P P̊ J Cp have no padas, but only the saṁhitâ form which is as follows:-

P जातो व्यक्तः पित्रोरुपस्थे भुवन वेंद जनिंतुः पुरस्यं ।
स्तविष्यमांणोन्नोयो अस्माद्व्रता देवानां स जनास इंद्रः ॥

P̊ जातो व्यख्यंत्पित्रोरुपस्थे भुवो न वेंद जनितुः पुरस्यं ।
स्तविष्यमांणोन्नोयो अस्मद्व्रता देवानां स जनास इंद्रः ॥

J जातो व्यक्तः पित्रोरुपस्थे भुवो न वेद जनितुः परस्य ।
स्तविष्यमाणोन्नोयो अस्मद्व्रता देवानां स जनास इंद्रः (no accents) ॥

Cp जातो व्यख्यंन्पित्रोरुपस्थे भुवो न वेंद जनितुः पुरस्यं ।
स्तविष्यमांणोन्नोजो अस्मद्व्रता देवानां स &c. ॥

---

1 S' स इंद्रं for इदम्.

य इन्द्रो जातः प्रादुर्भूतमात्र एव सन् पित्रोः द्यावापृथिव्योः उपस्थे उत्सङ्गे तयोर्मध्ये व्यख्यत् विख्यातवान् प्रकाशितोभूत् । यश्च इन्द्रः भुवः [भुवं] मातृभूतां न वेद न जानाति । तथा परस्य उत्कृष्टस्य जनितुः उत्पादयितुः परम् उत्पादकं पितृस्थानीयं द्युलोकमपि न वेद न जानाति । तयोर्वस्तुतः स्वजननं प्रति अकारणत्वाद् इत्यभिप्रायः । यद्वा भुवो जनितुः[1] भूम्या उत्पादकस्य परस्य अन्यस्य[2] स्वरूपं भुवो[3] जनितारं परम् अन्यम् इति वा व्याख्येयम् । न वेद न जानाति । स्वातिरेकेणेति शेषः । स्वस्यैव सर्वकारणत्वाद् इत्यभिप्रायः । किं च असत् असत्तः अस्माभिः कविष्यमाणः स्तविष्यमाणः स्तूयमानश्च सन् । नशब्दः चार्थे । देवानां व्रता व्रतानि कर्माणि देवार्थान् आ । ⌘उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः⌘ । आ पूरयति । स इन्द्र इति ॥

सप्तदशी ॥

यः[1] सोमकामो हर्यश्वः सूरिर्यस्माद् रेजन्ते भुवनानि विश्वा ।
यो जघान शम्बरं यश्च शुष्णं य एकवीरः स जनास इन्द्रः ॥ १७ ॥

1 So we read the mantra with Sâyaṇa except that he takes (as does his text) हर्यश्वसूरि॰ as one word. The MSS. thus :–

- $\overset{h}{B}$ R same as above except हर्यश्वासु॰, यस्य for यश्च and एकवीरः for एकवीरः.
- D also as above except that it has हर्यश्वासु॰, यस्य for यश्च and एकवीरः for एकवीरः.
- $\overset{m}{S}$ हर्यश्वासुरि॰ changed to हर्यश्व आसुरि॰, and यस्य for यश्च.
- C सोम कामो हर्यश्व आसुरि॰ and यस्य शुष्णं य एकवीरः.
- E हर्यः श्वासुरि॰, यस्य शुष्णं य एकवीरः.
- $\overset{m}{K}$ V like our text except यस्य शुष्णं य एकवीरः.
- Dc हर्यश्व आसुरि॰, यस्य शुष्णं य एकवीरः changed to हर्यश्वासूरि॰, यस्य शुष्णं य एकवीरः.
- Cs हर्यश्वा आसुरि॰, यस्य.
- P is unaccented and reads the same as our text, except हर्यश्वा आसुरि॰, and यस्य (for यश्च). No padas.
- J like P except it omits आ in आसुरि॰. Unaccented. No padas.
- $\overset{2}{P}$ Cp हर्यश्वासुरि॰, यस्य, एकवीरः. No padas.
- V K हर्यश्वासु॰, यस्य, एकवीरः.

1 S′ जनितः. 2 S′ अन्नस्य. 3 S′ स्वरूप भवो for स्वरूपं भुवो.

य इन्द्रः सोमकामः सोमं कामयमानः सन् हर्यश्वसूरिः हर्याख्यानाम् अश्वानां सुष्ठु ईरयिता प्रेरयिता भवति । यागप्रदेशस्यागमनायेति शेषः । अथ वा यः सोमकामः यश्च हर्यश्वः सूरिर्विद्वांश्च । किं च यस्माद् इन्द्राद् विश्वा विश्वानि भुवना भुवनानि भूतजातानि रेजन्ते बिभ्यति । य इन्द्रः शम्बरम् असुरं जघान यश्च शुष्णम् असुरं जघान घातयामास । यश्च एवंविधेषु असाधारणेषु व्यापारेषु एकवीरः असाधारणः शूरो भवति स जनास इन्द्र इति उक्तार्थः ॥

अष्टादशी ॥

यः सुन्वते पचते दुध्र आ चिद् वाजं दर्दर्षि स किलासि सत्यः ।
वयं त इन्द्र विश्वह प्रियासः सुवीरासो विदथमा वदेम ॥ १८ ॥

यः । सुन्वते । पचते । दुध्रः । आ । चित् । वाजम् । दर्दर्षि । सः । किल । असि । सत्यः ।

वयम् । ते । इन्द्र । विश्वह । प्रियासः । सुऽवीरासः । विदथम् । आ । वदेम ॥ १८ ॥

अत्र ऋषिः इन्द्रस्य अविद्यमानतां शङ्कमानानाम् अज्ञानिनां विश्वासं जनयन् इन्द्रं प्रत्यक्षीकृत्य ब्रूते । हे इन्द्र यस्त्वं दुध्रश्चित् वस्तुतो दुर्धर्षोपि सुन्वते सोमाभिषवं कुर्वते यजमानाय तथा पचते पशुपुरोडाशादिहविःपाकं कुर्वते च यजमानाय वाजम् तदभिमतम् अन्नम् आ दर्दर्षि सर्वतो भृशं प्रयच्छसि । ॠ दृ गतौ । अस्मात् क्रियासमभिहारे यङ् । अभ्यासरस्य लोपः । अभ्यासस्य "रुग्रिकौ च लुकि" इति रुगागमः । यद्योगाद् अनिघातः । "अभ्यस्तानाम् आदिः" इत्याद्युदात्तः ॠ । स तादृशस्त्वं सत्यः किलासि । मन्त्रद्रष्टुर्महर्षेः प्रत्यक्षत्वेपि इदानींतनानां कथं तस्य प्रत्यक्षतेति शङ्कायां यष्टॄणाम् अभिमतान्नलक्षणफलस्य सत्यदृष्टत्वाद् इन्द्रोपि सत्य एवेत्यभिप्रायेण स किलासि सत्य इति ब्रूते । वयं विश्वह विश्वेष्वपि अहःसु सर्वदा । ॠ "सु-

1 So S' clearly.

पां सुलुक्०" इत्यादिना सप्तमीबहुवचनस्य लुक् । शकन्ध्वादित्वात् पररूपत्वम् । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण मध्योदात्तः ॥ । हे इन्द्र ते तव प्रियासः प्रियाः सन्तः सुवीरासः शोभनपुत्रादियुक्ताश्च सन्तः विदथम् वेदनसाधनं स्तोत्रम् आ वदेम ब्रूयाम ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

चतुर्विंशेऽभिजिति विषुवति विश्वजिति महाव्रते च ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे "अस्मा इदु प्र तवसे तुराय" इति अहीनसूक्तसंज्ञकं विनियुक्तम् । "चतुर्विंश 'इन्द्रमिद्गाथिनो बृहद्' [२०. ३८. ४] इत्याज्यस्तोत्रियः" इति प्रक्रम्य सूत्रितम् । "अभि प्र वः सुराधसम् [२०. ५१. १] प्र सु श्रुतं "सुराधसम् [२०. ५१. ३] इति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ बार्हतौ प्रगाथौ । मा "चिदन्यद् वि शंसत [२०. ८५. १] यच्चिद्धि त्वा जना इमे [२०. ८५. ३] "इति वा । अस्मा इदु प्र तवसे तुराय [२०. ३५] इत्यहीनसूक्तम् "आवपते" इति [वै० ६.१] ॥

तथा अप्तोर्यास्णि माध्यंदिनसवने तच्छस्त्र एव विनियुक्तम् । सूत्रितं हि । "अप्तोर्याम्णि गर्भकारं शंसति" इति प्रक्रम्य सुकीर्तिं वृषाकपिं सामसूक्तम् अहीनसूक्तम् आवपते" इति [वै० ४. ३] ॥

तत्र प्रथमा ॥

अस्मा इदु प्र तवसे तुराय प्रयो न हर्मि स्तोमं माहिनाय ।
ऋचीषमायाध्रिगव ओहमिन्द्राय ब्रह्माणि राततमा ॥ १ ॥

अस्मै । इत् । ऊं इति । प्र । तवसे । तुराय । प्रयः । न । हर्मि । स्तोमम् । माहिनाय ।
ऋचीषमाय । अध्रिऽगवे । ओहम् । इन्द्राय । ब्रह्माणि । रातऽतमा ॥ १ ॥

अस्मा इदु । इद् उ इति निपातद्वयं पादपूरणम् । ॥ अथापि पदपूरणाः कमीमिद्विितीति यास्कोक्तेः [नि० १. ९] ॥ । अवधारणार्थं वा निपातद्वयम् । अस्मा एव इन्द्राय ओहम् वहनीयं प्रापणीयं स्तोमम् स्तोत्रं प्र हर्मि प्रकर्षेण हरामि । प्रकरोमीत्यर्थः । कीदृशाये-

1 S' om. °हीन°.

न्द्राय । तवसे प्रवृद्धाय बलवते वा तुराय सोमपानार्थं त्वरमाणाय शत्रुहिंसकाय वा माहिनाय । महन्नामैतत् । गुणैर्महते ऋचीषमाय ऋचा स्तुतिसाधनया समाय । ऋग् यादृग्रूपं प्रतिपादयति तादृग्रूप एव तत्र संमितो भवतीत्यृचीषम इत्यर्थः । अथ वा ऋक् स्तुतिः तया समाय । वस्तुतः अपरिमेयगुणत्वेपि ऋचा परिमीयते परिच्छिद्यते इत्यृचीषमत्वाभिधानम् । अध्रिगवे अधृतगमनकर्मणे अप्रतिहतगमनाय इन्द्राय । स्तोत्रप्रेरणे दृष्टान्तम् आह । प्रयो नेति । प्रय इत्यन्ननाम । यथा क्षुधितस्य अन्नं प्रेरयति तद्वत् स्तुतिकामाय स्तोमं प्रहर्मीत्यर्थः । न केवलं स्तोत्रम् अपि तु राततमा राततमानि पूर्वैर्यजमानैरत्यर्थं दत्तानि ब्रह्माणि प्रवृद्धानि सोमादिहवींष्यपि प्र हर्मीति । ⧗अध्रिगव इत्यत्र अधृतः अन्येनानिवारितः गौर्गमनम् अस्येति तस्यावयवार्थः । "गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य" इति ह्रस्वत्वम् । पृषोदरादित्वाद् अधृतशब्दस्य अध्रिभावः । ओहम् इति । वहतेः कर्मणि घञि छान्दसं संप्रसारणम्⧗ ॥

द्वितीया ॥

अ॒स्मा इदु॒ प्रयं॑ इव॒ प्र यं॑सि॒ भरा॑म्याङ्गू॒षं बाधे॑ सुवृ॒क्ति ।
इन्द्रा॑य हृ॒दा मन॑सा मनी॒षा प्र॒त्नाय॒ पत्ये॒ धियो॑ मर्जयन्त ॥ २ ॥

अ॒स्मै । इत् । ऊं॒ इति॑ । प्रयः॑ऽइव । प्र । यं॒सि॒ । भरा॑मि । आ॒ङ्गू॒षम् । बाधे॑ । सु॒ऽवृ॒क्ति ।
इन्द्रा॑य । हृ॒दा । मन॑सा । म॒नी॒षा । प्र॒त्नाय॑ । पत्ये॑ । धियः॑ । म॒र्जय॑न्त ॥ २ ॥

अस्मा इदु अस्मा एव इन्द्राय प्रय इव अन्नमिव प्र यंसि प्रयच्छामि । ⧗ यम उपरमे । अस्माल्लुटि पुरुषव्यत्ययः । "बहुलं छन्दसि" इति शपो लुक्⧗ । सामान्येनोक्तं विशिनष्टि भरामीत्यादिना । बाधे शत्रूणां बाधनाय सुवृक्ति सुष्ठु आवर्जकम् आङ्गूषम् स्तोत्ररूपम् आघोषम् । ⧗आङ्गूष स्तोम आघोष इति यास्कः [नि० ५.११.]⧗ । भरामि संपादयामि । किं च प्रत्नाय पुराणाय पत्ये

1 S' ऋच्या. 2 S' om. आ°.

सर्वस्य स्वामिने इन्द्राय अन्येपि ऋत्विजो हृदा हृदयेन मनसा हृदयान्तर्वर्तिना अन्तःकरणेन मनीषा मनीषया बुद्ध्या धियः स्तुतीः मर्जयन्त मार्जयन्ति संस्कुर्वन्ति ॥

तृतीया ॥

अस्मा इदु त्यमुपमं स्वर्षां भराम्याङ्गूषमास्येन ।
मंहिष्ठमच्छोक्तिभिर्मतीनां सुवृक्तिभिः सूरिं वावृधध्यै ॥ ३ ॥

अस्मै । इत् । ऊं इति । त्यम् । उपऽमम् । स्वःऽसाम् । भरामि । आङ्गूषम् । आस्येन ।
मंहिष्ठम् । अच्छोक्तिऽभिः । मतीनाम् । सुवृक्तिऽभिः । सूरिम् । ववृधध्यै ॥३॥

अस्मा इदु अस्मा एव इन्द्राय त्यं तं प्रसिद्धम् उपमम् । उपमीयते अनेनेत्युपमः । उपमास्थानभूतम् । ॥ "घञर्थे कविधानम्" इति करणे कप्रत्ययः । "आतो लोप इटि च" इत्याकारलोपः ॥ । स्वर्षाम् सुष्ठु अरणीयस्य धनस्य दातारं स्वर्गस्य प्रापकं वा एवंलक्षणम् आङ्गूषम् स्तोत्रलक्षणम् आघोषम् आस्येन मुखेन भरामि संपादयामि । किमर्थम् मंहिष्ठम् अतिशयेन धनवन्तम् अतिशयेन प्रवृद्धं वा सूरिम् सुष्ठु धनस्य ईरयितारं विपश्चितं वा उक्तलक्षणम् इन्द्रं ववृधध्यै वर्धयितुं मतीनाम् स्तुतीनां संबन्धिभिः । कैः साधनैः । सुवृक्तिभिः सुष्ठु आवर्जकैः अच्छोक्तिभिः स्वच्छवचनैः । आङ्गूषं भरामीति संबन्धः ॥

चतुर्थी ॥

अस्मा इदु स्तोमं सं हिनोमि रथं न तष्टेव तत्सिनाय ।
गिरश्च गिर्वाहसे सुवृक्तीन्द्राय विश्वमिन्वं मेधिराय ॥ ४ ॥

अस्मै । इत् । ऊं इति । स्तोमम् । सम् । हिनोमि । रथम् । न । तष्टाऽइव । तत्ऽसिनाय ।
गिरः । च । गिर्वाहसे । सुऽवृक्ति । इन्द्राय । विश्वम्ऽइन्वम् । मेधिराय ॥ ४ ॥

अस्मा इदु अस्मा एव इन्द्राय तत्सिनाय तदेव [सिनं] सोमादि-

लक्षणम् अन्नं यस्य तादृशाय इन्द्राय अथ वा तत्तिनाय रथसाध्यान्नवते स्वामिने तष्टा शिल्पी रथं न यथा रथं संहिनोति तद्वत् [स्तोमं] सं हिनोमीति । किं च गिर्वाहसे गीर्भिः प्रापणीयाय मेधिराय । मेधो यज्ञः । यज्ञार्हाय मेधाविने वा इन्द्राय सुवृक्ति सुष्ठु आवर्जकं विश्वमिन्वम् विश्वैः सर्वैः प्राप्तव्यं विश्वैः सर्वैर्यजमानैः प्रापणीयं वा सोमादिलक्षणं हविः गिरश्च स्तुत्यर्थानि वचांसि च । सं हिनोमीत्यनुषङ्गः । यद्वा सुवृक्ति विश्वमिन्वम् इति पदद्वयं फलपरतया व्याख्येयम् । सुष्ठु आवर्जनीयं विश्वैर्बन्ध्वादिभिः प्राप्तव्यम् उपभोक्तव्यम् अन्नम् । लब्धुम् इत्यध्याहारः ॥

पञ्चमी ॥

अस्मा इदु सप्तिमिव श्रवस्येन्द्रायार्कं जुह्वा३ समञ्जे ।
वीरं दानौकसं वन्दध्यै पुरां गूर्तश्रवसं दर्माणम् ॥ ५ ॥

अस्मै । इत् । ऊं इति । सप्तिम्ऽइव । श्रवस्या । इन्द्राय । अर्कम् । जुह्वा । सम् । अञ्जे ।

वीरम् । दानऽओकसम् । वन्दध्यै । पुराम् । गूर्तऽश्रवसम् । दर्माणम् ॥५॥

अस्मा इदु अस्मा एव इन्द्राय श्रवस्या श्रवस्यया । श्रव इत्यन्ननाम । अन्नेच्छया । अन्नलाभायेत्यर्थः । ॥ श्रवःशब्दात् "सुप आत्मनः क्यच्" । तदन्ताद्धातोर्भावे "अ प्रत्ययात्" इत्यकारप्रत्ययः । ततष्टाप् । "सुपां सुलुक्०" इति तृतीयाया डादेशः । उदात्तनिवृत्तिस्वरेण तस्योदात्तत्वम् ॥ । अर्कम् अर्चनीयम् अन्नं हविर्लक्षणम् अन्नं जुह्वा आज्यपूर्णया समञ्जे समक्तं करोमि । ॥ व्यत्ययेनात्मनेपदम् ॥ । यद्वा अर्कं स्तुतिसाधनं मन्त्रम् । ॥ अर्को मन्त्रो भवति यदनेनार्चन्तीति यास्कः [नि० ५.४] ॥ । जुह्वा जुहूवद् अञ्जनसाधनया जिह्वया समञ्जे संयोजयामि । तत्र दृष्टान्तः । सप्तिमिव अश्वमिव । ॥ जातावेकवचनम् ॥ । अश्वान् यथा श्रवस्यया रथे समक्तान् संगतान् करोति

1 S' स्तोमादि°. 2 S' वध्वादि°.

तद्वत् । किं च वीरम् शत्रूणां विविधम् ईरयितारं दानौकसम् दानानाम् ओकः सद्मस्थानीयं पुराम् असुरनगराणां दर्माणम् दारकं गूर्तश्रवसम् । श्रव इत्यन्ननाम । प्रशस्यान्नं प्रशस्यकीर्तिं वा उक्तलक्षणम् इन्द्रं वन्दध्यै वन्दितुम् । आह्वयामीति शेषः ॥

षष्ठी ॥

अस्मा इदु त्वष्टा तक्षद् वज्रं स्वपस्तमं स्वर्यं[1] रणाय ।

वृत्रस्य चिद् विदद् येन मर्म तुजन्नीशानस्तुजता कियेधाः ॥ ६ ॥

अस्मै । इत् । ऊं इति । त्वष्टा । तक्षत् । वज्रम् । स्वपःऽतमम् । स्वर्यम् । रणाय ।

वृत्रस्य । चित् । विदत् । येन । मर्म । तुजन् । ईशानः । तुजता । कियेधाः ॥ ६ ॥

अस्मा इदु अस्मा एवेन्द्राय त्वष्टा सकलजगन्निर्माता विश्वकर्मा वज्रम् एतन्नामकम् आयुधं तक्षत् अतक्षत् निर्मितवान् । कीदृशम् । स्वपस्तमम् अतिशयेन शोभनकर्माणं स्वर्यम् स्वायत्तवीर्यं स्तुत्यं वा । किमर्थम् । रणाय युद्धाय । तुजता हिंसता येन वज्रेण कियेधाः । किं परिमाणं यस्य शत्रुबलस्य तादृग् बलं धारयतीति कियेधाः । यद्वा क्रममाणान् शत्रून् धारयति निगृह्णातीति कियेधाः । परैरपरिच्छेद्यबल इत्यर्थः । ⁑ कियेधाः कियद्धा इति वा क्रममाणधा इति वेति यास्कः [नि० ६, २०] । पृषोदरादित्वात् पूर्वपदस्य कियेभावः । दधातेर्विच् प्रत्ययः ⁑ । ईशानः सर्वस्य स्वामी भवन् इन्द्रः वृत्रस्य चित् सर्वावरकस्य प्रबलस्य वृत्रस्याप्यसुरस्य मर्म । यस्मिन् स्थाने विद्धः सद्यो म्रियते तद् मर्म । तत् तुजन् हिंसन् व्यथयन् विदत् अविदत् लब्धवान् । लब्ध्वा प्राहार्षीद् इत्यर्थः । ⁑ विदॢ लाभे । लुङि लृदित्वात् च्लेः अङ् आदेशः । "बहुलं छन्दस्यमाङ्योगेपि" इत्यडभावः । यद्वृत्तयोगाद् अनिघातः ⁑ ॥

सप्तमी ॥

अस्येदु मातुः सवनेषु सद्यो महः पितुं पपिवां चार्वन्ना ।

---

1 S' प्राहार्षीरित्यर्थः.

मुषायद् विष्णुः पचतं सहीयान् विध्यद् वराहं तिरो अद्रिमस्ता ॥ ७ ॥

अस्य । इत् । ऊं इति । मातुः । सवनेषु । सद्यः । महः । पितुम् । पपिऽवान् । चारु । अन्ना ।

मुषायत् । विष्णुः । पचतम् । सहीयान् । विध्यत् । वराहम् । तिरः । अद्रिम् । अस्ता ॥ ७ ॥

अस्येदु अस्यैवेन्द्रस्य मातुः सर्वस्य निर्मातुः महः महतः माहात्म्यवतः एवंभूतस्य इन्द्रस्य । असाधारणं कर्म उच्यत इति शेषः । यद्वा उक्तलक्षणस्य यज्ञस्येति व्याख्येयम् । किं तत् कर्मेति उच्यते । अयम् इन्द्रः सवनेषु सोमयागसंबन्धिषु प्रातरादिषु त्रिषु सवनेषु सद्यः तदानीमेव होमसमय एव पितुम् । अन्ननामैतत् । पातव्यं सोमं पपिवान् पीतवान् । किं च चारु चारूणि । ꣸ "सुपां सुलुक्०" इति विभक्तेर्लुक् ꣸ । अन्ना अन्नानि सवनीयपुरोडाशधानाकरम्भादीनि । भक्षितवान् इति शेषः । किं च विष्णुः सवनत्रयव्यापी इन्द्रः सहीयान् अतिशयेन शत्रूणाम् अभिभविता । सोमपानादिजनितेन बलेनेति भावः । पचतम् परिपक्वम् अपहारयोग्यभूतं शत्रूणां धनं मुषायत् अपाहरत् । ꣸ क्यजन्ताल्लुङि "बहुलं छन्दस्यमाङ्योगेपि" इत्यडभावः ꣸ । तथा अद्रिम् अस्ता अद्रेर्वज्रस्य क्षेपकः प्रयोक्ता स इन्द्रः वराहम् । ꣸ वराहो मेघो भवति वराहार इति निरुक्तम् [५.४] ꣸ । वराहारम् उत्कृष्टस्योदकस्य आहर्तारं धारकं मेघं तिरः प्राप्तः सन् । ꣸ तिरः सत इति प्राप्तस्येति यास्कः [नि० ३.२०] ꣸ । विध्यत् अविध्यत् वृष्टिलाभार्थं व्यदारयत् ॥

अष्टमी ॥

अस्मा इदु ग्नाश्चिद् देवपत्नीरिन्द्रायार्कमहिहत्यं ऊवुः ।
परि द्यावापृथिवी जभ्र उर्वी नास्य ते महिमानं परि ष्टः ॥ ८ ॥

1 S' होमसमसमय एव for होमसमय एव.

अस्मै । इत् । ऊं इति । ग्नाः । चित् । देवऽपत्नीः । इन्द्राय । अर्कम् । अहिऽहत्ये । ऊवुरित्यूवुः ।

परि । द्यावापृथिवी इति । जभ्रे । उर्वी इति । न । अस्य । ते इति । महिमानम् । परि । स्त इति स्तः ॥ ८ ॥

अस्मा इदु अस्मा एव इन्द्राय अहिहत्ये । अहिर्वृत्रः । तस्य हनने निमित्तभूते सति देवपत्नीः देवानां पालयित्र्यो गायत्र्याद्याः ग्नाश्चित् गमनस्वभावा अपि अर्कम् अर्चनसाधनं स्तोत्रम् ऊवुः अतन्वत । यद्वा अस्मा इन्द्राय ग्नाश्चित् । ⌛मेना ग्ना इति स्त्रीणाम् इति निरुक्तम् [३.२१] । ग्ना गच्छन्त्येना इति तत्रत्यं निर्वचनम्⌛ । स्वस्वपतिभिरभिगन्तव्याः स्त्रियः । ता विशिनष्टि । देवपत्नीरिति । देवा इन्द्राद्याः पतयो यासां ता देवपत्न्यः । ताश्च "उत ग्ना व्यन्तु देवपत्नीः" इति [ऋ० ५.४६.८] मन्त्रोक्ता इन्द्राण्यग्नाय्यश्विन्याद्याः । ता देवपत्न्यः अर्कम् अर्चनसाधनं हविः ऊवुः स्वात्मनि अतन्वत । ⌛वेञ् तन्तुसंताने । लिटि "वेञो वयिः" । लिटः कित्त्वाद् यजादित्वेन संप्रसारणे यकारस्य [1]"लिटि वयो यः" इति प्रतिषेधाद् वकारस्य संप्रसारणम् । परपूर्वत्वे द्विर्वचनादि । "वश्चास्यान्यतरस्यां किति" इति यकारस्य वकारादेशः⌛ । [स चेन्द्रः उर्वी विस्तृते द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्या परि जभ्रे स्वतेजसा परिजहार । अतिचक्रामेत्यर्थः ।] अस्य इन्द्रस्य महिमानम् महत्त्वं ते द्यावापृथिव्यौ न परि ष्टः न पराभवतः । महत्त्वसंकोचं कर्तुं शक्ते नाभूताम् इत्यर्थः ॥

नवमी ॥

अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं दिवस्पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात् ।
स्वरालिन्द्रो दम आ विश्वगूर्तः स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय ॥ ९ ॥

---

१ K K̊ V स्वराळिन्द्रो. B̊ C Cs स्वराडिन्द्रो. We with D E R S̊.

---

1 S' °पूर्वत्व°.

अस्य । इत् । एव । प्र । रिरिचे । महिऽत्वम् । दिवः । पृथिव्याः । परि । अन्तरिक्षात् ।
स्वऽराट् । इन्द्रः । दमे । आ । विश्वऽगूर्तः । सुऽअरिः । अमत्रः । ववक्षे । रणाय ॥ ९ ॥

अस्येदेव अस्यैवेन्द्रस्य महित्वम् महत्त्वं माहात्म्यं दिवः द्युलोकात् परि उपरि प्र रिरिचे । ॥ अत्र प्रेत्युपसर्गौ धात्वर्थं बाधते । प्रस्मरणं प्रस्थानम् इतिवत् ॥ । अधिकं भवतीत्यर्थः । तथा पृथिव्याः परि भूलोकादप्युपरि प्र रिरिचे । एवम् अन्तरिक्षात् द्यावापृथिव्योरन्तरालवर्तिनो यक्षगन्धर्वाप्सरःप्रभृतीनाम् आश्रयभूताद् अन्तरिक्षलोकादपि प्र रिरिचे । ॥ रिचिर् विरेचने । "छन्दसि लुङ्लङ्लिटः" इति वर्तमाने लिट् ॥ ॥ किं च अयम् इन्द्रो दमे दमयितव्ये शत्रुजने स्वराट् स्वेनैव तेजसा राजमानः । विश्वगूर्तः विश्वस्मिन् सर्वस्मिन्नपि कार्ये उद्गूर्णबलः । स्वरिः सुष्ठु अभिगन्ता । यद्वा स्वरिः शोभनः इन्द्रव्यतिरिक्तेनान्येन पराभवितुम् अशक्यः शत्रुः सुशब्देन उच्यते । तादृशेन अरिणा उपेतः । अमत्रः युद्धार्थं गमनकुशलः । ॥ अम गत्यादिषु । अमिनक्षियजिवंधि° [उ° ३.१०५] इत्यादिना अत्रन् प्रत्ययः ॥ । एवंमहानुभाव इन्द्रो रणाय रमणीयाय संग्रामाय आ ववक्षे आवहति वृष्ट्यर्थं मेघान् प्रापयति । ॥ वहेर्लेटि "सिब्बहुलं लेटि" इति सिप् । "बहुलं छन्दसि" इति शपः श्लुः । ढत्वकत्वषत्वानि । "लोपस्त आत्मनेपदेषु" इति तलोपः ॥ ॥

दशमी ॥

अस्येदेव शवसा शुषन्तं वि वृश्चद् वज्रेण वृत्रमिन्द्रः ।
गा न व्राणा अवनीरमुञ्चदभि श्रवो दावने सचेताः ॥ १० ॥

अस्य । इत् । एव । शवसा । शुषन्तम् । वि । वृश्चत् । वज्रेण । वृत्रम् । इन्द्रः ।
गाः । न । व्राणाः । अवनीः । अमुञ्चत् । अभि । श्रवः । दावने । सऽचेताः ॥ १० ॥

1 S' अस्येदु. 2 S' °वंधि°.

अस्येदेव अस्यैव इन्द्रस्य शवसा बलेन तेजसा शुषन्तम् शुष्यन्तम्। ॥ शुष शोषणे। श्यनि प्राप्ते व्यत्ययेन शः। अदुपदेशाल्लसार्वधातुकानुदात्तत्वे विकरणस्वर एव शिष्यते ॥। उक्तरूपं वृत्रम् इन्द्रो देवः वज्रेण आयुधेन वि वृश्चत् व्यच्छिनत्। तथा गा न पणिभिरपहृता गा यथा अमुञ्चत् मोचितवान् एवं त्राणाः वृत्रेण आवृता अपः। ॥ वृञ् वरणे। कर्मणि लिट्। शानचि "बहुलं छन्दसि" इति यको लुक्। शानचो ङित्वाद् गुणाभावे यण् आदेशः ॥। कीदृशीरपः। अवनीः अवित्रीः सकलप्राणिरक्षणहेतुभूता अमुञ्चत् मेघं भित्त्वा अवर्षीत्। तथा कृत्वा दावने हविर्दात्रे यजमानाय श्रवः सर्वैः श्रूयमाणं विख्यातम् अन्नं सचेताः यजमानेन समानचित्तः सन् अभि। ॥ उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः ॥। अभ्यगमयत्। अथ वा आभिमुख्येन। प्रायच्छद् इति शेषः॥

एकादशी॥

अस्येदु त्वेषसा रन्त सिन्धवः परि यद् वज्रेण सीमयच्छत्।
ईशानकृद् दाशुषे दशस्यन् तुर्वीतये गाधं तुर्वणिः कः॥ ११॥

अस्य। इत्। ऊं इति। त्वेषसा। रन्त। सिन्धवः। परि। यत्। वज्रेण। सीम्। अयच्छत्।

ईशानऽकृत्। दाशुषे। दशस्यन्। तुर्वीतये। गाधम्। तुर्वणिः। करिति कः॥११॥

अस्येदु अस्यैवेन्द्रस्य त्वेषसा दीप्तेन बलेन सिन्धवः स्यन्दनशीला नद्यो रन्त अरन्त स्वेस्वे स्थाने रमन्ते। यत् यस्मात् कारणाद् अयम् इन्द्रो वज्रेण सीम् सर्वतः एनान् सिन्धून् वज्रेण पर्ययच्छत् परितो नियमितवान्। तस्माद् रमन्त इति पूर्वत्र संबन्धः। किं च ईशानकृत् शत्रून् हत्वा आत्मानं स्वामिनं कुर्वन् अथ वा दरिद्रस्य ईशानकर्ता दाशुषे हविर्दत्तवते यजमानाय दशस्यन् तदभिमतं प्रयच्छन् इन्द्रः तुर्वीतये एतत्संज्ञकाय अगाधे जले निमग्नाय तुर्वणिः तूर्णवनिः शीघ्रं संभक्ता

1 S' अस्येदु.

सन् गाधम् प्रतिष्ठां कः अकः अकार्षीत् । ॐ करोतेर्लुङि "मन्त्रे घस॰" इत्यादिना च्लेर्लुक् । गुणः । "हल्ङ्या॰" इत्यादिना तलोपः ॐ ॥

द्वादशी ॥

अस्मा इदु प्र भरा तूतुजानो वृत्राय वज्रमीशानः कियेधाः ।
गोर्न पर्व वि रदा तिरश्चेष्यन्नर्णांस्यपां चरध्यै ॥ १२ ॥

अस्मै । इत् । ऊं इति । प्र । भर । तूतुजानः । वृत्राय । वज्रम् । ईशानः । कियेधाः ।

गोः । न । पर्व । वि । रद । तिरश्चा । इष्यन् । अर्णांसि । अपाम् । चरध्यै ॥ १२ ॥

अस्मा इदु अस्मा एव वृत्राय अस्य वृत्रस्य वधार्थं तूतुजानः अत्यर्थं त्वरमाणः अत्यर्थं चलायमानो वा ईशानः सर्वस्य स्वामी कियेधाः कियद् इदं शत्रुबलम् इति तुच्छीकृत्य तस्य बलस्य धारकः[1] । अथ वा क्रममाणः सन् शत्रुधारकः वज्रं प्र भर प्रहर प्रयोजय । न केवलं प्रहरमात्रं किं तु शकलीकुर्वित्याह । गोर्न पर्व यथा मांसार्थिनो गोर्वृषभादेः पशोः पर्व पर्वाणि प्रतिपर्वं छिन्दन्ति तद्वत् । अर्णांसि उदकानि [इष्यन्] इच्छन् अपां चरध्यै चरणाय भूमौ प्रवाहाय तिरश्चा तिर्यगञ्चनेन वज्रेण वि रद विशेषेण वृत्रं विलेखय । विविधं छिन्द्धीत्यर्थः । ॐ अत्र निरुक्तम् । अस्मै प्रहर तूर्णं त्वरमाणो वृत्राय वज्रम् ईशानः । कियेधाः कियद्धा इति वा क्रममाणधा इति वा । गोरिव पर्वाणि वि रद मेघस्येष्यन्नर्णांस्यपां चरणायेति [नि॰ ६.२०] ॐ ॥

त्रयोदशी ॥

अस्येदु प्र ब्रूहि पूर्व्याणि तुरस्य कर्माणि नव्य उक्थैः ।
युधे यदिष्णान आयुधान्यृघायमाणो निरिणाति शत्रून् ॥ १३ ॥

अस्य । इत् । ऊं इति । प्र । ब्रूहि । पूर्व्याणि । तुरस्य । कर्माणि । नव्यः । उक्थैः ।

1 S' धारकम्. 2 So S'.

युधे । यत् । इष्णानः । आयुधानि । ऋघायमाणः । निऽरिणाति । शत्रून् ॥ १३ ॥

उक्थैः । उक्थं स्तुतिम् अर्हन्तीति उक्थ्यानि शस्त्राणि । तैः नव्यः स्तुत्यो य इन्द्रः अस्येदु अस्यैव तुरस्य युद्धार्थं त्वरमाणस्येन्द्रस्य पूर्व्याणि पुराणानि कर्माणि एतत्कृतानि बलकर्माणि हे स्तोतः प्र ब्रूहि प्रशंस । यत् यदा युधे योधनाय आयुधानि वज्रादीनि इष्णानः आभीक्ष्ण्येन प्रेरयन् । इष आभीक्ष्ण्ये । क्र्यादिकः । व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । शानचश्चित्त्वाद् अन्तोदात्तत्वम् । शत्रून् ऋघायमाणः हिंसंश्च इन्द्रः निरिणाति अभिमुखं गच्छति । तदानीं प्र ब्रूहीति पूर्वेण संबन्धः । निरिणाति । री गतिरेषणयोः । "क्र्यादिभ्यः श्ना" । "प्वादीनां ह्रस्वः" इति ह्रस्वत्वम् । तिपः पित्त्वाद् अनुदात्तत्वे विकरणस्वरः शिष्यते । "तिङि चोदात्तवति" इति गतेर्निघातः । यद्वृत्तयोगात् "तिङ्ङतिङः" इति निघाताभावः ॥

चतुर्दशी ॥

अस्येदु भिया गिरयश्च दृह्ला द्यावा च भूमा जनुषस्तुजेते ।
उपो वेनस्य जोगुवान ओणिं सद्यो भुवद् वीर्याय नोधाः ॥ १४ ॥

अस्य । इत् । ऊं इति । भिया । गिरयः । च । दृह्लाः । द्यावा । च । भूम । जनुषः । तुजेते इति ।

उपो इति । वेनस्य । जोगुवानः । ओणिम् । सद्यः । भुवत् । वीर्याय । नोधाः ॥ १४ ॥

अस्यैव इन्द्रस्य जनुषः जन्मतः प्रादुर्भावत एव । यद्वा जनुषः उत्कृष्टजन्मवतोस्येति व्याख्येयम् । भिया पक्षच्छेदनभयेन गिरयश्च पर्वता अपि दृह्लाः दृढानि अप्रच्याविताणि अभूवन् । पर्वतद्रव्यसामान्यापेक्षया नपुंसकलिङ्गता । किं च अस्य भिया द्यावा च भूमा च द्यावापृथिव्या-

१ K K[m] V दृह्ला. B[h] Cs दृढा. We with C D E R S[m] Dc. २ So P P[2] J Cr.

1 S' उक्थानि.

वपि तुजेते । तुजिर्हिंसार्थोपि अत्र कम्पने वर्तते । कम्पेते इत्यर्थः । अत्र मध्ये चशब्दस्य पाठश्छान्दसः । "दिवो द्यावा" इति दिव्शब्दस्य द्यावादेशः । "सुपां सुलुक्०" इति डादेशः । "देवताद्वन्द्वे च" इत्युभयपदप्रकृतिस्वरत्वम् । पदद्वयप्रसिद्धिरपि सांप्रदायिकी । किं च वेनस्य कान्तस्य ओणिम दुःखस्यापनोदकं रक्षणम् । ओणृ अपनयने इत्यस्माद् औणादिक इम्प्रत्ययः । जोगुवानः अनेकैः सूक्तैः शब्दयन् नोधाः नवनस्य स्तवस्य धारयिता एतन्नामा महर्षिः वीर्याय सामर्थ्याय सद्यः तदानीमेव उपो उपैव समीप एव भुवत् भवेत् अभवत् । वीर्यवान् अभवद् इत्यर्थः ॥

पञ्चदशी ॥

अस्मा इदु त्यदनु दाय्येषामेको यद् वव्ने भूरेरीशानः ।
प्रैतशं सूर्ये पस्पृधानं सौवश्व्ये सुष्विमावदिन्द्रः ॥ १५ ॥

अस्मै । इत् । ऊं इति । त्यत् । अनु । दायि । एषाम् । एकः । यत् । वव्ने । भूरेः । ईशानः ।

प्र । एतशम् । सूर्ये । पस्पृधानम् । सौवश्व्ये । सुष्विम् । आवत् । इन्द्रः ॥ १५ ॥

अस्मा इत् अस्मा एवेन्द्राय त्यत् तत् प्रसिद्धं स्तोत्रं सोमलक्षणम् अन्नं वा अनु आनुलोम्येन दायि अदायि दीयते । अस्मा एवेत्युक्तं तत्र कारणम् आह । यत् यस्मात् कारणाद् भूरेः प्रभूतस्य धनस्य हविषः स्तोत्रस्य वा ईशानः स्वामी इन्द्रः एकः स्तोत्रादिविषये केवलः असाधारणः सन् वव्ने । असाधारण्यं याचितवान् इत्यर्थः । किं च अयम् इन्द्रः सौवश्व्ये स्वश्वस्यापत्ये एतन्नामके राजनि रक्षणीयत्वेन निमित्तभूते सति सूर्ये देवे पस्पृधानम् सौवश्व्यसहायत्वेन पुनःपुनः स्पर्धमानम् । स्पर्ध संघर्षे । अस्माल्लिटः कानच् । द्विर्वचने "शर्पूर्वाः खयः" इति पकारः शिष्यते । धात्वकारस्य लोपो रेफस्य संप्रसारणं च पृषोदरादित्वात् । चित्त्वाद् अन्तोदात्तत्वम् । एतशम् एतन्ना-

१ B Cs सौवंश्व्ये. Also Sâyaṇa and his text. We with B̊^h C D E K K̊^m R S̊^m V Dc.

मानं महर्षिं सुप्विम् सुष्ठु इन्द्रार्थं सोमाभिषवं कुर्वाणं प्रावत् प्रकर्षेण रक्षितवान् । यद्वा सौवश्व्ये स्वश्वस्यापत्ये सूर्ये इति व्याख्येयम् । सूर्यः स्वश्वस्य तपसा तुष्टः सन् तस्य पुत्रोभूद् इत्ययम् अर्थः आख्यायिकामुखेनावगन्तव्यः । शिष्टं पूर्ववत् ॥

षोडशी ॥

एवा ते॑ हारियोजना सुवृक्तीन्द्र ब्रह्मा॑णि गोत॑मासो अक्रन् ।
ऐषु॑ विश्वपे॑शसं धियं॑ धाः प्रातर्म॒क्षू धियाव॑सुर्जग॑म्यात् ॥ १६ ॥

एव । ते । हारिऽयोजन । सुऽवृक्ति । इन्द्र । ब्रह्मा॑णि । गोत॑मासः । अक्रन् । आ । एषु । विश्वऽपे॑शसम् । धिय॑म् । धाः । प्रातः । मक्षु । धियाऽव॑सुः । जगम्यात् ॥ १६ ॥

हर्योरश्वयोर्योजनम् अस्मिन् रथे स तथोक्तः । तस्य स्वामित्वेन संबन्धी हारियोजनः । हे हारियोजन इन्द्र गोतमासः गोतमगोत्रोत्पन्ना महर्षयः सुवृक्ति सुष्ठु आवर्जकानि अभिमुखीकरणकुशलानि ब्रह्माणि स्तुतिरूपाणि मन्त्रजातानि ते तवैव [एव एवंप्रकारेण] अक्रन् अकृषत । ※ करोतेर्लुङि "मन्त्रे घस०" इत्यादिना च्लेर्लुक् । अन्तादेशः । तस्य ङित्त्वाद् गुणाभावे यणादेशः । "इतश्च" इति इकारलोपे संयोगान्तलोपे च अडागमः ※ । एषु स्तोतृषु विश्वपेशसम् बहुविधरूपयुक्तं धियम् । धिया लभ्यत्वाद् धीर्धनम् उच्यते । यद्वा धीशब्दः कर्मवचनः । पश्वादिबहुविधरूपं धनम् अग्निष्टोमादिबहुविधरूपं कर्म वा आ धाः आधेहि स्थापय । प्रातः इदानीमिव परेद्युरपि प्रातःकाले धियावसुः बुद्ध्या कर्मणा वा प्राप्तधन इन्द्रो मक्षु शीघ्रं जगम्यात् अस्मद्रक्षणार्थम् आगच्छतु ॥

इति चतुर्थेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

आभिप्लविके युग्माहनि माध्यंदिनसवने ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे "य एक इद्धव्यः" इति सूक्तं संपातसंज्ञया विनियुक्तम् । सूत्रितं हि । "युग्मे-

---

१ B Cs एषुं. We with B̊ C D E K K̊ R S̊ V Dc.

---

1 S' युग्मेत्विद्रः. We with the *Vaitāna*.

"ष्विन्द्रः पूर्भिदातिरद्दासमर्कैः [२०.११] य एक इद्धव्यश्चर्षणीनाम् [२०.
"३६] यस्तिग्मशृङ्गो वृषभो न भीमः [२०.३७] इति संपातानाम् ए-
"कैकम् अहरहरावपते पृष्ठ्ये छन्दोमेषु दशमे च" इति [वै० ६.१] ॥

तत्र प्रथमा ॥

य एक इद्धव्यश्चर्षणीनामिन्द्रं तं गीर्भिरभ्यर्च आभिः ।
यः पत्यते वृषभो वृष्ण्यावान्त्सत्यः सत्वा पुरुमायः सहस्वान् ॥ १ ॥

यः । एकः । इत् । हव्यः । चर्षणीनाम् । इन्द्रम् । तम् । गीःऽभिः । अभि । अर्चे । आभिः ।
यः । पत्यते । वृषभः । वृष्ण्यऽवान् । सत्यः । सत्वा । पुरुऽमायः । सहस्वान् ॥ १ ॥

चर्षणीनाम् । मनुष्यनामैतत् । मनुष्याणां यजमानाना यः इन्द्रः एक इत् एक एव हव्यः प्राधान्येन यज्ञे ह्वातव्यः । यद्वा जयकामानां राजादीनां स्वसहायत्वेन एक एव हव्यः । तं ह्वातव्यम् इन्द्रम् आभिः क्रियमाणप्रकाराभिर्गीर्भिः स्तुतिवाग्भिः अभि अर्चे । अर्चतिः स्तुतिकर्मा । अभिष्टौमि । किं च यो वक्ष्यमाणगुणविशिष्ट इन्द्रः पत्यते सर्वस्येश्वरो भवति । इन्द्रं विशिनष्टि । वृषभः कामानां वर्षिता वृष्ण्यावान् वृष्ण्यं वर्षणयोग्यं[1] बलम् तद् अस्यास्तीति वृष्ण्यवान् । ꕂ "मादुपधायाः" इति मतुपो वत्वम् । "अन्येषामपि दृश्यते" इति दीर्घः । मतुपः पित्वाद् अनुदात्तत्वे "यतोऽनावः" इत्याद्युदात्तत्वम् ꕂ । सत्यः सत्यफलः सत्वा बलस्य सादयिता[2] पुरुमायः बहुकर्मा सहस्वान् बलवान् एवम् उक्तगुणोपेतो य इन्द्रः पत्यते । तं गीर्भिरभ्यर्चे इति संबन्धः ॥

द्वितीया ॥

तमु नः पूर्वे पितरो नवग्वाः सप्त विप्रासो अभि वाजयन्तः ।
नक्षद्दाभं ततुरिं पर्वतेष्ठामद्रोघवाचं मतिभिः शविष्ठम् ॥ २ ॥

1 S' °योग्यबलम्. 2 S' बलयिता for बलस्य सादयिता.

तम्। ऊं इति। नः। पूर्वे। पितरः। नवऽग्वाः। सप्त। विप्रासः। अभि। वाजयन्तः।

नक्षत्ऽदाभम्। ततुरिम्। पर्वतेऽस्थाम्। अद्रोघऽवाचम्। मतिऽभिः। शविष्ठम्॥ २॥

तमु तमेवेन्द्रं नः अस्माकं संबन्धिनः पूर्वे पुरातनाः पितरः कर्मणा पितृलोकं प्राप्ताः पालयितारो नवग्वाः नवभिर्मासैर्लब्धफलाः सन्तः सत्त्राद् ये उत्थितास्ते नवग्वाः नवभिर्मासैराप्तगोफला वा। सप्त सप्तसंख्याका विप्रासः मेधाविनः वाजयन्तः वाजम् अन्नं हविर्लक्षणम् इन्द्राय इच्छन्तः वाजिनं बलिनं कुर्वन्तो वा मतिभिः स्तुतिभिः इन्द्रम् अभि। [1] उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः [1]। अभितुष्टुवुरित्यर्थः। कीदृशम् इन्द्रम्। नक्षद्दाभम्। नशतिर्व्याप्तिकर्मा। अभिगच्छतां शत्रूणां हिंसितारं ततुरिम् दुर्गमात् तारकं पर्वतेष्ठाम् पर्वते मेघे अवस्थितम् अद्रोघवाचम् अद्रोग्धव्या अनतिक्रमणीया वाचो यस्य सः अद्रोघवाक् तम् अद्रोघवाचं शविष्ठम् अतिशयेन बलवन्तम्॥

तृतीया॥

तमीमह इन्द्रमस्य रायः पुरुवीरस्य नृवतः पुरुक्षोः।
यो अस्कृधोयुरजरः स्वर्वान् तमा भर हरिवो मादयध्यै॥ ३॥

तम्। ईमहे। इन्द्रम्। अस्य। रायः। पुरुऽवीरस्य। नृऽवतः। पुरुऽक्षोः। यः। अस्कृधोयुः। अजरः। स्वःऽवान्। तम्। आ। भर। हरिऽवः। मादयध्यै॥ ३॥

तं प्रसिद्धम् इन्द्रम् ईमहे याचामहे। याञ्चाविषयं दर्शयति। अस्य रायः। रयिरिति धननाम। एतद् धनम्। कीदृशं तत्। पुरुवीरस्य वीराः पुत्रादयः बहुभिर्वीरैरुपभोक्तव्यम्। नृवतः नरो मर्त्याः सेवकाः तैः सहितम्। पुरुक्षोः क्षुरित्यन्ननाम। बह्वन्नम्। उक्तविशेषणविशिष्टं धनम् ईमहे इति संबन्धः। किं च यो रयिः अस्कृधोयुः

1 S′ reads the words मतिभिः स्तुतिभिः after उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः.

अच्छिन्नः अजरः जरारहितः स्ववान् स्वः स्वर्गः सुखं वा तद्वान् तम् उक्तगुणविशिष्टं रयिम् हे हरिवः हर्याख्याश्ववन्निद्र मादयध्यै अस्मान् मादयितुम् आ भर आहर । मदि स्तुत्यादौ । "हेतुमति च" इति णिच् । तुमर्थे अध्यैप्रत्ययः । प्रत्ययस्वरेण तृतीयस्य उदात्तत्वम् ॥

चतुर्थी ॥

तन्नो वि वोचो यदि ते पुरा चिज्जरितार आनशुः सुम्नमिन्द्र ।

कस्ते भागः किं वयो दुध्र खिद्वः पुरुहूत पुरूवसोसुरघ्नः ॥ ४ ॥

तत् । नः । वि । वोचः । यदि । ते । पुरा । चित् । जरितारः । आनशुः । सुम्नम् । इन्द्र ।

कः । ते । भागः । किम् । वयः । दुध्र । खिद्वः । पुरुऽहूत । पुरुवसो इति पुरुऽवसो । असुरऽघ्नः ॥ ४ ॥

हे इन्द्र पुरा चित् पूर्वमपि ते तव जरितारः स्तोतारः सुम्नम् सुखं यदि आनशुः त्वत्तः सकाशात् प्राप्ताः तर्हि तत् सुम्नम् सुखं नः स्तोतॄणाम् अस्माकमपि वि वोचः प्रब्रूहि । प्रयच्छेति भावः । तस्य सुम्नस्य उत्कोचभूतः असुरघ्नः शत्रूणा हन्तुस्ते तव भागो यज्ञे निर्दिष्टः कः । किं वयः किं हविर्लक्षणम् अन्नं तव दातव्यम् । तं स्तोत्रादिरूपं भागं सोमादिहविर्लक्षणम् अन्नं च हे दुध्र दुर्धर हे खिद्वः शत्रूणां खेदयितः हे पुरुहूत बहुभिराहूत हे पुरूवसो बहुधन एवमुक्तैर्गुणैरुपेत इन्द्र नः अस्माकं ब्रूहि प्रब्रूहि । खिद्व इति । खिद दैन्ये इत्यस्मात् ण्यन्तात् लिटः क्वसुरादेशः । "वस्वेकाजाद्घसाम्" इति नियमाद् इडभावः । द्विर्वचनप्रकरणे "छन्दसि वा" इति विकल्पाद् अनभ्यासः । "मतुवसो रुः संबुद्धौ छन्दसि" इति रुत्वम् । आमन्त्रिततनिघातः ॥

पञ्चमी ॥

तं पृच्छन्ती वज्रहस्तं रथेष्ठामिन्द्रं वेपी वक्वरी यस्य नू गीः ।

---

1 S′ omits असुरघ्नः शत्रूणां हन्तुः and reads instead the words हे असुरघ्नः शत्रूणां हंतः after हे पुरुवसो बहुधन.

तुविग्राभं तुविकूर्मिं रभोदां गातुमिषे नक्षते तुम्रमच्छ ॥ ५ ॥

तम्। पृच्छन्ती। वज्रऽहस्तम्। रथेऽस्थाम्। इन्द्रम्। वेपी। वक्करी। यस्य। नु। गीः।

तुविऽग्राभम्। तुविऽकूर्मिम्। रभःऽदाम्। गातुम्। इषे। नक्षते। तुम्रम्। अच्छ ॥ ५ ॥

यस्य स्तोतुर्यजमानस्य वेपी। वेप इति कर्मनाम। यागादिलक्षणकर्मवती वक्करी गुणानां प्रवचनशीला गीः वाग् वज्रहस्तम् वज्रं हस्ते धारयन्तं रथेष्ठाम् रथे अवस्थितं तं प्रसिद्धम् इन्द्रं पृच्छन्ती प्रश्नं कुर्वती[1]। अभिगच्छति स्तौति वेति शेषः। तुविग्राभम् बहूनां ग्राहकं तुविकूर्मिम् बहुकर्माणं रभोदाम् रभसो बलस्य दातारम् उक्तलक्षणम् इन्द्रं स यजमानो गातुम् सुखम् इषे इच्छति। नु इति पूरणः। किं च तुम्रम् अभिगन्तारं त्वरयितारं वा शत्रुम् अच्छ आभिमुख्येन नक्षते गच्छति ॥

षष्ठी ॥

अया ह त्यं मायया वावृधानं मनोजुवा[१] स्वतवः पर्वतेन।

अच्युता चिद् वीळिता[२] स्वोजो रुजो वि दृळ्हा[३] धृषता[४] विरप्शिन् ॥ ६ ॥

अया। ह। त्यम्। मायया। ववृधानम्। मनःऽजुवा। स्वऽतवः। पर्वतेन। अच्युता। चित्। वीळिता। सुऽओजः। रुजः। वि। दृळ्हा। धृषता। विऽरप्शिन् ॥ ६ ॥

हे स्वतवः स्वायत्तबल इन्द्र त्वं मनोजुवा मनोवत् शीघ्रं गच्छता पर्वतेन पर्ववता वज्रेण अया अनया प्रसिद्धया मायया शक्त्या ववृधानम् भृशं वर्धमानं त्यम् तं प्रसिद्धं वृत्रं [वि रुजः] व्यरुजः विशेषेण अभाङ्क्षीः।

१ B B^h C D मंनोजुवाः. We with E K K^m R S^m Cs. २ K K^m V वीळिता. B^h C वीडिता. We with D E R S^m P P^J. ३ K K^m V दृळ्हा. B^h C दृढा. We with D E R S^m P P^J. ४ B B^h दृषता. We with C D E K K^m R S^m V Dc Cs.

1 S′ कुर्वंती.

तथा हे स्वोजः शोभनवल हे विरप्शिन् । विरप्शीति महन्नाम । हे म-हन् इन्द्र त्वम् अच्युता चित् अच्युतानि अन्यैरच्यावयितव्यान्यपि वीलिता वीलितानि दृढानि अशिथिलीकृतानि दृढा दृढानि शत्रुनगराणि धृषता धर्षकेण वज्रेण वि रुजः विदारितवान् असि ॥

सप्तमी ॥

तं वो धिया नव्यस्या शविष्ठं प्रत्नं प्रत्नवत् परितंसयध्यै ।

स नो वक्षदनिमानः सुवह्मेन्द्रो विश्वान्यति दुर्गहाणि ॥ ७ ॥

तम् । वः । धिया । नव्यस्या । शविष्ठम् । प्रत्नम् । प्रत्नऽवत् । परिऽतंसयध्यै ।
सः । नः । वक्षत् । अनिऽमानः । सुऽवह्मा । इन्द्रः । विश्वानि । अति । दुःऽगहानि ॥ ७ ॥

हे यजमानाः वः युष्मदर्थं शविष्ठम् । शव इति बलनाम । अति-शयितवलं प्रत्नम् पुरातनं तं प्रसिद्धम् इन्द्रं नव्यस्या नवतरया धिया स्तुत्या प्रत्नवत् पुराणा महर्षयो यथा एवं परितंसयध्यै अलंकर्तुम् । प्रवृत्तोस्मीति शेषः । तसि अलंकारे । इदित्वान्नुम् । तुमर्थे अ-ध्यैप्रत्ययः । प्रत्ययस्वरेण उपान्त्योदात्तः । अनिमानः निमानरहितः इयत्ताशून्यः । महान् इत्यर्थः । सुवह्मा शोभनं वह्म वहनं यस्य स सुवह्मा शोभनवहनः स उक्तलक्षण इन्द्रः नः अस्मान् विश्वानि स-र्वाणि दुर्गहाणि दुर्गमनानि यानियानि दुस्तराणि तानि सर्वाण्यपि अति वक्षत् अतिवहतु ॥

अष्टमी ॥

आ जनाय द्रुह्वणे पार्थिवानि दिव्यानि दीपयोन्तरिक्षा ।

तपा वृषन् विश्वतः शोचिषा तान् ब्रह्मद्विषे शोचय क्षामपश्च ॥ ८ ॥

आ । जनाय । द्रुह्वणे । पार्थिवानि । दिव्यानि । दीपयः । अन्तरिक्षा ।
तप । वृषन् । विश्वतः । शोचिषा । तान् । ब्रह्मऽद्विषे । शोचय । क्षाम् । अपः । च ॥ ८ ॥

1 S' °च्यावयितान्यपि. 2 S' दुर्गहा दुर्गहाणि दुर्गगनानि.

हे इन्द्र त्वं द्रुह्वणे साधुजनानां द्वेष्टुः जनाय जनस्य राक्षसादेः पार्थिवानि पृथिव्यां भवानि दिव्यानि दिवि भवानि अन्तरिक्षा अन्तरिक्षाणि अन्तरिक्षे भवानि च स्थानानि आ दीपयः आ समन्तात् तापय । हे वृषन् कामानां वर्षितः इन्द्र त्वं विश्वतः सर्वतो विद्यमानान् तान् राक्षसादीन् शोचिषा त्वदीयया दीप्त्या तप दह । किं च ब्रह्मद्विषे ब्राह्मणद्वेष्ट्रे राक्षसादये । ब्रह्मद्विषं दग्धुम् इत्यर्थः । क्षाम् पृथिवीम् अपश्च अन्तरिक्षं शोचय दीपय । ॥ क्षाम् इति । क्षि निवासगत्योः । तौदादिकः । "अन्येष्वपि दृश्यते" इति सोपसर्जनो विधीयमानो डप्रत्ययः "अपिशब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थः" इत्युक्तेर्निरुपपदेभ्योपि भवति । क्षियन्ति निवसन्त्यस्यां प्राणिन इति क्षा वसुंधरा । प्रत्ययस्वरः ॥ ॥

नवमी ॥

भुवो जनस्य दिव्यस्य राजा पार्थिवस्य जगतस्त्वेषसंदृक् ।
धिष्व वज्रं दक्षिण इन्द्र हस्ते विश्वा अजुर्य दयसे वि मायाः ॥ ९ ॥

भुवः । जनस्य । दिव्यस्य । राजा । पार्थिवस्य । जगतः । त्वेषऽसंदृक् ।
धिष्व । वज्रम् । दक्षिणे । इन्द्र । हस्ते । विश्वाः । अजुर्य । दयसे । वि । मायाः ॥९॥

हे त्वेषसंदृक् दीप्तसंदर्शन इन्द्र दिव्यस्य दिवि भवस्य जनस्य राजा ईश्वरः भुवः भवसि । जगतः जङ्गमस्य पार्थिवस्य च राजा भवसि । दक्षिणे हस्ते वज्रं धिष्व निधेहि[1] । तेन निहितेन वज्रेण विश्वाः सर्वा माया आसुरीः वि दयसे विबाधसे । ॥ दय दानरक्षणगतिहिंसादानेष्विति धातुः ॥ । हे अजुर्य जरयितुम् अशक्य इन्द्र त्वम् इति ॥

दशमी ॥

आ संयतमिन्द्र णः स्वस्तिं शत्रुतूर्याय बृहतीममृध्राम् ।
यया दासान्यार्याणि वृत्रा करो वज्रिन्त्सुतुका नाहुषाणि ॥ १० ॥

आ । सम्ऽयतम् । इन्द्र । नः । स्वस्तिम् । शत्रुऽतूर्याय । बृहतीम् । अमृध्राम् ।

1 S' inserts वृत्रा वृत्राणि शत्रुभूतानि between निधेहि and तेन निहितेन. The words belong to the commentary of the next verse where they have been restored.

यथा। दासानि। आर्याणि। वृत्रा। करः। वज्रिन्। सुऽतुका। नाहुषाणि॥ १०॥

शत्रुतूर्याय शत्रूणां तारणाय वृहतीम् महतीम् अमृध्राम् अहिंसितां संयतम् संयतीं संगच्छमानां स्वस्तिम् क्षेमलक्षणां संपदम् हे इन्द्र त्वं नः अस्मभ्यम् आ हर। हे इन्द्र वज्रिन् वज्रवन् यया स्वस्त्या दासानि कर्मणा आत्मानम् उपक्षपयितॄणि हीनानि वृत्रा वृत्राणि शत्रुभूतानि नाहुषाणि नहुषा मनुष्याः तत्संबन्धीनि मनुष्यजातानि आर्याणि अरणीयानि श्रेष्ठानि तथा सुतुका सुतुकानि शोभनापत्यभूतानि पुत्रस्थानीयानि करः अकरोः॥

एकादशी॥

स नो नियुद्भिः पुरुहूत वेधो विश्ववाराभिरा गहि प्रयज्यो।
न या अदेवो वरते न देव आभिर्याहि तूयमा मद्र्यद्रिक्॥ ११॥

सः। नः। नियुत्ऽभिः। पुरुऽहूत। वेधः। विश्वऽवाराभिः। आ। गहि। प्रयज्यो इति प्रऽयज्यो।
न। याः। अदेवः। वरते। न। देवः। आ। आभिः। याहि। तूयम्। आ। मद्र्यद्रिक्॥ ११॥

हे पुरुहूत बहुभिर्यजमानैराहूत हे वेधः सर्वस्य विधातः हे प्रयज्यो प्रकर्षेण ईड्य प्रकृष्टगमन वा स तादृशस्त्वं विश्ववाराभिः व्याप्तवालाभिर्विश्वेषां वारयित्रीभिर्वरणीयाभिर्वा नियुद्भिः अश्वैः नः अस्मान् आ गहि आगच्छ। या नियुतस्तवागमनसाधनाः अदेवः देवविलक्षणः अ-

१ P अभिः।. We with P̊ J Cp.

1 S′ संयंतं संयंतीं for संयतं संयतीं. 2 S′ is confused from here and reads thus: किं च हे इंद्र वज्रिन् वज्रवन् यया स्वस्त्या दासानि कर्मणा आत्मानं उपक्षपैतॄणि हीनानि मनुष्यजातानि आर्याणि अरणीयानि श्रेष्ठानि करः अकरोः तथा करः अकरोः स तादृशस्त्वं नोस्मान् प्र नाहुपाणि नहुपा मनुष्याः तत्संबंधीनि सुतुका सुतुकानि शोभनापत्यभूतानि पुत्रस्थानीयानिति आगह्यागच्छ॥ 3 S′ सत्वं for स तादृशस्त्वं. We have inserted तादृशः from the words स तादृशस्त्वं नः अस्मान् found in the commentary of the previous verse, which were doubtless intended for this passage.

सुरो न वरते न वारयति तथा देवोपि न वरते । आभिः कैरपि अनिवार्याभिर्नियुद्भिः मद्र्यद्रिक् मदभिमुखदृष्टिः अस्मदभिमुखः सन् तूयम् तूर्णम् आ याहि आगच्छ ॥

इति तृतीयं सूक्तम् ॥

आभिप्लविके तृतीयेहनि षष्ठे च "यस्तिग्मशृङ्गः" इति संपातसंज्ञकं सूक्तं माध्यंदिनसवने ब्राह्मणाच्छंसिशस्त्रे विनियुक्तम् । सूत्रं तु पूर्वसूक्तेन सह उदाहृतम् ॥

तत्र प्रथमा ॥

यस्तिग्मशृङ्गो वृषभो न भीम एकः कृष्टीश्च्यावयति प्र विश्वाः ।
यः शश्वतो अदाशुषो गयस्य प्रयन्तासि सुष्वितराय वेदः ॥ १ ॥

यः । तिग्मऽशृङ्गः । वृषभः । न । भीमः । एकः । कृष्टीः । च्यवयति । प्र । विश्वाः ।
यः । शश्वतः । अदाशुषः । गयस्य । प्रऽयन्ता । असि । सुष्विऽतराय । वेदः ॥ १ ॥

हे इन्द्र यस्त्वं तिग्मशृङ्गः तीक्ष्णाभ्यां शृङ्गाभ्याम् उपेतो वृषभो न भीमः [वृषभ इव] भयजनकः । तथा त्वम् एकः असहायस्त्वं विश्वाः सर्वाः कृष्टीः । मनुष्यनामैतत् । सर्वान् अस्माकं शत्रुजनान् प्र च्यावयसि प्रकर्षेण अपगमयसि । यश्च त्वं शश्वतः । बहुनामैतत् । बहोः अदाशुषः हविरदत्तवतः अयजमानस्य गयस्य । गयम् इति गृहनाम । गृहसहस्रस्य यथा कोशगृहं धनपूर्णं वर्तते एवम् अप्रदानेन धनपूर्णगृहसहस्रस्य लुब्धकस्य वेदः धनं सुष्वितराय । सुष्ठु सोमाभिषववान् सुष्वी । अतिशयेन सुष्वी सुष्वितरः । तादृशाय यजमानाय प्रयन्तासि प्रकर्षेण नियमयिता [प्रदाता] भवसि ॥

१ B °श्च्यावयति. २ So we read with B B^h C D E K K^m R S^m P P^J J V. Rw read स.
३ So P P^J J Cr and *Rigveda*.

1 S′ आगह्यागच्छ. 2 S′ धनंपूर्ण.

द्वितीया ॥

त्वं ह त्यदिन्द्र कुत्समावः शुश्रूषमाणस्तन्वा समर्ये ।
दासं यच्छुष्णं कुयवं न्यस्मा अरन्धय आर्जुनेयाय शिक्षन् ॥ २ ॥

त्वम् । ह । त्यत् । इन्द्र । कुत्सम् । आवः । शुश्रूषमाणः । तन्वा । सऽमर्ये ।
दासम् । यत् । शुष्णम् । कुयवम् । नि । अस्मै । अरन्धयः । आर्जुनेयाय । शिक्षन् ॥ २ ॥

हे इन्द्र त्वं ह त्वं खलु त्यत् तत् तदा कुत्सम् एतन्नामानं समर्ये मर्यैर्मर्त्यैर्योद्धृभिः सहितः संग्रामः समर्यः तस्मिन् । अथ वा मर्यैर्ऋत्विग्भिः सहिते यज्ञे तन्वा शरीरेण शुश्रूषमाणः उपचरन् आवः अरक्षः । यत् यदा अस्मै आर्जुनेयाय अर्जुन्याः पुत्राय कुत्साय दासम् एतत्संज्ञकम् असुरं शुष्णम् असुरं कुयवं च असुरं शिक्षन् तेषां धनं कुत्साय प्रयच्छन् नि अरन्धयः नितरां वशम् अनैषीः ॥

तृतीया ॥

त्वं धृष्णो धृषता वीतहव्यं प्रावो विश्वाभिरूतिभिः सुदासम् ।
प्र पौरुकुत्सिं त्रसदस्युमावः क्षेत्रसाता वृत्रहत्येषु पूरुम् ॥ ३ ॥

त्वम् । धृष्णो इति । धृषता । वीतऽहव्यम् । प्र । आवः । विश्वाभिः । ऊतिऽभिः । सुऽदासम् ।
प्र । पौरुऽकुत्सिम् । त्रसदस्युम् । आवः । क्षेत्रऽसाता । वृत्रऽहत्येषु । पूरुम् ॥ ३ ॥

हे धृष्णो शत्रूणां धर्षक इन्द्र [त्वं] धृषता शत्रुधर्षकेण वज्रेण वीतहव्यम् दत्तहविष्कं सुदासम् शोभनदानम् एतन्नामकं राजानम् अथ वा वीतहव्यं सुदासं च विश्वाभिः सर्वाभिः ऊतिभिः रक्षणाभिः प्रावः प्रारक्षः । किं च वृत्रहत्येषु संग्रामेषु क्षेत्रसाता क्षेत्रसातौ भूमिदाने निमित्तभूते सति पौरुकुत्सिम् पुरुकुत्सपुत्रं त्रसदस्युं राजानं पूरुं च आवः ॥

चतुर्थी ॥

त्वं नृभिर्नृमणो देववीतौ भूरीणि वृत्रा हर्यश्व हंसि।
त्वं नि दस्युं चुमुरिं धुनिं चास्वापयो दभीतये सुहन्तु ॥ ४ ॥

त्वम्। नृऽभिः। नृऽमनः। देवऽवीतौ। भूरीणि। वृत्रा। हरिऽअश्व। हंसि।
त्वम्। नि। दस्युम्। चुमुरिम्। धुनिम्। च। अस्वापयः। दभीतये।
सुऽहन्तु ॥ ४ ॥

हे नृमणः नृभिर्नेतृभिः स्तोतृभिर्मननीय नृषु यजमानेषु अनुग्रहमनोयुक्त वा हे हर्यश्व हरिनामकाश्वोपेत इन्द्र त्वं देववीतौ। देवा वियन्ति आगच्छन्ति भक्षयन्त्यत्रेति[1] वा देववीतिर्यज्ञः। अथ वा देवा युद्धार्थं गच्छन्त्यत्रेति देववीतिर्देवसंग्रामः। तस्मिन्निमित्तभूते सति नृभिः नेतृभिर्योद्धृभिर्मरुद्भिः सहितः सन् भूरीणि बहूनि वृत्रा वृत्राणि आवरकाणि रक्षांसि पापानि च हंसि हननं करोषि। किं च हे इन्द्र त्वं दभीतये दभीतिनामकाय राजर्षये तदर्थं सुहन्तु। अविभक्तिकोयं निर्देशः। सुहन्तुः शोभनहननसाधनवज्रोपेतः सन् दस्युं चुमुरिं धुनिं च नि अस्वापयः व्यनाशयः ॥

पञ्चमी ॥

तव च्यौत्नानि वज्रहस्त तानि नव यत् पुरो नवतिं च सद्यः।
निवेशने शततमाविवेषीरहं च वृत्रं नमुचिमुताहन् ॥ ५ ॥

तव। च्यौत्नानि। वज्रऽहस्त। तानि। नव। यत्। पुरः। नवतिम्।
च। सद्यः।
निऽवेशने। शतऽतमा। अविवेषीः। अहन्। च। वृत्रम्। नमुचिम्।
उत। अहन् ॥ ५ ॥

हे वज्रहस्त इन्द्र तव तानि प्रसिद्धानि बलानि च्यौत्नानि अतिदृढानि परैरनभिभाव्यानि यत् यस्मात् कारणात् च्यौत्नैस्तैर्बलैः सहितः

1 S' भक्षयंतीति.

सन् नव नवतिं च पुरः एकोनशतसंख्याकानि पुराणि असुरसंबन्धीनि सद्यस्तदानीमेव धाटीमुखेनैव । व्यनाशय इति शेषः । निवेशने निवेशनाय शततमा शततमीं पुरीं च अविवेषीः व्याप्नोः । ꣸विषॢ व्याप्तौ । यङ्लुगन्ताद् अस्मात् लुङ् । अभ्यासगुणाभावश्छान्दसः꣸ । [वृत्रं च अहन् नमुचिं नामासुरं च अहन् हतवान् असि] ॥

षष्ठी ॥

सना॒ ता त॑ इन्द्र॒ भोज॑नानि रा॒तह॑व्याय दा॒शुषे॑ सु॒दासे॑ ।
वृष्णे॑ ते॒ हरी॒ वृष॑णा युनज्मि॒ व्यन्तु॒ ब्रह्मा॑णि पुरुशाक॒ वाज॑म् ॥ ६ ॥

सना॑ । ता । ते॒ । इ॒न्द्र॒ । भोज॑नानि । रा॒तऽह॑व्याय । दा॒शुषे॑ । सु॒ऽदासे॑ । वृष्णे॑ । ते॒ । हरी॒ इति॑ । वृष॑णा । यु॒न॒ज्मि॒ । व्यन्तु॑ । ब्रह्मा॑णि । पु॒रु॒ऽशा॒क॒ । वाज॑म् ॥ ६ ॥

हे इन्द्र ते तव रातहव्याय दत्तहव्याय दाशुषे यजमानाय सुदासे [ता] तानि त्वया दत्तानि भोजनानि भोग्यानि धनानि सना सनानि सनातनानि । बभूवुरिति शेषः । हे पुरुशाक बहुकर्मन् इन्द्र वृष्णे कामानां वर्षित्रे ते तुभ्यम् । त्वाम् आनेतुम् इत्यर्थः । वृषणा वृषणौ हरी अश्वौ युनज्मि रथे योजयामि । ब्रह्माणि अस्मदीयानि स्तोत्राणि वाजम् बलिनं त्वां व्यन्तु गच्छन्तु ॥

सप्तमी ॥

मा ते॑ अ॒स्यां स॑हसाव॒न् परि॑ष्टावघाय॑ भूम हरिवः परा॒दै ।
त्राय॑स्व नोवृ॒केभि॒र्वरू॑थै॒स्तव॑ प्रि॒यासः॑ सू॒रिषु॑ स्याम ॥ ७ ॥

मा । ते॒ । अ॒स्याम् । स॒ह॒सा॒ऽव॒न् । परि॑ष्टौ । अ॒घाय॑ । भू॒म॒ । ह॒रि॒ऽवः॒ । प॒रा॒ऽदै ।
त्राय॑स्व । नः॒ । अ॒वृ॒केभिः॑ । वरू॑थैः । तव॑ । प्रि॒यासः॑ । सू॒रिषु॑ । स्या॒म॒ ॥ ७ ॥

हे सहसावन् बलवन् इन्द्र । ꣸मध्ये तृतीयाविभक्तिश्छान्दसी꣸ । अथ वा सह एव सहसं तद्वन् । ꣸मतुपि "अन्ये-

षामपि दृश्यते'' इति दीर्घः ॥ । [हे हरिवः हरितवर्णोपेताश्व इन्द्र ते तव] अस्यां क्रियमाणाया परिष्टौ पर्येषणायां परादै परादानाय परित्यागाय एवंलक्षणाय अघाय पापाय वयं मा भूम । किं च हे इन्द्र नः अस्मान् अवृकेभिः अवृकैरहिंसितव्यैः वरूथैः । वारयन्त्युपद्रवान् इति वरूथानि रक्षणानि । तैर्नः अस्मान् त्रायस्व पाहि । वयं च सूरिषु स्तोतृषु विद्वत्सु मध्ये तव प्रियासः प्रियाः स्याम भवेम ॥

अष्टमी ॥

प्रियास इत् ते मघवन्नभिष्टौ नरो मदेम शरणे सखायः ।
नि तुर्वशं नि याद्वं शिशीह्यतिथिग्वाय शंस्यं करिष्यन् ॥ ८ ॥

प्रियासः । इत् । ते । मघऽवन् । अभिष्टौ । नरः । मदेम । शरणे । सखायः । नि । तुर्वशम् । नि । याद्वम् । शिशीहि । अतिथिऽग्वाय । शंस्यम् । करिष्यन् ॥ ८ ॥

हे मघवन् धनवन्निन्द्र ते तव अभिष्टौ अभ्येषणायाम् अभिगमनेच्छायां नरः हविषां नेतारो यजमाना वयं सखायस्तव सखिभूताः समानख्यानाः अत एव प्रियास इत् प्रिया एव सन्तः शरणे । गृहनामैतत् । मदीय एव गृहे मदेम हृष्टा भवेम । किं च अतिथिग्वाय अतिथ्यर्था गावो यस्य सः । अतिथिग्वः । अथ वा सत्कारार्थम् अतिथीन् गच्छतीत्यतिथिग्वः । तस्मै राज्ञे शंस्यम् शंसनीयं प्रख्यापनीयं सुखं करिष्यन् कुर्वंस्त्वं तुर्वशम् एतन्नामकं राजानं नि शिशीहि निशितं कुरु । तथा याद्वम् यदुकुलोत्पन्नं राजानं च नि शिशीहि ॥

नवमी ॥

सद्यश्चिन्नु ते मघवन्नभिष्टौ नरः शंसन्त्युक्थशास उक्था ।
ये ते हवेभिर्वि पणीँरदाशन्नस्मान् वृणीष्व युज्याय तस्मै ॥ ९ ॥

सद्यः । चित् । नु । ते । मघऽवन् । अभिष्टौ । नरः । शंसन्ति । उक्थऽशंसः । उक्था ।

१ So P distinctly. P̊ °शसः । changed to °शासः ।. J °शासः । changed to °शसः ।. Cp उक्थऽशसः

ये । ते । हवेभिः । वि । पणीन् । अदाशन् । अस्मान् । वृणीष्व । युज्याय । तस्मै ॥ ९ ॥

हे मघवन्निन्द्र ते तव अभिष्टौ अभ्येषणायाम् अभिगत्यां सत्यां तव अभिगमने सति नरः स्तुतिनेतार ऋत्विजः उक्थशासः उक्थानां शस्त्राणां शंसितारः सद्यश्चिन्नु तवाभिगमनसमय एव [उक्था] उक्थानि शस्त्राणि शंसन्ति कुर्वन्ति । ते इत्युक्तं के त इति तान् विशिनष्टि । ये नरः नेतार ऋत्विजः ते तव हवेभिः हवैः आह्वानैः पणीन् वणिग्भूतान् लुब्धकान् अयजतो नरान् व्यदाशन् । दाशतिर्वधकर्मा । विशेषेण हिंसितवन्तः । ते शंसन्तीति पूर्वत्र संबन्धः । यस्माद् एवं तस्माद् उक्थानां शंसितॄन् अस्मान् तस्मै प्रसिद्धाय युज्याय योजयितव्याय फलाय यागाय वा वृणीष्व वरणं कुरु स्वीकुरु ॥

दशमी ॥

एते स्तोमा नरां नृतम तुभ्यमस्मद्र्यञ्चो ददतो मघानि ।
तेषामिन्द्र वृत्रहत्ये शिवो भूः सखा च शूरोऽविता च नृणाम् ॥ १० ॥

एते । स्तोमाः । नराम् । नृऽतम । तुभ्यम् । अस्मद्र्यञ्चः । ददतः । मघानि । तेषाम् । इन्द्र । वृत्रऽहत्ये । शिवः । भूः । सखा । च । शूरः । अविता । च । नृणाम् ॥ १० ॥

नराम् नेतॄणां मध्ये हे नृतम अतिशयेन नेतः इन्द्र अस्मद्र्यञ्चः अस्मान् अञ्चन्तः अस्मदभिमुखाः मघानि मंहनीयानि धनानि हविर्लक्षणानि ददतः प्रयच्छन्तः सन्तः एते इदानीं कृतप्रकारा स्तोमाः स्तवाः तुभ्यं त्वदर्थम् । कृता इति शेषः । यद्वा मघानि ददतः प्रयच्छतः । चतुर्थ्यर्थे षष्ठी । प्रयच्छते तुभ्यम् इति व्याख्येयम् । हे इन्द्र तेषाम् एतेषाम् अस्माभिः कृतानां स्तोमानाम् । यद्वा तेषां स्तोमसंपादकानाम् अस्माकम् इति व्याख्येयम् । वृत्रहत्ये वृत्रस्य आवरकस्य पापस्य वा हत्ये हनने निमित्तभूते सति शिवः सुखयिता भूः

1 S' तवाभिगमनसमसमयएव. 2 S' त्वां. 3 S' प्रयच्छतोसन्नम for प्रयच्छन्तः सन्तः. 4 S' सुखैता.

भव । किं च नृणाम् हविषां स्तुतीनां वा नेतॄणाम् अस्माकं शूरस्त्वं सखा च भूः सखिवन्मित्रभूतो भव । अविता च रक्षिता च भूः भव ॥

एकादशी ॥

नू इ॑न्द्र शूर॒ स्तव॑मान ऊ॒ती ब्रह्म॑जूतस्त॒न्वा॑ वावृधस्व ।
उप॑ नो॒ वाजा॑न् मिमी॒ह्युप॒ स्तीन् यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभि॒ः सदा॑ नः ॥ ११ ॥

नु । इ॒न्द्र॒ । शू॒र॒ । स्तव॑मानः । ऊ॒ती । ब्रह्म॑ऽजूतः । त॒न्वा॑ । व॒वृ॒ध॒स्व॒ ।
उप॑ । नः॒ । वाजा॑न् । मि॒मी॒हि॒ । उप॑ । स्तीन् । यू॒यम् । पा॒त॒ । स्व॒स्तिऽभि॑ः ।
सदा॑ । नः॒ ॥ ११ ॥

हे शूर शौर्योपेत इन्द्र ऊती ऊत्या रक्षणया निमित्तभूतया स्तवमानः । ॥कर्मणि कर्तृप्रत्ययः॥ । अस्माभिः स्तूयमानः तथा ब्रह्मजूतः ब्रह्मणा हविषा जूतः प्रापितश्च सन् तन्वा स्वकीयेन शरीरेण ववृधस्व अत्यर्थं प्रवृद्धो भव । ततो नः अस्मभ्यं वाजान् अन्नानि उप मिमीहि । उप प्रयच्छेत्यर्थः । तथा स्तीन् स्त्यायन्ति समर्धयन्ति कुलम् इति स्तयः पुत्राद्याः । तानपि उप मिमीहि । हे अन्ये अग्न्यादयो देवाः यूयमपि स्वस्तिभिः । सु अस्तीति स्वस्ति क्षेमः । तैः सदा नः अस्मान् पात रक्षत ॥

इति चतुर्थोनुवाकः ॥

---

1 S' हविषा स्तुतीनां for हविषां स्तुतीनां वा.

अभिप्लवे षडहे "आ याहि सुषुमा हि ते" इत्यादयो यथाक्रमं षड् आज्यस्तोत्रिया भवन्ति । तद् उक्तं वैताने । "अभिप्लव आ याहि सुषुमा हि त इति षड् आज्यस्तोत्रिया आरम्भणीयापर्यासवर्जम्" इति [वै० ६. १] ॥ पाठक्रमात् "इन्द्रं वो विश्वतस्परि" [२०. ३९. १] "व्यन्तरिक्षमतिरत्" [२०. ३९. २] इत्येतयोः प्रयोगे प्राप्ते प्रतिषेधार्थम् आरम्भणीयापर्यासवर्जमित्युक्तम् । तेन "आ याहि सुषुमा हि ते" [२०. ३८. १-३] "इन्द्रमिद् गाथिनो बृहत्" [२०. ३८. ४-६] "इन्द्रेण सं हि दृक्षसे" [२०. ४०. १-३] "इन्द्रो दधीचो अस्थभिः" [२०. ४१. १-३] "वाचमष्टापदीमहम्" [२०. ४२, १-३] "भिन्धि विश्वा अप द्विषः" [२०. ४३. १-३] इति षड् स्तोत्रियाः ॥

तथा गवामयनस्य चतुर्विंशे "इन्द्रमिद् गाथिनो बृहत्" [२०. ३८. ४-६] इत्याज्यस्तोत्रियो भवति । "चतुर्विंश इन्द्रमिद् गाथिनो बृहद् इत्याज्यस्तोत्रियः" [वै० ६. १] इति सूत्रितत्वात् ॥

तथा स्वरसामाख्येषु त्रिष्वहःसु यथाक्रमम् "आ याहि" इत्यादय आज्यस्तोत्रिया भवन्ति । तद् उक्तं वैताने "स्वरसामस्वा याहि सुषुमा हि त इन्द्रमिद् गाथिनो बृहद् इन्द्रेण सं हि दृक्षस इति" इति [वै० ६. ३] ॥

आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम् ।
एदं बर्हिः सदो मम ॥ १ ॥

आ । याहि । सुसुम । हि । ते । इन्द्र । सोमम् । पिब । इमम् ॥
आ । इदम् । बर्हिः । सदः । मम ॥ १ ॥

आ त्वा ब्रह्मयुजा हरी वहतामिन्द्र केशिना । उप ब्रह्माणि नः शृणु ॥ २ ॥

आ । त्वा । ब्रह्मऽयुजा । हरी इति । वहताम् । इन्द्र । केशिना ॥ उप । ब्रह्माणि । नः । शृणु ॥ २ ॥

ब्रह्माणस्त्वा वयं युजा सोमपामिन्द्र सोमिनः । सुतावन्तो हवामहे ॥ ३ ॥

ब्रह्माणः । त्वा । वयम् । युजा । सोमऽपाम् । इन्द्र । सोमिनः ॥ सुतऽवन्तः । हवामहे ॥ ३ ॥

इन्द्रमिद् गाथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किणः । इन्द्रं वाणीरनूषत ॥ ४ ॥

इन्द्रम् । इत् । गाथिनः । बृहत् । इन्द्रम् । अर्केभिः । अर्किणः ॥ इन्द्रम् । वाणीः । अनूषत ॥ ४ ॥

इन्द्र इद्धर्योः सचा संमिश्ल आ वचोयुजा । इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ५ ॥

इन्द्रः । इत् । हर्योः । सचा । सम्ऽमिश्लः । आ । वचःऽयुजा ॥ इन्द्रः । वज्री । हिरण्ययः ॥ ५ ॥

इन्द्रो दीर्घाय चक्षस आ सूर्यं रोहयद् दिवि । वि गोभिरद्रिमैरयत् ॥ ६ ॥

इन्द्रः । दीर्घाय । चक्षसे । आ । सूर्यम् । रोहयत् । दिवि ॥ वि । गोभिः । अद्रिम् । ऐरयत् ॥ ६ ॥

इति पञ्चमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

गवामयनादौ संवत्सरे प्रातःसवने अनुरूपाद् अनन्तरम् "इन्द्रं वो विश्वतस्परि" [२०. ३९. १] इति ऋग् आरम्भणीया । तत्रैव "व्यन्तरिक्षम् अतिरत्" [२०. ३९. २] इति पर्यासो भवति । तद् उक्तं वैताने । "इन्द्रं वो विश्वतस्परीत्यारम्भणीया । व्यन्तरिक्षमतिरदिति पर्यासः" इति [वै० ६. ५.] ॥ आरभ्यते उक्थमुखम् इत्यारम्भणीया । पर्यस्यते परिसमाप्यते अनेन शस्त्रमिति पर्यासः ॥

तथा गोसवविवधवैश्यस्तोमेषु त्रिषु एकाहेषु "इन्द्रं वो विश्वतस्परि" [२०. ३९.] "आनो विश्वासु हव्यः" [२०. १०४. ३] एतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "गोसवविवधवैश्यस्तोमेष्विन्द्रं वो विश्वतस्पर्यानो विश्वासु हव्य इति" इति [वै० ८. १] ॥

इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः । अस्माकमस्तु केवलः ॥ १ ॥

इन्द्रम् । वः । विश्वतः । परि । हवामहे । जनेभ्यः ॥ अस्माकम् । अस्तु । केवलः ॥ १ ॥

व्यन्तरिक्षमतिरन्मदे सोमस्य रोचना । इन्द्रो यदभिनद् वलम् ॥ २ ॥

वि । अन्तरिक्षम् । अतिरत् । मदे । सोमस्य । रोचना ॥ इन्द्रः । यत् । अभिनत् । वलम् ॥ २ ॥

उद् गा आजदङ्गिरोभ्य आविष्कृण्वन् गुहा सतीः । अर्वाञ्चं नुनुदे वलम् ॥ ३ ॥

उत् । गाः । आजत् । अङ्गिरःऽभ्यः । आविः । कृण्वन् । गुहा । सतीः ॥ अर्वाञ्चम् । नुनुदे । वलम् ॥ ३ ॥

इन्द्रेण रोचना दिवो दृल्हानि दृंहितानि च । स्थिराणि न पराणुदे ॥ ४ ॥

इन्द्रेण । रोचना । दिवः । दृल्हानि । दृंहितानि । च ॥ स्थिराणि । न । पराऽनुदे ॥ ४ ॥

अपामूर्मिर्मदन्निव स्तोम इन्द्राजिरायते । वि ते मदा अराजिषुः ॥ ५ ॥

अपाम् । ऊर्मिः । मदन्ऽइव । स्तोमः । इन्द्र । अजिरऽयते ॥ वि । ते । मदाः । अराजिषुः ॥ ५ ॥

इति पञ्चमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

"इन्द्रेण सं हि दृक्षसे" इत्यस्य "आ याहि सुषुमा हि ते" [२०. ३८] इत्यत्र विनियोग उक्तः ॥

तथा पृष्ठ्यस्य तृतीयेहनि "इन्द्रेण सं हि दृक्षसे" [२०. ४०.] "वयं घ त्वा सुतावन्तः" [२०. ५२.] "त्वं न इन्द्रा भर" [२०. १०८] इत्येते आज्यपृष्ठोक्थस्तोत्रिया भवन्ति । तद् उक्तं वैताने । "तृतीय इन्द्रेण सं हि दृक्षसे वयं घ त्वा सुतावन्तस्त्वं न इन्द्रा भरेति" इति [वै० ८. ४.] ॥

इन्द्रे॑ण॒ सं हि दृक्ष॑से संजग्मा॒नो अबि॑भ्युषा । म॒न्दू स॑मा॒नव॑र्चसा ॥ १ ॥
इन्द्रे॑ण । सम् । हि । दृक्ष॑से । स॒म्ऽज॒ग्मा॒नः । अबि॑भ्युषा ॥ म॒न्दू इति॑ । स॒मा॒नऽव॑र्चसा ॥ १ ॥

अ॒न॒व॒द्यैर॒भिद्यु॑भिर्म॒खः सह॑स्वदर्चति । ग॒णैरिन्द्र॑स्य॒ काम्यैः॑ ॥ २ ॥
अ॒न॒व॒द्यैः । अ॒भिद्यु॑ऽभिः । म॒खः । सह॑स्वत् । अ॒र्च॒ति ॥ ग॒णैः । इन्द्र॑स्य । काम्यैः॑ ॥ २ ॥

आदह॑ स्व॒धामनु॒ पुन॑र्गर्भ॒त्वमे॑रि॒रे । दधा॑ना॒ नाम॑ य॒ज्ञिय॑म् ॥ ३ ॥
आत् । अह॑ । स्व॒धाम् । अनु॑ । पुन॑रिति॑ । ग॒र्भ॒ऽत्वम् । आ॒ऽई॒रि॒रे ॥ दधा॑नाः । नाम॑ । य॒ज्ञिय॑म् ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

"इन्द्रो दधीचो अस्थभिः" इत्यस्य "आ याहि सुषुमा हि ते" [२०. ३८] इत्यत्र विनियोग उक्तः ॥

तथा पृष्ठ्यषडहस्य एकविंशस्तोमके चतुर्थेऽहनि एकाहैकीभूते "इन्द्रो दधीचो अस्थभिः" इत्यादयः आज्यपृष्ठोक्थत्रिया भवन्ति । तद् उक्तं वैताने । "पृष्ठ्यस्यैकविंश इन्द्रो दधीचो अस्थभिः [२०. ४१] विश्वाः पृतना अभिभूतरं [२०: ५४] एवा ह्यसि वीरयुः [२०. ६०] इति" इति [वै० ८. २] ॥

इन्द्रो॑ द॒धीचो॑ अ॒स्थभि॑र्वृ॒त्राण्यप्र॑तिष्कुतः । ज॒घान॑ नव॒तीर्नव॑ ॥ १ ॥
इन्द्रः॑ । द॒धीचः॑ । अ॒स्थऽभिः॑ । वृ॒त्राणि॑ । अप्र॑तिऽस्कुतः ॥ ज॒घान॑ । न॒व॒तीः । नव॑ ॥ १ ॥

इ॒च्छन्नश्व॑स्य॒ यच्छिरः॒ पर्व॑ते॒ष्वप॑श्रितम् । तद् वि॑दच्छर्य॒णाव॑ति ॥ २ ॥
इ॒च्छन् । अश्व॑स्य । यत् । शिरः॑ । पर्व॑तेषु । अप॑ऽश्रितम् ॥ तत् । वि॒दत् । श॒र्य॒णाऽव॑ति ॥ २ ॥

अत्राह॒ गोर॑मन्वत॒ नाम॒ त्वष्टु॑रपी॒च्य॑म् । इ॒त्था च॒न्द्रम॑सो गृ॒हे ॥ ३ ॥
अत्र॑ । अह॑ । गोः । अ॒म॒न्व॒त॒ । नाम॑ । त्वष्टुः॑ । अ॒पी॒च्य॑म् ॥ इ॒त्था । च॒न्द्रम॑सः । गृ॒हे ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"वाचमष्टापदीमहम्" इत्यस्य विनियोगः "आ याहि सुषुमा हि ते" [२०. ३८] इत्यनेन सह उक्तः ॥

तथा अश्वमेधस्य त्र्यहस्य द्वितीयेऽहनि "वाचमष्टापदीमहम्" [२०. ४२] "स्वादोरित्था विषूवतः" [२०. १०९] इत्येतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "अश्वमेधस्य वाचमष्टापदीमहं स्वादोरित्था विषूवत इति" इति [वै० ८. ३] ॥

वाच॑म॒ष्टाप॑दीम॒हं नव॑स्रक्तिमृत॒स्पृश॑म् । इन्द्रा॒त् परि॑ त॒न्वं॑ ममे ॥ १ ॥
वाच॑म् । अ॒ष्टाऽप॑दीम् । अ॒हम् । नव॑ऽस्रक्तिम् । ऋ॒त॒ऽस्पृश॑म् ॥ इन्द्रा॑त् । परि॑ । त॒न्व॑म् । म॒मे॒ ॥ १ ॥

---

१ B Bh मन्दू॰. २ C P अस्थि॰.

अनु त्वा रोदसी उभे क्रक्षमाणमकृपेताम् । इन्द्र यद् दस्युहाभवः ॥ २ ॥

अनु । त्वा । रोदसी इति । उभे इति । क्रक्षमाणम् । अकृपेताम् ॥ इन्द्र । यत् । दस्युऽ-हा । अभवः ॥ २ ॥

उत्तिष्ठन्नोजसा सह पीत्वी शिप्रे अवेपयः । सोममिन्द्र चमू सुतम् ॥ ३ ॥

उत्ऽतिष्ठन् । ओजसा । सह । पीत्वी । शिप्रे इति । अवेपयः ॥ सोमम् । इन्द्र । चमू इति । सुतम् ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

भिन्धि विश्वा अप द्विषः" इत्यस्य विनियोगः "आ याहि" [२०. ३८] इत्यत्र उक्तः ॥

था अप्तोर्याम्णि क्रतौ उपरिष्टान्माध्यंदिनवचनात् प्रातःसवने "भिन्धि विश्वा अप द्विषः" [२०. ४३] इत्यनुरूपम् तः " आ नो याहि" [२०. ४] इत्यनुरूपो भवति । तद् उक्तं वैताने । "भिन्धि विश्वा अप द्विष इत्यनुरूपमभित ो याहीति" इति [वै० ४. ३] ॥

भिन्धि विश्वा अप द्विषः परि बाधो जही मृधः । वसु स्पार्हं तदा भर ॥ १ ॥

भिन्धि । विश्वाः । अप । द्विषः । परि । बाधः । जहि । मृधः ॥ वसु । स्पार्हम् । तत् । आ । भर ॥ १ ॥

यद् वीलाविन्द्र यत् स्थिरे यत् पर्शाने पराभृतम् । वसु स्पार्हं तदा भर ॥ २ ॥

यत् । वीलौ । इन्द्र । यत् । स्थिरे । यत् । पर्शाने । पराऽभृतम् ।० ॥ २ ॥

यस्य ते विश्वमानुषो भूरेर्दत्तस्य वेदति । वसु स्पार्हं तदा भर ॥ ३ ॥

यस्य । ते । विश्वऽमानुषः । भूरेः । दत्तस्य । वेदति ॥ वसु । स्पार्हम् । तत् । आ । भर ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

प्र सम्राजं चर्षणीनामिन्द्रं स्तोता नव्यं गीर्भिः । नरं नृषाहं मंहिष्ठम् ॥ १ ॥

प्र । सम्ऽराजम् । चर्षणीनाम् । इन्द्रम् । स्तोत । नव्यम् । गीःऽभिः ॥ नरम् । नृऽसहम् । मंहिष्ठम् ॥ १ ॥

---

१ Bʰ C यद्वीडा°. K Kᵐ V यद्वीळा°. We with D E R Sᵐ De. २ So P P² J Cp.
३ P वदंति ।. We with P² J Cp.

यस्मिन्नुक्थानि रण्यन्ति विश्वानि च श्रवस्या । अपामवो न समुद्रे

यस्मिन् । उक्थानि । रण्यन्ति । विश्वानि । च । श्रवस्या ॥ अपाम् । अवः । न । समुद्रे

तं सुष्टुत्या विवासे ज्येष्ठराजं भरे कृत्नुम् । महो वाजिनं सनिभ्यः ॥

तम् । सुऽस्तुत्या । आ । विवासे । ज्येष्ठऽराजम् । भरे । कृत्नुम् ॥ महः । वाजिनम् निऽभ्यः ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

तीव्रसुदुपशदोपहव्याख्येषु त्रिषु एकाहेषु "अयमु ते समतसि" [२०. ४५] "इमा उ त्वा पुरूवसो" [२०. १०] आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ यथाक्रमं भवतः ॥

तथा व्युष्टिद्व्यहे एतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ भवतः ॥

तद् उक्तं वैताने । "तीव्रसुदुपशदोपहव्येष्वयमु ते समतसीमा उ त्वा पुरूवसो इति । व्युष्टिद्व्यहे च" इति [वै० ८. ३ ।

तथा संसर्पचतुर्वीरयोश्चतुरहयोः सर्वेष्वहःसु एतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "संसर्पचतुर्व. रयमु ते समतसीमा उ त्वा पुरूवसो इति" इति [वै० ८. ३.] ॥

अयमु ते समतसि कपोत इव गर्भधिम् । वचस्तच्चिन्न ओहसे ॥ १ ॥

अयम् । ऊं इति । ते । सम् । अतसि । कपोतःऽइव । गर्भऽधिम् ॥ वचः । तत् । चित् । नः । ओहसे ॥ १ ॥

स्तोत्रं राधानां पते गिर्वाहो वीर यस्य ते । विभूतिरस्तु सूनृता ॥ २ ॥

स्तोत्रम् । राधानाम् । पते । गिर्वाहः । वीर । यस्य । ते ॥ विऽभूतिः । अस्तु । सूनृता ॥ २ ॥

ऊर्ध्वस्तिष्ठा न ऊतयेऽस्मिन् वाजे शतक्रतो । समन्येषु ब्रवावहै ॥ ३ ॥

ऊर्ध्वः । तिष्ठ । नः । ऊतये । अस्मिन् । वाजे । शतक्रतो इति शतऽक्रतो ॥ सम् । अन्येषु[1] । ब्रवावहै ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके अष्टमं सूक्तम् ॥

स्वरसामाख्येषु त्रिष्वहःसु अभिप्लवे च "सं चोदय चित्रमर्वाक्" [२०. ७१. ११] "प्रणेतारं वस्यो अच्छा" [२०. ४६] एतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ पर्यायेण भवतः । तद् उक्तं वैताने । "स्वरसामसु संचोदय चित्रमर्वाक् प्रणेतारं वस्यो अच्छेति पर्यायेण । अभिप्लवे च" इति [वै० ८. ४] ॥

प्रणेतारं वस्यो अच्छा कर्तारं ज्योतिः समत्सु । सासह्वांसं युधामित्रान् ॥ १ ॥

प्रऽनेतारम् । वस्यः । अच्छ । कर्तारम् । ज्योतिः । समत्ऽसु ॥ ससह्वांसम् । युधा । अमित्रान् ॥ १ ॥

---

१ B समन्येषु.

स नः पप्रिः पारयाति स्वस्ति नावा पुरुहूतः। इन्द्रो विश्वा अति द्विषः ॥ २ ॥

सः। नः। पप्रिः। पारयाति। स्वस्ति। नावा। पुरुऽहूतः ॥ इन्द्रः। विश्वाः। अति। द्विषः ॥ २ ॥

स त्वं न इन्द्र वाजेभिर्दशस्या च गातुया च। अच्छा च नः सुम्नं नेषि ॥ ३ ॥

सः। त्वम्। नः। इन्द्र। वाजेभिः। दशस्य। च। गातुऽया। च ॥ अच्छ। च। नः। सुम्नम्। नेषि ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके नवमं सूक्तम् ॥

[अ]तिरात्रे अतिरिक्तोक्थेषु "तमिन्द्रं वाजयामसि" [२०. ४७] "महाँ इन्द्रो य ओजसा" [२०. १३८] इत्येतौ [स्तोत्रि]यानुरूपौ भवतः। तद् उक्तं वैताने। "तमिन्द्रं वाजयामसि महाँ इन्द्रो य ओजसेति स्तोत्रियानुरूपौ" इति [वै० ...४. ३] ॥

तथा छन्दोमाख्येषु त्रिष्वहःसु प्रातःसवने "इन्द्रा याहि चित्रभानो" [२०. ८४] "तमिन्द्रं वाजयामसि" [२०. ४७] "महाँ इन्द्रो य ओजसा" [२०. १३८] इत्येते यथाक्रमम् आज्यस्तोत्रिया भवन्ति। तद् उक्तं वैताने। "छन्दोमेष्विन्द्रा याहि चित्रभानो तमिन्द्रं वाजयामसि महाँ इन्द्रो य ओजसेत्याज्यस्तोत्रियाः" इति [वै० ६. ३] ॥

तथा वैश्वदेवादीनां त्र्यहाणां द्वितीयेष्वहःसु यथासंभवम् "तमिन्द्रं वाजयामसि" [२०. ४७] "अस्तावि मन्म पूर्व्यम्" [२०. ११९] "तं ते मदं गृणीमसि" [२०. ६१] एते आज्यपृष्ठोक्थस्तोत्रिया भवन्ति। तद् उक्तं वैताने। "द्वितीयेषु तमिन्द्रं वाजयामस्यस्तावि मन्म पूर्व्यं तं ते मदं गृणीमसीति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा साकमेधत्र्यहस्य तृतीयेऽहनि "तमिन्द्रं वाजयामसि" [२०. ४७] "श्रायन्त इव सूर्यम्" [२०. ५८] इत्येतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ भवतः। तद् उक्तं वैताने। "साकमेधस्य तमिन्द्रं वाजयामसि श्रायन्त इव सूर्यमिति" इति [वै० ८. ३] ॥

तमिन्द्रं वाजयामसि महे वृत्राय हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत् ॥ १ ॥

तम्। इन्द्रम्। वाजयामसि। महे। वृत्राय। हन्तवे ॥ सः। वृषा। वृषभः। भुवत् ॥ १ ॥

इन्द्रः स दामने कृत ओजिष्ठः स मदे हितः। द्युम्नी श्लोकी स सोम्यः ॥ २ ॥

इन्द्रः। सः। दामने। कृतः। ओजिष्ठः। सः। मदे। हितः ॥ द्युम्नी। श्लोकी। सः। सोम्यः ॥ २ ॥

गिरा वज्रो न संभृतः सबलो अनपच्युतः। ववक्ष ऋष्वो अस्तृतः ॥ ३ ॥

गिरा। वज्रः। न। सम्ऽभृतः। सऽबलः। अनपऽच्युतः ॥ ववक्षे। ऋष्वः। अस्तृतः ॥ ३ ॥

१ B B[h] सोम्यः.

इन्द्रमिद् गाथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किणः। इन्द्रं वाणीरनूषत ॥ ४
इन्द्रम्। इत्। गाथिनः। बृहत्। इन्द्रम्। अर्केभिः। अर्किणः॥ इन्द्रम्। वाणीः।
नूषत ॥ ४ ॥

इन्द्र इद्धर्योः सचा संमिश्ल आ वचोयुजा। इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥
इन्द्रः। इत्। हर्योः। सचा। सम्ऽमिश्लः। आ। वचःऽयुजा॥ इन्द्रः। वज्री।
रण्ययः ॥ ५ ॥

इन्द्रो दीर्घाय चक्षस आ सूर्यं रोहयद् दिवि। वि गोभिरद्रिमैरयत्।
इन्द्रः। दीर्घाय। चक्षसे। आ। सूर्यम्। रोहयत्। दिवि॥ वि। गोभिः। अद्रिम्।
रयत् ॥ ६ ॥

आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम्। एदं बर्हिः सदो मम
आ। याहि। सुसुम। हि। ते। इन्द्र। सोमम्। पिब। इमम्॥ आ। इदम्। बर्हिः।
सदः। मम ॥ ७ ॥

आ त्वा ब्रह्मयुजा हरी वहतामिन्द्र केशिना। उप ब्रह्माणि नः शृणु ८
आ। त्वा। ब्रह्मऽयुजा। हरी इति। वहताम्। इन्द्र। केशिना॥ उप। ब्रह्माणि। नः।
शृणु ॥ ८ ॥

ब्रह्माणस्त्वा वयं युजा सोमपामिन्द्र सोमिनः। सुतावन्तो हवामहे ॥९॥
ब्रह्माणः। त्वा। वयम्। युजा। सोमऽपाम्। इन्द्र। सोमिनः॥ सुतऽवन्तः। हवामहे ॥ ९ ॥

युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं चरन्तं परि तस्थुषः। रोचन्ते रोचना दिवि ॥ १० ॥
युञ्जन्ति। ब्रध्नम्। अरुषम्। चरन्तम्। परि। तस्थुषः॥ रोचन्ते। रोचना। दिवि ॥ १० ॥

युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथे। शोणा धृष्णू नृवाहसा ॥ ११ ॥
युञ्जन्ति। अस्य। काम्या। हरी इति। विऽपक्षसा। रथे॥ शोणा। धृष्णू इति। नृऽ-
वाहसा ॥ ११ ॥

केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे। समुषद्भिरजायथाः ॥ १२ ॥
केतुम्। कृण्वन्। अकेतवे। पेशः। मर्याः। अपेशसे॥ सम्। उषत्ऽभिः। अजायथाः ॥ १२ ॥

उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ १३ ॥

उत् । ॐ इति । त्यम् । जातऽवेदसम् । देवम् । वहन्ति । केतवः ॥ दृशे । विश्वाय । सूर्यम् ॥ १३ ॥

अप त्ये तायवो यथा नक्षत्रा यन्त्यक्तुभिः । सूराय विश्वचक्षसे ॥ १४ ॥

अप । त्ये । तायवः । यथा । नक्षत्रा । यन्ति । अक्तुऽभिः ॥ सूराय । विश्वऽचक्षसे ॥ १४ ॥

अदृश्रन्नस्य केतवो वि रश्मयो जनाँ अनु । भ्राजन्तो अग्नयो यथा १५

अदृश्रन् । अस्य । केतवः । वि । रश्मयः । जनान् । अनु ॥ भ्राजन्तः । अग्नयः । यथा ॥ १५ ॥

तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमा भासि रोचन ॥ १६ ॥

तरणिः । विश्वऽदर्शतः । ज्योतिःऽकृत् । असि । सूर्य ॥ विश्वम् । आ । भासि । रोचन ॥ १६ ॥

प्रत्यङ् देवानां विशः प्रत्यङ्ङुदेषि मानुषीः । प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दृशे ॥१७॥

प्रत्यङ् । देवानाम् । विशः । प्रत्यङ् । उत् । एषि । मानुषीः ॥ प्रत्यङ् । विश्वम् । स्वः । दृशे ॥ १७ ॥

येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनाँ अनु । त्वं वरुण पश्यसि ॥ १८ ॥

येन । पावक । चक्षसा । भुरण्यन्तम् । जनान् । अनु ॥ त्वम् । वरुण । पश्यसि ॥ १८ ॥

वि द्यामेषि रजस्पृथ्वहर्मिमानो अक्तुभिः । पश्यं जन्मानि सूर्य ॥१९॥

वि । द्याम् । एषि । रजः । पृथु । अहः । मिमानः । अक्तुऽभिः ॥ पश्यन् । जन्मानि । सूर्य ॥ १९ ॥

सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य । शोचिष्केशं विचक्षणम् ॥२०॥

सप्त । त्वा । हरितः । रथे । वहन्ति । देव । सूर्य ॥ शोचिःऽकेशम् । विऽचक्षणम् ॥२०॥

अयुक्त सप्त शुन्ध्युवः सूरो रथस्य नप्त्यः । ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः॥२१॥

अयुक्त । सप्त । शुन्ध्युवः । सूरः । रथस्य । नप्त्यः ॥ ताभिः । याति । स्वयुक्तिऽभिः॥२१॥

इति पञ्चमेनुवाके दशमं सूक्तम् ॥

विषुवति सौर्यपृष्ठे "अभि त्वा वर्चसा गिरः" इति चतुर्थः स्तोत्रियः ॥

अभि त्वा वर्चसा गिरः सिञ्चन्तीराचरण्यवः । अभि वत्सं न धेनवः १

---

१ °सा गिरः सिंचंतीराचरण्यवः B B[h] C D E R S[m] K Dc Cs P[2] Cp V; so also K[m] J, but they read न्ति for न्ती. The accent requied would seem to be as सिञ्चती.

ता अर्षन्ति शुभ्रियः पृञ्चन्तीर्वर्चसा प्रियः । जातं जात्रीर्यथा हृदा ॥२॥

वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहन् । मह्यमायुर्घृतं पयः ॥ ३ ॥

आयं गौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पुरः । पितरं च प्रयन्त्स्वः ॥ ४ ॥

आ । अयम् । गौः । पृश्निः । अक्रमीत् । असदत् । मातरम् । पुरः ॥ पितरम् । च । प्रऽयन् । स्वरिति स्वः ॥ ४ ॥

अन्तश्चरति रोचना अस्य प्राणादपानतः । व्यख्यन्महिषः स्वः ॥ ५ ॥

अन्तः । चरति । रोचना । अस्य । प्राणात् । आपानतः ॥ वि । अख्यत् । महिषः । स्वरिति स्वः ॥५॥

त्रिंशद् धामा वि राजति वाक् पतङ्गो अशिश्रियत् । प्रति वस्तोरहर्द्युभिः ॥ ६

त्रिंशत् । धाम । वि । राजति । वाक् । पतङ्गः । अशिश्रियत् ॥ प्रति । वस्तोः । अहः । द्युऽभिः ॥ ६ ॥

इति पञ्चमेनुवाके एकादशं सूक्तम् ॥

विषुवति सौर्यपृष्ठे "यच्छक्रा वाचमारुहन्" इति षष्ठः स्तोत्रियः ॥

---

१ B & $\overset{2}{P}$ J K E R C D V व्यः पृंचंतीर्वर्चसा प्रियः ।
$\overset{m}{K}$ $\overset{h}{B}$ $\overset{m°}{S}$ यः पृचंतीर्वर्चसा प्रियः ।

२ B $\overset{h}{B}$ K C D E R $\overset{m}{S}$ Dc Cs $\overset{2}{P}$ J Cp जात्रीर्यथा हृदा ।
$\overset{m}{K}$ जात्रीर्यथा प्रिया ।

३ B $\overset{h}{B}$ Dc वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहन् ।
C वज्रापवसाध्यः कीर्तिम्रियमाणमावहन् ।
D वज्रापयसाध्यः कीर्तिम्रियमाणमावहन् ।
E वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहान् ।
J वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहान् ।
K V वज्रायवसाध्यकीर्तिम्रियमाणमावहन् ।
P वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहान्, no accents, no padas
$\overset{2}{P}$ वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहान् ।
R वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहान् ।
$\overset{m}{S}$ Cs वज्रापवसाध्यः कीर्तिम्रियमाणमावहन् ।

उत् । ऊं इति । त्यम् । जातऽवेदसम् । देवम् । वहन्ति । केतवः ॥ दृशे । विश्वाय । सूर्यम् ॥ १३ ॥

अप त्ये तायवो यथा नक्षत्रा यन्त्यक्तुभिः । सूराय विश्वचक्षसे ॥ १४ ॥

अप । त्ये । तायवः । यथा । नक्षत्रा । यन्ति । अक्तुऽभिः ॥ सूराय । विश्वऽचक्षसे ॥ १४ ॥

अदृश्रन्नस्य केतवो वि रश्मयो जनाँ अनु । भ्राजन्तो अग्नयो यथा १५

अदृश्रन् । अस्य । केतवः । वि । रश्मयः । जनान् । अनु ॥ भ्राजन्तः । अग्नयः । यथा ॥ १५ ॥

तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमा भासि रोचन ॥ १६ ॥

तरणिः । विश्वऽदर्शतः । ज्योतिःऽकृत् । असि । सूर्य ॥ विश्वम् । आ । भासि । रोचन ॥ १६ ॥

प्रत्यङ् देवानां विशः प्रत्यङ्ङुदेषि मानुषीः । प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दृशे ॥१७॥

प्रत्यङ् । देवानाम् । विशः । प्रत्यङ् । उत् । एषि । मानुषीः ॥ प्रत्यङ् । विश्वम् । स्वः । दृशे ॥ १७ ॥

येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनाँ अनु । त्वं वरुण पश्यसि ॥ १८ ॥

येन । पावक । चक्षसा । भुरण्यन्तम् । जनान् । अनु ॥ त्वम् । वरुण । पश्यसि ॥ १८ ॥

वि द्यामेषि रजस्पृथ्वहर्मिमानो अक्तुभिः । पश्यं जन्मानि सूर्य ॥१९॥

वि । द्याम् । एषि । रजः । पृथु । अहः । मिमानः । अक्तुऽभिः ॥ पश्यन् । जन्मानि । सूर्य ॥ १९ ॥

सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य । शोचिष्केशं विचक्षणम् ॥२०॥

सप्त । त्वा । हरितः । रथे । वहन्ति । देव । सूर्य ॥ शोचिःऽकेशम् । विऽचक्षणम् ॥२०॥

अयुक्त सप्त शुन्ध्युवः सूरो रथस्य नप्त्यः । ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः॥२१॥

अयुक्त । सप्त । शुन्ध्युवः । सूरः । रथस्य । नप्त्यः ॥ ताभिः । याति । स्वयुक्तिऽभिः॥२१॥

इति पञ्चमेऽनुवाके दशमं सूक्तम् ॥

विषुवति सौर्यपृष्ठे "अभि त्वा वर्चसा गिरः" इति चतुर्थः स्तोत्रियः ॥

अभि त्वा वर्चसा गिरः सिञ्चन्तीराचरण्यवः । अभि वत्सं न धेनवः १

---

१ ०सा गिरः सिंचंतीराचरण्यवः B B[h] C D E R S[m] K Dc Cs P[2] Cp V; so also K[m] J, but they read ति for ती. The accent requied would seem to be as सिञ्चती.

ता अर्षन्ति शुभ्रियः पृञ्चन्तीर्वर्चसा प्रियः । जातं जात्रीर्यथा हृदा ॥२॥

वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहन् । मह्यमायुर्घृतं पयः ॥ ३ ॥

आयं गौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पुरः । पितरं च प्रयन्त्स्वः ॥ ४ ॥

आ । अयम् । गौः । पृश्निः । अक्रमीत् । असदत् । मातरम् । पुरः ॥ पितरम् । च । प्रऽयन् । स्वः ॥ ४ ॥

अन्तश्चरति रोचना अस्य प्राणादपानतः । व्यख्यन्महिषः स्वः ॥ ५ ॥

अन्तः । चरति । रोचना । अस्य । प्राणात् । अपानतः ॥ वि । अख्यत् । महिषः । स्वः ॥५॥

त्रिंशद् धामा वि राजति वाक् पतङ्गो अशिश्रियत् । प्रति वस्तोरहर्द्युभिः ६

त्रिंशत् । धाम । वि । राजति । वाक् । पतङ्गः । अशिश्रियत् ॥ प्रति । वस्तोः । अहः । द्युऽभिः ॥ ६ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके एकादशं सूक्तम् ॥

विषुवति सौर्यपृष्ठे "यच्छक्रा वाचमारुहन्" इति षष्ठः स्तोत्रियः ॥

---

१ B & P² J K E R C D V व्यः पृंचंतीर्वचसा प्रियः ।

K^m B^h S^m° यः पृचंतीर्वचसा प्रियः ।

२ B B^h K C D E R S^m Dc Cs P² J Cp जात्रीर्यथा हृदा ।

K^m जात्रीर्यथा प्रिया ।

३ B B^h Dc वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहन् ।

C वज्रापवसाध्यः कीर्तिम्रियमाणमावहन् ।

D वज्रापयसाध्यः कीर्तिम्रियमाणमावहन् ।

E वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहान् ।

J वज्रापवसाध्यः कीर्तिम्रियमाणमावहान् ।

K V वज्रायवसाध्यकीर्तिम्रियमाणमावहन् ।

P वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहान्, no accents, no padas

P² वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहान् ।

R वज्रापवसाध्यः कीर्तिर्म्रियमाणमावहान् ।

S^m Cs वज्रापवसाध्यः कीर्तिम्रियमाणमावहन् ।

यच्छ्क्रा वाचमारुहन्नन्तरिक्षं सिषासथः । सं देवा अमदन् वृषा ॥ १ ॥
शक्रो वाचमधृष्टायोरुवाचो अधृष्णुहि । मंहिष्ठ आ मदर्दिवि ॥ २ ॥
शक्रो वाचमधृष्णुहि धामधर्मन् वि राजति । विमदन् बर्हिरासरन् ॥ ३ ॥

---

१ B B^{h} यछक्रा वाचमारुहन्नंतरिक्ष सिपासथः । सं देवा अमदन्वृषा ॥
C यछक्रा वाचमारुहन्नंतरिक्षं सिपासथः । सं देवा अमदन्वृषा ॥
D V यछक्रा वाचमरुहन्नंतरिक्षं सिपासथ । सं देवा अमदन्वृषा ॥
E यछक्रा वा torn...... न्नंतरिक्षं सिपासति । सं देवा अमदन्वृषा ॥
J यछक्रा वाचमारुहन्नंतरिक्षं सिपासथ । सं देवा अमदन्वृषा ॥
K^{m} यच्छक्रा वाचमारुहन्नंतरिक्षं सिपासथ । सं देवा असदन्वृषा ॥
P यछक्रा वाचमारुहन्तंतरिक्षं सिपासथ । सं देवा अमदन्वृषा, no padas, noaccents ॥
P यछक्रा वाचमारुहन्तंतरिक्षं सिपासथ । सं देवा अमदन्वृषा ॥
R यछक्रा वाचमारुहन्नंत्तरिक्षं सिपासतः । सं देवा अमदन्वृषा ॥
S^{m} यछक्रा वाचमा (corrected to म) रुहन्नंतरिक्षं सिपासथ । सं देवा अमदन्वृषा ॥

२ B^{h} B K K^{m} V Cs Cp शक्रो वाचमधृष्टायोरुवाचो अधृष्णुहि । मंहिष्ठ आमदर्दिवि ॥
C शक्रो वाचमधृष्टायोरुवाचो अधृष्टहि । मंहिष्ठ आमदर्दिवि ॥
D शक्रो वाचमदृष्टायोरुवाचो अधृष्णुहि । मंहिष्ठ आमदर्दिवि ॥
E शक्रो वाचमधृष्टायोरुवाचो अधृष्णुहि । मंहिष्ठ आमदर्दिवि ॥
J शक्रो वाचमदृष्टायोरुवाचो अधृष्णुहि । मंहिष्ठ आमदर्दिवि ॥
P शक्रो वाचमधृष्टायोरुवाचो अधृष्णुहि । महिष्ट आमदर्द्दिवि. no accents, no division.
P^{2} शक्रो वाचमधृष्टायोरुवाचो अधृष्णुहि । महिष्ट आमदर्द्दिवि ॥
R Cs शक्रो वाचमधृष्टायोरुवाचो अधृष्णुहि । मंहिष्ठ आमदर्दिवि ॥
S^{m} शक्रो वाचमधृष्टायोरुवाचोअधृष्णुहि । मंहिष्ठ आमदर्दिवि ॥

३ B B^{h} शक्रो वाचमधृष्ट(B ष्टु)हि धामधर्मन्नवि (न्वि for न्नवि B) राजति । विमदन्व-
र्हिरासरन् ॥
C शक्रो वाचमधृष्टहि धामधर्मन्वि राजति । विमदन्वर्हिरासरन् ॥
D V शक्रो वाचमधृष्णुहि धामधर्मन्वि राजति । विमदन्वह्निरासदन् ॥
E P^{2} Cp शक्रो वाचमधृष्णुहि धामधर्मन्वि राजति । विमदन्वर्हिरासरन् (P^{2} has no division and no padas) ॥
J शक्रो वाचं अधृष्णुहि धामधर्मन्विराजति । विमदं वर्हिरासरन् ॥

तं वो दुस्ममृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः।
अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥ ४ ॥
तम्। वः। दुस्मम्। ऋतिऽसहम्। वसोः। मन्दानम्। अन्धसः।
अभि। वत्सम्। न। स्वसरेषु। धेनवः। इन्द्रम्। गीःऽभिः। नवामहे ॥ ४ ॥
द्युक्षं सुदानुं तविषीभिरावृतं गिरिं न पुरुभोजसम्।
क्षुमन्तं वाजं शतिनं सहस्रिणं मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ ५ ॥
द्युक्षम्। सुऽदानुम्। तविषीभिः। आऽवृतम्। गिरिम्। न। पुरुऽभोजसम्।
क्षुऽमन्तम्। वाजम्। शतिनम्। सहस्रिणम्। मक्षु। गोऽमन्तम्। ईमहे ॥ ५ ॥
तत् त्वा यामि सुवीर्यं तद् ब्रह्म पूर्वचित्तये।
येना यतिभ्यो भृगवे धने हिते येन प्रस्कण्वमाविथ ॥ ६ ॥
तत्। त्वा। यामि। सुऽवीर्यम्। तत्। ब्रह्म। पूर्वऽचित्तये।
येन। यतिऽभ्यः। भृगवे। धने। हिते। येन। प्रस्कण्वम्। आविथ ॥ ६ ॥
येना समुद्रमसृजो महीरपस्तदिन्द्र वृष्णि ते शवः।
सद्यः सो अस्य महिमा न संनशे यं क्षोणीरनुचक्रदे ॥ ७ ॥
येन। समुद्रम्। असृजः। महीः। अपः। तत्। इन्द्र। वृष्णि। ते। शवः।
सद्यः। सः। अस्य। महिमा। न। सम्ऽनशे। यम्। क्षोणीः। अनुऽचक्रदे ॥ ७ ॥

इति पञ्चमेनुवाके द्वादशं सूक्तम् ॥

वाजपेये क्रतौ "कन्नव्यो अतसीनाम्" इति सामप्रगाथो भवति। तद् उक्तं वैताने। "कन्नव्यो अतसीनामिति सामप्रगाथः" इति [वै० ४. ३] ॥

तथा गवामयनादौ संवत्सरे माध्यंदिने सवने "कन्नव्यो अतसीनाम्" इति कद्वान् सामप्रगाथो भवति। तद् उक्तं वैताने। "माध्यंदिने कन्नव्यो अतसीनामिति कद्वान् सामप्रगाथः". इति [वै० ६. ५] ॥

कन्नव्यो अतसीनां तुरो गृणीत मर्त्यः।
नही न्वस्य महिमानमिन्द्रियं स्वर्गृणन्त आनशुः ॥ १ ॥

K̈ शक्रो वाचमधृष्णुहि धामधर्मन्वि राजति। विमदन्वर्हिरासदन् ॥
P शक्रो वाचमधृष्णुहि धामधर्मन् वि राजति। विमदन्वर्हिरासरन् no accents, no padas॥
R Cs शक्रो वाचमधृष्णुहि धामधर्मन्वि राजति। विमदं वर्हिरासरन् ॥
S̈ K शक्रो वाचमधृष्णुहि धामधर्मन्वि राजति। विमदन्वर्हिरासदन् ॥

कत् । नव्यः । अतसीनाम् । तुरः । गृणीत । मर्त्यः ।

नहि । नु । अस्य । महिमानम् । इन्द्रियम् । स्वः । गृणन्तः । आनशुः ॥ १ ॥

कदु स्तुवन्त ऋतयन्त देवत ऋषिः को विप्र ओहते ।

कदा हवं मघवन्निन्द्र सुन्वतः कदु स्तुवत आ गमः ॥ २ ॥

कत् । ऊं इति । स्तुवन्तः । ऋतऽयन्त । देवता । ऋषिः । कः । विप्रः । ओहते ।

कदा । हवम् । मघऽवन् । इन्द्र । सुन्वतः । कत् । ऊं इति । स्तुवतः । आ । गमः ॥ २ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके त्रयोदशं सूक्तम् ॥

चतुर्विंशे माध्यंदिने सवने "अभि प्र वः सुराधसम्" [२०. ५१] "प्र सु श्रुतं सुराधसम्" [२०. ५१, ३] इति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ बार्हतौ प्रगाथौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "अभि प्र वः सुराधसं प्र सु श्रुतं सुराधसमिति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ बार्हतौ प्रगाथौ" इति [वै० ६. १] ॥

तथा अभिप्लवे युग्मेष्वहःसु द्वितीयचतुर्थषष्ठेषु "अभि प्र वः सुराधसम्" "प्र सु श्रुतं सुराधसम्" इति बार्हतौ प्रगाथौ पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "अभि प्र वः सुराधसमिति युग्मेषु" इति [वै० ६. १] ॥

तथा विषुवति अनुरूपादनन्तरम् "तं वो दस्ममृतीषहम्" [२०. ४९. ४] "अभि प्र वः सुराधसम्" [२०. ५१] इति नौधसश्यैतयोनी इच्छया शंसति । तद् उक्तं वैताने । "अनुरूपात् तं वो दस्ममृतीषहम् अभि प्र वः सुराधसम् इति नौधसश्यैतयोनी कामम्" इति [वै० ६. ३] ॥

तथा त्र्यहाणां तृतीयेष्वहःसु यथासंभवम् "महाँ इन्द्रो य ओजसा" [२०. १३८] "अभि प्र वः सुराधसम्" [२०. ५१] "एवा ह्यसि वीरयुः" [२०. ६०] इति आज्यपृष्ठोक्थस्तोत्रिया भवन्ति । तद् उक्तं वैताने । "तृतीयेषु महाँ इन्द्रो य ओजसाभि प्र वः सुराधसम् एवा ह्यसि वीरयुरिति" इति [वै० ८. ३] ॥

अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथा विदे ।

यो जरितृभ्यो मघवा पुरूवसुः सहस्रेणेव शिक्षति ॥ १ ॥

अभि । प्र । वः । सुऽराधसम् । इन्द्रम् । अर्च । यथा । विदे ।

यः । जरितृऽभ्यः । मघऽवा । पुरुऽवसुः । सहस्रेणऽइव । शिक्षति ॥ १ ॥

शतानीकेव प्र जिगाति धृष्णुया हन्ति वृत्राणि दाशुषे ।

गिरेरिव प्र रसा अस्य पिन्विरे दत्राणि पुरुभोजसः ॥ २ ॥

शतानीकाऽइव । प्र । जिगाति । धृष्णुऽया । हन्ति । वृत्राणि । दाशुषे ।

गिरेःऽइव । प्र । रसाः । अस्य । पिन्विरे । दत्राणि । पुरुऽभोजसः ॥ २ ॥

प्र सु श्रुतं सुराधसमर्चा शक्रमभिष्टये ।

यः सुन्वते स्तुवते काम्यं वसु सहस्रेणेव मंहते ॥ ३ ॥

१ K K̈ एवन्त.

प्र । सु । श्रुतम् । सुऽराधसम् । अर्च । शक्रम् । अभिष्टये ।
यः । सुन्वते । स्तुवते । काम्यम् । वसु । सहस्रेणऽइव । मंहते ॥ ३ ॥

शतानीका हेतयो अस्य दुष्टरा इन्द्रस्य समिषो महीः ।
गिरिर्न भुज्मा मघवत्सु पिन्वते यदीं सुता अमन्दिषुः ॥ ४ ॥

शतऽअनीकाः । हेतयः । अस्य । दुस्तराः । इन्द्रस्य । सम्ऽइषः । महीः ।
गिरिः । न । भुज्मा । मघवत्ऽसु । पिन्वते । यत् । ईम् । सुताः । अमन्दिषुः ॥ ४ ॥

इति पञ्चमेनुवाके चतुर्दशं सूक्तम् ॥

"वयं घ त्वा सुतावन्तः" इत्यस्य विनियोगः "इन्द्रेण सं हि दृक्षसे" [२०. ४०] इत्यत्रोक्तः ॥

तथा पृष्ठ्यस्य तृतीयचतुर्थपञ्चमषष्ठानां चतुर्णामह्नाम् "वयं घ त्वा सुतावन्तः" इत्यादीनामष्टानां तृचानां द्वौ द्वौ यथाक्रमं स्तोत्रियानुरूपौ भवतः । तत्र "वयं घ त्वा" [२०. ५२] "क ईं वेद" [२०. ५३] इति तृतीयेऽह्नि स्तोत्रियानुरूपौ भवतः। "विश्वाः पृतनाः" [२०. ५४] "तमिन्द्रम्" [२०.५५] इति चतुर्थे । "इन्द्रो मदाय" [२०. ५६] "मदेमदे हि" [२०. ५६. ४] इति पञ्चमे । "सुरूपकृत्नुम्" [२०. ५७] "शुष्मिन्तमं नः" [२०. ५७. ४] इति षष्ठे । तद् उक्तं वैताने । "तृतीयादीनां वयं घ त्वा सुतावन्त इति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपाः" इति [वै० ६. २] ॥

तथा छन्दोमाख्येषु त्रिष्वहःसु "वयं घ त्वा सुतावन्तः" "क ईं वेद सुते सचा" इति प्रथमेऽहनि माध्यंदिने स्तोत्रियानुरूपौ भवतः । "क ईं वेद सुते सचा" "वयं घ त्वा सुतावन्तः" इति द्वितीये । "श्रायन्त इव सूर्यम्" [२०. ५८] "बण्महाँ असि सूर्य" [२०. ५८. ३] इति तृतीये । तद् उक्तं वैताने । "वयं घ त्वा सुतावन्त इत्यादिबण्महाँ असि सूर्येत्यन्ताः पृष्ठस्तोत्रियानुरूपाः" इति [वै० ६. ३] ॥

वयं घ त्वा सुतावन्त आपो न वृक्तबर्हिषः ।
पवित्रस्य प्रस्रवणेषु वृत्रहन् परि स्तोतार आसते ॥ १ ॥

वयम् । घ । त्वा । सुतऽवन्तः । आपः । न । वृक्तऽबर्हिषः ।
पवित्रस्य । प्रऽस्रवणेषु । वृत्रऽहन् । परि । स्तोतारः । आसते ॥ १ ॥

स्वरन्ति त्वा सुते नरो वसो निरेक उक्थिनः ।
कदा सुतं तृषाण ओक आ गम इन्द्र स्वब्दीव वंसगः ॥ २ ॥

स्वरन्ति । त्वा । सुते । नरः । वसो इति । निरेके । उक्थिनः ।
कदा । सुतम् । तृषाणः । ओकः । आ । गमः । इन्द्र । स्वब्दीऽइव । वंसगः ॥ २ ॥

कण्वेभिर्धृष्णवा धृषद् वाजं दर्षि सहस्रिणम् ।
पिशङ्गरूपं मघवन् विचर्षणे मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ ३ ॥

---

१ B ०धृष्णुवा.

कण्वैभिः । धृष्णो इति । आ । धृषत् । वाजम् । दर्षि । सहस्रिणम् ।

पिशङ्गऽरूपम् । मघऽवन् । विऽचर्षणे । मक्षु । गोऽमन्तम् । ईमहे ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेनुवाके पंचदशं सूक्तम् ॥

त्रिककुद्दशाहस्याहीनस्य नवस्वहःसु "शग्ध्यू षु शचीपते" [२०. ११८] "अभि प्र गोपतिं गिरा" [२०. ९२] "तं वो दस्ममृतीषहम्" [२०. ४९. ४] "वयमेनमिदा ह्यः" [२०. ९७] "इन्द्रमिद् गाथिनो बृहत्" [२०. ३८. ४] "श्रायन्त इव सूर्यम्" [२०. ५८] "क ईं वेद सुते सचा" [२०. ५३] "विश्वाः पृतना अभिभूतरं नरम्" [२०. ५४] "यदिन्द्र प्रागपागुदक्" [२०. १२०] इत्येते नव पृष्ठस्तोत्रिया यथाक्रमं भवन्ति । तद् उक्तं वैताने । "त्रिककुद्दशाहस्य नवसु शग्ध्यू षु शचीपतेऽभि प्रगोपतिं गिरा तं वो दस्ममृतीषहं वयमेनमिदा ह्य इन्द्रमिद्गाथिनो बृहच्छ्रायन्त इव सूर्ये क ईं वेद सुते सचा विश्वाः पृतना अभिभूतरं नरं यदिन्द्र प्रागपागुदगिति" इति [वै० ८. ४] ॥

क ईं वेद सुते सचा पिबन्तं कद् वयो दधे ।
अयं यः पुरो विभिनत्त्योजसा मन्दानः शिप्र्यन्धसः ॥ १ ॥

कः । ईम् । वेद । सुते । सचा । पिबन्तम् । कत् । वयः । दधे ।
अयम् । यः । पुरः । विऽभिनत्ति । ओजसा । मन्दानः । शिप्री । अन्धसः ॥ १ ॥

दाना मृगो न वारणः पुरुत्रा चरथं दधे ।
नकिष्ट्वा नि यमदा सुते गमो महाश्चरस्योजसा ॥ २ ॥

दाना । मृगः । न । वारणः । पुरुऽत्रा । चरथम् । दधे ।
नकिः । त्वा । नि । यमत् । आ । सुते । गमः । महान् । चरसि । ओजसा ॥ २ ॥

य उग्रः सन्ननिष्टृत स्थिरो रणाय संस्कृतः ।
यदि स्तोतुर्मघवा शृणवद्धवं नेन्द्रो योषत्या गमत् ॥ ३ ॥

यः । उग्रः । सन् । अनिः[१]ऽस्तृतः । स्थिरः । रणाय । संस्कृतः ।
यदि । स्तोतुः । मघऽवा । शृणवत् । हवम् । न । इन्द्रः । योषति । आ । गमत्[२] ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेनुवाके षोडशं सूक्तम् ॥

पृष्ठ्यषडहस्य एकविंशस्तोमके चतुर्थेऽहनि एकाहैकीभूते "इन्द्रो दधीचो अस्थभिः" [२०. ४१] "विश्वाः पृतना अभिभूतरं नरम्" [२०. ५४] "एवा ह्यसि वीरयुः" [२०. ६०] इति आज्यपृष्ठोक्थस्तोत्रिया भवन्ति । तद् उक्तं वैताने । "पृष्ठस्यैकविंश इन्द्रो दधीचो अस्थभिर्विश्वाः पृतना अभिभूतरं नरम् एवाह्यसि वीरयुरिति" इति [वै० ८. २] ॥

तथा व्युष्टयाङ्गिरसकापिवनचैत्ररथद्व्यहानां द्वितीयेष्वहःसु "विश्वाः पृतना अभिभूतरं नरम्" इति स्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "द्वितीयेषु विश्वाः पृतना अभिभूतरं नरमिति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा त्रिककुद्दशाहस्याहीनस्य अष्टमेऽहनि एष पृष्ठस्तोत्रियो भवति । सूत्रं पूर्वसूक्ते उक्तम् ॥

---

१ This *Visarga* does not appear in Ṛigveda. २ P गमंत् ।.

विश्वाः पृतना अभिभूतरं नरं सजूस्ततक्षुरिन्द्रं जजनुश्च राजसे ।
क्रत्वा वरिष्ठं वर आमुरिमुतोग्रमोजिष्ठं तवसं तरस्विनम् ॥ १ ॥

विश्वाः । पृतनाः । अभिऽभूतरम् । नरम् । सऽजूः । ततक्षुः । इन्द्रम् । जजनुः । च । राजसे ।
क्रत्वा । वरिष्ठम् । वरे । आऽमुरिम् । उत । उग्रम् । ओजिष्ठम् । तवसम् । तरस्विनम् ॥ १ ॥

समीं रेभासो अस्वरन्निन्द्रं सोमस्य पीतये ।
स्वर्पतिं यदीं वृधे धृतव्रतो ह्योजसा समूतिभिः ॥ २ ॥

सम् । ईम् । रेभासः । अस्वरन् । इन्द्रम् । सोमस्य । पीतये ।
स्वःऽपतिम् । यत् । ईम् । वृधे । धृतऽव्रतः । हि । ओजसा । सम् । ऊतिऽभिः ॥ २ ॥

नेमिं नमन्ति चक्षसा मेषं विप्रा अभिस्वरा ।
सुदीतयो वो अद्रुहोपि कर्णे तरस्विनः समृक्वभिः ॥ ३ ॥

नेमिम्[1] । नमन्ति । चक्षसा । मेषम् । विप्राः । अभिऽस्वरा ।
सुऽदीतयः । वः । अद्रुहः । अपि । कर्णे । तरस्विनः । सम् । ऋक्वऽभिः ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेनुवाके सप्तदशं सूक्तम् ॥

"तमिन्द्रं जोहवीमि" इत्यस्य विनियोगः "वयं घ त्वा सुतावन्तः" [२०. ५२] इति सूक्ते उक्तः ॥

तमिन्द्रं जोहवीमि मघवानमुग्रं सत्रा दधानमप्रतिष्कुतं शवांसि ।
मंहिष्ठो गीर्भिरा च यज्ञियो ववर्तद् राये नो विश्वा सुपथा कृणोतु वज्री १

तम् । इन्द्रम् । जोहवीमि । मघऽवानम् । उग्रम् । सत्रा । दधानम् । अप्रतिऽस्कुतम् ।
शवांसि ।
मंहिष्ठः । गीःऽभिः । आ । च । यज्ञियः । ववर्तत् । राये । नः । विश्वा । सुऽपथा ।
कृणोतु । वज्री ॥ १ ॥

या इन्द्र भुज आभरः स्वर्वाँ असुरेभ्यः ।
स्तोतारमिन्मघवन्नस्य वर्धय ये च त्वे वृक्तबर्हिषः ॥ २ ॥

याः । इन्द्र । भुजः । आ । अभरः । स्वःऽवान् । असुरेभ्यः ।
स्तोतारम् । इत् । मघऽवन् । अस्य । वर्धय । ये । च । त्वे इति । वृक्तऽबर्हिषः ॥ २ ॥

---

१ P नेमम् ।.

यमिन्द्र दधिषे त्वमश्वं गां भागमव्ययम् ।
यजमाने सुन्वति दक्षिणावति तस्मिन् तं धेहि मा पणौ ॥ ३ ॥

यम् । इन्द्र । दधिषे । त्वम् । अश्वम् । गाम् । भागम् । अव्ययम् ।
यजमाने । सुन्वति । दक्षिणाऽवति । तस्मिन् । तम् । धेहि । मा । पणौ ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेनुवाके अष्टादशं सूक्तम् ॥

पृष्ठ्यपञ्चाहस्य पञ्चमेऽहनि "उत्तिष्ठन्नोजसा सह" [२०. ४२. ३] "इन्द्रो मदाय वावृधे" [२०. ५६] "इन्द्राय साम गायत" [२०. ६२. ५–७] इत्येते आज्यपृष्ठोक्थस्तोत्रिया भवन्ति । तद् उक्तं वैताने । "पञ्चम उत्तिष्ठन्नोजसा सहेन्द्रो मदाय वावृध इन्द्राय साम गायतेति" इति [वै० ८. ३] ॥

इन्द्रो मदाय वावृधे शवसे वृत्रहा नृभिः ।
तमिन्महत्स्वाजिषूतेमर्भे हवामहे स वाजेषु प्र नोविषत् ॥ १ ॥

इन्द्रः । मदाय । ववृधे । शवसे । वृत्रऽहा । नृऽभिः ।
तम् । इत् । महत्ऽसु । आजिषु । उत । ईम् । अर्भे । हवामहे । सः । वाजेषु । प्र ।
नः । अविषत् ॥ १ ॥

असि हि वीर सेन्योसि भूरि परादुदिः ।
असि दभ्रस्य चिद् वृधो यजमानाय शिक्षसि सुन्वते भूरि ते वसु ॥२॥

असि । हि । वीर । सेन्यः । असि । भूरि । पराऽददिः ।
असि । दभ्रस्य । चित् । वृधः । यजमानाय । शिक्षसि । सुन्वते । भूरि । ते । वसु ॥ २ ॥

यदुदीरत आजयो धृष्णवे धीयते धना ।
युक्ष्वा मदच्युता हरी कं हनः कं वसौ दधोस्माँ इन्द्र वसौ दधः ॥ ३ ॥

यत् । उत्ऽईरते । आजयः । धृष्णवे । धीयते । धना ।
युक्ष्व । मदऽच्युता । हरी इति । कम् । हनः । कम् । वसौ । दधः । अस्मान् । इन्द्र ।
वसौ । दधः ॥ ३ ॥

मदेमदे हि नो ददिर्यूथा गवामृजुक्रतुः ।
सं गृभाय पुरू शतोभयाहस्त्या वसु शिशीहि राय आ भर ॥ ४ ॥

मदेऽमदे । हि । नः । ददिः । यूथा । गवाम् । ऋजुऽक्रतुः ।
सम् । गृभाय । पुरु । शता । उभयाहस्त्या । वसु । शिशीहि । रायः । आ । भर ॥ ४ ॥

मादयस्व सुते सचा शवसे शूर राधसे ।
विद्मा हि त्वा पुरूवसुमुप कामान्त्ससृज्महेऽथा नोऽविता भव ॥ ५ ॥

मादयस्व । सुते । सचा । शवसे । शूर । राधसे ।
विद्म । हि । त्वा । पुरुऽवसुम् । उप । कामान् । ससृज्महे । अथ । नः । अविता । भव ॥ ५ ॥

एते त इन्द्र जन्तवो विश्वं पुष्यन्ति वार्यम् ।
अन्तर्हि ख्यो जनानामर्यो वेदो अदाशुषां तेषां नो वेद आ भर ॥ ६ ॥

एते । ते । इन्द्र । जन्तवः । विश्वम् । पुष्यन्ति । वार्यम् ।
अन्तः । हि । ख्यः । जनानाम् । अर्यः । वेदः । अदाशुषाम् । तेषाम् । नः । वेदः ।
आ । भर ॥ ६ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके एकोनविंशं सूक्तम् ॥

अप्तोर्यामिण क्रतौ तृतीयसवने "सुरूपकृत्नुमूतये" [२०. ५७] "शुष्मिन्तमं न ऊतये" [२०. ५७, ४] इति स्तोत्रियानुरूपौ भवतः । तत्र "सुरूपकृत्नुमूतये" इति स्तोत्रियमभितः प्राकृतः स्तोत्रियो भवति । "शुष्मिन्तमं न ऊतये" इत्यनुरूपमभितः प्राकृतोऽनुरूपो भवति । तद् उक्तं वैताने । "तृतीयसवने सुरूपकृत्नुमूतये शुष्मिन्तमं न ऊतय इति स्तोत्रियानुरूपावभितः स्तोत्रियानुरूपौ" इति [वै० ४. ३] ॥

तथा महाव्रते प्रातःसवने "सुरूपकृत्नुमूतये" इत्याज्यस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "महाव्रते सुरूपकृत्नुमूतय इत्याज्यस्तोत्रियः" इति [वै० ६. ४] ॥

तथा श्येनसंदंशाजिरवज्रेषु एकाहेषु "सुरूपकृत्नुमूतये" [२०. ५७] "उत्त्वा मन्दन्तु स्तोमाः" [२०. ९३] एतौ आज्यस्तोत्रियौ विकल्पितौ भवतः । "त्वामिद्धि हवामहे" इति [२०. ९८] पृष्ठस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "श्येनसंदंशाजिरवज्रेषु सुरूपकृत्नुमूतय उत्त्वा मन्दन्तु स्तोमास्त्वामिद्धि हवामह इति" इति [वै० ८. १] ॥

सुरूपकृत्नुमूतये सुदुघामिव गोदुहे । जुहूमसि द्यविद्यवि ॥ १ ॥

सुरूपऽकृत्नुम् । ऊतये । सुदुघाम्ऽइव । गोऽदुहे ॥ जुहूमसि । द्यविऽद्यवि ॥ १ ॥

उप नः सवना गहि सोमस्य सोमपाः पिब । गोदा इद् रेवतो मदः ॥ २ ॥

उप । नः । सवना । आ । गहि । सोमस्य । सोमऽपाः । पिब ॥ गोऽदाः । इत् ।
रेवतः । मदः ॥ २ ॥

अथा ते अन्तमानां विद्याम सुमतीनाम् । मा नो अति ख्य आ गहि ३

अथ । ते । अन्तमानाम् । विद्याम । सुऽमतीनाम् ॥ मा । नः । अति । ख्यः । आ । गहि ॥ ३ ॥

शुष्मिन्तमं न ऊतये द्युम्निनं पाहि जागृविम् । इन्द्र सोमं शतक्रतो ४

शुष्मिन्ऽतमम् । नः । ऊतये । द्युम्निनम् । पाहि । जागृविम् ॥ इन्द्र । सोमम् । शत-
क्रतो इति शतऽक्रतो ॥ ४ ॥

इन्द्रियाणि शतक्रतो या ते जनेषु पञ्चसु । इन्द्र तानि त आ वृणे ॥५॥

इन्द्रियाणि । शतक्रतो इति शतऽक्रतो । या । ते । जनेषु । पञ्चऽसु ॥ इन्द्र । तानि ।
ते । आ । वृणे ॥ ५ ॥

अगन्निन्द्र श्रवो बृहद् द्युम्नं दधिष्व दुष्टरम् । उत् ते शुष्मं तिरामसि ॥६॥

अगन् । इन्द्र । श्रवः । बृहत् । द्युम्नम् । दधिष्व । दुस्तरम् ॥ उत् । ते । शुष्मम् ।
तिरामसि ॥ ६ ॥

अर्वावतो न आ गह्यथो शक्र परावतः ।
उ लोको यस्ते अद्रिव इन्द्रेह तत आ गहि ॥ ७ ॥

अर्वाऽवतः । नः । आ । गहि । अथो इति । शक्र । पराऽवतः ।
ऊं इति । लोकः । यः । ते । अद्रिऽवः । इन्द्र । इह । ततः । आ । गहि ॥ ७ ॥

इन्द्रो अङ्ग महद् भयमभी षदप चुच्यवत् । स हि स्थिरो विचर्षणिः ॥८॥

इन्द्रः । अङ्ग । महत् । भयम् । अभि । सत् । अप । चुच्यवत् ॥ सः । हि । स्थिरः ।
विऽचर्षणिः ॥ ८ ॥

इन्द्रश्च मृलयाति नो न नः पश्चादघं नशत् । भद्रं भवाति नः पुरः ॥९॥

इन्द्रः । च । मृलयाति । नः । न । नः । पश्चात् । अघम् । नशत् ॥ भद्रम् । भवाति ।
नः । पुरः ॥ ९ ॥

इन्द्र आशाभ्यस्परि सर्वाभ्यो अभयं करत् । जेता शत्रून् विचर्षणिः ॥१०॥

इन्द्रः । आशाभ्यः । परि । सर्वाभ्यः । अभयम् । करत् ॥ जेता । शत्रून् । विऽचर्षणिः ॥ १० ॥

क ईं वेद सुते सचा पिबन्तं कद् वयो दधे ।
अयं यः पुरो विभिनत्त्योजसा मन्दानः शिप्र्यन्धसः ॥ ११ ॥

कः । ईम् । वेद । सुते । सचा । पिबन्तम् । कत् । वयः । दधे ।
अयम् । यः । पुरः । विऽभिनत्ति । ओजसा । मन्दानः । शिप्री । अन्धसः ॥ ११ ॥

दाना मृगो न वारणः पुरुत्रा चरथं दधे ।
नकिष्ट्वा नि यमदा सुते गमो महांश्चरस्योजसा ॥ १२ ॥
दाना । मृगः । न । वारणः । पुरुऽत्रा । चरथम् । दधे ।
नकिः । त्वा । नि । यमत् । आ । सुते । गमः । महान् । चरसि । ओजसा ॥ १२ ॥

य उग्रः सन्ननिष्टृत स्थिरो रणाय संस्कृतः ।
यदि स्तोतुर्मघवा शृणवद्धवं नेन्द्रो योषत्या गमत् ॥ १३ ॥
यः । उग्रः । सन् । अनिःऽस्तृतः । स्थिरः । रणाय । संस्कृतः ।
यदि । स्तोतुः । मघऽवा । शृणवत् । हवम् । न । इन्द्रः । योषति । आ । गमत् ॥ १३ ॥

वयं घ त्वा सुतावन्त आपो न वृक्तबर्हिषः ।
पवित्रस्य प्रस्रवणेषु वृत्रहन् परि स्तोतार आसते ॥ १४ ॥
वयम् । घ । त्वा । सुतऽवन्तः । आपः । न । वृक्तऽबर्हिषः ।
पवित्रस्य । प्रऽस्रवणेषु । वृत्रऽहन् । परि । स्तोतारः । आसते ॥ १४ ॥

स्वरन्ति त्वा सुते नरो वसो निरेक उक्थिनः ।
कदा सुतं तृषाण ओक आ गम इन्द्र स्वब्दीव वंसगः ॥ १५ ॥
स्वरन्ति । त्वा । सुते । नरः । वसो इति । निरेके । उक्थिनः ।
कदा । सुतम् । तृषाणः । ओकः । आ । गमः । इन्द्र । स्वब्दीऽइव । वंसगः ॥ १५ ॥

कण्वेभिर्धृष्णवा[1] धृषद् वाजं दर्षि सहस्रिणम् ।
पिशङ्गरूपं मघवन् विचर्षणे मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ १६ ॥
कण्वेभिः । धृष्णो इति । आ । धृषत् । वाजम् । दर्षि । सहस्रिणम् ।
पिशङ्गऽरूपम् । मघऽवन् । विऽचर्षणे । मक्षु । गोऽमन्तम् । ईमहे ॥ १६ ॥

इति पञ्चमेनुवाके विंशं सूक्तम् ॥

विषुवति सौर्यपृष्ठे "बण्महाँ असि सूर्य" [२०. ५८, ३] "भ्रायन्त इव सूर्यम्" [२०. ५८, १] इति विकल्पितौ पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "बण्महाँ असि सूर्य भ्रायन्त इव सूर्यमिति वा" इति [वै॰ ६. ३] ॥ तथा तीव्रसुच्चतुःपर्याययोः साहस्रान्त्ययोर्दशपेये विश्वंशयज्ञे "भ्रायन्त इव सूर्यम्" इत्येष पृष्ठस्तोत्रियो भवति ॥

---

१ B °धृष्णुवा.

तथा साद्यःक्राभिधानेषु एकाहेषु श्येनयागवर्जितेषु "अहमिद्धि पितुष्परि" [२०. ११५] इत्याज्यस्तोत्रियो भवति । चकारात् "श्रायन्त इव सूर्यम्" इत्याज्यस्तोत्रियो भवति ॥

तद् उक्तं वैताने । "तीव्रसुचतुःपर्याययोः सहस्रान्त्ययोर्दशपेये विश्वंशयज्ञे श्रायन्त इव सूर्यमिति । साद्यःक्रेषु श्येनवर्जम् अहमिद्धि पितुष्परीति च" इति [वै० ८. २] ॥

तथा साकमेधस्य तृतीयेऽहनि अस्य सूक्तस्य विनियोग उक्तः । स च "तमिन्द्रं वाजयामसि" इति सूक्ते [२०. ४७] द्रष्टव्यः ॥

तथा चतुरहाणां तृतीयेष्वहःसु "श्रायन्त इव सूर्यम्" [२०. ५८] "त्वं न इन्द्रा भर" [२०. १०८] एतौ पृष्ठ्योक्थस्तोत्रियौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "चतुरहाणां श्रायन्त इव सूर्यं त्वं न इन्द्रा भरेति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा त्रिककुद्दशाहे अस्य विनियोगः "क ईं वेद सुते सचा" इति सूक्ते [२०. ५३] उक्तः ॥

श्रायन्त इव सूर्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत ।
वसूनि जाते जनमान ओजसा प्रति भागं न दीधिम ॥ १ ॥

श्रायन्तःऽइव । सूर्यम् । विश्वा । इत् । इन्द्रस्य । भक्षत ।
वसूनि । जाते । जनमाने । ओजसा । प्रति । भागम् । न । दीधिम ॥ १ ॥

अनर्शरातिं वसुदामुप स्तुहि भद्रा इन्द्रस्य रातयः ।
सो अस्य कामं विधतो न रोषति मनो दानाय चोदयन् ॥ २ ॥

अनर्शऽरातिम् । वसुऽदाम् । उप । स्तुहि । भद्राः । इन्द्रस्य । रातयः ।
सः । अस्य । कामम् । विधतः । न । रोषति । मनः । दानाय । चोदयन् ॥ २ ॥

बण्महाँ असि सूर्य बडादित्य महाँ असि ।
महस्ते सतो महिमा पनस्यतेद्धा देव महाँ असि ॥ ३ ॥

बट् । महान् । असि । सूर्य । बट् । आदित्य । महान् । असि ।
महः । ते । सतः । महिमा । पनस्यते । अद्धा । देव । महान् । असि ॥ ३ ॥

बट् सूर्य श्रवसा महाँ असि सत्रा देव महाँ असि ।
मह्ना देवानामसुर्यः पुरोहितो विभु ज्योतिरदाभ्यम् ॥ ४ ॥

बट् । सूर्य । श्रवसा । महान् । असि । सत्रा । देव । महान् । असि ।
मह्ना । देवानाम् । असुर्यः । पुरःऽहितः । विऽभु । ज्योतिः । अदाभ्यम् ॥ ४ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके एकविंशं सूक्तम् ॥

---

१ B B^h Cs °सूर्यः.

दशरात्रस्य दशमेहनि माध्यंदिने सवने "उदु त्ये मधुमत्तमाः" [२०. ५९. १] "उदिन्न्वस्य रिच्यते" [२०. ५९. ३] इति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "उदु त्ये मधुमत्तमा उदिन्न्वस्य रिच्यत इति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ" इति [वै० ६. ३] ॥

उदु त्ये मधुमत्तमा गिर स्तोमास ईरते ।
सत्राजितो धनसा अक्षितोतयो वाजयन्तो रथा इव ॥ १ ॥

उत् । ऊं इति । त्ये । मधुमत्ऽतमाः । गिरः । स्तोमासः । ईरते ।
सत्राऽजितः । धनऽसाः । अक्षितऽऊतयः । वाजऽयन्तः । रथाःऽइव ॥ १ ॥

कण्वा इव भृगवः सूर्या इव विश्वमिद्धीतमानशुः ।
इन्द्रं स्तोमेभिर्महयन्त आयवः प्रियमेधासो अस्वरन् ॥ २ ॥

कण्वाःऽइव । भृगवः । सूर्याःऽइव । विश्वम् । इत् । धीतम् । आनशुः ।
इन्द्रम् । स्तोमेभिः । महऽयन्तः । आयवः । प्रियऽमेधासः । अस्वरन् ॥ २ ॥

उदिन्न्वस्य रिच्यतेंशो धनं न जिग्युषः ।
य इन्द्रो हरिवान्न दभन्ति तं रिपो दक्षं दधाति सोमिनि ॥ ३ ॥

उत् । इत् । नु । अस्य । रिच्यते । अंशः । धनम् । न । जिग्युषः ।
यः । इन्द्रः । हरिऽवान् । न । दभन्ति । तम् । रिपः । दक्षम् । दधाति । सोमिनि ॥ ३ ॥

मन्त्रमखर्वं सुधितं सुपेशसं दधात यज्ञियेष्वा ।
पूर्वीश्चन प्रसितयस्तरन्ति तं य इन्द्रे कर्मणा भुवत् ॥ ४ ॥

मन्त्रम् । अखर्वम् । सुऽधितम् । सुऽपेशसम् । दधात । यज्ञियेषु । आ ।
पूर्वीः । चन । प्रऽसितयः । तरन्ति । तम् । यः । इन्द्रे । कर्मणा । भुवत् ॥ ४ ॥

इति पञ्चमेनुवाके द्वाविंशं सूक्तम् ॥

अभिप्लवमध्यमेष्वहःसु द्वितीयतृतीयचतुर्थपञ्चमेषु । "एवा ह्यसि वीरयुः" इत्यादयोऽष्टौ तृचास्तृतीयसवने उक्थ स्तोत्रियानुरूपा यथाक्रमं भवन्ति । एवं च "एवा ह्यसि वीरयुः" [२०. ६०] "एवा ह्यस्य सूनृता" [२०. ६०. ४–६] इति स्तोत्रियानुरूपौ द्वितीये । "तं ते मदं गृणीमसि" [२०. ६१] "तम्वभि प्र गायत" [२०. ६१. ४–६] इति तृतीये । "वयमु त्वामपूर्व्य" [२०. ६२, १] "यो न इदमिदं पुरा" [२०. ६२, ३] इति चतुर्थे । "इन्द्राय साम गायत" [२०. ६२. ५–७] "तम्वभि प्र गायत" [२०. ६१. ४–६] इति पञ्चमे । तद् उक्तं वैताने । "मध्यमेष्वेवा ह्यसि वीरयुरित्युक्थस्तोत्रियानुरूपाः" इति [वै० ६. १] ॥

तथा वैकृतस्य पृष्ठ्यत्र्यहस्य द्वितीयेऽहनि "एवा ह्यसि वीरयुः" इति उक्थस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "पृष्ठ्यत्र्यहस्य एवा ह्यसि वीरयुरित्युक्थे" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा तस्यैव तृतीयेऽहनि अस्य विनियोगः "अभि प्र वः सुराधसम्" इति सूक्ते [२०. ५१] उक्तः ॥

तथा पृष्ठ्यपञ्चाहस्य द्वितीयेऽहनि "एवा ह्यसि वीरयुः" इति पृष्ठोक्थस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "पृष्ठ्यपञ्चाहस्यैवा ह्यसि वीरयुरिति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा पृष्ठ्यषडहस्य द्वितीयेऽहनि एष उक्थस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "पृष्ठ्यस्य द्वितीय एवा ह्यसि वीरयुरिति" इति [वै० ८. ४] ॥

एवा ह्यसि वीरयुरेवा शूर उत स्थिरः । एवा ते राध्यं मनः ॥ १ ॥

एव । हि । असि । वीरऽयुः । एव । शूरः । उत । स्थिरः ॥ एव । ते । राध्यम् । मनः १

एवा रातिस्तुवीमघ विश्वेभिर्धायि धातृभिः । अधा चिदिन्द्र मे सचा ॥२॥

एव । रातिः । तुविऽमघ । विश्वेभिः । धायि । धातृऽभिः ॥ अध । चित् । इन्द्र । मे । सचा ॥ २ ॥

मो षु ब्रह्मेव तन्द्रयुर्भुवो वाजानां पते । मत्स्वा सुतस्य गोमतः ॥ ३ ॥

मो इति । सु । ब्रह्माऽइव । तन्द्रयुः । भुवः । वाजानाम् । पते ॥ मत्स्व । सुतस्य । गोऽमतः ॥ ३ ॥

एवा ह्यस्य सूनृता विरप्शी गोमती मही । पक्वा शाखा न दाशुषे ॥४॥

एव । हि । अस्य । सूनृता । विऽरप्शी । गोऽमती । मही ॥ पक्वा । शाखा । न । दाशुषे ॥ ४ ॥

एवा हि ते विभूतय ऊतय इन्द्र मावते । सद्यश्चित् सन्ति दाशुषे ॥५॥

एव । हि । ते । विऽभूतयः । ऊतयः । इन्द्र । माऽवते ॥ सद्यः । चित् । सन्ति । दाशुषे ॥ ५ ॥

एवा ह्यस्य काम्या स्तोम उक्थं च शंस्या । इन्द्राय सोमपीतये ॥ ६ ॥

एव । हि । अस्य । काम्या । स्तोमः । उक्थम् । च । शंस्या ॥ इन्द्राय । सोमऽपीतये॥६॥

इति पञ्चमेऽनुवाके त्रयोविंशं सूक्तम् ॥

अभिप्लवे "तं ते मदं गृणीमसि" इत्यस्य विनियोगः पूर्वेण [२०. ६०] सह उक्तः ॥

तथा व्युष्टयाङ्गिरसकापिवनचैत्ररथत्र्यहानां प्रथमेऽहनि "तं ते मदं गृणीमसि" इति उक्थस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "व्युष्टयाङ्गिरसकापिवनचैत्ररथत्र्यहानां तं ते मदं गृणीमसीति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा वैश्वदेवादीनां त्र्यहाणां द्वितीयेष्वहःसु अस्य विनियोगः "तमिद्रं वाजयामसि" इति सूक्ते [२०. ४७] उक्तः ॥

तं ते मदं गृणीमसि वृषणं पृत्सु सासहिम् ।
उ लोककृत्नुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥ १ ॥

तम् । ते । मदम् । गृणीमसि । वृषणम् । पृत्ऽसु । ससहिम् ।
ऊं इति । लोकऽकृत्नुम् । अद्रिऽवः । हरिऽश्रियम् ॥ १ ॥

येन ज्योतींष्यायवे मनवे च विवेदिथ ।
मन्दानो अस्य बर्हिषो वि राजसि ॥ २ ॥

येन । ज्योतींषि । आयवे । मनवे । च । विवेदिथ ।
मन्दानः । अस्य । बर्हिषः । वि । राजसि ॥ २ ॥

तदद्या चित्त उक्थिनोनु ष्टुवन्ति पूर्वथा ।
वृषपत्नीरपो जया दिवेदिवे ॥ ३ ॥

तत् । अद्य । चित् । ते । उक्थिनः । अनु । स्तुवन्ति । पूर्वऽथा ।
वृषऽपत्नीः । अपः । जय । दिवेऽदिवे ॥ ३ ॥

तम्वभि प्र गायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम् ।
इन्द्रं गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥ ४ ॥

तम् । ऊं इति । अभि । प्र । गायत । पुरुऽहूतम् । पुरुऽस्तुतम् ।
इन्द्रम् । गीःऽभिः । तविषम् । आ । विवासत ॥ ४ ॥

यस्य द्विबर्हसो बृहत् सहो दाधार रोदसी ।
गिरीँरज्राँ अपः स्वर्वृषत्वना ॥ ५ ॥

यस्य । द्विऽबर्हसः । बृहत् । सहः । दाधार । रोदसी इति ।
गिरीन् । अज्रान् । अपः । स्वः । वृषऽत्वना ॥ ५ ॥

स राजसि पुरुष्टुतँ एको वृत्राणि जिघ्नसे ।
इन्द्र जैत्रा श्रवस्या च यन्तवे ॥ ६ ॥

सः । राजसि । पुरुऽस्तुत । एकः । वृत्राणि । जिघ्नसे ।
इन्द्र । जैत्रा । श्रवस्या । च । यन्तवे ॥ ६ ॥

इति पञ्चमेनुवाके चतुर्विंशं सूक्तम् ॥

"वयमु त्वामपूर्व्य" इत्याद्यतृचस्य विनियोगः [२०. १४] इत्यत्र उक्तः ॥
तथा "इन्द्राय साम गायत" [२०. ६२. ५] इत्यस्य विनियोगः "इन्द्रो मदाय वावृधे" [२०. ५६] इत्यनेन सह उक्तः॥

---

१ Cs ॰ष्टुत.

वयमु त्वामपूर्व्य स्थूरं न कच्चिद् भरन्तोवस्यवः । वाजे चित्रं हवामहे॥१॥

वयम् । ऊं इति । त्वाम् । अपूर्व्य । स्थूरम् । न । कत् । चित् । भरन्तः । अवस्यवः ।
वाजे । चित्रम् । हवामहे ॥ १ ॥

उप त्वा कर्मन्नूतये स नो युवोग्रश्चक्राम यो धृषत् ।
त्वामिद्ध्यवितारं ववृमहे सखाय इन्द्र सानसिम् ॥ २ ॥

उप । त्वा । कर्मन् । ऊतये । सः । नः । युवा । उग्रः । चक्राम । यः । धृषत् ।
त्वाम् । इत् । हि । अवितारम् । ववृमहे । सखायः । इन्द्र । सानसिम् ॥ २ ॥

यो न इदमिदं पुरा प्र वस्य आनिनाय तमु वः स्तुषे ।
सखाय इन्द्रमूतये ॥ ३ ॥

यः । नः । इदम्ऽइदम् । पुरा । प्र । वस्यः । आऽनिनाय । तम् । ऊं इति । वः । स्तुषे ।
सखायः । इन्द्रम् । ऊतये ॥ ३ ॥

हर्यश्वं सत्पतिं चर्षणीसहं स हि ष्मा यो अमन्दत ।
आ तु नः स वयति गव्यमश्व्यं स्तोतृभ्यो मघवा शतम् ॥ ४ ॥

हरिऽअश्वम् । सत्ऽपतिम् । चर्षणिऽसहम् । सः । हि । स्म । यः । अमन्दत ।
आ । तु । नः । सः । वयति । गव्यम् । अश्व्यम् । स्तोतृऽभ्यः । मघऽवा । शतम् ॥४॥

इन्द्राय साम गायत विप्राय बृहते बृहत् । धर्मकृते विपश्चिते पनस्यवे॥५॥

इन्द्राय । साम । गायत । विप्राय । बृहते । बृहत् ॥ धर्मऽकृते । विपःऽचिते । पनस्यवे ॥५॥

त्वमिन्द्राभिभूरसि त्वं सूर्यमरोचयः । विश्वकर्मा विश्वदेवो महाँ असि॥६॥

त्वम् । इन्द्र । अभिऽभूः । असि । त्वम् । सूर्यम् । अरोचयः ॥ विश्वऽकर्मा । विश्वऽदेवः ।
महान् । असि ॥ ६ ॥

विभ्राजं ज्योतिषा स्व१रगच्छो रोचनं दिवः ।
देवास्त इन्द्र सख्याय येमिरे ॥ ७ ॥

विऽभ्राजन् । ज्योतिषा । स्वः । अगच्छः । रोचनम् । दिवः ।
देवाः । ते । इन्द्र । सख्याय । येमिरे ॥ ७ ॥

---

१ B[h] वः. See page 598.

तम्वभि प्र गायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम्। इन्द्रं गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥८॥

तम्। ऊं इति। अभि। प्र। गायत। पुरुऽहूतम्। पुरुऽस्तुतम् ॥ इन्द्रम्। गीःऽभिः। तविषम्। आ। विवासत ॥ ८ ॥

यस्य द्विबर्हसो बृहत् सहो दाधार रोदसी। गिरीँरज्राँ अपः स्वर्वृषत्वना ॥ ९ ॥

यस्य। द्विऽबर्हसः। बृहत्। सहः। दाधार। रोदसी इति ॥ गिरीन्। अज्रान्। अपः। स्वः। वृषऽत्वना ॥ ९ ॥

स राजसि पुरुष्टुतँ एको वृत्राणि जिघ्नसे। इन्द्र जैत्रा श्रवस्या च यन्तवे ॥ १० ॥

सः। राजसि। पुरुऽस्तुत। एकः। वृत्राणि। जिघ्नसे ॥ इन्द्र। जैत्रा। श्रवस्या। च। यन्तवे ॥ १० ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके पंचविंशं सूक्तम् ॥

पृष्ठ्यस्य षष्ठेऽहनि "इमा नु कं भुवना सीषधाम" [२०. ६३. १] "हत्वाय देवा असुरान् यदायन्" [२०. ६३. २] इति द्वैपदौ पच्छः शंसति। तद् उक्तं वैताने। "षष्ठ इमा नु कं भुवना सीषधाम हत्वाय देवा असुरान् यदायन्निति द्वैपदौ पच्छः" इति [वै० ६. २] ॥

वाजपेये तृतीयसवने प्राकृतयोः स्तोत्रियानुरूपयोः प्रत्याम्नायकौ "य एक इद् विदयते" [२०. ६३. ४] "य इन्द्र सोमपातमः" [२०. ६३. ७] एतौ उक्थस्तोत्रियानुरूपौ भवतः। तद् उक्तं वैताने। "तृतीयसवने य एक इद् विदयते य इन्द्र सोमपातम इत्युक्थस्तोत्रियानुरूपौ" इति [वै० ४. ३] ॥

तथा अभिजिति विषुवति विश्वजिति महाव्रते च तृतीयसवने एतौ उक्थस्तोत्रियानुरूपौ भवतः। तद् उक्तं वैताने। "अभिजिति विषुवति विश्वजिति महाव्रते च य एक इद् विदयते य इन्द्र सोमपातम इत्युक्थस्तोत्रियानुरूपौ" इति [वै० ६. १] ॥

तथा विश्वजिति एकाहीभूते "य एक इद् विदयते" इत्येष उक्थस्तोत्रियो भवति। तद् उक्तं वैताने। "विश्वजिति य एक इद् विदयत इति" इति [वै० ८. २] ॥

तथा चतुरहाणां चतुर्थेष्वहःसु "महाँ इन्द्रो य ओजसा" [२०. १३८] "य एक इद् विदयते" [२०. ६३. ४] एतौ आज्योक्थस्तोत्रियौ भवतः। तद् उक्तं वैताने। "चतुर्थेषु महाँ इन्द्रो य ओजसा य एक इद् विदयत इति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा अभिप्लवपञ्चाहस्य "य एक इद् विदयते" इति उक्थस्तोत्रियो भवति। तद् उक्तं वैताने। "अभिप्लवपञ्चाहस्य य एक इद् विदयत इति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा अभिप्लवस्य षष्ठमहः उक्थ्यसंस्थं भवति तदा "य एक इद् विदयते" [२०. ६३.४] "यत् सोममिन्द्र विष्णवि" [२०. १११] एतौ उक्थस्तोत्रियौ विकल्पितौ भवतः। तद् उक्तं वैताने। "षष्ठमुक्थ्यं चेद् य एक इद् विदयते यत् सोममिन्द्र विष्णवीति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा द्वादशाहस्य छन्दोमभ्यहस्य प्रथमान्त्ययोरह्नोः "त्वं न इन्द्रा भर" [२०. १०८] "य एक इद् विदयते" एतौ उक्थस्तोत्रियौ यथाक्रमं भवतः । तद् उक्तं वैताने । "द्वादशाहस्य छन्दोमप्रथमान्त्ययोस्त्वं न इन्द्रा भर य एक इद् विदयत इति" इति [वै० ८. ४] ॥

इमा नु कं भुवना सीषधामेन्द्रश्च विश्वे च देवाः ।
यज्ञं च नस्तन्वं च प्रजां चादित्यैरिन्द्रः सह चीक्लृपाति ॥ १ ॥

इमा । नु । कम् । भुवना । सीसधाम । इन्द्रः । च । विश्वे । च । देवाः ।
यज्ञम् । च । नः । तन्वम् । च । प्रऽजाम् । च । आदित्यैः । इन्द्रः । सह । चीक्लृपाति १

आदित्यैरिन्द्रः सगणो मरुद्भिरस्माकं भूत्वविता तनूनाम् ।
हत्वाय देवा असुरान् यदायन् देवा देवत्वमभिरक्षमाणाः ॥ २ ॥

आदित्यैः । इन्द्रः । सऽगणः । मरुत्ऽभिः । अस्माकम् । भूतु । अविता । तनूनाम् ।
हत्वाय । देवाः । असुरान् । यत् । आयन् । देवाः । देवऽत्वम् । अभिऽरक्षमाणाः ॥ २ ॥

प्रत्यञ्चमर्कमनयं छचीभिरादित् स्वधामिषिरां पर्यपश्यन् ।
अया वाजं देवहितं सनेम मदेम शतहिमाः सुवीराः ॥ ३ ॥

प्रत्यञ्चम् । अर्कम् । अनयन् । शचीभिः । आत् । इत् । स्वधाम् । इषिराम् । परि ।
अपश्यन् ।
अया । वाजम् । देवऽहितम् । सनेम । मदेम । शतऽहिमाः । सुऽवीराः ॥ ३ ॥

य एक इद् विदयते वसु मर्ताय दाशुषे । ईशानो अप्रतिष्कुत इन्द्रो अङ्ग ॥ ४ ॥

यः । एकः । इत् । विऽदयते । वसु । मर्ताय । दाशुषे ॥ ईशानः । अप्रतिऽस्कुतः ।
इन्द्रः । अङ्ग ॥ ४ ॥

कदा मर्तमराधसं पदा क्षुम्पमिव स्फुरत् । कदा नः शुश्रवद् गिर इन्द्रो अङ्ग ॥ ५ ॥

कदा । मर्तम् । अराधसम् । पदा । क्षुम्पम्ऽइव । स्फुरत् ॥ कदा । नः । शुश्रवत् ।
गिरः । इन्द्रः । अङ्ग ॥ ५ ॥

यश्चिद्धि त्वा बहुभ्य आ सुतावाँ आविवासति । उग्रं तत् पत्यते शव इन्द्रो अङ्ग ॥ ६ ॥

यः । चित् । हि । त्वा । बहुऽभ्यः । आ । सुतऽवान् । आऽविवासति ॥ उग्रम् । तत् । पत्यते । शवः । इन्द्रः । अङ्ग ॥ ६ ॥

य इन्द्र सोमपातमो मदः शविष्ठ चेतति । येना हंसि न्य१त्त्रिणं तमीमहे ॥ ७ ॥

यः । इन्द्र । सोमऽपातमः । मदः । शविष्ठ । चेतति ॥ येन । हंसि । नि । अत्रिणम् । तम् । ईमहे ॥ ७ ॥

येना दशग्वमध्रिगुं वेपयन्तं स्वर्णरम् । येना समुद्रमाविथा तमीमहे ॥ ८ ॥

येन । दशऽग्वम् । अध्रिऽगुम् । वेपयन्तम् । स्वःऽनरम् ॥ येन । समुद्रम् । आविथ । तम् । ईमहे ॥ ८ ॥

येन सिन्धुं महीरपो रथाँ इव प्रचोदयः । पन्थामृतस्य यातवे तमीमहे ॥ ९ ॥

येन । सिन्धुम् । महीः । अपः । रथान्ऽइव । प्रऽचोदयः ॥ पन्थाम् । ऋतस्य । यातवे । तम् । ईमहे ॥ ९ ॥

इति पञ्चमेनुवाके षड्विंशं सूक्तम् ॥

अभिप्लवस्य पञ्चमेहनि "एन्द्र नो गधि प्रियः" इति उक्थस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "पञ्चम एन्द्र नो गधि प्रिय इति" इति [वै० ८. ३] ॥

एन्द्र नो गधि प्रियः सत्राजिदगोह्यः । गिरिर्न विश्वतस्पृथुः पतिर्दिवः ॥ १

आ । इन्द्र । नः । गधि । प्रियः । सत्राऽजित् । अगोह्यः ॥ गिरिः । न । विश्वतः । पृथुः । पतिः । दिवः ॥ १ ॥

अभि हि सत्य सोमपा उभे बभूथ रोदसी । इन्द्रासि सुन्वतो वृधः पतिर्दिवः ॥ २ ॥

अभि । हि । सत्य । सोमऽपाः । उभे इति । बभूथ । रोदसी इति ॥ इन्द्र । असि । सुन्वतः । वृधः । पतिः । दिवः ॥ २ ॥

त्वं हि शश्वतीनामिन्द्र दर्ता पुरामसि । हन्ता दस्योर्मनोर्वृधः पतिर्दिवः ॥ ३

त्वम् । हि । शश्वतीनाम् । इन्द्र । दर्ता । पुराम् । असि ॥ हन्ता । दस्योः । मनोः । वृधः । पतिः । दिवः ॥ ३ ॥

---

१ K विश्वतः पृथुः. C °तः स्पृथुः.

एदु मध्वो मदिन्तरं सिञ्च वाध्वर्यो अन्धसः। एवा हि वीर स्तवते
सदावृधः ॥ ४ ॥

आ । इत् । ऊं इति । मध्वः । मदिन्ऽतरम् । सिञ्च । वा । अध्वर्यो इति । अन्धसः ।
एव । हि । वीरः । स्तवते । सदाऽवृधः ॥ ४ ॥

इन्द्र स्थातर्हरीणां नकिष्टे पूर्व्यस्तुतिम्। उदानंश शवसा न भन्दना ॥५॥

इन्द्र । स्थातः । हरीणाम् । नकिः । ते । पूर्व्यऽस्तुतिम् ॥ उत् । आनंश । शवसा ।
न । भन्दना ॥ ५ ॥

तं वो वाजानां पतिमहूमहि श्रवस्यवः। अप्रायुभिर्यज्ञेभिर्वावृधेन्यम् ६

तम् । वः । वाजानाम् । पतिम् । अहूमहि । श्रवस्यवः ॥ अप्रायुऽभिः । यज्ञेभिः ।
ववृधेन्यम् ॥ ६ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके सप्तविंशं सूक्तम् ॥

दशाहस्य नवमेहनि "एतो न्विन्द्रं स्तवाम" इति उक्थस्तोत्रियो भवति। तद् उक्तं वैताने। "नवम एतो न्विन्द्रं स्तवामेति" इति [वै० ८. ४] ॥

एतो न्विन्द्रं स्तवाम सखायः स्तोम्यं नरम्। कृष्टीर्यो विश्वा अभ्य-
स्त्येक इत् ॥ १ ॥

एतो इति । नु । इन्द्रम् । स्तवाम । सखायः । स्तोम्यम् । नरम् ॥ कृष्टीः । यः ।
विश्वाः । अभि । अस्ति । एकः । इत् ॥ १ ॥

अगोरुधाय गविषे द्युक्षाय दस्म्यं वचः। घृतात् स्वादीयो मधुनश्च
वोचत ॥ २ ॥

अगोऽरुधाय । गोऽइषे । द्युक्षाय । दस्म्यम् । वचः ॥ घृतात् । स्वादीयः । मधुनः ।
च । वोचत ॥ २ ॥

यस्यामितानि वीर्या३ न राधः पर्येतवे। ज्योतिर्न विश्वमभ्यस्ति दक्षिणा ३

यस्य । अमितानि । वीर्या३ । न । राधः । परिऽएतवे ॥ ज्योतिः । न । विश्वम् ।
अभि । अस्ति । दक्षिणा ॥ ३ ॥

इति पञ्चमेऽनुवाके अष्टाविंशं सूक्तम् ॥

---

१ K K^m वीर्यां१. २ K ज्योतिर्हि.

स्तुहीन्द्रं व्यश्ववदनूर्मिं वाजिनं यमम्। अर्यो गयं मंहमानं वि दाशुषे॥१॥

स्तुहि। इन्द्रम्। व्यश्वऽवत्। अनूर्मिम्। वाजिनम्। यमम्॥ अर्यः। गयम्। मंहमानम्। वि। दाशुषे॥ १॥

एवा नूनमुप स्तुहि वैयश्व दशमं नवम्। सुविद्वांसं चर्कृत्यं चरणीनाम्॥ २॥

एव। नूनम्। उप। स्तुहि। वैयश्व। दशमम्। नवम्॥ सुऽविद्वांसम्। चर्कृत्यम्। चरणीनाम्॥ २॥

वेत्था हि निर्ऋतीनां वज्रहस्त परिवृजम्। अहरहः शुन्ध्युः परिपदामिव॥ ३॥

वेत्थ। हि। निःऽऋतीनाम्। वज्रऽहस्त। परिऽवृजम्॥ अहःऽअहः। शुन्ध्युः। परिपदाम्ऽइव॥ ३॥

पञ्चमेऽनुवाके एकोनत्रिंशं सूक्तम्॥

इति पञ्चमोऽनुवाकः॥

पृष्ठ्यषडहस्य षष्ठेऽहनि प्रातःसवनमाध्यंदिनयोर्द्वयोः सवनयोः प्राकृतीनां प्रस्थितयाज्यानां पुरस्तात् "वनोति हि" इत्याद्याः पारुच्छेप्याख्या ऋचः संशाति। तद् उक्तं वैताने। "पृष्ठ्यषष्ठे वनोति हि सुन्वन् क्षयं परीणसः [२०. ६७] विश्वेषु हि त्वा सवनेषु तुञ्जते [२०. ७२] इति पारुच्छेपीरुपदधाति द्वयोः सवनयोः पुरस्तात् प्रस्थितयाज्यानाम्" इति [वै० ६. १]॥

वनोति हि सुन्वन् क्षयं परीणसः सुन्वानो हि ष्मा यजत्यव द्विषो देवानामव द्विषः।
सुन्वान इत् सिषासति सहस्रा वाज्यवृतः।
सुन्वानायेन्द्रो ददात्याभुवं रयिं ददात्याभुवम्॥ १॥

वनोति। हि। सुन्वन्। क्षयम्। परीणसः। सुन्वानः। हि। स्म। यजति। अव। द्विषः। देवानाम्। अव। द्विषः।
सुन्वानः। इत्। सिसासति। सहस्रा। वाजी। अवृतः।
सुन्वानाय। इन्द्रः। ददाति। आऽभुवम्। रयिम्। ददाति। आऽभुवम्॥ १॥

---

१ P अनूर्मिं। We with P J Cp. २ P नमम्। ३ B परीणसः Corrected to परिंणसः.
४ So we with all our Mss.

मो षु वो अस्मदभि तानि पौंस्या सना भूवन् द्युम्नानि मोत
जारिषुरस्मत् पुरोत जारिषुः ।
यद् वश्चित्रं युगेयुगे नव्यं घोषादमर्त्यम् ।
अस्मासु तन्मरुतो यच्च दुष्टरं दिधृता यच्च दुष्टरम् ॥ २ ॥

मो इति । सु । वः । अस्मत् । अभि । तानि । पौंस्या । सना । भूवन् । द्युम्नानि ।
मा । उत । जारिषुः । अस्मत् । पुरा । उत । जारिषुः ।
यत् । वः । चित्रम् । युगेऽयुगे । नव्यम् । घोषात् । अमर्त्यम् ।
अस्मासु । तत् । मरुतः । यत् । च । दुस्तरम् । दिधृत । यत् । च । दुस्तरम् ॥ २ ॥

अग्निं होतारं मन्ये दास्वन्तं वसुं सूनुं सहसो जातवेदसं विप्रं न
जातवेदसम् ।
य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा ।
घृतस्य विभ्राष्टिमनु वष्टि शोचिषाजुह्वानस्य सर्पिषः ॥ ३ ॥

अग्निम् । होतारम् । मन्ये । दास्वन्तम् । वसुम् । सूनुम् । सहसः । जातऽवेदसम् ।
विप्रम् । न । जातऽवेदसम् ।
यः । ऊर्ध्वया । सुऽअध्वरः । देवः । देवाच्या । कृपा ।
घृतस्य । विऽभ्राष्टिम् । अनु । वष्टि । शोचिषा । आऽजुह्वानस्य । सर्पिषः ॥ ३ ॥

यज्ञैः संमिश्लाः पृषतीभिर्ऋष्टिभिर्यामं[4] शुभ्रासो अञ्जिषु प्रिया उत ।
आसद्या बर्हिर्भरतस्य सूनवः पोत्रादा सोमं पिबता दिवो नरः ॥ ४ ॥

यज्ञैः । सम्ऽमिश्लाः । पृषतीभिः । ऋष्टिऽभिः । यामन् । शुभ्रासः । अञ्जिषु । प्रियाः । उत ।
आऽसद्य । बर्हिः । भरतस्य । सूनवः । पोत्रात् । आ । सोमम् । पिबत । दिवः । नरः ॥ ४ ॥

आ वक्षि देवाँ इह विप्र यक्षि चोशन् होतर्नि षदा योनिषु त्रिषु ।
प्रति वीहि प्रस्थितं सोम्यं मधु पिबाग्नीध्रात् तव भागस्य तृप्णुहि ॥ ५ ॥

आ । वक्षि । देवान् । इह । विप्र । यक्षि । च । उशन् । होतः । नि । सद । योनिषु । त्रिषु ।

---

१ B C भु°. २ B B^h D E R S^m Dc Cs °वंद्यु°. We with C K K^m V. ३ P P J भुवन् I. We with Cp as in Rigveda. ४ So we with all our Mss.

प्रति॑ । वी॒हि॒ । प्र॒ऽस्थि॑तम् । सो॒म्य॑म् । मधु॑ । पिब॑ । आग्नी॑ध्रात् । तव॑ । भा॒गस्य॑ ।
तृ॒ष्णु॒हि॒ ॥ ५ ॥

ए॒ष स्य ते॑ त॒न्वो॑ नृम्ण॒वर्ध॑नः॒ सह॒ ओजः॑ प्र॒दिवि॑ बा॒ह्वोर्हि॒तः ।
तुभ्यं॑ सु॒तो म॑घव॒न् तुभ्य॒माभृ॑त॒स्त्वम॑स्य॒ ब्राह्म॑णा॒दा तृ॑पत् पि॑ब ॥ ६ ॥

ए॒षः । स्यः । ते॒ । त॒न्वः॑ । नृ॒म्ण॒ऽवर्ध॑नः । सहः॑ । ओजः॑ । प्र॒ऽदिवि॑ । बा॒ह्वोः । हि॒तः ।
तुभ्य॑म् । सु॒तः । म॒घ॒ऽव॒न् । तुभ्य॑म् । आऽभृ॑तः । त्वम् । अ॒स्य॒ । ब्राह्म॑णात् । आ ।
तृ॒पत् । पि॒ब॒ ॥ ६ ॥

यमु॑ पू॒र्वमहु॑वे॒ तमि॒दं हु॑वे॒ सेदु॒ हव्यो॑ द॒दिर्यो नाम॒ पत्य॑ते ।
अ॒ध्व॒र्युभि॑ः प्रस्थि॑तं सो॒म्यं मधु॑ पो॒त्रात् सोम॑ द्रविणो॒दः पिब॑ ऋ॒तुभि॑ः ७

यम् । ऊँ॒ इति॑ । पूर्व॑म् । अहु॑वे । तम् । इ॒दम् । हु॒वे॒ । सः । इ॒त् । ऊँ॒ इति॑ । हव्य॑ः ।
द॒दिः । यः । नाम॑ । पत्य॑ते ।
अ॒ध्व॒र्युऽभिः॑ । प्र॒ऽस्थि॑तम् । सो॒म्य॑म् । मधु॑ । पो॒त्रात् । सोम॑म् । द्र॒वि॒णः॒ऽद॒ः । पिब॑ ।
ऋ॒तु॒ऽभिः॑ ॥ ७ ॥

इति षष्ठेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

छन्दोमानां प्रथमेहनि प्रातःसवने "सुरूपकृत्नुमूतये" इति द्वादश ऋच आवापस्थाने आवपते । तद् उक्तं वैताने । "सुरूपकृत्नुमूतय इति द्वादशर्चः" इति [वै० ६. ३] ॥

सु॒रू॒प॒कृ॒त्नुमू॒तये॑ सु॒दुघा॑मिव गो॒दुहे॑ । जु॒हू॒मसि॒ द्यवि॑द्यवि ॥ १ ॥

सु॒रू॒प॒ऽकृ॒त्नुम् । ऊ॒तये॑ । सु॒दुघा॑म्ऽइव । गो॒ऽदुहे॑ ॥ जु॒हू॒मसि॑ । द्यवि॑ऽद्यवि ॥ १ ॥

उप॑ नः॒ सव॒ना ग॑हि॒ सोम॑स्य सोमपाः पिब । गो॒दा इद् रे॒वतो॒ मद॑ः २

उप॑ । नः॒ । सव॑ना । आ । ग॒हि॒ । सोम॑स्य । सो॒म॒ऽपा॒ः । पि॒ब॒ ॥ गो॒ऽदाः । इ॒त् ।
रे॒वत॑ः । मद॑ः ॥ २ ॥

अथा॑ ते॒ अन्त॑मानां वि॒द्याम॑ सुम॒तीना॑म् । मा नो॒ अति॑ ख्य॒ आ ग॑हि ॥३॥

अथ॑ । ते॒ । अन्त॑मानाम् । वि॒द्याम॑ । सु॒ऽम॒तीना॑म् ॥ मा । न॒ः । अति॑ । ख्य॒ः । आ । ग॒हि॒॥३॥

परे॑हि॒ विग्र॒मस्तृ॑त॒मिन्द्रं॑ पृच्छा विप॒श्चित॑म् । यस्ते॒ सखि॑भ्य॒ आ वर॑म्॥४॥

परा॑ । इ॒हि॒ । विग्र॑म् । अस्तृ॑तम् । इन्द्र॑म् । पृ॒च्छ॒ । वि॒प॒ःऽचित॑म् ॥ यः । ते॒ । स-
खि॑ऽभ्यः । आ । वर॑म् ॥ ४ ॥

उत ब्रुवन्तु नो निदो निरन्यतश्चिदारत । दधाना इन्द्र इद् दुवः ॥५॥

उत । ब्रुवन्तु । नः । निदः । निः । अन्यतः । चित् । आरत ॥ दधानाः । इन्द्रे ।
इत् । दुवः ॥ ५ ॥

उत नः सुभगाँ अरिर्वोचेयुर्दस्म कृष्टयः । स्यामेदिन्द्रस्य शर्मणि ॥ ६ ॥

उत । नः । सुऽभगान् । अरिः । वोचेयुः । दस्म । कृष्टयः ॥ स्याम । इत् । इन्द्रस्य ।
शर्मणि ॥ ६ ॥

एमाशुमाशवे भर यज्ञश्रियं नृमादनम् । पतयन्मन्दयत्सखम् ॥ ७ ॥

आ । ईम् । आशुम् । आशवे । भर । यज्ञऽश्रियम् । नृऽमादनम् ॥ पतयत् । मन्दयत्ऽ-
सखम् ॥ ७ ॥

अस्य पीत्वा शतक्रतो घनो वृत्राणामभवः । प्रावो वाजेषु वाजिनम् ॥८॥

अस्य । पीत्वा । शतक्रतो इति शतऽक्रतो । घनः । वृत्राणाम् । अभवः ॥ प्र । आवः ।
वाजेषु । वाजिनम् ॥ ८ ॥

तं त्वा वाजेषु वाजिनं वाजयामः शतक्रतो । धनानामिन्द्र सातये ॥ ९॥

तम् । त्वा । वाजेषु । वाजिनम् । वाजयामः । शतक्रतो इति शतऽक्रतो ॥ धनानाम् ।
इन्द्र । सातये ॥ ९ ॥

यो रायो३वनिर्महान्त्सुपारः सुन्वतः सखा । तस्मा इन्द्राय गायत ॥१०॥

यः । रायः । अवनिः । महान् । सुऽपारः । सुन्वतः । सखा ॥ तस्मै । इन्द्राय । गायत॥१०॥

आ त्वेता नि षीदतेन्द्रमभि प्र गायत । सखाय स्तोमवाहसः ॥ ११ ॥

आ । तु । आ । इत । नि । सीदत । इन्द्रम् । अभि । प्र । गायत ॥ सखायः । स्तोमऽ-
वाहसः ॥ ११ ॥

पुरूतमं पुरूणामीशानं वार्याणाम् । इन्द्रं सोमे सचा सुते ॥ १२ ॥

पुरुऽतमम् । पुरूणाम् । ईशानम् । वार्याणाम् । इन्द्रम् । सोमे । सचा । सुते ॥ १२ ॥

इति षष्ठेऽनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

छन्दोमानां द्वितीयेऽहनि "स घा नो योग आ भुवत्" इति द्वात्रिंशतम् ऋच आवपते । तद् उक्तं वैताने । "स घा नो योग आ भुवदिति द्वात्रिंशतम्" इति [वै० ६. ३] ॥

---

१ B Dc महाँत्सु°.

स घा नो योग आ भुवत् स राये स पुरंध्याम्। गमद् वाजेभिरा स नः॥१॥
सः । घ । नः । योगे । आ । भुवत् । सः । राये । सः । पुरम्ऽध्याम् ॥ गमत् ।
वाजेभिः । आ । सः । नः ॥ १ ॥

यस्य संस्थे न वृण्वते हरी समत्सु शत्रवः। तस्मा इन्द्राय गायत ॥ २ ॥
यस्य । सम्ऽस्थे । न । वृण्वते । हरी इति । समत्ऽसु । शत्रवः ॥ तस्मै । इन्द्राय ।
गायत ॥ २ ॥

सुतपाव्ने सुता इमे शुचयो यन्ति वीतये। सोमासो दध्याशिरः ॥ ३ ॥
सुतऽपाव्ने । सुताः । इमे । शुचयः । यन्ति । वीतये ॥ सोमासः । दधिऽआशिरः ॥ ३ ॥

त्वं सुतस्य पीतये सद्यो वृद्धो अजायथाः । इन्द्र ज्यैष्ठ्याय सुक्रतो ॥ ४ ॥
त्वम् । सुतस्य । पीतये । सद्यः । वृद्धः । अजायथाः ॥ इन्द्र । ज्यैष्ठ्याय । सुक्रतो इति
सुऽक्रतो ॥ ४ ॥

आ त्वा विशन्त्वाशवः सोमास इन्द्र गिर्वणः । शं ते सन्तु प्रचेतसे॥५॥
आ । त्वा । विशन्तु । आशवः । सोमासः । इन्द्र । गिर्वणः ॥ शम् । ते । सन्तु ।
प्रऽचेतसे ॥ ५ ॥

त्वां स्तोमा अवीवृधन् त्वामुक्था शतक्रतो । त्वां वर्धन्तु नो गिरः ॥६॥
त्वाम् । स्तोमाः । अवीवृधन् । त्वाम् । उक्था । शतक्रतो इति शतऽक्रतो ।
त्वाम् । वर्धन्तु । नः । गिरः ॥ ६ ॥

अक्षितोतिः सनेदिमं वाजमिन्द्रः सहस्रिणम् । यस्मिन् विश्वानि पौंस्या ॥ ७ ॥
अक्षितऽऊतिः । सनेत् । इमम् । वाजम् । इन्द्रः । सहस्रिणम् ॥ यस्मिन् ।
विश्वानि । पौंस्या ॥ ७ ॥

मा नो मर्ता अभि द्रुहन् तनूनामिन्द्र गिर्वणः । ईशानो यवया वधम् ॥ ८ ॥
मा । नः । मर्ताः । अभि । द्रुहन् । तनूनाम् । इन्द्र । गिर्वणः ॥ ईशानः । यवय ।
वधम् ॥ ८ ॥

युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं चरन्तं परि तस्थुषः । रोचन्ते रोचना दिवि ॥ ९ ॥

युञ्जन्ति । ब्रध्नम् । अरुषम् । चरन्तम् । परि । तस्थुषः ॥ रोचन्ते । रोचना । दिवि ॥९॥

युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथे । शोणा धृष्णू नृवाहसा ॥ १० ॥

युञ्जन्ति । अस्य । काम्या । हरी इति । विऽपक्षसा । रथे ॥ शोणा । धृष्णू इति ।
नृऽवाहसा ॥ १० ॥

केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे । समुषद्भिरजायथाः ॥ ११ ॥

केतुम् । कृण्वन् । अकेतवे । पेशः । मर्याः । अपेशसे ॥ सम् । उषत्ऽभिः । अजायथाः ११

आदह स्वधामनु पुनर्गर्भत्वमेरिरे । दधाना नाम यज्ञियम् ॥ १२ ॥

आत् । अह । स्वधाम् । अनु । पुनः । गर्भऽत्वम् । आऽईरिरे ॥ दधानाः । नाम ।
यज्ञियम् ॥ १२ ॥

इति षष्ठेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

छन्दोमानां तृतीयेहनि "वीळु चिदारुजत्नुभिः" इति षट्त्रिंशतम् ऋचः आवापस्थाने आवपते । तद् उक्तं वैताने । "वीळु चिदारुजत्नुभिरिति षट्त्रिंशतम् आवपते" इति [वै० ६. ३] ॥

वीळु चिदारुजत्नुभिर्गुहा चिदिन्द्र वह्निभिः । अविन्द उस्रिया अनु ॥१॥

वीळु । चित् । आरुजत्नुऽभिः । गुहा । चित् । इन्द्र । वह्निऽभिः ॥ अविन्दः ।
उस्रियाः । अनु ॥ १ ॥

देवयन्तो यथा मतिमच्छा विदद् वसुं गिरः । महामनूषत श्रुतम् ॥ २ ॥

देवऽयन्तः । यथा । मतिम् । अच्छ । विदत्ऽवसुम् । गिरः । महाम् । अनूषत ।
श्रुतम् ॥ २ ॥

इन्द्रेण सं हि दृक्षसे संजग्मानो अबिभ्युषा । मन्दू समानवर्चसा ॥ ३ ॥

इन्द्रेण । सम् । हि । दृक्षसे । सम्ऽजग्मानः । अबिभ्युषा ॥ मन्दू इति । समानऽ-
वर्चसा ॥ ३ ॥

अनवद्यैरभिद्युभिर्मखः सहस्वदर्चति । गणैरिन्द्रस्य काम्यैः ॥ ४ ॥

अनवद्यैः । अभिद्युऽभिः । मखः । सहस्वत् । अर्चति ॥ गणैः । इन्द्रस्य । काम्यैः ॥ ४ ॥

अतः परिज्मन्ना गहि दिवो वा रोचनादधि । समस्मिन्नृञ्जते गिरः ॥५॥

अतः । परिऽज्मन् । आ । गहि । दिवः । वा । रोचनात् । अधि ॥ सम् । अस्मिन् ।
ऋञ्जते । गिरः ॥ ५ ॥

---

१ B K K V वीळु. C R Dc वीड्डु. Cs विळु. We with D E S. २ B B मण्डू.

इतो वा सातिमीमहे दिवो वा पार्थिवादधि । इन्द्रं महो वा रजसः ॥ ६ ॥
इतः । वा । सातिम् । ईमहे । दिवः । वा । पार्थिवात् । अधि ॥ इन्द्रम् । महः ।
वा । रजसः ॥ ६ ॥

इन्द्रमिद् गाथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किणः । इन्द्रं वाणीरनूषत ॥ ७ ॥
इन्द्रम् । इत् । गाथिनः । बृहत् । इन्द्रम् । अर्केभिः । अर्किणः ॥ इन्द्रम् । वाणीः ।
अनूषत ॥ ७ ॥

इन्द्र इद्धर्योः सचा संमिश्ल आ वचोयुजा । इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ८ ॥
इन्द्रः । इत् । हर्योः । सचा । सम्ऽमिश्लः । आ । वचःऽयुजा ॥ इन्द्रः । वज्री ।
हिरण्ययः ॥ ८ ॥

इन्द्रो दीर्घाय चक्षस आ सूर्यं रोहयद् दिवि । वि गोभिरद्रिमैरयत् ॥ ९ ॥
इन्द्रः । दीर्घाय । चक्षसे । आ । सूर्यम् । रोहयत् । दिवि ॥ वि । गोभिः । अद्रिम् ।
ऐरयत् ॥ ९ ॥

इन्द्र वाजेषु नोव सहस्रप्रधनेषु च । उग्र उग्राभिरूतिभिः ॥ १० ॥
इन्द्र । वाजेषु । नः । अव । सहस्रऽप्रधनेषु । च ॥ उग्रः । उग्राभिः । ऊतिऽभिः ॥ १० ॥

इन्द्रं वयं महाधन इन्द्रमर्भे हवामहे । युजं वृत्रेषु वज्रिणम् ॥ ११ ॥
इन्द्रम् । वयम् । महाऽधने । इन्द्रम् । अर्भे । हवामहे ॥ युजम् । वृत्रेषु । वज्रिणम् ॥ ११ ॥

स नो वृषन्नमुं चरुं सत्रादावन्नपा वृधि । अस्मभ्यमप्रतिष्कुतः ॥ १२ ॥
सः । नः । वृषन् । अमुम् । चरुम् । सत्राऽदावन् । अप । वृधि ॥ अस्मभ्यम् । अप्र-
तिऽस्कुतः ॥ १२ ॥

तुञ्जेतुञ्जे य उत्तरे स्तोमा इन्द्रस्य वज्रिणः । न विन्धे अस्य सुष्टुतिम् १३
तुञ्जेऽतुञ्जे । ये । उत्ऽतरे । स्तोमाः । इन्द्रस्य । वज्रिणः ॥ न । विन्धे । अस्य ।
सुऽस्तुतिम् ॥ १३ ॥

वृषा यूथेव वंसगः कृष्टीरियर्त्योजसा । ईशानो अप्रतिष्कुतः ॥ १४ ॥
वृषा । यूथाऽइव । वंसगः । कृष्टीः । इयर्ति । ओजसा ॥ ईशानः । अप्रतिऽस्कुतः ॥ १४ ॥

य एकश्चर्षणीनां वसूनामिरज्यति । इन्द्रः पञ्च क्षितीनाम् ॥ १५ ॥
यः । एकः । चर्षणीनाम् । वसूनाम् । इरज्यति ॥ इन्द्रः । पञ्च । क्षितीनाम् ॥ १५ ॥

इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः । अस्माकमस्तु केवलः ॥ १६ ॥
इन्द्रम् । वः । विश्वतः । परि । हवामहे । जनेभ्यः ॥ अस्माकम् । अस्तु । केवलः ॥ १६ ॥
एन्द्र सानसिं रयिं सजित्वानं सदासहम् । वर्षिष्ठमूतये भर ॥ १७ ॥
आ । इन्द्र । सानसिम् । रयिम् । सऽजित्वानम् । सदाऽसहम् ॥ वर्षिष्ठम् । ऊतये । भर ॥ १७ ॥
नि येन मुष्टिहत्यया नि वृत्रा रुणधामहै । त्वोतासो न्यर्वता ॥ १८ ॥
नि । येन । मुष्टिऽहत्यया । नि । वृत्रा । रुणधामहै ॥ त्वाऽऊतासः । नि । अर्वता ॥१८॥
इन्द्र त्वोतास आ वयं वज्रं घना ददीमहि । जयेम सं युधि स्पृधः ॥१९
इन्द्र । त्वाऽऊतासः । आ । वयम् । वज्रम् । घना । ददीमहि ॥ जयेम । सम् । युधि । स्पृधः ॥ १९ ॥
वयं शूरेभिरस्तृभिरिन्द्र त्वया युजा वयम् । सासह्याम पृतन्यतः ॥२०॥
वयम् । शूरेभिः । अस्तृऽभिः । इन्द्र । त्वया । युजा । वयम् ॥ ससह्याम । पृतन्यतः ॥२०॥

इति षष्ठेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"सं चोदय चित्रमर्वाक्" [२०. ७१. ११] इत्यस्य विनियोगः "प्रणेतारं वस्यो अच्छा" [२०. ४६] इत्यनेन सह उक्तः॥

महाँ इन्द्रः परश्च नु महित्वमस्तु वज्रिणे । द्यौर्न प्रथिना शवः ॥ १ ॥
महान् । इन्द्रः । परः । च । नु । महिऽत्वम् । अस्तु । वज्रिणे ॥ द्यौः । न । प्रथिना । शवः ॥ १ ॥
समोहे वा य आशत नरस्तोकस्य सनितौ । विप्रासो वा धियायवः ॥२॥
सम्ऽओहे । वा । ये । आशत । नरः । तोकस्य । सनितौ ॥ विप्रासः । वा । धियाऽयवः ॥ २ ॥
यः कुक्षिः सोमपातमः समुद्र इव पिन्वते । उर्वीरापो न काकुदः ॥३॥
यः । कुक्षिः । सोमऽपातमः । समुद्रःऽइव । पिन्वते ॥ उर्वीः । आपः । न । काकुदः ॥३॥
एवा ह्यस्य सूनृता विरप्शी गोमती मही । पक्वा शाखा न दाशुषे ॥४॥
एव । हि । अस्य । सूनृता । विऽरप्शी । गोऽमती । मही ॥ पक्वा । शाखा । न । दाशुषे ॥४॥
एवा हि ते विभूतय ऊतय इन्द्र मावते । सद्यश्चित् सन्ति दाशुषे ॥ ५ ॥

---

१ B सास॰. २ P पृथिना ।. ३ P पिन्वते ।.

एव । हि । ते । विऽभूतयः । ऊतयः । इन्द्र । माऽवते ॥ सद्यः । चित् । सन्ति । दाशुषे ॥ ५ ॥

एवा ह्यस्य काम्या स्तोम उक्थं च शंस्या । इन्द्राय सोमपीतये ॥ ६ ॥

एव । हि । अस्य । काम्या । स्तोमः । उक्थम् । च । शंस्या ॥ इन्द्राय । सोमऽपीतये ॥ ६ ॥

इन्द्रेहि मत्स्यन्धसो विश्वेभिः सोमपर्वभिः । महाँ अभिष्टिरोजसा ॥७॥

इन्द्र । आ । इहि । मत्सि । अन्धसः । विश्वेभिः । सोमपर्वऽभिः ॥ महान् । अभिष्टिः । ओजसा ॥ ७ ॥

एमेनं सृजता सुते मन्दिमिन्द्राय मन्दिने । चक्रिं विश्वानि चक्रये ॥ ८ ॥

आ । ईम् । एनम् । सृजत[1] । सुते । मन्दिम् । इन्द्राय । मन्दिने ॥ चक्रिम् । विश्वानि । चक्रये ॥ ८ ॥

मत्स्वा सुशिप्र मन्दिभि[2] स्तोमेभिर्विश्वचर्षणे । सचैषु सवनेष्वा ॥ ९ ॥

मत्स्व । सुऽशिप्र । मन्दिऽभिः । स्तोमेभिः । विश्वऽचर्षणे ॥ सचा । एषु[3] । सवनेषु । आ ॥ ९ ॥

असृग्रमिन्द्र ते गिरः प्रति त्वामुदहासत । अजोषा वृषभं पतिम् ॥ १० ॥

असृग्रम् । इन्द्र । ते । गिरः । प्रति । त्वाम् । उत् । अहासत ॥ अजोषाः । वृषभम् । पतिम् ॥ १० ॥

सं चोदय चित्रमर्वाग् राध इन्द्र वरेण्यम् । असदित् ते विभु प्रभु ॥११॥

सम् । चोदय । चित्रम् । अर्वाक् । राधः । इन्द्र । वरेण्यम् ॥ असत् । इत् । ते । विऽभु । प्रऽभु ॥ ११ ॥

अस्मान्त्सु तत्र चोदयेन्द्र राये रभस्वतः । तुविद्युम्न यशस्वतः ॥ १२ ॥

अस्मान् । सु । तत्र । चोदय । इन्द्र । राये । रभस्वतः ॥ तुविऽद्युम्न । यशस्वतः[4] ॥ १२ ॥

सं गोमदिन्द्र वाजवदस्मे पृथु श्रवो बृहत् । विश्वायुर्धेह्यक्षितम् ॥ १३ ॥

सम् । गोऽमत् । इन्द्र । वाजऽवत् । अस्मे इति । पृथु । श्रवः । बृहत् ॥ विश्वऽआयुः । धेहि । अक्षितम् ॥ १३ ॥

अस्मे धेहि श्रवो बृहद् द्युम्नं सहस्रसातमम् । इन्द्र ता रथिनीरिषः १४

---

१ P[3] सृजते ।. २ B[h] C K S[m] Dc मन्दिभिः. We with D E K[m] R V Cs. ३ P[3] एषु ।.
४ P यशस्वः ।.

असे इति । धेहि । श्रवः । बृहत् । द्युम्नम् । सहस्रऽसातमम् ॥ इन्द्र । ताः ।
रथिनीः । इषः ॥ १४ ॥

वसोरिन्द्रं वसुपतिं गीर्भिर्गृणन्त ऋग्मियम । होम गन्तारमूतये ॥१५॥

वसोः । इन्द्रम् । वसुऽपतिम् । गीःऽभिः । गृणन्तः । ऋग्मियम् ॥ होम । गन्तारम् ।
ऊतये ॥ १५ ॥

सुतेसुते न्योकसे बृहद् बृहत एदरिः । इन्द्राय शूषमर्चति ॥ १६ ॥

सुतेऽसुते । निऽओकसे । बृहत् । बृहते । आ । इत् । अरिः ॥ इन्द्राय । शूषम् ।
अर्चति ॥ १६ ॥

षष्ठेऽनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

इति षष्ठोऽनुवाकः ॥

पृष्ठ्यषडहस्य षष्ठेहनि "विश्वेषु हि त्वा सवनेषु तुञ्जते" इत्यस्य विनियोगः "वनोति हि सुन्वन् क्षयं परीणसः" [२०.६७] इत्यनेन सह उक्तः ॥

विश्वेषु हि त्वा सवनेषु तुञ्जते समानमेकं वृषमण्यवः पृथक् स्वः
सनिष्यवः पृथक्[1] ।
तं त्वा नावं न पर्षणिं शूषस्य धुरि धीमहि ।
इन्द्रं न यज्ञैश्चितयन्त आयव स्तोमेभिरिन्द्रमायवः ॥ १ ॥

विश्वेषु । हि । त्वा । सवनेषु । तुञ्जते । समानम् । एकम् । वृषऽमन्यवः । पृथक् ।
स्वरिति स्वः । सनिष्यवः । पृथक् ।
तम् । त्वा । नावम् । न । पर्षणिम् । शूषस्य । धुरि । धीमहि ।
इन्द्रम् । न । यज्ञैः । चितयन्तः । आयवः । स्तोमेभिः । इन्द्रम् । आयवः ॥ १ ॥

वि त्वा ततस्रे मिथुना अवस्यवो व्रजस्य साता गव्यस्य निःसृजः
सक्षन्त इन्द्र निःसृजः ।
यद् गव्यन्ता द्वा जना स्वर्यन्ता समूहसि ।
आविष्करिक्रद् वृषणं सचाभुवं वज्रमिन्द्र सचाभुवम् ॥ २ ॥

---

१ B B^h No stop.

वि । त्वा । ततस्रे । मिथुना । अवस्यवः । व्रजस्य । साता । गव्यस्य । निःऽसृजः ।
सक्षन्तः । इन्द्र । निःऽसृजः ।
यत् । गव्यन्ता । द्वा । जनां[२] । स्वः । यन्ता । सम्ऽऊहसि ।
आविः । करिक्रत् । वृषणम् । सचाऽभुवम् । वज्रम् । इन्द्र । सचाऽभुवम् ॥ २ ॥

उतो नो अस्या उषसो जुषेत ह्य१र्कस्य बोधि हविषो हवीमभिः
स्वर्षाता हवीमभिः ।
यदिन्द्र हन्तवे मृधो वृषा वज्रिञ्चिकेतसि ।
आ मे अस्य वेधसो नवीयसो मन्म श्रुधि नवीयसः ॥ ३ ॥

उतो इति । नः । अस्याः । उषसः । जुषेत । हि । अर्कस्य । बोधि । हविषः । हवीमऽभिः । स्वःऽसाता । हवीमऽभिः ।
यत् । इन्द्र । हन्तवे । मृधः । वृषा । वज्रिन् । चिकेतसि ।
आ । मे । अस्य । वेधसः । नवीयसः । मन्म । श्रुधि । नवीयसः ॥ ३ ॥

इति सप्तमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

पृष्ठ्यस्य चतुर्थेहनि "तुभ्येदिमा सवना शूर विश्वा" इति पुरस्तात्संपातसूक्तात् षड्ऋचं आवपते । तासां प्रथमास्तिस्र ऋचः अर्धर्चशः शंसति । तद् उक्तं वैताने । "चतुर्थे तुभ्येदिमा सवना शूर विश्वेति षड् पुरस्तात्संपाताः । तिस्रोऽर्धर्चशः" इति [वै० ६. २] ॥

तुभ्येदिमा सवना शूर विश्वा तुभ्यं ब्रह्माणि वर्धना कृणोमि ।
त्वं नृभिर्हव्यो विश्वधासि ॥ १ ॥

तुभ्य । इत् । इमा । सवना । शूर । विश्वा । तुभ्यम् । ब्रह्माणि । वर्धना । कृणोमि ।
त्वम् । नृऽभिः । हव्यः । विश्वधा । असि ॥ १ ॥

नू चिन्नु ते मन्यमानस्य दस्मोदश्नुवन्ति महिमानमुग्र ।
न वीर्यमिन्द्र ते न राधः ॥ २ ॥

नु । चित् । नु । ते । मन्यमानस्य । दस्म । उत् । अश्नुवन्ति । महिमानम् । उग्र ।
न । वीर्यम् । इन्द्र । ते । न । राधः ॥ २ ॥

---

२ P जनाः ।.

प्र वो महे महिवृधे भरध्वं प्रचेतसे प्र सुमतिं कृणुध्वम् । विशः पूर्वीः
प्र चरा चर्षणिप्राः ॥ ३ ॥

प्र । वः । महे । महिऽवृधे । भरध्वम् । प्रऽचेतसे । प्र । सुऽमतिम् । कृणुध्वम् ।
विशः । पूर्वीः । प्र । चर । चर्षणिऽप्राः ॥ ३ ॥

यदा वज्रं हिरण्यमिदथा रथं हरी यमस्य वहतो वि सूरिभिः ।
आ तिष्ठति मघवा सनश्रुत इन्द्रो वाजस्य दीर्घश्रवसस्पतिः ॥ ४ ॥

यदा । वज्रम् । हिरण्यम् । इत् । अथ । रथम् । हरी इति । यम् । अस्य । वहतः ।
वि । सूरिऽभिः ।
आ । तिष्ठति । मघऽवा । सनऽश्रुतः । इन्द्रः । वाजस्य । दीर्घऽश्रवसः । पतिः ॥ ४ ॥

सो चिन्नु वृष्टिर्यूथ्या३ स्वा सचाँ इन्द्रः श्मश्रूणि हरिताभि प्रुष्णुते ।
अव वेति सुक्षयं सुते मधूदिद्धूनोति वातो यथा वनम् ॥ ५ ॥

सो इति । चित् । नु । वृष्टिः । यूथ्या । स्वा । सचा । इन्द्रः । श्मश्रूणि । हरिता ।
अभि । प्रुष्णुते ।
अव । वेति । सुऽक्षयम् । सुते । मधु । उत् । इत् । धूनोति । वातः । यथा । वनम् ॥५॥

यो वाचा विवाचो मृध्रवाचः पुरू सहस्राशिवा जघान ।
तत्तदिदस्य पौंस्यं गृणीमसि पितेव यस्तविषीं वावृधे शवः ॥ ६ ॥

यः । वाचा । विऽवाचः । मृध्रऽवाचः । पुरु । सहस्रा । अशिवा । जघान ।
तत्ऽतत् । इत् । अस्य । पौंस्यम् । गृणीमसि । पिताऽइव । यः । तविषीम् । ववृधे ।
शवः ॥ ६ ॥

इति सप्तमेऽनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

पृष्ठ्यस्य पञ्चमेऽहनि पुरस्तात् संपातात् पङ्क्तिच्छन्दस्कम् "यच्चिद्धि सत्य सोमपाः" इति सूक्तम् आवपते । तस्य शंसनधर्ममपि सूत्रकार आह । तद् उक्तं वैताने । "पञ्चमे यच्चिद्धि सत्य सोमपा इति पाङ्क्तं सततर्चम् । द्वौद्वाववसाय पञ्चमं सन्तनोति । त्रयं वावसाय द्वयम्" इति [वै० ६. २] ॥ अस्य अर्थः । पाङ्क्तस्य एकैकस्य द्वौ द्वौ पादौ संहतौ अवसाय अर्धर्चशस्यवत् पञ्चमं पादं प्रणवेनोपसंतनोति संदधाति । पादत्रयं संहतं वा अवसाय अन्त्यपादद्वयं संहतं प्रणवेनोपसंतनोति इति ॥

---

१ K P °श्रुत. २ K °थ्या १ स्वा. ३ P श्मश्रुणि ।. ४ P P² प्रप्णुते ।. ५ P तुविषीम् ।.

यच्चिद्धि सत्य सोमपा अनाशस्ता इव स्मसि।
आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शुभ्रिषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ १ ॥
यत्। चित्। हि। सत्य। सोमऽपाः। अनाशस्ताःऽइव। स्मसि।
आ। तु। नः। इन्द्र। शंसय। गोषु। अश्वेषु। शुभ्रिषु। सहस्रेषु। तुविऽमघ ॥ १ ॥
शिप्रिन् वाजानां पते शचीवस्तव दंसना। आ तू० ॥ २ ॥
शिप्रिन्। वाजानाम्। पते। शचीऽवः। तव। दंसना।० ॥ २ ॥
नि ष्वापया मिथूदृशा सस्तामबुध्यमाने। आ तू० ॥ ३ ॥
नि। स्वापय। मिथुऽदृशा। सस्ताम्। अबुध्यमाने इति।० ॥ ३ ॥
ससन्तु त्या अरातयो बोधन्तु शूर रातयः। आ तू० ॥ ४ ॥
ससन्तु। त्याः। अरातयः। बोधन्तु। शूर। रातयः।० ॥ ४ ॥
समिन्द्र गर्दभं मृण नुवन्तं पापयामुया। आ तू० ॥ ५ ॥
सम्। इन्द्र। गर्दभम्। मृण। नुवन्तम्[1]। पापया। अमुया।० ॥ ५ ॥
पताति कुण्डृणाच्या दूरं वातो वनादधि। आ तू० ॥ ६ ॥
पताति। कुण्डृणाच्या। दूरम्। वातः। वनात्। अधि।० ॥ ६ ॥
सर्वं परिक्रोशं जहि जम्भया कृकदाश्वम्।
आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शुभ्रिषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ ७ ॥
सर्वम्। परिऽक्रोशम्। जहि। जम्भय। कृकदाश्वम्।
आ। तु। नः। इन्द्र। शंसय। गोषु। अश्वेषु। शुभ्रिषु। सहस्रेषु। तुविऽमघ ॥ ७ ॥

इति सप्तमेऽनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

पृष्ठ्यस्य षष्ठेऽहनि पुरस्तात् संपातात् "वि त्वा ततस्रे मिथुना अवस्यवः" इति तिस्रः सप्तपदा आवपते सूत्रोक्तप्रकारेण प्रणवेनोपसंतनोति च। तद् उक्तं वैताने। "षष्ठे वि त्वा ततस्रे मिथुना अवस्यव इति। सप्तपदानामेकैकमवसाय द्वयं संतनोति। द्वयमवसाय द्वयम्" इति [वै० ६. २] ॥ अस्य अर्थः। सप्तपदानां तिसृणामृचाम् एकैकस्यामृचि एकैकं पदम् अवसाय पदत्रयं प्रणवेनोपसंतनोति। ततः परं पादद्वयमवसाय अपरं पादद्वयं प्रणवेनोपसंतनोति ॥

वि त्वा ततस्रे मिथुना अवस्यवो व्रजस्य साता गव्यस्य निःसृजः
सक्षन्त इन्द्र निःसृजः।

---

[1] P वुवन्तम्।

यद् गव्यन्ता द्वा जना स्व१र्यन्ता समूहसि ।
आविष्करिक्रद् वृषणं सचाभुवं वज्रमिन्द्र सचाभुवम् ॥ १ ॥

वि । त्वा । ततस्रे । मिथुनाः । अवस्यवः । व्रजस्य । साता । गव्यस्य । निःऽसृजः ।
सक्षन्तः । इन्द्र । निःऽसृजः ।
यत् । गव्यन्ता । द्वा । जना । स्वः । यन्ता । सम्ऽऊहसि ।
आविः । करिक्रत् । वृषणम् । सचाऽभुवम् । वज्रम् । इन्द्र । सचाऽभुवम् ॥ १ ॥

विदुष्टे अस्य वीर्यस्य पूरवः पुरो यदिन्द्र शारदीरवातिरः
सासहानो अवातिरः ।
शासस्तमिन्द्र मर्त्यमयज्युं शवसस्पते ।
महीममुष्णाः पृथिवीमिमा अपो मन्दसान इमा अपः ॥ २ ॥

विदुः । ते । अस्य । वीर्यस्य । पूरवः । पुरः । यत् । इन्द्र । शारदीः । अवऽअतिरः ।
ससहानः । अवऽअतिरः ।
शासः । तम् । इन्द्र । मर्त्यम् । अयज्युम् । शवसः । पते ।
महीम् । अमुष्णाः । पृथिवीम् । इमाः । अपः । मन्दसानः । इमाः । अपः ॥ २ ॥

आदित् ते अस्य वीर्यस्य चर्किरन्मदेषु वृषन्नुशिजो यदाविथ
सखीयतो यदाविथ ।
चकर्थ कारमेभ्यः पृतनासु प्रवन्तवे ।
ते अन्यामन्यां नद्यं सनिष्णत श्रवस्यन्तः सनिष्णत ॥ ३ ॥

आत् । इत् । ते । अस्य । वीर्यस्य । चर्किरन् । मदेषु । वृषन् । उशिजः । यत् ।
आविथ । सखिऽयतः । यत् । आविथ ।
चकर्थ । कारम् । एभ्यः । पृतनासु । प्रऽवन्तवे ।
ते । अन्याम्ऽअन्याम् । नद्यम् । सनिष्णत । श्रवस्यन्तः । सनिष्णत ॥ ३ ॥

इति सप्तमेऽनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

---

१ P °र्यस्तं ।.

पृष्ठ्यस्य षष्ठेऽहन्येव पूर्वोक्तसप्तपदाभ्योनन्तरं पुरस्तात् संपातात् "वने न वा यो न्यधायि चाकन्" इत्यष्टर्चम् आवपते। तद् उक्तं वैताने। "वने न वा यो न्यधायि चाकन्नित्यष्टर्चं च" इति [वै॰ ६. २] ॥

. तथा छन्दोमानां द्वितीयतृतीययोरह्नोः माध्यंदिने सवने उपरिष्टात् संपाताद् अष्टर्चम् [२०. ७६] "आ सत्यो यातु मघवाँ ऋजीषी" [२०. ७७] इति सूक्तं चावपते। तद् उक्तं वैताने। "उत्तरयोरष्टर्चम् आ सत्यो यातु मघवाँ ऋजीषीति चावपते" इति [वै॰ ६. ३] ॥ "वने न वा यो न्यधायि चाकन्" इत्यस्य अष्टर्चम् इति संज्ञा ॥

वने न वा यो न्यधायि चाकं छुचिर्वां स्तोमो भुरणावजीगः।
यस्येदिन्द्रः पुरुदिनेषु होता नृणां नर्यो नृतमः क्षपावान् ॥ १ ॥

वने। न। वा। यः। नि। अधायि। चाकन्। शुचिः। वाम्। स्तोमः। भुरणौ। अजीगरिति।
यस्य। इत्। इन्द्रः। पुरुऽदिनेषु। होता। नृणाम्। नर्यः। नृऽतमः। क्षपाऽवान् ॥ १ ॥

प्र ते अस्या उषसः प्रापरस्या नृतौ स्याम नृतमस्य नृणाम्।
अनु त्रिशोकः शतमावहन्नॄन् कुत्सेन रथो यो असत् ससवान् ॥ २ ॥

प्र। ते। अस्याः। उषसः। प्र। अपरस्याः। नृतौ। स्याम। नृऽतमस्य। नृणाम्।
अनु। त्रिऽशोकः। शतम्। आ। अवहत्। नॄन्। कुत्सेन। रथः। यः। असत्। ससऽवान् ॥ २ ॥

कस्ते मद इन्द्र रन्त्यो भूद् दुरो गिरो अभ्युग्रो वि धाव।
कद् वाहो अर्वागुप मा मनीषा आ त्वा शक्यामुपमं राधो अन्नैः ॥३॥

कः। ते। मदः। इन्द्र। रन्त्यः। भूत्। दुरः। गिरः। अभि। उग्रः। वि। धाव।
कत्। वाहः। अर्वाक्। उप। मा। मनीषा। आ। त्वा। शक्याम्। उपऽमम्। राधः। अन्नैः ॥ ३ ॥

कदु द्युम्नमिन्द्र त्वावतो नॄन् कया धिया करसे कन्न आगन्।
मित्रो न सत्य उरुगाय भृत्या अन्ने समस्य यदसन्मनीषाः ॥ ४ ॥

कत्। ऊं इति। द्युम्नम्। इन्द्र। त्वाऽवतः। नॄन्। कया। धिया। करसे। कत्। नः। आ। अगन्।
मित्रः। न। सत्यः। उरुऽगाय। भृत्यै। अन्ने। समस्य। यत्। असन्। मनीषाः ॥ ४ ॥

प्रेरय सूरो अर्थं न पारं ये अस्य कामं जनिधा इव ग्मन्।
गिरश्च ये ते तुविजात पूर्वीर्नर इन्द्र प्रतिशिक्षन्त्यन्नैः ॥ ५ ॥

प्र । ईरय । सूरः । अर्थम् । न । पारम् । ये । अस्य । कामम् । जनिधाःऽइव । ग्मन् ।
गिरः । च । ये । ते । तुविऽजात । पूर्वीः । नरः । इन्द्र । प्रतिऽशिक्षन्ति । अन्नैः ॥ ५ ॥

मात्रे नु ते सुमिते इन्द्र पूर्वी द्यौर्मज्मना पृथिवी काव्येन ।
वराय ते घृतवन्तः सुतासः स्वाद्मन् भवन्तु पीतये मधूनि ॥ ६ ॥

मात्रे इति । नु । ते । सुमिते इति सुऽमिते । इन्द्र । पूर्वी इति । द्यौः । मज्मना ।
पृथिवी । काव्येन ।
वराय । ते । घृतऽवन्तः । सुतासः । स्वाद्मन् । भवन्तु । पीतये । मधूनि ॥ ६ ॥

आ मध्वो अस्मा असिचन्नमत्रमिन्द्राय पूर्णं स हि सत्यराधाः ।
स वावृधे वरिमन्ना पृथिव्या अभि क्रत्वा नर्यः पौंस्यैश्च ॥ ७ ॥

आ । मध्वः । अस्मै । असिचन् । अमत्रम् । इन्द्राय । पूर्णम् । सः । हि । सत्यऽराधाः ।
सः । ववृधे । वरिमन् । आ । पृथिव्याः । अभि । क्रत्वा । नर्यः । पौंस्यैः । च ॥ ७ ॥

व्यानळिन्द्रः पृतनाः स्वोजा आस्मै यतन्ते सख्याय पूर्वीः ।
आ स्मा रथं न पृतनासु तिष्ठ यं भद्रया सुमत्या चोदयासे ॥ ८ ॥

वि । आनट् । इन्द्रः । पृतनाः । सुऽओजाः । आ । अस्मै । यतन्ते । सख्याय । पूर्वीः ।
आ । स्म । रथम् । न । पृतनासु । तिष्ठ । यम् । भद्रया । सुऽमत्या । चोदयासे ॥ ८ ॥

इति सप्तमेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

छन्दोमानां द्वितीयतृतीययोरह्नोः "आ सत्यो यातु मघवाँ ऋजीषी" इत्यस्य विनियोगः पूर्वसूक्ते उक्तः ॥

आ सत्यो यातु मघवाँ ऋजीषी द्रवन्त्वस्य हरय उप नः ।
तस्मा इदन्धः सुषुमा सुदक्षमिहाभिपित्वं करते गृणानः ॥ १ ॥

आ । सत्यः । यातु । मघऽवान् । ऋजीषी । द्रवन्तु । अस्य । हरयः । उप । नः ।
तस्मै । इत् । अन्धः । सुसुम । सुऽदक्षम् । इह । अभिऽपित्वम् । करते । गृणानः ॥ १ ॥

अव स्य शूराध्वनो नान्तेस्मिन् नो अद्य सवने मन्दध्यै ।
शंसात्युक्थमुशनेव वेधाश्चिकितुषे असुर्याय मन्म ॥ २ ॥

---

१ B °राधः. २ K K^m V °नुळिन्द्रः. B^h C R S^m नडिन्द्रः. We with D E Dc Cs. ३ P भद्रायं ।.

अर्व। स्य। शूर। अध्वनः। न। अन्ते। अस्मिन्। नः। अद्य। सवने। मन्दध्यै। शंसाति। उक्थम्। उशनाऽइव। वेधाः। चिकितुषे। असुर्याय। मन्म ॥ २ ॥

कविर्न निण्यं विदथानि साधन् वृषा यत् सेकं विपिपानो अर्चात्।
दिव इत्था जीजनत् सप्त कारूनह्ना चिच्चक्रुर्वयुना गृणन्तः ॥ ३ ॥

कविः। न। निण्यम्। विदथानि। साधन्। वृषा। यत्। सेकम्। विऽपिपानः। अर्चात्। दिवः। इत्था। जीजनत्। सप्त। कारून्। अह्ना। चित्। चक्रुः। वयुना। गृणन्तः ॥ ३ ॥

स्व१र्यद् वेदि सुदृशीकमर्कैर्महि ज्योती रुरुचुर्यद्ध वस्तोः।
अन्धा तमांसि दुधिता विचक्षे नृभ्यश्चकार नृतमो अभिष्टौ ॥ ४ ॥

स्वः। यत्। वेदि। सुऽदृशीकम्। अर्कैः। महि। ज्योतिः। रुरुचुः। यत्। ह। वस्तोः। अन्धा। तमांसि। दुधिता। विऽचक्षे। नृऽभ्यः। चकार। नृऽतमः। अभिष्टौ ॥ ४ ॥

ववक्ष इन्द्रो अमितमृजीष्यु१भे आ पप्रौ रोदसी महित्वा।
अतश्चिदस्य महिमा वि रेच्यभि यो विश्वा भुवना बभूव ॥ ५ ॥

ववक्षे। इन्द्रः। अमितम्। ऋजीषी। उभे इति। आ। पप्रौ। रोदसी इति। महिऽत्वा। अतः। चित्। अस्य। महिमा। वि। रेचि। अभि। यः। विश्वा। भुवना। बभूव ॥ ५ ॥

विश्वानि शक्रो नर्याणि विद्वानपो रिरेच सखिभिर्निकामैः।
अश्मानं चिद् ये बिभिदुर्वचोभिर्व्रजं गोमन्तमुशिजो वि वव्रुः ॥ ६ ॥

विश्वानि। शक्रः। नर्याणि। विद्वान्। अपः। रिरेच। सखिऽभिः। निऽकामैः। अश्मानम्। चित्। ये। विभिदुः। वचःऽभिः। व्रजम्। गोऽमन्तम्। उशिजः। वि। वव्रुरिति वव्रुः ॥ ६ ॥

अपो वृत्रं वव्रिवांसं पराहन् प्रावत् ते वज्रं पृथिवी सचेताः।
प्रार्णांसि समुद्रियाण्यैनोः पतिर्भवं छवसा शूर धृष्णो ॥ ७ ॥

अपः। वृत्रम्। वव्रिऽवांसम्। परा। अहन्। प्र। आवत्। ते। वज्रम्। पृथिवी। सऽचेताः।

प्र। अर्णांसि। समुद्रियाणि। ऐनोः। पतिः। भवन्। शवसा। शूर। धृष्णो इति ॥ ७ ॥

---

१ P changes ॰न्ते to ॰न्ता।. P अते।. २ So we with our Mss.

अपो यदद्रिं पुरुहूत दर्दराविर्भुवत् सरमा पूर्व्यं ते ।
स नो नेता वाजमा दर्षि भूरिं गोत्रा रुजन्नङ्गिरोभिर्गृणानः ॥ ८ ॥

अपः । यत् । अद्रिम् । पुरुऽहूत । दर्दः । आविः । भुवत् । सरमा । पूर्व्यम् । ते ।
सः । नः । नेता । वाजम् । आ । दर्षि । भूरिम् । गोत्रा । रुजन् । अङ्गिरःऽभिः ।
गृणानः ॥ ८ ॥

इति सप्तमेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

वाजपेये "तद् वो गाय" इति स्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "तद् वो गायेति स्तोत्रियः" इति [वै० ४. ३] ॥

तथा बृहस्पतिसवे "तद् वो गाय सुते सचा" [२०. ७८] "वयमेनमिदाह्यः" [२०. ९७] एतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ यथाक्रमं भवतः । तद् उक्तं वैताने । "बृहस्पतिसवे तद् वो गाय सुते सचा वयमेनमिदाह्य इति" इति [वै० ८. १] ॥

तथा तत्रैव प्रातःसवनमाध्यंदिनसवनयोः एतावेव उक्थमुखीयं तृचपर्यासश्च भवतः माध्यंदिने पर्यासायतृचवर्जम् । तद् उक्तं वैताने । "सवनयोरुक्थमुखीयतृचपर्यासौ । माध्यंदिने पर्यासायतृचवर्जम्" इति [वै० ८. १] ॥

तथा सर्वजित्यृषभे मरुत्स्तोमे साहस्रान्त्ये च चतुर्ष्वेकाहेषु "तद् वो गाय सुते सचा" "वयमेनमिदाह्यः" एतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "सर्वजित्यृषभे मरुत्स्तोमे साहस्रान्त्ये तद् वो गाय सुते सचा वयमेनमिदाह्य इति" इति [वै० ८. १] ॥

तद् वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने । शं यद् गवे न शाकिने ॥१॥

तत् । वः । गाय । सुते । सचा । पुरुऽहूताय । सत्वने ॥ शम् । यत् । गवे । न ।
शाकिने ॥ १ ॥

न घा वसुर्नि यमते दानं वाजस्य गोमतः । यत् सीमुप श्रवद् गिरः ॥२॥

न । घ । वसुः । नि । यमते[१] । दानम् । वाजस्य । गोऽमतः ॥ यत् । सीम् । उप ।
श्रवत् । गिरः ॥ २ ॥

कुवित्सस्य प्र हि व्रजं गोमन्तं दस्युहा गमत् । शचीभिरप नो वरत् ॥३॥

कुवित्ऽसस्य । प्र । हि । व्रजम् । गोऽमन्तम् । दस्युऽहा । गमत् ॥ शचीभिः । अप ।
नः । वरत् ॥ ३ ॥

इति सप्तमेनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

वाजपेये माध्यंदिने सवने "इन्द्र क्रतुं न आ भर"[२०. ७९] "इन्द्र ज्येष्ठम्" [२०. ८०] "उदु त्ये मधुमत्तमाः" [२०. ५९] इत्येतेषामन्यतमो विकल्पेन स्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "माध्यंदिन इन्द्र क्रतुं न आ भरेति स्तोत्रियः । इन्द्र ज्येष्ठम् उदुत्ये मधुमत्तमा इति वा" इति [वै० ४. ३] ॥

---

१ P यमते ।. २ So we with all our Mss.

तथा विषुवति सौर्यपृष्ठे "इन्द्र क्रतुं न आ भर" "इन्द्र ज्येष्ठं न आ भर" इति विकल्पेन स्तोत्रियानुरूपौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "इन्द्र क्रतुं न आ भर इन्द्र ज्येष्ठं न आ भरेति वा" इति [वै० ६. ३] ॥

तथा विश्वजिति वैराजपृष्ठे "इन्द्र क्रतुं न आ भर" इति इमां पूर्वाभ्यां तृतीयाम् अर्धर्चशःप्रग्रथनां शंसति । तद् उक्तं वैताने । "इन्द्र क्रतुं न आ भरेति तृतीयाम्" इति [वै० ६. ३] ॥

तथा इन्द्रस्तोमाख्ये एकाहे "इन्द्र क्रतुं न आ भर" [२०. ७९] "तव त्यदिन्द्रियं बृहत्" [२०. १०६] इत्येतौ पृष्ठोक्थस्तोत्रियौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "इन्द्रस्तोम इन्द्र क्रतुं न आ भर तव त्यदिन्द्रियं बृहदिति" इति [वै० ८. १] ॥

तथा विषुवति एकाहीभूते "इन्द्र क्रतुं न आ भर" इति पृष्ठस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "विषुवतीन्द्र क्रतुं न आ भरेति" इति [वै० ८. २] ॥

इन्द्र क्रतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथा ।
शिक्षा णो अस्मिन् पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहि ॥ १ ॥

इन्द्र । क्रतुम् । नः । आ । भर । पिता । पुत्रेभ्यः । यथा ।
शिक्ष । नः । अस्मिन् । पुरुऽहूत । यामनि । जीवाः । ज्योतिः । अशीमहि ॥ १ ॥

मा नो अज्ञाता वृजना दुराध्यो३ माशिवासो अव क्रमुः ।
त्वया वयं प्रवतः शश्वतीरपोति शूर तरामसि ॥ २ ॥

मा । नः । अज्ञाताः । वृजनाः । दुःऽआध्यः । मा । अशिवासः । अव । क्रमुः ।
त्वया । वयम् । प्रऽवतः । शश्वतीः । अपः । अति । शूर । तरामसि ॥ २ ॥

इति सप्तमेऽनुवाके अष्टमं सूक्तम् ॥

वाजपेये माध्यंदिने सवने "इन्द्र ज्येष्ठम्" इत्यस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥
तथा विषुवति सौर्यपृष्ठे अस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

इन्द्र ज्येष्ठं न आ भरँ ओजिष्ठं पपुरि श्रवः ।
येनेमे चित्र वज्रहस्त रोदसी ओभे सुशिप्र प्राः ॥ १ ॥

इन्द्र । ज्येष्ठम् । नः । आ । भर । ओजिष्ठम् । पपुरि । श्रवः ।
येन । इमे इति । चित्र । वज्रऽहस्त । रोदसी इति । आ । उभे इति । सुऽशिप्र । प्राः ॥ १ ॥

त्वामुग्रमवसे चर्षणीसहं राजन् देवेषु हूमहे ।
विश्वा सु नो विथुरा पिब्दना वसोमित्रान् सुषहान् कृधि ॥ २ ॥

---

१ B K R Cs P P J. चरामसि. We with C D E K S V Dc Cp. २ B D भरा॑. ३ B उभे.

त्वाम् । उग्रम् । अवसे । चर्षणिऽसहम् । राजन् । देवेषु । हूमहे ।

विश्वा । सु । नः । विथुरा । पिब्दना । वसो इति । अमित्रान् । सुऽसहान् । कृधि ॥ २ ॥

इति सप्तमेऽनुवाके नवमं सूक्तम् ॥

अप्तोर्याम्णि क्रतौ माध्यंदिने सवने "यद् द्याव इन्द्र ते शतम्" [२०. ८१] इति स्तोत्रियम् अभितः प्राकृतः स्तोत्रियो भवति । "यदिन्द्र यावतस्त्वम्" [२०. ८२] इत्यनुरूपम् अभितः प्राकृतोऽनुरूपः । तद् उक्तं वैताने । "माध्यंदिने यद् द्याव इन्द्र ते शतं यदिन्द्र यावतस्त्वम् इति स्तोत्रियानुरूपावभितस्तोत्रियानुरूपौ" इति [वै० ४. ३] ॥

तथा विश्वजिति वैराजपृष्ठे "यद् द्याव इन्द्र ते शतम्" "यदिन्द्र यावतस्त्वम्" इति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ बार्हतौ प्रगाथौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "विश्वजिति वैराजपृष्ठे यद् द्याव इन्द्र ते शतं यदिन्द्र यावतस्त्वम् इति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ बार्हतौ" इति [वै० ६. ३] ॥

तथा तनूपृष्ठे षडहे "अभि त्वा शूर नोनुमः" [२०. १२१] "त्वामिद्धि हवामहे" [२०. ९८] "यद् द्याव इन्द्र ते शतम्" [२०. ८१] "पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा" [२०. ११७] "कया नश्चित्र आ भुवत्" [२०. १२४] "रेवतीर्नः सधमादे" [२०. १२२] इति पृष्ठस्तोत्रिया यथाक्रमं भवन्ति । तद् उक्तं वैताने । "तनूपृष्ठेऽभि त्वा शूर नोनुमस्त्वामिद्धि हवामहे यद् द्याव इन्द्र ते शतं पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा कया नश्चित्र आ भुवद् रेवतीर्नः सधमाद इति" इति [वै० ८. ४] ॥

यद् द्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत स्युः ।

न त्वा वज्रिन्त्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥ १ ॥

यत् । द्यावः । इन्द्र । ते । शतम् । शतम् । भूमीः । उत । स्युरिति स्युः ।

न । त्वा । वज्रिन् । सहस्रम् । सूर्याः । अनु । न । जातम् । अष्ट । रोदसी इति ॥ १ ॥

आ पप्राथ महिना वृष्ण्या वृषन् विश्वा शविष्ठ शवसा ।

अस्माँ अव मघवन् गोमति व्रजे वज्रि[2] चित्राभिरूतिभिः ॥ २ ॥

आ । पप्राथ । महिना । वृष्ण्या । वृषन् । विश्वा । शविष्ठ । शवसा ।

अस्मान् । अव । मघऽवन् । गोऽमति । व्रजे । वज्रिन् । चित्राभिः । ऊतिऽभिः ॥ २ ॥

इति सप्तमेऽनुवाके दशमं सूक्तम् ॥

अप्तोर्याम्णि क्रतौ "यदिन्द्र यावतस्त्वम्" इतिसूक्तस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

तथा विश्वजिति वैराजपृष्ठे अस्य सूक्तस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

यदिन्द्र यावतस्त्वमेतावदहमीशीय ।

स्तोतारमिद् दिधिषेय रदावसो न पापत्वाय रासीय ॥ १ ॥

यत् । इन्द्र । यावतः । त्वम् । एतावत् । अहम् । ईशीय ।

स्तोतारम् । इत् । दिधिषेय । रदवसो इति रदऽवसो । न । पापऽत्वाय । रासीय ॥ १ ॥

---

१ B K[m] वज्रि°. B[h] K Dc Cs °ज्रिन्°. Wc with E C D R S[m]. २ B वज्रे. K वज्रिन्.

शिक्षेयमिन्महयते दिवेदिवे राय आ कुहचिद्विदे ।
नहि त्वदन्यन्मघवन् न आप्यं वस्यो अस्ति पिता चन ॥ २ ॥

शिक्षेयम् । इत् । महऽयते । दिवेऽदिवे । रायः । आ । कुहचित्ऽविदे ।
नहि । त्वत् । अन्यत् । मघऽवन् । नः । आप्यम् । वस्यः । अस्ति । पिता । चन ॥ २ ॥

इति सप्तमेऽनुवाके एकादशं सूक्तम् ॥

अप्तोर्याम्णि प्राकृतसामप्रगाथादनन्तरम् "इन्द्र त्रिधातु शरणम्" इति सामप्रगाथो भवति । तद् उक्तं वैताने । "सामप्रगाथाद् इन्द्र त्रिधातु शरणम् इति सामप्रगाथः" इति [वै० ४. ३] ॥

तथा विश्वजिति वैराजपृष्ठे "इन्द्र त्रिधातु शरणम्" इति सामप्रगाथो भवति । तद् उक्तं वैताने । "इन्द्र त्रिधातु शरणम् इति सामप्रगाथः" इति [वै० ६. ३] ॥

इन्द्र त्रिधातु शरणं त्रिवरूथं स्वस्तिमत् ।
छर्दिर्यच्छ मघवद्भ्यश्च मह्यं च यावया दिद्युमेभ्यः ॥ १ ॥

इन्द्र । त्रिऽधातु । शरणम् । त्रिऽवरूथम् । स्वस्तिऽमत् ।
छर्दिः । यच्छ । मघवत्ऽभ्यः । च । मह्यम् । च । यवय । दिद्युम् । एभ्यः ॥ १ ॥

ये गव्यता मनसा शत्रुमादभुरभिप्रघ्नन्ति धृष्णुया ।
अध स्मा नो मघवन्निन्द्र गिर्वणस्तनूपा अन्तमो भव ॥ २ ॥

ये । गव्यता । मनसा । शत्रुम् । आऽदभुः । अभिऽप्रघ्नन्ति । धृष्णुऽया ।
अध । स्म । नः । मघऽवन् । इन्द्र । गिर्वणः । तनूऽपाः । अन्तमः । भव ॥ २ ॥

इति सप्तमेऽनुवाके द्वादशं सूक्तम् ॥

चतुर्विंशे द्वितीयेऽहनि प्रातःसवने "इन्द्रा याहि चित्रभानो" इति विकल्पेन आज्यस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "इन्द्रा याहि चित्रभानो इति वा" इति [वै० ६. १] ॥

तथा छन्दोमाख्येषु त्रिष्वहःसु प्रातःसवने अस्य "तमिन्द्रं वाजयामसि" [२०. ४७] इत्यनेन सह विनियोग उक्तः ॥

तथा चतुर्विंशे सांवत्सरिके एकाहीभूते "इन्द्रा याहि चित्रभानो" [२०. ८४] "मा चिदन्यद् वि शंसत" [२०. ८५] इत्याज्यपृष्ठस्तोत्रियौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "चतुर्विंश इन्द्रा याहि चित्रभानो मा चिदन्यद् वि शंसतेति" इति [वै० ८. २] ॥

इन्द्रा याहि चित्रभानो सुता इमे त्वायवः । अण्वीभिस्तना पूतासः ॥ १ ॥

इन्द्र । आ । याहि । चित्रभानो इति चित्रऽभानो । सुताः । इमे । त्वाऽयवः ।
अण्वीभिः । तना । पूतासः ॥ १ ॥

इन्द्रा याहि धियेषितो विप्रजूतः सुतावतः । उप ब्रह्माणि वाघतः ॥ २ ॥

०धिया । इषितः । विप्रऽजूतः । सुतऽवतः ॥ उप । ब्रह्माणि । वाघतः ॥ २ ॥

इन्द्रा याहि तूतुजान उप ब्रह्माणि हरिवः । सुते दधिष्व नश्चनः ॥३॥

इन्द्र । आ । याहि । तूतुजानः । उप । ब्रह्माणि । हरिऽवः ।

सुते । दधिष्व । नः । चनः ॥ ३ ॥

इति सप्तमेनुवाके त्रयोदशं सूक्तम् ॥

चतुर्विंशे माध्यंदिने सवने "मा चिदन्यद् वि शंसत" [२०. ८५. १, २] "यच्चिद्धि त्वा जना इमे" [२०. ८५. ३, ४] इति विकल्पेन पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ बार्हतौ प्रगाथौ भवतः। तद् उक्तं वैताने। "मा चिदन्यद् वि शंसत यच्चिद्धि त्वा जना इम इति वा" इति [वै० ६. १] ॥

तथा चतुर्विंशे सांवत्सरिके एकाहीभूते "मा चिदन्यद् वि शंसत" इत्यस्य विनियोगः पूर्वसूक्ते उक्तः ॥

मा चिदन्यद् वि शंसत सखायो मा रिषण्यत ।

इन्द्रमित् स्तोता वृषणं सचा सुते मुहुरुक्था च शंसत ॥ १ ॥

मा । चित् । अन्यत् । वि । शंसत[1] । सखायः । मा । रिषण्यत ।

इन्द्रम् । इत् । स्तोत । वृषणम् । सचा । सुते । मुहुः । उक्था । च । शंसत ॥ १ ॥

अवक्रक्षिणं वृषभं यथाजुरं गां न चर्षणीसहम् ।

विद्वेषणं संवननोभयंकरं मंहिष्ठमुभयाविनम् ॥ २ ॥

अवऽक्रक्षिणम् । वृषभम् । यथा । अजुरम् । गाम् । न । चर्षणिऽसहम् ।

विऽद्वेषणम् । सम्ऽवनना । उभयम्ऽकरम् । मंहिष्ठम् । उभयाविनम्[2] ॥ २ ॥

यच्चिद्धि त्वा जना इमे नाना हवन्त ऊतये ।

अस्माकं ब्रह्मेदमिन्द्र भूतु तेहा विश्वा च वर्धनम् ॥ ३ ॥

यत् । चित् । हि । त्वा । जनाः । इमे । नाना । हवन्ते । ऊतये ।

अस्माकम् । ब्रह्म । इदम् । इन्द्र । भूतु । ते । अहा । विश्वा । च । वर्धनम् ॥ ३ ॥

वि तर्तूर्यन्ते मघवन् विपश्चितोऽर्यो विपो जनानाम् ।

उप क्रमस्व पुरुरूपमा भर वाजं नेदिष्ठमूतये ॥ ४ ॥

वि । तर्तूर्यन्ते । मघऽवन् । विपःऽचितः । अर्यः । विपः । जनानाम् ।

उप । क्रमस्व । पुरुऽरूपम् । आ । भर । वाजम् । नेदिष्ठम् । ऊतये ॥ ४ ॥

इति सप्तमेनुवाके चतुर्दशं सूक्तम् ॥

---

१ P P̊ Cp शंसत । We with J. २ P ०मिनम् ।.

संवत्सरे माध्यंदिने सवने सामप्रगाथाद् अनन्तरम् "ब्रह्मणा ते ब्रह्मयुजा युनज्मि" इति आरम्भणीया भवति। तद् उक्तं वैताने। "ब्रह्मणा ते ब्रह्मयुजा युनज्मीत्यारम्भणीया" इति [वै० ६. ५] ॥

ब्रह्मणा ते ब्रह्मयुजा युनज्मि हरी सखाया सधमाद आशू।
स्थिरं रथं सुखमिन्द्राधितिष्ठन् प्रजानन् विद्वाँ उप याहि सोमम् ॥१॥

ब्रह्मणा। ते। ब्रह्मऽयुजा। युनज्मि। हरी इति। सखाया। सधऽमादे। आशू इति।
स्थिरम्। रथम्। सुऽखम्। इन्द्र। अधिऽतिष्ठन्। प्रऽजानन्। विद्वान्। उप। याहि।
सोमम् ॥ १ ॥

इति सप्तमेऽनुवाके पञ्चदशं सूक्तम् ॥

द्वितीये छन्दोमेहनि "अध्वर्यवोरुणं दुग्धमंशुम्" [२०. ८७] "यस्तस्तम्भ सहसा वि ज्मो अन्तान्" [२०. ८८] "अस्तेव सु प्रतरं लायमस्यन्" [२०. ८९] इत्यैकाहिकानि भवन्ति। तद् उक्तं वैताने। "द्वितीयेध्वर्यवोरुणं दुग्धमंशुं यस्तस्तम्भ सहसा वि ज्मो अन्तान् अस्तेव सु प्रतरं लायमस्यन् इत्यैकाहिकानि" इति [वै० ६. ३] ॥

तथा तृतीये छन्दोमेहनि "अध्वर्यवोरुणम्" [२०. ८७] "यो अद्रिभित् प्रथमजा ऋतावा" [२०. ९०] "आ यात्विन्द्रः स्वपतिर्मदाय" [२०. ९४] इत्येतानि ऐकाहिकानि भवन्ति। तद् उक्तं वैताने। "तृतीयेध्वर्यवोरुणं यो अद्रिभित् प्रथमजा ऋतावा यात्विन्द्रः स्वपतिर्मदायेति" इति [वै० ६. ३] ॥

अध्वर्यवोरुणं दुग्धमंशुं जुहोतन वृषभाय क्षितीनाम्।
गौराद् वेदीयाँ अवपानमिन्द्रो विश्वाहेद्याति सुतसोममिच्छन् ॥ १ ॥

अध्वर्यवः। अरुणम्। दुग्धम्। अंशुम्। जुहोतन। वृषभाय। क्षितीनाम्।
गौरात्। वेदीयान्। अवऽपानम्। इन्द्रः। विश्वाहा। इत्। याति। सुतऽसोमम्।
इच्छन् ॥ १ ॥

यद् दधिषे प्रदिवि चार्वन्नं दिवेदिवे पीतिमिदस्य वक्षि।
उत हृदोत मनसा जुषाण उशन्निन्द्र प्रस्थितान् पाहि सोमान् ॥ २ ॥

यत्। दधिषे। प्रऽदिवि। चारु। अन्नम्। दिवेऽदिवे। पीतिम्। इत्। अस्य। वक्षि।
उत। हृदा। उत। मनसा। जुषाणः। उशन्। इन्द्र। प्रऽस्थितान्। पाहि। सोमान् ॥२॥

जज्ञानः सोमं सहसे पपाथ प्र ते माता महिमानमुवाच।
एन्द्र पप्राथोर्वन्तरिक्षं युधा देवेभ्यो वरिवश्चकर्थ ॥ ३ ॥

जज्ञानः। सोमम्। सहसे। पपाथ। प्र। ते। माता। महिमानम्। उवाच।
आ। इन्द्र। पप्राथ। उरु। अन्तरिक्षम्। युधा। देवेभ्यः। वरिवः। चकर्थ ॥ ३ ॥

---

१ B Cs युनज्मि. २ P °मदे ।.

यद् योधयां महतो मन्यमानान् साक्षाम तान् बाहुभिः शाशदानान् ।
यद्वा नृभिर्वृत इन्द्राभियुध्यास्तं त्वयाजिं सौश्रवसं जयेम ॥ ४ ॥

यत् । योधयाः । महतः । मन्यमानान् । साक्षाम । तान् । बाहुऽभिः । शाशदानान् ।
यत् । वा । नृऽभिः । वृतः । इन्द्र । अभिऽयुध्याः । तम् । त्वया । आजिम् । सौश्रव-
सम् । जयेम ॥ ४ ॥

प्रेन्द्रस्य वोचं प्रथमा कृतानि प्र नूतना मघवा या चकार ।
यदेददेवीरसहिष्ट माया अथाभवत् केवलः सोमो अस्य ॥ ५ ॥

प्र । इन्द्रस्य । वोचम् । प्रथमा । कृतानि । प्र । नूतना । मघऽवा । या । चकार ।
यदा । इत् । अदेवीः । असहिष्ट । मायाः । अथ । अभवत् । केवलः । सोमः । अस्य ॥ ५ ॥

तवेदं विश्वमभितः पशव्यं[1] यत् पश्यसि चक्षसा सूर्यस्य ।
गवामसि गोपतिरेक इन्द्र भक्षीमहि ते प्रयतस्य वस्वः ॥ ६ ॥

तव । इदम् । विश्वम् । अभितः । पशव्यम् । यत् । पश्यसि । चक्षसा । सूर्यस्य ।
गवाम् । असि । गोऽपतिः । एकः । इन्द्र । भक्षीमहि । ते । प्रऽयतस्य । वस्वः ॥ ६ ॥

बृहस्पते युवमिन्द्रश्च वस्वो दिव्यस्येशाथे उत पार्थिवस्य ।
धत्तं रयिं स्तुवते कीरये चिद् यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७ ॥

बृहस्पते । युवम् । इन्द्रः । च । वस्वः । दिव्यस्य । ईशाथे इति । उत । पार्थिवस्य ।
धत्तम् । रयिम् । स्तुवते । कीरये । चित् । यूयम् । पात । स्वस्तिऽभिः । सदा । नः ॥ ७ ॥

इति सप्तमेनुवाके षोडशं सूक्तम् ॥

द्वितीये छन्दोमेऽहनि "यस्तस्तम्भ सहसा वि ज्मो अन्तान्" इत्यस्य विनियोगः पूर्वसूक्तेन सह उक्तः ॥

यस्तस्तम्भ सहसा वि ज्मो[1] अन्तान् बृहस्पतिस्त्रिषधस्थो रवेण ।
तं प्रत्नास ऋषयो दीध्यानाः पुरो विप्रा दधिरे मन्द्रजिह्वम् ॥ १ ॥

यः । तस्तम्भ । सहसा । वि । ज्मः । अन्तान् । बृहस्पतिः । त्रिऽसधस्थः । रवेण ।
तम् । प्रत्नासः । ऋषयः । दीध्यानाः । पुरः । विप्राः । दधिरे । मन्द्रऽजिह्वम् ॥ १ ॥

धुनेतयः सुप्रकेतं[2] मदन्तो बृहस्पते अभि ये नस्ततस्रे ।
पृषन्तं सृप्रमदब्धमूर्वं[3] बृहस्पते रक्षतादस्य योनिम् ॥ २ ॥

---

१ B ग्मो. २ B सुप्रकृतं. ३ K K^m °मूर्मिं.

धुनऽईतयः । सुऽप्रकेतम् । मदन्तः । बृहस्पते । अभि । ये । नः । ततस्रे ।
पृषन्तम् । सृप्रम् । अदब्धम् । ऊर्वम् । बृहस्पते । रक्षतात् । अस्य । योनिम् ॥ २ ॥

बृहस्पते या परमा परावदत आ त ऋतस्पृशो नि षेदुः ।
तुभ्यं खाता अवता अद्रिदुग्धा मध्व[1] श्चोतन्त्यभितो विरप्शम् ॥ ३ ॥

बृहस्पते । या । परमा । पराऽवत् । अतः । आ । ते । ऋतऽस्पृशः । नि । सेदुः ।
तुभ्यम् । खाताः । अवताः । अद्रिऽदुग्धाः । मध्वः । श्चोतन्ति । अभितः । विऽरप्शम्[3] ॥ ३ ॥

बृहस्पतिः प्रथमं जायमानो महो ज्योतिषः परमे व्योमन् ।
सप्तास्यस्तुविजातो रवेण वि सप्तरश्मिरधमत् तमांसि ॥ ४ ॥

बृहस्पतिः । प्रथमम् । जायमानः । महः । ज्योतिषः । परमे । विऽओमन् ।
सप्तऽआस्यः । तुविऽजातः । रवेण । वि । सप्तऽरश्मिः । अधमत् । तमांसि ॥ ४ ॥

स सुष्टुभा स ऋक्वता गणेन वलं रुरोज फलिगं रवेण ।
बृहस्पतिरुस्रिया हव्यसूदः कनिक्रदद् वावशतीरुदाजत् ॥ ५ ॥

सः । सुऽस्तुभा । सः । ऋक्वता । गणेन । वलम् । रुरोज । फलिऽगम् । रवेण ।
बृहस्पतिः । उस्रियाः । हव्यऽसूदः । कनिक्रदत् । वावशतीः । उत् । आजत् ॥ ५ ॥

एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे यज्ञैर्विधेम नमसा हविर्भिः ।
बृहस्पते सुप्रजा वीरवन्तो वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ६ ॥

एव । पित्रे । विश्वऽदेवाय । वृष्णे । यज्ञैः । विधेम । नमसा[4] । हविःऽभिः ।
बृहस्पते । सुऽप्रजाः । वीरऽवन्तः । वयम् । स्याम । पतयः । रयीणाम् ॥ ६ ॥

इति सप्तमेनुवाके सप्तदशं सूक्तम् ॥

द्वितीये छन्दोमेहनि "अस्तेव सु प्रतरं लायमस्यन्" इत्यस्य विनियोगः "अध्वर्यवोरुणं दुग्धमंशुम्" [२०.८७] इत्यनेन सह उक्तः ॥

अस्तेव सु प्रतरं लायमस्यन् भूषन्निव प्र भरा स्तोममस्मै ।
वाचा विप्रास्तरत वाचमर्यो नि रामय जरितः सोम इन्द्रम् ॥ १ ॥

---

१ E मध्वः. २ P P[2] बृहंते । ३ P P[2] J °प्शि° । We with Cp and Samhita where B B[h] C D E K K[m] R S[m] all give °प्श°. ४ P मनसा । We with P[2] J Cp.

अस्ताऽइव । सु । प्रऽतरम् । लायम् । अस्यन् । भूषन्ऽइव । प्र । भर । स्तोमम् । अस्मै ।
वाचा । विप्राः । तरत । वाचम् । अर्यः । नि । रमय । जरितरिति । सोमे । इन्द्रम् ॥ १॥

दोहेन गामुप शिक्षा सखायं प्र बोधय जरितर्जारमिन्द्रम् ।
कोशं न पूर्णं वसुना न्यृष्टमा च्यावय मघदेयाय शूरम् ॥ २ ॥

दोहेन । गाम् । उप । शिक्ष । सखायम् । प्र । बोधय । जरितः । जारम् । इन्द्रम् ।
कोशम् । न । पूर्णम् । वसुना । निऽऋष्टम् । आ । च्यवय । मघऽदेयाय । शूरम् ॥ २ ॥

किमङ्ग त्वा मघवन् भोजमाहुः शिशीहि मा शिशयं त्वा शृणोमि ।
अप्नस्वती मम धीरस्तु शक्र वसुविदं भगमिन्द्रा भरा नः ॥ ३ ॥

किम् । अङ्ग । त्वा । मघऽवन् । भोजम् । आहुः । शिशीहि । मा । शिशयम् । त्वा । शृणोमि ।
अप्नस्वती । मम । धीः । अस्तु । शक्र । वसुऽविदम् । भगम् । इन्द्र । आ । भर । नः॥३॥

त्वां जना ममसत्येष्विन्द्र संतस्थाना वि ह्वयन्ते समीके ।
अत्रा युजं कृणुते यो हविष्मान्नासुन्वता सख्यं वष्टि शूरः ॥ ४ ॥

त्वाम् । जनाः । ममऽसत्येषु । इन्द्र । सम्ऽतस्थानाः । वि । ह्वयन्ते । सम्ऽईके ।
अत्र । युजम् । कृणुते । यः । हविष्मान् । न । असुन्वता । सख्यम् । वष्टि । शूरः ॥ ४ ॥

धनं न स्पन्द्रं बहुलं यो अस्मै तीव्रान्त्सोमाँ आसुनोति प्रयस्वान् ।
तस्मै शत्रून्त्सुतुकान् प्रातरह्नो नि स्वष्ट्रान् युवति हन्ति वृत्रम् ॥ ५ ॥

धनम् । न । स्पन्द्रम् । बहुलम् । यः । अस्मै । तीव्रान् । सोमान् । आऽसुनोति ।
प्रयस्वान् ।
तस्मै । शत्रून् । सुऽतुकान् । प्रातः । अह्नः । नि । सुऽअष्ट्रान् । युवति । हन्ति । वृत्रम्॥५॥

यस्मिन् वयं दधिमा शंसमिन्द्रे यः शिश्राय मघवा काममस्मे ।
आराच्चित् सन् भयतामस्य शत्रुर्न्यस्मै द्युम्ना जन्या नमन्ताम् ॥ ६ ॥

यस्मिन् । वयम् । दधिम । शंसम् । इन्द्रे । यः । शिश्राय । मघऽवा । कामम् । अस्मे इति ।
आरात् । चित् । सन् । भयताम् । अस्य । शत्रुः । नि । अस्मै । द्युम्ना । जन्या ।
नमन्ताम् ॥ ६ ॥

---

१ B $\overset{h}{B}$ K $\overset{m}{K}$ कशं. २ So we with all our Mss. ३ So we with all our Mss. ४ B पर्य°. ५ $\overset{h}{B}$ K $\overset{m}{K}$ Dc Cs शत्रुर्न्यस्मै. ६ P $\overset{2}{P}$ शंसम् ।.

आराच्छत्रुमप बाधस्व दूरमुग्रो यः शम्बः पुरुहूत तेन ।
अस्मे धेहि यवमद् गोमदिन्द्र कृधी धियं जरित्रे वाजरत्नाम् ॥ ७ ॥

आरात् । शत्रुम् । अप । बाधस्व । दूरम् । उग्रः । यः । शम्बः । पुरुऽहूत । तेन ।
अस्मे इति । धेहि । यवऽमत् । गोऽमत् । इन्द्र । कृधि । धियम् । जरित्रे । वाजऽरत्नाम् ७

प्र यमन्तर्वृषसवासो अग्मन् तीव्राः सोमा बहुलान्तास इन्द्रम् ।
नाह दामानं मघवा नि यंसन् नि सुन्वते वहति भूरि वामम् ॥ ८ ॥

प्र । यम् । अन्तः । वृषऽसवासः । अग्मन् । तीव्राः । सोमाः । बहुलऽअन्तासः । इन्द्रम् ।
न । अह । दामानम् । मघऽवा । नि । यंसत् । नि । सुन्वते । वहति । भूरि । वामम् ८

उत प्रहामतिदीवा जयति कृतमिव श्वघ्नी वि चिनोति काले ।
यो देवकामो न धनं रुणद्धि समित् तं रायः सृजति स्वधाभिः ॥ ९ ॥

उत । प्रऽहाम् । अतिऽदीवा । जयति । कृतम्ऽइव । श्वऽघ्नी । वि । चिनोति । काले ।
यः । देवऽकामः । न । धनम् । रुणद्धि । सम् । इत् । तम् । रायः । सृजति । स्वधाभिः ॥९॥

गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन वा क्षुधं पुरुहूत विश्वे ।
वयं राजसु प्रथमा धनान्यरिष्टासो वृजनीभिर्जयेम ॥ १० ॥

गोभिः । तरेम । अमतिम् । दुःऽएवाम् । यवेन । वा । क्षुधम् । पुरुऽहूत । विश्वे ।
वयम् । राजऽसु । प्रथमाः । धनानि । अरिष्टासः । वृजनीभिः । जयेम ॥ १० ॥

बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः ।
इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरीयः कृणोतु ॥ ११ ॥

---

१ B अग्नं॰. २ P इयम् ।. We with P[2] J Cp. ३ S[m] like all other MSS here gives the beginning of the 9th verse and refers to two verses as occuring before i. e. in the 52nd hymn of the 2nd Kâṇḍa; but unlike other MSS it reproduces the verses. The text however is much altered and reads finally as follows:—

उत प्रहामति दीव्या जयति कृतं यच्छ्वघ्नी विचिनोति काले ।
यो देवकामो न धना रुणद्धि समित्तं राया सृजति स्वधावान् ।
गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वां ।
वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥ १० ॥

बृहस्पतिः । नः । परि । पातु । पश्चात् । उत । उत्ऽतरस्मात् । अधरात् । अघऽयोः ।
इन्द्रः । पुरस्तात् । उत । मध्यतः । नः । सखा । सखिऽभ्यः । वरीयः । कृणोतु ॥ ११ ॥

इति सप्तमेऽनुवाके अष्टादशं सूक्तम् ॥

तृतीये छन्दोमेऽहनि "यो अद्रिभित्" इत्यस्य विनियोगः "अध्वर्यवोरुणम्" [२०. ८७] इत्यनेन सह उक्तः ॥
तथा उभयोर्द्वितीयतृतीययोरह्नोरैकाहिकानां सूक्तानां मध्यमस्य आदावन्ते वा "यो अद्रिभित्" [२०. ९०] "इमां धियं सप्तशीर्ष्णीं पिता नः" [२०. ९१] इत्येतयोर्यथाक्रमम् एकैकं शंसति । तद् उक्तं वैताने । "यो अद्रिभिद् इमां धियं सप्तशीर्ष्णीं पिता न इत्युभयोरेकैकं मध्यमस्यादावन्त्ये वा" इति [वै० ६. ३] ॥

यो अद्रिभित् प्रथमजा ऋतावा बृहस्पतिराङ्गिरसो हविष्मान् ।
द्विबर्हज्मा प्राघर्मसत् पिता न आ रोदसी वृषभो रोरवीति ॥ १ ॥

यः । अद्रिऽभित् । प्रथमऽजाः । ऋतऽवा । बृहस्पतिः । आङ्गिरसः । हविष्मान् ।
द्विबर्हऽज्मा । प्राघर्मऽसत् । पिता । नः । आ । रोदसी इति । वृषभः । रोरवीति ॥ १ ॥

जनाय चिद् य ईवत उ लोकं बृहस्पतिर्देवहूतौ चकार ।
घ्नन् वृत्राणि वि पुरो दर्दरीति जयं[1] छत्रूँरमित्रान् पृत्सु साहन् ॥ २ ॥

जनाय । चित् । यः । ईवते । ऊं इति । लोकम् । बृहस्पतिः । देवऽहूतौ । चकार ।
घ्नन् । वृत्राणि । वि । पुरः । दर्दरीति । जयन् । शत्रून् । अमित्रान् । पृत्ऽसु । सहन् ॥ २ ॥

बृहस्पतिः समजयद् वसूनि महो व्रजान् गोमतो देव एषः ।
अपः सिषासन्त्स्व१रप्रतीतो बृहस्पतिर्हन्त्यमित्रमर्कैः ॥ ३ ॥

बृहस्पतिः । सम् । अजयत् । वसूनि । महः । व्रजान् । गोऽमतः । देवः । एषः ।
अपः । सिसासन् । स्वः । अप्रतिऽइतः । बृहस्पतिः । हन्ति । अमित्रम् । अर्कैः ॥ ३ ॥

सप्तमेऽनुवाके एकोनविंशं सूक्तम् ॥

इति सप्तमोऽनुवाकः ॥

"इमां धियं सप्तशीर्ष्णीं पिता नः" इति सूक्तस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

इमां धियं सप्तशीर्ष्णीं पिता न ऋतप्रजातां बृहतीमविन्दत् ।
तुरीयं स्विज्जनयद् विश्वजन्योयास्य उक्थमिन्द्राय शंसन् ॥ १ ॥

इमाम् । धियम् । सप्तऽशीर्ष्णीम् । पिता । नः । ऋतऽप्रजाताम् । बृहतीम् । अविन्दत् ।
तुरीयम् । स्वित् । जनयत् । विश्वऽजन्यः । अयास्यः । उक्थम् । इन्द्राय । शंसन् ॥ १ ॥

---

१ K R जयन्. २ B शत्रूं°.

ऋतं शंसन्त ऋजु दीध्याना दिवस्पुत्रासो असुरस्य वीराः ।
विप्रं पदमङ्गिरसो दधाना यज्ञस्य धाम प्रथमं मनन्त ॥ २ ॥

ऋतम् । शंसन्तः । ऋजु । दीध्यानाः । दिवः । पुत्रासः । असुरस्य । वीराः ।
विप्रम् । पदम् । अङ्गिरसः । दधानाः । यज्ञस्य । धाम । प्रथमम् । मनन्त ॥ २ ॥

हंसैरिव सखिभिर्वावदद्भिरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन् ।
बृहस्पतिरभिकनिक्रदद् गा उत प्रास्तौदुच्च विद्वाँ अगायत् ॥ ३ ॥

हंसैःऽइव । सखिऽभिः । वावदत्ऽभिः । अश्मन्ऽमयानि । नहना । विऽअस्यन् ।
बृहस्पतिः । अभिऽकनिक्रदत् । गाः । उत । प्र । अस्तौत् । उत् । च । विद्वान् ।
अगायत् ॥ ३ ॥

अवो द्वाभ्यां पर एकया गा गुहा तिष्ठन्तीरनृतस्य सेतौ ।
बृहस्पतिस्तमसि ज्योतिरिच्छन्नुदुस्रा आकर्वि हि तिस्र आवः ॥ ४ ॥

अवः । द्वाभ्याम् । परः । एकया । गाः । गुहा । तिष्ठन्तीः । अनृतस्य । सेतौ ।
बृहस्पतिः । तमसि । ज्योतिः । इच्छन् । उत् । उस्राः । आ । अकः । वि । हि ।
तिस्रः । आवरित्यावः ॥ ४ ॥

विभिद्या पुरं शयथेमपाचीं निस्त्रीणि साकमुदधेरकृन्तत् ।
बृहस्पतिरुषसं सूर्यं गामर्कं विवेद स्तनयन्निव द्यौः ॥ ५ ॥

विऽभिद्य । पुरम् । शयथा । ईम् । अपाचीम् । निः । त्रीणि । साकम् । उदऽधेः ।
अकृन्तत् ।
बृहस्पतिः । उषसम् । सूर्यम् । गाम् । अर्कम् । विवेद । स्तनयन्ऽइव । द्यौः ॥ ५ ॥

इन्द्रो वलं रक्षितारं दुघानां करेणेव वि चकर्ता रवेण ।
स्वेदाञ्जिभिराशिरमिच्छमानोरोदयत् पणिमा गा अमुष्णात् ॥ ६ ॥

इन्द्रः । वलम् । रक्षितारम् । दुघानाम् । करेणऽइव । वि । चकर्त । रवेण ।
स्वेदाञ्जिऽभिः । आऽशिरम् । इच्छमानः । अरोदयत् । पणिम् । आ । गाः । अमुष्णात् ॥ ६ ॥

स ईं सत्येभिः सखिभिः शुचद्भिर्गोधायसं वि धनसैरदर्दः ।

---

१ P °स्तो° ।. We with ²P J Cr. २ P °त ।. We with ²P J Cr. ३ B Dc Cs °र्यं निव.
४ B सखिभि.

ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैर्घर्मस्वेदेभिर्द्रविणं व्यानट् ॥ ७ ॥

सः । ईम् । सत्येभिः । सखिऽभिः । शुचत्ऽभिः । गोऽधायसम् । वि । धनऽसैः । अदर्दरित्यदर्दः ।

ब्रह्मणः । पतिः । वृषऽभिः । वराहैः । घर्मऽस्वेदेभिः । द्रविणम् । वि । आनट् ॥ ७ ॥

ते सत्येन मनसा गोपतिं गा ईयानास इषणयन्त धीभिः ।

बृहस्पतिर्मिथोअवद्यपेभिरुदुस्रिया असृजत स्वयुग्भिः ॥ ८ ॥

ते । सत्येन । मनसा । गोऽपतिम् । गाः । इयानासः । इषणयन्त । धीभिः ।

बृहस्पतिः । मिथःऽअवद्यपेभिः । उत् । उस्रियाः । असृजत । स्वयुक्ऽभिः ॥ ८ ॥

तं वर्धयन्तो मतिभिः शिवाभिः सिंहमिव नानदतं सधस्थे ।

बृहस्पतिं वृषणं शूरसातौ भरेभरे अनु मदेम जिष्णुम् ॥ ९ ॥

तम् । वर्धयन्तः । मतिऽभिः । शिवाभिः । सिंहम्ऽइव । नानदतम् । सधऽस्थे ।

बृहस्पतिम् । वृषणम् । शूरऽसातौ । भरेऽभरे । अनु । मदेम । जिष्णुम् ॥ ९ ॥

यदा वाजमसनद् विश्वरूपमा द्यामरुक्षदुत्तराणि सद्म ।

बृहस्पतिं वृषणं वर्धयन्तो नाना सन्तो बिभ्रतो ज्योतिरासा ॥ १० ॥

यदा । वाजम् । असनत् । विश्वऽरूपम् । आ । द्याम् । अरुक्षत् । उत्ऽतराणि । सद्म ।

बृहस्पतिम् । वृषणम् । वर्धयन्तः । नाना । सन्तः । बिभ्रतः । ज्योतिः । आसा ॥ १० ॥

सत्यामाशिषं कृणुता वयोधै कीरिं चिद्ध्यवथ स्वेभिरेवैः ।

पश्चा मृधो अप भवन्तु विश्वास्तद् रोदसी शृणुतं विश्वमिन्वे ॥ ११ ॥

सत्याम् । आऽशिषम् । कृणुत । वयःऽधै । कीरिम् । चित् । हि । अवथ । स्वेभिः। एवैः ।

पश्चा । मृधः । अप । भवन्तु । विश्वाः । तत् । रोदसी इति । शृणुतम् । विश्वमिन्वे इति विश्वम्ऽइन्वे ॥ ११ ॥

इन्द्रो मह्ना महतो अर्णवस्य वि मूर्धानमभिनदर्बुदस्य ।

अहन्नहिमरिणात् सप्त सिन्धून् देवैर्द्यावापृथिवी प्रावतं नः ॥ १२ ॥

इन्द्रः । मह्ना । महतः । अर्णवस्य । वि । मूर्धानम् । अभिनत् । अर्बुदस्य ।

---

१ B B^h ईया°.

अर्हन्। अहिम्। अरिणात्। सप्त। सिन्धून्। देवैः। द्यावापृथिवी इति। प्र। अवतम्। नः॥ १२॥

इति अष्टमेऽनुवाके प्रथमं सूक्तम्॥

अतिरात्रे मध्यमे पर्याये "अभि त्वा वृषभा सुते" [२०. २२] "अभि प्र गोपतिं गिरा" [२०. ९२] एतौ स्तोत्रियानुरूपौ उक्थशंसनधर्मकौ भवतः। तद् उक्तं वैताने। "अभि त्वा वृषभा सुतेभि प्र गोपतिं गिरेति स्तोत्रियानुरूपौ" इति [वै० ४. २]॥

तथा पृष्ठ्यषडहस्य षष्ठेहनि प्रातःसवने "अभि प्र गोपतिं गिरा" इत्येकविंशतिमृचं आवपते। तद् उक्तं वैताने। "षष्ठेभि प्र गोपतिं गिरेत्येकविंशतिः" इति [वै० ६. २]॥

तथा अभिजिति "अभि प्र गोपतिं गिरा" इत्याज्यस्तोत्रियो भवति। तद् उक्तं वैताने। "अभिजित्यभि प्र गोपतिं गिरेति च" इति [वै० ८. २]॥

तथा त्रिककुद्दशाहे अस्य विनियोगः "क ईं वेद सुते सचा" [२०. ५३] इत्यनेन सह उक्तः॥

अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे। सूनुं सत्यस्य सत्पतिम्॥ १॥

अभि। प्र। गोऽपतिम्। गिरा। इन्द्रम्। अर्च। यथा। विदे॥ सूनुम्। सत्यस्य। सत्ऽपतिम्॥ १॥

आ हरयः ससृज्रिरेऽरुषीरधि बर्हिषि। यत्राभि संनवामहे॥ २॥

आ। हरयः। ससृज्रिरे। अरुषीः। अधि। बर्हिषि॥ यत्र। अभि। सम्ऽनवामहे॥ २॥

इन्द्राय गाव आशिरं दुदुह्रे वज्रिणे मधु। यत् सीमुपह्वरे विदत्॥ ३॥

इन्द्राय। गावः। आऽशिरम्। दुदुह्रे। वज्रिणे। मधु॥ यत्। सीम्। उपऽह्वरे। विदत्॥ ३॥

उद् यद् ब्रध्नस्य विष्टपं गृहमिन्द्रश्च गन्वहि।
मध्वः पीत्वा सचेवहि त्रिः सप्त सख्युः पदे॥ ४॥

उत्। यत्। ब्रध्नस्य। विष्टपम्। गृहम्। इन्द्रः। च। गन्वहि।
मध्वः। पीत्वा। सचेवहि। त्रिः। सप्त। सख्युः। पदे॥ ४॥

अर्चत प्रार्चत प्रियमेधासो अर्चत।
अर्चन्तु पुत्रका उत पुरं न धृष्ण्वर्चत॥ ५॥

अर्चत। प्र। अर्चत। प्रियऽमेधासः। अर्चत।
अर्चन्तु। पुत्रकाः। उत। पुरम्। न। धृष्णु। अर्चत॥ ५॥

अव स्वराति गर्गरो गोधा परि सनिष्वणत्।

---

१ B B[h] ०ज्रिरे०. See page 642 verse 5. २ K सनिष्णवत्.

पिङ्गा परि चनिष्कदुदिन्द्राय ब्रह्मोद्यतम् ॥ ६ ॥

अव । स्वराति । गर्गरः । गोधा । परि । सनिस्वनत् ।

पिङ्गा । परि । चनिस्कदत् । इन्द्राय । ब्रह्म । उत्ऽयतम् ॥ ६ ॥

आ यत् पतन्त्येन्यः सुदुघा अनपस्फुरः ।

अपस्फुरं गृभायत सोममिन्द्राय पातवे ॥ ७ ॥

आ । यत् । पतन्ति । एन्यः । सुऽदुघाः । अनपऽस्फुरः ।

अपऽस्फुरम् । गृभायत । सोमम् । इन्द्राय । पातवे ॥ ७ ॥

अपादिन्द्रो अपादग्निर्विश्वे देवा अमत्सत ।

वरुण इदिह क्षयत् तमापो अभ्यनूषत वत्सं संशिश्वरीरिव ॥ ८ ॥

अपात् । इन्द्रः । अपात् । अग्निः । विश्वे । देवाः । अमत्सत ।

वरुणः । इत् । इह । क्षयत् । तम् । आपः । अभि । अनूषत । वत्सम् । संशिश्वरीःऽइव ॥ ८ ॥

सुदेवो असि वरुण यस्य ते सप्त सिन्धवः ।

अनुक्षरन्ति काकुदं सूर्म्यं सुषिरामिव ॥ ९ ॥

सुऽदेवः । असि । वरुण । यस्य । ते । सप्त । सिन्धवः ।

अनुऽक्षरन्ति । काकुदम् । सूर्म्यम् । सुषिराम्ऽइव ॥ ९ ॥

यो व्यतीँरफाणयत् सुयुक्ताँ उप दाशुषे ।

तक्को नेता तदिद् वपुरुपमा यो अमुच्यत ॥ १० ॥

यः । व्यतीन् । अफाणयत् । सुऽयुक्तान् । उप । दाशुषे ।

तक्वः । नेता । तत् । इत् । वपुः । उपऽमा । यः । अमुच्यत ॥ १० ॥

अतीदु शक्र ओहत इन्द्रो विश्वा अति द्विषः ।

भिनत् कनीन ओदनं पच्यमानं परो गिरा ॥ ११ ॥

अति । इत् । ऊं इति । शक्रः । ओहते । इन्द्रः । विश्वाः । अति । द्विषः ।

भिनत् । कनीनः । ओदनम् । पच्यमानम् । परः । गिरा ॥ ११ ॥

अर्भको न कुमारकोधि तिष्ठन्नवं रथम् ।

स पक्षन्महिषं मृगं पित्रे मात्रे विभुक्रतुम् ॥ १२ ॥

---

१ B^h तदिद्वपु°.

अर्भकः । न । कुमारकः । अधि । तिष्ठत् । नवम् । रथम् ।
सः । पक्षत् । महिषम् । मृगम् । पित्रे । मात्रे । विभुऽक्रतुम् ॥ १२ ॥

आ तू सुशिप्र दंपते रथं तिष्ठा हिरण्ययम् ।
अध द्युक्षं सचेवहि सहस्रपादमरुषं स्वस्तिगामनेहसम् ॥ १३ ॥

आ । तु । सुऽशिप्र । दम्ऽपते । रथम् । तिष्ठ । हिरण्ययम् ।
अध । द्युक्षम् । सचेवहि । सहस्रऽपादम् । अरुषम् । स्वस्तिऽगाम् । अनेहसम् ॥ १३ ॥

तं घेमित्था नमस्विन उप स्वराजमासते ।
अर्थं चिदस्य सुधितं यदेतव आवर्तयन्ति दावने ॥ १४ ॥

तम् । घ । ईम् । इत्था । नमस्विनः । उप । स्वऽराजम् । आसते ।
अर्थम् । चित् । अस्य । सुऽधितम् । यत् । एतवे । आऽवर्तयन्ति । दावने ॥ १४ ॥

अनु प्रत्नस्यौकसः प्रियमेधास एषाम् ।
पूर्वामनु प्रयतिं वृक्तबर्हिषो हितप्रयस आशत ॥ १५ ॥

अनु । प्रत्नस्य । ओकसः । प्रियऽमेधासः । एषाम् ।
पूर्वाम् । अनु । प्रऽयतिम् । वृक्तऽबर्हिषः । हितऽप्रयसः । आशत ॥ १५ ॥

यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरध्रिगुः ।
विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठो यो वृत्रहा गृणे ॥ १६ ॥

यः । राजा । चर्षणीनाम् । याता । रथेभिः । अध्रिऽगुः ।
विश्वासाम् । तरुता । पृतनानाम् । ज्येष्ठः । यः । वृत्रऽहा । गृणे ॥ १६ ॥

इन्द्रं तं शुम्भ पुरुहन्मन्नवसे यस्य द्विता विधर्तरि ।
हस्ताय वज्रः प्रति धायि दर्शतो महो दिवे न सूर्यः ॥ १७ ॥

इन्द्रम् । तम् । शुम्भ । पुरुऽहन्मन् । अवसे । यस्य । द्विता । विऽधर्तरि ।
हस्ताय । वज्रः । प्रति । धायि । दर्शतः । महः । दिवे । न । सूर्यः ॥ १७ ॥

नकिष्टं कर्मणा नशद् यश्चकार सदावृधम् ।
इन्द्रं न यज्ञैर्विश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं धृष्णवोजसम् ॥ १८ ॥

नकिः । तम् । कर्मणा । नशत् । यः । चकार । सदाऽवृधम् ।
इन्द्रम् । न । यज्ञैः । विश्वऽगूर्तम् । ऋभ्वसम् । अधृष्टम् । धृष्णुऽओजसम् ॥ १८ ॥

अषाल्हमुग्रं पृतनासु सासहिं यस्मिन् महीरुरुज्रयः ।
सं धेनवो जायमाने अनोनवुर्द्यावः क्षामो अनोनवुः ॥ १९ ॥

अषाल्हम् । उग्रम् । पृतनासु । ससहिम् । यस्मिन् । महीः । उरुऽज्रयः ।
सम् । धेनवः । जायमाने । अनोनवुः । द्यावः । क्षामः । अनोनवुः ॥ १९ ॥

यद् द्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत स्युः ।
न त्वा वज्रिन्त्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥ २० ॥

यत् । द्यावः । इन्द्र । ते । शतम् । शतम् । भूमीः । उत । स्युरिति स्युः ।
न । त्वा । वज्रिन् । सहस्रम् । सूर्याः । अनु । न । जातम् । अष्ट । रोदसी इति ॥ २० ॥

आ पप्राथ महिना वृष्ण्या वृषन् विश्वा शविष्ठ शवसा ।
अस्माँ अव मघवन् गोमति व्रजे वज्रि चित्राभिरूतिभिः ॥ २१ ॥

आ । पप्राथ । महिना । वृष्ण्या । वृषन् । विश्वा । शविष्ठ । शवसा ।
अस्मान् । अव । मघऽवन् । गोऽमति । व्रजे । वज्रिन् । चित्राभिः । ऊतिऽभिः ॥ २१ ॥

इति अष्टमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

दशरात्रे दशमेहनि "उत त्वा मन्दन्तु" इति आज्यस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "उत त्वा मन्दन्त्वित्याज्यस्तोत्रियः" इति [वै० ६. ३] ॥

तथा श्येनसंदंशाजिरवज्रेषु एकाहेषु "सुरूपकृत्नुमूतये" [२०.५७] "उत त्वा मन्दन्तु स्तोमाः" [२०.९३] "त्वामिद्धि हवामहे" [२०. ९८] इत्याद्यावाज्यस्तोत्रियौ विकल्पितौ भवतः । तृतीयः पृष्ठस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "श्येनसंदंशाजिरवज्रेषु सुरूपकृत्नुमूतय उत त्वा मन्दन्तुस्तोमास्त्वामिद्धि हवामह इति" इति [वै० ८. १] ॥

महाव्रते प्रातःसवने "ईङ्खयन्तीरपस्युवः" [२०.९३. ४] इति पञ्चर्चं सूक्तम् आवापस्थाने आवपते । तद् उक्तं वैताने । "ईङ्खयन्तीरपस्युव इत्यावपते" इति [वै० ६. ४] ॥

उत त्वा मन्दन्तु स्तोमाः कृणुष्व राधो अद्रिवः । अव ब्रह्मद्विषो जहि ॥ १

उत । त्वा । मन्दन्तु । स्तोमाः । कृणुष्व । राधः । अद्रिऽवः ॥ अव । ब्रह्मऽद्विषः । जहि ॥ १

पदा पणीँरराधसो नि बाधस्व महाँ असि । नहि त्वा कश्चन प्रति ॥ २ ॥

पदा । पणीन् । अराधसः । नि । बाधस्व । महान् । असि ॥ नहि । त्वा । कः । चन ।
प्रति ॥ २ ॥

त्वमीशिषे सुतानामिन्द्र त्वमसुतानाम् । त्वं राजा जनानाम् ॥ ३ ॥

---

१ K K[m] V Dc °ळ्ह°. C °ढ°. We with B[h] D E R S[m]. २ B R Cs °व क्षामो.

त्वम्। ईशिषे। सुतानाम्। इन्द्र। त्वम्। असुतानाम्॥ त्वम्। राजा। जनानाम्॥ ३॥

ईङ्खयन्तीरपस्युव इन्द्रं जातमुपासते। भेजानासः सुवीर्यम्॥ ४॥

ईङ्खयन्तीः। अपस्युवः। इन्द्रम्। जातम्। उप। आसते॥ भेजानासः। सुऽवीर्यम्॥ ४॥

त्वमिन्द्र बलादधि सहसो जात ओजसः। त्वं वृषन् वृषेदसि॥ ५॥

त्वम्। इन्द्र। बलात्। अधि। सहसः। जातः। ओजसः॥ त्वम्। वृषन्। वृषा। इत्। असि॥ ५॥

त्वमिन्द्रासि वृत्रहा व्य१न्तरिक्षमतिरः। उद् द्यामस्तभ्ना ओजसा॥ ६॥

त्वम्। इन्द्र। असि। वृत्रऽहा। वि। अन्तरिक्षम्। अतिरः॥ उत्। द्याम्। अस्तभ्नाः। ओजसा॥ ६॥

त्वमिन्द्र सजोषसमर्कं बिभर्षि बाह्वोः। वज्रं शिशान ओजसा॥ ७॥

त्वम्। इन्द्र। सऽजोषसम्। अर्कम्। बिभर्षि। बाह्वोः॥ वज्रम्। शिशानः। ओजसा॥ ७॥

त्वमिन्द्राभिभूरसि विश्वा जातान्योजसा। स विश्वा भुव आभवः॥ ८॥

त्वम्। इन्द्र। अभिऽभूः। असि। विश्वा। जातानि। ओजसा॥ सः। विश्वाः। भुवः। आ। अभवः॥ ८॥

इति अष्टमेनुवाके तृतीयं सूक्तम्॥

तृतीये छन्दोमेहनि "आ यात्विन्द्रः स्वपतिर्मदाय" इत्यस्य "अध्वर्यवोरुणम्" [२०. ८७] इत्यनेन सह उक्तो विनियोगः॥

आ यात्विन्द्रः स्वपतिर्मदाय यो धर्मणा तूतुजानस्तुविष्मान्।
प्रत्वक्षाणो अति विश्वा सहांस्यपारेण महता वृष्ण्येन॥ १॥

आ। यातु। इन्द्रः। स्वऽपतिः। मदाय। यः। धर्मणा। तूतुजानः। तुविष्मान्। प्रऽत्वक्षाणः। अति। विश्वा। सहांसि। अपारेण। महता। वृष्ण्येन॥ १॥

सुष्ठामा रथः सुयमा हरी ते मिम्यक्ष वज्रो नृपते गभस्तौ।
शीभं राजन्त्सुपथा याह्यर्वाङ् वर्धाम ते पपुषो वृष्ण्यानि॥ २॥

सुऽस्थामा। रथः। सुऽयमा। हरी इति। ते। मिम्यक्ष। वज्रः। नृऽपते। गभस्तौ। शीभम्। राजन्। सुऽपथा। आ। याहि। अर्वाङ्। वर्धाम। ते। पपुषः। वृष्ण्यानि॥ २

---

१ K व्रह्मं°. २ K °क्षुद्. ३ C °जंत्सु°. ४ K वर्धांप.

ऐन्द्रवाहो नृपतिं वज्रबाहुमुग्रमुग्रासस्तविषास एनम् ।
प्रत्वक्षसं वृषभं सत्यशुष्ममेमस्मत्रा सधमादो वहन्तु ॥ ३ ॥

आ । इन्द्रऽवाहः । नृऽपतिम् । वज्रऽबाहुम् । उग्रम् । उग्रासः । तविषासः । एनम् ।
प्रऽत्वक्षसम् । वृषभम् । सत्यऽशुष्मम् । आ । ईम् । अस्मऽत्रा । सधऽमादः । वहन्तु ॥३॥

एवा पतिं द्रोणसाचं सचेतसमूर्ज स्कम्भं धरुण आ वृषायसे ।
ओजः कृष्व सं गृभाय त्वे अप्यसो यथा केनिपानामिनो वृधे ॥ ४ ॥

एव । पतिम् । द्रोणऽसाचम् । सऽचेतसम् । ऊर्जः । स्कम्भम् । धरुणे । आ । वृषऽयसे ।
ओजः । कृष्व । सम् । गृभाय । त्वे इति । अपि । असः । यथा । केऽनिपानाम् । इनः । वृधे ॥४॥

गमन्नस्मे वसून्या हि शंसिषं स्वाशिषं भरमा याहि सोमिनः ।
त्वमीशिषे सास्मिन्ना सत्सि बर्हिष्यनाधृष्या तव पात्राणि धर्मणा ॥ ५ ॥

गमन् । अस्मे इति । वसूनि । आ । हि । शंसिषम् । सुऽआशिषम् । भरम् । आ ।
याहि । सोमिनः ।
त्वम् । ईशिषे । सः । अस्मिन् । आ । सत्सि । बर्हिषि । अनाधृष्या । तव । पात्राणि ।
धर्मणा ॥ ५ ॥

पृथक् प्रायन् प्रथमा देवहूतयोऽकृण्वत श्रवस्यानि दुष्टरा ।
न ये शेकुर्यज्ञियां नावमारुहमीर्मैव ते न्यविशन्त केपयः ॥ ६ ॥

पृथक् । प्र । आयन् । प्रथमाः । देवऽहूतयः । अकृण्वत । श्रवस्यानि । दुस्तरा ।
न । ये । शेकुः । यज्ञियाम् । नावम् । आऽरुहम् । ईर्मा । एव । ते । नि । अविशन्त ।
केपयः ॥ ६ ॥

एवैवापागपरे सन्तु दूढ्योऽश्वा येषां दुर्युज आयुयुज्रे ।
इत्था ये प्रागुपरे सन्ति दावने पुरूणि यत्र वयुनानि भोजना ॥ ७ ॥

एव । एव । अपाक् । अपरे । सन्तु । दुःऽध्यः । अश्वाः । येषाम् । दुःऽयुजः । आऽयुयुज्रे ।
इत्था । ये । प्राक् । उपरे । सन्ति । दावने । पुरूणि । यत्र । वयुनानि । भोजना ॥ ७ ॥

---

१ P तविपासः ।. २ B C D Cs °मूर्जः. We with B^h E K K^m R S^m V Dc. ३ K कृणुष्व°.
४ B एवैवपाग°. ५ B दूढ्योऽ°. ६ P संतु ।. ७ P °जाः ।. ८ P °रू° ।.

गिरीँरज्राँन् रेजमानाँ अधारयद् द्यौः क्रन्ददन्तरिक्षाणि कोपयत् ।
समीचीने धिषणे वि ष्कभायति वृष्णः पीत्वा मद उक्थानि शंसति ॥८॥

गिरीन् । अज्रान् । रेजमानान् । अधारयत् । द्यौः । क्रन्दत् । अन्तरिक्षाणि । कोपयत् ।
समीचीने इति सम्ऽईचीने । धिषणे इति । वि । स्कभायति । वृष्णः । पीत्वा । मदे ।
उक्थानि । शंसति ॥ ८ ॥

इमं बिभर्मि सुकृतं ते अङ्कुशं येनारुजासि मघवञ्छफारुजः ।
अस्मिन्त्सु ते सवने अस्त्वोक्यं सुत इष्टौ मघवन् बोध्याभगः ॥ ९ ॥

इमम् । बिभर्मि । सुऽकृतम् । ते । अङ्कुशम् । येन । आऽरुजासि । मघऽवन् । शफऽआरुजः ।

अस्मिन् । सु । ते । सवने । अस्तु । ओक्यम् । सुते । इष्टौ । मघऽवन् । बोधि ।
आऽभगः ॥ ९ ॥

गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वाम् ।
वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥ १० ॥

गोभिः । तरेम । अमतिम् । दुःऽएवाम् । यवेन । क्षुधम् । पुरुऽहूत । विश्वाम् ।
वयम् । राजऽभिः । प्रथमाः । धनानि । अस्माकेन । वृजनेन । जयेम ॥ १० ॥

बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः ।
इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ॥ ११ ॥

बृहस्पतिः । नः । परि । पातु । पश्चात् । उत । उत्ऽतरस्मात् । अधरात् । अघऽयोः ।
इन्द्रः । पुरस्तात् । उत । मध्यतः । नः । सखा । सखिऽभ्यः । वरिवः । कृणोतु ॥ ११ ॥

इति अष्टमेऽनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

महाव्रते "त्रिकद्रुकेषु महिषः" [२०. ९५. १] "प्रो ष्वस्मै पुरोरथम्" [२०. ९५. २] इति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "त्रिकद्रुकेषु महिषः प्रो ष्वस्मै पुरोरथमिति स्तोत्रियानुरूपौ" इति [वै० ६. ४] ॥

त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्मस्तृपत् सोममपिबद् विष्णुना
सुतं यथावशत् ।

स ईं ममाद महि कर्म कर्तवे महामुरुं सैनं सश्चद् देवो देवं सत्यमिन्द्रं सत्य इन्दुः ॥ १ ॥[१]

त्रिऽकद्रुकेषु । महिषः । यवऽआशिरम् । तुविऽशुष्मः । तृपत् । सोमम् । अपिबत् । विष्णुना । सुतम् । यथा । अवशत् ।

सः । ईम् । ममाद । महि । कर्म । कर्तवे । महाम् । उरुम् । सः । एनम् । सश्चत् । देवः । देवम् । सत्यम् । इन्द्रम् । सत्यः । इन्दुः ॥ १ ॥

प्रो ष्वस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूषमर्चत ।
अभीके चिदु लोककृत् संगे समत्सु वृत्रहास्माकं बोधि चोदिता नभन्तामन्यकेषां ज्याका अधि धन्वसु ॥ २ ॥

प्रो इति । सु । अस्मै । पुरःऽरथम् । इन्द्राय । शूषम् । अर्चत ॥ अभीके । चित् । ऊं इति । लोकऽकृत् । सम्ऽगे । समत्ऽसु । वृत्रऽहा । अस्माकम् । बोधि । चोदिता । नभन्ताम् । अन्यकेषाम् । ज्याकाः । अधि । धन्वऽसु ॥ २ ॥

त्वं सिन्धूँरवासृजोधराचो अहन्नहिम् ।
अशत्रुरिन्द्र जज्ञिषे विश्वं पुष्यसि वार्यं तं त्वा परि ष्वजामहे[२] नभ० ॥३॥

त्वम् । सिन्धून् । अव । असृजः । अधराचः । अहन् । अहिम् ।
अशत्रुः । इन्द्र । जज्ञिषे । विश्वम् । पुष्यसि । वार्यम् । तम् । त्वा । परि । स्वजामहे ।० ॥३॥

वि षु विश्वा अरातयोर्यो नशन्त नो धियः ।
अस्तासि शत्रवे वधं यो न इन्द्र जिघांसति या ते रातिर्ददिर्वसु नभन्तामन्यकेषां ज्याका अधि धन्वसु ॥ ४ ॥

---

१ BB[h]S[m] give in the margin the following verses:—

अध त्विषीमा(V मां अ०)नभ्योजसा क्रिविं युधा भवदारोदसी अपृणदस्य मज्मना प्र वावृधे । अधत्तान्यं जठरे प्रेम रिच्यत सैनं० ॥ २ ॥

साकं जातः क्रतुना साकमोजसा ववक्षिथ साकं वृद्धो वीर्यैः सासहिर्मृधो विचर्षणिः । दाता राधः स्तुवते काम्यं वसु सैनं० ॥ ३ ॥

KK[m] also give these, but they give साकं जातः &c before अध &c. C D E R P P[2] J altogether omit these and we follow them. V has them and is sure they ought to be there.

२ None of our Mss have the stop (।) here which Rw has. ३ B अशात्रु°. ४ B नः शत. K नं शतं.

वि । सु । विश्वाः । अरातयः । अर्यः । नशन्त । नः । धियः ।
अस्ता । असि । शत्रवे । वधम् । यः । नः । इन्द्र । जिघांसति । या । ते । रातिः ।
ददिः । वसु । नभन्ताम् । अन्यकेषाम् । ज्याकाः । अधि । धन्वऽसु ॥ ४ ॥

इति अष्टमेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

महाव्रते माध्यंदिने सवने "तीव्रस्याभिवयसो अस्य पाहि" इत्येताश्चतुर्विंशतिम् ऋचः आवापस्थाने आवपते । तद् उक्तं वैताने । "तीव्रस्याभिवयसो अस्य पाहीति चतुर्विंशतिम् आवपते" इति [वै० ६. ४] ॥

तीव्रस्याभिवयसो अस्य पाहि सर्वरथा वि हरी इह मुञ्च ।
इन्द्र मा त्वा यजमानासो अन्ये नि रीरमन् तुभ्यमिमे सुतासः ॥ १ ॥
तीव्रस्य । अभिऽवयसः । अस्य । पाहि । सर्वऽरथा । वि । हरी इति । इह । मुञ्च ।
इन्द्र । मा । त्वा । यजमानासः । अन्ये । नि । रीरमन् । तुभ्यम् । इमे । सुतासः ॥ १ ॥
तुभ्यं सुतास्तुभ्यमु सोत्वासस्त्वां गिरः श्वात्र्या आ ह्वयन्ति ।
इन्द्रेदमद्य सवनं जुषाणो विश्वस्य विद्वाँ इह पाहि सोमम् ॥ २ ॥
तुभ्यम् । सुताः । तुभ्यम् । ऊं इति । सोत्वासः । त्वाम् । गिरः । श्वात्र्याः । आ । ह्वयन्ति ।
इन्द्र । इदम् । अद्य । सवनम् । जुषाणः । विश्वस्य । विद्वान् । इह । पाहि । सोमम् ॥ २ ॥
य उशता मनसा सोममस्मै सर्वहृदा देवकामः सुनोति ।
न गा इन्द्रस्तस्य परा ददाति प्रशस्तमिच्चारुमस्मै कृणोति ॥ ३ ॥
यः । उशता । मनसा । सोमम् । अस्मै । सर्वऽहृदा । देवऽकामः । सुनोति ।
न । गाः । इन्द्रः । तस्य । परा । ददाति । प्रऽशस्तम् । इत् । चारुम् । अस्मै । कृणोति ३
अनुस्पष्टो भवत्येषो अस्य यो अस्मै रेवान् न सुनोति सोमम् ।
निररत्नौ मघवा तं दधाति ब्रह्मद्विषो हन्त्यनानुदिष्टः ॥ ४ ॥
अनुऽस्पष्टः । भवति । एषः । अस्य । यः । अस्मै । रेवान् । न । सुनोति । सोमम् ।
निः । अरत्नौ । मघऽवा । तम् । दधाति । ब्रह्मऽद्विषः । हन्ति । अननुऽदिष्टः ॥ ४ ॥
अश्वायन्तो गव्यन्तो वाजयन्तो हवामहे त्वोपगन्तवा उ ।
आभूषन्तस्ते सुमतौ नवायां वयमिन्द्र त्वा शुनं हुवेम ॥ ५ ॥

---

१ B Cs अनुस्पृष्टो.

अश्वऽयन्तः । गव्यन्तः । वाजयन्तः । हवामहे । त्वा । उपऽगन्तवै । ऊं इति ।
आऽभूयन्तः । ते । सुऽमतौ । नवायाम् । वयम् । इन्द्र । त्वा । शुनम् । हुवेम ॥ ५ ॥

मुञ्चामि त्वा हविषा जीवनाय कमज्ञातयक्ष्मादुत राजयक्ष्मात् ।
ग्राहिर्जग्राह यद्येतदेनं तस्या इन्द्राग्नी प्र मुमुक्तमेनम् ॥ ६ ॥

मुञ्चामि । त्वा । हविषा । जीवनाय । कम् । अज्ञातऽयक्ष्मात् । उत । राजऽयक्ष्मात् ।
ग्राहिः । जग्राह । यदि । एतत् । एनम् । तस्याः । इन्द्राग्नी इति । प्र । मुमुक्तम् ।
एनम् ॥ ६ ॥

यदि क्षितायुर्यदि वा परेतो यदि मृत्योरन्तिकं नीत एव ।
तमा हरामि निर्ऋतेरुपस्थादस्पार्शमेनं शतशारदाय ॥ ७ ॥

यदि । क्षितऽआयुः । यदि । वा । पराऽइतः । यदि । मृत्योः । अन्तिकम् । निऽईतः । एव ।
तम् । आ । हरामि । निःऽऋतेः । उपऽस्थात् । अस्पार्शम् । एनम् । शतऽशारदाय ॥७॥

सहस्राक्षेण शतवीर्येण शतायुषा हविषाहार्षमेनम् ।
इन्द्रो यथैनं शरदो नयात्यति विश्वस्य दुरितस्य पारम् ॥ ८ ॥

सहस्रऽअक्षेण । शतऽवीर्येण । शतऽआयुषा । हविषा । आ । अहार्षम् । एनम् ।
इन्द्रः । यथा । एनम् । शरदः । नयाति । अति । विश्वस्य । दुःऽइतस्य । पारम् ॥ ८ ॥

शतं जीव शरदो वर्धमानः शतं हेमन्ताञ्छतमु वसन्तान् ।
शतं त इन्द्रो अग्निः सविता बृहस्पतिः शतायुषा हविषाहार्षमेनम् ॥९॥

शतम् । जीव । शरदः । वर्धमानः । शतम् । हेमन्तान् । शतम् । ऊं इति । वसन्तान् ।
शतम् । ते । इन्द्रः । अग्निः । सविता । बृहस्पतिः । शतऽआयुषा । हविषा । आ ।
अहार्षम् । एनम् ॥ ९ ॥

आहार्षमविदं त्वा पुनरागाः पुनर्णवः ।
सर्वाङ्ग सर्वं ते चक्षुः सर्वमायुश्च तेविदम् ॥ १० ॥

आ । अहार्षम् । अविदम् । त्वा । पुनः । आ । अगाः । पुनःऽनवः ।
सर्वऽअङ्ग । सर्वम् । ते । चक्षुः । सर्वम् । आयुः । च । ते । अविदम् ॥ १० ॥

ब्रह्मणाग्निः संविदानो रक्षोहा बाधतामितः ।
अमीवा यस्ते गर्भं दुर्णामा योनिमाशये ॥ ११ ॥

ब्रह्मणा । अग्निः । सम्ऽविदानः । रक्षःऽहा । बाधताम् । इतः ।
अमीवा । यः । ते । गर्भम् । दुःऽनामा । योनिम् । आऽशये ॥ ११ ॥

यस्ते गर्भममीवा दुर्णामा योनिमाशये ।
अग्निष्टं ब्रह्मणा सह निष्क्रव्यादमनीनशत् ॥ १२ ॥

यः । ते । गर्भम् । अमीवा । दुःऽनामा । योनिम् । आऽशये ।
अग्निः । तम् । ब्रह्मणा । सह । निः । क्रव्यऽअदम् । अनीनशत् ॥ १२ ॥

यस्ते हन्ति पतयन्तं निषत्स्नुं[1] यः सरीसृपम् ।
जातं यस्ते जिघांसति तमितो नाशयामसि ॥ १३ ॥

यः । ते । हन्ति । पतयन्तम् । निऽसत्स्नुम् । यः । सरीसृपम् ।
जातम् । यः । ते । जिघांसति । तम् । इतः । नाशयामसि ॥ १३ ॥

यस्त ऊरू विहरत्यन्तरा दम्पती शये ।
योनिं यो अन्तरारेळिह[2] तमितो नाशयामसि ॥ १४ ॥

यः । ते । ऊरू इति । विऽहरति । अन्तरा । दम्पती इति दम्ऽपती । शये ।
योनिम् । यः । अन्तः । आऽरेळिह । तम् । इतः । नाशयामसि ॥ १४ ॥

यस्त्वा भ्राता पतिर्भूत्वा जारो भूत्वा निपद्यते ।
प्रजां यस्ते जिघांसति तमितो नाशयामसि ॥ १५ ॥

यः । त्वा । भ्राता । पतिः । भूत्वा । जारः । भूत्वा । निऽपद्यते ।
प्रऽजाम् । यः । ते । जिघांसति । तम् । इतः । नाशयामसि ॥ १५ ॥

यस्त्वा स्वप्नेन तमसा मोहयित्वा निपद्यते ।
प्रजां यस्ते जिघांसति तमितो नाशयामसि ॥ १६ ॥

यः । त्वा । स्वप्नेन । तमसा । मोहयित्वा । निऽपद्यते ।
प्रऽजाम् । यः । ते । जिघांसति । तम् । इतः । नाशयामसि ॥ १६ ॥

अक्षीभ्यां ते नासिकाभ्यां कर्णाभ्यां छुबुकादधि ।
यक्ष्मं शीर्षण्यं मस्तिष्काज्जिह्वाया वि वृहामि ते ॥ १७ ॥

---

१ D निपत्स्नुं. P °त्स्नुं ।. २ KV °रेह्लि. CK^m RDc °रेह्रि. We with BB^h DES^m.

अक्षीभ्याम् । ते । नासिकाभ्याम् । कर्णाभ्याम् । छुबुकात् । अधि ।
यक्ष्मम् । शीर्षण्यम् । मस्तिष्कात् । जिह्वायाः । वि । वृहामि । ते ॥ १७ ॥

ग्रीवाभ्यस्त उष्णिहाभ्यः कीकसाभ्यो अनूक्यात् ।
यक्ष्मं दोषण्य१मंसाभ्यां वाहुभ्यां वि वृहामि ते ॥ १८ ॥

ग्रीवाभ्यः । ते । उष्णिहाभ्यः । कीकसाभ्यः । अनुक्यात् ।
यक्ष्मम् । दोषण्यम् । अंसाभ्याम् । वाहुऽभ्याम् । वि । वृहामि । ते ॥ १८ ॥

हृदयात् ते परि क्लोम्नो हलीक्ष्णात् पार्श्वाभ्याम् ।
यक्ष्मं मतस्नाभ्यां प्लीह्नो यक्नस्ते वि वृहामसि ॥ १९ ॥

हृदयात् । ते । परि । क्लोम्नः । हलीक्ष्णात् । पार्श्वाभ्याम् ।
यक्ष्मम् । मतस्नाभ्याम् । प्लीह्नः । यक्नः । ते । वि । वृहामसि ॥ १९ ॥

आन्त्रेभ्यस्ते गुदाभ्यो वनिष्ठोरुदरादधि ।
यक्ष्मं कुक्षिभ्यां प्लाशेर्नाभ्या वि वृहामि ते ॥ २० ॥

आन्त्रेभ्यः । ते । गुदाभ्यः । वनिष्ठोः । उदरात् । अधि ।
यक्ष्मम् । कुक्षिऽभ्याम् । प्लाशेः । नाभ्याः । वि । वृहामि । ते ॥ २० ॥

ऊरुभ्यां ते अष्ठीवद्भ्यां पार्ष्णिभ्यां प्रपदाभ्याम् ।
यक्ष्मं भसद्यं१ श्रोणिभ्यां भासदं भंससो वि वृहामि ते ॥ २१ ॥

ऊरुऽभ्याम् । ते । अष्ठीवत्ऽभ्याम् । पार्ष्णिऽभ्याम् । प्रऽपदाभ्याम् ।
यक्ष्मम् । भसद्यम् । श्रोणिऽभ्याम् । भासदम् । भंससः । वि । वृहामि । ते ॥ २१ ॥

अस्थिभ्यस्ते मज्जभ्यः स्नावभ्यो धमनिभ्यः ।
यक्ष्मं पाणिभ्यामङ्गुलिभ्यो नखेभ्यो वि वृहामि ते ॥ २२ ॥

अस्थिऽभ्यः । ते । मज्जऽभ्यः । स्नावऽभ्यः । धमनिऽभ्यः ।
यक्ष्मम् । पाणिऽभ्याम् । अङ्गुलिऽभ्यः । नखेभ्यः । वि । वृहामि । ते ॥ २२ ॥

अङ्गेअङ्गे लोम्निलोम्नि यस्ते पर्वणिपर्वणि ।
यक्ष्मं त्वचस्यं ते वयं कश्यपस्य वीबर्हेण विष्वञ्चं वि वृहामसि ॥ २३ ॥

अङ्गेऽअङ्गे । लोम्निऽलोम्नि । यः । ते । पर्वणिऽपर्वणि ।
यक्ष्मम् । त्वचस्यम् । ते । वयम् । कश्यपस्य । विऽवर्हेण । विष्वञ्चम् । वि । वृहामसि २३

अपेहि मनसस्पतेप क्राम परश्चर ।
परो निर्ऋत्या आ चक्ष्व बहुधा जीवतो मनः ॥ २४ ॥

अप । इहि । मनसः । पते । अप । क्राम । परः । चर ।
परः । निःऽऋत्यै । आ । चक्ष्व । बहुधा । जीवतः । मनः ॥ २४ ॥

अष्टमेऽनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

इति अष्टमोऽनुवाकः ॥

बृहस्पतिसवे "वयमेनमिदा ह्यः" इत्यस्य "तद् वो गाय सुते सचा" [२०. ७८] इत्यनेन सह उक्तो विनियोगः ॥
तथा सर्वजित्यृषभादिषु अस्य तेनैव सह उक्तो विनियोगः ॥

तथा त्रिवृदादिषु सूत्रोक्तेषु सप्तसु त्रिरात्रैकाहेषु "उभयं शृणवच्च नः" [२०. ११३] "वयमेनमिदा ह्यः" [२०. ९७] "पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा" [२०. ११७] एते आज्यस्तोत्रिया भवन्ति चकारात् पृष्ठस्तोत्रिया विकल्पिता भवन्ति । तद् उक्तं वैताने । "त्रिवृत्पञ्चदशसप्तदशैकविंशत्रिणवत्रयस्त्रिंशनवसप्तदशेषूभयं शृणवच्च नो वयमेनमिदा ह्यः पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वेति" इति [वै०. ८. २] ॥

तथा त्रिककुद्दशाहे अस्य विनियोगः "क ईं वेद सुते सचा [२०. ५३] इत्यनेन सह उक्तः ॥

वयमेनमिदा ह्योपीपेमेह वज्रिणम् ।
तस्मा उ अद्य समना सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥ १ ॥

वयम् । एनम् । इदा । ह्यः । अपीपेम । इह । वज्रिणम् ।
तस्मै । ऊं इति । अद्य । समना । सुतम् । भर । आ । नूनम् । भूषत । श्रुते ॥ १ ॥

वृकश्चिदस्य वारण उरामथिरा वयुनेषु भूषति ।
सेमं नः स्तोमं जुजुषाण आ गहीन्द्र प्र चित्रया धिया ॥ २ ॥

वृकः । चित् । अस्य । वारणः । उराऽमथिः । आ । वयुनेषु । भूषति ।
सः । इमम् । नः । स्तोमम् । जुजुषाणः । आ । गहि । इन्द्र । प्र । चित्रया । धिया ॥२ ॥

कदू न्वस्याकृतमिन्द्रस्यास्ति पौंस्यम् ।
केनो नु कं श्रोमतेन न शुश्रुवे जनुषः परि वृत्रहा ॥ ३ ॥

कत् । ऊं इति । नु । अस्य । अकृतम् । इन्द्रस्य । अस्ति । पौंस्यम् ।

---

१ P P ०ह्ये०। We with J Cp. २ D K S Dc नः स्तोमं we with B B C E K R V Cs. ३ P P सा. ४ B Cs कदु. ५ B Cs न्व३०.

केनो इति॑ । नु । कम् । श्रोम॑तेन । न । शुश्रुवे । जनुषः॑ । परि॑ । वृत्रऽहा ॥ ३ ॥

इति नवमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

श्येनसंदंशाजिरवज्रेषु एकाहेषु "त्वामिद्धि हवामहे" इत्यस्य विनियोगः "सुरूपकृत्नुमूतये" [२०. ५७] इत्यनेन सह उक्तः ॥

तथा तनूपृष्ठे षडहे अस्य विनियोगः "यद् द्याव इन्द्र ते शतम्" [२०. ८१] इत्यनेन सह उक्तः ॥

त्वामिद्धि हवा॑महे साता वाज॑स्य कारवः॑ ।
त्वां वृत्रेष्वि॑न्द्र सत्प॑तिं नर॒स्त्वां काष्ठा॒स्वर्व॑तः ॥ १ ॥

त्वाम् । इत् । हि । हवा॑महे । साता । वाज॑स्य । कारवः॑ ।
त्वाम् । वृत्रेषु॑ । इन्द्र । सत्ऽप॑तिम् । नरः॑ । त्वाम् । काष्ठा॑सु । अर्व॑तः ॥ १ ॥

स त्वं न॑श्चित्र वज्रहस्त धृष्णुया मह स्त॑वानो अ॑द्रिवः ।
गामश्वं॑ रथ्य॑मिन्द्र सं कि॑र स॒त्रा वाजं॑ न जिग्युषे॑ ॥ २ ॥

सः । त्वम् । नः । चित्र । वज्रऽहस्त । धृष्णुऽया । महः । स्तवानः । अद्रिऽवः ।
गाम् । अश्व॑म् । रथ्य॑म् । इन्द्र । सम् । किर । सत्रा । वाज॑म् । न । जिग्युषे॑ ॥ २ ॥

इति नवमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

अपूर्वाख्ये एकाहे "अभि त्वा पूर्वपीतये" इत्येष पृष्ठस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "अपूर्वेभि त्वा पूर्वपीतय इति" इति [वै० ८. १] ॥

अभि त्वा॑ पूर्वपी॑तय इन्द्र स्तोमे॑भिरा॒यवः॑ ।
समीचीनास॑ ऋभवः॑ सम॑स्वरन् रुद्रा गृ॑णन्त पूर्व्य॑म् ॥ १ ॥

अभि । त्वा । पूर्वऽपी॑तये । इन्द्र॑ । स्तोमे॑भिः । आयवः॑ ।
सम्ऽई॑चीनासः॑ । ऋभवः॑ । सम् । अस्वरन् । रुद्राः । गृणन्त । पूर्व्य॑म् ॥ १ ॥

अस्येदिन्द्रो॑ वा॑वृधे वृष्ण्यं शवो॑ मदे॑ सुतस्य विष्ण॑वि ।
अद्या तम॑स्य महिमान॑मायवोनु॑ ष्टुवन्ति पूर्वथा॑ ॥ २ ॥

अस्य । इत् । इन्द्रः॑ । ववृधे । वृष्ण्य॑म् । शवः॑ । मदे॑ । सुतस्य॑ । विष्ण॑वि ।
अद्य । तम् । अस्य । महिमान॑म् । आयवः॑ । अनु॑ । स्तुवन्ति । पूर्वऽथा॑ ॥ २ ॥

इति नवमेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

---

१ B वाजं. २ K वावृधे वृष्ण्यं शवो॑ मदे.

व्रात्यस्तोमाख्येषु एकाहेषु "आ त्वेता नि षीदत" [२०. ६८. ११] "अधा हीन्द्र गिर्वणः" [२०. १००] इति आज्य-पृष्ठस्तोत्रियौ यथाक्रमं भवतः । तद् उक्तं वैताने । "व्रात्यस्तोमेष्वा त्वेता नि षीदताधा हीन्द्र गिर्वण इति" [वै० ८. ९] ॥

तथा पवित्रादिषु राजसूयैकाहेषु "यत् सोममिन्द्र विष्णवि" [२०. १११] "अधा हीन्द्र गिर्वणः" [२०. १००] "अभ्रातृव्यो अना त्वम्" [२०. ११४] "त्वम् न इन्द्रा भर" [२०. १०८] एते यथासंभवम् उक्थस्तोत्रिया भवन्ति । चकाराद् "यदद्य कच्च वृत्रहन्" [२०. ११२] "उभयं शृणवच्च नः" [२०. ११३] एतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ भवतः ॥

तथा चतुरहपञ्चाहाहीनदशाहच्छन्दोमदशाहेषु "यत् सोममिन्द्र विष्णवि" एते चत्वारो यथासंभवम् उक्थस्तोत्रिया भवन्ति ॥

तद् उक्तं वैताने । "राजसूयेषु यत्सोममिन्द्र विष्णव्यधा हीन्द्र गिर्वणोऽभ्रातृव्यो अना त्वं त्वं न इन्द्रा भरेति च । चतुरहपञ्चाहाहीनदशाहच्छन्दोमदशाहेषु च" इति [वै० ८. २] ॥

अधा हीन्द्र गिर्वण उप त्वा कामान् महः[1] ससृज्महे[2] । उदेव यन्त उदभिः ॥ १ ॥

अध । हि । इन्द्र । गिर्वणः । उप । त्वा । कामान् । महः । ससृज्महे । उदाऽइव । यन्तः । उदऽभिः ॥ १ ॥

वार्ण त्वा यव्याभिर्वर्धन्ति शूर ब्रह्माणि । वावृध्वांसं चिदद्रिवो दिवेदिवे २

वाः । न । त्वा । यव्याभिः । वर्धन्ति । शूर । ब्रह्माणि ॥ ववृध्वांसम् । चित् । अद्रिऽवः । दिवेऽदिवे ॥ २ ॥

युञ्जन्ति हरी इषिरस्य गाथयोरौ रथ उरुयुगे । इन्द्रवाहा वचोयुजा ॥ ३ ॥

युञ्जन्ति । हरी इति । इषिरस्य । गाथया । उरौ । रथे । उरुऽयुगे ॥ इन्द्रऽवाहा । वचःऽयुजा ॥ ३ ॥

इति नवमेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

अग्निष्टुत्सु एकाहेषु "ईळेन्यो नमस्यः" [२०. १०२] "अग्निं दूतं वृणीमहे" [२०. १०१] "अग्निमीलिष्वावसे" [२०. १०३] "अग्न आ याह्यग्निभिः" [२०. १०३. २] एषु आद्यौ आज्यस्तोत्रियौ विकल्पितौ भवतः । उत्तरौ पृष्ठस्तोत्रियौ विकल्पितौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "अग्निष्टुत्स्वीळेन्यो नमस्योग्निं दूतं वृणीमहेग्निमीलिष्वावसेग्न आ याह्यग्निभिरिति" इति [वै० ८. १] ॥

तथा विराजेग्नेःस्तोमेग्नेःकुलाये "अग्निं दूतं वृणीमहे" "अग्निमीलिष्वावसे" एतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "विराजेग्नेःस्तोमेग्नेःकुलायेग्निं दूतं वृणीमहेग्निमीलिष्वावस इति" [वै० ८. २] ॥

अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् । अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ १ ॥

अग्निम् । दूतम् । वृणीमहे । होतारम् । विश्वऽवेदसम् ॥ अस्य । यज्ञस्य । सुऽक्रतुम् ॥ १ ॥

अग्निमग्निं हवीमभिः सदा हवन्त विश्पतिम् । हव्यवाहं पुरुप्रियम् ॥ २ ॥

---

१ K °महत्. २ B Cs संसृज्महे.

अग्निम्ऽअग्निम् । हवीमऽभिः । सदा । हवन्त । विश्पतिम् ॥ हव्यऽवाहम् । पुरुऽप्रियम् ॥२॥

अग्ने देवाँ इहा वह जज्ञानो वृक्तबर्हिषे । असि होता न ईड्यः ॥ ३ ॥

अग्ने । देवान् । इह । आ । वह । जज्ञानः । वृक्तऽबर्हिषे ॥ असि । होता । नः । ईड्यः ॥३॥

इति नवमेऽनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

अग्निष्टुत्सु एकाहेषु "ईलेन्यो नमस्यः" इत्यस्य पूर्वेण सह उक्तो विनियोगः ॥

ईलेन्यो नमस्यस्तिरस्तमांसि दर्शतः । समग्निरिध्यते वृषा ॥ १ ॥

ईलेन्यः । नमस्यः । तिरः । तमांसि । दर्शतः ॥ सम् । अग्निः । इध्यते । वृषा ॥ १ ॥

वृषो अग्निः समिध्यतेऽश्वो न देववाहनः । तं हविष्मन्त ईलते ॥ २ ॥

वृषो इति । अग्निः । सम् । इध्यते । अश्वः । न । देवऽवाहनः ॥ तम् । हविष्मन्तः । ईलते ॥ २ ॥

वृषणं त्वा वयं वृषन् वृषणः समिधीमहि । अग्ने दीद्यतं बृहत् ॥ ३ ॥

वृषणम् । त्वा । वयम् । वृषन् । वृषणः । सम् । इधीमहि ॥ अग्ने । दीद्यतम् । बृहत् ॥३॥

इति नवमेऽनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

"अग्निमीलिष्वावसे" इत्यस्य "अग्निं दूतं वृणीमहे" [२०. १०१] इत्यनेन सह उक्तो विनियोगः ॥

अग्निमीलिष्वावसे गाथाभिः शीरशोचिषम् ।
अग्निं राये पुरुमील्ह श्रुतं नरोऽग्निं सुदीतये छर्दिः ॥ १ ॥

अग्निम् । ईलिष्व । अवसे । गाथाभिः । शीरऽशोचिषम् ।
अग्निम् । राये । पुरुऽमील्ह । श्रुतम् । नरः । अग्निम् । सुऽदीतये । छर्दिः ॥ १ ॥

अग्न आ याह्यग्निभिर्होतारं त्वा वृणीमहे ।
आ त्वामनक्तु प्रयता हविष्मती यजिष्ठं बर्हिरासदे ॥ २ ॥

अग्ने । आ । याहि । अग्निऽभिः । होतारम् । त्वा । वृणीमहे ।
आ । त्वाम् । अनक्तु । प्रऽयता । हविष्मती । यजिष्ठम् । बर्हिः । आऽसदे ॥ २ ॥

---

१ P̈ पुरुऽप्रियम् ।. We with P J Cr. २ K V इळे°. K̈ इडे°. B̈ C ईडे°. Cs इले°. We with D E R S̈ Dc. P P̈ J ईडेन्यः ।. We with Cr. ३ K K̈ V ईळते. B̈ C ईडते. Cs इलते. We with D E R S̈ Dc. ४ K V °मीळि°. B̈ C K̈ °मीडि°. We with D E R S̈ Dc. P P̈ ईडिष्व ।. ५ C K K̈ Dc °मीढ°. V °मीह्ल.

अच्छा हि त्वा सहसः सूनो अङ्गिरः स्रुचश्चरन्त्यध्वरे ।
ऊर्जो नपातं घृतकेशमीमहेऽग्निं यज्ञेषु पूर्व्यम् ॥ ३ ॥
अच्छ । हि । त्वा । सहसः । सूनो इति । अङ्गिरः । स्रुचः । चरन्ति । अध्वरे ।
ऊर्जः । नपातम् । घृतऽकेशम् । ईमहे । अग्निम् । यज्ञेषु । पूर्व्यम् ॥ ३ ॥

इति नवमेऽनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

"इमा उ त्वा पुरूवसो" इत्यस्य विनियोगः "अयमु ते समतसि" [२०. ४५] इत्यनेन सह उक्तः ॥

इमा उ त्वा पुरूवसो गिरो वर्धन्तु या मम ।
पावकवर्णाः शुचयो विपश्चितोभि स्तोमैरनूषत ॥ १ ॥
इमाः । ऊं इति । त्वा । पुरुवसो इति पुरुऽवसो । गिरः । वर्धन्तु । याः । मम ।
पावकऽवर्णाः । शुचयः । विपःऽचितः । अभि । स्तोमैः । अनूषत ॥ १ ॥

अयं सहस्रमृषिभिः सहस्कृतः समुद्र इव पप्रथे ।
सत्यः सो अस्य महिमा गृणे शवो यज्ञेषु विप्रराज्ये ॥ २ ॥
अयम् । सहस्रम् । ऋषिऽभिः । सहःऽकृतः । समुद्रःऽइव । पप्रथे ।
सत्यः । सः । अस्य । महिमा । गृणे । शवः । यज्ञेषु । विप्रऽराज्ये ॥ २ ॥

आ नो विश्वासु हव्य इन्द्रः समत्सु भूषतु ।
उप ब्रह्माणि सवनानि वृत्रहा परमज्या ऋचीषमः ॥ ३ ॥
आ । नः । विश्वासु । हव्यः । इन्द्रः । समत्ऽसु । भूषतु ।
उप । ब्रह्माणि । सवनानि । वृत्रऽहा । परमऽज्याः । ऋचीषमः ॥ ३ ॥

त्वं दाता प्रथमो राधसामस्यसि सत्य ईशानकृत् ।
तुविद्युम्नस्य युज्या वृणीमहे पुत्रस्य शवसो महः ॥ ४ ॥
त्वम् । दाता । प्रथमः । राधसाम् । असि । असि । सत्यः । ईशानऽकृत् ।
तुविऽद्युम्नस्य । युज्या । आ । वृणीमहे । पुत्रस्य । शवसः । महः ॥ ४ ॥

इति नवमेऽनुवाके अष्टमं सूक्तम् ॥

प्रतीचीनस्तोमे एकाहे "त्वमिन्द्र प्रतूर्तिषु" इत्येष आज्यपृष्ठस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "प्रतीचीनस्तोमे त्वमिन्द्र प्रतूर्तिष्विति" इति [वै० ८.१] ॥

१ B वर्धतु. २ P सहःऽकृतः ।.

राजि एकाहे "यो राजा चर्षणीनाम्" [२०. १०५.४] इति पृष्ठस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "राजि यो राजा चर्षणीनाम् इति" इति [वै० ८.१] ॥

त्वमिन्द्र प्रतूर्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः ।
अशस्तिहा जनिता विश्वतूरसि त्वं तूर्य तरुष्यतः ॥ १ ॥

त्वम् । इन्द्र । प्रऽतूर्तिषु । अभि । विश्वाः । असि । स्पृधः ।
अशस्तिऽहा । जनिता । विश्वऽतूः । असि । त्वम् । तूर्य । तरुष्यतः ॥ १ ॥

अनु ते शुष्मं[१] तुरयन्तमीयतुः क्षोणी शिशुं न मातरा ।
विश्वास्ते स्पृधः श्नथयन्त मन्यवे वृत्रं यदिन्द्र तूर्वसि ॥ २ ॥

अनु । ते । शुष्मम् । तुरयन्तम् । ईयतुः । क्षोणी इति । शिशुम् । न । मातरा ।
विश्वाः । ते । स्पृधः । श्नथयन्त । मन्यवे । वृत्रम् । यत् । इन्द्र । तूर्वसि ॥ २ ॥

इत ऊती वो अजरं प्रहेतारमप्रहितम् ।
आशुं जेतारं हेतारं रथीतममतूर्तं तुग्र्यावृधम् ॥ ३ ॥

इतः । ऊती । वः । अजरम्[३] । प्रऽहेतारम् । अप्रऽहितम् ।
आशुम् । जेतारम् । हेतारम् । रथिऽतमम् । अतूर्तम् । तुग्र्यऽवृधम्[४] ॥ ३ ॥

यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरध्रिगुः ।
विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठो यो वृत्रहा गृणे ॥ ४ ॥

यः । राजा । चर्षणीनाम् । याता । रथेभिः । अध्रिऽगुः ।
विश्वासाम् । तरुता । पृतनानाम् । ज्येष्ठः । यः । वृत्रऽहा । गृणे ॥ ४ ॥

इन्द्रं तं शुम्भ पुरुहन्मन्नवसे यस्य द्विता विधर्तरि ।
हस्ताय वज्रः प्रति धायि दर्शतो महो दिवे न सूर्यः ॥ ५ ॥

इन्द्रम् । तम् । शुम्भ । पुरुऽहन्मन् । अवसे । यस्य । द्विता । विऽधर्तरि ।
हस्ताय । वज्रः । प्रति । धायि । दर्शतः । महः । दिवे । न । सूर्यः ॥ ५ ॥

इति नवमेनुवाके नवमं सूक्तम् ॥

इन्द्रस्तोमाख्ये एकाहे "तव त्यदिन्द्रियं बृहत्" इत्यस्य "इन्द्र क्रतुं न आ भर" [२०. ७९] इत्यनेन सह उक्तो विनियोगः ॥

---

१ B शुष्मिं. २ B cancels visarga. ३ P °रां।. ४ P °ग्म्°।.

तव॒ त्यदि॑न्द्रि॒यं बृ॒हत् तव॒ शुष्म॑मु॒त क्रतु॑म्। वज्रं॑ शिशाति धि॒षणा॒ वरे॑ण्यम् ॥ १ ॥

तव॑। त्यत्। इ॒न्द्रि॒यम्। बृ॒हत्। तव॑। शुष्म॑म्। उ॒त। क्रतु॑म् ॥ वज्र॑म्। शि॒शा॒ति॒। धि॒षणा॑। वरे॑ण्यम् ॥ १ ॥

तव॒ द्यौरि॑न्द्र॒ पौंस्यं॑ पृथि॒वी व॑र्धति॒ श्रवः॑। त्वामापः॒ पर्व॑तासश्च हिन्विरे ॥ २ ॥

तव॑। द्यौः। इ॒न्द्र॒। पौंस्य॑म्। पृ॒थि॒वी। व॒र्ध॒ति॒। श्रवः॑ ॥ त्वाम्। आपः॑। पर्व॑तासः। च॒। हि॒न्वि॒रे॒ ॥ २ ॥

त्वां विष्णु॑र्बृ॒हन् क्षयो॑ मि॒त्रो गृ॑णाति॒ वरु॑णः। त्वां शर्धो॑ मद॒त्यनु॒ मारु॑तम् ॥ ३ ॥

त्वाम्। विष्णुः॑। बृ॒हन्। क्षयः॑। मि॒त्रः। गृ॒णा॒ति॒। वरु॑णः ॥ त्वाम्। शर्धः॑। म॒द॒ति॒। अनु॑। मारु॑तम् ॥ ३ ॥

इति नवमेऽनुवाके दशमं सूक्तम् ॥

विघने एकाहे "समस्य मन्यवे विशः" [२०. १०७] "तदिदास भुवनेषु ज्येष्ठम्" [२०. १०७.४] इत्येतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ भवतः। तद् उक्तं वैताने। "विघने समस्य मन्यवे विशस्तदिदास भुवनेषु ज्येष्ठमिति" इति [वै० ८.१] ॥

सम॑स्य म॒न्यवे॒ विशो॒ विश्वा॑ नमन्त कृ॒ष्टयः॑। स॒मु॒द्राये॑व॒ सिन्ध॑वः ॥ १ ॥

सम्। अ॒स्य॒। म॒न्यवे॑। विशः॑। विश्वाः॑। न॒म॒न्त॒। कृ॒ष्टयः॑ ॥ स॒मु॒द्राय॑ऽइव। सिन्ध॑वः ॥ १ ॥

ओज॒स्तद॑स्य तित्विष उ॒भे यत् स॒मव॑र्तयत्। इन्द्र॒श्चर्मे॑व॒ रोद॑सी ॥ २ ॥

ओजः॑। तत्। अ॒स्य॒। ति॒त्वि॒षे॒। उ॒भे इति॑। यत्। स॒म्ऽअव॑र्तयत् ॥ इन्द्रः॑। चर्म॑ऽइव। रोद॑सी इति॑ ॥ २ ॥

वि चि॑द् वृ॒त्रस्य॒ दोध॑तो॒ वज्रे॑ण श॒तप॑र्वणा। शिरो॑ बिभेद वृ॒ष्णिना॑ ॥ ३ ॥

वि। चि॒त्। वृ॒त्रस्य॑। दोध॑तः। वज्रे॑ण। श॒तऽप॑र्वणा ॥ शिरः॑। बि॒भे॒द॒। वृ॒ष्णिना॑ ॥ ३ ॥

तदिदा॑स॒ भुव॑नेषु॒ ज्येष्ठं॒ यतो॑ ज॒ज्ञ उ॒ग्रस्त्वे॒षनृ॑म्णः।
स॒द्यो ज॑ज्ञा॒नो नि रि॑णाति॒ शत्रू॒ननु॒ यदे॑नं॒ मद॑न्ति॒ विश्व॒ ऊमाः॑ ॥ ४ ॥

तत्। इत्। आ॒स॒। भुव॑नेषु। ज्येष्ठ॑म्। यतः॑। ज॒ज्ञे। उ॒ग्रः। त्वे॒षऽनृ॑म्णः।
स॒द्यः। ज॒ज्ञा॒नः। नि। रि॒णा॒ति॒। शत्रू॑न्। अनु॑। यत्। ए॒न॒म्। मद॑न्ति। विश्वे॑। ऊमाः॑ ॥ ४ ॥

वावृधानः शवसा भूयोंजाः शत्रुर्दासाय भियसं दधाति ।
अव्यनच्च व्यनच्च सस्नि सं ते नवन्त प्रभृता मदेषु ॥ ५ ॥
ववृधानः । शवसा । भूरिऽओजाः । शत्रुः । दासाय । भियसम् । दधाति ।
अविऽअनत् । च । विऽअनत् । च । सस्नि । सम् । ते । नवन्त । प्रऽभृता । मदेषु ॥ ५ ॥

त्वे क्रतुमपि पृञ्चन्ति भूरि द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः ।
स्वादोः स्वादीयः स्वादुना सृजा समदः सु मधु मधुनाभि योधीः ॥ ६ ॥
त्वे इति । क्रतुम् । अपि । पृञ्चन्ति । भूरि । द्विः । यत् । एते । त्रिः । भवन्ति । ऊमाः ।
स्वादोः । स्वादीयः । स्वादुना । सृज । सम् । अदः । सु । मधु । मधुना । अभि । योधीः ॥ ६ ॥

यदि चिन्नु त्वा धना जयन्तं रणेरणे अनुमदन्ति विप्राः ।
ओजीयः शुष्मिन्त्स्थिरमा तनुष्व मा त्वा दभन् दुरेवासः कशोकाः ॥ ७
यदि । चित् । नु । त्वा । धना । जयन्तम् । रणेऽरणे । अनुऽमदन्ति । विप्राः ।
ओजीयः । शुष्मिन् । स्थिरम् । आ । तनुष्व । मा । त्वा । दभन् । दुःऽएवासः । कशोकाः ७

त्वया वयं शाशद्महे रणेषु प्रपश्यन्तो युधेन्यानि भूरि ।
चोदयामि त आयुधा वचोभिः सं ते शिशामि ब्रह्मणा वयांसि ॥ ८ ॥
त्वया । वयम् । शाशद्महे । रणेषु । प्रऽपश्यन्तः । युधेन्यानि । भूरि ।
चोदयामि । ते । आयुधा । वचःऽभिः । सम् । ते । शिशामि । ब्रह्मणा । वयांसि ॥ ८ ॥

नि तद् दधिषेवरे परे च यस्मिन्नाविथावसा दुरोणे ।
आ स्थापयत मातरं जिगत्नुमत इन्वत कर्वराणि भूरि ॥ ९ ॥
नि । तत् । दधिषे । अवरे । परे । च । यस्मिन् । आविथ । अवसा । दुरोणे ।
आ । स्थापयत । मातरम् । जिगत्नुम् । अतः । इन्वत । कर्वराणि । भूरि ॥ ९ ॥

स्तुष्व वर्ष्मन् पुरुवर्त्मानं समृभ्वाणमिनतममाप्तमाप्त्यानाम् ।
आ दर्शति शवसा भूर्योजाः प्र सक्षति प्रतिमानं पृथिव्याः ॥ १० ॥
स्तुष्व । वर्ष्मन् । पुरुऽवर्त्मानम् । सम् । ऋभ्वाणम् । इनऽतमम् । आप्तम् । आप्त्यानाम् ।
आ । दर्शति । शवसा । भूरिऽओजाः । प्र । सक्षति । प्रतिऽमानम् । पृथिव्याः ॥ १० ॥

इमा ब्रह्म बृहद्दिवः कृणवदिन्द्राय शूषमग्रियः स्वर्षाः ।
महो गोत्रस्य क्षयति स्वराजा तुरश्चिद् विश्वमर्णवत् तपस्वान् ॥ ११ ॥

इमा । ब्रह्म । बृहत्ऽदिवः । कृणवत् । इन्द्राय । शूषम् । अग्रियः । स्वःऽसाः ।
महः । गोत्रस्य । क्षयति । स्वऽराजा । तुरः । चित् । विश्वम् । अर्णवत् । तपस्वान् ॥ ११ ॥

एवा महान् बृहद्दिवो अथर्वावोचत् स्वां तन्वमिन्द्रमेव ।
स्वसारौ मातरिभ्वरी अरिप्रे हिन्वन्ति चैने शवसा वर्धयन्ति च ॥ १२ ॥

एव । महान् । बृहत्ऽदिवः । अथर्वा । अवोचत् । स्वाम् । तन्वम् । इन्द्रम् । एव ।
स्वसारौ । मातरिभ्वरी इति । अरिप्रे इति । हिन्वन्ति । च । एने इति । शवसा ।
वर्धयन्ति । च ॥ १२ ॥

चित्रं देवानां केतुरनीकं ज्योतिष्मान् प्रदिशः सूर्य उद्यन् ।
दिवाकरोति द्युम्नैस्तमांसि विश्वातारीद् दुरितानि शुक्रः ॥ १३ ॥

चित्रम् । देवानाम् । केतुः । अनीकम् । ज्योतिष्मान् । प्रऽदिशः । सूर्यः । उत्ऽयन् ।
दिवाऽकरः । अति । द्युम्नैः । तमांसि । विश्वा । अतारीत् । दुःऽइतानि । शुक्रः ॥ १३ ॥

चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।
आप्राद् द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ १४ ॥

चित्रम् । देवानाम् । उत् । अगात् । अनीकम् । चक्षुः । मित्रस्य । वरुणस्य । अग्नेः ।
आ । अप्रात् । द्यावापृथिवी इति । अन्तरिक्षम् । सूर्यः । आत्मा । जगतः । तस्थुषः । च ॥ १४ ॥

सूर्यो देवीमुषसं रोचमानां मर्यो न योषामभ्येति पश्चात् ।
यत्रा नरो देवयन्तो युगानि वितन्वते प्रति भद्राय भद्रम् ॥ १५ ॥

सूर्यः । देवीम् । उषसम् । रोचमानाम् । मर्यः । न । योषाम् । अभि । एति । पश्चात् ।
यत्र । नरः । देवऽयन्तः । युगानि । विऽतन्वते । प्रति । भद्राय । भद्रम् ॥ १५ ॥

इति नवमेऽनुवाके एकादशं सूक्तम् ॥

वज्रपुनःस्तोमाख्ययोरेकाहयोः "त्वं न इन्द्रा भर" इत्येष उक्थस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "वज्रे पुनःस्तोमे त्वं न इन्द्रा भरेति" इति [वै० ८. १] ॥

तथा पवित्रादिषु राजसूयैकाहेषु एतस्य विनियोगः "अधा हीन्द्र गिर्वणः" [२०. १००] इत्यनेन सह उक्तः ॥

तथा वैदस्वरसाम्नोरुभयहयोः प्रथमयोरह्नोः एष उक्थस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "वैदस्वरसाम्नोस्त्वं न इन्द्रा भरेति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा चतुरहाणां तृतीयेष्वहःसु अस्य विनियोगः "ध्यायन्त इव सूर्यम्" [२०. ५८] इत्यनेन सह उक्तः ॥

तथा अभ्यासङ्ग्यपञ्चशारदीययोः पञ्चाहयोर्द्वितीयेऽहनि एष उक्थस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "अभ्यासङ्ग्यपञ्चशारदीययोर्द्वितीये त्वं न इन्द्रा भरेति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा अभिप्लवस्यायुराख्येहनि एष उक्थस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "आयुषि त्वं न इन्द्रा भरेति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा पृष्ठ्यषडहस्य तृतीयेहनि अस्य विनियोगः "इन्द्रेण सं हि दृक्षसे" [२०. ४०] इत्यनेन सह उक्तः ॥

तथा द्वादशाहस्य च्छन्दोमत्र्यहस्य प्रथमान्त्ययोरह्नोः "त्वं न इन्द्रा भर" [२०. १०८] "य एक इद् विदयते" [२०. ६३.४] एतौ उक्थस्तोत्रियौ यथाक्रमं भवतः । तद् उक्तं वैताने । "द्वादशाहस्य च्छन्दोमप्रथमान्त्ययोस्त्वं न इन्द्रा भर य एक इद् विदयत इति" इति [वै० ८. ४] ॥

त्वं न॑ इ॒न्द्रा भ॑र॒ँ॒ ओजो॑ नृ॒म्णं श॑तक्रतो विचर्षणे । आ वी॒रं पृ॑त॒नाष॒हम् ॥ १ ॥

त्वम् । नः॒ । इ॒न्द्र॒ । आ । भ॒र॒ । ओजः॑ । नृ॒म्णम् । श॒त॒क्र॒तो॒ इति॑ शत॒ऽक्र॒तो । वि॒ऽच॒र्ष॒णे॒ ॥ आ । वी॒रम् । पृ॒त॒ना॒ऽसह॑म् ॥ १ ॥

त्वं हि नः॑ पि॒ता व॑सो॒ त्वं मा॒ता श॑तक्रतो ब॒भूवि॑थ । अधा॑ ते सु॒म्नमी॑महे ॥ २ ॥

त्वम् । हि । नः॒ । पि॒ता । व॒सो॒ इति॑ । त्वम् । मा॒ता । श॒त॒क्र॒तो॒ इति॑ शत॒ऽक्र॒तो । ब॒भूवि॑थ ॥ अध॑ । ते॒ । सु॒म्नम् । ई॒म॒हे॒ ॥ २ ॥

त्वां शु॑ष्मिन् पुरुहूत वाज॒यन्त॒मुप॑ ब्रुवे शतक्रतो । स नो॑ रास्व सु॒वीर्य॑म् ३

त्वाम् । शु॒ष्मि॒न् । पु॒रु॒ऽहू॒त॒ । वा॒ज॒ऽयन्त॑म् । उप॑ । ब्रु॒वे॒ । श॒त॒क्र॒तो॒ इति॑ शत॒ऽक्र॒तो । सः । नः॒ । रा॒स्व॒ । सु॒ऽवीर्य॑म् ॥ ३ ॥

इति नवमेनुवाके द्वादशं सूक्तम् ॥

साहस्राख्याश्चत्वार एकाहा ब्राह्मणपठिताः । तेषां प्रथमद्वितीययोः "स्वादोरित्था विषूवतः" इति पृष्ठस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "साहस्राद्ययोः स्वादोरित्था विषूवत इति" इति [वै० ८. १] ॥

तथा अश्वमेधत्र्यहस्य द्वितीयेहनि अस्य विनियोगः "वाचमष्टापदीमहम्" [२०. ४२] इत्यनेन सह उक्तः ॥

स्वा॒दोरि॒त्था वि॑षू॒वतो॒ मध्वः॑ पिबन्ति गौ॒र्यः॑ ।
या इन्द्रे॑ण स॒याव॑रीर्वृ॒ष्णा॒ मद॑न्ति शो॒भसे॒ वस्वी॒रनु॑ स्व॒राज्य॑म् ॥ १ ॥

स्वा॒दोः । इ॒त्था । वि॒षु॒ऽवतः॑ । मध्वः॑ । पि॒ब॒न्ति॒ । गौ॒र्यः॑ ।
याः । इन्द्रे॑ण । स॒ऽयाव॑रीः । वृ॒ष्णा॑ । मद॑न्ति । शो॒भसे॑ । वस्वीः॑ । अनु॑ । स्व॒ऽराज्य॑म् १

ता अ॑स्य पृशना॒युवः॒ सोमं॑ श्रीणन्ति॒ पृश्न॑यः ।
प्रि॒या इन्द्र॑स्य धे॒नवो॒ वज्रं॑ हिन्वन्ति॒ साय॑कं॒ वस्वी॒रनु॑ स्व॒राज्य॑म् ॥ २ ॥

१ B D भ॑रा॒ँ॒ । २ B °वृ॒तो.

ताः । अस्य । पृश्नऽयुर्वः । सोमम् । श्रीणन्ति । पृश्नयः ।

प्रियाः । इन्द्रस्य । धेनवः । वज्रम् । हिन्वन्ति । सायकम् ।० ॥ २ ॥

ता अस्य नमसा सहः सपर्यन्ति प्रचेतसः ।

व्रतान्यस्य सश्चिरे पुरूणि पूर्वचित्तये वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥ ३ ॥

ताः । अस्य । नमसा । सहः । सपर्यन्ति । प्रऽचेतसः ।

व्रतानि । अस्य । सश्चिरे । पुरूणि । पूर्वऽचित्तये । वस्वीः । अनु । स्वऽराज्यम् ॥ ३ ॥

इति नवमेनुवाके त्रयोदशं सूक्तम् ॥

विराडादिषु सप्तलेकाहेषु "इन्द्राय मद्वने सुतम्" [२०. ११०] "यत् सोममिन्द्र विष्णवि" [२०. १११] एतौ आज्योक्थस्तोत्रियौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "विराजि भूमिस्तोमे वनस्पतिसवे लिख्यपचित्योरिन्द्राग्न्योःस्तोम इन्द्राग्न्योःकुलाय इन्द्राय मद्वने सुतं यत् सोममिन्द्र विष्णवीति" इति [वै० ८. २] ॥

इन्द्राय मद्वने सुतं परि ष्टोभन्तु नो गिरः । अर्कमर्चन्तु कारवः ॥ १ ॥

इन्द्राय । मद्वने । सुतम् । परि । स्तोभन्तु । नः । गिरः ॥ अर्कम् । अर्चन्तु । कारवः ॥ १ ॥

यस्मिन् विश्वा अधि श्रियो रणन्ति सप्त संसदः । इन्द्रं सुते हवामहे ॥ २ ॥

यस्मिन् । विश्वाः । अधि । श्रियः । रणन्ति । सप्त । सम्ऽसदः ॥ इन्द्रम् । सुते । हवामहे २

त्रिकद्रुकेषु चेतनं देवासो यज्ञमत्नत । तमिद् वर्धन्तु नो गिरः ॥ ३ ॥

त्रिऽकद्रुकेषु । चेतनम् । देवासः । यज्ञम् । अत्नत ॥ तम् । इत् । वर्धन्तु । नः । गिरः ॥ ३ ॥

इति नवमेनुवाके चतुर्दशं सूक्तम् ॥

"यत् सोममिन्द्र विष्णवि" इत्यस्य विनियोगः पूर्वसूक्तेन सह उक्तः ॥

तथा पवित्रादिषु राजसूयैकाहेषु चतुरहादिषु च अस्य विनियोगः "अधा हीन्द्र गिर्वणः" [२०. १००] इत्यनेन सह उक्तः ॥

तथा अभिप्लवस्य षष्ठमहः उक्थ्यसंस्थं चेद् भवति तदा "य एक इद् विदयते" [२०. ६३. ४] "यत् सोममिन्द्र विष्णवि" [२०. १११] एतौ उक्थस्तोत्रियौ विकल्पितौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "षष्ठमुक्थ्यं चेद् य एक इद् विदयते यत् सोममिन्द्र विष्णवीति" इति [वै० ८. ३] ॥

यत् सोममिन्द्र विष्णवि यद्वा घ त्रित आप्त्ये । यद्वा मरुत्सु मन्दसे समिन्दुभिः ॥ १ ॥

यत् । सोमम् । इन्द्र । विष्णवि । यत् । वा । घ । त्रिते । आप्त्ये ॥ यत् । वा । मरुत्ऽसु । मन्दसे । सम् । इन्दुऽभिः ॥ १ ॥

यद्वा शक्र परावति समुद्रे अधि मन्दसे । अस्माकमित् सुते रणा समिन्दुभिः ॥ २ ॥

तथा अभिप्लवस्यायुराख्येहनि एष उक्थस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "आयुषि त्वं न इन्द्रा भरेति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा पृष्ठ्यषडहस्य तृतीयेहनि अस्य विनियोगः "इन्द्रेण सं हि दृक्षसे" [२०. ४०] इत्यनेन सह उक्तः ॥

तथा द्वादशाहस्य च्छन्दोमत्र्यहस्य प्रथमान्त्ययोरह्नोः "त्वं न इन्द्रा भर" [२०. १०८] "य एक इद् विदयते" [२०. ६३.४] एतौ उक्थस्तोत्रियौ यथाक्रमं भवतः । तद् उक्तं वैताने । "द्वादशाहस्य च्छन्दोमप्रथमान्त्ययोस्त्वं न इन्द्रा भर य एक इद् विदयत इति" इति [वै० ८. ४] ॥

त्वं न इन्द्रा भर[1] ओजो नृम्णं शतक्रतो विचर्षणे । आ वीरं पृतनाषहम् ॥ १ ॥

त्वम् । नः । इन्द्र । आ । भर । ओजः । नृम्णम् । शतक्रतो इति शतऽक्रतो । विऽचर्षणे ॥ आ । वीरम् । पृतनाऽसहम् ॥ १ ॥

त्वं हि नः पिता वसो त्वं माता शतक्रतो बभूविथ । अधा ते सुम्नमीमहे ॥ २ ॥

त्वम् । हि । नः । पिता । वसो इति । त्वम् । माता । शतक्रतो इति शतऽक्रतो । बभूविथ ॥ अध । ते । सुम्नम् । ईमहे ॥ २ ॥

त्वां शुष्मिन् पुरुहूत वाजयन्तमुप ब्रुवे शतक्रतो । स नो रास्व सुवीर्यम् ३

त्वाम् । शुष्मिन् । पुरुऽहूत । वाजऽयन्तम् । उप । ब्रुवे । शतक्रतो इति शतऽक्रतो । सः । नः । रास्व । सुऽवीर्यम् ॥ ३ ॥

इति नवमेनुवाके द्वादशं सूक्तम् ॥

साहस्राख्याश्चत्वार एकाहा ब्राह्मणपठिताः । तेषां प्रथमद्वितीययोः "स्वादोरित्था विषूवतः" इति पृष्ठस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "साहस्राद्ययोः स्वादोरित्था विषूवत इति" इति [वै० ८. १] ॥

तथा अश्वमेधत्र्यहस्य द्वितीयेहनि अस्य विनियोगः "वाचमष्टापदीमहम्" [२०. ४२] इत्यनेन सह उक्तः ॥

स्वादोरित्था विषूवतो मध्वः पिबन्ति गौर्यः ।
या इन्द्रेण सयावरीर्वृष्णा मदन्ति शोभसे वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥ १ ॥

स्वादोः । इत्था । विषुऽवतः । मध्वः । पिबन्ति । गौर्यः ।
याः । इन्द्रेण । सऽयावरीः । वृष्णा । मदन्ति । शोभसे । वस्वीः । अनु । स्वऽराज्यम् १

ता अस्य पृशनायुवः सोमं श्रीणन्ति पृश्नयः ।
प्रिया इन्द्रस्य धेनवो वज्रं हिन्वन्ति सायकं वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥ २ ॥

---

१ B D भरॉं । २ B °वृतो.

ताः। अस्य। पृश्नऽयुर्वः। सोमम्। श्रीणन्ति। पृश्नयः।

प्रियाः। इन्द्रस्य। धेनवः। वज्रम्। हिन्वन्ति। सायकम्।० ॥ २ ॥

ता अस्य नमसा सहः सपर्यन्ति प्रचेतसः।

व्रतान्यस्य सश्चिरे पुरूणि पूर्वचित्तये वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥ ३ ॥

ताः। अस्य। नमसा। सहः। सपर्यन्ति। प्रऽचेतसः।

व्रतानि। अस्य। सश्चिरे। पुरूणि। पूर्वऽचित्तये। वस्वीः। अनु। स्वऽराज्यम् ॥ ३ ॥

इति नवमेनुवाके त्रयोदशं सूक्तम् ॥

विराडादिषु सप्तस्वेकाहेषु "इन्द्राय मद्वने सुतम्" [२०. ११०] "यत् सोममिन्द्र विष्णवि" [२०. १११] एतौ आज्योक्थस्तोत्रियौ भवतः। तद् उक्तं वैताने। "विराजि भूमिस्तोमे वनस्पतिसवे लिष्यपचित्योरिन्द्राग्न्योःस्तोम इन्द्राग्न्योःकुलाय इन्द्राय मद्वने सुतं यत् सोममिन्द्र विष्णवीति" इति [वै० ८. २] ॥

इन्द्राय मद्वने सुतं परि ष्टोभन्तु नो गिरः। अर्कमर्चन्तु कारवः ॥ १ ॥

इन्द्राय। मद्वने। सुतम्। परि। स्तोभन्तु। नः। गिरः ॥ अर्कम्। अर्चन्तु। कारवः॥१॥

यस्मिन् विश्वा अधि श्रियो रणन्ति सप्त संसदः। इन्द्रं सुते हवामहे॥२॥

यस्मिन्। विश्वाः। अधि। श्रियः। रणन्ति। सप्त। सम्ऽसदः ॥ इन्द्रम्। सुते। हवामहे २

त्रिकद्रुकेषु चेतनं देवासो यज्ञमत्नत। तमिद् वर्धन्तु नो गिरः ॥ ३ ॥

त्रिऽकद्रुकेषु। चेतनम्। देवासः। यज्ञम्। अत्नत ॥ तम्। इत्। वर्धन्तु। नः। गिरः ॥३॥

इति नवमेनुवाके चतुर्दशं सूक्तम् ॥

"यत् सोममिन्द्र विष्णवि" इत्यस्य विनियोगः पूर्वसूक्तेन सह उक्तः ॥

तथा पवित्रादिषु राजसूयैकाहेषु चतुरहादिषु च अस्य विनियोगः "अधा हीन्द्र गिर्वणः" [२०. १००] इत्यनेन सह उक्तः ॥

तथा अभिप्लवस्य षष्ठमहः उक्थ्यसंस्थं चेद् भवति तदा "य एक इद् विदयते" [२०. ६३. ४] "यत् सोममिन्द्र विष्णवि" [२०. १११] एतौ उक्थस्तोत्रियौ विकल्पितौ भवतः। तद् उक्तं वैताने। "षष्ठमुक्थ्यं चेद् य एक इद् विदयते यत् सोममिन्द्र विष्णवीति" इति [वै० ८. ३] ॥

यत् सोममिन्द्र विष्णवि यद्वा घ त्रित आप्त्ये। यद्वा मरुत्सु मन्दसे समिन्दुभिः ॥ १ ॥

यत्। सोमम्। इन्द्र। विष्णवि। यत्। वा। घ। त्रिते। आप्त्ये ॥ यत्। वा। मरुत्ऽसु। मन्दसे। सम्। इन्दुऽभिः ॥ १ ॥

यद्वा शक्र परावति समुद्रे अधि मन्दसे। अस्माकमित् सुते रणा समिन्दुभिः ॥ २ ॥

यत् । वा । शक्र । पराऽवति । समुद्रे । अधि । मन्दसे ॥ अस्माकम् । इत् । सुते ।
रण । सम् । इन्दुऽभिः ॥ २ ॥

यद्वासि सुन्वतो वृधो यजमानस्य सत्पते । उक्थे वा यस्य रण्यसि
समिन्दुभिः ॥ ३ ॥

यत् । वा । असि । सुन्वतः । वृधः । यजमानस्य । सत्ऽपते ॥ उक्थे । वा । यस्य ।
रण्यसि । सम् । इन्दुऽभिः ॥ ३ ॥

इति नवमेनुवाके पंचदशं सूक्तम् ॥

विनुत्यभिभूत्यादिषु अष्टसु द्वन्द्वैकाहेषु "यदद्य कच्च वृत्रहन्" [२०. ११२] "उभयं शृणवच्च नः" [२०. ११३] एतौ आज्यपृष्ठस्तोत्रियौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "विनुत्यभिभूत्यो राशिमराशयोः शदोपशदयोः सम्राट्स्वराजोर्यदद्य कच्च वृत्रहन्नुभयं शृणवच्च न इति" इति [वै० ८. २] ॥

यदद्य कच्च वृत्रहन्नुदगा अभि सूर्य । सर्वं तदिन्द्र ते वशे ॥ १ ॥

यत् । अद्य । कत् । च । वृत्रऽहन् । उत्ऽअगाः । अभि । सूर्य ॥ सर्वम् । तत् । इन्द्र ।
ते । वशे ॥ १ ॥

यद्वा प्रवृद्ध सत्पते न मरा इति मन्यसे । उतो तत् सत्यमित् तव ॥ २ ॥

यत् । वा । प्रऽवृद्ध । सत्ऽपते । न । मरै । इति । मन्यसे ॥ उतो इति । तत् । सत्यम् ।
इत् । तव ॥ २ ॥

ये सोमासः परावति ये अर्वावति सुन्विरे । सर्वांस्ताँ इन्द्र गच्छसि ॥३॥

ये । सोमासः । पराऽवति । ये । अर्वाऽवति । सुन्विरे ॥ सर्वान् । तान् । इन्द्र । गच्छसि ३

इति नवमेनुवाके षोडशं सूक्तम् ॥

विनुत्यभिभूत्यादिषु "उभयं शृणवच्च नः" इत्यस्य विनियोगः पूर्वसूक्तेन सह उक्तः ॥
तथा त्रिवृदादिषु अस्य विनियोगः "वयमेनमिदा ह्यः" [२०. ९७] इत्यनेन सह उक्तः ॥

उभयं शृणवच्च न इन्द्रो अर्वागिदं वचः ।
सत्राच्या मघवा सोमपीतये धिया शविष्ठ आ गमत् ॥ १ ॥

उभयम् । शृणवत् । च । नः । इन्द्रः । अर्वाक् । इदम् । वचः ।
सत्राच्या । मघऽवा । सोमऽपीतये । धिया । शविष्ठः । आ । गमत् ॥ १ ॥

तं हि स्वराजं वृषभं तमोजसे धिषणे निष्टतक्षतुः ।
उतोपमानां प्रथमो नि षीदसि सोमकामं हि ते मनः ॥ २ ॥

१ So we with all our Mss.

तम्[१] । हि । स्वऽराजम् । वृषभम् । तम् । ओजसे । धिषणे इति । निःऽततक्षतुः ।
उत । उपऽमानाम् । प्रथमः । नि । सीदसि । सोमऽकामम् । हि । ते । मनः ॥ २ ॥

इति नवमेऽनुवाके सप्तदशं सूक्तम् ॥

पवित्रादिषु राजसूयैकाहेषु "अभ्रातृव्यो अना त्वम्" इत्यस्य विनियोगः "अधा हीन्द्र गिर्वणः" [२०. १००] इत्यनेन सह उक्तः ॥

तथा अभिप्लवषडहस्य गवाख्येऽहनि "अभ्रातृव्यो अना त्वम्" इत्येष उक्थस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "षडहस्य गव्यभ्रातृव्यो अना त्वमिति" इति [वै° ८. ३] ॥

अभ्रातृव्यो अना त्वमनापिरिन्द्र जनुषा सनादसि । युधेदापित्वमिच्छसे १

अभ्रातृव्यः । अना । त्वम् । अनापिः । इन्द्र । जनुषा । सनात् । असि ॥ युधा । इत् ।
आपिऽत्वम् । इच्छसे ॥ १ ॥

नकी रेवन्तं सख्याय विन्दसे पीयन्ति ते सुराश्वः ।
यदा कृणोषि नदनुं समूहस्यादित् पितेव हूयसे ॥ २ ॥

नकिः । रेवन्तम् । सख्याय । विन्दसे । पीयन्ति । ते । सुराश्वः ।
यदा । कृणोषि । नदनुम् । सम् । ऊहसि । आत् । इत् । पिताऽइव । हूयसे ॥ २ ॥

इति नवमेऽनुवाके अष्टादशं सूक्तम् ॥

साद्यःक्राभिधानेषु एकाहेषु श्येनयागवर्जितेषु "अहमिद्धि पितुष्परि" इत्याज्यस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "साद्यःक्रेषु श्येनवर्जम् अहमिद्धि पितुष्परीति च" इति [वै° ८. २.] ॥

अहमिद्धि पितुष्परि मेधामृतस्य जग्रभ । अहं सूर्य इवाजनि ॥ १ ॥

अहम् । इत् । हि । पितुः । परि । मेधाम् । ऋतस्य । जग्रभ ॥ अहम् । सूर्यःऽइव ।
अजनि ॥ १ ॥

अहं प्रत्नेन मन्मना गिरः शुम्भामि कण्ववत् । येनेन्द्रः शुष्ममिद् दधे २

अहम् । प्रत्नेन । मन्मना । गिरः । शुम्भामि । कण्वऽवत् ॥ येन । इन्द्रः । शुष्मम् ।
इत् । दधे ॥ २ ॥

ये त्वामिन्द्र न तुष्टुवुर्ऋषयो ये च तुष्टुवुः । ममेद् वर्धस्व सुष्टुतः ॥ ३ ॥

ये । त्वाम् । इन्द्र । न । तुस्तुवुः । ऋषयः । ये । च । तुस्तुवुः ॥ मम । इत् । वर्धस्व ।
सुऽस्तुतः ॥ ३ ॥

इति नवमेऽनुवाके एकोनविंशं सूक्तम् ॥

---

१ P तत् । २ So we with all our Mss.

अतिरात्राणां सर्वस्तोमाख्ययोः "मा भूम निष्ट्या इव" [२०. ११६] "विधुं दद्राणं सलिलस्य पृष्ठे" [९. १५. ९] एतौ पृष्ठस्तोत्रियौ यथाक्रमं भवतः । तद् उक्तं वैताने । "अतिरात्राणां सर्वस्तोमयोर्मा भूम निष्ट्या इव विधुं दद्राणं सलिलस्य पृष्ठ इति" इति [वै० ८. २] ॥

तथा चतुरहाणां सर्वेष्वहःसु एतौ पृष्ठस्तोत्रियौ विकल्पितौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "सर्वेषु मा भूम निष्ट्या इव विधुं दद्राणं सलिलस्य पृष्ठ इति" इति [वै० ८. ३] ॥

मा भूम निष्ट्या इवेन्द्र त्वदरणा इव ।
वनानि न प्रजहितान्यद्रिवो दुरोषासो अमन्महि ॥ १ ॥

मा । भूम । निष्ट्याःऽइव । इन्द्र । त्वत् । अरणाःऽइव ।
वनानि । न । प्रऽजहितानि । अद्रिऽवः । दुरोषासः । अमन्महि ॥ १ ॥

अमन्महीदनाशवोनुग्रासश्च वृत्रहन् ।
सकृत् सु ते महता शूर राधसानु स्तोमं मुदीमहि ॥ २ ॥

अमन्महि । इत् । अनाशवः । अनुग्रासः । च । वृत्रऽहन् ।
सकृत् । सु । ते । महता । शूर । राधसा । अनु । स्तोमम् । मुदीमहि ॥ २ ॥

इति नवमेनुवाके विंशं सूक्तम् ॥

त्रिवृदादिषु "पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा" इत्यस्य विनियोगः "वयमेनमिदा ह्यः" [२०. ९७] इत्यनेन सह उक्तः ॥
तथा तनूपृष्ठे षडहे अस्य विनियोगः "यद् द्याव इन्द्र ते शतम्" [२०. ८१] इत्यनेन सह उक्तः ॥

पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा यं ते सुषाव हर्यश्वाद्रिः ।
सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वा ॥ १ ॥

पिब । सोमम् । इन्द्र । मन्दतु । त्वा । यम् । ते । सुसाव । हरिऽअश्व । अद्रिः ।
सोतुः । बाहुऽभ्याम् । सुऽयतः । न । अर्वा ॥ १ ॥

यस्ते मदो युज्यश्चारुरस्ति येन वृत्राणि हर्यश्व हंसि ।
स त्वामिन्द्र प्रभूवसो ममत्तु ॥ २ ॥

यः । ते । मदः । युज्यः । चारुः । अस्ति । येन । वृत्राणि । हरिऽअश्व । हंसि ।
सः । त्वाम् । इन्द्र । प्रभुवसो इति प्रभुऽवसो । ममत्तु ॥ २ ॥

बोधा सु मे मघवन् वाचमेमां यां ते वसिष्ठो अर्चति प्रशस्तिम् ।
इमा ब्रह्म सधमादे जुषस्व ॥ ३ ॥

बोध । सु । मे । मघऽवन् । वाचम् । आ । इमाम् । याम् । ते । वसिष्ठः । अर्चति । प्रऽशस्तिम् ।

इमा । ब्रह्म । सधऽमादे । जुषस्व ॥ ३ ॥

इति नवमेऽनुवाके एकविंशं सूक्तम् ॥

चातुर्मास्यवैश्वदेवादीनां सप्तानां त्र्यहाणां प्रथमेष्वहःसु "शग्ध्यू षु शचीपते" इत्येष पृष्ठस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "चातुर्मास्यवैश्वदेवगर्गवैदच्छन्दोमवत्पराकान्तवैखस्त्रमेधत्र्यहाणां शग्ध्यू षु शचीपत इति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा त्रिककुद्दशाहाहीने अस्य विनियोगः "क ईं वेद सुते सचा" [२०. ५३] इत्यनेन सह उक्तः ॥

साकमेधत्र्यहस्य प्रथमेऽहनि "इन्द्रमिद् देवतातये" [२०. ११८. ३] इत्येष पृष्ठस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "साकमेधस्येन्द्रमिद् देवतातय इति" इति [वै० ८. ३] ॥

शग्ध्यू३ षु शचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।
भगं न हि त्वा यशसं वसुविदमनु शूर चरामसि ॥ १ ॥

शग्धि । ऊं इति । सु । शचीऽपते । इन्द्र । विश्वाभिः । ऊतिऽभिः ।
भगम् । न । हि । त्वा । यशसम् । वसुऽविदम् । अनु । शूर । चरामसि ॥ १ ॥

पौरो अश्वस्य पुरुकृद् गवामस्युत्सो देव हिरण्ययः ।
नकिर्हि दानं परिमर्धिषत् त्वे यद्यद्यामि तदा भर ॥ २ ॥

पौरः । अश्वस्य । पुरुऽकृत् । गवाम् । असि । उत्सः । देव । हिरण्ययः ।
नकिः । हि । दानम् । परिऽमर्धिषत् । त्वे इति । यत्ऽयत् । यामि । तत् । आ । भर ॥२॥

इन्द्रमिद् देवतातय इन्द्रं प्रयत्यध्वरे ।
इन्द्रं समीके वनिनो हवामह इन्द्रं धनस्य सातये ॥ ३ ॥

इन्द्रम् । इत् । देवऽतातये । इन्द्रम् । प्रऽयति । अध्वरे ।
इन्द्रम् । सम्ऽईके । वनिनः । हवामहे । इन्द्रम् । धनस्य । सातये ॥ ३ ॥

इन्द्रो मह्ना रोदसी पप्रथच्छव इन्द्रः सूर्यमरोचयत् ।
इन्द्रे ह विश्वा भुवनानि येमिर इन्द्रे सुवानास इन्दवः ॥ ४ ॥

इन्द्रः । मह्ना । रोदसी इति । पप्रथत् । शवः । इन्द्रः । सूर्यम् । अरोचयत् ।
इन्द्रे । ह । विश्वा । भुवनानि । येमिरे । इन्द्रे । सुवानासः । इन्दवः ॥ ४ ॥

इति नवमेऽनुवाके द्वाविंशं सूक्तम् ॥

वैश्वदेवादित्र्यहेषु "अस्तावि मन्म पूर्व्यम्" इत्यस्य विनियोगः "तमिन्द्रं वाजयामसि" [२०.४७] इत्यनेन सह उक्तः ॥

अस्तावि मन्म पूर्व्यं ब्रह्मेन्द्राय वोचत ।
पूर्वीर्ऋतस्य बृहतीरनूषत स्तोतुर्मेधा असृक्षत ॥ १ ॥
अस्तावि । मन्म । पूर्व्यम् । ब्रह्म । इन्द्राय । वोचत ।
पूर्वीः । ऋतस्य । बृहतीः । अनूषत । स्तोतुः । मेधाः । असृक्षत ॥ १ ॥
तुरण्यवो मधुमन्तं घृतश्चुतं विप्रासो अर्कमानृचुः ।
अस्मे रयिः पप्रथे वृष्ण्यं शवोऽस्मे सुवानास इन्दवः ॥ २ ॥
तुरण्यवः । मधुऽमन्तम् । घृतऽश्चुतम् । विप्रासः । अर्कम् । आनृचुः ।
अस्मे इति । रयिः । पप्रथे । वृष्ण्यम् । शवः । अस्मे इति । सुवानासः । इन्दवः ॥ २ ॥

इति नवमेऽनुवाके त्रयोविंशं सूक्तम् ॥

दशाहस्य गवामयनिकस्य अष्टमेऽहनि "यदिन्द्र प्रागपागुदक्" इत्येष उक्थस्तोत्रियो भवति । उक्तं वैताने । "दशाहस्याष्टमे यदिन्द्र प्रागपागुदगिति" इति [वै० ८. ४] ॥
तथा त्रिककुद्दशाहाहीने अस्य विनियोगः "क ईं वेद सुते सचा" [२०. ५३] इत्यनेन सह उक्तः ॥

यदिन्द्र प्रागपागुदङ्न्यग् वा हूयसे नृभिः ।
सिमा पुरू नृषूतो अस्यानवेऽसि प्रशर्ध तुर्वशे ॥ १ ॥
यत् । इन्द्र । प्राक् । अपाक् । उदक् । न्यक् । वा । हूयसे । नृऽभिः ।
सिम । पुरु । नृऽसूतः । असि । आनवे । असि । प्रऽशर्ध । तुर्वशे ॥ १ ॥
यद्वा रुमे रुशमे श्यावके कृप इन्द्र मादयसे सचा ।
कण्वासस्त्वा ब्रह्मभि स्तोमवाहस इन्द्रा यच्छन्त्या गहि ॥ २ ॥
यत् । वा । रुमे । रुशमे । श्यावके । कृपे । इन्द्र । मादयसे । सचा ।
कण्वासः । त्वा । ब्रह्मऽभिः । स्तोमऽवाहसः । इन्द्र । आ । यच्छन्ति । आ । गहि ॥ २ ॥

इति नवमेऽनुवाके चतुर्विंशं सूक्तम् ॥

तनूपृष्ठे पडहे "अभि त्वा शूर नोनुमः" इत्यस्य विनियोगः "यद् द्याव इन्द्र ते शतम्" [२०. ८१] इत्यनेन सह उक्तः॥

अभि त्वा शूर नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः ।
ईशानमस्य जगतः स्वर्दृशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥ १ ॥
अभि । त्वा । शूर । नोनुमः । अदुग्धाःऽइव । धेनवः ।
ईशानम् । अस्य । जगतः । स्वःऽदृशम् । ईशानम् । इन्द्र । तस्थुषः ॥ १ ॥

न त्वावाँ अन्यो दिव्यो न पार्थिवो न जातो न जनिष्यते ।
अश्वायन्तो मघवन्निन्द्र वाजिनो गव्यन्तस्त्वा हवामहे ॥ २ ॥

न । त्वाऽवान् । अन्यः । दिव्यः । न । पार्थिवः । न । जातः । न । जनिष्यते ।
अश्वऽयन्तः । मघऽवन् । इन्द्र । वाजिनः । गव्यन्तः । त्वा । हवामहे ॥ २ ॥

इति नवमेऽनुवाके पञ्चविंशं सूक्तम् ॥

तनूपृष्ठे षडहे "रेवतीर्नः सधमादे" इत्यस्य विनियोगः "यद् द्याव इन्द्र ते शतम्" [२०. ८१] इत्यनेन सह उक्तः ॥

रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः । क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥ १ ॥

रेवतीः । नः । सधऽमादे । इन्द्रे । सन्तु । तुविऽवाजाः ॥ क्षुऽमन्तः । याभिः । मदेम ॥ १ ॥

आ घ त्वावान् त्मनाप्तः स्तोतृभ्यो धृष्णवियानः । ऋणोरक्षं न चक्र्योः ॥ २

आ । घ । त्वाऽवान् । त्मना । आप्तः । स्तोतृऽभ्यः । धृष्णो इति । इयानः ॥ ऋणोः ।
अक्षम् । न । चक्र्योः ॥ २ ॥

आ यद् दुवः शतक्रतवा कामं जरितॄणाम् । ऋणोरक्षं न शचीभिः ॥३॥

आ । यत् । दुवः । शतक्रतो इति शतऽक्रतो । आ । कामम् । जरितॄणाम् ॥ ऋणोः ।
अक्षम् । न । शचीभिः ॥ ३ ॥

इति नवमेऽनुवाके षड्विंशं सूक्तम् ॥

विषुवति सौर्यपृष्ठे माध्यंदिने "चित्रं देवानामुदगादनीकम्" [२०. १०७. १४] "तत् सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वम्" [२०. १२३] इति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "चित्रं देवानामुदगादनीकं तत् सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वम् इति पृष्ठस्तोत्रियानुरूपौ" इति [वै० ६. ३] ॥

तत् सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मध्या कर्तोर्विततं सं जभार ।
यदेदयुक्त हरितः सधस्थादाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै ॥ १ ॥

तत् । सूर्यस्य । देवऽत्वम् । तत् । महिऽत्वम् । मध्या । कर्तोः । विऽततम् । सम् । जभार ।
यदा । इत् । अयुक्त । हरितः । सधऽस्थात् । आत् । रात्री । वासः । तनुते । सिमस्मै ॥१॥

तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे सूर्यो रूपं कृणुते द्योरुपस्थे ।
अनन्तमन्यद् रुशदस्य पाजः कृष्णमन्यद्धरितः सं भरन्ति ॥ २ ॥

तत् । मित्रस्य । वरुणस्य । अभिऽचक्षे । सूर्यः । रूपम् । कृणुते । द्योः । उपऽस्थे ।

---

१ B Cs जरीतॄणाम्. २ J द्यौः ।.

अनन्तम् । अन्यत् । रुशत् । अस्य । पाजः । कृष्णम् । अन्यत् । हरितः । सम् । भरन्ति ॥ २॥

इति नवमेनुवाके सप्तविंशं सूक्तम् ॥

तनूपृष्ठे पडहे "कया नश्चित्र आ भुवत्" इत्यस्य विनियोगः "यद् द्याव इन्द्र ते शतम्" [२०.८१] इत्यनेन सह उक्तः॥

कया नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः सखा । कया शचिष्ठया वृता ॥ १॥

कया । नः । चित्रः । आ । भुवत् । ऊती । सदाऽवृधः । सखा ॥ कया । शचिष्ठया । वृता १

कस्त्वा सत्यो मदानां मंहिष्ठो मत्सदन्धसः । दृल्हा[1] चिदारुजे वसु ॥२॥

कः । त्वा । सत्यः । मदानाम् । मंहिष्ठः । मत्सत् । अन्धसः ॥ दृल्हा । चित् । आऽरुजे । वसु ॥२॥

अभी षु णः सखीनामविता जरितॄणाम् । शतं भवास्यूतिभिः ॥ ३ ॥

अभि । सु । नः । सखीनाम् । अविता । जरितॄणाम् ॥ शतम् । भवासि । ऊतिऽभिः ॥३॥

[2]इमा नु कं भुवना सीषधामेन्द्रश्च विश्वे च देवाः ।
यज्ञं च नस्तन्वं च प्रजां चादित्यैरिन्द्रः सह चीक्लृपाति ॥ ४ ॥

इमा । नु । कम् । भुवना । सीसधाम । इन्द्रः । च । विश्वे । च । देवाः ।
यज्ञम् । च । नः । तन्वम् । च । प्रऽजाम् । च । आदित्यैः । इन्द्रः । सह । चीक्लृपाति ॥ ४ ॥

आदित्यैरिन्द्रः सगणो मरुद्भिरस्माकं भूत्वविता तनूनाम् ।
हत्वाय देवा असुरान् यदायन् देवा देवत्वमभिरक्षमाणाः ॥ ५ ॥

आदित्यैः । इन्द्रः । सऽगणः । मरुत्ऽभिः । अस्माकम् । भूतु । अविता । तनूनाम् ।
हत्वाय । देवाः । असुरान् । यत् । आयन् । देवाः । देवऽत्वम् । अभिऽरक्षमाणाः ॥ ५ ॥

प्रत्यञ्चमर्कमनयं छचीभिरादित् स्वधामिषिरां पर्यपश्यन् ।
अया वाजं देवहितं सनेम मदेम शतहिमाः सुवीराः ॥ ६ ॥

---

१ B $\overset{h}{\text{B}}$ C K $\overset{m}{\text{K}}$ R Dc दृढा. We with D E $\overset{m}{\text{S}}$ V Cs P $\overset{2}{\text{P}}$ J Cp. २ B $\overset{h}{\text{B}}$ K $\overset{m}{\text{K}}$ omit the rest of the hymn observing: असुरांन्यदायंन्निति द्विपदासूक्तौ ॥ स्तोत्रियानुरूपौ ॥ C and all other Samhitâ and Pada Mss omit the rest of this hymn as it has appeared before (See XX. 63) and indicate the omission and the special nature of the Ṛiks omitted by the following remark, which unhappily is so incorrectly written in all Mss that we have given the reading of C only as containing the fewest mistakes:— इमा नु कं भुवना सीपधाम हत्वाय देवा असुरान् यदायंन्निति द्विपदासूक्तौ स्तोत्रियानुरूपौ ॥

प्रत्यञ्चम्। अर्कम्। अनयन्। शचीभिः। आत्। इत्। स्वधाम्। इषिराम्। परि। अपश्यन्।
अया। वाजम्। देवऽहितम्। सनेम। मदेम। शतऽहिमाः। सुऽवीराः॥ ६॥

इति नवमेऽनुवाके अष्टाविंशं सूक्तम्॥

पृष्ठ्यस्य षष्ठेऽहनि "अपेन्द्र प्राचो मघवन्नमित्रान्" इति सुकीर्त्याख्यस्य सकलसूक्तस्य पच्छः शंसने प्राप्ते चतुर्थाम् अर्धर्चशः शंसति। तद् उक्तं वैताने। "अपेन्द्र प्राचो मघवन्नमित्रान् इति सुकीर्तिम्। चतुर्थामर्धर्चशः" इति [वै० ६. २]॥

सौत्रामण्यां गृहीतेष्वाज्येषु "कुविदङ्ग यवमन्तः" [२०. १२५. २] इति ऋचा पयोग्रहान् गृह्णन्तमध्वर्युम् अभिमन्त्रयते। तद् उक्तं वैताने। "गृहीतेष्वाज्येषु कुविदङ्ग यवमन्त इति पयोग्रहान् गृह्णन्तम्" इति [वै० ५. ३]॥

तत्रैव वपामार्जनादनन्तरम् "युवं सुराममश्विना" [२०. १२५. ४–७] इति चतसृभिर्ऋग्भिः पयःसुराग्रहाणां होमान् अनुमन्त्रयते। तद् उक्तं वैताने। "वपामार्जनाद् युवं सुराममश्विनेति चतसृभिः पयःसुराग्रहाणाम्" इति [वै० ५. ३]॥

अपेन्द्र प्राचो मघवन्नमित्रानपापाचो अभिभूते नुदस्व।
अपोदीचो अप शूराधराच उरौ यथा तव शर्मन् मदेम॥ १॥

अप। इन्द्र। प्राचः। मघऽवन्। अमित्रान्। अप। अपाचः। अभिऽभूते। नुदस्व।
अप। उदीचः। अप। शूर। अधराचः। उरौ। यथा। तव। शर्मन्। मदेम॥ १॥

कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद् यथा दान्त्यनुपूर्वं वियूय।
इहेहैषां कृणुहि भोजनानि ये बर्हिषो नमोवृक्तिं न जग्मुः॥ २॥

कुवित्। अङ्ग। यवऽमन्तः। यवम्। चित्। यथा। दान्ति। अनुऽपूर्वम्। विऽयूय।
इहऽइह। एषाम्। कृणुहि। भोजनानि। ये। बर्हिषः। नमःऽवृक्तिम्। न। जग्मुः॥ २॥

नहि स्थूर्यृतुथा यातमस्ति नोत श्रवो विविदे संगमेषु।
गव्यन्त इन्द्रं सख्याय विप्रा अश्वायन्तो वृषणं वाजयन्तः॥ ३॥

नहि। स्थूरि। ऋतुऽथा। यातम्। अस्ति। न। उत। श्रवः। विविदे। सम्ऽगमेषु।
गव्यन्तः। इन्द्रम्। सख्याय। विप्राः। अश्वऽयन्तः। वृषणम्। वाजयन्तः॥ ३॥

युवं सुराममश्विना नमुचावासुरे सचा।
विपिपाना शुभस्पती इन्द्रं कर्मस्वावतम्॥ ४॥

युवम्। सुरामम्[1]। अश्विना। नमुचौ। आसुरे। सचा।
विऽपिपाना। शुभः। पती इति। इन्द्रम्। कर्मऽसु। आवतम्॥ ४॥

---

१ P² सुरागम्। Cp. सुऽरामम्।

पुत्रमिव पितरावश्विनोभेन्द्रावथुः काव्यैर्दंसनाभिः ।
यत् सुरामं व्यपिबः शचीभिः सरस्वती त्वा मघवन्नभिष्णक् ॥ ५ ॥
पुत्रम्ऽइव । पितरौ । अश्विना । उभा । इन्द्र । आवथुः । काव्यैः । दंसनाभिः ।
यत् । सुऽरामम् । वि । अपिबः । शचीभिः । सरस्वती । त्वा । मघऽवन् । अभिष्णक् ॥५॥
इन्द्रः सुत्रामा स्ववाँ अवोभिः सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः ।
बाधतां द्वेषो अभयं नः कृणोतु सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥ ६ ॥
इन्द्रः । सुऽत्रामा । स्वऽवान् । अवःऽभिः । सुऽमृडीकः । भवतु । विश्वऽवेदाः ।
बाधताम् । द्वेषः । अभयम् । नः । कृणोतु । सुऽवीर्यस्य । पतयः । स्याम ॥ ६ ॥
स सुत्रामा स्ववाँ इन्द्रो अस्मदाराच्चिद् द्वेषः सनुतर्युयोतु ।
तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ ७ ॥
सः । सुऽत्रामा । स्वऽवान् । इन्द्रः । अस्मत् । आरात् । चित् । द्वेषः । सनुतः । युयोतु ।
तस्य । वयम् । सुऽमतौ । यज्ञियस्य । अपि । भद्रे । सौमनसे । स्याम ॥ ७ ॥

इति नवमेऽनुवाके एकोनत्रिंशं सूक्तम् ॥

पृष्ठ्यस्य षष्ठेऽहनि "वि हि सोतोरसृक्षत" इति वृषाकप्याख्यं सूक्तं सूत्रोक्तधर्मकं शंसति । तद् उक्तं वैताने । "वि हि सोतोरसृक्षतेति वृषाकपिम्" इत्यादि [वै० ६. २] ॥

[२]वि हि सोतोरसृक्षत नेन्द्रं देवममंसत ।
यत्रामदद् वृषाकपिरर्यः पुष्टेषु मत्सखा विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १ ॥
वि । हि । सोतोः । असृक्षत । न । इन्द्रम् । देवम् । अमंसत ।
यत्र । अमदत् । वृषाकपिः । अर्यः । पुष्टेषु । मत्ऽसखा । विश्वस्मात् । इन्द्रः । उत्ऽतरः ॥ १ ॥
परा हीन्द्र धावसि वृषाकपेरति व्यथिः ।
नो अह प्र विन्दस्यन्यत्र सोमपीतये विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ २ ॥
परा । हि । इन्द्र । धावसि । वृषाकपेः । अति । व्यथिः ।
नो इति । अह । प्र । विन्दसि । अन्यत्र । सोमऽपीतये । ० ॥ २ ॥
किमयं त्वां वृषाकपिश्चकार हरितो मृगः ।
यस्मा इरस्यसीदु न्व१र्यो वा पुष्टिमद् वसु विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ ३ ॥

---

१ P Cp सुरामम् ।. २ V. says it is believed that these 23 verses contain the story of the Rāmāyaṇa.

किम् । अयम् । त्वाम् । वृषाकपिः । चकार । हरितः । मृगः ।
यस्मै । इरस्यसि । इत् । ऊं इति । नु । अर्यः । वा । पुष्टिऽमत् । वसु ।० ॥ ३ ॥

यमिमं त्वं वृषाकपिं प्रियमिन्द्राभिरक्षसि ।
श्वा न्वस्य जम्भिषदपि कर्णे वराहयुर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ ४ ॥

यम् । इमम् । त्वम् । वृषाकपिम् । प्रियम् । इन्द्र । अभिऽरक्षसि ।
श्वा । नु । अस्य । जम्भिषत् । अपि । कर्णे । वराहऽयुः ।० ॥ ४ ॥

प्रिया तष्टानि मे कपिर्व्यक्ता व्यदूदुषत् ।
शिरो न्वस्य राविषं न सुगं दुष्कृते भुवं विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ ५ ॥

प्रिया । तष्टानि । मे । कपिः । विऽअक्ता । वि । अदूदुषत् ।
शिरः । नु । अस्य । राविषम् । न । सुऽगम् । दुःऽकृते । भुवम् ।० ॥ ५ ॥

न मत्स्त्री सुभसत्तरा न सुयाशुतरा भुवत् ।
न मत् प्रतिच्यवीयसी न सक्थ्युद्यमीयसी विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ ६ ॥

न । मत् । स्त्री । सुभसत्ऽतरा । न । सुयाशुऽतरा । भुवत् ।
न । मत् । प्रतिऽच्यवीयसी । न । सक्थि । उत्ऽयमीयसी ।० ॥ ६ ॥

उवे अम्ब सुलाभिके यथेवाङ्ग भविष्यति ।
भसन्मे अम्ब सक्थि मे शिरो मे वीवि हृष्यति विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः॥७

उवे । अम्ब । सुलाभिके । यथाऽइव । अङ्ग । भविष्यति ।
भसत् । मे । अम्ब । सक्थि । मे । शिरः । मे । विऽइव । हृष्यति ।० ॥ ७ ॥

किं सुबाहो स्वङ्गुरे पृथुष्टो पृथुजाघने ।
किं शूरपत्नि नस्त्वमभ्यमीषि वृषाकपिं विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ ८ ॥

किम् । सुबाहो इति सुऽबाहो । सुऽअङ्गुरे । पृथुस्तो इति पृथुऽस्तो । पृथुऽजघने ।
किम् । शूरऽपत्नि । नः । त्वम् । अभि । अमीषि । वृषाकपिम् ।० ॥ ८ ॥

अवीरामिव मामयं शरारुरभि मन्यते ।
उताहमस्मि वीरिणीन्द्रपत्नी मरुत्सखा विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ ९ ॥

---

१ B वीवं. २ P °घेन ।.

अवीराम्ऽइव । माम् । अयम् । शराहः । अभि । मन्यते ।
उत । अहम् । अस्मि । वीरिणी । इन्द्रऽपत्नी । मरुत्ऽसखा ।० ॥ ९ ॥

संहोत्रं स्म पुरा नारी समनं वाव गच्छति ।
वेधा ऋतस्य वीरिणीन्द्रपत्नी महीयते विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १० ॥

समऽहोत्रम् । स्म । पुरा । नारी । समनम् । वा । अव । गच्छति ।
वेधाः । ऋतस्य । वीरिणी । इन्द्रऽपत्नी । महीयते ।० ॥ १० ॥

इन्द्राणीमासु नारिषु सुभगामहमश्रवम् ।
नह्यस्या अपरं चन जरसा मरते पतिर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ ११ ॥

इन्द्राणीम् । आसु । नारिषु । सुऽभगाम् । अहम् । अश्रवम् ।
नहि । अस्याः । अपरम् । चन । जरसा । मरते । पतिः ।० ॥ ११ ॥

नाहमिन्द्राणि रारण सख्युर्वृषाकपेर्ऋते ।
यस्येदमप्यं हविः प्रियं देवेषु गच्छति विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १२ ॥

न । अहम् । इन्द्राणि । ररण । सख्युः । वृषाकपेः । ऋते ।
यस्य । इदम् । अप्यम् । हविः । प्रियम् । देवेषु । गच्छति ।० ॥ १२ ॥

वृषाकपायि रेवति सुपुत्र आदु सुस्नुषे ।
घसत्त इन्द्र उक्षणः प्रियं काचित्करं हविर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १३ ॥

वृषाकपायि । रेवति । सुऽपुत्रे । आत् । ऊं इति । सुऽस्नुषे ।
घसत् । ते । इन्द्रः । उक्षणः । प्रियम् । काचित्ऽकरम् । हविः ।० ॥ १३ ॥

उक्ष्णो हि मे पञ्चदश साकं पचन्ति विंशतिम् ।
उताहमद्मि पीव इदुभा कुक्षी पृणन्ति मे विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १४ ॥

उक्ष्णः । हि । मे । पञ्चऽदश । साकम् । पचन्ति । विंशतिम् ।
उत । अहम् । अद्मि । पीवः । इत् । उभा । कुक्षी इति । पृणन्ति । मे ।० ॥ १४ ॥

वृषभो न तिग्मशृङ्गोन्तर्यूथेषु रोरुवत् ।
मन्थस्त इन्द्र शं हृदे यं ते सुनोति भावयुर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १५ ॥

१ K °वयदु°. २ K प्रीणंति.

वृषभः । न । तिग्मऽशृङ्गः । अन्तः । यूथेषु । रोरुवत् ।
मन्थः । ते । इन्द्र । शम् । हृदे । यम् । ते । सुनोति । भावयुः ।० ॥ १५ ॥

न सेशे यस्य रम्बतेन्तरा सक्थ्या॒ ३ कपृत् ।
सेदीशे यस्य रोमशं निषेदुषो विजृम्भते विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १६ ॥
न । सः । ईशे । यस्य । रम्बते । अन्तरा । सक्थ्या । कपृत् ।
सः । इत् । ईशे । यस्य । रोमशम् । निऽसेदुषः । विऽजृम्भते ।० ॥ १६ ॥

न सेशे यस्य रोमशं निषेदुषो विजृम्भते ।
सेदीशे यस्य रम्बतेन्तरा सक्थ्या॒ ३ कपृद् विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥१७॥
न । सः । ईशे । यस्य । रोमशम् । निऽसेदुषः । विऽजृम्भते ।
सः । इत् । ईशे । यस्य । रम्बते । अन्तरा । सक्थ्या । कपृत् ।० ॥ १७ ॥

अयमिन्द्र वृषाकपिः परस्वन्तं हतं विदत् ।
असिं सूनां नवं चरुमादेधस्यान आचितं विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥१८॥
अयम् । इन्द्र । वृषाकपिः । परस्वन्तम् । हतम् । विदत् ।
असिम् । सूनाम् । नवम् । चरुम् । आत् । एधस्य । अनः । आऽचितम् ।० ॥ १८ ॥

अयमेमि विचाकशद् विचिन्वन् दासमार्यम् ।
पिबामि पाकसुत्वनोभि धीरमचाकशं विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १९ ॥
अयम् । एमि । विऽचाकशत् । विऽचिन्वन् । दासम् । आर्यम् ।
पिबामि । पाकऽसुत्वनः । अभि । धीरम् । अचाकशम् ।० ॥ १९ ॥

धन्व च यत् कृन्तत्रं च कति स्वित् ता वि योजना ।
नेदीयसो वृषाकपेस्तमेहि गृहाँ उप विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ २० ॥
धन्व । च । यत् । कृन्तत्रम् । च । कति । स्वित् । ता । वि । योजना ।
नेदीयसः । वृषाकपे । अस्तम् । आ । इहि । गृहान् । उप ।० ॥ २० ॥

पुनरेहि वृषाकपे सुविता कल्पयावहै ।
य एष स्वप्ननंशनोस्तमेषि पथा पुनर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ २१ ॥

---

१ P ते ।. २ B K K V °कथ्या१क°. ३ K स्वप्नं नशनो°.

पुनः । आ । इहि । वृषाकपे । सुविता । कल्पयावहै ।

यः । एषः । स्वप्नऽनंशनः । अस्तम् । एषि । पथा । पुनः ।७ ॥ २१ ॥

यदुदञ्चो वृषाकपे गृहमिन्द्राजगन्तन ।

क्व १ स्य पुल्वघो मृगः कमगं जनयोपनो विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥२२॥

यत् । उदञ्चः । वृषाकपे । गृहम् । इन्द्र । अजगन्तन ।

क्व । स्यः । पुल्वघः । मृगः । कम् । अगन् । जनऽयोपनः ।० ॥ २२ ॥

पर्शुर्ह नाम मानवी साकं ससूव विंशतिम् ।

भद्रं भल त्यस्या अभूद् यस्या उदरमामयद् विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः २३

पर्शुः । ह । नाम । मानवी । साकम् । ससूव । विंशतिम् ।

भद्रम् । भल । त्यस्यै । अभूत् । यस्याः । उदरम् । आमयत् । विश्वस्मात् । इन्द्रः ।

उत्ऽतरः ॥ २३ ॥

॥ अथ कुन्तापसूक्तानि ॥

पृष्ट्यस्य षष्ठेहनि "इदं जना उपश्रुत" इति कुन्तापम् अर्धर्चशः शंसति । तत्र प्रथमाश्चतुर्दश ऋचः पदावग्राहं शंसति । तद् उक्तं वैताने । "इदं जना उपश्रुतेति कुन्तापम् अर्धर्चशः । चतुर्दश पदावग्राहम्" इति [वै० ६. २] ॥

इदं जना उप श्रुत नराशंस स्तविष्यते ।

षष्टिं सहस्रा नवतिं च कौरम आ रुशमेषु दद्महे ॥ १ ॥

उष्ट्रा यस्य प्रवाहणो वधूमन्तो द्विर्दश ।

वर्ष्मा रथस्य नि जिहीडते दिव ईषमाणा उपस्पृशः ॥ २ ॥

---

* J and Cp have no accents in the Kuntâpa sûktas.

१ R क्व ३. २ Rw जना. ३ P श्रुत. Rw श्रुत नाराशंस स्तवि°. ४ E Sm Dc Cp कौरुम. Rw कौरम. ५ E दध्महे. ६ P² उष्ट्रा. R Dc Cs उष्ट्रा. ७ B Bh प्रवाहणो. C Cs प्रवाहणो. D E R Sm Dc P² प्रवाहणो. Rw प्रवाहिणो. ८ B Bh C D E R Sm Dc Cs वधूमंतो P² वधूमतो. Cp वधूमंतोर्द्धिर्दश. ९ E वरिष्मा. Cs वरिष्मा. १० Sm रथस्य. ११ J न. १२ E जहीडते. Rw जिहीपते. १३ P ईषमाणा. Rw ईषमाण.

एष इषाय मामहे शतं निष्कान् दश स्रजः।
त्रीणि शतान्यर्वतां सहस्रा दश गोनाम् ॥ ३ ॥
वच्यस्व रेभ वच्यस्व वृक्षे न पक्के शकुनः।
नष्टे जिह्वा चर्चरीति क्षुरो न भुरिजोरिव ॥ ४ ॥
प्र रेभासो मनीषा वृषा गाव इवेरते।
अमोतपुत्रका एषाममोत गा इवासते ॥ ५ ॥
प्र रेभ धीं भरस्व गोविदं वसुविदम्।
देवत्रेमां वाचं श्रीणीहीषुर्नावीरस्तारम् ॥ ६ ॥
राज्ञो विश्वजनीनस्य यो देवोमर्त्याँ अति।
वैश्वानरस्य सुष्टुतिमा सुनोता परिक्षितः ॥ ७ ॥

---

१ Cs ईषाय. Rw ऋषये. २ D °मांमहे. ३ C D E R S Dc Cs P दश. We with P. ४ श्रीणि. ५ D E S Dc Cs P सहस्रा. ६ Cs वच्यः स्व रेभ वच्यस्व. ७ S रेभ. ८ S P वच्यस्व. ९ S Cp वृक्षेण प°. C D E R Dc Cs P J वृक्षेन प°. We with P. १० C पकेन श°. C E R S Dc Cs P पके. We with D P. ११ R शकुनः. १२ J वृष्टे. १३ Dc चर्चरीति. १४ C न. १५ C D R Dc P भुरिजो°. Cs भूरिजो°. १६ Rw वच्यस्वं रेभ वच्यस्वं वृक्षे न पक्के शकुनः। ओष्ठे जिह्वा चर्चरीति क्षुरो न भुरिजो-रिव ॥ १७ D R Dc P प्ररे°. १८ D वृपा. S वृपा. Dc वृषा. १९ C D E R S Dc Cs P गाव इवेरते. We with P. २० C Cs अमोत. Dc अमोत. P अमोत. २१ E पुत्रका. २२ S °ममोतकागा इवासते. P °ममोतजा ईवासते. २३ E Cp का. २४ Rw प्र रे-भासो मनीषा वृथा गाव इवेरते। अमोत पुत्रका एषाममोत गा उपासते ॥ २५ D प्ररेभ धीं भ° E प्ररेभ धीयं भ°. S Cp प्र रेभ धीयं भ°. Dc प्ररेवधीं भि°. Cs प्र रेभ धी भ°. P प्र रेभ धीं यं भ°. Rw प्र रेभ धियं भ°. २६ Rw वाचं कृधीषुं न वीरो अस्ता. २७ C D S Dc J शृणीही°. P has no accents from this verse onwards. २८ Rw विश्वजनी-नस्य. २९ D E R Cs मर्त्यं. ३० Rw °रस्यं सुष्टुतिमा शृणोता प°.

परिच्छिन्नः क्षेमंमकरोत् तम आसनमाचरन् ।
कुलायन् कृण्वन् कौरव्यः पतिर्वदति जायया ॥ ८ ॥
कतरत् त आ हराणि दधि मन्थां परि श्रुतम् ।
जायाः पतिं वि पृच्छति राष्ट्रे राज्ञः परिक्षितः ॥ ९ ॥
अभीवस्वः प्र जिहीते यवः पक्वः पथो बिलम् ।
जनः स भद्रमेधति राष्ट्रे राज्ञः परिक्षितः ॥ १० ॥
इन्द्रः कारुमबूबुधदुत्तिष्ठ वि चरा जनम् ।
ममेदुग्रस्य चर्कृधि सर्व इत् ते पृणादरिः ॥ ११ ॥
इह गावः प्रजायध्वमिहाश्वा इह पूरुषाः ।
इहो सहस्रदक्षिणोपि पूषा नि षीदति ॥ १२ ॥
नेमा इन्द्र गावो रिषन् मो आसां गोप रीरिषत् ।
मासाममित्रयुर्जन इन्द्र मा स्तेन ईशत ॥ १३ ॥

---

१ C Dc परिछि°. D परिछिन्न क्षे°. Cs परिछिन्नां क्षमं°. P परि छिन्नः. Rw परिक्षिन्नः क्षेमंमकरुत्तम. Though we have not taken the reading परिक्षित् because none of our Mss support it, yet it seems Rw's reading परिक्षिन्नः is right as it follows the analogy of the preceeding one and following two verses. २ Rw कुलायं. ३ Rw पतिर्वदति. ४ P °वंदति. ५ C D E कतरत्. ६ R S हराणि. ७ R दधि मंथां. Rw दधिं मन्थं परि श्रु°. ८ E S Cp स्रुतं. ९ Rw जाया. १० C पतिं. ११ C अभीव स्व. Rw अभीव स्वः१ः. १२ D E P पथो. Rw पुरो. १३ C °मेर्थति. Rw °मेधते. १४ E R S Dc Cs P मवूबुध°. १५ C °दुर्दत्तिष्ट. १६ Rw जरन्. १७ R S Cs P J Cp दुर्गस्य. Rw °दुग्रस्यं. १८ D Dc चर्कृतिः. S P चर्कृधिः. Rw चर्कृधि. १९ S इहा गा°. Rw इह गां°. २० C °श्वा इह पूरुषाः. D °श्वा इह पुरुषः. E R S °श्वा इह पूरुषाः. Cs P J श्वा इह पूरुषः. P श्वा इह पूरुषः. Rw °श्वां इह पूरुषाः. २१ C E S सहस्र°. D Cs P संहस्र°. We with R Dc. २२ S °दक्षिणोपिं पूषा. २३ C यूपा. २४ C D E R S Dc Cs नेमां. Rw मेमा इन्द्र. We with P. २५ Rw आसां गोपती रिपत्. २६ Rw मासांममि°. २७ Dc स्तेनं ईशत्. २८ Rw ईशंत.

उप नो न रमसि सूक्तेन वचसा वयं भद्रेण वचसा वयम्।
वनादधिध्वनो गिरो न रिष्येम कदा चन ॥ १४ ॥

तं प्रतिगिरेति प्रति कुरुत। ओथामोदैवेति पञ्चपदा चतुर्दशी एकेन द्वाभ्यां वा प्रणौति ॥

इति नवमेऽनुवाके एकत्रिंशं सूक्तम् ॥

"यः सभेयो विदथ्यः" इति षोडशर्चः ॥

"यः सभेयो विदथ्यः" एतस्य शंसनप्रकारः पूर्वसूक्ते उक्तः ॥

यः सभेयो विदथ्यः सुत्वा यज्वाथ पूरुषः।
सूर्यं चामू रिशादसस्तद् देवाः प्रागकल्पयन् ॥ १ ॥
यो जाम्या अप्रथयस्तद् यत् सखायं दुधूर्षति।
ज्येष्ठो यदप्रचेतास्तदाहुरधरागिति ॥ २ ॥
यद् भद्रस्य पुरुषस्य पुत्रो भवति दाधृषिः।
तद् विप्रो अब्रवीदु तद् गन्धर्वः काम्यं वचः ॥ ३ ॥
यश्च पणि रघुजिष्ठ्यो यश्च देवाँ अदाशुरिः।
धीराणां शश्वतामहं तदपागिति शुश्रुम ॥ ४ ॥

---

१ Rw उप नरं नोतुमसि सूक्तेन°. २ C रमसि. ३ C R S̄ Dc Cs वनादधि° Rw चनो दधिष्व नो गिरो. ४ Though the words from तं प्रति to षोडशर्चः are no part of the Samhitâ text, yet some of the Mss have placed accents in two, and others in three, places without any reasons whatever; we have therefore followed E and S̄ which give no accents and have not shown the accents of other Mss either. ५ C E विदथ्यः. D विदथ्य. ६ S̄ सुत्व. P P̄ स्तुत्वा. Rw सुत्वा यज्वा च. ७ C सूर्यं चामू रिशादश°. Dc सूर्यं चामू रिशादश°. P̄ सूर्यं चामू रिशादश°. Cp सूर्यं वामू. Rw सूर्यं चामुं रिशादसं. ८ Cs प्रागकल्पयन्. ९ E अप्रथय°. C D R S̄ P̄ अप्रथय° Rw अमैथयद्यत्. १० C E P P̄ दुधूरिपति. ११ Rw ज्येष्ठाय यदप्रचेतास्तदाहुरधरागिति. १२ P पूरुषस्य. १३ Rw भवति दाधृषिः. १४ Rw तद्विप्रो अब्रवीदुदग्गं°. १५ P तद्विप्रो अब्रवीदुगद्गं°. १६ E J पणी. Dc पर्णी. १७ Rw °रघुंजिष्ठो. १८ C D P J Cp °जिष्ठयो. Dc Cs जिष्ठयो. १९ Rw देवाँ. २० Rw शश्वतामह तदपा°.

ये च देवा अयंजन्ताथो ये च परादुदिः ।
सूर्यो दिवमिव गत्वाय मघवा नो वि रप्शते ॥ ५ ॥
योनाक्ताक्षो अनभ्यक्तो अमणिवो अहिरण्यवः ।
अब्रह्मा ब्रह्मणः पुत्रस्तोता कल्पेषु संमिता ॥ ६ ॥
य आक्ताक्षः सुभ्यक्तः सुमणिः सुहिरण्यवः ।
सुब्रह्मा ब्रह्मणः पुत्रस्तोता कल्पेषु संमिता ॥ ७ ॥
अप्रपाणा च वेशन्ता रेवाँ अप्रतिदिश्ययः ।
अयभ्या कन्याकल्याणी तोता कल्पेषु संमिता ॥ ८ ॥
सुप्रपाणा च वेशन्ता रेवान्त्सुप्रतिदिश्ययः ।
सुयभ्या कन्याऽ कल्याणी तोता कल्पेषु संमिता ॥ ९ ॥
परिवृक्ता च महिषी स्वस्त्याऽ च युधिंगमः ।
अनाशुरश्चायामी तोता कल्पेषु संमिता ॥ १० ॥

---

१ Rw देवाँ. २ Rw परादुदुः. ३ Rw रप्शन्ते. ४ D अहिरण्ययः. J °वोहिरण्ययः. ५ Cs अब्रह्म. ६ C R S P P J पुत्रः स्तो°. Cs पुत्रं स्तोता. ७ E कल्पेपु. ८ C °पु संमिताः. P °पु संमिता. ९ Rw योऽनाकाक्षो अनभ्यक्तो अमणिरहिरण्यवान् । अब्रह्मा-ब्रह्मणः पुत्रस्तो ता कल्पेपु संमिता ॥ १० C समणिः. ११ C सुहिरण्यवः. D J सुहिं-रण्ययः. १२ E कल्पेपु. १३ C °पु संमिता. P °पु संमिता. १४ Rw य आक्ताक्षः स्वभ्यक्तः सुमणिः सुहिरण्यवान् । सुब्रह्मा ब्रह्मणः पुत्रस्तो ता कल्पेपु संमिता ॥ १५ Rw अप्रपाणा. १६ Cs वेश्यता. १७ D अप्रतदिष्ट्यः. E S Dc अप्रतदिश्ययः. P अप्रतिदि-श्ययः. Rw अप्रदद्दिश्च यः. १८ S Dc Cs अयभ्या कन्या. १९ Rw कन्याकल्याणी तो ता कल्पेपु संमिता. २० P °पु संमिता. २१ Rw सुप्रपाणा. २२ D °सुप्रतदिष्ट्यः. E °सुप्रतदिश्ययः. S °सुप्रतदिश्ययः. Dc °सुप्रतदिश्ययः. P °सुप्रतिदिश्ययः. Rw °सुप्रद-दिश्च यः. २३ S Dc Cs सुयभ्या कन्या. २४ Rw तो ता कल्पेपु संमिता. २५ E कल्पेषु. २६ P °पु संमिता. २७ R युधिगमः. २८ C अनाशुर°. D अनाशुर°. Dc अनाशुर°. S अनाशुरश्चा°. २९ P कल्पेपु संमिता. ३० Rw परिवृक्ता च महिषी स्वस्त्या चायुधिंगमः । अनाशुरश्चोऽयामी.

वा[1]वाता च महिषी स्वस्त्या[2] च युधिंगमः ।
श्वा[3]शुरश्चायामी तोता क[4]ल्पेषु संमिता ॥ ११ ॥
य[5]दिन्द्रादो दाशराज्ञे मा[6]नुषं वि गा[7]ह्थाः ।
वि[9]रूपः सर्वस्मा आसीत् सह य[10]क्षाय कल्पते ॥ १२ ॥
त्वं [11]वृषाक्षुं मघवन्नम्रं [12]मर्याकरो रविः ।
त्वं रौ[13]हिणं व्या[14]स्यो वि[15] वृत्रस्याभिनच्छिरः ॥ १३ ॥
यः पर्वतान्[16] व्यदधाद् यो अ[17]पो [18]व्यगाहथाः ।
इ[19]न्द्रो यो [20]वृत्रहान्महं तस्मादिन्द्र नमोऽस्तु ते ॥ १४ ॥
[21]पृष्ठं धाव[22]न्तं हर्योरौ[23]च्चैःश्रवस[24]मब्रुवन् ।
स्व[25]स्त्यश्व जैत्रायेन्द्रमा वह सुस्रजम् ॥ १५ ॥

---

१ D E R $\overset{m}{S}$ Dc Cs $\overset{2}{P}$ वा॒वा॒ता. Rw वावाता च महिषी स्वस्त्या च युधिंगमः । स्वाशुरश्वः स्तुयामी. २ R युधिंगमः. ३ C श्वाशुर॰. D R श्वाशुर॰ $\overset{m}{S}$ श्वाशुरश्चा॰. Cs श्वाशुर॰. E P $\overset{2}{P}$ श्वासुर॰. ४ $\overset{2}{P}$ कल्पेषु संमिता. ५ $\overset{m}{S}$ यादीयंदो. $\overset{2}{P}$ यदिद्रादो. ६ Rw ॰ज्ञेऽमानुषं विगाहथाः; We with all Mss. ७ Dc मानुषं. ८ P गाहथः. ९ D E विरूपः. Rw वरूथं सर्वस्मा आसीत्स ह यक्ष्माय कल्पते. १० Cs P J यज्ञाय. ११ C वृक्षाक्षुं मघ॰. D E वृषाक्षुं मघ॰. Dc वृषाक्षं मघ॰. R $\overset{m}{S}$ Cs J Cp वृषाक्षुं मघ॰. १२ C नर्या॰. R Dc Cs मर्याकरो. P मर्योकरो. Rw त्वं वृथाषाण्मघवन्नम्रं मर्याकरो रजिम्. १३ C E R $\overset{2}{P}$ रौहिणं D रौहिणव्या॰. $\overset{m}{S}$ रौहिणं. १४ Cs व्यास्यो. P वास्यो. $\overset{2}{P}$ वास्यो. १५ C विर्वृत्र॰. Rw वि वृत्रस्याभिनच्छिरः. १६ D न्यदधाद्. R Cs J न्यदधाद्. Dc न्व्यादधाद्. Cp न्यदधाद्. Rw ॰न्व्यदधा यो. १७ Cs अपो ह्यां गाहथाः. १८ $\overset{m}{S}$ Rw व्यगाहथाः. १९ D इंद्रायो. २० Rw वृत्रहा महान्त॰. २१ C E पृष्ठं. D R Cp पृष्टं. Dc पृष्टं. Cs पृष्ठ धावंत ह॰. Rw प्रष्टिं धावन्तं हर्योरौ॰. २२ $\overset{m}{S}$ धावंत. २३ C D E R Cs P $\overset{2}{P}$ J ॰च्चैश्र॰. $\overset{m}{S}$ ॰च्चैश्रवसमब्रुवन्. २४ R ॰मंब्रवन्. २५ C Dc Cs P $\overset{2}{P}$ स्वस्त्यश्व. $\overset{m}{S}$ स्वस्त्यश्वा. Rw स्वस्त्यश्व.

ये त्वा श्वेता अजैश्रवसो हार्यो युञ्जन्ति दक्षिणम् ।
पूर्वा नमस्य देवानां विभ्रदिन्द्र महीयते ॥ १६ ॥

इति नवमेनुवाके द्वात्रिंशं सूक्तम् ॥

"एता अश्वा आ प्लवन्ते" इति षट्सप्तत्यष्टादशपदोन्त्यः प्रणवत्यष्ट प्रति त्वा ॥

"एता अश्वा आ प्लवन्ते" [२०. १२९] इत्यादि "नीलशिखण्डवाहनः" [२०. १३२] इत्यन्तम् ऐतशप्रलापाख्यं षट्-सप्ततिपादसमुदायं पदावग्राहं सूत्रोक्तप्रकारेण शंसति । तद् उक्तं वैताने । "एता अश्वा आप्लवन्त इत्यैतशप्रलापं पदावग्राहम् । तासामुत्तमेन पदेन प्रणौति" इति [वै. ६. २] ॥

एता अश्वा आ प्लवन्ते ॥ १ ॥ प्रतीपं प्राति सुत्वनम् ॥ २ ॥
तासामेका हरिक्निका ॥ ३ ॥ हरिक्निके किमिच्छसि ॥ ४ ॥
साधुं पुत्रं हिरण्ययम् ॥ ५ ॥ क्वाहतं परास्यः ॥ ६ ॥
यत्रामूस्तिस्रः शिंशपाः ॥ ७ ॥ परि त्रयः ॥ ८ ॥
पृदाकवः ॥ ९ ॥ शृङ्गं धमन्त आसते ॥ १० ॥
अयन्महा ते अर्वाहः ॥ ११ ॥ स इच्छकं सघाघते ॥ १२ ॥

---

१ C D E R S̈ Dc Cs ये त्वा श्वेता. We with P̈. २ R Cs युजति. Dc युंजंति. ३ D दक्षिणां. ४ D E S̈ P̈ देवानां. ५ Rw युक्त्वा श्वेता औच्चैःश्रवसं हयौयुञ्जन्ति दक्षिणम् । पूर्वतमं स देवानां विभ्रदिन्द्रं महीयते ॥ ६ D एताश्वा. ७ D षट्सप्तयष्टा°. E P̈ षट्सप्ताष्टा°. S̈ षट्सप्ता अष्टादशपदां प्रणवतातः । ष्ट प्रति त्वा. ८ J °दशः पदांत्यः. ९ R पदात्यः. D E and Cp do not give the number at the end of quarter verses as other Mss do; but join them into halves and number each half. १० D एताश्वा. ११ C अश्वा. १२ C D E P̈ प्रतीपं. R S̈ प्रतीपं. १३ Rw प्रातिसुत्वनम्. १४ C P °क्निका. Cs °किका. Rw °किणका. १५ D हरिक्नि°. C हरिक्निके किमि°. Dc हरिक्निके कि°. Rw हरिक्णिके कि°. १६ C E R S̈ Dc Cs साधुं D सुधुं. P P̈ J Cp साधुपु°. १७ C P °ण्मयं. १८ D E R S̈ Cs P̈ काहतं. Rw काह तं. १९ C D E R S̈ Dc शिंशपाः. We with Cs. P̈ °स्तिस्रः शिंशपाः. Rw °स्तिस्रः शिंशपाः. २० Rw परि त्रयः. २१ Rw शृङ्गं धमन्त आसते. २२ S̈ Dc अयन्म°. २३ C °न्महति. P J °न्महते. २४ Rw अयमिहागतो अर्वां. २५ C Cp स हि छकं. E Cs स इत्सकं. R स इत्सकं. S̈ स हि छकं. Dc स ई छकं. P̈ स छकं सघांगते. J स इत्सकं सघागते. Rw स इछका सं ज्ञायते.

[१]सघांघते गोमीद्या गो[२]गंतीरिति ॥ [३]१३ ॥ [४]पुमां कुस्ते निमिच्छसि ॥१४॥
पल्पं बद्ध [५]वयो इति ॥ [६]१५ ॥ [७]बद्धं वो अघा [८]इति ॥ [९]१६ ॥
[१०]अजागार केविका ॥ १७ ॥ [११]अश्वस्य [१२]वारो गो[१३]शपद्यके ॥ १८ ॥
[१४]श्येनीपती सा ॥ १९ ॥ [१५]अनामयोपजिह्विका ॥ २० ॥

इति नवमेऽनुवाके त्रयस्त्रिंशं सूक्तम् ॥

को अर्य [१६]बहुलिमा [१७]इषूनि ॥ [१८]१ ॥ को [१९]असिद्याः [२०]पयः ॥ २ ॥
को [२१]अर्जुन्याः पयः ॥ ३ ॥ कः [२२]कार्ष्ण्याः पयः ॥ ४ ॥
[२३]एतं पृच्छ [२४]कुहं पृच्छ ॥ ५ ॥ [२५]कुहाकं पक्वकं पृच्छ ॥ ६ ॥
[२६]यवानो यतिस्वभिः कुभिः ॥ ७ ॥ [२७]अकुप्यन्तः [२८]कुपायकुः ॥ ८ ॥
[२९]आमणको [३०]मणत्सकः ॥ ९ ॥ [३१]देवं त्वप्रतिसूर्य ॥ १० ॥

---

१ C सघांघते. D P सघांघमे. J सघागते. २ S^m गोमती°. Dc गोपती°. J गोगति°. ३ Rw गोमयाद्वोगतिरिव. ४ C E S^m Cp पुमांकुस्ते. D पुमांकुस्ते. Rw पुंसां कुले किमिच्छसि. ५ Dc ययो. P^2 वायो. ६ Rw पक्वौ व्रीहियवा इति. ७ S^m P^2 बद्ध. ८ R J °यति. P य इति. ९ Rw व्रीहियवा अघा इति. १० Rw अजगर इवाविकाः. ११ E अश्वत्थ°. १२ S^m वासे. १३ S^m Cp गोशफद्यके. Dc गोशफद्यके. Cs गोशपद्यके. Rw गोशफश्चते. १४ Rw श्येनपर्णी सा. १५ C R S^m P^2 अनामयोप° Rw अनामयोपजिह्विका. We with Dc Cs. १६ Dc बहुलिमा. १७ D इषुंनि. P इष्णुनि. १८ Rw को अपावहद्रिमा दुग्धानि. १९ R असिद्याः. Dc Cs असिद्याः. Rw असिक्न्याः २० E पयः. २१ C अर्जुन्याः. D R अर्ज्जुन्याः. E S^m अर्ज्जुन्याः. Dc Cs अर्जुन्याः. We with P^2. २२ Rw कार्ष्ण्याः. २३ C D E R S^m Dc Cs एतं पृछ. We with P^2. २४ Rw कुहं पृछे. २५ S^m कुहाकं पक्वकं पृछ. Dc कुहाकं पक्वकं पृछ. Cs कुहाकं पक्वकं पृछ. P^2 कुहाकं पक्वकं पृछ. Rw कुहा कं पक्वकं पृछे. २६ C यवां वो. Dc यवां नो यति स्वभिः कुभिः. Cs यवां नो. Rw यवा नोप तिष्ठन्ति कुक्षिम्. २७ Cs अकुप्यतः कुपायकु. २८ J कुपायकु. Rw कुपायवः. २९ D आमणत्को. Rw अमणिका. ३० C P P^2 मणछकः. D मणत्सकः. S^m मणत्सखः. Rw मणिछदः. ३१ S^m देव त्वप्रति सूर्य. Rw देवत्वा प्रति सूर्यम्.

एनश्चिपङ्क्तिका हुविः ॥ ११ ॥ प्रदुद्रुदो मघाप्रति ॥ १२ ॥

शृङ्ग उत्पन्न ॥ १३ ॥ मा त्वाभि सखा नो विदन् ॥ १४ ॥

वशायाः पुत्रमा यन्ति ॥ १५ ॥ इरावेदुमयं दत ॥ १६ ॥

अथो इयन्नियन्निति ॥ १७ ॥ अथो इयन्निति ॥ १८ ॥

अथो श्वा अस्थिरो भवन् ॥ १९ ॥ उयं यकांशलोकका ॥ २० ॥

इति नवमेनुवाके चतुस्त्रिंशं सूक्तम् ॥

आमिनोनिति भद्यते ॥ १ ॥ तस्य अनु निभञ्जनम् ॥ २ ॥

वरुणो याति वस्वभिः ॥ ३ ॥ शतं वा भारती शवः ॥ ४ ॥

शतमाश्वा हिरण्ययाः । शतं रथ्या हिरण्ययाः ।

शतं कुथा हिरण्ययाः । शतं निष्का हिरण्ययाः ॥ ५ ॥

---

१ E J पक्तिका. २ Rw एनी हरिंक्णिका हरिः. ३ C D E R प्रदुद्रुदो. S̊ P̊ प्रदुद्रुदो. Dc प्रदुद्रुदो. We with Cs. ४ Dc प्रति. ५ Rw प्रदुद्रुवुमघा प्रति. ६ R उत्पन्न. ७ Rw शृङ्गे उत्पन्ने. ८ C J त्वापि. ९ Rw मा त्वापि सखा नो विदत्. १० D E R P̊ मायंति. Dc मायंती. S̊ मायति. Cs मायंति. ११ E Cs P P̊ J Cp °मयंदत. १२ Rw इरां देवमंमदत्. १३ P P̊ अथों इयन्निति. Rw अथों इयमियमिति. १४ D E इयन्नियन्निति. Dc इयन्नियन्निति. १५ C E अथो. S̊ अथो. १६ D इयन्निति. E S̊ इयन्निति. Cs इयन्निति. १७ Rw अथों इयमिति. १८ S̊ अथो. १९ Dc P P̊ श्वास्थिरो. २० D भव. २१ Rw अथोऽश्वा अस्थुरि नो भवन्. २२ Cs उय. २३ D Cs P̊ °शलोकका. S̊ °शलोकक. २४ Rw इयत्तिका शलाकका. २५ P अमि°. २६ C मिति मंद्यते. २७ Rw आ मिनोति वि भिद्यते. २८ C तस्य आतु. D तस्य नु. R तस्य अनु. P J तस्य अत्तु. २९ S̊ निभंजनम्. ३० Rw तस्य कर्त निभञ्जनम्. ३१ S̊ वरुणो. ३२ Rw वसुभिः. ३३ Rw वायोरमीशवः. ३४ Dc भारती. ३५ Rw शतमश्वा. ३६ P हिरण्ययः. ३७ Rw रथा. ३८ D हिरण्ययः. ३९ Dc Cs P P̊ Rw कुप्या.

अहंल कुश वर्त्तक ॥ ६ ॥ शफेन इव ओहते ॥ ७ ॥
आयं वनेनती जनीं ॥ ८ ॥ वनिष्ठा नाव गृह्यन्ति ॥ ९ ॥
इदं मह्यं मदूरिति ॥ १० ॥ ते वृक्षाः सह तिष्ठति ॥ ११ ॥
पाक बलिः ॥ १२ ॥ शक बलिः ॥ १३ ॥
अश्वत्थ खदिरो धवः ॥ १४ ॥ अरदुपरम ॥ १५ ॥
शयो हत इव ॥ १६ ॥ व्याप पूरुषः ॥ १७ ॥
अदूहमित्यां पूषकम् ॥ १८ ॥ अत्यर्धर्च परस्वतः ॥ १९ ॥
दौव हस्तिनो दृती ॥ २० ॥

इति नवमेनुवाके पञ्चत्रिंशं सूक्तम् ॥

आदलाबुकमेककम ॥ १ ॥ अलाबुकं निखातकम् ॥ २ ॥
कर्करिको निखातकः ॥ ३ ॥ तद् वात उन्मथायति ॥ ४ ॥

---

१ D S^m कुश. २ C E P P^2 वर्त्तक्. D वर्त्तक्. ३ Rw अहंल कुशवर्तक. ४ Rw शफेन पीव ओहते. ५ Dc आय. ६ S^m वनेनती. J वनेनते. ७ S^m जनी. Dc जर्नि. ८ Rw आयवंनेन तेदनी. ९ R वसिष्ठा. १० C S^m गृह्यति. D E Cp गृह्यतिं. Dc गृह्यतें. ११ Rw वनिष्ठौ नाव गृह्यते. १२ P P^2 इमं. १३ D Dc मह्यं. Cs मह्री. १४ D E Cp मंडूरितिं. R S^m Cs J मडूरितिं. Dc मंडूरितिं. १५ Rw इदं मह्यं मण्डूरिके. १६ C D E R S^m Dc Cs सह तिष्ठति. We with P^2. १७ Rw ते वृक्षाः सह तिष्ठन्ति. १८ C Rw पाकबलिः. D E Dc P^2 पाक बलिः. १९ C Rw शकबलिः. D शफबलिः. E Dc P^2 शक बलि. २० Dc धवः. २१ Rw अश्वत्थः खदिरो धवः. २२ Cs अरदुपकम. Rw अरदुपर्णः. २३ Dc शयो. Rw शयें. २४ R व्याप. Rw व्याप्तः. २५ S^m अदूहमि°. Cs आदूहमिन्वापू°. Rw अदुहमित्पीयूषम्. २६ Rw अर्ध्यर्धश्च परस्वतः. २७ S^m P^2 दौव. Rw द्वौ च ह°. २८ C Dc वृती. २९ C D E S^m Cs आदलाबुक°. Rw आदलाबुक°. ३० Rw अलाबुकं. ३१ Dc वात. ३२ C D E Cs P^2 उन्मथायतिं. R उन्मथायंतिं. S^m उन्मथायति. We with Dc.

कुलायं कृणवादिति ॥ ५ ॥ उग्रं वनिषदाततम् ॥ ६ ॥
न वनिषदनाततम् ॥ ७ ॥ क एषां कर्करी लिखत् ॥ ८ ॥
क एषां दुन्दुभिं हनत् ॥ ९ ॥ यदीयं हनत् कथं हनत् ॥ १० ॥
देवी हनत् कुहनत् ॥ ११ ॥ पर्यागारं पुनःपुनः ॥ १२ ॥
त्रीण्युष्ट्रस्य नामानि ॥ १३ ॥ हिरण्य इत्येके अब्रवीत् ॥ १४ ॥
द्वौ वा ये शिशवः ॥ १५ ॥ नीलशिखण्डवाहनः ॥ १६ ॥

इति नवमेऽनुवाके षट्त्रिंशं सूक्तम् ॥

"विततौ किरणौ द्वौ" इति प्रवह्लिकाख्या ऋचः अर्धर्चशः शंसति । तद् उक्तं वैताने । "विततौ किरणौ द्वाविति प्रवह्लिकाः" इति [वै० ६. २] ॥

विततौ किरणौ द्वौ तावा पिनष्टि पूरुषः ।
न वै कुमारि तत् तथा यथा कुमारि मन्यसे ॥ १ ॥

---

१ D कुलाय. E R J Cp कुलायन्. Cs कुलायत्. Rw कुलायं. २ P क्षणवा. R कृणवादिति. $\stackrel{m}{S}$ कृणवादिति. ३ C D E R Dc Cs उग्रं. $\stackrel{2}{P}$ उग्रं. We with $\stackrel{m}{S}$. ४ C D E R $\stackrel{m}{S}$ Dc Cs वनिषदाततं. Rw वनिषदाततम्. We with $\stackrel{2}{P}$. ५ D नव. ६ $\stackrel{m}{S}$ °निषदनाततं. P °निषदाततं. ७ R एषां. Dc Cs एषां. ८ C P $\stackrel{2}{P}$ J कर्करि. Dc Cs कर्करीं. Rw कर्करिं. ९ Cs लिपन्. R लिखत्. १० D J दुंदुभिं. $\stackrel{m}{S}$ P Cp दुंदुभी. $\stackrel{2}{P}$ दुंदुभीं. Rw दुन्दुभिं. ११ Rw हनत्. १२ D यदियं हनत्. R यदीं हनत्. $\stackrel{m}{S}$ यदीयं हनत्. Dc J यदीं हनत्. Cs P यदी हनत्. $\stackrel{2}{P}$ यदी हनत् ॥ १० ॥ १३ Cs कथं हनत्. Rw यदि हनत्कथं हनत्. १४ $\stackrel{m}{S}$ देवीं हनत्. १५ R Cs कुहं हनत्. $\stackrel{m}{S}$ कुहनत्. P $\stackrel{2}{P}$ कुथं हनत्. J कुह हनत्. Rw कुहं हनत्. १६ R पर्याकारं. १७ $\stackrel{m}{S}$ पुनःपुनः. १८ $\stackrel{m}{S}$ त्रीण्युष्ट्रस्य नामानि. P $\stackrel{2}{P}$ त्रीण्यष्ट्रस्य नामानि. Rw त्रीण्युष्ट्रस्य नामानि. १९ C D E $\stackrel{m}{S}$ Dc P $\stackrel{2}{P}$ Cp °ण्यत्येके अब्रवीत्. Rw हिरण्यमित्येकमब्रवीत्. २० D E R $\stackrel{m}{S}$ Dc J Cp °य. Cs °थं. $\stackrel{2}{P}$ P °यः. We with C. २१ Dc शिशवे. २२ Rw द्वे वा यशः शवः. २३ C D E R $\stackrel{m}{S}$ Cp नील विशि°. Rw नीलशिखण्डो वा हनत्. २४ Rw किरणौ द्वौ तावा पिनष्टि पूरुषः । दुन्दुभिमा हननाभ्याम् ॥ न वै कुमारि. २५ Cs कुमारि.

मातुष्टे किरणौ द्वौ निवृत्तः पुरुषानृते । न वै० ॥ २ ॥

निगृह्य कर्णकौ द्वौ निरायच्छसि मध्यमे । न वै० ॥ ३ ॥

उत्तानायै शयानायै तिष्ठन्ती वाव गूहसि । न वै० ॥ ४ ॥

श्लक्ष्णायां श्लक्ष्णिकायां श्लक्ष्णमेवाव गूहसि । न वै० ॥ ५ ॥

अवश्लक्ष्णमिव भ्रंशदन्तर्लोममति ह्रदे ।

न वै कुमारि तत् तथा यथा कुमारि मन्यसे ॥ ६ ॥

इति नवमेऽनुवाके सप्तत्रिंशं सूक्तम् ॥

"इहेत्थ प्रागपागुदगधराक्" इति प्रतिराधाख्या ऋचः अर्धर्चशः शंसति । न संतनोति । तद् उक्तं वैताने । "इहेत्थ प्रागपागुदगधराग् इति प्रतिराधान् । न संतनोति" इति [वै० ६. २] ॥

इहेत्थ प्रागपागुदगधराग्–अरालागुदभर्त्सथ ॥ १ ॥

°वत्साः पुरुषन्त आसते ॥ २ ॥

°स्थालीपाको वि लीयते ॥ ३ ॥

---

१ Cs °ष्टे. Rw °ष्टे. २ D $\overset{m}{S}$ Cs. किरणौ. P किरण. Rw किरणौ. ३ Rw निवृतः पुरुषाद्वृतिः । कोशविले ॥ ४ D °नृते. ५ Dc निगृह्य. ६ C कर्णकौ. Dc कर्णकौ. ७ Rw निगृह्य कर्णकौ द्वौ निरायच्छति मध्यमे । रज्जुनि ग्रन्थेर्दानम् ॥ ८ C उत्तानायैं. ९ C D E $\overset{m}{S}$ Cp तिष्ठंते. P तिष्ठंति वमूहसि. $\overset{2}{P}$ तिष्ठंति. १० Rw उत्तानायां शयानायां तिष्ठन्तमव गूहति । उपानहि पादम् ॥ ११ R श्लक्ष्णमेवाव. १२ Rw श्लक्ष्णायां श्लक्ष्णिकायां श्लक्ष्णमेवाव गूहति । उत्तराञ्जनीमाञ्जन्याम् ॥ १३ E °दंतर्लोमतिर्ह्रदे. R °मंतर्लो°. Dc °दंतर्लो°. P $\overset{2}{P}$ दंतर्लोमति ह्रदे. १४ Rw अव श्लक्ष्णमिव भ्रंशदन्तर्लोमवति ह्रदे । उत्तराञ्जनीं वर्त्मभ्याम् ॥ नवै°. १५ C D E R $\overset{m}{S}$ Cs गपागु°. We with Dc $\overset{2}{P}$. १६ E भर्त्संत. P $\overset{2}{P}$ भर्त्सथः. १७ Rw इहेत्था प्रागपागुदगधरागासंन्ना उदभिर्यथा । अलाबूनि ॥ १८ C E R Dc Cs P $\overset{2}{P}$ J Cp without making any mark for the repitition of इहेत्थ··· गधराग् write the feet 2,3,4 and 5. १९ $\overset{m}{S}$ Dc पुरुषन्त. Rw प्रुषन्तं. २० Rw °ते । पृषातकानि ॥ २१ Rw °ते । अश्वत्थपलाशम् ॥

°स वै [१]पृथु लीयते ॥ [२]४ ॥

°[३]आष्टे [४]लाहणि [५]लीशाथी ॥ [६]५ ॥

इहेत्थ प्रा[७]गपागुदगधराग्–[८]अक्लिली पुच्छिलीयते ॥ [९]६ ॥

इति नवमेनुवाके अष्टत्रिंशं सूक्तम् ॥

"भुगित्यभिगतः" इत्याजिज्ञासेन्याख्यास्तिस्र ऋचः शंसति । तद् उक्तं वैताने । "भुगित्यभिगत इत्याजिज्ञासेन्यास्तिस्रः" इति [वै० ६. २] ॥

"वीमे देवा अक्रंसत" इत्यतीवादाख्या ऋचः अर्धर्चशः शंसति । तद् उक्तं वैताने । "वीमे देवा अक्रंसतेत्यतीवादम्" इति [वै० ६. २] ॥

[१०]भुगित्यभिगतः शलित्यप[११]क्रान्तः फलित्यभिष्ठितः ।
दुन्दुभिमाहननाभ्यां [१२]जरितरोथामो दैव ॥ १ ॥
[१३]कोशविले रजनि [१४]ग्रन्थेर्धानमुपा[१५]नहिं [१६]पादम् ।
[१७]उत्तमां [१८]जनिमां [१९]जन्यानु[२०]त्तमां जनीन् वर्त्मन्यात् ॥ २ ॥
[२१]अलाबूनि पृषातकान्य[२२]श्वत्थपलाशम् ।

---

१ C D E R S̈ᵐ Cs P̈² पृथु लीयते. We with Dc. २ Rw सा वै स्पृष्टा वि लीयते । विमुद् ॥ ३ C आष्टि. E S̈ᵐ Dc आष्टे. Cs आष्टर्वे. P P̈² आष्ट्रं. Cp अष्टे. ४ C वाहणि. Dc लोहणि. Cs J लाहणी. ५ C D E Dc लीशथी. S̈ᵐ लीशथे. ६ Rw उष्णे लोहे न लीप्सेथाः । चमसः ॥ ७ C D E R S̈ᵐ Cs °गपागु° We with Dc P̈². ८ C °गक्लिलक्षिणली-पुञ्लिपते. Cs °गशूली पुछि लीपते. E °गक्छिली लीपुछि लीशते. R S̈ᵐ °गक्लिली पुछि लीपते. Dc °गांक्लिली पुछि लीपते. P P̈² °गक्लीलि पुक्षिण लीपते. J °गक्लिली पुछलीपते. Cp °गछि लीपते. ९ Rw इहेत्था प्रागपागुदगधरागशिक्लिक्षुं शिशिलक्षते । पिपीलकावटः ॥ १० S̈ᵐ भुगित्य. ११ C °क्रांतः. S̈ᵐ °क्रांतः. १२ D जरितरोथामों. E जरितरोथामो. S̈ᵐ जरितरोथामो. P̈² जरितरोथामों. १३ C D कोश°. १४ S̈ᵐ ग्रंथे°. १५ Dc P̈² °नहि. १६ Dc पादं. १७ Cs उत्तमा. १८ C Cs जनिमा. P P̈² जनिनां. १९ Dc जन्या°. २० C P̈² उत्तमां. २१ D अलाबुनि. २२ C °श्वत्थपलाशं. D °श्वत्थपलाशवं.

पिपीलिकावटश्वसो विद्युत्स्वापर्णशफो गोशफो जरितरोथामो दैव ॥३॥
वीमे देवा अक्रंसताध्वर्यो क्षिप्रं प्रचर ।
सुसत्यमिद् गवामस्यसि प्रखुदसि ॥ ४ ॥
इह इत्येतामर्धर्चशः प्रणवत्यन्नुते ॥
पत्नी यदृश्यते पत्नी यक्ष्यमाणा जरितरोथामो दैव ।
होता विष्टीमेन जरितरोथामो दैव ॥ ५ ॥
आदित्या ह जरितरङ्गिरोभ्यो दक्षिणामनयन् ।

---

१ C °वटश्वसो. E °वटश्वसो. २ C E S C s P °त्स्वापर्ण°. ३ C °शफो जरितरोथामो. ४ D गोशफो. ५ S °शफो जरितरोथामो. Cs °शफो जरितरोथामो°. P °शफो जरितरोथामो°. ६ E °रोथामो°. ७ R has no accent in the second half up to थामो. Dc has no accent from अलाबू to थामो and adds इति after दैव. ८ C Dc वी१मे. E वी३मे. P P वीमे. ९ C D E R P P Cp °ध्वर्यो: Dc °ध्वर्य्वो:. १० S Cs क्षिप्र. ११ Dc प्रचरः. १२ C सुसत्य°. १३ D प्र खुदसि. Dc प्र सूदसि. Cs प्र पुदसि. P P प्र षुवसि. J पृथुदसि. Rw शुगित्यभिगतः । ॥ श्वा ॥ १ ॥ शलित्यपक्रान्तः । ॥ पर्णशदः ॥ २ ॥ फलित्यभिष्ठितः । ॥ गोशफः ॥ ३ ॥ वी३मे देवा अक्रंसताध्वर्यो क्षिप्रं प्र चर । सुषदमिद्गवामस्ति प्र खुद ॥ ४ ॥ ... ॥ ५ ॥ १४ D R Cs P P begin with ह and add an anusvâra to च. S Cp begin with इत्येता. Some of the manuscripts accent some syllables towards the end here and there irregularly. १५ Dc omits all accents up to °रोथामोदैव. Cs पत्नी. P पत्नी दृश्यते. १६ P °त्नी यदृश्यते. १७ Cs पत्नी. १८ E S Cp यक्षमाणा. P यक्ष्यमाणा. १९ C E R जरितरोथामो. Dc जरितरोथामो. Cs जरितरोथामो. S जरितरोथामो. २० D S Dc P होता. २१ C विष्टमेन. D विष्ठीमेन. E विष्ठीमेन. Dc P P विष्टिमेन. २२ R S जरितरोथामो. Cs जरितरोथामो. Dc जरितरोथामो. २३ R accents only three syllables in this line भ्यो, क्षि and म as in the text and leaves the rest unaccented. Rw आदित्या हं. २४ C हरितरंगिरोभ्यो दक्षिणा°. D E S Dc Cs ह जरितरंगिरोभ्यो°. २५ P दक्षिण°. Rw दक्षिणामनयन्. २६ Cs °मुनयन्.

तां ह जरितः प्रत्यायंस्तामु ह जरितः प्रत्यायन् ॥ ६ ॥
तां ह जरितर्नः प्रत्यगृभ्णंस्तामु ह जरितर्नः प्रत्यगृभ्णः ।
अहानेतरसं न वि चेतनानि यज्ञानेतरसं न पुरोगवामः ॥ ७ ॥
उत श्वेत आशुपत्वा उतो पद्याभिर्यविष्ठः ।
उतेमाशु मानं पिपर्ति ॥ ८ ॥
आदित्या रुद्रा वसवस्त्वेनु त इदं राधः प्रति गृभ्णीह्यङ्गिरः ।
इदं राधो विभु प्रभु इदं राधो बृहत् पृथु ॥ ९ ॥
देवा ददत्वासुरं तद् वो अस्तु सुचेतनम् ।
युष्माँ अस्तु दिवेदिवे प्रत्येव गृभायत ॥ १० ॥

---

१ Dc J तं. P P̊ साँ. २ P P̊ नरितः. Rw जरितर्न प्र°. ३ P प्रव्ययं°. P̊ प्रव्यायं°. ४ R °स्तामूहं. S̊ °स्तामुह. Dc Rw °स्तामुं ह. Cs °स्तामूह. ५ Dc तामुह हं. Cs ता हं. ६ Rw जरितर्न प्र°. ७ C Dc Rw °स्तामुं ह. R °स्तामूहं. Cs °स्तामूंह ज°. ८ J जरितः प्र°. Rw जरितः प्रत्यंगृभ्णन्. ९ S̊ आहा. Dc अह्वानेतरसन्न विचे°. Rw अह्वा नेत सन्न-विचेतनानि जज्ञा नेत सन्नपुरोगवासः. १० S̊ यज्ञा नेतर°. P P̊ यज्ञानितं°. ११ Dc न पुरोग°. १२ R J श्वेता. Dc Rw श्वेत. Cs स्वेता. १३ Dc आशुं पत्वा. Rw आशुपत्वा. १४ D E R S̊ Dc Cs P P̊ J Cp उत. We with C. १५ R S̊ पद्याभि°. Cs पंद्याभि°. १६ C यविंष्ठाः. S̊ यविष्ठः. Rw जविंष्ठः. १७ R °माशुमानं पिपर्ति. Rw °माशु. १८ P पिपर्ती. P̊ पिपर्त. १९ R S̊ आदित्या. Rw आदित्या. २० Rw वसंवस्त्वेलत. २१ D E Dc Cp °स्ते नुंत्त. R S̊ °स्तेनुत. २२ C D E R S̊ Dc P̊ ह्यंगिरः. We with Cs. २३ E रांधो. २४ E R S̊ विभु. २५ C D S̊ Cp प्रभुरिदं. Rw प्रभु. २६ E रांधो. २७ C E R Dc P̊ बृहत्. २८ C S̊ Dc P P̊ J पृथुः. २९ Dc Rw देवा. ३० Cs दत्वा. Rw ददुत्वा वरं तद्वो अस्तु सुचेतनम्. ३१ E सुचेतनं. R सुचैतनं. ३२ E S̊ युष्मं. Cs युष्मं. R युष्मं अस्तु दिवेदिवे प्रत्येव गृभायतेति. Dc युष्माँ अस्तु दिवेदिवे प्रत्येव गृभाय-तेति. Rw युष्मे अस्तु दिवेदिवे प्रत्येव गृभायत. ३३ S̊ दिवेदिवे प्रत्येव. ३४ C Cs °दिवे प्रत्येवं. E °दिवे प्रत्ये°. ३५ C यतेति. ३६ D has the word खिल after the figure १० ॥

[1]सप्तदश पदान्यष्टादशभिर्व्याख्याता प्रति[2]गरे विकारः । [3]ॐ ह जरितस्तथा ह जरितरिति वि[4]पर्यासं जरितुं [5]मेतिष्वेवं [6]प्रतिगरामके [7]सर्वाश्विति [8]पाणिनास्त्वमिन्द्र [9]शेर्मरिणेति तिस्रो [10]भूतेछन्दो अर्धर्चशः [11]॥

[12]त्वमिन्द्र [13]शुर्मरिणा [14]हुव्यं पारावतेभ्यः ।
विप्राय [15]स्तुवते [16]वसुवनिं [17]दुरश्रवसे [18]वह ॥ ११ ॥
त्वमिन्द्र [19]कपोताय [20]च्छिन्नप[21]क्षाय [22]वञ्चते ।
[23]श्यामाकं [24]पुक्वं [25]पीलु च [26]वारस्मा अकृणोर्बहुः ॥ १२ ॥
[27]अरंगरो [28]वावदीति त्रेधा [29]बद्धो [30]वरत्रया ।
[31]इरामह [32]प्रशंसत्यनिरा[33]मप सेधति ॥ १३ ॥

इति नवमेनुवाके एकोनचत्वारिंशं सूक्तम् ॥

---

१ J सप्तपदान्यष्टाभि°. C P P^2 सप्तदशपादान्यष्टाभि°. R सप्तदशपादा°. २ C D P P^2 R °गिरे विकारः. Cs °गिरविकारः. J °गिरेति विकारः. ३ D ॐहि जरितस्वद्याह. Cs ॐह जरितस्तमद्याह. ४ Dc विपर्यासजरितम°. ५ D मतिष्ठेवं प्रतिवारा ॥ कस°. ६ Cs प्रतिगराममेके. J प्रतिगिराममेके. P P^2 प्रतिगिरामके. ७ D Dc सर्वाश्विति. J सर्वाश्विति. ८ Cs प्राणीना. ९ D शर्मणेति. Dc P शर्मऋणेति. १० D Cs P P^2 भूतेछंदो. Dc भूतेछदे. J भूतेश्छंदो. ११ E S^m Cp omit this passage altogether. १२ Rw त्वमिन्द्र शर्म रिणा हुव्यः पा°. १३ Dc शार्म ऋुणा. P P^2 शर्मऋणा. १४ Cs हुव्य. १५ S^m स्तुवते वसुवनि दुरश्रवसे वह. १६ Dc वसुवनिं. Cs वसु विदूरः श्रवसे वहः. J वसु विदुरश्रवसो. १७ R दूरश्रवसे. १८ Dc J महः. १९ C D E S^m कुपोताय. R कुपोताय. Cs कपोताय. २० C D E R छिन्न°. Rw छिन्न°. २१ C D E R S^m Dc P^2 पक्षाय. Rw पक्षाय. We with Cs. २२ D E वञ्चसे. C R S^m Dc P^2 वञ्चते. We with Cs. २३ C D Cs P P^2 J शामाकं. Rw श्यामाकं. २४ Cs पक्व. २५ C पीडुं. D R S^m Cs P P^2 J Cp पीडुं. Rw पीलु. २६ Rw वारसा अकृणोर्बहु. २७ R Cs J अरंगिरो. २८ R Cs Cp वावदिति. २९ S^m वद्धो. ३० R वरत्रया. S^m वरत्रया. Cs वरत्रिया. P वरत्रय. P^2 वरत्रया. J वरत्रया. C वरत्रयी. D E वरत्रया. We with Dc. ३१ R Cs इरामुह. Rw इरामह. ३२ D E Dc प्रशंसत्य. ३३ E °मपसेधाति. S^m °मपसेधति. Dc अपसेधति.

"यदस्या" इति षोडश आहनस्यौ वृषाकपिला वैशिषमुत्तमेन पादेन प्रणौति ॥

"यदस्या अंहुभेद्याः" इत्याहनस्याख्याः षोडशर्चः वृषाकपिशब्दवच्छंसति । तद् उक्तं वैताने । "यदस्या अंहुभेद्या इत्याहनस्या वृषाकपिवत्" इति [वै० ६. २] ॥

यदस्या अंहुभेद्याः कृधु स्थूलमुपातसत् ।
मुष्काविदस्या एजतो गोशफे शकुलाविव ॥ १ ॥
यदा स्थूलेन पससाणौ मुष्का उपावधीत् ।
विष्वञ्चा वस्या वर्धतः सिकतास्वेव गर्दभौ ॥ २ ॥
यदल्पिकास्वल्पिका कर्कन्धूकेवपद्यते ।
वासन्तिकमिव तेजनं यन्त्यवाताय वित्पति ॥ ३ ॥

---

१ $\overset{m}{S}$ यदद्यस्येति. २ R Cs षोडशः. $\overset{m}{S}$ Cp षोडशर्चः. ३ Dc स्याद्वृपाकयिवद्वैशि°. J $\overset{a}{P}$ स्याद्वृपाकपिलावैशि°. Cp स्याद्वृपाकपिदैशिमु. $\overset{m}{S}$ स्यावृपाकपिलादैशि°. ४ E $\overset{m}{S}$ Cs J Cp पदेन. ५ C D E R $\overset{m}{S}$ Dc यदस्या. ६ C कृधुः. ७ Dc स्थूलं. ८ C मुष्को ३ ओ ओ ओ ३ ओ ओ ओ ओ ३ ओ ओ ओ ओ ३ विदस्या एजतो ३ ओ ओ गो°. $\overset{m}{S}$ मुष्काविप ३ ओ ओ ओ ३ ओ ओ ओ ३ ओ ओ ओ ओ ३ ओ ओ विदस्या एजतो गोशफे शकुला. Dc मुष्को ३ ओ ओ ३ ओ ३ ओ ओ ओ ओ ३ ओ ओ ओ ३ विदस्या एजतो ३ ओ ओ ३ गो°. P मुष्को ३ ओ ओ ओ ३ ओ ओ ओ ३ ओ ओ ओ ३ ओ विदस्या एजतो ३ ओ ओ गो°. $\overset{a}{P}$ मुष्को ३ ओ ओ ओ ३ ओ ओ ओ ३ ओ ओ ओ ३ ओ विदस्या एजतो ३ ओ ओ गोशफे. D E R मुष्का-विदस्या. ९ Rw एजतो. १० $\overset{a}{P}$ Rw गोशफे. ११ Dc P $\overset{a}{P}$ J स्थूणेन. १२ C पर्सः-साणौ. Cs पर्ससाणौ. Rw पससाणौ. १३ E उपावधीत्. Rw उपावधीत्. १४ E विष्वंचावस्या. Dc विष्कंचावस्या. Rw विष्वञ्चावस्या. १५ Dc वर्धतः. Cs वर्धन. J वर्धनः. Rw वर्धतः. १६ R सिकताश्चेव. Cs J सिकतास्वेव. $\overset{a}{P}$ सिकतास्वेव गर्दभौ. Rw सिकतास्विव गर्दभौ. १७ Rw यदल्पिका. १८ E स्वल्पिका. Rw स्वल्पिका. १९ Rw कर्कन्धूकेव पद्यते. २० D E R Dc Cs J पद्यते. २१ R वासंतिक. Dc वासंतिक. Cs वसंतिक. Rw वासन्तिकमिव तेजनं भंसं आतल्यं विद्यते. २२ Cs यत्य°. २३ Cs Cp वानाय.

यद् देवासो ललामगुं प्रविष्टीमिनमाविषुः ।
सकुला देदिश्यते नारी सत्यस्याक्षिभुवो यथा ॥ ४ ॥
महानग्न्यतृप्नद्वि मोक्रदुदस्थानासरन् ।
शक्तिकानना स्वचमशकं सक्तु पद्यम ॥ ५ ॥
महानग्न्युलूखलमतिक्रामन्त्यब्रवीत् ।
यथा तव वनस्पते निरघ्नन्ति तथैवति ॥ ६ ॥
महानग्न्युप ब्रूते भ्रष्टोथाप्यभूभुवः ।
यथैव ते वनस्पते पिप्पति तथैवति ॥ ७ ॥
महानग्न्युप ब्रूते भ्रष्टोथाप्यभूभुवः ।
यथा वयो विदाह्य स्वर्गे नमवदह्यते ॥ ८ ॥

---

१ C ललामगुं. D ललामुगं. E R ललामगुं. S̄ Rw ललामगुं. P P̄ ललामगुं. २ P̄ Rw मिनमाविषुः. ३ Cs °मारिषुः. S̄ °मादिषुः. ४ C D सकुला. E सकुला. Cs सकुला. P̄ सुकुला. Rw सक्ष्ना. ५ E R S̄ P J देदश्यते. Cs देदश्यते. P̄ देदृश्यते. ६ E °क्षिर्भुवो. Cs °क्षिभुवो. ७ Cs यथा. ८ E महानग्न्यै. Cp महान अतृ°. ९ D तृप्नद्वि. E दृप्नद्वि. R दृष्णद्वि. S̄ दृप्नद्वि. Dc तृप्तद्वि. P दृष्णद्वि. P̄ दृष्टद्वि. J तृष्णद्वि. १० D S̄ मो क्रंद. ११ D °नासन्. P P̄ °ना आसरन्. १२ S̄ J स्वव°. Dc स्वय°. १३ D शकु. १४ Cs महामनग्न्यदृष्णहिमोक्रंदहस्थानासरन् । शक्तिका नाना स्ववमशक सक्तु पद्यम ॥ Rw महानग्न्यदृपद्विमुक्तः क्रन्ददश्वो नासरन् । शक्ति कनीना खुद मध्यमं सक्थ्युद्यतम् ॥ १५ C °नग्न्युलूखल°. Rw °नग्न्युलूखल°. १६ C D E R S̄ Dc Cs यथा तव. We with P̄. १७ Rw वनस्पते निघ्नन्ति तथैवेति. १८ D R Dc Cs P̄ महानग्न्युप°. E महानग्न्यूप°. १९ C D E Dc भ्रष्टो°. P भ्रष्टौ प्याप्य°. P̄ भ्रष्टोप्याप्य°. २० C D R Cs J °भुभुवः. E S̄ Cp °बुभुवः. Rw °बूभुवः. २१ D J यथै तव वनस्पते. S̄ यथैवनस्पते. P P̄ यथैव ते नस्पते. C E R Dc यथैव ते वनस्पते. Rw यथैव ते वनस्पते. २२ R Cs पिप्र्वति. Rw पिंषन्ति तथैवेति. २३ D E R Dc Cs P̄ महानग्न्युप°. २४ C D E Dc P̄ भ्रष्टो. २५ C D R Cs J °भुभुवः. E S̄ Cp °बुभुवः. Rw बूभुवः. २६ Rw यथा दावो विदह्यत्यज्ञानि मर्म दह्यन्ते. २७ Cs वहो. २८ D E Dc Cp विदाह्यः. २९ E S̄ J Cp स्वर्गेण मव दह्यते. Dc स्वर्गेनमदह्यते. ३० C R नमवदह्यते. D नमवर्डुह्यते.

महानग्न्युप ब्रूते स्वसावेशितं पसः ।
इत्थं फलस्य वृक्षस्य शूर्पे शूर्पं भजेमहि ॥ ९ ॥

महानग्नी कृकवाकं शम्यया परि धावति ।
अयं न विद्म यो मृगः शीर्ष्णा हरति धाणिकाम् ॥ १० ॥

महानग्नी महानग्नं धावन्तमनु धावति ।
इमास्तदस्य गा रक्ष यभ मामद्ध्यौदनम् ॥ ११ ॥

सुदेवस्त्वा महानग्नीर्वबाधते महतः साधु खोदनम् ।
कुसं पीवरो नवत् ॥ १२ ॥

वशा दुग्धामिमाङ्गुरिं प्रसृजतोग्रतं परे ।
महान् वै भद्रो यभ मामद्ध्यौदनम् ॥ १३ ॥

---

१ D °नग्न्युपब्रू°. E R Dc Cs P² °नग्न्युपिब्रूते. २ Rw स्वस्त्यावेशितं. ३ C वेसितं. D विशितं. ४ Rw फलस्य. ५ P² वृक्षस्य. ६ Rw शूर्पशूर्पं भजेमहि. ७ D Dc कृकवाकं. Cs कृकवाक. P² कृकवाकं. Rw कृकवाकुं. ८ Rw वयं. ९ Rw विद्म यो. १० P शीर्ष्णा. ११ Rw हरति. १२ Sᵐ Dc Cs रक्ष. P² दक्ष. १३ C यच. P यनमामध्यैदनं. P² यज. Cs यभमामध्यौदनम्. Rw यभ मामद्ध्यौदनम्. १४ Dc सुदेव°. १५ Sᵐ महानग्नी°. १६ D खोदनं. १७ D E Dc कुसं. Sᵐ Cs कुसं. १८ Rw सुदेवस्त्वां महानग्नि वि बाधते महतः साधु खोदनम् । कृशितं पीवरी नशद्यभ माम° ॥ १९ C दुग्धमि°. R Sᵐ Cs दुग्धामि°. Dc दुग्ध्यमिवांगुरिः. २० P P² °गुरि. २१ E प्रसृजतो. २२ P P² °ग्रतां. २३ Dc महान्. २४ D E R Sᵐ Dc Cs वै. २५ D भद्रो विल्वो य°. E भद्रो य°. R Dc भद्रो य°. २६ C मध्योदनं. Cs मध्यौदनं. २७ Rw वशा दुग्धा विनाङ्गुरिं प्र सृजते वनंकरम् । महान्वै भद्रो विल्वो यभ माम° ॥

विदेवस्त्वा महानग्नीर्विबाधते महतः साधु खोदनम् ।
कुमारिका पिङ्गलिका कार्दु भस्मा कु धावति ॥ १४ ॥
महान् वै भद्रो बिल्वो महान् भद्र उदुम्बरः ।
महाँ अभिक्त बाधते महतः साधु खोदनम् ॥ १५ ॥
यः कुमारी पिङ्गलिका वसन्तं पीवरी लभेत् ।
तैलकुण्डमिमाङ्गुष्ठं रोदन्तं शुदमुद्धरेत् ॥ १६ ॥

इति नवमेऽनुवाके चत्वारिंशं सूक्तम् ॥

इति कुन्तापसूक्तानि ॥

सोमयागे "दधिक्राव्णः" [२०. १३७. ३] इत्यस्या ऋच आग्नीध्रीये दधिभक्षणे विनियोगः । तद् उक्तं वैताने । "आग्नीध्रीये दधि भक्षयन्ति दधिक्राव्ण इति" इति [वै० ३. १३] ॥

तथा पृष्ठ्यषडहे "दधिक्राव्णः" इत्येतामृचम् अर्धर्चशः शंसति । तद् उक्तं वैताने । "दधिक्राव्णो अकारिषमित्यर्धर्चशः" इति [वै० ६. २] ॥

तत्रैव "सुतासो मधुमत्तमाः" [२०. १३७.४–६] इति पावमान्याख्यास्तिस्र ऋचः अर्धर्चशः शंसति । तद् उक्तं वैताने । "सुतासो मधुमत्तमा इति पावमानीः" इति [वै० ६. २] ॥

तत्रैव "अव द्रप्सो अंशुमतीम्" [२०. १३७. ७–९] इति तिस्र ऋचः पच्छः शंसति । तद् उक्तं वैताने । "अव द्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठदिति पच्छः" इति [वै० ६. २] ॥

यद्ध प्राचीरजगन्तोरो मण्डूरधाणिकीः ।
हता इन्द्रस्य शत्रवः सर्वे बुद्बुदयाशवः ॥ १ ॥

---

१ E विदेवस्त्वा. Dc विदेवस्त्वा. २ P P[2] °नग्नी वि बा°. ३ C °र्वि बाधते. ४ Dc कुमारिका पिंगलिका. ५ Rw विदेवस्त्वा महानग्नि वि बाधते महतः साधु खोदनम् । कुमारिका पिङ्गलिका कार्यं कृत्वा प्र धावति ॥ १४ ॥ ६ C E R S[m] Dc वै भद्रो बिल्वो. D वै भद्रो बिल्वो. P[2] वै भद्रो बिल्वो. We with Cs. ७ Dc महान्. ८ Rw भद्र उदुम्बरः । महाँ अभितो बाधते महतः साधु खोदनम्. ९ Cs उदुंबरः. १० D खोदनम्. ११ C वसंतं. D E P[2] वसंतं. १२ Dc तैलकुण्ड°. १३ R °मांगुष्ठ. Cs °मांगुष्टं. १४ C D रोदंतं. R रोदंत. Cs रोदतं. P[2] रोदतं. १५ D शुदमुद्धरेत्. Cs शुदमुद्धरेत. Cp शुनमुद्धरेत्. १६ Rw यं कुमारी पिङ्गलिका कशितं पीवरी लभेत् । तैलकुण्डादिवाङ्गुष्टं रदन्तं शुद्धम(मु?) द्धरेत् ॥ D adds the words खिल सोतु at the end of the Kuntâpa sûktas.
१७ B Seems to correct मंडू° to मडू°. We with B[h] C D E K K[m] R S[m] V Dc Cs.

यत् । ह । प्राचीः । अजगन्त । उरः । मण्डूरऽधाणिकीः ।

हताः । इन्द्रस्य । शत्रवः । सर्वे । बुद्बुदऽयाशवः ॥ १ ॥

कपृन्नरः कपृथमुद् दधातन चोदयत खुदत वाजसातये ।

निष्टिग्र्यः पुत्रमा च्यावयोतय इन्द्रं सबाध इह सोमपीतये ॥ २ ॥

कपृत् । नरः । कपृथम् । उत् । दधातन । चोदयत । खुदत । वाजऽसातये ।

निष्टिग्र्यः । पुत्रम् । आ । च्यवय । ऊतये । इन्द्रम् । सऽबाधः । इह । सोमऽपीतये ॥२॥

दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।

सुरभि नो मुखा करत् प्र ण आयूंषि तारिषत् ॥ ३ ॥

दधिऽक्राव्णः । अकारिषम् । जिष्णोः । अश्वस्य । वाजिनः ।

सुरभि । नः । मुखा । करत् । प्र । नः । आयूंषि । तारिषत् ॥ ३ ॥

सुतासो मधुमत्तमाः सोमा इन्द्राय मन्दिनः ।

पवित्रवन्तो अक्षरन् देवान् गच्छन्तु वो मदाः ॥ ४ ॥

सुतासः । मधुमत्ऽतमाः । सोमाः । इन्द्राय । मन्दिनः ।

पवित्रऽवन्तः । अक्षरन् । देवान् । गच्छन्तु । वः । मदाः ॥ ४ ॥

इन्दुरिन्द्राय पवत इति देवासो अब्रुवन् ।

वाचस्पतिर्मखस्यते विश्वस्येशान ओजसा ॥ ५ ॥

इन्दुः । इन्द्राय[1] । पवते । इति । देवासः । अब्रुवन् ।

वाचः । पतिः । मखस्यते । विश्वस्य । ईशानः[2] । ओजसा ॥ ५ ॥

सहस्रधारः पवते समुद्रो वाचमीङ्खयः ।

सोमः पती रयीणां सखेन्द्रस्य दिवेदिवे ॥ ६ ॥

सहस्रऽधारः । पवते । समुद्रः । वाचम्ऽईङ्खयः ।

सोमः । पतिः । रयीणाम्[3] । सखा । इन्द्रस्य । दिवेऽदिवे ॥ ६ ॥

अव द्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठदियानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः ।

आवत् तमिन्द्रः शच्या धमन्तमप स्नेहितीर्नृमणा अधत्त ॥ ७ ॥

---

१ P इन्द्रय ।. २ P ईशान ।. ३ P °यि° ।.

अर्व । द्रप्सः । अंशुऽमतीम् । अतिष्ठत् । इयानः । कृष्णः । दशऽभिः । सहस्रैः ।
आवत् । तम् । इन्द्रः । शच्या । धमन्तम् । अप । स्नेहितीः । नृऽमनाः । अधत्त ॥ ७ ॥

द्रप्समपश्यं विषुणे चरन्तमुपह्वरे नद्यो अंशुमत्याः ।
नभो न कृष्णमवतस्थिवांसमिष्यामि वो वृषणो युध्यताजौ ॥ ८ ॥

द्रप्सम् । अपश्यम् । विषुणे । चरन्तम् । उपऽह्वरे । नद्यः । अंशुऽमत्याः ।
नभः । न । कृष्णम् । अवतस्थिऽवांसम् । इष्यामि । वः । वृषणः । युध्यत । आजौ ॥८॥

अध द्रप्सो अंशुमत्या उपस्थेधारयत् तन्वं तित्विषाणः ।
विशो अदेवीरभ्याचरन्तीर्बृहस्पतिना युजेन्द्रः ससाहे ॥ ९ ॥

अध । द्रप्सः । अंशुऽमत्याः । उपऽस्थे । अधारयत् । तन्वम् । तित्विषाणः ।
विशः । अदेवीः । अभि । आऽचरन्तीः । बृहस्पतिना । युजा । इन्द्रः । ससहे ॥ ९ ॥

त्वं ह त्यत् सप्तभ्यो जायमानोशत्रुभ्यो अभवः शत्रुरिन्द्र ।
गूल्हे[1] द्यावापृथिवी अन्वविन्दो विभुमद्भ्यो भुवनेभ्यो रणं धाः ॥१०॥

त्वम् । ह । त्यत् । सप्तऽभ्यः । जायमानः । अशत्रुऽभ्यः । अभवः । शत्रुः । इन्द्र ।
गूल्हे इति । द्यावापृथिवी इति । अनु । अविन्दः । विभुमत्ऽभ्यः । भुवनेभ्यः ।
रणम् । धाः ॥ १० ॥

त्वं ह त्यदप्रतिमानमोजो वज्रेण वज्रिन् धृषितो जघन्थ[2] ।
त्वं शुष्णस्यावातिरो वधत्रैस्त्वं गा इन्द्र शच्येदविन्दः ॥ ११ ॥

त्वम् । ह । त्यत् । अप्रतिऽमानम् । ओजः । वज्रेण । वज्रिन् । धृषितः । जघन्थ ।
त्वम् । शुष्णस्य । अव । अतिरः । वधत्रैः । त्वम् । गाः । इन्द्र । शच्या । इत् ।
अविन्दः ॥ ११ ॥

तमिन्द्रं वाजयामसि महे वृत्राय हन्तवे । स वृषा वृषभो भुवत् ॥१२॥

तम् । इन्द्रम् । वाजयामसि । महे । वृत्राय । हन्तवे ॥ सः । वृषा । वृषभः । भुवत् ॥१२

इन्द्रः स दामने कृत ओजिष्ठः स मदे हितः । द्युम्नी श्लोकी स सोम्यः १३

---

१ B[h] C गुढे. K K[m] गुळे. V गुळ्हे. P गुल्हे° ।. We with D E R S[m] Dc P[2] J Cp. २ B B[h] K जगन्थ. We with C D E K[m] R V Dc Cs.

इन्द्रः । सः । दामने । कृतः । ओजिष्ठः । सः । मदे । हितः ॥ द्युम्नी । श्लोकी । सः । सोम्यः ॥ १३ ॥

गिरा वज्रो न संभृतः सबलो अनपच्युतः । ववक्ष ऋष्वो अस्तृतः ॥१४

गिरा । वज्रः । न । सम्ऽभृतः । सऽबलः । अनपऽच्युतः ॥ ववक्षे । ऋष्वः । अस्तृतः ॥१४

इति नवमेनुवाके एकचत्वारिंशं सूक्तम् ॥

अतिरात्रे अतिरिक्तोक्थेषु "महाँ इन्द्रो य ओजसा" इत्यस्य विनियोगः "तमिन्द्रं वाजयामसि" [२०. ४७] इत्यनेन सह उक्तः ॥

तथा छन्दोमाख्येषु त्रिष्वहःसु अस्य विनियोगस्तत्रैवोक्तः ॥

तथा त्र्यहाणां तृतीयेष्वहःसु "महाँ इन्द्रो य ओजसा" इत्यस्य विनियोगः "अभि प्र वः सुराधसम्" [२०. ५१] इत्यत्र उक्तः ॥

तथा चतुरहाणां चतुर्थेष्वहःसु "महाँ इन्द्रो य ओजसा" [२०. १३८] "य एक इद् विदयते" [२०. ६३, ४] इत्येतौ आज्योक्थस्तोत्रियौ भवतः । तद् उक्तं वैताने । "चतुर्थेषु महाँ इन्द्रो य ओजसा य एक इद् विदयत इति" इति [वै० ८. ३] ॥

तथा त्रिककुदशाहस्य अष्टमेहनि एष आज्यस्तोत्रियो भवति । तद् उक्तं वैताने । "अष्टमे महाँ इन्द्रो य ओजसेति" इति [वै० ८. ४] ॥

महाँ इन्द्रो य ओजसा पर्जन्यो वृष्टिमाँ इव । स्तोमैर्वत्सस्य वावृधे ॥१॥

महान् । इन्द्रः । यः । ओजसा । पर्जन्यः । वृष्टिमान्ऽइव ॥ स्तोमैः । वत्सस्य । ववृधे ॥ १ ॥

प्रजामृतस्य पिप्रतः प्र यद् भरन्त वह्नयः । विप्रा ऋतस्य वाहसा ॥२॥

प्रऽजाम् । ऋतस्य । पिप्रतः । प्र । यत् । भरन्त । वह्नयः ॥ विप्राः । ऋतस्य । वाहसा ॥२॥

कण्वा इन्द्रं यदक्रत स्तोमैर्यज्ञस्य साधनम् । जामि ब्रुवत आयुधम् ॥३॥[1]

कण्वाः । इन्द्रम् । यत् । अक्रत । स्तोमैः । यज्ञस्य । साधनम् ॥ जामि । ब्रुवते । आयुधम् ॥ ३ ॥

इति नवमेनुवाके द्विचत्वारिंशं सूक्तम् ॥

अतिरात्रे अतिरिक्तोक्थेषु स्तोत्रियानुरूपयोरनन्तरम् "आ नूनमश्विना युवम्" [२०. १३९] "तं वां रथम्" [२०. १४३] इति सूक्ते शंसति । तत्र पूर्वसूक्तस्य दशमीं द्वादशीमृचम् उत्तरसूक्तं च पच्छः शंसति । तद् उक्तं वैताने ।"आ नूनमश्विना युवं तं वां रथमिति सूक्ते । पूर्वस्य दशमीं द्वादशीमुत्तरं च पच्छः" इति [वै० ४. ३] ॥

आ नूनमश्विना युवं वत्सस्य गन्तमवसे ।

प्रास्मै यच्छतमवृकं पृथु च्छर्दिर्युयुतं या अरातयः ॥ १ ॥

---

१ K K^m V Dc here introduce the following words:—तद्वो गाय सुते सचेति तिस्रः ॥ ६ (xx. 78). इन्द्राय मद्वने सुतमिति तिस्रः ॥ ९ (xx. 110). B^h C D E R Cs do not add these six verses. V is sure they must be added.

आ । नूनम् । अश्विना । युवम् । वत्सस्य । गन्तम् । अवसे ।
प्र । अस्मै । यच्छतम् । अवृकम् । पृथु । छर्दिः । युयुतम् । याः । अरातयः ॥ १ ॥

यदुन्तरिक्षे यद् दिवि यत् पञ्च मानुषाँ अनु । नृम्णं तद् धत्तमश्विना ॥२॥

यत् । अन्तरिक्षे । यत् । दिवि । यत् । पञ्च । मानुषान् । अनु ॥ नृम्णम् । तत् ।
धत्तम् । अश्विना ॥ २ ॥

ये वां दंसांस्यश्विना विप्रासः परिमामृशुः । एवेत् काण्वस्य बोधतम् ॥३॥

ये । वाम् । दंसांसि । अश्विना । विप्रासः । परिऽममृशुः ॥ एव । इत् । काण्वस्य ।
बोधतम् ॥ ३ ॥

अयं वां घर्मो अश्विना स्तोमेन परि षिच्यते ।
अयं सोमो मधुमान् वाजिनीवसू येन वृत्रं चिकेतथः ॥ ४ ॥

अयम् । वाम् । घर्मः । अश्विना । स्तोमेन । परि । सिच्यते ।
अयम् । सोमः । मधुऽमान् । वाजिनीवसू इति वाजिनीऽवसू । येन । वृत्रम् । चिकेतथः ४

यदप्सु यद् वनस्पतौ यदोषधीषु पुरुदंससा कृतम् । तेन माविष्टमश्विना ५

यत् । अप्ऽसु । यत् । वनस्पतौ । यत् । ओषधीषु । पुरुऽदंससा । कृतम् ।
तेन । मा । अविष्टम् । अश्विना ॥ ५ ॥

इति नवमेनुवाके त्रिचत्वारिंशं सूक्तम् ॥

यन्नासत्या भुरण्यथो यद् वा देव भिषज्यथः ।
अयं वां वत्सो मतिभिर्न विन्धते हविष्मन्तं हि गच्छथः ॥ १ ॥

यत् । नासत्या । भुरण्यथः । यत् । वा । देवा । भिषज्यथः ।
अयम् । वाम् । वत्सः । मतिऽभिः । न । विन्धते । हविष्मन्तम् । हि । गच्छथः ॥१ ॥

आ नूनमश्विनोर्ऋषिः स्तोमं चिकेत वामया ।
आ सोमं मधुमत्तमं घर्मं सिञ्चादथर्वणि ॥ २ ॥

---

१ B वाधतम्. २ K वृतं. ३ P P̊ °मम् ।. We with J Cp. ४ B C R Cs °ऋषिः.
We with B D E K̊ Dc.

आ । नूनम् । अश्विनोः । ऋषिः । स्तोमम् । चिकेत । वामया ।
आ । सोमम् । मधुमत्ऽतमम् । घर्मम् । सिञ्चात् । अथर्वणि ॥ २ ॥

आ नूनं रघुवर्तनिं रथं तिष्ठाथो[1] अश्विना ।
आ वां स्तोमा इमे मम नभो न चुच्यवीरत ॥ ३ ॥

आ । नूनम् । रघुऽवर्तनिम् । रथम् । तिष्ठाथः । अश्विना ।
आ । वाम् । स्तोमाः । इमे । मम । नभः । न । चुच्यवीरत ॥ ३ ॥

यदद्य वां नासत्योक्थैराचुच्युवीमहि ।
यद् वा वाणीभिरश्विनेवेत् काण्वस्य बोधतम् ॥ ४ ॥

यत् । अद्य । वाम् । नासत्या । उक्थैः । आऽचुच्युवीमहि ।
यत् । वा । वाणीभिः । अश्विना । एव । इत् । काण्वस्य । बोधतम् ॥ ४ ॥

यद् वां कक्षीवाँ उत यद् व्यश्व ऋषिर्यद् वां दीर्घतमा जुहाव ।
पृथी यद् वां वैन्यः सादनेष्वेवेदतो अश्विना चेतयेथाम् ॥ ५ ॥

यत् । वाम् । कक्षीवान् । उत । यत् । विऽअश्वः । ऋषिः । यत् । वाम् । दीर्घऽतमाः । जुहाव ।
पृथी । यत् । वाम् । वैन्यः । सदनेषु । एव । इत् । अतः । अश्विना । चेतयेथाम् ॥ ५ ॥

इति नवमेनुवाके चतुश्चत्वारिंशं सूक्तम् ॥

यातं छर्दिष्पा उत नः परस्पा भूतं जगत्पा उत नस्तनूपा ।
वर्तिस्तोकाय तनयाय यातम् ॥ १ ॥

यातम् । छर्दिःऽपौ । उत । नः । परःऽपा । भूतम् । जगत्ऽपौ । उत । नः । तनूऽपा ।
वर्तिः । तोकाय । तनयाय । यातम् ॥ १ ॥

यदिन्द्रेण सरथं याथो अश्विना यद् वा वायुना भवथः समोकसा ।
यदादित्येभिर्ऋभुभिः सजोषसा यद् वा विष्णोर्विक्रमणेषु तिष्ठथः ॥ २ ॥

यत् । इन्द्रेण । सऽरथम् । याथः । अश्विना । यत् । वा । वायुना । भवथः । सम्ऽओकसा ।
यत् । आदित्येभिः । ऋभुऽभिः । सऽजोषसा । यत् । वा । विष्णोः । विऽक्रमणेषु ।
तिष्ठथः ॥ २ ॥

---

१ B तिष्ठासो. २ K K̈ छर्दिष्या. ३ K या इ°. ४ P °र° ।. We with P̈ J.